

അനുഭവങ്ങളേ നമി

Nithin Babu

എടത്തിയമ - 1

‘ ഇന്ത്യാദാരം.....അയ്യോ..... അമേ...അമേ.....’
മുൻഡിയിൽ നിന്നും എടത്തിയമേട പേടിച്ചു നിലവിലി എനെ കൊച്ചുപുസ്തകത്തിന്റെ രസചുരട്ടിൽ നിന്നും പെട്ടെന്നർത്ഥി മാറി. ഞാനോടി എടത്തിയുടെ മുൻ വാതിൽക്കലെത്തി. അത് അകത്തു നിന്നു കുറിയിട്ടിരിക്കയായിരുന്നു.
‘ എടത്തിയമേ.. എടത്തിയമേ.....’ ഞാൻ കതകിൽ തട്ടി വിളിച്ചു.
‘ അമ എന്തിയേടാ...?...’ എടത്തി അകത്തു നിന്നും വിളിച്ചു ചോദിച്ചു.
‘ അമ പറിപിൽ ...പുല്ലുപറിക്കാൻ പോയിരിക്കയാ....’
‘ ഓ.... ഇഷ്യരാ ഇന്തി ഞാനെന്നൊ ചെയ്ക....’ എടത്തി വീ കു പേടിച്ചു നിലവിലിയുന്നു.
‘ എന്തു പറി... വല്ല പാനോ ചേനോ വനോ എടത്തിയമേ...?... ഞാൻ ചോദിച്ചു.
‘ അയ്യോ ..അശ്ലീം...’
‘ പിനേന്തു പറി...?... എങ്കി വാതിൽ തൊറക്ക് വേഗം...’ ഞാൻ കതകിൽ തട്ടി.
അകത്തു നിന്നു ഗബ്സമില്ല. എനിക്കു പേടിയായി. ബോധം കെടുകോ മനോ ചെയ്തോ...
ഞാൻ വീ കു വിളിച്ചു. അപ്പോൾ മറുപടി വനു.
‘ ഓ... നില്ല്....തൊറക്കാം....’ ഞാൻ വെളിയിൽ കാത്തു നിന്നു.

ശീത, എൻ്റെ എടത്തിൽ ഭാര്യ, കല്യാണം കഴിത്തിട്ട മാത്രം. ഞാൻ ഒപ്പതാം കൂസ്തിലേയ്ക്കു കയറാൻ കാത്തു നിൽക്കുന്നു. അവധിക്കാലം. വേനൽ തുടങ്ങി. എൻ്റെ മുത്ത ചേച്ചിമാരെ കല്യാണം കഴിച്ചയച്ചപ്പോൾ പീടിൽ അമ്മയോരു സഹായം ആവശ്യമായി. എടത്തേ പിടിച്ചു അകൾ പെണ്ണേക്കുച്ചു. എടത്ത് അക്കരെ സഹായിച്ച് ടാണിലുള്ള താഴെയുടെ കടയിൽ നിൽക്കുന്നു.

എടത്തി കാണാൻ ഒരു പീസു തന്നെയായിരുന്നു. ടാണിൽ ജീവിച്ച പെൺ. ഡിഗ്രിയ്ക്കു പോയെക്കിലും പുർത്തിയാക്കിയില്ല. കെട്ടി പീടിൽ വനു ക പ്പോഴേ എനിക്കു തോനി. ഈ യുഗത്തിൽ എൻ്റെ എടത്തി ഡിഗ്രി എഴുതുകയില്ലെന്ന്. കോളേജിലുള്ള സകല പുംബാലമനാരും എടത്തിയുടെ പുറകേ ആയിരിക്കും. അത്രയും ഒരു ചരക്ക്. ചതുര മുഖം, എപ്പോഴും ചുംബനം കൊതിക്കുന്നു എന്നു തോനുമാറ്റു ഭാഹാർത്തമായ ചു കുകൾ, നല്ല ആരോഗ്യവും സാമാന്യം തടിയും. എടുത്തു പിടിച്ചു നിൽക്കുന്ന മാറുകൾ. ജയാരത്തിയുടെ കു കുകൾ. എടത്തി കടക്കണ്ണുകൊാ എറുക്കണ്ണിട്ട് നോക്കുന്നതു ക ചതുര ആണുങ്ങാൻ ബോധം കെടും. എനിക്കു ചേട്ടേനാടസുയ തോനി. എന്നാലും ചേട്ടേ ഒരു ഭാഗ്യം. സാരമില്ല. എനിക്കും ഒരു ഇരയായല്ലോ. ഒന്നു ര കു പ്രാവശ്യം പറിപിൽ കുത്തിയിരുന്നു മുത്തെമാഴിക്കുന്നത് എണ്ണി നിന്ന് ക ദിക്കു്. മുള്ളാനിരിക്കുന്നേൻ എന്തിനാ ഈ പെണ്ണുങ്ങൾ തുണി കൊ കു മുഖ്യം പുറകും മിയ്ക്കുന്നത് എന്നെന്നിക്കു തോനിയിട്ടു്. എഴുന്നേറു പോയിക്കഴിയുന്നേൻ അറിയാത്ത ഭാവത്തിൽ മണ്ണിൽ ഉ ചയ ആ കുഴിയിലും അതിനു ചുറുമുള്ള ഉറഞ്ഞു കൂടുന്ന ഭവളുതെ പതയും നോക്കി നിൽക്കും. പുതനു മുത്തെന്റെ മണം അപ്പോൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ അലയടിക്കുന്നു കുകുംബം. അറിയാതെ ആ ജലധാരയുടെ ഉറവിടം സകലിച്ച് ഗുലാബ തിരുമ്പിയിട്ടു്. കുറിച്ചു വാണവും എടത്തിയമേട പേരിൽ നേഡിച്ചിട്ടും നന്ത് ഒരു സത്യം. ഞാനെന്നല്ല, കുഞ്ഞയും വികാരവുള്ള ആണുങ്ങാൻ ആരും വാണമടിച്ചു പോകും.

അടുക്കളയിൽ ചിലപ്പോൾ വരും പാവാടയും സ്റ്റൂസും ധർച്ച പെരുമാറ്റുന്നേൻ ഞാൻ എണ്ണത്തു നോക്കുന്നത് അമ ഏകിക്കൽ ക കു പിടിച്ചു. പിനെ അമ പല പ്രാവശ്യം പിണ്ടിട്ടാണു പുള്ളിക്കാൻ മാറ്റെത്താരു തോർത്തിട്ടു്. അതോന്നും ആ കുന്നളങ്ങ മുലകളുടെ ശാംഭീരുതെത മിയ്ക്ക പോരുന്നവയായിരുന്നില്ല. അരക്കലിൽ കുനിഞ്ഞുനിന്ന് അരയ്ക്കുന്ന മുന്നേപ്പാട്ടും പുറകോട്ടും തളളുന്ന മാറുകളും കു യിയും കാണാൻ ഞാൻ അടുക്കളപ്പുറതെ മുറിതു കൂടി ഉലാത്തും. അപ്പോൾ പുള്ളിക്കാൻ ദഹിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നോട്ടം നോക്കും. അതോടെ ഞാൻ കാറി പോയ ബല്ലംഞാകും.

പക്ഷേ എനിക്ക് എടത്തിയമുണ്ടും ദേശ്യമായിരുന്നു. കേരി വന്ന ഒരു മാസം കഴിത്തപ്പേഴ്ഫേയ്ക്കും എന്നോട് അധികാരം തുടങ്ങി. അതു കൊ കു വാടം. ഇതു ചെയ്യാം. എന്നോക്കെയായി. എന്തും ചെയ്യാം. പക്ഷേ എൻ്റെ തോട്ടുവക്കത്തെ ഇരുപ്പി മുടക്കിയതായിരുന്നു എനെ എടത്തിയമുണ്ടും വിരോധി ആക്കിയത്.

താഴെയുടെ പറിവിന്റെ അതിർത്തി കഴിഞ്ഞാൽ നേരപ്പാടം. അതിന്റെ നടുവിൽ കൂടി വളഞ്ഞു പുള്ളിഞ്ഞാകുന്ന ഒരു വലിയ തോടു്. നല്ല വേനലിലും അതു വരുകയില്ല, അല്ലോ

നീരോഴുക്കു 1കു.0. അപ്പോൾ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ മണൽ കൂഴിച്ച് മുങ്ങിക്കുളിക്കത്തക്ക രീതിയിൽ ആശമു 1കി പെണ്ണുങ്ങൾ അലക്കും കൂളിയും നടത്തും. ഞങ്ങളുടെ അടുത്തും അങ്ങനെ ഓന്നു ര കുടവുകളു്. താനും എൻ്റേ കൂടുകാരനും മീൻ പിടിക്കാനെന്ന വ്യാജേന ഓരോ ചു യുമായി കടവുകൾ തോറും നടക്കും. പല പ്രായത്തിലും തരത്തിലും ഉള്ള പെണ്ണുങ്ങൾ ഉച്ചകഴിയുന്നോൾ അലക്കും കൂളിയും നടത്തുന്നത് ഞങ്ങളുടെ കടിരുളു പാഖാരമായിരുന്നു. നല്ല ഹരമുള്ളതാരു കാഴ്ചയും. മാറു മിഡ്യാത്തയും കൂളിക്കുന്നവർ, കാലുകൾ മാറി മാറി കല്ലിൽ പെച്ച് തോർത്തു വകണ്ട് മാറി രഹസ്യ ഭാഗത്ത് സോപ്പി തേള്ളുന്നവർ. കൂളികഴിഞ്ഞ തോർത്തിൽ നിന്നും മു ലൈക്കു തുണി മാറുന്നവർ, ഇവരെക്കു ഞങ്ങളുടെ അനന്നുള്ള വാണംടിയുള്ള വകയൊരുക്കി. പലതരം മുലകൾ, പലതരം കരുപ്പി വെളുപ്പു ദൃശ്യങ്ങൾ ഒക്കെ മിന്നായം പോലെ കാണാൻ പറ്റും. മിക്കാലമായാൽ, കിണറുകളിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞാൽ, പിന്നെ അവരുടെ വരവു വിരളമാകും.

പുത്തനേട്ടത്തി വന്ന ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും അയലത്തെ ഓന്നു ര കു പെണ്ണുങ്ങളുമായി ചാഞ്ചാത്തം കൂടി കൂളി തോട്ടിലേയ്ക്കു മാറി. ആദ്യം നല്ല വെള്ളമാണോടാ എന്ന് എന്നോട് അഭിപ്രായം ചോദിച്ചുകൂടിലും താൻ പറഞ്ഞത് തോട്ടിൽ പോകരു നായിരുന്നു. കാരണമു്. അത് വായനക്കാരേ നിഞ്ചൾക്ക് വഴിയേ മനസ്സിലാകും. അതു വകവെള്ളാതെ അവർ തോട്ടിൽ പോകു തുടങ്ങി. ഞങ്ങളുടെ ഇരു പഞ്ചാരയടി കൂഷ്ഠി ടഹണിൽ അടിച്ചു കളിച്ചു വളർന്ന ഏടത്തില്ലു മനസ്സിലായി. ര കു മുന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്ന വിളിച്ചു ഒരു ദിവസം ചോദിച്ചു.

‘എടാ നീയെന്തിനു എന്നും തോട്ടു വകത്തു പോണത്..?..’

‘മീൻ പിടിക്കാൻ..’

‘എന്നിട്ടു നെന്നക്കൊരു നദേതാലിയെകിലും കിട്ടേട്ടാടേ 1ടാ..?..’

‘അതു ചെലപ്പു കിട്ടും...ചെലപ്പു...’

‘കിട്ടും കിട്ടും... മൊട്ടേന്നു വിരിയുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ പെണ്ണുങ്ങളു കൂളിക്കുന്നതു കാണാനു ചെക്കാൻ പുതി... ദേ. ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞേക്കാം... ഇനി അ തോട്ടുവകത്തെങ്ങാനും നീ വന്നാ...ഞാനചരനോടും ചേട്ടനോടും.. എല്ലാരോടും പറേം... അസ്ത്രത്....’

ഞാനാനും മി തിയില്ല. പക്ഷേ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു.

‘മൊട്ടയാണോ വരലാണോ എന്നിയണോകി പറിമാലച്ചീ... എൻ്റേ തുണി പൊകി കാണിക്കാരുന്നു. എൻ്റേ ചേടൻ്റേ ഭാര്യായിപ്പോയില്ലെ. അമ്മ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഏടത്തിയമയ്ക്ക് അമ്മയുടെ സ്മാനമാണെന്നാ....’

നിവൃത്തിയില്ല കഷ്ഠിച്ചു. പിന്നെ ഞാൻ തോട്ടിൽ പോകു നിർത്തി. വെകുന്നേരമായാൽ വായനശാലയിൽ പോകും, അല്ലെങ്കിൽ തോട്ടുകലുകളിൽ ചെന്നിരിക്കും, വല്ല പരിച്ചിയോ പുലയിയോ നെന്നും തളളിച്ചു പോകുന്നതു നോക്കിയിരിക്കും, കൂടുകാരുമായി അഭിപ്രായം പാസ്സാക്കും. ഓന്നുമില്ലെങ്കിൽ വീടിൽ ഇരുന്ന് ചാഞ്ചാതിമാരുടെ സർക്കുലേഷനിൽ കിട്ടുന്ന കൊച്ചു പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചു പറയും തിരുമ്പി ഇരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ശൈനിയാച്ചയാണീ സംഭവം.

കുറച്ചു മിന്നട്ടുകൾ ഞാൻ കാത്തു നിന്നു. ഒടുവിൽ കതകിൻ്റേ ഒരു പാളി തുറന്ന് ഏടത്തി ഒളിഞ്ഞു നോക്കിയിട്ടു ചോദിച്ചു.

‘അമ്മയേല്ലാ ഇവിടെ...?..’

‘ഇല്ല...’

‘എൻ്റേ വെവക്കു... ഞാനെന്നു ചെയ്യും...’ ഏടന്തി വീ കു വിലപിയുന്നു.

‘ഏടത്തിയമേ.. കാര്യമെന്താനു പറ....’ എനിക്കും ഒരകലാപ്പ്. ഓന്നുമില്ലെങ്കിലും ചേടൻ്റേ സഹയർമ്മിണിയല്ലെ.

മടിച്ചു മിച്ചു അവർ കതകു തുറന്നു. എന്നെ അകത്തു കയറിയിട്ട് കതകടച്ചു. എനിക്കൊന്നും മനസ്സിലായില്ല പക്ഷേ ആ നിൽപ്പിൽ എന്നോ പന്തികേടു തോന്നി.

അഞ്ചു മിന്നട്ടു മുമ്പ് തോട്ടിൽ നിന്ന് കൂളി കഴിഞ്ഞ വന്ന മുളിപ്പാട്ടും പാടി സ്വന്തം മുറിയിലേയ്ക്കു കേരിപ്പോയ ഏടത്തി. ഓന്നു നോക്കണമെന്നു ആശിച്ചതായിരുന്നു. കാരണം, അടുത്തുള്ള തോട്ടു കടവായതു കൊ, മികവൊരും ഒരു സാരിപ്പാവാടയായിരിക്കും അരയ്ക്കു താഴെയുള്ളത്. അതു തനെ നന്നത് ഒട്ടിപ്പിടിച്ചു ആ ചെപ്പുകുടങ്ങളുടെ ആകൃതിയും കാണിച്ചായിരിക്കും വരുന്നത്. സ്ഥാനിക്കുന്നു മുകളിൽ ഒരു തോർത്ത് മുൻവശം മറച്ച് ഇട്ടിരിയ്ക്കും. മുടിയും അചിച്ചിട്ട്, അലക്കിയ തുണികളും കയ്തത യിൽ തുക്കിയിട്ട് വരുന്ന വരവു ക ചാൽ കവിതാ ബോധമില്ലാത്തവനും മഹാകാവ്യമെഴുതിപ്പോകും. അതെല്ലു കാമമുണ്ടാരത്തുന ദൃശ്യമാണു വരവ്. കാണാൻ പറ്റുമെക്കിൽ ഞാൻ ഒളിക്കണ്ണിട്ടാനു നോക്കും. പക്ഷേ പേടിയായിരുന്നു മനസ്സിൽ. മാനദയം.

രു കാൽ കവച്ച് എത്തിക്കുത്തി അവർ തിരിഞ്ഞു നടന്നു. പിനെ എൻ്റെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞു നിന്നു. എനിക്കൊന്നും മനസ്സിലായില്ല.

‘ എന്താനു.. പറ... ‘ എന്തിച്ചു.

‘ ഒ, ഇതു കു... ഇയേ...’ അവർ അവരുടെ തുടയിലേള്ളു ചു കൊണിച്ചു. അപ്പോഴാണു ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചത്. അവർ മുൻവശത്തു നിന്നും പാബാട് പൊക്കിപ്പിച്ചിരിക്കയായിരുന്നു. മാർബിൾ തുണ്ണു പോലെയുള്ള ഒരു തുടയും മറോതിന്റെ കുറച്ചും അനാചാരം. ഞാനടുത്തു ചെന്നു.

‘ എന്തേ...’ എന്തിച്ചു.

‘ നീ നോക്കൊ അങ്ങോട്ട്... ഒ... കാലേൽ എന്തോ... കടിച്ചിരിക്കുന്നു.. ഇയേ... ’

അവർ ഇന്ത്യയോടെ കണ്ണുകളും. ഞാൻ നിലത്തിരുന്ന് കുനിഞ്ഞ് അവരുടെ കാലുകൾക്കിടയിലേള്ളു നോക്കി. ഒ കിടക്കുന്ന ഡീം തരകിട തോം. ഏടത്തിയമേട വലതേരു അകംതുടയിൽ നടന്നീള്ളത്തിൽ കടിച്ചു തുണി ചോര കുടിച്ച സുവിക്കുകയാണോരു കുളയട്ട്. ഇളം തവിട്ടു നിരത്തിൽ നാലിഞ്ഞു നീളത്തിൽ അവൻ പറിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏനിട്ടു പാബാട് കുട്ടി കവക്കെട അമർത്തിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നല്ല ഏതവാഴപ്പി കുർ പോലെ മിനുസമുള്ള വെളുത്തു തിളങ്ങുന്ന തുടകൾ. തുടകളുടെ മുൻഭാഗത്ത് ഒരു രോമചരായയു്. വരുതേയെല്ല അടച്ചാർ അകംതുടയിൽ മുക്കുട്ടുകവലേള്ളു തൊട്ടു താഴെ തന്നെ കടിക്കാൻ സ്ഥലം കണ തന്ത്യത്. മുപ്പിലാനു രോമമുള്ളിടത്തു നിന്നും ചോര കുടിക്കാൻ അതു താല്പര്യമില്ല. പിനെ നിവൃത്തിയില്ലക്കിൽ ചെലപ്പും മുടിനു താഴെയും പിടിച്ചേന്നു വരും. ഒരഞ്ഞു മിനിട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ അവൻ്റെ വയസ്സു നിന്നും അവൻ താനെ വിട്ടു താഴെ വീഴും, എന്നനിക്കു മനസ്സിലായി.

പാടത്തെ താഴ്ന്ന നിലങ്ങളിൽ ഉശ്വരു നടത്തിയതിനു ശ്രേഷ്ഠം പോത്തുകളെ ചിലപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ മേലത്തെ കടവിൽ കുളിപ്പിക്കാറു്. പോത്തിനെ കുളിപ്പിച്ചാൽ ഒരുക്കിനു ശക്തിയില്ലാത്തതു കൊ തോട്ടിൽ കണ്ണട ഉറപ്പായിരിക്കും. ഭാഗ്യമുള്ളവരെ കടിക്കും, അല്ലാത്തവർ രക്ഷപെടും. അതുകൊം ഓനു ഞാൻ തോട്ടിൽ കുളിക്കാത്തതും ഏടത്തിയോടു കുളിക്കാൻ പോകരു നു പറഞ്ഞതും. പക്ഷേ ചിലരുടെ രക്തം ഇരു സുവിമാനു ഇഷ്ടമല്ല. എൻ്റെ ചോര ഇഷ്ടമായിരുന്നു. പല പ്രാവശ്യം എന്നെ കടിച്ചതോടെ ഞാൻ ആ കുളി പരിപാടി നിർത്തി. അതു കൊ എയിരുന്നു ഞാൻ ഏടത്തിയമ്മയോട് തോട്ടിൽ പോക എന്നു പറഞ്ഞത്. കേട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ കിട്ടിയില്ലോ, അങ്ങനെ വരട്ടേ.

ഞാനോടി, അപ്പുറത്തെ മുറിയിൽ നിന്നും ചുണ്ണാമ്പു ബെപ്പിയെടുത്തു, അമ്മയും അചരന്നും വല്ലപ്പോഴും മുറുക്കുന്ന സംഭാവമു്. പിന്നൊന്നു ചിത്രിച്ചു, ഇങ്ങനെ ഒരവസ്തും ഇനി കിട്ടതില്ല, പകരം വീടുകയും ചെയ്യാം, കാണാൻ കൊതിച്ചതു കയ്ക്കാറും ചെയ്യുകയും ചെയ്യാം. മനസ്സുറകി പ്രാർത്ഥിച്ചു. ശ്രീകൃഷ്ണാ, ശ്വംഗാരത്തിന്റെ അവതാരമേ, അമ്മ ഇപ്പോഴെങ്കും തിരികെ വരണ്ണോ. തിരിയെ മുറിയിലേള്ളോടി. ഏടത്തി ആ നിൽപ്പു തന്നെ. ഞാൻ കതകടച്ചു, കുറിയിട്ടു.

‘ എന്തിനാടാ കുറിയിട്ടു...’

‘ അത... ഏടത്തിയമേട ഇരു നിൽപ്പു ആരെകിലും ക ചാൽ...’

‘ എറാ...വേഗം എന്തെകിലും ചെയ്യാം ഇരു മാരണത്തിനെ എങ്ങനെന്നെയകിലും നേനു പറിച്ചെടുക്കൊ... ഇയേ... എൻ്റെ കാവിൽ ശേവതീ...’ ഏടത്തി നിന്നു വിരുദ്ധമുന്നു.

‘ ഏടത്തിയമു പേടിക്കാതെ നില്ല്... ഇപ്പോൾ ഇവനെ ഞാൻ ശേരിയാകി തരാം...’

‘ എന്നാലും ഇതെന്റെ ദേഹത്തു തന്നെ ...’

‘ ഏടത്തിയമോടു ഞാൻ പറഞ്ഞതല്ലോ... ഇരു തോട്ടിൽ പോക ഓ... അപ്പോൾ കേട്ടില്ല...’

‘ അതിനു .. നീ കാരണം പറഞ്ഞില്ലല്ലോ... ഞാനീറിഞ്ഞു. ഇത് അടയുള്ള തോടാണൊന്ന്...’

‘ എപ്പുമൊന്നുമില്ലോ...ഇരു പേന്തക്കാലത്തു മാത്രത്തും... ഒരു കാര്യം ചെയ്യും. ഏടത്തിയമു ഇരു കട്ടിലേലോടു കാലു പൊക്കി വെയ്ക്കു. ഇല്ലക്കിൽ ചുണ്ണാമ്പു തേക്കാൻ പറിത്തില്ല. ഒരു സ്ഥലം വിടുന്നു വേരു സ്ഥലം കിട്ടിയാ പിനെ അവൻ അവിടെ വിടിയ്ക്കും...’

ഞാൻ പേടിപ്പിച്ചു. അവർ മനസ്സില്ലാമനസ്സാടെ അടുത്തു കിടന്ന കട്ടിലേള്ളു കാലെടുത്തു പൊക്കിവെച്ചു. ഞാൻ അവരുടെ കീഴെ താഴെ കുത്തിയിരുന്നു മേലോടു നോക്കി. കളളി, എനിക്കു കാണോ ഭാഗം പൊതിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആം ഹാ, കാണിച്ചു കൊടുക്കാം. നിലത്തിരുന്നു സാവധാനം തുടകളിൽ കണ്ണോടിച്ചപ്പോഴേയ്ക്കും എൻ്റെ കാലിനിടയിൽ വേരാരു തല പൊക്കാൻ തുടങ്ങി.

‘ ഏടത്തിയമു ഇരു കയ്യാനയച്ചേ... എനിക്കവെന്റെ തല കാണാൻ പറിുന്നില്ല... കണ്ണിൽ തന്നെ ചുണ്ണാമ്പു തേയ്ക്കാം... ദേഹത്തു തേച്ചാ... അവൻ കുടുതൽ കടിയ്ക്കും..’

അവരെന്നു മടിച്ചു. താഴേയ്ക്കു നോക്കി. അവരുടെ കല്ലിൽ നോക്കിയിരിക്കുന്ന എൻ്റെ മുഖത്തോന്നു നോക്കി. പിന്നെ കയറ്റച്ചു. ഞാൻ പാപാട് ബലമായി വലിച്ചു, പൊങ്ങി നിൽക്കുന്ന തുടയുടെ മുകളിലേയ്ക്കു ചുരുട്ടി വെച്ചു. എനിക്ക് മറേ തുടയിൽ നിന്നും പൊക്കിപ്പിടിച്ചു.

ആഹാ, അജന്തായിലെ രതീശില്പം പോലെ കാലും കവച് എൻ്റെ മുകളിൽ ഏടത്തി. എങ്ങനെ ആ നിർപ്പു വർണ്ണിക്കും എന്നിന്തയു കുടാ. ര കു മുന്നു ദോഷകൾ രൈഞ്ഞിച്ച് അടുക്കിപ്പിടിച്ചു അതു പുസ്തകം പോലെ ചെരിച്ചു പിടിച്ചു താളുകൾ അകത്തിയാൽ എങ്ങനെയിരിക്കും. വിടർന്നു നിൽക്കയാണു തവിട്ടു നിറ്റത്തിൽ ആ തെക്കാൾപ്പുറ്. പേരറിയാൻ വയ്യാത്ത ഒരു ഗ്രന്ഥം അവിടെ നിന്നും വമിയ്ക്കുന്നു. എനിക്കാ മണം ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. മുകൾ ഭാഗത്തെ മെത്താനം പുല്ലു വെടി കളഞ്ഞ കരുതു കുറിപ്പുടകൾ ചിതറിയ ത്രിക്കോൺ ഭാഗികമായെ കാണാൻ പറിയുന്നുള്ളു. ഞാൻ പാപാട് അല്ലോ കുടി പൊക്കി.

‘ എന്നീശരം... നീയെന്തു കാണുവാടാ അവടെ...’ ഏടത്തിയ്ക്കു സഹി കെട്ടു. അവർ വീ കു മുഖം പൊതി.

‘ എൻ്റെ ഏടത്തിയമേ... പെടയ്ക്കാതെ.. നോക്കേണ്ട...’

കവക്കുട്ടിലെ ആ നീ വിടവിനുകത്തു നിന്നും തവിട്ടു നിറ്റത്തിൽ ചുരുങ്ങിക്കുടിയ അരികുകളോടുകൂടി ഞാൻ കൊച്ചു പുസ്തകത്തിൽ വായിച്ചുവിന്ത യോനിയുടെ അകച്ചു കുകൾ. അതിനെല്ലം താഴേയായി എന്നൊക്കെയേം അല്ലോ ഉള്ളിൽ ചുരു കു കിടക്കുന്നു. ഏററവും മുകളിൽ ആ പുറിൻ്റെ തലപ്പത്ത് തടിച്ച കരുവാളിച്ച അരികുകൾക്കിടയിൽ നീ കു നിവർന്നു കിടക്കുന്നു ഏടത്തിയുടെ വികാര സിരാക്കേറും, തടിച്ചുരു കു വേരൊരു കുളയടപ്പോലെ ഉള്ള ചുവപ്പും തവിട്ടു കളർന്ന നിറ്റത്തിൽ, ഏടത്തിയുടെ ആമക്കെ. അങ്ങു മുകളിൽ നിന്നും നേർത്ത വണ്ണം, അതു കുടിക്കുടി ഏതാ ആ പുറിൻ്റെ മല്ല ഭാഗത്ത് വനിട്ട് വീടിൻ്റെ മോതായം പോലെ വിടർന്നു നിൽക്കുന്നു. അതിന്റെ തടിച്ചുതിയ ര കു കരകളിലും അല്ലോ നീളുമുള്ള കരുകരുതു രോമങ്ങൾ പിതിക്കിക്കിടക്കുന്നു. ആ രോമങ്ങളിൽ ചിലത് തോട്ടവക്കെന്തെ വള്ളിപടർപ്പുകൾ പോലെ ആ ചുവന്ന ചാലിയെല്ലു തലയിട്ടു. എൻ്റെ കയ് തരിച്ചു, വിരിച്ചു. അദുമായി പുർണ്ണ വളർച്ചയെത്തിയ പെണ്ണിന്റെ ജനനേന്നിയം, വാപൊളിച്ച പുഞ്ചിരിക്കുന്ന ഒരു യോനി, അതിന്റെ എല്ലാ ഗാംഡീരുതേതാടും കുടി നേരിൽ അടുത്ത് കാണുകയായിരുന്നു. അതിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തോടു കുടി സ്വപർശിക്കുകയായിരുന്നു.

ഞാൻ ആദ്യം ആ തടിച്ച അകച്ചു കുകളിൽ ഓടിച്ചു വലിച്ചു.

‘ നീയെന്താടാ കാണിക്കുന്നത്...’ ഏടത്തി കാലുകളുന്നകി.

‘ ഇവിടെയെല്ലാം അടുകളാ ഏടത്തിയമേ...’

‘ ഏടം... കുരുത്തു കുട്ടപ്പെനെ അതുക്കയല്ലടാ...’

‘ ഇതോ...?.. പിന്നെയെന്തോന്നാ...’ ഞാൻ ഒന്നുമറിയാത്ത പോലെ ചോദിച്ചു.

‘ അതെന്റെ മുള്ളുനേന്തെന്താള്ളതാടാ... നീ അതേന്നു വിടേച്ചു ... മറേ അടയേ പിടിച്ചേടുകടാ... കനുകാലി...’

‘ ഓഹോ... അതു ശേരി... ഇതാർക്കരിയാം...’

ഞാന്തു ര കു കുടി കുടി വലിച്ചു റസ്സർ വലിച്ചുവിട്ടുന്നപോലെ ഒന്നു വിട്ടു. ഏടത്തി നിന്നു പുള്ളിന്തു.

‘ ഹാ... നീ.... നീ....നിന്നെ കൊ കു പറിയുവോടാ... അതോ നീ എൻ്റെ സാമാനം കു സുവിക്കുവാണോ....’

‘ ഇതെന്നാ കാണാനാ...ഹു... എന്നാ ദേ, , വേരൊരെണ്ണം അതിനകത്തിരുന്നു ചോര കുടിയ്ക്കുന്നാ ദേ... ഇവിട... അവിടെ ചുണ്ണാവു തേയ്ക്കാൻ പറിയോ...?..’

ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ എവിട.....?...’

‘ ദേ.. ഇവിട....’ ഞാൻ ആ പടരിപ്പുക്കന്തിന്റെ കീഴിറിത്ത് ര കു വിരൽ കുടിപ്പിടിച്ചൊരു വലി. നല്ല മിനുസവും തെന്നല്ലോ. വലിച്ചുപോൾ അതൊന്നു വീർത്തപോലെ.

‘ ഹയ്യോ... ഏടാ...മെമരേ അതെന്റെ കന്നാടാ... ഏടാ... നാരി.. നീ അടു പിടിക്കാൻ പോയിട്ട് എൻ്റെ.. സാമാന്തേത പിടിച്ചു സിക്കുവാണോം... മതി നിന്റെ എടപാട....’

എടത്തി എൻ്റെ തലയ്ക്കിട്ടാരു കിഴുകൾ.

‘ അയ്യോ ഏടത്തീ... അതിന്റെ കെടപ്പും നേരോം വലിപ്പോം കു പ്പം ... ഞാൻ വിചാരിച്ചു... അതും കൊളയട ആരിക്കും എന്ന്... പരദേവതേ... ഇതാണോ ഏടത്തീടെ കന്ത്... ശ്രൂം... ഞാനാ തിളങ്ങുന്ന കന്തിൽ ഒന്നു കുടി തടവിനോക്കി. അതിന്റെ അകത്ത് എന്നോ ഒരു കുരുവുള്ള പോലെ. ഏടത്തി നിന്നു വിശ്വാസ്തു തുള്ളി. ആ വിശ്വാസ്തു നിൽക്കുന്ന കൊട്ടാരപ്പുറിൽ നിന്നും കയ്യെടുക്കാൻ തോന്നുന്നില്ല. നല്ല മണവും. എൻ്റെ കുണ്ണയട എൻ്റെ കവക്കെന്തെ ചോര കുടിക്കാതെ തന്ന വീർത്തു വലുതായിക്കഴിഞ്ഞു.

ആ വിടർന്നു നിൽക്കുന്ന യോനീപുഷ്പത്തിൽ ഒന്നു മുവം അമർത്ഥണമെന്നു തോന്തിയതായിരുന്നു. ഇപ്പോഴാണെങ്കിൽ നടക്കും, പക്ഷേ, അവിടെ മോത മുടിച്ചാൽ ആ അടയാളങ്ങാനും മുഖ്യത്തു കടിച്ചാലോ എന്നാരു പേടിയും. എന്നാലും ഞാൻ പിടില്ല.

‘ ഏതായാലും ക്ഷമിക്ക് എൻ്റെ ഏടത്തിയമേ... ഇതേമായില്ലോ... ഇനി കുഞ്ഞുങ്ങളജ്ഞാനും കടിച്ചിരുപ്പും ഒന്നു കുടി നോക്കേണ്ടോ...’

സമ്മതത്തിനു കാണ്ടു നിൽക്കൊതെ ഒരു ഉദ്ദേശം ബെച്ചുകൊം ഞാൻ എൻ്റെ ചു കു വിരൽ താഴേക്കുടി ആ ചുടു പുറിൽ കയറി. സാമാന്യം നല്ല മുറുക്കം. ഒരു പക്ഷേ ഏടത്തിൽ ഇക്കിളിയെടുത്തിട്ടായിരിക്കും ഇറുക്കം തോന്തിയത്. തോൻ കുപ്പിയിൽ വിരലിട്ട ഹോലെ ഒരു ഒട്ടലും വലിയും. ഞാൻ വിരൽ മുഴുവൻ ഉള്ളിലേയ്ക്കു കടത്തി, ഒന്നു ചുററിച്ച് തോ ഇ, എന്നൊക്കെയോ വിരലിൽ തടഞ്ഞു. പക്ഷേ അതിൻ്റെ ഉള്ളിലെ ചുടും നന്നവും എൻ്റെ മൃദുത്വം ഇന്നേ വരെ എൻ്റെ മനസ്സിൽ നിന്നും പോയിട്ടില്ല.

‘ എടാം... കയ്യുടുക്കൊ ...മെമരേ... നിന്റെ ഒരു കോളും വേ ... അട വേഡേ എൻ്റെ പുറി കേരിക്കോടെ.. നിന്നേപ്പോലെ ഒരു നാറിയേ ഞാനിൽതെ വരെ ക ടീടില്ല... എടുക്കൊ... കയ്യ് ഹൈശരഹരം... ’

ഏടത്തി ഭേഷ്യം കൊ കു അപമാനം കൊ കു വിരച്ചു. ഞാനതോന്നും ശ്രദ്ധിക്കാൻ പോയില്ല. വിരൽ വലിച്ചെടുത്തെന്നും മണ്ണതു. നിന്മില്ലാത്ത ഒരു പര എൻ്റെ വിരലിൽ പൊതിഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു വല്ലാത്ത മണം. കുളിച്ചിട്ടും പുറു കഴുകാത്ത പെണ്ണ്. അല്ല, ചിലപ്പോൾ ഇൽ അവരുടെ സാമാന്തതിലെ ഓജനിൽ മന്മാധിരിക്കും, ഞാൻ സമാധാനിച്ചു. പക്ഷേ അതീ മദാലസയുടെ മദനപുഷ്പപാളികൾക്കുള്ളിലേയാണല്ലോ എന്നോർത്തപ്പോൾ അതൊരു മാക്കഗന്ധമായി എൻ്റെ ഗുലാനു തോന്നിക്കാണും. അവൻ അറിൻഷനായി മു നീള്ളിൽ നിന്നു സലാം ചെയ്തു. പിനെ ഇടതു കൈ കൊ കു അല്ലം ചുണ്ണാവു തോ ഇ അടയുടെ തലയ്ക്കു മുന്നിൽ തലയിൽ തേച്ചു. ര കു സെക്കന്റിനുള്ളിൽ അട ചുരു കു താഴേയ്ക്കു വീണു.

‘ ഓ.. നോക്ക് ...എന്നെ തൊ പാണ്ടാലും എൻ്റെ ജോലി ഞാൻ ചെയ്തു... ’

അപ്പോഴാണവർ കണ്ണു പൊത്തിയ കയ്യുടുത്ത താഴേയ്ക്കു നോക്കുന്നത്. അവിടെ ആ അട ചുരു കു കിടക്കുന്നു ചായിരുന്നു. പക്ഷേ എൻ്റെ കണ്ണ് അപ്പോഴും പൊളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ആ കൈതച്ചക്കല്ലുറിലായിരുന്നു. അവസാനമായിട്ട് അവിടെ മൊത്തം ഞാനോന്നു തഴുകി. ഇനിയോരവസരം കിടത്തില്ലല്ലോ. പെട്ടെന്ന് ഏടത്തി എൻ്റെ കൈ തട്ടി മാറി. കാൽ താഴേയ്ക്കു പെച്ചു. പാവാട നേരെ വീണു. ഞാൻ മേശപ്പുറത്തു കിടന്ന മാസികയുടെ ഒരു കടലാസ് വലിച്ചു കീറി മടക്കി അടയേ പൊത്തിപ്പിടിച്ചെടുത്തു. പിനെ ഏടത്തിയുടെ കാലുകളിലേയ്ക്കു നോക്കി. അവിടെ കർക്കിട്ട് മുട്ടു വരെ വീണു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ അട കടിച്ചിടത്ത് പാവാടയിൽ നല്ല ചോര നിറം. പിനെ മുടിനു താഴേയ്ക്കു അതൊരു ചുവന്ന വര ഹോലെ ഒഴുകുന്നു. അപ്പോഴാണു ഞാനോർത്തത്, ഇല കുന്നൊരു കുടിച്ചു മുറിവിൽ നിന്നും ചോര വാർന്നുകൊം പിടിച്ചു.

ഞാനുഡേ താഴേയ്ക്കു. പിനെ ചുരും നോക്കി. ഏടത്തി കുളി കഴിഞ്ഞ ധരിക്കാൻ വേ ഇ എടുത്തതായിരിക്കും ഒരു ഷഡ്യി കട്ടിലിൽ ഉ യായിരുന്നു. ഞാനതെടുത്തു. പെട്ടെന്നു ഏടത്തിയുടെ പാവാട പൊക്കി. ഞാൻ എന്നു ചെയ്യാൻ പോണ്ണു എന്നു ഏടത്തി ചിന്തിക്കുന്നതിനിടയിൽ കവച്ചു നിന്ന ഏടത്തിയുടെ അകം തുടയിൽ അട കടിച്ചിടത്ത് ആ ഷഡ്യി അമർത്തി പിടിച്ചു. അപ്പോഴേയ്ക്കു ഏടത്തിയുടെ ഇടതുകൈ എൻ്റെ കരണത്തു ‘ഓ’ എന്ന ശശ്വത്തിൽ വീണു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കാരണം ഷഡ്യി സഹിതു തുടയ്ക്കിയിൽ അമർത്തി പിടിച്ചപ്പോൾ എൻ്റെ കയ്യുടെ പുരകുശരം ഏടത്തിയുടെ സാമാന്തതിൻ്റെ മുൻഭാഗത്ത് അമർന്നിരുന്നു. എൻ്റെ കയ്യിൽ ആ കവയിടുക്കിൻ്റെ ചുട് അണിഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ ഞാൻ കയ്യുടുത്തില്ല. തുടയിൽ ആ ഷഡ്യി അമർത്തി പിടിച്ചു. എൻ്റെ കണ്ണിൽ നിന്നും പോന്നീച്ച പറന്നു. എന്നിൽ നന്നായി വേണ്ടിച്ചു. ഞാനോന്നും മി ഴയില്ല. അനങ്ങിയില്ല. നന്നും സംഭവിക്കാതെ മട്ടിൽ ഏടത്തിയുടെ കയ്യ് പിടിച്ചു ആ ഷഡ്യിയിൽ അമർത്തി പിടിപ്പിച്ചു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു.

‘ അമുകൾപ്പിടിച്ചേരാ....ചോര നിക്കേണ്ട ഇച്ചിരെ സമയം പിടിയ്ക്കും. എന്നിട്ടേ ഇല തുണി എടുക്കാവു.... പിനെ ഇച്ചിരെ ചോര തെക്കി കളഞ്ഞിട്ട് പൊത്തിപ്പിടിക്കുവാണേൽ മുറിവു പശുക്കാതിരിക്കും..’ വായും പൊളിച്ചു ഏടത്തി തുണി തുടയിൽ അമർത്തിപ്പിടിച്ചു കടിലേയ്ക്കിരുന്നു.

ഞാൻ അടയാളും എടുത്ത് കതകു തുറന്നു വെളിയിലിഞ്ഞി. കതക് വലിച്ചുചു.

ഏടത്തിയമ -2

അനു പിന്ന താൻ ഏടത്തിയമേരെ കണ്ണമുവിൽ ചെന്നതെയില്ല. വൈകിട്ട് ഉണ്ണാനിക്കുവോൾ കഴിച്ചു എന്നു വരുത്തി ഏഴുനേരു പോയി. അമു എന്നോ ചോദിച്ചു. ഏടത്തി ഒന്നും മി ഴയില്ല. എന്നേ നോക്കിയതുമില്ല. പിരോ ദിവസം രാവിലേ ഏഴുനേരു നോക്കുവോൾ എൻ്റെ വലതെത കരണം അല്ലോ പീർത്തിരുന്നു. കണ്ണിന്റെ ഭാഗം വല്ലാതെ തിണർത്തിരുന്നു. കണ്ണാടിയിൽ താൻ നോക്കി. ഏടത്തിയുടെ കയ്യിലേ മോതിരു കൊ തായിരിക്കും.

കല്യാണം കഴിഞ്ഞതിൽ പിന്ന ചേട്ടൻ അല്ലോ താമസിച്ചു തങ്ങളാരുമിച്ച് കാപ്പികുടിയൊക്കെ കഴിഞ്ഞേ കടയിൽ പോകത്തുള്ളൂ. അനു കാപ്പി കുടിയ്ക്കുവോൾ ചേട്ടൻ എൻ്റെ കരണം ക കു.

‘അമേ, ഇതെന്നു ഇവഞ്ഞേ കരണത്ത് പറിയേ...?..’ താൻ ഒന്നും മി ഴയില്ല. അപ്പോഴാണു അമധ്യം ഏടത്തിയും ശ്രദ്ധിച്ചത്. ഏടത്തിയുടെ മുഖം വല്ലാതായതു താൻ ക കു. അമു ഓടി വന്നു താട്ടു നോക്കി. എന്നിക്കു വേദനിച്ചതു കൊ ‘താൻ അമധ്യം കയ്യ മാറി.

‘എന്നാടാ പറിയേ...?.. അയ്യോ വല്ലാതെ തിണർത്തു കെടക്കുന്നല്ലോ...?..’ താൻ മുകനായിരുന്നു. ചേട്ടൻ ചോദിച്ചു.

‘വല്ലത്തും മുഖമടച്ചു വീണു കാണും അതെങ്ങനും. അടങ്കി നിൽക്കുവോ... എപ്പും ഓട്ടവും ചാട്ടോമല്ലോ... വല്ല കൊഴനോ മറോ എടുത്തു തിരുമ്പ്...’

‘നീ വീണോടാ..’ അമു ചോദിച്ചു.

‘ബും..’ താൻ മുളി.

‘പറയാം... വല്ല കല്ലേലും ഇടിച്ചു...’

‘വരുന്നേ തെന്നി വീണപ്പോ... ഒരു ...കല്ലേലിടിച്ചതാ...’

‘ദ്രോ...അനേന്നും ഒന്നു തിരുമ്പിയാ മതിയാരുന്നു.... ഇനി ഇച്ചിരെ എല അരച്ചിടാം....ഇന്നലേ പരയാഞ്ഞതെന്നും...രു നോട്ടോമില്ല ചെക്കു...’ അമു ശകാരിച്ചു. പിന്ന ഏടത്തിയോടായി ചോദിച്ചു.

‘നീ ഇത് ഇന്നലേ ക ലിഡാരുനോ മോഞ്ഞേ...’

‘ബുഹും... താൻ ക ലിഡാരുന്നു...’ പാഞ്ഞു കൊ ‘എടത്തി പാർക്കാപ്പി പകർന്ന് എൻ്റെ മുവിൽ വെച്ചു. ലിഡിലിരുന്ന വെള്ളു എടുത്തു കുടിച്ചിട്ട് താനെന്നുനേരു.

‘വാസ്തും...നെന്നക്കു കാപ്പി വേദേ ...?..’ ഏടത്തി ചോദിച്ചു. താൻ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

നേരേ ഷർദ്ദും എടുത്തിട്ട് കലുക്കിലേള്ളു പോയി. കുട്ടുകാരുമായി കുറേ തെ നീടന്നു. ഉച്ഛ്വസിക്കാൻ വന്നപ്പോൾ ഏടത്തി വിളസിയ കരികളാനും താൻ തൊട്ടില്ല. അതു ക ഏടത്തി ര എത്തു ചോറു വിളസാൻ അമധ്യയേ ഏൽപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ എന്നിയ്ക്കു മനസ്സിലായി എൻ്റെ പ്രതിഷേധം അവർ അറിയുന്നു നീ. നേരേ തോട്ടുകടവിലേള്ളു പോയി. പാടത്തു വീശുന്ന ഇളംചുടുള്ള കാറും കൊ ‘തന്നെവരദിവസതിരുന്നു. ചെറുമൻ കുടനും രാജനും ചു യുമായി നടക്കുന്നതു ക കു. അവരുടെ കോർസവിൽ ആരകനും കാരിയും ഒക്കെ കിടക്കുന്നു. കുറച്ചുനേരും അവരുടെ പുരുക്കേ നടന്നു. പെണ്ണുങ്ങൾ തുണിക്കെടുമായി വന്നു തുടങ്ങി. ഒന്നും നോക്കി നിൽക്കാൻ തോന്നിയില്ല. വയറു വിശനുപ്പോൾ വീ കു വീട്ടിലെത്തി. കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി. നീർ അല്ലോ കുറുത്തിട്ടു. ’ എകിലും ഒരു വശം വീർത്തിൽക്കുന്നത് അറിയാം. മെല്ലെ അടുക്കളുവാതിൽക്കലെത്തി.

ഏടത്തി മാത്രമേ അടുക്കളെയിലുള്ളൂ. അടുപ്പിൽ എന്നോ ഇരിയ്ക്കുന്നു. പെരുക്കു കുളും തള്ളി കുനിഞ്ഞു നിന്ന് എന്നോ ഉ കമ്പുന്നു. ഒരു ചവിട്ടു കൊടുക്കാൻ തോന്നി ആദ്യം, പിന്ന തോന്നി, എന്നിനിനാ... അതു നോക്കി രസിക്കാം. ഹാഫ്സാർി ആബ്ദുത്തിരിക്കുന്നത്. ഇവരെന്നു ഇങ്ങനെ. ഒന്നുകിൽ പാവാട അല്ലെങ്കിൽ ഹഫ്സാർി. കല്യാണം കഴിഞ്ഞെ പെണ്ണുങ്ങൾ സാരിയല്ലെ ഉടുക്കുന്നത്. അ, എന്നെങ്കിലുമാകട്ട, ഇ പരുവത്തിലുണ്ടാക്കിൽ എന്നിയ്ക്കു വല്ലതും ക കു വെള്ളമിറിക്കാം. അകത്തേത്തും കയറാതെ താൻ വാതിൽക്കൽ മടിച്ചു നിന്നു. അപ്പോൾ അമു പുറത്തു നിന്നും വന്നു കേരി. വന പാടെ അമു പറയുന്നതു കേട്ടു.

‘ഗീതമോജൈ.. ഇനി നീ തോട്ടിൽ കുളിക്കാൻ പോക ... ഇവിടെ കുളിച്ചാ മതി...’

‘എന്നു പറിയമേ...’

‘തോട്ടിൽ അടു കേരിയതേ... ഇനി മഴ നന്നായിട്ടു പെയ്തെങ്കിലേ അവരാകളു പോകത്തുള്ളൂ.... അപ്പുരേതെ വിലാസിനിയേ കടിച്ചു, ഇന്നലേ വൈകിട്ട്...’

‘ഉവേം... എന്നിട്ട്...’ ഏടത്തി ചോദിയ്ക്കുന്നു.

‘അതു മോളേ .. അടു കടിച്ചതേ.....’ പിന്ന ഒന്നും കേട്ടില്ല.

‘അയ്യോ... അതെന്നും അടുത്താരട്ടയാ....’ ഏടത്തിയുടെ വിലാപം.

‘ഈ കുളയട അങ്ങനെ ഒള്ളടതേ പിടിയ്ക്കുന്നതു...’ അമു പറഞ്ഞു.

‘അപ്പേലും ശേരിയാ.. അവരെഡൈയാക്കെ അടു കടിച്ചിരുന്നു അരോടാ പറയുന്നു... കാർത്തിയമായി ഇല്ലാരുനോ അവരെ....’ ഏടത്തി ചോദിച്ചു.

‘ ഇല്ലെനെ, അവളു പാടത്തുനു പഴുനെ അഴിച്ചോ കു വരാൻ പോയതാരുനു. ആ കൊച്ചു വേപ്പാളത്തിനു...തുണി കൂട്ടി അതിനെ പറിച്ചുണ്ടു കാലഞ്ഞു. ഇപ്പു ദേ, , അവടം നീരു വെച്ചു. അടുടേ കൊന്പു മുറിഞ്ഞകത്തിരിക്കുവാ... ഇനി പഴുത്താലേ അതു തെക്കിക്കളെയാൻ പററു.. അല്ലെങ്കിൽ ആശുപത്രീൽ പോയി കീറിയെടുക്കണം...’

‘ എൻ്റീശവരാ...’ ഏടത്തിയുടെ വിലാപം വീ കു.

എനിയ്യു വളരെ വിഷമം തോനി. വില്ലേച്ചിയെ എനിയ്യു വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. സുന്ദരിയല്ലൈകില്ലും വിരുപയലു. എനേൻ വലിയ കാരുമാണ്. ആച്ചപ്പതിപ്പു വാങ്ങാൻ എന്നെന്നാണേൻപ്പിക്കുക. ദെപ്പും കഴിഞ്ഞ കല്യാണം കഴിക്കാൻ തയാറായി നിൽക്കുന്നു. ആലോചനകൾ വന്നുകൊ റിയ്യുനു. എനിക്കിഷ്ടം അതു കൊ പി. തോട്ടുകടവിൽ എനേൻ സ്വന്മേധയാ എന്നെന്നകില്ലും കാണിച്ചു തരുന്നത് വില്ലേച്ചി മാത്രമേ ഉള്ളു. മുലകളുടെ മുകൾക്കുടി ഉടുക്കുനു തോർത്ത് കഷ്ടിച്ചു അരയ്യു താഴെ വരെയെ എത്തുകയുള്ളു. നേനു മുങ്ങിപ്പോങ്ങുവോൾ അത് ആ മുക്കോണത്തിൽ ഒടിയിരിയ്യും പിനെ അതു വലിച്ചു നേരെയിട്ടാലും തുടകൾ നന്നായി കാണാം. മിതമായ വണ്ണമുള്ള തിളങ്ങുന്ന തുടകൾ. സോപ്പു തേയ്യാൻ നിൽക്കുന്നിടത്തു കണക്കാൽ വരെയെ ബെള്ളമുള്ളു. മുലകളിൽ സോപ്പു തേയ്യാൻ തോർത്ത് അക്കത്തിട്ടിച്ചാണു. അപ്പോൾ ക ചാൽ തോന്നും പച്ചപ്പും. അല്ലോ കഴിയുവോൾ തോർത്തു മുലകൾക്കു താഴെ പെച്ചുടക്കും ആ കൊച്ചുമുലകൾ നിരെയെ സോപ്പു പതയായിരിയ്യും എകില്ലും പതയ്യു മുകളില്ലും ആ കുർത്ത മുലക്കെട്ടുകൾ കുമ്പി നിൽക്കും. പേട്ടുനേരങ്ങായുടെ കൊച്ചു ചിരട്ടപോലെ ചെറിയ മുലകൾ പകുഷ നല്ല ആകൃതിയൊത്തവ. നല്ല ബെള്ളനിവും. ഇനിയെന്നു വെള്ളത്തിലിരിങ്ങി മുങ്ങു. കേരി വരും, പിനെന്നാണു താഴേയ്യു സോപ്പു തേയ്യൽ. എൻ്റേ ഹൃദയമിടിപ്പിന്റേ വേഗത പിനെന്നയും കുടും. തോർത്തു ര കു വശത്തെയ്യും വക്കണ്ടു മാറി നല്ല ബെള്ളത്തെ നിന്മുള്ള തുടകളിൽ, ഒരു കാൽ അലക്കുകളിലേയ്യു പൊക്കി വെച്ചു എന്നെ കാണിക്കാൻ വേ 1 മാത്രം മിനിട്ടുകളോളം ചേച്ചി സോപ്പു തേയ്യും. തോനി കാണുന്നും നന്നിയുവോൾ ആ മുഖത്തൊരു കളളച്ചിൽ വിരിയും. പിനെ കയ്ക്കൾ മാറി മാറി ഓരോ വശത്തെയ്യും തോർത്തു മാറി കാലിനിടയിലേ ആ ഇരുട്ടുക്കരായയിൽ അവർ സോപ്പു പതപ്പിയ്യും. അധികം പെണ്ണുങ്ങളിലേക്കിൽ അവർ കവയ്ക്കിയിൽ അടിയിൽ നിന്നും മുകളിലേയ്യും ആ പിടവിലും സോപ്പു പതപ്പിച്ചു കാണിയ്യും. പതയുടെ ബെള്ളപ്പും ത്രിക്കോൺമുക്കിലേ രോമങ്ങളുടെ കരുപ്പും ഇടകലർന്ന ഒരു കാച്ചു, ഇന്നും എൻ്റേ കമ്മുനിൽ നിന്നും പോയിട്ടില്ല. മനസ്സിൽ സ്ഥിരമായി പതിനെത്ത ചില ചിത്രങ്ങൾ. വില്ലേച്ചിയുടെ കുളി കഴിഞ്ഞതാൽ പിനെ വലിയ രസമില്ല. കരയ്യു കയറിനിനു തുണി മാറുവോഴും എന്നോടു വലിയ കരുണ കാടും. ബോ ഇടുവോൾ എനിയ്യു പുറംതിരിഞ്ഞതു നിൽക്കുമെക്കില്ലും ഹൃകിടുന്നതും മുൻവശം പൊക്കി ആ വെൺമുലകൾ മുടുന്നതും എനേൻ കാണിച്ചുതും എൻ്റേ കാണിച്ചുതും എൻ്റേ. കരുതൽ ആ തെട്ടുകൾ വ്യക്തമായി തോനി പല പ്രാവശ്യം കു ടു. തലയ്യു മുകളിൽ കൂടി പാവാട ഇടുവോൾ അതു മുൻവശം മറയുന്നതിനു മുമ്പ് തോർത്തു പറിച്ചു താഴെയിടും, എനിയ്യു വേ 1. എനിട്ടു വർത്തമാനം പറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഭാവത്തിൽ വെച്ചു താമസിപ്പിയ്യും. അതു കാണുന്ന തോനി കയിലിമു ഇന്റേ അടിയിൽ നടക്കുന്ന വേപ്പാളവും സമർവ്വും ഒരുക്കാൻ വേ 1 അവനെ തുടയ്ക്കിലേയ്യു അവർ കാണും. അപ്പോളാ മുഖത്തെ ഒളിച്ചുള്ള പുഞ്ഞിൽ നേനു കാണേ തു തന്നെയാ. ആ തുടമുക്കിലേ കരുപ്പു പത്തു സെക്കന്റു കു കഴിയുവോഴേയ്യും എൻ്റേ ശ്രദ്ധാന്ത തല്ലുകൊള്ളാൻ തയാറായിരിയ്യും. നടവിലും വരവിലേയ്യു കയറുന്നതിനു മുമ്പ് എനെ തിരിഞ്ഞെന്നു നോക്കി ചെറിയ ഒരു പുഞ്ഞിൽ, കൊച്ചു കളളു, ക തു മതിയായില്ല അപ്പേ, എകിൽ നാജൈവാ കാണിച്ചു തരാം, എന അർത്ഥത്തിൽ, ചെറുതായിട്ടു തലയാട്ടുനും എന്നു സംശയം.

അങ്ങനെയുള്ള എൻ്റേ വിലാസിനി ചേച്ചിയുടെ പരിധാനു വയ്ക്കാതെ എവിടെന്നോ അട കടിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടം സർപ്പിച്ചു. എതായാലും ചേച്ചിയെ നേനു കാണാം. പാവം ചേച്ചി.

തോനി അടുകളെയിലേയ്യു കടന്നു. എനെ ക യുടനെ അമ്മ ഏടത്തിയോടു ചോദിച്ചു.

‘ ഇന്നെന്നതാടി മോഞ്ഞേ.. നീ ഒ കമിയേ...’

‘ ചക്രരായയാ... വാസുട്ടവന്റേ പ്രിയപ്പുട പലഹാരമല്ലു...ഇതാദേശവുത്തു കൊടുകൾ....’ ഏടത്തി പറഞ്ഞു. എനിക്കു പ്രിയപ്പുട ചക്രരായ ഇതല്ല, ചക്രരേദ നിന്നെൻ കാലിനെ മടക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നതാ എനിയ്യു പ്രിയപ്പുട അട, അതാരുന്നെങ്കിൽ ചക്രരായില്ലാതെ തനെ തോനി നക്കിത്തിനേനെ എന്റേ മനസ്സിൽ. പറഞ്ഞു.

അമ്മ ഒരെണ്ണം ഇലയിൽ നിന്നും പൊളിച്ചു ഫൈറിഡിൽ വെച്ചു. അല്ലോ അടർത്തിയെടുത്ത രൂചി നോക്കി.

‘ ഏടത്തിയമ്മയ്യേ അനിയൻ്റേ രൂചി അറിയാം... ഇന്നാടാം. നല്ല പറ്റു അട.... നീ ഇതൊക്കെ എപ്പും പടിച്ചെടുത്തടി...മോഞ്ഞേ...’ അമ്മ മരുമോള പ്രസംസിച്ചു.

‘ വീടിൽ വെറുതേ നിന്നപ്പും പരീക്ഷിച്ചു നോക്കിയതാം...കൊള്ളാമോ അമേ...’

‘ കൊള്ളാം.. ആ ചകരകു മധുരം കൊടുവാ...’ അമു പറഞ്ഞു.
ഞാൻ പെട്ടുന്ന് ഒരെണ്ണം തീർത്തു. നല്ല വിശപ്പ് ദയിരുന്നു. തന്നെയുമല്ല അടയു നല്ല രൂചിയും.

‘ ഒന്നും അടിച്ചോടാ...’ അതും പറഞ്ഞ് അമു കാപ്പി ഒഴിയാനായി തിരിഞ്ഞു.

‘ ഇം...’ ഞാൻ മുളി കാത്തിരുന്നു. ഏടത്തി ഒടയെടുത്തേ എൻ്റേ ഷൈയ്യറിൽ വെച്ചു. ഞാൻ തൊട്ടില്ല. പകരം അമു കൊ ഗുവനു വെച്ചു കാപ്പി എടുത്തു കൊ എഴുന്നേറ്റു.

ഏടത്തിയും മുഖം പെട്ടുന്നിരുള്ളുന്നതു ഞാൻ കു ലൈസനു നടച്ചു. അമു എളിയു കയ്യും കൊടുത്തു നോക്കി നിന്നു.

‘ നെന്നകു മതിയായോ... ഹും, ആർത്തി കു പ്പം തോനി...’ അഞ്ചാരെണ്ണം അകത്താകുമെന്ന....’

അമു എന്നെ നോക്കി പറഞ്ഞു. ഞാൻ അടുത്ത മുറിയുടെ വാതിലിൽ ചാരി നിന്ന് കാപ്പി ഉടയിരുത്തി കുടച്ചു. പെട്ടു തുണി ഉലയുന്ന ശബ്ദം പുറകിൽ കേട്ടു. ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ഏടത്തി ഹാഡ്സാർഡിയുടെ അറിവും വായിൽ തിരുക്കി മുറിയിലേഴ്ചുന്നു. അകത്തു കയറി കുറിയിട്ടു. പുറകേ അമ്മയും.

‘ വാസുദാ... ശീതയെന്തിയോ...നിന്ന് നിൽപ്പി...മൊവോം പൊതിക്കൊ ഇങ്ങാട്’

ഞാൻ ഏടത്തിയുടെ മുറി ചു കിംബാണിച്ചു. അമു കതകു തള്ളി നോക്കി. പിന്നെ തട്ടി വിളിച്ചു.

‘ ശീത മോളേ എന്നാ പറീത്... വാതൽ തൊരുനേ... ശ്രൂനാലും... ഇവ പെൺ...’ അമു ര കു തട്ടു കുടി തട്ടിയിട്ട് തിരിച്ചു അടുക്കളെയിലേഴ്ചു പോയി. അഞ്ചുനിഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വാതിൽ തുറക്കുന്ന ശബ്ദവും പാവാം ഉലഞ്ഞ അടുക്കളെയും പോകുന്ന ശബ്ദവും കേട്ടു.

‘ ഓ... ഇതെന്താടി.. നിൻ്റെ മൊബാം വല്ലാതെയിരിക്കുന്നേ... കരണ്ണേതാ...’ അമു ചോറിക്കുന്നു.

‘ ഇല്ല... അടുപ്പീന് .. ഏതൊ കു തെറിച്ചു വീണ പോലെ തോനി...’

‘ അതിനെന്തിനൊ നീ മുറിലേക്കോടിയേ... ഇച്ചിരെ ഭേദജമുട്ടൽ കഴുകിയാ പോരാരുന്നോ... ഇതു നല്ല കുത്ത്... കാണിച്ചു... ഞാനോന്ന് ഉത്താം.. വല്ല കടക്കമാണേൽ പൊയ്യോളും...’

പിന്നെ അമു ഉത്തരുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു.

‘ ഇപ്പഴേ...’

‘ ഓ...പൊഡയെന്നാ തോനുനേ...’ ഏടത്തി പറഞ്ഞു. എന്നിയു മനസ്സിലായി, കണ്ണിലല്ല മനസ്സിലാണു കടക്കു വീണിൽക്കുന്നതെന്ന്. എൻ്റേ തിരുസ്കരണം അവരേ വല്ലാതെ ഉല്ലേഖനു വാണം... ഇനി മനസ്സു പാവമാണോ...എന്നിയ്ക്കുരു സങ്ഘരം... ഏതായാലും ഞാൻ നോക്കുന്നേയില്ല. പിന്നെ കാണാം.

ഞാൻ ഓടി വേദിയരികിൽ ചെന്നു വിളിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ അടുക്കളെയിൽ നിന്നും വലിയ ദുരമില്ല അവരുടെ അതിരിലേയ്ക്ക്.

‘ വില്ലേച്ചീ...വില്ലേച്ചീ...’

‘ എന്നു വാസുക്കുടാ...?..’ ഇരഞ്ഞി വന്നത് വില്ലേച്ചീടെ അമു.

‘ വില്ലേച്ചീ എന്തിയേ...?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ അവകു നല്ല സുവമില്ലടക്കാം...കാലേലെലുനേരാ മുള്ളു കൊരെ നേരാ.....’

‘ എന്നാ ഞാനങ്ങു വരാറാ...’ ഞാൻ വേദി ചാടിക്കെന്ന് മുറിതെത്തതിയപ്പോഴേയ്ക്കുന്ന വിലാസിനി മുടക്കി മുടക്കി തിന്നുയിലേയ്ക്കു വന്നു.

‘ എന്തിനാ വാസുക്കുടൻ വിളിച്ചു...?’ ചേച്ചി ചോദിച്ചു.

‘ വില്ലേച്ചീയും എന്തോ പറിയെന്നു അമു പറയുന്നതു കേട്ടു... അതോ വന്നതാ...’

‘ അയ്യേ.... അമു ഇതെല്ലാരോടും പറഞ്ഞു നടക്കുവാണോ....’ ചേച്ചി അമ്മയുടെ നേർക്കു തട്ടിക്കേരി.

‘ അവരു നമ്മക്കുന്നരാണോ മോളേ...’ എന്നും പറഞ്ഞ് അവർ അകത്തേയ്ക്കു പോയി.

‘ എന്നു പറി ചേച്ചി...?..’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ കാലേലോരു മുള്ളു കൊ താ... അതു പഴുത്തുനാ തോനുനേ...’

‘ അടുടെ മുള്ളാവുനും പഴുക്കാൻ സാധ്യത കുടുതലാ....’ ഞാൻ എങ്ങും തൊടാതെ ഒരു കാച്ചു കാച്ചി.

‘ എന്നട...പോഡാ അവിടുന്ന... ?...’ വില്ലേച്ചിയുടെ മുവത്ത് വല്ലാതെ ഒരു ജാള്യത്. ഞാൻ വാർത്ത കേടു സ്ഥിതിയ്ക്ക് കടിച്ച സ്ഥലവും അറിഞ്ഞു കാണും എൻ ചേച്ചിയു തീർച്ചയായി

‘ എൻ്റേ ചേച്ചി... എന്നോടു പറഞ്ഞോ പോരാരുന്നോ... നല്ല വേദനക്കുയാണോ...ഇപ്പോൾ...?’

‘ വേദനക്കു... ശ്രൂം... നാണക്കോയി...എടാ... വാസുക്കുടാ... മോനിതാരോടും പറയല്ല കേടുവാം...’

‘ എൻ്റേ ചേച്ചി... വില്ലേച്ചീടെ കാര്യാധിക്കുയേ...’ ഞാനോരു കുഞ്ഞിനേന്നടും പറയത്തില്ല..... എന്നിയു അതയ്ക്കു കാര്യം...വില്ലേച്ചിയേ...’

‘ ഒും..ഒും.. എനിക്കരിയാം... കൊച്ചുകളോ... അപ്പേ.. നിനെ ഇപ്പോൾ തോട്ടുകടവിൽ കാണുന്നില്ലോ... ചു യിടീലു നിർത്തിയോ....?’

‘ ഞാൻപിം വനില്ലോ ചേച്ചിക്കേന്നോ...’

‘ ഓ, ചുമ്മാ ഒരു രസം... ...’

‘ എക്കില്ലെനെ ആ രസം... നമ്മക്കു വീട്ടിലായാലെന്നോ...?...’ ഞാൻ ഒരു ചു ദയറിഞ്ഞു, വെറുതേ.

‘ പോടം.. നേനക്ക് വെള്ളിലിത്തിൽ കുടുന്നോ...?’

അപ്പോൾ വേലിക്കരിക്കിൽ നിന്നും ഏടത്തീടു വിളി കേടു.

‘ വിലാസിനീ...’

‘ ഓ, താടക വിളിയ്ക്കുന്നു. ഈ ഒരു സാധനം കാരണം ചേച്ചി..ഞാൻ ചു യിടീലു നിർത്തിയോ....’

‘ അപ്പോൾ നിന്റെ ഏടത്തി മിടുകകിയാം... നിനെ വരച്ച വരേലു നിർത്തുമുണ്ടോ... ഹാവു...’ തിന്നുയിൽ നിന്നും മുറിതേൽക്കു കാലുകുത്തിയ ചേച്ചി വേദന കൊ കു വിളിച്ചു പോയി. ഞാൻ ചാടി താങ്ങി. എന്റെ ചുമലിൽ പിടിച്ചുകൊ ചേച്ചി പതുക്കെ നടയിരിങ്ങി. അപ്പോൾ ചേച്ചിയുടെ ഒരു കുഞ്ഞുമുല എന്റെ കയ്ത്ത യിലോന്നുരഞ്ഞു. ഒരു മാർദ്ദവം, ഒരു സുവം, എനിയ്ക്കു തോന്തി.

‘ ഓ വരുന്നു ശീതേ...’ വിലാസിനി വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊ എന്റെ ചുമലിൽ താങ്ങി വേലിക്കരിക്കിലേയ്ക്കു നടന്നു. അപ്പോൾ ആ കുഞ്ഞുമുല വീ കു എന്റെ ചുമലിൽ വിട്ടു വിട്ടുരസി. ഞാൻ ചേച്ചിയേ ചേർത്തു പിടിച്ചു. വേദന അവർക്കും, സുവം എനിയ്ക്കും. നടക്കുന്ന വഴി ഞാൻ ചോരിച്ചു.

‘ നല്ല സ്ഥാനത്താ കടിച്ചത് അല്ലോ...’

‘ ഇതാരം നിന്നോടു പറഞ്ഞേ...’

‘ ആരുമാക്കെടു... അപ്പേ കൊറച്ചു ചുണ്ണാമ്പു തേച്ചിരുന്നുകൾ.. ഒരു പ്രശ്നവും കുടാതെ ആശാൻ കടി വിട്ടുനേ...’

‘ എന്റേടാ... നാണക്കേടും വെപ്പാജോം ആയിപ്പോയെടാ... അനേരം ഞാനതോർത്തിലു. എന്നു ഇതാദ്യമാ....’

‘ സാരമില്ല... കൊറച്ചു പച്ചമൺതള്ളും തൊളസീം കുടി അരച്ചിട്ടാ മതി... നീരു കൊരഞ്ഞിൽക്കു പഴുത്തു പൊട്ടി പൊഞ്ഞുള്ളും. വേണ്ണോക്കി അനേരം ഒന്നു തൈക്കികളെഞ്ഞു മതി. ബുദ്ധിമുട്ടാണ കു... ഞാൻ തൈക്കിച്ചുടിച്ചു തരാം...ഇല്ലെങ്കി മുള്ളാനിരിയ്ക്കുപം ദേക്കര വേദനയാരിയ്ക്കും...’ ഞാൻ എന്റെ അടവിജ്ഞാനം വിളുവി....’

‘ അയ്യടാ... അവൻ ഒരു പുതി...വോക്കുറുടെ ആ അതിമോഹം അങ്ങു മനസ്സിലിരുന്നാ മതി കേട്ടോ...’ ചേച്ചി എന്റെ തലയ്ക്കു കിടുകി.

‘ അടേടെ കൊമ്പു പോണോക്കി മതി...എനിക്കെന്നോ...’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. അപ്പോഴേയ്ക്കും തങ്ങൾ ഞൊ 1 ഞൊ 1 വേലിയ്ക്കിൽ എത്തിയിരുന്നു.

ഏടത്തി അപ്പുറിത് നിൽപ്പു ചായിരുന്നു. ഞാൻ ചേച്ചിയേ വിട്ടിക് കുറച്ചു ദുരെ മാറി നിന്നു. ഒരു ചെവരത്തിപ്പു പറിച്ചു അതിന്റെ ചുവന്ന ഉള്ളാശ പറിച്ചു ഉള്ളതി ഞൊട്ടവിട്ടു രസിച്ചുകൊ നിന്നു. പെണ്ണുഞ്ഞും രുപേരും എന്റോ കാരും പറഞ്ഞു ചിത്രകലയും രഹസ്യംപറിച്ചില്ലും. എനിക്കു വേരോന്നായിരുന്നു വിഷയം, കവയിൽക്കു നീരു വെച്ചിരിക്കുന്ന വില്ലേച്ചി കുടുതൽ നേരം നിന്നാൽ നീരും കുടും വേദനയും കുടും. ഒന്നുമില്ലെല്ലും കാണാൻ കിട്ടാതെ പെണ്ണിന്റെ രഹസ്യഭാഗങ്ങൾ വല്ലപ്പോഴും കാണിച്ചു തരുന്നത് ചേച്ചിയാ. വർത്തമാനം നിർത്തുന്നില്ലെന്നു കു പ്പോൾ ഞാൻ അടുത്തു ചെന്നു. പിന്നെ ചേച്ചിയേ നോക്കി പറഞ്ഞു.

‘ കുടുതലു നേരം നിന്നാം... വേദന കുടതേരയാളളു.....’

‘ എന്നു ഞാൻ പോയി കെടക്കേണ്ട ശീതേ...’

‘ ഹോ... കൊരേ അപ്പോത്തിക്കിരിമാർ എറിങ്ങീട്ടോ’ ഏടത്തി മുവം കനസ്സിച്ച ആരോടുനില്ലാതെ പറഞ്ഞു.

‘ അപ്പു വില്ലേച്ചി... അന്ന് വേരോയാരേം അട്ട കടിച്ചില്ലേ... ?...’

ഈതു ചോദിച്ചിട്ടു ഞാൻ ഏടത്തിയേ ഒന്നു പാണി നോക്കി. അവരുടെ മുവം ഇരു കു. ഞാൻ കമ വെളിച്ചത്താക്കാൻ പോകുന്നു എന്നു തോന്തിക്കാണു.

‘ മാളുമണ്ണാത്തിയേ... കടിച്ചുന്നാ അമ്മ പറഞ്ഞു... ഇനി ഞാനിലു തോട്ടിലേൽക്കു... ഇന്നലെ രക്ഷപെട്ട ശീത മാത്രമാ...’ വിലാസിനി പറഞ്ഞു. ഏടത്തി പകച്ചു നിൽക്കുന്നു. കടിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞോ പിന്നെ ബാക്കി നടന്നു മുഴുവനും പറയേ 1 വരും.

‘ ഒും..ഒും...’ ഞാൻ അകക്കു നോക്കിക്കൊ ഓനിരുത്തി മുളി.

‘ അല്ലോ... വാസുകരുട്ടന്റെ ചെന്നിയെന്താ വീർത്തിരിക്കുന്നേ... അയ്യോ... നല്ല നീരെ ലോ...’
ചേച്ചി എൻ്റെ കവിളിൽ തലോടിക്കൊ കു ചോദിച്ചു. ഹായ. എന്താരു സുവം ആ
തലോടലിന്. ഏടത്തി എന്നെ നോക്കി.

‘ ആ, നിങ്ങളേ അടക്കടിച്ചപ്പോൾ... എന്നില്ലോ കിട്ടി ... ഒന്നു വീണു... കല്ലേലിടിച്ചുതാ...’

‘ എന്നാലും വാസുകരുട്ടു... ഇന്ത വീഴ്ചു കടുപ്പായിപ്പോയി കേടുവാ... ശീത നോക്കിയേ...’
സുക്ഷിച്ചാക്കെ നടക്കു... മോനു...’ ചേച്ചിയുടെ സ്വന്നഹം കവിഞ്ഞാണുകി.

‘ ഓ... നമ്മക്കിതൊക്കെയെ പറഞ്ഞിട്ടോളളു എൻ്റെ വില്ലേച്ചീ...’ ഞാൻ ഒന്നു നെടുവിർപ്പിട്ടു.

‘ എന്നാ ഞാനഞ്ഞാട്ടു ചെല്ലുട്ടു വിലാസിനീ...’ ഏടത്തി തിരിഞ്ഞു നടന്നു. ഞാൻ വീ കു
വില്ലേച്ചിയുടെ കല്ലുടക്കുത്ത് എൻ്റെ തോളത്തിട്ടു.

‘ വേരെ ദാ... ഞാൻ നടന്നോളാം...’

‘ അയ്യോ... അതു വേ ... കാലേ ബലം കൊടുത്താ നീരു കുടും...’ ഞാൻ നിർബന്ധിച്ച
ബലമായി ചേച്ചിയുടെ കക്ഷം എൻ്റെ ചുമലിൽ പെച്ചു. പിനെ പതുക്കെ നടന്നു. ആഹാ..
എന്തു രസം, ഇത്തവണ ഒരു മുല എൻ്റെ തോളിൽ. പെൺഡിന്റെ മുലയുടെ മാർദ്ദവം ഹായ് എത്ര
സുവം. പേട്ടു മുലയാണെങ്കിലും ചെറുപ്പുക്കാരിപ്പുണ്ണുങ്ങളുടെ മുല മുല തനെ. തിന്നുയുടെ
നടയിലെത്തുന്നതുവരെ ഞാനാ സുവം അനുഭവിച്ചു. ഞാൻ അല്ലോ ശക്തി കുട്ടിത്തന്നെ എൻ്റെ
ചുമൽ തള്ളിയിരുന്നു. ചേച്ചിക്കതു മനസ്സിലായി. തിന്നുയിൽ ഇരിയ്യുന്നോൾ ചേച്ചി പറഞ്ഞു.

‘ വാസുകരുട്ടു... ഞാനറിഞ്ഞില്ലെന്നു കരുത എട്ടോ...നെന്നക്കിച്ചിരെ എളക്കം തൊടങ്ങീടോ ...’
നീ അതെയങ്ങാട്ടുകൾില്ലെങ്കിലും ഞാൻ നടന്നേനേ... കൊച്ചു കള്ളം...’

ചേച്ചിയുടെ മുവങ്കേതെ ആ കുസൃതിച്ചിരി എൻ്റെ ആത്മാവിൽ ഇക്കിളിപ്പുകൾ തുകി. ഞാനും
കുടി ചേച്ചിയുടെ കുടെ തിന്നുയിലിരുന്നു.

‘ നീ ഇന്ത വയ്യാത്ത കാലും വലിച്ചോരെ തിന്നാടീ നടക്കുന്നേ... ഏറ്റന്തു കുത്തിയിരുന്നു
കുടേ...’ കൊതുവും കയ്യിൽ അടുക്കി വന്ന ചേച്ചിയുടെ അമ ചോദിച്ചു.

‘ അപേതേ ശീത വിളിച്ചോ ച പോയേ...’ ചേച്ചി എഴുന്നേറു. അമ അക്കതു
കേരിയെന്നുറപ്പായപ്പോൾ ഞാൻ ചേച്ചിയുടെ ചെവിയിൽ പറഞ്ഞു.

‘ ചേച്ചിം കള്ളിയാ... അമകൾ കുടുതലാരുന്നെങ്കി... എന്നെന്ന പറഞ്ഞില്ല... ചേച്ചിയ്യും... നല്ല
സുവാരുന്നു... ഇല്ലോ...?’ ഞാൻ ചേച്ചിയേ കൊഞ്ഞതനു കാണിച്ചു.

‘ ഫോടം... അസന്തേ... നിനെ ഞാൻ..... ഹാവു....’ എന്നെ തല്ലാൻ മുന്നോട്ടാതെ ചേച്ചി
വീ കു നിലവിളിച്ചു.

‘ ഞാം പോണു... നീരെള്ളക്കല്ലോ...’
വിളിച്ചു പറഞ്ഞു കൊ ... ഞാൻ വേലി ചാടി അപ്പുറത്തെത്തിയപ്പോൾ അടുക്കളുവാതിലിൽ
ഇതൊക്കെ കു കൊ കു നിൽക്കുന്ന ഏടത്തി. ഞാൻ കാണാതെ മട്ടിൽ മുൻ്വാതിലിൽ കുടി
അക്കതേരുള്ളു കയറി.

അപ്പോൾ സുരൂൻ ചെഞ്ഞായം പുശി അസ്ത്മിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു.

അന്ന് റാത്രി എന്നിക്കതൊഴം വിളവാൻ ഏടത്തി വന്നില്ല. തലവേദനയാണെന്നു പറഞ്ഞ
മുറിയിലിരുന്നു. പിരോന്നു റാവിലേ എല്ലാരും കാപ്പി കുടി കഴിഞ്ഞു പോയപ്പോൾ ഞാൻ
അടുക്കളുയിൽ കയറി തന്നെത്താൻ ദോശയും ചമ്മന്തിയും എടുത്തു കഴിച്ചു, തിരിഞ്ഞു
നോക്കുന്നോൾ വാതിൽക്കൽ നോക്കി നിൽക്കുന്ന ഏടത്തി. ഞാൻ കു ഭാവം നടപ്പില്ല.
ഉച്ചക്ക് ഉണ്ണു വിളവിയപ്പോൾ എൻ്റെ പാത്രത്തിൽ ഒന്നും വിളവിയില്ല. അടുപ്പിൽ
എന്നോ തിരുക്കി തിരിഞ്ഞു നിന്നു. അമ എന്നില്ലോ വിളവിത്തനു. പിനെ ഏടത്തിയോടു
പറഞ്ഞു.

‘ ശീതമോളേ, ഞാനാ പശുനെ ഒന്നിച്ചു കൈട്ടീച്ചു വരട്ടു. നീ അവനു വല്ലോം വേണേൻ
എടുത്തുകൊട...’ അധി പാനിലേയിരഞ്ഞി. ഞാൻ കയ്യും കഴുകി എൻ്റെ മുറിയിലേയ്യു
കടക്കാനൊരുങ്ങുന്നോൾ ഏടത്തി പിളിച്ചു.

‘ വാസുട്ടാ...’

ഞാൻ ഒന്നു നിന്നു, പകേഷ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയില്ല.

‘ ഡാ... വാസുട്ടാ... ഒന്നു നിന്നേ...’

ഞാൻ നിന്നില്ല. കയിലിമു കു മടക്കിക്കുത്തി എൻ്റെ മുറിയിലേയ്യു തിരിഞ്ഞു. വീ കു
എടത്തിയുടെ ഉറച്ച ശബ്ദം.

‘ ഡാ... നിബ്ലുടാ അവിടെ...’ ഞാൻ ഒന്നു തിരിഞ്ഞു നോക്കി. പിനെ നടന്ന് എൻ്റെ മുറിയിലേയ്യു
വാതിൽക്കലെത്തി അപ്പോഴേയ്യും ഏടത്തി എൻ്റെ അടുത്തത്തി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മുറിയിലേയ്യു
തിരിഞ്ഞെ എൻ്റെ ചെവിയിൽ അവർ പിടുത്തമിട്ടു.

‘ വാടം.. ഇവിടെ... ഇന്നു ര ലൈംഗാനിഞ്ഞിട്ടു ഉള്ളു.... നടക്കുടാ...’

എടത്തി എൻ്റെ ചെവിയിൽ പിടിച്ചുവലിച്ചു കൊ അവരുടെ മുറിയിലേയ്യു കയറി. ഒരു തൊഴി
കൊടുക്കാനെമെന്നു ചായിരുന്നു. പ്രത്യാല്പാതങ്ങൾ മനസ്സിൽ ഓടിയെത്തിയപ്പോൾ

അനുസ്ഥിച്ചു. എനെ വലിച്ച് അവരുടെ മുറിയിൽ കട്ടിലിൽ കൊ തൃത്തി. എനിക്ക് വാതിൽ അടച്ച സാക്ഷായിട്ടു.

എടത്തിയമ -3

ഞാൻ നിലത്തെയ്യു നോക്കിയിരുന്നു. എൻ്റെ ര കു തോളിലും പിടിച്ചു കുലുക്കിക്കൊക്കോ “ അവർ ചോദിച്ചു.

‘ എടം.. എന്താ നിന്റെ ഭാവം ? നീ ആരാനാ നിന്റെ വിചാരം..?..’

അതു മുഖത്ത് കൊട്ടിക്കുടിയ ദേഷ്യമായിരുന്നു. എൻ്റെ തോളിൽ പിടിച്ചു കുലുക്കുന്നോൾ കുന്നിണ്ടു നിന്ന അവരുടെ മുലകളും കുലുങ്ങി. ഞാൻ മി ടീപ്പിലും. എറുക്കണ്ണിക്ക് അതു മുലകൾ കുലുങ്ങുന്നതും കു രസിച്ചിരുന്നു.

‘ എൻ്റെ കയ്യേലെതാടാ കുഷ്ഠം ഒരു... എൻ്റെ കയ്ക്കോ കു തരുന്നത് നീ തിന്നാതിരുന്നാ എനിക്കൊരു ചുക്കുമില്ലോ. അറിയാവോ...?.. പെശക്കുന്നത് നിന്നക്കായിരിക്കുന്നു മാത്രം.... നിന്നക്കൊക്കെ ഒരു വിചാരമോ “ നീ എന്നോടു സമരം ചെയ്താ ജയിക്കുമെന്ന്... ഇല്ലടാ.. ഇല്ല.. ഞാനെന്റെ പാടിനു പോകും.... ഇവിടെ കെട്ടിക്കൊ കു വന്നുവെച്ചു ഞാനെന്നു പീക്കിരിഡോ അടിമയാക്കാനോന്നും പോകുന്നില്ല...ഹും... ” ഒരു ശ്വാസത്തിൽ ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് അവർ ഒന്നു നേരെ നിന്നു. എങ്ങുമല്ലാതെ നോക്കിയിരിക്കുന്ന എൻ്റെ മുഖത്തെയ്യു ഒന്നു നോക്കിയിട്ടു. അവർ മേശപ്പുറത്ത് കുട്ടിയിട്ടിരുന്ന അലക്കിയുണ്ടായി തുണികൾ ഓരോനായി മടക്കാൻ തുടങ്ങി. ര കു നിമിഷത്തെ നിശ്ശൈയ്യു ശേഷം അവർ ശാന്തസ്വരത്തിൽ തുടർന്നു.

‘ നിനേ ഒന്നു തല്ലിയെന്നു വെച്ച്... ഇതേതു ഒന്നും വിബന്ധേ കാര്യമില്ല... ഒന്നുമില്ലെല്ലും ഞാൻ നിന്റെ ഏടത്തിയമ്മയല്ലോ... അതു എന്നോടു അന്ന് നീയെന്നതാ കാണിച്ചത്... പൊറത്താരോടുകൂലും പറഞ്ഞാ.. അതും നിന്റെ അച്ചന്നോടോ ചെട്ടനോടോ പറഞ്ഞാ അവർ നിനെ തല്ലി സുപ്പാക്കിയേനേ... നാണംകെട്ട കാര്യാധ്യത്തുകൊ “ ഞാനാരോടും പറഞ്ഞില്ല... മരോതെക്കില്ലും... അനിയൻ കാണിക്കുന്നതാനോടാ നീ ചെയ്തത്... എൻ്റെ അവടെ... കിട്ടിയ തകത്തിനു നീ കയ്യിട്ടു വെരകില്ലോ... അതു സമയത്ത് വോരാരകില്ലുമാരുന്നുകൊിൽ നിനെ കൊന്നേനേ... ഞാനോന്നു തല്ലിയത്തേ ഉള്ളു... കുഴുക്കാലത്തിനാ മോതിരം മൊവത്തു കൊ കു... എനിയ്യു വെഷമിരില്ലുന്ന നീ വിചാരിച്ചേ...?.... നിനെ ഞാനെന്റെ സന്തു മോനേപ്പോലെയാ വിചാരിച്ചേ...”

അതു സ്വരം ക്രമേണ കരച്ചിലിലേയ്യു വഴുതി വീഴുകയായിരുന്നു. അഞ്ചാറുകൊല്ലം മുമ്പു പുറിപ്പുട്ടുപോയ സന്തൽ എന്ന ആഞ്ചലയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവരുടെ സക്കട കുടുകയായിരുന്നു. മടക്കിയ ഒരു തുണികൊ “ അവർ കണ്ണിരാപ്പുന്നതു കു കണ്ണിരു കു പ്രോശർ എൻ്റെ മനസ്സിലും ഏൽക്കം, ചെര, വേ ചയിരുന്നു. തന്നെതാനു പോകുന്നതം കാണിച്ചിട്ടു, അവരാരോടും പറഞ്ഞില്ലപ്പോ. അതു ഞാനാലോചചിച്ചില്ല.

‘ നീയോക്കെ ഇവിടു ലോ എന്നോർത്താ ഞാൻ ഇല പട്ടിക്കാട്ടിൽ വന്നു നിക്കുനേ.... നെനക്കും എന്നെ കു കുടായെക്കൊിൽ ഞാനെന്റെ അച്ചരന്തോ അമേദേം കുടെ പോയി നിനോളാം... അബലുക്കിൽ പിനെ പിനെ അനിയനേ പെണക്കിയത് മരുമോളുടെ കൊണവതിയാരമാനു എന്തിനാ അള്ളുകളേക്കൊ കു പഠിക്കുനേ...?.. അവസാനം കുറിം എൻ്റെ തലേ വരും... അനിയൻ എന്നോടു ഇങ്ങനെ ചെയ്തുന്നു പറഞ്ഞാ അതും വിശ്വസിക്കില്ല. ആളോളു പറും നീ കാലും കവച്ചു നിന്നു കൊടുത്തിട്ടല്ലെന്നും... ”

അവർ തിരിഞ്ഞു നിന്ന് വീ കും കണ്ണുതുടച്ചു. എനിയ്യു വിഷമം തോനി. ഞാനാണു കുറിക്കാരൻ. എനിക്കും അവരോട് വെറുതേ... എന്നാലും ഇവർിത പാവമാണെന്നാരു കു കു.

‘ നിനോടിത്തേ പറയണംനേ എനിക്കൊ ചരുനോള്ളു... പൊയ്യോ... ഇല്ലുക്കിൽ ഞാൻ നിനെ ഉപദ്വിക്കുകാണുന്നു വരും.. ” ഏടത്തി സാക്ഷായെടുത്തു. ഞാനെഴുനേറിയു. കുറച്ചുനേരം പരുങ്ങിന്നു. പിനെ പതുക്കെ പറഞ്ഞു.

‘ എനിയ്യു ഏടത്തുമോടു ദേഷ്യമാനുലു... പിനെ... തല്ലിയപ്പും വെഷമം തോനി... ”

‘ എങ്ങനെ തല്ലാതിരിയ്യും... എങ്ങനെനയെക്കിലും അതു പൊല്ലാപ്പിനേ എടുത്തു കളയുന്നതിനു പകരം. നീ അനേരപ്പും എന്താ ചെയ്തേ....?.. എൻ്റെ വല്ലാത്തിടക്കൊക്കെ പിടിയ്യുകേം കയ്യിട്ടുകേം ഒക്കെ

‘ അതനേരം എനിയ്യു... കാണാത്തതു കു പ്പു... അങ്ങനെ തോനിപ്പോയതാ... ”

‘ അതല്ലി... നിന്നക്കു ഇച്ചിരെ കന്നത്തരം കുടുതലു... നെനക്കരിയേം... ഞാനെന്നീനാ നിനോടു തോടുകടവിൽ പോക ഒന്നു പറഞ്ഞത്.. ? അതു അലക്കുകാരീം മറ്റു പെണ്ണുങ്ങളുമൊക്കെ നിനെ വായിനോക്കീനും, ചെരുക്കൻ കഴപ്പുകേറി നടക്കുകാനും ഒക്കെ

பிள்ளையானத் கேட்போ எனிட்டு ஸவிசில், அரியோ.... என்ற அனியனேப்பிரியா ஹண்ண பரியுனதைகிலோனு பின்திப்புப்... நினோடெகிக்க அறிஶங் தொன்டு... அதோ ஒ... நீ என்ற ஹஷ்ட போலெ போகுகோ வாயினோக்குகோ செய்தோ.. என்ற தடயானொனு வரளில்ல....'

என்ற அல்லனேரம் அவிடெ நினு. அவர் துளி மக்கிகோ இருனு. ஹனி ராஜியாயேக்கா. அவர் நல் ந்தீயலே.. பகேச எண்ண மாப்பு பரியுந.

' ஏட்டத்தியமல்ல.... எனோட்.. வெஷ்மோ... வேஷ்யா.. ஒ ஒ...?' சோஞ்சிப்போஸ் என்ற ஸரம் ஹட்டியோ எனோடு ஸஂஶயம்.

விஶாஸம் வராதபோலெ அவர் என திரின்து நோக்கி. வினை மெல்ல என்ற அடுத்து வந்து. என்ற முடியித் தடவிகோ கு பிள்ளை.

' நீயென்ற ஸந்த மோனா... நினோடெகிட்டு வேஷ்யப்பூடால் பரித்திலே.... நீ நல் குடியாக்களா.. பெண்ணான குதிக்கடவிலோகை வாயினோக்கால் போகுந்த ஶரியலே... அவயியாய்தைகோ கூட நேரபோகில்ல.. அதை கொஷப்... நீ வீட்டி நின் எனோ அம்மையேமொகை ஸஹாயிக்க... நம்மக்க நல் ரஸாயிறிட்டுப்... ' எனிட்வரென அவருடை வஶதேதையூ சேர்த்து நிர்த்தி. அபோஸ் என்ற தொலித் பிடிசிறுந அவருடை கழுடை கக்ஷத்தித் நினு ஏரு ரயிய, குடாதெ என்ற முக்கு சு கு அவருடை ஏரு முலக்கூப்பு அடுத்த. எனிட்டு வெல்லாதாயி. காலிக்கிட்டித் தெருக்கா. அரியாதெ அவருடை நிதங்கூப் பேர்த்த என்ற ஏரு கய்ச்சுரி. அது வந்கு கீச்சுக்கு முக்கு என்ற கய்த்த விஶமிச்சு. அதொரு ஸுவமாயிறுநு. என்ற பிள்ளை.

' என... ஸந்த மோனாயிடு கருத எனிக்கத... '

' என்ற நினகில்லமலே?..?' ஏட்டத்தி சோஞ்சிசு.

' ஹஷ்ட... எனாலும் அது வே ...'

' வினை...'

' என வாஸுக்குடுநாயிடு கருதியா மதி... ' என்ற அது கக்ஷத்திலேயூ முவா ஸநுக்குடி அடுப்பிச்சுகோ கு பிள்ளை. ஏரு ப்ரதேக வியற்புமளா... அதின்ற உரிவிடா ஓர்த்தபோஸ் ஹஜ்தித் ஏரு ஸுவபா.

' எனுவெப்பு, நெநகென்ற அனாஜ்யாகால் பரிலோ... வினை.. அறாக்கான நீ நோக்குனே...?..'

' அதெனிகரியத்திலே... '

' நீன்ற மனஸ்திலிப்பு தொரை பினேத... ' என்ற அது கயித் நினு மாரி, வாதித்தகலேயூ ஸநு. குதகு தூர்நூவெப்பு.

' எனிட்டு ஏட்டத்தியே... என்றோ ஏரிஹ்டு... '

' அதெனிகிழ்சா... ' சோஞ்சிசுகோ அவர் என்ற அடுதேதையூ வநிடு பிள்ளை. ' மோனை அதற்கு ஶரியலே கேட்கா... '

' ஏட்டத்தி எனோடிநியொனு பிய... '

' சூ...?... ஓ..ஓ..ஓ, அது கொத்துா... மீஶ போலும் வநிலூப்போடா... அபோஷேயூப் ஏட்டத்தியோடு பேமம் அதலே... என்ற ஹஜ்தித் ஹஜ்தித்தைகை தொனு... ஓ, என் பரின்தா மதி... காளிக்கால் பாடிலூத்ததைகை தொரை காளிச்சுகோடுத்துபோயி... வினையே... அதொகை அனாஜு மினு குதேதையூ... கேட்கா... ' என்ற வாதித் தூர்நூ புரித்தினே. திரின்து நினிடு பிள்ளை பிள்ளை.

' ஏட்டத்தி அது செவியொனு காட்டியே... ஏரு ஸப்காரும் பியானா... ' என்ற பிள்ளை. அவர் முவா குடிசு. என்ற அது செவியிலேயூ பிள்ளை.

' அக்க தூம் தொட்டும் பிடிச்சுதூம் ஸநு ஏரு காலத்தும் மிக்கால் பரித்திலூப்போஸ் ஸீதக்குடி....'

' ச்வே... ' அவரைநூ தெட்டி. வினை தலூாக கயோனே. ' நினை என்ற..... ' அபோஷேயூப் என்றோடி புரித்தினே.

அனு ஸஸ்யூ ஏட்டத்தியானு எனிட்டு சோரு விழங்கி தந்த. அஶரநு சேட்டு வருபோஷேயூப் அலோ பரிப்பு பொரிப்பு காஸ்நு. எனிட்டுதொனு ஹல்லகிலூப் குடிப்புமில்ல. என்ற ஹஸ்நதூம் நோக்கி அவர் திர்தியித் தான் நினு. என் சு கீலானிசு கொ அம்மை விஜிசு.

' அமே... நம்மை வாஸுக்கு ஹத்திரி வஜ்ரன போலெ ஹலே?..?' என்ற ஸகுதம் அவரே நோக்கி.

' வினை... அவர் வஜ்ரனோ ரிக்கைலே... ' அம் ஸமதிசு.

‘ അപ്പും ഇനിയെരു കല്യാണം കുടിയായാൽ കുശാൽ... അല്ലെങ്കിൽ വാസുദാ... ‘ ഏടത്തി എന്നോടൊരു കുസൃതിചേരും. എന്ന കളിയാക്കാനാബന്നെന്നിയു മനസ്സിലായി.

‘ കാലം മാറിയതുകൊം... മോളേ... എന്ന ഇവന്നുചെറി കെടുപ്പം അങ്ങേരു ഇവനേക്കാൾ ഇത്തിരി കുടിയേ ഒരു നീനാളള്ളു. ഒരു പൊടിച്ചുക്കൾ. അക്കണക്കിനിവനു കല്യാണ പ്രായം കഴിഞ്ഞു. പിന്നു ഇപ്പുത്തേകാലമായതുകൊം... ഒരു ഇപ്പും ഒക്കെ..’ അതും പറഞ്ഞ് അമ്മ ഇന്ത്യത്തേയ്ക്കിംജി.

‘ എക്കിപ്പിനു നമക്കിവനോരു പെണ്ണാലോചിച്ചാലോ അമേം... എന്തു പിയുനു വാസുദാ...?...’ ഏടത്തി അടുത്തുവന്ന് ഉണ്ണുമേശയിൽ കൈകുത്തി എന്നോടു ചോദിച്ചു.

‘ എന്തിനു വേരു ഇപ്പും ആലോചിക്കുന്നത്..... ഇവിടെത്തെനു ഇല്ലെങ്കിലും... ഒരു പേരുകു ഇതു കുടുതലാ....’ ഞാൻ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന ആ പെരുമുലകളിൽ നോക്കിക്കൊ പോറുപോറുത്തു.

‘ എ...അസത്ത്... എപ്പും കണ്ണും കയ്യും വേ... ചെത്തടത്താ...’ അവർ കയ്യിലിരുന്ന തവി കൊ എന്നേഴു തലയിട്ടോരു കൊട്ട.

‘ ‘ഹാഡു...’ ഞാൻ നിലവിലിച്ചുപോയി.

‘ എന്താടാ...’ ഇന്ത്യത്തു നിന്ന് അമ്മ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു.

‘ നന്നാമില്ല... നാക്കു കടിച്ചതാ അമേം...’ ഞാൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

‘ നെന്നുകു ഞാൻ വെച്ചിട്ടോ ... ചേട്ടനിങ്ങു വരരട്ട്...’ ഏടത്തി അടക്കിയ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

‘ എന്നിയ്ക്കു വെച്ചിട്ടോ കുഞ്ഞു പിന്നു ചേടുന്ന വരാൻ കാക്കുന്നതെന്നിനു... ഇങ്ങു തന്നുടെ...’ അപ്പോഴേയ്ക്കും അമ്മ കയറി വന്നു. ഏടത്തി എന്നോടൊന്നും മി ഴില്ല. അടുപ്പുകലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞു.

ഉണ്ണു കഴിഞ്ഞ് ഞാൻ എന്നേഴു മുൻയിൽ പോയി കുട്ടിലിൽ കിടന്നു. ഞങ്ങളുടെ സംസാരം ഓർത്തു കിടന്നു. ഒരു രസം. ഇങ്ങനെ ആബന്ധക്കിൽ ഞാൻ വീട്ടിൽ തന്ന കാണും. അപ്പോഴേയ്ക്കും ഏടുത്തി വാതിൽക്കൽ വന്നു.

‘ എടാ... നീ നാജൈ മുതൽ തോട്ടുകടവിലോ എവിടെ വേണമെക്കിലും പോയ്ക്കു... ബാക്കിയൊള്ളാർക്കു സെസരുമായിട്ടു ജീവിക്കാല്ലോ... വേണോക്കിൽ ആ അലക്കുകാരീടു കുടെ ചാടി കുളിച്ചു...’ പറയുന്നോൾ ആ മുവത്തൊരു കളളച്ചിൽ ഉം ഒ എന്നുണ്ടു സംശയം..

‘ എന്നേം... ഒന്നെന്നെങ്ങും തോട്ടിലേയ്ക്ക് ഞാനില്ല. അടയെങ്ങാനും എന്നേഴു നല്പസ്ഥാനത്തു കടിയ്ക്കും. പിന്നു ആശുപത്രീൽ കൊ കുപോകും. അവരതു മുറിച്ചു ദുരോട്ടും കളയും.... ആകെ വരുന്ന ആറിഞ്ഞെയുള്ളു.. അതു പോയാൽ പിന്നു ജീവിതം പോക്കു തന്നേ...’ ഞാൻ മച്ചിലേയ്ക്കു നോക്കി പറഞ്ഞു.

‘ ഏന്താടാ പറഞ്ഞെ... ആറിഞ്ഞോ.. വെറുതെയല്ല നെന്നക്കീ പുതിയെള്ളക്കം.... ഏടുത്താ പോങ്ങാത്തതുമായിട്ടു നടന്നിട്ടാ... പിന്നു അതും പോക്കിക്കൊരു സ്ത്രീ അടുത്തേയ്ക്കുങ്ങാനും വന്നു... പറഞ്ഞേയ്ക്കും.. പിന്നു ആശുപത്രീൽ പോകേ 1 വരത്തില്ല.. ഞാൻ തന്നേ അതു... ഒ ഹാ...’ അവർ പാവാടയും ഏടുത്തുകുത്തി തിരിഞ്ഞു നടന്നു.

അവർ പോയിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ പത്രുക്കു മു കു മാറി നോക്കി. സംസാരത്തിനിടയിൽ അവന്നല്ലോ ജീവൻ വീണിരുന്നു. ഞാൻ എക്കദേശം നേരുന്നു നോക്കി. ആറിഞ്ഞിൽ താഴെയു... ഏടത്തി ഇതൊന്നു കു അരുന്ധനക്കിൽ, എന്നു ഞാൻ ആശിച്ചു. വരട്ട്... ചു യിട്ടു നോക്കാം. അവനേയും കയ്യിൽ പിടിച്ചു ഞാൻ പുതപ്പുട്ടു മുടി.

രാവിലേ ഞാൻ വില്ലേച്ചിയുടെ വീട്ടിൽ പോയി. ചേച്ചി ഇങ്ങു വനില്ല. പകരം അമ്മ ഇങ്ങു വന്നു. ഞാൻ തിന്റെയിലിരുന്നു.

‘ വില്ലേച്ചിയ്ക്കു എങ്ങനോ ...കൊറുഞ്ഞതാ...?..’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ നീരും പഴുപ്പും ഇള്ളിരു കുടുതലാ.. നല്ല വേദനേം.. ഇന്നലെ പാവം ഒങ്ങീടില്ല.... നല്ല വെഷമെണ്ണം എന്നും എത്രും ഒരു കു...’ കാർത്തേതച്ചി പറഞ്ഞു.

‘ ഇനി എന്തു ചെയ്യാനു പതിപാടി...?’

‘ എവടച്ചു വന്നേടു.. നമ്മരാ ആ മുക്കിലെ തക്കമ നേഴ്സിനെ നു കാണിക്കാമെന്നു പച്ചു.... എന്നിക്കിപ്പം ചങ്ഗതൽ പോണം.. എടാ വിശ്വാ...’ അവർ ഇളയ മക്കേ വിളിച്ചു. ഒരു പൊടിച്ചുക്കൾ. അവർ ഞാടകിയിൽ നിന്നും കുറേ പച്ചക്കരികൾ ചുമന്നു കൊ കു വന്നു. കാർത്തേതച്ചി എല്ലാ ചതുര്യും പച്ചക്കരി വിൽക്കാൻ പോകും. കടയിൽ കൊ കു കൊടുക്കതേയുള്ളു. ഒരു സ്വകാര്യ വരുമാനം.

‘ എടാ... നീ എല്ലാം ഏടുത്തു കെട്ടി വയ്ക്കു.. പത്തരേടെ വ ഴിയ്ക്കിൽ ഇന്നത്തെ ചന്ത പോകും...’ അവർ അക്കത്തേയ്ക്കു കയറി. ഞാൻ അവിടെ ഇരുന്ന ഒന്നാലോചിച്ചു. പാവം, എന്നേ

പ്രിയപ്പേട്ട വില്ലേച്ചി വേദനിയ്ക്കുന്നു എന്നു കേട്ടപ്പോൾ ഉള്ളിൽ എനിയ്ക്കും ഒരു വേദന. ഞാൻ നേരെ പറമ്പിലേയ്ക്കു ചെന്നു. പരിപയമുള്ള കുറേ പച്ചിലകൾ പറിച്ചു, പേരറിയിലു, അമ്മ വഴി ഉപയോഗം അറിയാം. പിനെ കുറേ തുളസിയിലി. കുറിച്ചു മണ്ണത്തും മാന്തിരയട്ടുത്തു. എല്ലാം കൂടി ചതച്ചു പിഴിത്തെന്നു. അതൊരു ചെറിയ പാതത്തിലാകൾ വെച്ചു. ഞാൻ മരുന്നു ചതക്കുന്നതു കു പ്ലോൾ ഏടത്തിയമു ചോദിച്ചു.

‘ ഇവന്നേന്തൊ അശേ... കാവിയുടുക്കാൻ പോകുവാനോ... മണ്ണത്തു ചതയ്ക്കുന്നു...’ എന്നിട്ടിവർ സന്നു ചിരിച്ചു.

‘ പറിഞ്ഞപോലെ ഇതെന്തിനാടാ... ? അമ്മയും ചോദിച്ചു.

‘ ഓ.. ചുമ്മാ....’ ഞാൻ അവിടെ നിന്നും ഒഴിത്തെന്നു മാറി.

കാർത്തേതച്ചിയും വിശനും ചതയ്ക്കു പോകുന്നതും കാത്ത് ഞാൻ വേദിയരുകിൽകൂടി അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടന്നു. അവർ വേദിപ്പട്ടിയിരിഞ്ഞി കണ്ണവെട്ടുത്തുനിന്നും മാറികഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ മരുന്നുമെടുത്ത് അപ്പുറിതേയ്ക്കു ചെന്നു. മുൻവാതിൽ അടച്ചു സാക്ഷായിട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ ചാരിയിരുന്ന അടുക്കലുഭവാതിൽ തുറന്ന അകത്തു കയറി. വില്ലേച്ചി കിടക്കുന്ന മുഖിയിൽ ചെന്നു. കട്ടിലിൽ കാലും കവച്ചു മലർന്നു കിടക്കുന്നു വിലാസിനിചേച്ചി. ഞാൻ മരുന്ന് ജന്മപ്പിയിൽ വെച്ചിട്ട് കട്ടിലിഞ്ഞേ അരികിൽ ഇരുന്നു. തുടയറ്റം വരെ പൊക്കിയിട്ടിരുന്ന പാവാട എന്നുകൈ പ്ലോൾ ചേച്ചി പിടിച്ചു താഴേയ്ക്കു വലിച്ചിട്ടു.

‘ ഒത്തിൽ വേദനേം എ...’ ഞാൻ ചോദിച്ചു. എന്നിട്ട് നെററിയിൽ കൈ വെച്ചു നോക്കി. അല്ലെങ്കിലും പനിയും നു തോന്നുന്നു.

‘ വേദനയല്ല... ദയകര കടകുഴപ്പു...’

‘ അപ്പും അവൻ്റെ കൊന്യ് അകത്തിരിപ്പോ ... വെഷമൊള്ളു എനാരിക്കും..അതോ എ...’

‘ ഇതെന്നരു... പാതത്തിൽ...’ വില്ലേച്ചി ചോദിച്ചു.

‘ ഏച്ചി...’ ഞാനോരു മരുന്നു ചെയ്യുടേ... ഏതായാലും നേഴ്സിനേ കാണിക്കാൻ പോകുവല്ലോ...’

‘ എന്നാ മരുന്നാടാ...’

‘ പച്ചമരുന്നാ... അമ്മ എനിയ്ക്കു ഇതാ ചെയ്തിരുന്നേ... ആദ്യം ഞാൻ ഇതുപോലെ വലിച്ചു പറിച്ചു കളഞ്ഞതോ... ഇപ്പും എനിയ്ക്കുവനേ പേടിയില്ല...’

‘ വേര ടാ... നിന്നക്കു ചെയ്യാൻ പറിക്കേലു... വല്ല ലേഡീ ഡോക്ടറോ.. നേഴ്സേ വേണു ചെയ്യാൻ... അതിച്ചിരെ അകത്താ...’

‘ എവിടെയായാലുന്നതാ... ആശുപത്രീ പോയാ.. അവരു നെടുനീളം കീറും... പിനെ ആച്ചുകളു വേണു കരിയാനും നടക്കാനുമൊക്കെ... ഇതാകുന്നും നീമുലിയാ... പിടിച്ചുപിടിയാലേ നിക്കും...’

‘ എന്നാലും വേ വാസ്ക്ടാ... നിനേ കാണിക്കാവുണ്ടെന്നും അല്ല...’

‘ ഓ.. എനെ കാണിക്കാൻ മേലാത്ത ഏതെടുമാ വില്ലേച്ചിക്കിനി ഒളിൽ... തോട്ടിൽ കുളിയ്ക്കുവം ... എനേ എല്ലാഡോ കാണിച്ചിട്ടുള്ളതലേ...’

‘ പോടാ... അതുമിതും പറയാതെ... നീ അങ്ങോട്ടു തന്നേ നോക്കി നിക്കുന്ന കൊ കു തോന്നിയതാ.. ഞാനാരെയും കാണിച്ചിട്ടില്ല... ഫോ... എന്തൊരു കഴപ്പു... തലവേദനേം ഒ ... എൻ്റെ തേവരേ... എത്തു നേരത്താണോ... എനിയ്ക്കു തോട്ടിൽ കുളിക്കാൻ തോന്നിയത്...’

‘ ഏച്ചി...’ ഏച്ചിയോടാളം ഇപ്പും കൊ കു പറേണ്ടാം... എനേ ചേച്ചിക്കിപ്പാണും അറിയാം.... ഓ... ഇതേൽക്കും... തീരിച്ചയാ... ആശുപത്രീ ചെല്ലുന്നും ആണ്ടഡോക്ടറാണെങ്കി ചേച്ചിയ്ക്കു കാണിക്കാതിരിക്കാൻ പറിക്കേവാ... ഇതിപ്പും നുമുമേലും ഞാനപ്പേം പുതുതായിട്ടുന്നും എനിക്ക് കാണാനില്ല താനും...’

‘ എന്നാലും എനിയ്ക്കു നാണമാടാ....’

‘ അതെന്നരു... അതെല്ലു വേ ഉത്തിട്ടെന്നോ അവൻ പിടിച്ചു...?’

‘ അതേനെ... അതെല്ലു എനിയ്ക്കു വെപ്പാളമായു... തുണികുട്ടി പിടിച്ചു ഞാനോരേറു കൊടുത്തു... പിനെയാ ഓർത്തേ... ചുണ്ണാമ്പു വെച്ചാ മതിയാരുന്നെന്നു...’

‘ ഓ പോട്ടു, പറിയതു പറി.... ഏച്ചിയാ കാലിങ്ങു കാണിച്ചു...’ ഞാൻ പാവാട മേലോടു പൊക്കി. മുട്ടു വരേയായപ്പോൾ ചേച്ചി അറിയാതെ തടഞ്ഞു.

‘ എന്നാലും എൻ്റെ വാസ്ക്ടാ... എനിയ്ക്കു നാണമാം...’ അവർ ബലം പിടിച്ചു.

‘ നാണമാണോ വേദനയാണോ വല്ലത്... ഞാനാരേറും പറയാൻ പോകുന്നില്ല... വേരിയാരാരുന്നുകിലും ഞാൻ ഇത്ര ബുഖിമുട്ടാനും പോകത്തില്ല.... എത്ര നേരു പറന്നി തെ തിയിട്ടാ ഇത് പച്ചലകളു കിട്ടുന്നതിലോ...’ ഞാൻ ആ കയ്യ് പിടിച്ചു മാറി. എന്നിട്ട് പാവാട അരയോളം കേരി വെച്ചു. വില്ലേച്ചി പാവാടകോ കവയിടുക്ക് പൊത്തിപ്പിടിച്ചു.

‘ ഹോ, കാലേ തോട്ടാൻ മേലു.. എന്തൊരു വേദനു...’

‘ അപ്പോ അങ്ങു മോളിലു വരെ നീരു വെച്ചു.... അപ്പും മുള്ളാൻ പറിത്തില്ലാരിക്കുവല്ലോ....’ ഞാൻ ഡോക്ടർ ചോദിയ്ക്കുന്നതു പോലെ ചോദിച്ചു.

മലർന്നു കവച്ചു കിടക്കുന്നതു കാരണം തുടയിടുക്കിലേ മുൻവു കാണാൻ പറ്റിനില്ല. സാമാന്യം നല്ല വസ്തുക്കളും തുടകൾ നല്ല മിനുകവും മിനുസവും. മുൻവശം മുഴുവനും കുനുകുന്ന കുഞ്ഞുരോമങ്ങൾ. ഇക്കണക്കിനു ഏച്ചീട് കുറിച്ചിരുന്നു കൊച്ചുകാടായിരിക്കുമല്ലോ. കടവിൽ വെച്ചു കാണുന്നും ആ ഇടുക്കു മുഴുവൻ നല്ല കരുതൽ നിന്മാരുന്നു. വലതേത അകംതുടയിലേ നീരും ചുവപ്പും കാണാം. ആ തുട വല്ലാതെ തടിച്ചി കിടക്കുന്നു.

‘ ഏച്ചി ഒന്നു ചെരിഞ്ഞു കിടന്നിട് ഈ കാലു പൊകി മടക്കി വെച്ചേ.... ‘ ഞാൻ കുടി സഹായിച്ചു ഏച്ചിയേ അല്ലെങ്കിൽ ചെരിച്ചു കിടത്തി, മുട്ടു മടക്കി പൊകി വെയ്പിച്ചു. ഇപ്പോൾ സംഭവന്മലം വ്യക്തമായി. കുറിച്ചിരുന്ന തൊട്ടു താഴേയാണു മുൻപും. പാവാടയുടെ അറിയാം കുട്ടി പിടിച്ചിരുന്നെങ്കിലും കുറിച്ചിയിലേ നീലരോമങ്ങളുടെ അറിയാം കാണാമായിരുന്നു.

ഞാനല്ലോ ബലം പ്രയോഗിച്ച് പാവാട വലിച്ചു പൊകി.

‘ എന്തിനാടാ .. പാവാട പൊകുന്നേ... നേനക്ക് നോക്കി രസിക്കാണാനോണോ... ‘ ചേച്ചി ദൈന്യത്തേയോടെ ഫോറിച്ചു.

‘ ഈ പരുവത്തിൽ കു ടീ എന്ന രസിക്കാനോ... നീരെവിട വരെ ഒരു ഒരു നു നോക്കാനോ... എല്ലാത്തും മരുന്നു പെട്ടിണം...’

‘ ഓ.. എന്താനോ ചെയ്യു... എൻ്റെ തേവരേ... ‘ അവർ പാവാടയിൽ നിന്നു കയ്യെടുത്തു. ഓപ്പറേഷൻ മേശയിൽ കിടക്കുന്ന രോഗിയേപോലെ അവർ കിടന്നു. എല്ലാം വിശാലമായി കാണിച്ചുകൊ. ‘ എൻ്റെ മുന്നിൽ ഞാൻ അടുത്തു കാണാൻ കൊതിച്ചിരുന്ന വിലേച്ചിയുടെ കരിവുറിതാ അടിഭാഗം അല്ലോ വാപൊളിച്ച് തുറന്നു കിടക്കുന്നു.

‘ ഏച്ചി, അവിടെ ഇച്ചിരേ മന്ത്രങ്ങേട്ടേക്കാടെ കെടക്കേണോ...’

പിന്ന ഞാൻ എല്ലാടവും ഒന്നു വിശദമായി പരിശോധിച്ചു. അകംതുടയിൽ കുറിച്ചിയുടെ തൊട്ടുതാഴേയാണു സ്ഥലം. കടിച്ച സ്ഥലം കുടുകുത്തി പഴുത്ത് മഞ്ഞനിറത്തിൽ പൊങ്ങിയിട്ടു. ഇപ്പോൾ ഓപ്പറേഷൻ പരുവം. ചുറുപാടും നല്ല നീരു. അതു ചുവന്ന കുറിച്ചിയുടെ വലതേത ചുള്ളവരെ വ്യാപിച്ചിട്ടു. കുതിയുടെ വലതുവശവും അല്ലോ നീരു ചു മാതിരി, കാരണം ആ വഹനതു തുള്ളപ്പെട്ടു ചുരുങ്ങേണ്ട കുറവ്. ആദ്യമായിട്ടാണു ഞാൻ ഒരു പെൺഡിന്റെ കുതിത്തുള്ള കാണുന്നത്. കുറിച്ചിയ്ക്കു അതെ തടിയെന്നുമില്ല. ഏടത്തിയിയമയുടെതുമായി നോക്കുവോൾ ഇതു വെറും കടലാസു പുസ്തകം. ഏച്ചിയുടെ ദേഹം വെളുത്തിട്ടാണെങ്കിലും പുരിയേണെ ഇതെ കരുവാളിച്ചു പോയത്. എല്ലാത്തിൽ കുറിവാണെങ്കിലും ഉള്ള രോമങ്ങൾക്ക് നല്ല നീല നിന്നും നീളവും. അവറികൾ അപിടെയും ഇവിടെയുമായി ചുരു വിയർത്ത തൊലിയിലെട്ടിപ്പിടിച്ചു കിടക്കുന്നു. കുതിത്തുള്ളയു ചുറും രോമങ്ങൾ വളരാൻ തുടങ്ങി. ഇടത്തുവശതേത പുർഖുള ഞാൻ മെല്ല ഒന്നക്കത്തി നോക്കി. ഉള്ളിൽ അറിയാം കരുത്തു രു മടക്ക ഉൾച്ചു കുകൾ ഒട്ടിപ്പിടിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. അവയിൽ ഞാൻ മെല്ല ഒന്നു തോ 1. അപ്പോൾ ചേച്ചി ഒന്നന്തേ.

‘ അവിടെയോക്കെ വേദനയോരെ ടാ... തൊടാതെ...’

‘ നീരെവിടെയോക്കെ ഒരു നു നോക്കുവാം... ഏച്ചീട് കുറിച്ചിയേ പുടയോ റൂന്നതു കൊ കു രക്ഷപെട്ടു. ഇല്ലെങ്കിൽ അവൻ ഇതിനുള്ളിൽ കേരി കടിച്ചേണേ... പെൺഡിന്റെ എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേക രൂചി കാണുമാരിയ്ക്കുന്നു...’

‘ ഇവിടെ മനുഷ്യൻ ചാകാൻ പോകുവാം അവശ്രദ്ധയോരു.. തമാഴ...’

‘ ഇവിടെ വരെ നീരു കേരി... ‘ എൻ്റെ കയ്യ് അറിയാതെ അല്ലോ കുടി മേലോട്ടു കേരി. ആ കുഞ്ഞപ്പും ഒന്നു പിളർത്തി നോക്കാതിരിക്കാൻ എന്നിയ്ക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. രോമങ്ങൾ കുട്ടി ഞാൻ ആ പുരാഡാനു പിളർന്നു. ഒരു ചുവന്ന കൊച്ചുകന്ന അവിടെ കിടന്നു ഉറങ്ങുന്നു. പിളർത്തിയപ്പോൾ വെളുത്തു പശന്നുൽ മാതിരി എന്നോ ഒന്നു വലിഞ്ഞു വന്നു. അതാ കന്തിനു ചുറും വലിഞ്ഞു നിന്നും. എന്നിയ്ക്കു തോന്തി, രു ഭിവസമായി കുളിക്കാതിരിക്കുന്നതു കൊ യാഡിയ്ക്കും ഇത്തയ്ക്കു ഒട്ടം. മുകൾഭാഗതേത മെതാനത്തു നിരയെ നല്ല രോമങ്ങൾ. വെറുതെയല്ല കടവിൽ വെച്ചു കാണുന്നും നല്ല കരുപ്പു കു തി. പക്ഷേ അവിടും അല്ലോ വെളുത്തിട്ടായിരുന്നു. കന്തിന്റെ അരികിലായി എന്നോ വെളുത്തു പറിപ്പിടിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. ജിജ്ഞാനം കൊ ഞാൻ അറിയാതെ അതോന്നു തോ 1 നോക്കി. വെളുത്ത നേര പോലെ അതെന്റെ വിരലിൽ പറി.

‘ നീ എന്തിനാടാ അവിടെയോക്കെ മാനുന്നേ... കൊശവൻ... എടാ മുൻവു താഴേയാ....’

‘ അവിടെ പഴുപ്പു പോലെ എന്നോ പറിപ്പിടിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതുകൊ കു നോക്കിയതാ....’

‘ കുരുത്തു കെട്ടോനേ.. അതു അവടതേതെ കൊഴുപ്പാടാ... നീ കയ്യുട...’

പിന്ന ഞാനവിടെ കുടുതൽ പെരുമാറിയിലു. തുറന്ന മാതിരി തന്നെ അവിടും ചേർത്തടച്ചു വെച്ചു. അതു നല്ല പശതേച്ചുതുപോലെ ഒട്ടിപ്പിടിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. ഞാൻ കുതിമുതൽ കുറിച്ചി വരെ വിരലുകൊ മർത്തി ചേച്ചിച്ചു.

‘ ഇവിടെ വേദനേരെ എ... ഇവിടേരെ എ.. കുടുതലോ.... അതോ ഇവിടെ കൊരോവോ....’
 ‘ നീയെന്നാം... എൻ്റെ കുതിസിരി വെച്ചോ കു ഡോക്ടറു കളിക്കുവാണോ... ’
 ‘ അല്ല, അതിനെന്തു വേണു പെരുമാറാൻ.... എനിക്കിഴിഞ്ഞിരെ പണി ഒളജ്ഞം ഇനി...’
 ‘ അപ്പോൾ നീ എനെ ചികിത്സിക്കാൻ വന്നതല്ലോ?...?... അതോ ഉപദേവിക്കാൻ വന്നതോ....
 ദുഷ്ടൻ...’
 ‘ മി എതിരിയെന്തെ പൊന്നു ചേച്ചി.. ഇവിടെ സുചിയെയാണെ എ?...’ താൻ ചോദിച്ചു.
 ‘ ഇന്നു സെറിപ്പിൻ മതിയോ...’ ഏച്ചി ബുധസിൽ നിന്നും ഒരെണ്ണം ഉഹരിയെടുത്തു തന്നു.
 താന്തു നോക്കിയിട്ടു പറഞ്ഞു.
 ‘ ഇതിനു മൊന്ന പോരെ.... തുരുവൊപാരെ നു തോന്നുന്നു....’
 ‘ എക്കിൽ സുചി ദേ.. ആ തട്ടിയേലിരിക്കുന്ന ചോവന് ദൈപ്പിലോ ...’ ചേച്ചി പറഞ്ഞു.
 താന്നെങ്ങനേരു ദൈപ്പിയെടുത്തു. തുരുക്കുന്നതിനെയിൽ ഏച്ചി കാണാതെ ആ പുറു
 പിളർത്തിയ വിരലുകളോന്നു മണത്തു. ഹവു.. അടങ്കണ്ടാടിയിരുന്ന പഴകിയ പുറിൻ്റെ
 ചെക്കിടിപ്പിക്കുന്ന മണം. ഇതിച്ചിരെ കട്ടിയാ.. തോ ഭയടുത്ത കൊഴുപ്പിന്റെതും
 കുടിയായിരിക്കും സഹിക്കാൻ പററുന്നില്ല. ഏടത്തിയമ്പുരുടെ കൊന്നപുറിൻ്റെ
 ഗസമായിരുന്നു എൻ്റെ മനസ്സിൽ ഉള്ള പുറിൻ്റെ മണം. അതോ പ്രതീക്ഷിച്ചതും. ഇത്
 കടകവിരുദ്ധം. താൻ പിനെ മണത്തില്ല, കട്ടിലിൽ വന്നിരുന്ന ഏച്ചി അറിയാതെ ആ
 പാവാദയിൽ തുട്ടു. പകേഷ ചേച്ചിയ്ക്കു മനസ്സിലായി.

‘ അവിടെയുംിവിടെയും കയ്യിട്ടേച്ചി അതെന്തേ പാവാദേൽ തേച്ചു വെള്ളുകാണോ... പോയി കൈ
 കഴുകീടു വാടാ... തുണിപൊകിക്കെ സ്ലം എന്നൊരാർത്ഥിയാരുന്നു കയ്യിട്ടു തോ ഓൻ....
 മരങ്ങേഽാൻ....’

‘ ഓ.. സാരമില്ല... ഇച്ചിരെ കഴിയുന്നു പൊയ്യോളും... അപ്പേൽ അതവിടെ ഇരുന്നോടു ... ഒരു
 സ്മാരകമായിട്ടു...’

‘ എന്നും... നീ ആളു മോശമല്ല... എന്നു മരുന്നു വേഗം ചെയ്യു... എൻ്റെ കാലു കഴിയുന്നു....
 പൊക്കിപ്പിടിയ്ക്കാൻ വയു ’

‘ ഇച്ചിരെ നല്ല തുണി വേണും.. മരുന്നു ചേച്ചു കെട്ടാനോ.. ’

‘ ഓ, ആ അലമാരീഡ താഴേന്തെ തട്ടിൽ ഒരു പഴയ മു നെൻ്റെ പകുതി കാണും അതേനു
 കീറിയെടുത്തോ..’

താൻ തുണിയെടുത്തു കീറി രിഡിയാക്കിവെച്ചു.

‘ എന്നു തൊടങ്ങാം...’

‘ കൊരേ നേരമായല്ലോ.. എനെ കവച്ചു കെടത്തിട്ടു തൊടങ്ങാം...തൊടങ്ങാമെന്നു പറേന്നു...’
 താന്തു ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. ആ കവക്കിഡിയല്ലെല്ലാം കുന്നതിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരാഹാസം പോലെ
 ഏച്ചിയുടെ ഉയർന്നു നിന്ന കാൽമുട്ട് എൻ്റെ മുതുകിൽ വിശ്രമിച്ചു. ഏച്ചിയുടെ കവക്കിഡിയിൽ
 നിന്നും കഴുകാതെ പുറിൻ്റെ മുത്തു കലർന്ന വളിപ്പുമണം ഗുമാഗുമാ വമിച്ചു കൊ ഭൂനു.
 അദ്ദുമു ദയിരുന്ന വെറുപ്പു പോയി ഇപ്പോൾ ആ മണം വലിച്ചു ആസവിച്ചു. അടങ്കിരുന്ന ആ
 പുട്ടപ്പുരോന്റെ മുവിൽ വിലസിക്കിംറുനെക്കിലും, താൻ പഴുതു നിന്ന മുറിപ്പാടു
 ശ്രദ്ധയോടെ സുചിക്കാം കുത്തി പൊട്ടിച്ചു തോ ഒരു വലുതാക്കി. അപ്പോഴാക്കേ വില്ലേച്ചി.
 ശ്രദ്ധി...ഹാ.. പത്രുക്കു... എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞുകൊാ ഭൂനു.

‘ എന്നു, ഇനി ചേച്ചി പല്ലുന്നു കട്ടിച്ചു പിടിച്ചേരാണും... പിനെ, ഒച്ച വെള്ളുതു...’

‘ അയ്യോ... നീ എന്തു ചെയ്യാൻ പോകുവാ...’

‘ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല...’ എന്നു പരിയുകയും മുറിവിനു ചുറും ശക്തിയായി തെക്കി ചോര
 വരുന്നതു വരെ തെക്കി. തുണികൊക്കു സ്ലാം വൃത്തിയാക്കി. നീരു വന്നിടത്തെത്താക്കെ മരുന്നു
 തേച്ചു, കുറിച്ചി പിളർന്ന് അതിന്റെ ഉള്ളിലും കുതിത്തുള്ളയുടെ ചുറും ഒക്കെ മരുന്നു വുത്തീ
 പിനെ മുറിപ്പാടിൽ മരുന്നു കടയാക്കി ചെച്ചുകെട്ടി. മരുന്നു ചെയ്യുന്നോൾ അതു കല്പാണം
 കഴിയ്ക്കാതെ ഒരു യുവതിയുടെ തുടക്കളാണെന്നോ പുരാണങ്ങോ കുതിയാണെന്നോ എന്നും
 എനിയ്ക്കു തോന്നിയില്ല. ഏച്ചിയുടെ നിലവില്ല മാത്രമേ താൻ കേടുള്ളു. അഞ്ചു മിനിട്ടു
 എടുത്തുള്ളു. പണി കഴിഞ്ഞ താൻ തലയുയർത്തി നോക്കുന്നോൾ ഏച്ചി തലയിൽ കടിച്ചു
 പിടിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. നന്നായി വിറയ്ക്കുന്നുമു ’.

എടക്കിയമ - 4

എനിയ്ക്കു മനസ്സിലായി നിയന്ത്രിക്കാനാവാതെ വേദന കൊ വിരുദ്ധതാണെന്നു.

‘ ഏച്ചി...’ താൻ വിളിച്ചു.

അവൻ തലയിൽ മാറി. വിയർത്തെന്നാഴുകുന്നു. വിറയ്ക്കുന്ന ചു കുക്കോടെ പറഞ്ഞു.

‘ ഇത്തിൽ വെള്ളം...’ ഞാനോടി അടുക്കളെയിൽ ചെന്നു. വെള്ളമെടുത്തു കൊ കു വനു. കട്ടിലിനരികിലിരുന്നു ഏച്ചിയേ താങ്ങി ഉയർത്തി. അവരെന്റെ നെഞ്ചിലേഴ്യു ചാരി ഇരുന്നു വെള്ളം കുടിച്ചു. എനിട്ടിരുന്നു കിതച്ചു. ഞാൻ എൻ്റെ മു കു കൊ അവരുടെ മുഖവും കഴുത്തും നെഞ്ചും തുടച്ചു. പത്തുമിനിട്ടോളം എൻ്റെ നെഞ്ചിൽ ഏച്ചി തലചായ്ച്ചിരുന്നു. എൻ്റെ ജീവിതത്തിലെ സാധ്യജുമെറിയ മുഹൂർത്തങ്ങളിലെബാനായിരുന്നത്. കവചിരുന്ന തുടക്കളിലേഴ്യു കയ്യുതിച്ച് ഞാൻ പാവാട താഴ്ത്തിയിട്ടു തുടക്കൾ മുടി.

‘ ഇപ്പോഴെന്നെന്നു ...’ ഞാൻ ഏച്ചിയുടെ ചെവിയിൽ ചോദിച്ചു. ഉത്തരം പറയാതെ അവർ മുഖം പുറകോട്ടു തിരിച്ച് എൻ്റെ കവിളത്ത് അമർത്തി ഒരുമ തന്നു. അപ്പോഴാ മുഖത്തെന്നും മുകളിലേഴ്യും വിയർപ്പുതുള്ളികൾ എൻ്റെ കവിളിൽ പറി. എനിയ്യു മനസ്സിലെബാരു കുളിർ. സിരകളിലെബാരുണ്ടവ്. ആ പുത്തൻ വിയർപ്പിനു സുഗന്ധം. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞ് ഏച്ചി കാലുകൾ അനക്കാൻ നോക്കി. എന്തൽഭൂതം. വലതുകാൽ അവർ അനക്കി, അല്ലോ മടക്കി. എനിട്ട് എന്ന പീ കു മുഖമുയർത്തി നോക്കി.

‘ നനായി പഠിച്ചു...നീ ഭാവിയിൽ..... ഒരു നല്ലഡോക്ടരാകും...’ എനിയ്യു കിട്ടിയ ആദ്യത്തെ സർട്ടിഫിക്കറ്റ്.

‘ ഇനി ഏച്ചി കിടന്നോ.... നാജൈ കുടി നമുക്ക് ഇതൊന്നശിച്ച് കെട്ടണം പുത്തൻ മരുന്നും വെള്ളണം പിന്നെ... കഴിഞ്ഞു....’

‘ വേ ടാ ഞാൻ ഇച്ചിര ഇരിക്കേട്ട... ഇന്നലെത്തൊട്ട് കെടന കെടപ്പാ.. ഇപ്പഴാ അനങ്ങുനേ.... അബ്ദം... അവൻ്റെ പബ്ലിന്റെ...?’

‘ വാ, തെക്കിയപ്പും ആതു പോയിക്കാണും...’

‘ ഹോ... നീ തെക്കിയപ്പും ... ഞാൻ ഭൂമിപാതാളം കര ടാ....’

‘ ഇപ്പും എല്ലാം തെക്കിക്കളഞ്ഞപ്പും വേദന പോയത് കരേ റാ... തന്നെത്താനാണെങ്കി ഇതിന്റെ പാതിപോലും പഴുപ്പു പോകത്തില്ല.... ഇന്നതെന്തെല്ലാം നന്നയ്ക്കരുത്..’

‘ ‘ എന്നാലും നെനക്കൊരു മയ്യാമില്ലാരുന്നു... എൻ്റെ തേവരേ.. എനിയ്യു മാത്രം നീ എന്തിനാ... ഇതു മാരി വെച്ചുത്..?’

‘ ഏച്ചിയ്യു തന്നെയല്ല.. അവിടെ ഒരു പാർട്ടിയും കടി കിട്ടി...’

‘ ആർക്ക്..?’

‘ ഏടത്തിയ്യു... ആനപോലെത്തെ ഒരെണ്ണം... അനുനാത്തിൽ അട എളകിയാരുന്നു....’

‘ എനിട്ട.. നന്നും പറിയില്ലോ...’

‘ എങ്ങനെ പറിനാം... അപ്പുത്തനെ ചുട്ടോടെ ഇരു ഡോക്ടറു ഒരോപ്പേരേഷൻ നടത്തിയതുകൊം, സംഗതി കൂനിൽ... അബ്ദക്കിൽ ഇരിലും കഷ്ടായേനേ...’

‘ നേരാണോടാ നീയില്ലാനേ... എവിടെയാ കടിച്ചേ...?’

‘ അവിടെത്തനേ... കുളയടക്കയ്യു എററം ഇഷ്ടപ്പെട്ട സ്ഥലം ആത്...’

‘ ഓ...അപ്പും നീ ശീതേടും... എല്ലാടോ കരേ റാം...’

‘ എന്തിനാ അരീനേ...’

‘ എന്നാലും പറയേണാ....’ ഏച്ചിയ്യു രസം കേരി.

‘ ആശേ ഹാ...കാലിന്റെ വേദന പോയേം... ഇപ്പും വിഷയം മാറിയില്ലോ...’ ഞാൻ ഒഴിഞ്ഞു മാറി.

‘ എന്നാലും പറയേണാ... നീ കരേ റാ.. അതോ..നീ എന്നെ പറിക്കൊൻ പറയുകാണോ...’

‘ എൻ്റെ വില്ലേച്ചീ ഇരു.. വാസുക്കുടൻ ആരം മോൻ... ഇപ്പും ... ഏടത്തീടു... അവിടേന്തെ ഭൂമിശാസ്ത്രം എനിയ്യു മന:പാംമാ....’

‘ എന്നാലും നീ... ദയകരനാം... ഞങ്ങെട ര കു പേരുടേ...’

‘ എൻ്റെ കൊളയട്ടു... നെനക്കു നിൽ... ഞാൻ പോകുവാ... ഇപ്പും അവിടെ തെരക്കുന്നു റക്കും... ഞാൻ മരുന്നു പിഴിയുന്നത് അമേം ഏടന്റും കു താ...’ ഞാനെഴുന്നേറു.

‘ എന്നാലും ശീതു ഇന്നലെ ക ടീ ണ്ണു പറിന്തു പോലുമില്ലല്ലോ...കളളിയാ...’

‘ ഞാൻ പറിന്തെന്നു പറയല്ലോ... ഇപ്പും അരിഞ്ഞ ഭാവം വേ... പിനെയാവാം.....’

‘ എന്നാ നീ പൊഞ്ഞു... എടാ നീ ആരോടും പറയല്ലോ നീയാ ഇതു പൊട്ടിച്ചേന്ന്... എനിയ്യു നാണക്കേടാം... പിനെ ഞാൻ ചത്തു കളേം...’

‘ ഞാനാരോടും പറയത്തില്ലോ... പിനെ നാജൈ ഞാൻ വരുസ്വത്തെന്തെല്ലാം ഒന്നു നന്നായി കഴുകിയെക്കണം...’

‘ നീയില്ലോ ഇപ്പും പറിത്തത്... നന്നയ്ക്കരുതെന്നു...’

‘ അത് മുറിവിന്റെ കാര്യമാ... ഞാൻ പറിത്തതേ, അതിനു തൊട്ടു മോളിലേ കാര്യമാ..... കൊഴണ്ടാടിപ്പിടിച്ചും ഇരിയ്യുനേ...’ ഞാൻ കയ്യുണ്ടു മനത്തിട്ട് മുഖമൊന്നു ചുളിച്ചു കാണിച്ചു.

‘ പോഡാ.. നാണംകെട്ടവനേ.. നിനെ ഞാൻ..’ എച്ചി അറിയാതെ കട്ടിലിൽ നിന്മാശുനേൻക്കാൻ ഭാവിച്ചു. പിനെ, ‘ ഫ്രോ.....എൻ്റെ കാലേ... ഹാ...’ എന്നു നിലപിളിച്ചുകൊ കട്ടിലിലേഴ്ത്തിരുന്നു.

‘ കാലനക്കാതെ കൊറച്ചു നേരു കെടകൾ... നീരു വലിയട്ടു...’ ഞാൻ അടുക്കളയിൽകൂടി ഇരങ്ങി സ്ഥലം വിട്ടു.

മുറിതെത്തതുബോൾ ഏടത്തിയമ്പു പിടികൂടി.

‘ നീ എവിടെ പൊയതാടാ... ?..’

‘ ഞാൻ.. അപ്പുറത്ത് വില്ലേച്ചീനെ... കാണാൻ പോയി...’

‘ എനിട്ട്.. കുടുംബം എങ്ങനെ അവകൾ...?..’

‘ ഇപ്പു നല്ല കൊറവോ ... എന്നാ പറഞ്ഞെന്ന...’

‘ എനിട്ട്... രാവിലേ കാർത്തേച്ചി പറഞ്ഞത് കുടുതലാ ബോക്കുറേ കാണിക്കണംനാണല്ലോ...’

‘ ആ.. എനിക്കാരിയത്തിലു...’ ഏടത്തി എന്നെ സുകഷിച്ചോന്നു നോക്കി. എനിട്ട് ചോദിച്ചു.

‘ നീ എന്നൊക്കെയോ ഇടിച്ചു പിഴിത്തിട്ട് അതെനിയേ...’

‘ അതു ഞാൻ കളഞ്ഞു...’

‘ പിനെന്തിനാ ഒക്കിയേ...’

‘ ചുമ്മാ... ഒരു രസത്തിനൊ ഒക്കീതാ...’ ഞാൻ അക്കത്തെഴു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു.

‘ എന്തു ചോദിച്ചാലും അവരൊരു ചുമ്മാ... ഒരു രസത്തിനു... ദും... ഇവഞ്ഞു രസം എന്താണോ... ശേഖാണോ...’

ചേച്ചി അക്കത്തെഴു കയറി. ഞാൻ കിണറുകരെ ചെന്ന് കയ്യ് നന്നായി കഴുകി. വളിച്ച പുറിലിട്ടു വെരകിയതല്ലോ. കഴുകിയിട്ട് വീ കു വീ കു മണത്തു നോക്കി. എത്ര കഴുകിട്ടും ആ മുത്തെത്തിന്റെ മണം പോകുന്നില്ലെന്നനിഭ്യാരു തോന്തൽ. അപ്പോഴേഴ്തും ഏടത്തി എന്നുരു കു പാത്രങ്ങളുമായി കിണറുകരയിൽ വന്നു. കഴുകുന്നതിനിടയിൽ ഞാൻ കയ്യ് മണക്കുന്നതവർ കു കു.

‘ എന്താടാ, നീ തീടുത്തിൽ കയ്യിട്ടോ... ഇതു കഴുകാൻ...?..’ അവർ ബലമായി എന്റെ കയ്യ് പിടിച്ചു മണത്തു നോക്കി.

‘ അയ്യേ.. ഇതു മുത്രാണലോടാ... ഇതെവിടുന്നാ നെനക്കില്ലോ കിട്ടിയേ...’

‘ അത്... ഞാൻ തൊഴുത്തിനീന് ചാണകക്കും വാരിയപ്പും കിട്ടിതാ.....’

‘ അതിനില്ലോ തൊഴുത്തിലെവിട്യാ ചാണകക്കും... അമ്മ രാവിലേ തൊഴുത്ത് വൃത്തിയാക്കുന്നത് ഞാൻ കു താണല്ലോ...’

‘ പഴു പിനെ തുറിയതാ...’

‘ പറമ്പി കെട്ടിരിക്കുന്ന പഴു തുരാനില്ലോ തൊഴുത്തിലേയ്ക്കാടി വന്നോ...?...’

എനിക്കെരിശു വന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ ഓ.. ഞാൻ പഴുന്റെ കുതീ കയ്യിട്ടു വാരിതാ... അടപ്പാതീരെ ഒരു വിസ്മാരം.....’

‘ കാര്യം ചോദിച്ചപ്പും നീയെന്തിനൊടാ ചുടാവണേ...?... നീ പഴുന്റെ കുതീലോ മനുഷ്യന്റെ കുതീലോ... എവിടെയാനോ’ പെഞ്ചന് അവരെന്നു നിർത്തി. പതുക്കൈ പിനോട്ടു വലിയുന്ന എന്നെ സാകുതു എന്നു നോക്കി. ആ മുഖത്തൊരു അർലുതഭാവം. ഞാനപ്പോഴേഴ്തും തൊടിയിലേക്കിരഞ്ഞിരുന്നു.

ഉണ്ണാറായപ്പോഴേഴ്തും ഞാൻ അടുക്കളയിലേത്തി. ഏടത്തിയമ്പു പപ്പടം കാച്ചുന്നു. കേരിക്കുത്തിയ സാരിക്കെടിയിൽ ആ മത്തങ്ങാക്കു കുക്കി നല്ല മിനുസപ്പട്ടു പൊന്തി നിൽക്കുന്നു. എൻ്റെ കയ്ക്കൾ എന്നിനോ തരിച്ചു. ഞാൻ പതുക്കൈ അടുത്തു ചെന്നു. ആ കു ഇയിൽ എന്റെ പഴം മുടിച്ചുനിന്നുകൊ ചോദിച്ചു.

‘ ഏടത്തിയമേ.. അമ്മ പുല്ലു പറിച്ചേച്ചു വനിലേ...?...’

‘ ഓ.. എന്താ പെശക്കുണ്ടാഡോ... ഓ.. ഇല പപ്പടം എന്നു കാച്ചിക്കോട്ടു... അതോ അമേരട കയ്ക്കാഡോ കഴിയുള്ളുണ്ടാഡോ... ഓ...’

‘ ഏയ്....അങ്ങനെന്നുല്ലോ... പെശക്കുന്നു....’ ഞാനൊരു പപ്പടം എടുത്തു കടിച്ചു.

‘ നീ ഇത്തിരി മാറിനിനേ... ഇങ്ങനെ ഇടിയ്ക്കാതെ... ഞാൻ നിന്റെ ഏടത്തിയമ്പയാ... ആ ഓർമ്മ വേണും... ഇച്ചിരെ മര്യാദേം...’

‘ ഇതെന്താ... എപ്പുറും മെക്കു വെച്ചു പറഞ്ഞതാലേ.. ഏടത്തിയമ്പയാകുവോളേളോ...?..’ ഞാൻ കു ഇയിൽ എന്റെ കു കു കു കു കു ഇടിച്ചു.

‘ ഓ... നിനോടാക്കൈ അങ്ങനെ പറഞ്ഞതാലും ഫലമില്ലാത്ത എന്നമാ... കയ്യേലേ ചാണകേം മുദ്രേതാം കഴുകീട്ടാണോ തിന്നാൻ വന്നുക്കണ്ണോ...?..’

‘ എന്ത് ഗീതക്കുട്ടി... അത് രാവിലേ പറിച്ച പച്ചലോട് മണമാ... അതാ കഴുകീട്ടും പോകാതെതു...’ ഞാൻ ചെന്നു ബെണ്ണിലിരുന്നു. ഏടത്തി ഒരു പ്ലയിറിൽ ചോറു വിളമ്പി മുസിൽ കൊ കു പെച്ചു.

‘ എനിയ്യു നിനേ സംശയാം ... നീ എന്തോ രാവിലേ ഷപ്പിച്ചിട്ടോ ... ’

‘ ഞാനെന്താ ഓഫീക്കാനാ... എന്ത് ഗീതക്കുട്ടും... ചുമ്മാ നടക്കുമ്പം .. ചുമ്മാ ഒരു രസം...’

‘ ഏടത്തുമേനും വിളിയെടാം... ചുമ്മാ... എന്തു പരഞ്ഞാലും ചുമ്മാ... എന്നുകിലും ഈ ചുമ്മാ എന്ത് കയ്യിൽ കിട്ടും...’ ഏടത്തി സാമ്പാരാശിയ്യുന്നതിനിടയിൽ പരഞ്ഞു.

‘ കിട്ടീട്ടിപ്പം എന്തു ചെയ്യാനാ...തിനാനേനാ തരത്തില്ല.. എക്കിപ്പിനെ എവിടെയെക്കിലും പോയി തെ തിന്തിന്നട്ടും വിചാരിച്ചു... അതും സമ്മതിക്കെത്തില്ലോ...ഹിതെന്നൊരു പൊല്ലാപ്പോ... വെള്ളം...വെള്ളം...’ എനിയ്യു ചോറു വികി. ഏടത്തി വെള്ളം കൊ കു തന്നു. എനിട്ട് എന്ത് നിരുക്കം തലയിൽ ര കു മുന്നു തട്ടു തട്ടി.

‘ വേ വേ ... ഉപകാരം ചെയ്തില്ലെലും ഉപദ്രവിക്കാ ഇരുന്നാ മതിയേ...’

‘ എടാ... നിന്തു ഈ മൊന വെച്ചൊള്ളു വർത്താനു എനിയ്യു മനസ്സിലാക്കുന്നൊ ... കേട്ടോ... ഒന്നുല്ലേലും നിനേക്കാളും നാലഞ്ഞും കുടുതലു താ ഞാൻ...’

‘ അതാ ദേഹം ക വലും അറിയാം...’ ഞാനാ മുലക്കുനുകളില്ലു നോക്കിക്കൊ കു തന്നു പരഞ്ഞു. ഏടത്തി സാതിത്തലപ്പാനു കുടി വലിച്ച് മാറുകൾ മുടിയിട്ടു.

‘ വേഗം തിനേച്ചുനേറു പോടാ... പോയി.. ആ തോട്ടരികിൽ പോയിരിയ്യു... കൊരച്ചു സമാധാനം കിട്ടും... വഷളൻ...’

‘ ആ.. അതു ഞാൻ നോക്കിക്കൊളാം...’ അവർ ദേഖ്യത്തിൽ തിരിഞ്ഞു നിന്നു.

അപ്പോഴേയ്യും അമു കേരി വന്നു.

ഉഡണാക്ക കഴിഞ്ഞ് വെയിലാറിയപ്പോൾ ഏടത്തി മെല്ല വേലിക്കരുകിൽ ചെന്നു. എന്തു കണ്ണപ്പോഴും അവരേ ചുറിപ്പിറിയായതുകൊ ഞാന്തു ക കു. ഞാൻ മുറിത്തിന്റെ ഇംഗിലേയ്യു ചെന്നു.

‘ വിലാസിനീ... അമ്മായീ...’ അവർ വിളിച്ചു.

‘ അവളു കെടക്കുവാ... എണ്ണീയ്യാൻ വയു.. ദയകര നീരാ... ആശുപ്രീലോനു കൊ കു പോണം... അവടച്ചുവരാൻ കാത്തിരിക്കുവാ...’

തിന്നുയിലിരുന്ന് അരിയിലേ കല്ലുപെരുക്കുന്ന കാർത്തേച്ചി പരഞ്ഞു. ഏടത്തി തിരിഞ്ഞു നടക്കാൻ ഭാവിച്ചു. അപ്പോൾ തിന്നുയിൽ നിന്നും വിലാസിനിയുടെ വിളി കേട്ടു.

‘ ഗീതേ... നില്ല്.. നില്ല്...’ ഞാ ഇയാണകിലും വളരെ വേഗത്തിൽ വില്ലേച്ചി തിന്നുയിൽ നിന്നിരുന്നി വേലിക്കരികിലേയ്യു വന്നു.

‘ ഹ.. നീ വയ്യാത്ത കാലും വലിച്ചു... നീ ആ തുണി മാറിയേ, ഇപ്പും ആശുപത്രീൽ പോകാം...’ അമ്മായി പരഞ്ഞു.

‘ ഓ, ആശുപത്രീലോനും പോക ... എനിക്കിപ്പം കഴപ്പാനുല്ലു...’

‘ ഞേ...നീയല്ലേ പരഞ്ഞത് പോണാന്... രാവിലേ കാലനക്കാൻ വയ്യാരുന്നല്ലോ... ഇപ്പും എല്ലാം പോയോ...’ അമ്മായി വാ പൊളിച്ചു.

‘ അയ്യോ.. വിലാസിനീ... എല്ലാം സുവായോ...’ തിരിഞ്ഞു നിന ഏടത്തിയും ചോദിച്ചു.

‘ നേംസിന്റവിടെ പോയാ.. അവർ കീറും.. കൊളമാകും... അതോ ഞാൻ തന്നെ പൊടിച്ചു മരുന്നു വെച്ച കെട്ടി... ഇപ്പും നല്ല കൊരാവെ...’ ‘ വില്ലേച്ചി പരയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു.

തേവരേ, ചതിച്ചേരു... ഞാൻ മരുന്നു ചതച്ചത് ആർക്കാണന്ന ഏടത്തിക്കിപ്പം മനസ്സിലാക്കും. പിനെ മുത്രത്തിന്റെ മണം ഏവിടെനേരു ആബന്നാനാലോചിച്ചാൽ. ആ കുരുട്ടുബുഡി അതു ക കുപിടിയും. ക കുപിടിച്ചാൽ എന്തു പബ്ലിയൈല്ലാം പൊളിയും. ഞാൻ മെല്ല വേലിക്കരികിലേയ്യു ചെന്നു.

‘ നീ തനെ എല്ലാം ചെയ്തേരു... മരുന്നാക്കേ...?’ ഏടത്തി ചോദിച്ചു.

‘ അതോക്കെ തനെ... ഏതെങ്കിലും വായിനോക്കീനെ എല്ലിച്ചാലും മതിയല്ലോ.. അല്ലോ...’

എടത്തി അടുത്തു വന്നു നിന എന്നു നേനക്കീട്ടാണു പരഞ്ഞത്. ഞാനിടയ്യു കേരി.

‘ അല്ല.. വില്ലേച്ചി... ഇ.. അടപാതീനു പരഞ്ഞതോ എത്രാണെന്ന് വില്ലേച്ചിക്കരിയാവോ...’

‘ പിനെ....അട കടിച്ചുന്ന നാട്ടിലാരക്കിലും അറിഞ്ഞാ കൊരെ നാളത്തേൽ... അതേ വിളിയ്യു... എനിയ്യീപ്പം അതു കെട്ടു നല്ല ശീലമാ... ആ ലെബാന്നാക്കിലും കിട്ടും.. ഇപ്പുംതേത്ത് കൊരച്ചു കടന്നുപോയിനു മാത്രം...’ വില്ലേച്ചി ഏടത്തിയേ നോക്കി പരഞ്ഞു.

‘ അതേച്ചിക്കല്ലേ... എല്ലാർക്കുമൊന്നും അതിഷ്ടപ്പെട്ടതില്ല... അല്ലേ ഏടത്തിയമേ... ഏടത്തിയമേ ആരെകിലും വിളിച്ചാ അതിഷ്ടപ്പെടുവോ...’ ഞാൻ ഏടത്തിയോടു ചോദിച്ചു.

‘ അതിനിപ്പം ഗീതേ ആടു കടിച്ചില്ലല്ലോ.... പിനൊന്താ ... അല്ലോ ഗീതേ...’
‘ എടീ നീ രഖങ്ങടടി.. നേഞ്ഞമു ഇപ്പും വന്നു കാണും....’ അമ്മായി പറഞ്ഞു.
‘ ഇനി ഒരുത്തും പോക മേ.... വിലാസിനി തിരിഞ്ഞു നിന്ന് അമ്മയോടു പറഞ്ഞു. ആ
നേരത്ത് ഏടത്തി എൻ്റേ നേര തിരിഞ്ഞ് കണ്ണുരുട്ടി അടക്കിയ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.
‘ നീയങ്ങു വന്നേക്കം... നൊൻ വെച്ചിട്ടോനീയും ഇവിടത്തെ ആടകളും കൂടി ഒന്നു
കളിക്കും അല്ലോ...’ എൻ്റേ ഉള്ളിൽ ഒരു കിടിലാ.
‘ വിലാസിനി... സുകഷിക്കണം കേടു... നൊന്യങ്ങു ചെല്ലട്ടേ... ഇച്ചിരെ അരിയരുളം...
നാളത്തേയ്ക്ക്... നീ വാടാ..’ ഏടത്തി തിരിഞ്ഞു നടന്നു.
‘ നൊൻ വന്നോളാം... ഏടത്തി പൊയ്യോ...’ നൊൻ വില്ലേച്ചിയുടെ നേര തിരിഞ്ഞു.
‘ എന്നാലും എന്തിനു ഏച്ചി.. മരുന്നു വെച്ചുനേനാക്കേ വിശദായിട്ടു വിളിച്ചു കൂവിയേ....?’
‘ ഒും...? എന്തു പറി... ?’
‘ നൊൻ പറഞ്ഞില്ലാരുന്നോ മരുന്നോ ഒക്കുന്നത് അവരു കര നീ... ഇനിയിപ്പം
ഞാനൊന്തിനൊക്കെ ഉത്തരം കൊടുക്കണമെന്നിയാവോ... വകീലാ.. സാധനം...’
‘ അയ്യോടാ... നൊന്തോർത്തില്ല...’ വില്ലേച്ചി കയ്യ് കൂടഞ്ഞു.
‘ സാരല്ലും.. അതിരിയ്യേട്ടു... നാളെ രാവിലെ എങ്ങനെന്നു മരുന്നു വെള്ളുനേ... അമേം
അനിയന്നും....’
‘ അമു എന്തിനെക്കിലും പറിവിലേയ്ക്കു പോകുന്നും നൊൻ വിളിയ്ക്കാം...’
‘ വിശദനോ...?’
‘ അവൻ സാരല്ലും... തിന്നേല്ലിരിയ്യാൻ പറഞ്ഞാ ഇരുന്നോളും....’
‘ ഏച്ചി... ഞാനൊരു കാര്യം പായയ്ക്കേ...’
‘ എന്താടാ ഇതെ വെലിയ കാര്യം..’ ഏച്ചി കാരു കുർപ്പിച്ചു.
‘ വില്ലേച്ചിയേ... ഇപ്പും സുഖായപ്പും കാണാൻ നല്ല ശേലാം...’
‘ ഒും നെനക്കെതു തോന്നുരം... കാണാനൊള്ളാതൊക്കെ രാവിലേ തൊന്നു വെച്ചു നീ ക ഭില്ലേ...
എൻ്റേ മരണവെച്ചാളം പോല്ലും വകവെയ്യാതെ... കഴുകാതെ നാറിക്കെടുന്നിട്ടും കയ്യിട്ടു
എവിടെക്കും തോ രിത....’
‘ അയ്യു നൊൻ തോ ദൈഹനുല്ലും... ഏച്ചിയ്ക്കു തോന്നീതാ....’
‘ പിനെ പിനെ... എൻ്റേ മർമ്മസ്ഥാനത്താ നീ തോ രിത...എന്നിട്ടു എല്ലാ കൂടി എൻ്റേ പാവാടെ
കൊ കു തേക്കുകേകു ചെയ്തു.... എൻ്റേ പാവാടെലോ മണം...’
എച്ചി തെല്ലാരു നാണാതോടെ പറഞ്ഞു. നൊന്നിയാതെ എൻ്റേ വിരൽ ഒന്നു മണത്തു പോയി.
‘ ഒും...? നൊൻ മുളി.
‘ അതു ശരി... എന്നിട്ടും മണപ്പിച്ചു നടന്നു സുഖിക്കും അല്ലോ... ഇക്കണക്കിനു
കഴുകിവെച്ചാരുനൊക്കി അതു കടിച്ചു തിന്നേനേല്ലോ...നേ...?...’
‘ അയ്യോ... നൊന്നിനേന്താ ലും... സത്യായിട്ടും... നീരെം ഓനു നോക്കീതാ... വില്ലേച്ചി...’
‘ ഒും... ആയിക്കോടു... എന്നിയ്ക്കു വിരോധാനുല്ലും... നാലും നീ ഇത്തിൽ കുറുവന്നാ...ടോ....’
അപ്പോൾ വില്ലേച്ചിയുടെ മുവാട്ട് നാണം ഇരച്ചു കേരുന്നതു നൊൻ ക കു.
‘ അയ്യു...’ എന്നിയ്ക്കും ഒരു നാണം.
വില്ലേച്ചി പറഞ്ഞത്ത് ശരിയാ. ആ വെടക്കുന്നാറം ഇല്ലാരുനേക്കിൽ കിട്ടിയ തകത്തിന്
ഞാനൊന്നു നക്കിയേനെ. വലിയ തോ പില്ലാതെ വില്ലേച്ചി നേരേ നടന്നു പോകുന്നതു
നോക്കി അഭിമാനതോടെ നിന്നു. പിനെ, ഇപ്പോൾ വരാൻ പോകുന്ന
നിമിഷങ്ങളേക്കുറിച്ചൊരുത്തു ഭയപ്പെട്ടുകൊ കു, എന്നാൽ നാളെ രാവിലെ വരാൻ പോകുന്ന
സുന്ദരനിമിഷങ്ങളേ സപ്പനു ക കു വീടിലേയ്ക്കു നടന്നു.

മുറിത്തുകൂട്ടി ചായപ്പിലേയ്ക്കു കോരാൻ തുടങ്ങിയ എന്നേ ഏടത്തി വിളിച്ചു.
‘ വാസ്തവം... ഒളിയു ഒ... മേഘിങ്ങോടു വന്നേ...’
‘ ഇപ്പും വരണ്ണോ... ഞാനൊന്നു കെടക്കേട്ടു... നല്ല കഷീണം...’ നൊന്നാഴിയാൻ നോക്കി.
‘ എന്തിക്കെതിനേക്കാളും കഷീണോ ... നീയിങ്ങു വന്നേ....’
ഞാൻ മടിച്ചു മടിച്ചു അടുത്തു ചെന്നു. ഏടത്തി എൻ്റേ കയ്യിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചു പുറകുവശത്തു
ആട്ടുകല്ലിൻ്റേ അടുത്തു കൊ കു പോയി. കല്ലിൽ അരി കിടക്കുന്നു.
‘ നീ ഒരു കാര്യം ചെയ്തേ... ഏടത്തിയേ ഒന്നു സഹായിച്ചേ... ഇരു അരി കൊരച്ചുകിലും
അരച്ചു താ...’
‘ അരം ഹാ... ഇതേയുള്ളേജാ...’
ഞാൻ മടിച്ചു മടിച്ചു സുളിലിരുന്നു. പിനെ അമ്മയുടെ പിടിയിൽ കയ്യ് വെച്ചു. ഏടത്തി
എന്തിക്കെത്തിരായി നിലത്തു മുട്ടുകുത്തിയിരുന്നു. പിനെ ആട്ടുകല്ലിൻ്റേ അരിക്കിൽ ര കു കയ്യും
കുത്തി എൻ്റേ നേര ചാഞ്ഞു നിന്നു. എന്തിനു ഭാവം എന്നാരു പിടിയുമില്ല. എന്നാലും ആ

മുവത്തു ഗൗരവമില്ല. ഒരു കുസൃതി ഭാവമുള്ള ചിൽ എജിച്ചുകളില്ലെന്നു്. കുനിഞ്ഞു നിന്നപോൾ അമ്മിക്കല്ലുകൾ പോലെയുള്ള മുലകൾ പ്രധാനിനകത്തുനിന്നും മുകളിൽ വെളിയിലേക്കു തള്ളി എന്ന നോക്കി ചിരിച്ചു. ഞാനാ മുലകളുടെ വെണ്ണയിൽ നന്നു നോക്കി. ര ടീം നടുവിൽ കൂടി ചുരു് സാർത്തുവ് അലസമായി തോജിൽ കിടക്കുന്നു. എനിക്കൊരു വല്ലായ്ക്ക. ഏടത്തിയുടെ മുവത്ത് ഒരു കുസൃതി പുഞ്ചിൽ. കാണാൻ എപ്പോഴും കൊതിയ്യുമെങ്കിലും ഉള്ളവസ്ഥയിൽ ഒരു പനിയില്ലായ്ക്ക.

ഞാൻ അമ്മിയുരുട്ടാൻ നോക്കി. അല്ലോ ബലം തോനിയതുകൊം. ഏടത്തി ഒരുക്കയ് സഹായിച്ചു. ഞങ്ങൾ ര കുപേരും കൂടി, ഒരുമിച്ചു, അവരുടെ കയ് എൻ്റെ കയ്യുടെ മുകളിൽ പിടിച്ചു അരിയാട്ടാൻ തുടങ്ങി. ഇട്ട് മറേ കയ് കൊ അരി കല്ലിലേക്കു തുടക്കുന്നുമു്. അല്ലോ കഴിഞ്ഞ ഏടത്തി വിളിച്ചു.

‘വാസുകുട്ടാൻ...’ ഞാൻ നന്നു ശെട്ടി.

‘ ഏടത്തി ഒരു കാര്യം ചോദിച്ചു നീ സത്യം പറയുവോ...’ ഞാൻ മുവമുയർത്തിയില്ല. അവർ നന്നതെ കയ്ക്കൊ എൻ്റെ താടി പിടിച്ചുയർത്തി എൻ്റെ കല്ലുകളിലേക്കു നോക്കി.

‘പറ.. നേരു പറയുവോ...’

‘ഒും...’ ഞാൻ തലയാട്ടി.

‘നീ ആ മരുന്നൊ കുകീര് വിലംസിനിക്കല്ലാരുന്നോ...?’

‘ഒും...’

‘ പിന്നെന്തിനാ എന്നോടു നോൺ പറഞ്ഞത്...?’

‘അത്... അത്... എന്നിക്കില്ലോ ഏടുത്തിയേ ഉള്ളിൽ പേടിയാ...’

‘ ഫ..ഫ..ഫ... ഇതു നല്ല തമാഴ... എൻ്റെ എല്ലാ രഹസ്യം ക ട്രൂം നെനക്ക് പേടിയോ... നിന്റെ ഏടുന്ന പോലും ഇരേതു വിശദമായിട്ട് എന്ന ക ട്രില്ല... കല്യാണം കഴിഞ്ഞിട്ട്...’

‘ എന്നാലും ഏടത്തി... ചേടുനോടോ, ആരോടെക്കിലും പറഞ്ഞാ... ഞാനും പുറപ്പെട്ടു പോകേ ചാവരും...’

‘ ഞാനെന്നൂ, അതെല്ലു ദേക്കരിയാനു വിചാരിച്ചു...’

ഞാൻ മി ഇയില്ല.

‘ആട്ടേ നീയെന്നാ... എനില്ലു മരുന്നു തരാഞ്ഞത്....’

‘ അതിനു ഏടത്തില്ലു കൊഴുപ്പുമൊന്നുമില്ലാരുന്നല്ലോ... വില്ലേച്ചീരെ അവടെ, അട്ടേട പല്ലിരുന്ന പഴുത്തതാ...’

‘ എനില്ലും ഇപ്പോ വേദന മാറിയിട്ടില്ലു...’

‘ ഏടത്തി എന്നോടൊന്നും പറഞ്ഞില്ലല്ലോ...’

‘ നീ പിനേ എന്നോടു ചോദിച്ചതുമില്ലല്ലോ... വേ റത്നിനും പറഞ്ഞത്തല്ലാതെ... എനില്ലു വേദനേരേ റനോ നീരോടേ റനോ പോലും ചോദിച്ചില്ല....എന്നോടു നെനക്കദേതെ ഇഷ്ടാളളു...അല്ലോ...’

‘ അതൊന്നുവല്ല... ഏടത്തിനെനു എനില്ലു ഇഷ്ടാ... പക്ഷേ...’

‘ പക്ഷേ പേടിയാണെന്നു മാത്രം..അല്ലോ...?’

‘ഒും...ഇച്ചിരെ...’

‘ ഇച്ചിരെ പോയിട്ടു ആരും ട്രൂം എന്ന പേടിക്കേ ... എല്ലാരും എന്ന സ്നേഹിക്കണും... എല്ലാരും നന്നായിരിക്കണും എന്നോക്കെയേ എന്നിക്ക് ആഗ്രഹമാളജു... അല്ലാതെ ഞാൻ കട്ടവായാനുമലു...’

ഞാനാ മുവത്തു നോക്കി, ഒരു സൗമ്യ ഭാവം. എന്നാലും വിശദമിക്കാൻ പറിത്തില്ല ഇപ്പോൾ ഞാനൊറിയാണ് കല്ലു തിരില്ലുന്നത്.

‘ അതിരിക്കേട്ടു... അവളുടെ എവിടെയാ കടിച്ചേ... നീ കട റ...?’

‘ഒും...’

‘ നീയാണോ മരുന്നു തേച്ചത്...?’

‘ഒും...’

‘ നീ അവടെ എല്ലാം തൊറിന്നു കട റ...?’

‘ഒും...’

‘ നീ അവളുടെ അവിടോക്കെ തൊട്ടോ...?’

‘ഒും...’

‘ അവളുടെ മുത്തത്തിന്റെ നാറമാരുന്നു നിന്റെ കയ്യേൽ..അല്ലോ..?’

‘ഒും...’

‘ എല്ലാം തൊറിന്നിട്ടോ ... അവളു കെടനു തനോ...?’

‘ഒും...’

‘ അവളു നിനേ ചീതവിളിച്ചില്ലോ...?’

‘ ഒു ഹും.... ഏടത്തിയല്ല തെറി പറഞ്ഞത്... ‘
‘ അതാരാധാല്യം പറഞ്ഞു പോകും... സ്വന്തം ഏടത്തിയമേ തുണിപൊക്കി നിർത്തിക്കോ വേ അതിന്തതിൽ കയ്യിട്ടാൽ ആരാ ചീതത വിളിക്കാതിരിക്കുന്നത്....’
‘ ചുമാതല്ലോ.. അടു പിടിക്കാനല്ലാതുനോ...’
‘ അതു പോട്ടു... നീ അവളുടെ എവിടമാ ക ത...?...’
‘ കുറിച്ചിട തെരു താഴെയാരുന്നു കടി... കുറിച്ചിയേല്ലും കുതില്ലും ഒക്കെ നീരെ രുന്നു...’
‘ അവളുടെ കുറിച്ചി എങ്ങനെ... എന്നേതാണോ.. അവൾക്കെന്നും നല്ലത്...?...’
‘ ഏടത്തിയ്ക്ക് നാണോലും ഇങ്ങനെയാക്കേ എന്നോടു ചോദിക്കാൻ...’ താൻ തിരിച്ചു ചോദിച്ചു.
‘ ആഹാ... ഇനി ഞാൻ നിന്നോടെന്നു നാണിക്കാനാ... എല്ലാം പൊളിച്ചുക കു കഴിത്തോ പിന്നെന്നു നാണം... നീ എന്നോടു നിന്നേ നീളേം വരെ പറഞ്ഞു... ആറിഞ്ഞെന്ന്....’
‘ അയ്യേ.. ഞാൻ ചുമാ... ഏടത്തിയേ എളുക്കാൻ പറഞ്ഞതാ....’
‘ ഒും... ഏതാധാല്യം എന്നോടു നിന്നേ വേലു വേ റട്ടോ... ഇതു പറഞ്ഞില്ല.... അവളുടെ കുറിച്ചി ചെറുതാണോ വലുതാണോ...?...’
അതോടെ എന്നേ സർവനിയന്ത്രണവും പോയി. അനങ്ങിക്കോ ഇരുന്ന എന്നേ ലിംഗം വടിപോലെയായി. മു നേരു മുഴ ഏടത്തിയിൽ നിന്നും മറയ്ക്കാൻ ഞാൻ പാടുപെട്ടു. മുന്നോടു കുനിത്ത തളളിയിരുന്നു.
‘ ഏടത്തീടയാ.. വലുത്.. വെല്ല ഇസ്സലിപോലെയല്ല പൊങ്ങി നിക്കുനേ... ചീരക്കാക്കേ നല്ല വാഴപ്പോളേടെ കനമാ...’
‘ ചീരക്കോ...?...’
‘ ആ.. അതിന്നേ ഏടയ്ക്ക് ചെവി പോലെ നിക്കുന്നില്ലേ...’
‘ ഹ..ഹ..ഹ.. ഹ.. അതേരോ...?..’ ഏടത്തി ചിരിച്ചു കൊ കു ചോദിച്ചു.
‘ വില്ലേച്ചിട വെരും കടലാസു പോലെയാ...’
‘ നീ കൊളളാമല്ലോടാ... ഇത്രേമൊക്കെ വിശദമായിട്ടു പരിശോധിച്ചോ തങ്ങടെതിൽ.. ഓ അതു പോട്ടു... അവളുടെ കുറിച്ചിയേൽ രോമം ഒ രുന്നോ...’
‘ ഒ രുന്നോനോ... കാടു പോലെയല്ലു.. നിക്കുനേ...’
‘ നീയെവിടോക്കെ തപ്പി നോക്കി...?...’
‘ എല്ലാടത്തും... തപ്പി... കനേ വരേ... ദേഹക്കു മണാരുന്നു... കുളിക്കാത്തകോ തിരിച്ചും....’
‘ അതെന്നിയ്ക്കു മനസ്സിലായി..... കഴുകാൻ പറിക്കാണത്തില്ലാതിയ്ക്കും.... നിന്നേ കയ്ക്ക ഞാനും മണത്തലോ..’
‘ ഇപ്പോം നാറിം പോയി..... നോക്കിക്കേ....’ ഞാൻ എന്നേ കയ്ക്ക മണത്തിട്ടു പറഞ്ഞു. പിന്നെ ഏടത്തിയുടെ മുക്കിനു നേരേ കൊ കു ചെന്നു. ഏടത്തി ആ കയ്ക്ക തട്ടി മാറ്റി.
‘ കൊ കുപോ.. എന്നിയ്ക്കു മണക്കു, വല്ല അവളുമാരുടേം മുത്രക്കുഴിം മണം.....എന്നാലും, ഇത്രയെക്കു ചെയ്തിട്ടും അവളു നിന്നെ ചീതു വിളിക്കാതെ സഹിച്ചുകെടുനോ.....’
‘ വയ്യാത്തതു കൊ ലേഡു... പിന്നെ വില്ലേച്ചിയ്ക്ക് എന്നേ പറേ ഇഷ്ടം....’
‘ അതെങ്ങെന നേനക്കിയാം...?’
‘ എന്നേ കടവിൽ വെച്ച് എന്നും എല്ലാം കാണിക്കുവാരുന്നു.... സോപ്പു ഭേദയ്ക്കുവഴു... തോന്തരുവഴു... ഒക്കെ....’
‘ അപടാ കളരാ... വെറുതേയല്ല നീ എന്നും കടവിൽ ചെന്നു വായിനോക്കിനിന്നു വെള്ളമിറിക്കുന്നത്.....അപ്പോം ഇതൊക്കെ ക റീട് നേനക്കാനും തോന്തരതില്ലേ...?’
‘ തോന്നും....അനേരം....’
എടത്തി അരി കല്ലിലേയ്ക്കു വാരിയിട്ടുകൊ കു ചോദിച്ചു.
‘ അനേരം എന്തു പറിയും...’
‘ ഒന്നും പറിത്തില്ല... ഇവിടെ വന്നിട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ കൈതക്കാടിന്നേടെ വെച്ചോ... കൈവാണമടിച്ച കളേം....’ ഞാൻ ഒന്നു ചമ്പിക്കൊ കു പറഞ്ഞു.
‘ എന്നേ മോനേ... വെറുതേ ആരോഗ്യം കളയല്ലേ... എന്നിക്കരിയാം പിള്ളേരു ലിംഗത്തെ പിടിച്ചു രസിയ്ക്കുമെന്ന്...’
‘ അല്ലാതെ വേരെ വഴിയില്ലല്ലോ...’
‘ ഒരു കാര്യം ചോദിക്കാൻ മറന്നു.....എനിയ്ക്കിട്ടു കടി കിട്ടിയ കാര്യം നീ അവൾക്കെ ചെവിലോട് ഓതിക്കാടുത്തില്ലല്ലോ അലേ...’
‘ എയ്യ... ഞാന്തര മ നാണോ.. ഏടത്തിയമേ.... ഞാൻ ഒരുക്കാലത്തും പറയത്തില്ല...’
‘ ഓ... ഒരിയ്ക്കുല്ലും പറയല്ലേ... മോനേ... നമുക്കു ര കു പേരുക്കും നാണക്കേടാനേ.. ഓരേത്താണേ....’
‘ അതെന്നിക്കരിയാം...’
‘ പിന്നെ... എനിക്കിത്തിരി മരുന്നിടച്ചു തരാവോ... എനിയ്ക്കും അവിടെ നീരും കടീമോ’

‘ അതിനെന്നും... ഏടത്തിൽ... ഞാൻ തേച്ചു തരാല്ലോ....’
 ‘ അതു വേ ... ആ പുതി മനസ്സി വെച്ചാമതി... നിന്നോടിനി ഒളിക്കാനൊന്നും ഇല്ലാത്തതു കൊ ഇന്ത്രേം തൊറിന്നു ചോദിച്ചുനേ ഉള്ളു...’
 ‘ എക്കിൽ വേ ... ഇന്നും നാജേം തരാം... വില്ലേച്ചിൽ നാജേം പെരട്ടണം... നല്ല നീരാരുന്നു...’
 ഏടത്തിയേ ഒളിച്ച് മരുന്ന് എങ്ങനെ ഉ ചക്രവം എന്നോർത്ത് വിഷമികയായുന്നു ഞാൻ. ഇപ്പോൾ സർവമംഗളം.
 ‘ ആഹാ.. നീയാണോ.. അരിയാട്ടുനേ.. എന്തു പറിയെടാം ഇന്നു കാക്ക മലനു പറക്കുമല്ലോ...’
 വാതിൽപ്പട്ടിയിൽ വന്നു നിന്ന അമ്മ പറഞ്ഞു.
 ‘ ഓനുമില്ലമേ... ഞാനരഫ്റ്റാൻ തൊടങ്ങീപ്പാം വാസുക്കുടൻ പറഞ്ഞു... അരച്ചു തരാന്... അവൻ നല്ലവനാ....’
 ‘ ഒും.ഒും... പള്ളിക്കുടം അടച്ചാപ്പിനെ തിന്നാനല്ലാതെ വീടിക്കാണത്തില്ലിവനേ... നീയെന്നിഞ്ഞു... കളി തനെ കളി...പിനെ ഉറരു തെ ലും...’ അമ്മ അക്കതേതയ്ക്കു പോയി. എനിഡ്യാരു സന്നോധം. എന്നേപ്പറി ഏടത്തി ഒരു നല്ല വാക്കു പറഞ്ഞുല്ലോ.
 ‘ അല്ലമേ, വാസുക്കൻ നല്ലവനാ... എല്ലാരും കുടു പറഞ്ഞു പറഞ്ഞ് അവേന ചീത്തുാക്കുവാ... അല്ല വാസുക്കാ....’ ഞാനൊന്നു ചിരിച്ചു. ഏടത്തി എന്നെ ഓനു കണ്ണടച്ചു കാണിച്ചു.
 ‘ എന്നാ ഉഴുനു ഞാനരച്ചേഭാളാം... വാസുക്കൻ എഴുനേനോം...’
 ഞാനെഴുനേനോറു. അപ്പോൾ എന്റെ മു ഭേദം മുന്നിൽ അ രബൈറിനകത്തെ മുഴ ഏടത്തിയുടെ കണ്ണിൽപെട്ടു. ഞാൻ അതു പൊത്തിപ്പിൽക്കുള്ളാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവർ വാപൊത്തി ചിരിച്ചു. എനിട്ടു പറഞ്ഞു.
 ‘ ഇത് ആറിൽക്കുട്ടതലോ ലോം... മരിയേളാരുടെ ദേഹത്തു തടാകതെ കൊ കു നടക്കേണോ...’
 എന്റെ തൊലിയുരിയുന്നതു പോലെ.
 ‘ സാരമില്ലടാ...നാണിക്കെ ... എനിക്കരിയാം ആനിയേളാരേ...’
 ‘ എന്നാ ഞാൻ പോയി മരുനു പറിയ്ക്കേം...’ ഞാനവിട നിന്നും രക്ഷപെട്ടു.

എടത്തിയമ - 5

വെവകുങ്ങേണ്ഠം ഏടത്തി കൂളിമുറിയിൽ കേരിയപ്പോൾ മുതൽ ഞാൻ ഏടത്തിയുടെ മുറിയിൽ കേരി കാവലിതിപ്പായി. ഒരു ചെറിയ അലുമിനിയം പാത്രത്തിൽ കലക്കിയ മരുന്നുമായി ഞാൻ അവരെ കാത്തിരുന്നു. കൂളിക്കഴിഞ്ഞ് അവർ വന്നപ്പോൾ ഞാൻ അവരുടെ കട്ടിലിൽ കാലാട്ടി രസിച്ചിൽക്കുള്ളു
 ‘ എന്നാ വാസുക്കാ പതിവില്ലാതെ ഇവിടെ... ഇന്നു കലുക്കേലാനും തെ എൻ പോയില്ല...’
 ‘ ഹ.. ഇതെന്നു കുത്ത...മരുനു വേണ്ടാം ഏടത്തിയമ്മയല്ല പറഞ്ഞത്... ഒ മരുനു രെഡി.....’
 ‘ ഓ, അതു ശേരി....ഒരു മിനിട്ട്, ഞാൻ ഇം വേഷം ഓനു മാറ്റേ ... എല്ലാം ഇന്തനാ...’
 ഞാൻ അവരെ തനേ നോക്കിയിരുന്നു. ഏടത്തി അയയിൽ നിന്നും മുര ദൂത്തു. പിനെ അലമാര തുറിന് ഷൂഡസെടുത്തു, പിനെ ശ്രായുമെടുത്തു. എനിയ്ക്കു പുറംതിരിഞ്ഞുനിന്ന്, ഷൂഡസിന്റെ ഹൃക്കുകളെടുക്കാൻ തുടങ്ങി. പെട്ടു നിർത്തി ചോദിച്ചു.
 ‘ അല്ല.. വാസുക്കാ... നീയെന്തിനും ഞാൻ തുണി മാറുനേന്നതു നോക്കി നിൽക്കുന്നേ... പൊരാതേതരയ്ക്കാണിങ്കോ...’
 ‘ ഞാനൊന്നും നോക്കുന്നില്ല.. അല്ലെന്തനേ പുതുതായി ഇനിയെന്നാ കാണാനാം... അല്ലെൻ ഒരു കാര്യം ചെയ്യാം... ഞാൻ മരുനു പുരട്ടിത്തനിട്ട് പൊയ്യേളാം.... സ്ഥാനത്തു തനേ പുരട്ടണം... ഇല്ലക്കിൽ ഉപയോഗമില്ല...’
 ‘ ഓ പിനേ... നീ പൊരട്ടിയില്ലക്കിൽ ഉപയോഗമില്ല... ഇങ്ങു തനേച്ചു പോടാ... ശപ്പൻ... വായി നോക്കി നടക്കുന്നു....’
 അവർ വന്ന് എന്റെ കയ്യിലിരുന്ന മരുനുപാത്രം പിടിച്ചു വാങ്ങി. പിനേ എന്നെ തജ്ജിയിരിക്കി വാതിലംചു.
 വിവരമില്ലാത്ത രാക്ഷസി, ഞാനൊന്നു ക കുന്നു വെച്ച് ഇതഞ്ചു തേതെതു പോകുവോ. ആ.. എന്താണൊന്നു വെച്ചാ കാണിക്കേം. ഞാൻ പിനേ അതേപ്പറി ചിന്തിയ്ക്കാൻ പോയില്ല.
 നേരം വെളുത്തപ്പോൾ ഏടത്തിയുടെ മുഖം കടന്തൽ കുത്തിയതുപോലു്. ചേടനും അചരനും കടയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ട ഉടൻ എന്നെ പിടിച്ചു മുറിയിലേയ്ക്കു കൊ കു പോയി.
 ‘ എടാ.. നീ എന്തു കുത്രാ മാടാ എനിയ്ക്കുള്ള തന്നത്... അതു പെരട്ടി കെടനിട്ട് എനിയ്ക്കു ചോറിച്ചില്ല സഹിക്കാൻ മേലാരുന്നു. ഇപ്പു തേരെ നിന്റെ ചേടനും ചൊറിഞ്ഞു ചൊയ്യിരിക്കണം...’

‘ അയ്യോ.... ഞാൻ പ്രത്യേകം ഒന്നും ചെയ്തില്ല... അതേ ഇലകളു തന്നും പറിച്ചേ.. അല്ലോ.. ഒരു മിനിട്ട്... അതിൽ ഒരു ഇല സംശയമോ എരുന്നു.... അപ്പോൾ, ഇനി അതു പറിത്തില്ല...’ ഞാൻ കയ്യുകാരെ എരു കണക്കു കൂട്ടി.

‘ അപ്പോൾ നീ എന്റെ മരൊടത്താ ചെര പറിച്ചത് അല്ലോടാ.. വൈദ്യരേ... നിന്നെന ഞാൻ...’

എടത്തി മുഖം ചുരുട്ടി എന്റെ മുഖത്തിൽഡിയ്ക്കാൻ കയ്യോണി.

‘ അയ്യോ...’ ഞാൻ കയ്യുടച്ചു നിലവിളിച്ചു.

‘ പോടാ എറഞ്ഞി... ഇനി ഈ മുറിൽ കു പോകരുത്...’ അവർ എന്നെ പിടിച്ചു തള്ളി.

വാതിൽക്കലെത്തിയപ്പാർ ഞാനൊരു സംശയം ചോദിച്ചു.

‘ എടത്തി...’ ഞാൻ പെരട്ടാൻ തന്നത് എടത്തിയ്ക്കും... അപ്പാപ്പേനെ... ചേടുന്നങ്ങനു ചൊരിയുന്നേ... എന്നോ ഒരു പെരുകു ലോ...’ ഞാൻ ചിന്തിച്ചു.

‘ അവൻ ഒടുക്കതേത് ഒരു സംശയാം പെരുകും...’ അവർ എന്നെ തള്ളി വെളിയിലാക്കി വാതിലടച്ചു. പിന്നെയും എനിയ്ക്കു സംശയം. ഞാൻ വീ കു വാതിലിൽ തടി.

‘ എന്താം... ഇനീം വേ തു...?’

‘ ഒന്നും വേ ... ഞാൻ പെരട്ടാൻ തന്നത് എടത്തിയ്ക്കു...’ അപ്പോൾ എടുന്റെ എവിടെയാ... ചൊരിച്ചിൽ വന്നത്... ചേടുനേ അടക കടിച്ചില്ലപ്പോ...’

‘ നിന്റെ... നിന്റെ...ഞാൻ ചേടുന്റെ മരൊടത്ത് പെരട്ടിക്കൊടുത്തു... മതിയോ... എന്തീശ്വരാ... ഇള നശീകരണം ...’

‘ പെരട്ടിക്കൊടുത്തോ...? അപ്പോൾ... ചേടുന്റെ എവിടെയാ അടക കടിച്ചേ...’ പിന്നെയും എനിയ്ക്കു സംശയം.

‘ എടാ... നിന്റെ ചേടുന്റെ അടയാ ഇന്നലെ എന്നെ കടിച്ചേ.. മതിയോ... ഒന്നു പോടാ അവിടുന്ന... ഹോ... ഇങ്ങനെയുമും ചു മാരണാജാളു...’

എടത്തി വാതിൽ കൊട്ടിയടച്ചു. ഞാനൊന്നു തീരുമാനിച്ചു. ഇത് ചിന്തിച്ചു കു പുടിയ്ക്കണം. ഞാൻ മരുന്നു കൊടുത്തു. എടത്തി പുരട്ടി, ചേടുനേ ചൊരിഞ്ഞു. എന്തുമല്ല, ചേടുന്റെ അടക എടത്തിയെ കടിച്ചു, അപ്പോൾ എടത്തി ചൊരിഞ്ഞു, അനേരും ചേടുനേ ചൊരിഞ്ഞതോ? ആ, എന്നോ ആകട്ട. പിനെ ചിന്തിയ്ക്കാം. ഇപ്പോൾ വില്ലേച്ചിയ്ക്കു മരുന്നു കുക്കണം. എപ്പോൾ വിളിക്കുക എന്നരിയില്ല. എതാധാലും ആ ചൊരിഞ്ഞ ഇല വേദ വേ. ഞാൻ പറമ്പിലേക്കുണ്ടാണി.

ഞാൻ മരുന്നെല്ലാം പിടിച്ചു തയാറാക്കിവെച്ചുകൊ കാത്തിരുന്നു. രാവിലെ തെരി കിട്ടിയതുകൊ എടത്തിയുടെ മുന്നിൽ ചെന്നു പെട്ടില്ല. എന്നാലും, ചൊരിച്ചിൽ പകരുമോ. ഇടയ്ക്കു ഞാൻ ചിന്തിച്ചുകൊ ഇരുന്നു. വേലിയരുകിൽ പോയി വെറുതേ നോക്കും. ഇടയ്ക്കു എടത്തി ഒന്നുരു കു പ്രാവശ്യം എന്നെ നോക്കിയപ്പോൾ ഞാൻ ഒന്നുരു കു കസ്തുകൾ ഇളക്കി വെച്ചു. പിനെ ഉറപ്പിച്ചു.

ഒരു പത്തുമൺ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിശൻ, വിലാസിനിയുടെ അനിയൻ, വേലിക്കരിക്കിൽ വന്നു പറഞ്ഞു.

‘ വാസുവേടുനെ വില്ലേച്ചി വിളിയ്ക്കുന്നു...’

‘ എനിക്കിപ്പോൾ നേരമില്ലെന്നു പറി...’ അങ്ങനെ പറഞ്ഞതിന്റെ കാരണം, അപ്പോൾ എടത്തി അടുക്കളെ വാതിൽക്കാൽ.

‘ എന്നോ അതുവശ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞു....’

‘ നീ പൊയ്യോളു...’ ഞാൻ വന്നേക്കാം...’ ഞാൻ ഓടി എന്റെ മുറിയിൽ നിന്നും മരുന്നെടുത്ത തിണ്ണയിൽ വന്നപ്പോൾ മുന്നിൽ എടത്തി.

‘ മരുന്നു കൊടുക്കാൻ പോകുവാ...?’

‘ ഒരും...’

‘ അവളുടെ മരൊടവും ചൊരിയ്ക്കാൻ പോകുവാണോ...’

‘ ഒരു മും... ആ എല ഇതിൽ ഇല്ല... എനിരെയ്ക്കാരബവലും പറിപ്പിതാ...’

‘ അസ്പടാ... വല്ല അവളുമാർക്കും ഒ കഴിയപ്പോ... ഒരബവലോം പറിപ്പില്ല... ചെല്ലു ചെല്ലു... കോ കയ്യിട്ടും വാ... എനിട്ട് കൈഞ്ഞാറിലേ മുഴുവൻ വെള്ളേജാം കോരി കഴുകിയാലും നാറിറം പോകത്തില്ലു...’

‘ എന്റെ കയ്യേലല്ലോ.. നാറിറം.. എടത്തിയ്ക്കുന്നു...?’ ഞാൻ പത്തുക്കെ പിറുപിറുത്തു.

‘ എന്താ പറഞ്ഞു... ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞേതക്കാം... കല്പാണം കഴിയാത്ത പെണ്ണാ... വയറിലെ കുക്കാൻ നീ മുഴുവൻ വേണ്ണോന്നില്ല.... ഞാനെനെതക്കിലും പറഞ്ഞു... മരുമോളു അനിയന പറി അവരാതം പറഞ്ഞുന്നാകും...’

‘ ഈ എടത്തിയ്ക്കുന്നു...’ ഞാൻ മരുന്നും കൊടുത്തുച്ചിങ്ങു പോരും... വില്ലേച്ചിയേ ഞാനിന്നൊന്നുമല്ല കാണുന്നേ...’

‘ ആ അതെന്നിക്കർഡിയാം... നീ തന്നെയല്ലോ പറഞ്ഞത്... അവജൈല്ലാം പറു കാണിച്ചു തന്നെന്ന്....ചെല്ല് ചെല്ല്... നിഞ്ഞേയൊക്കെ നല്ല കാലം.. ഞാനോനുമരിഞ്ഞില്ലോ....എൻ്റേചേരോ... ‘
എടത്തി അക്കദേശത്തും പോയി. എനിൽക്കു വീ കു ചിന്താക്ഷേഴ്സ്പീ. സാധാരണ എടത്തിയമ്മാരാബന്ധകിൽ ഞാനിപ്പോൾ ഈ പരിപാടിയു പോകാൻ സമ്മതിയ്ക്കുത്തില്ല. ഇവഞ്ചേ പിടികിട്ടുന്നില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ എന്നോടൊരു ചെറിയ ഇഷ്ടമൊക്കെ ഉം നു സാരം. ഞാൻ വിശ്വേച്ഛിയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ വിശ്വാസ് തിന്റെയിലിരുന്ന് പ്ലായക്കുഴൽ കൊ കു പീപ്പി ഉ ഒക്കുന്നു.
‘ എച്ചി എന്തിയേടാം...
‘ അക്കത്ത് കെടപ്പോ... ‘.....
‘ ഞാൻ ചേച്ചിയേടുക ഒരതുവശ്യം പറഞ്ഞിട്ടു വരാം... നീ ഇവിടെത്തന്നേ ഇരുന്നോണം... ഈ മരുന്നു കൊടുക്കാനോ...
‘ അതേച്ചി എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടോ .. നെല്ലു കോഴി തിന്നാതെ നോക്കാൻ...
അപ്പോഴാണു ഞാൻ കു തു, മുറിത്തിരുന്നു മുലയിൽ കുറച്ചു നെല്ലു ഉണങ്ങാനിട്ടിരിയുന്നത്.
‘ എന്നാ നീ ഇവിടി...
മുൻവശത്തെ വാതിൽ തുറന്നു കിടക്കുന്നു. ഞാൻ അക്കദേശത്തും കയറി അതാച്ചു. പിന്നെ പുറകിലേ എച്ചിയുടെ മുരിയിലേയ്ക്കു കയറി വാതിൽ ഭദ്രമായി അടച്ചു. അടുക്കളെയിലേയ്ക്കുള്ള വാതിൽ അടച്ചു, അത് ചേർന്നടയുന്നില്ല. ആരെക്കിലും അടുക്കളെയിൽ കേറിയാൽ തെങ്ങങ്ങളു കാണാം. എന്നെ നോക്കി എച്ചി ഹൃദയമായോനു ചിരിച്ചു.
‘ ഇതെന്നു ചേച്ചീ ഇവ കത്ക് ചേരുന്നില്ലല്ലോ....
‘ ഓ, അതവെടക്കെടക്കെടു... അപ്പേത്തന്നെ ഇവിടെ ഇപ്പും ആരു വരാനോ....
‘ അമ്മയെപിടു...?
‘ പാടത്ത് പോച്ചു ചെത്താൻ പോയി...
‘ പിശൻ...?
‘ അവനവിടെ ഇരുന്നോളും .. കോഴിയെ ഓടിക്കാൻ പറഞ്ഞിരിയുധ്യാ...
ഞാൻ എച്ചിയുടെ കുടുക്കുവും കുടിവിൽ ഇരുന്നു.
‘ ഇപ്പും എങ്ങനെ ...?
‘ സുവായി... വേദനയോനുമില്ല.... പിന്നെ ഞാനങ്ങു കെടക്കുകു... മംഗളേം വായിച്ച്...
‘ അപ്പും ഇന്നു മരുന്നു വേദു ... ഞാൻ ഒരു നിരാശയോടെ ചോദിച്ചു.
‘ വേണും വേണും... വെഷ്ടം ഒരു തു മുഴുവാനും പൊങ്കും...
‘ എന്നാ എച്ചി കെടുന്നോ.. ഞാൻ പൊരട്ടിത്തരാം...
‘ ഇന്നലെത്തെ പോലെ നോവിക്കലും...
‘ പഴുപ്പും തു ഇത്തിൽ വേദനിയ്ക്കും... ചെയ്യുവം നല്ലോണം ചെയ്യുണം...’ ഞാൻ ഒരു ഡോക്കിടുടെ ഗമയിൽ പറഞ്ഞതു.
‘ ഒരപ്പോത്തികിരി വനിശ്ചിയ്ക്കും...’ അവർ കുണ്ണുങ്ങിച്ചിരിച്ചു. പിന്നെ ചാരിയിരുന്ന തലയിണം മാറി കുടിവിൽ നീ കു നിവർന്നു കിടന്നിട്ടു, പാവാട തുടവരെ പൊക്കി. പിന്നെ മടിച്ചു മടിച്ചു നിൽക്കുന്നു. എന്റെ ഫ്രദ്യം ക്രമാതീതമായി മിടിയ്ക്കും തുടങ്ങി. ഇന്നലെത്തെ പോലെയല്ല. ഇന്നൊരു അയൽത്ത അന്തരീക്ഷം.
‘ പൊക്ക്... ഞാനാവശ്യപ്പേട്ടു.
‘ ഇത് പോരേ...?
‘ അതെങ്ങനെയാം... മുരിവിവിടെയല്ലല്ലോ...
‘ എന്നാ നീ പൊക്ക്... എനിൽക്കു വയ്ക്കു... നാണാകുന്നു...
‘ അയ്യേ, ഇവ എച്ചി...
ഞാൻ പാതും കട്ടിലിനർകിൽ വെച്ചിട്ടു പാവാട മേലോടു വലിച്ചു പൊക്കി അരയേഡാപ്പം വെച്ചു. എച്ചി കണ്ണടച്ചുകൊ കവക്കെടയിൽ പാവാട കുട്ടി അമർത്തിപ്പിടിച്ചു. എനിൽക്കു തുടകൾ മാത്രമേ കാണാത്തുള്ളു. മുറിവും ചുറിക്കെട്ടിയ തുണിയുമൊക്കെ കാണാം. പക്ഷേ എനിൽക്കു പോരല്ലോ. ഞാൻ ബലമായി പൊത്തിപ്പിടിച്ചിരുന്ന കയ്മാറി. എച്ചി അനുസരിച്ചു. കയ എടുത്ത വയറിന്തു വെച്ചു കിടന്നു. മറോ കയ തലയ്ക്കു കീഴേ വെച്ചു. അപ്പോൾ എച്ചിയുടെ കക്ഷം വിയർത്തൽ നന്നാത്തിരിയ്ക്കുന്ന പാട കു കു.
‘ എച്ചിടെ കക്ഷം വിയർത്തലും...
ഞാനോന്നു മണത്തു നോക്കി, ചുമ്മാതെ, അങ്ങനെ തോനി. എനിൽക്കു മണം ഇഷ്ടപ്പേട്ടു. എന്റെ മേലാസകലം പെരുത്തു കേരുന്ന പോലെ. മു നിന്തിയിൽ ഒരിളക്കം.
‘ ഇപ്പും കുളിച്ചേയുള്ളു. എന്നിട്ടും... വെയർത്തതു... എന്നൊരു ചുടാം...
‘ നീരു പോയോന്നു നോക്കെടു. ഇന്നലെത്തെ പോലെ കെടുനേ ... ഒരു കാലു പൊക്കി വച്ച്....
അവർ ഒരു കാൽ മടക്കിവെച്ചു കിടന്നു. ഞാൻ പാവാട പൊക്കി വയറിന്തെയ്ക്കു കേറി വെച്ചു.

എന്നിട്ട് ഒരു വീക്ഷണം നടത്തി. എൻ്റെ അരക്കെട്ടിൽ ഒരു കൊള്ളിയാൻ മിനി. എൻ്റെ വായിൽ വെള്ളം വറി. എൻ്റെ മുന്പിൽ വില്ലേച്ചിയുടെ രോമപ്പുറിതാ പിടർന്ന് കരുതൽ വികസിച്ച് കിടക്കുന്നു. എല്ലാം നല്ല ഭംഗിയായി കാണാം. മുകളിലേ മെതാനത്തിനു തുടിപ്പില്ലൈകിലും നല്ല ശോതനവിന്റെ നിറം. താഴേയു പീതികുറഞ്ഞു ചേരുന്ന ഭാഗം തടിച്ച് തള്ളി നിൽക്കുന്നു. അതു ഭാഗത്തിനു നല്ല ഇരുളി. കരുതകന പുറംചു കുകൾക്കിടയിൽ കോഴിപ്പുവൻ്റെ വിശദിപ്പു പോലെ, അരികുകൾ കരുതൽ ര തിളുകൾ ദ്രിപ്പിച്ചു കിടക്കുന്നു. അതിനു മുകളിൽ നന്നാം വ്യക്തമല്ല, ചെറിയ ഒരു ചുളിവു മാത്രം. അല്ലോ മുകളിൽ ഏച്ചിയുടെ രോസ്റ്റിനിതിലുള്ള കന്തായിരിയ്ക്കും, വരവു പോലെ നീ കു കിടക്കുന്നു, ചെരുതാബന്ധിലും ഒരു കുളയട്ടപോലെ. അവിടുന്നുമിവിടുന്നും രോമങ്ങളുടെ അറിയൻഡർ ചുരു അ നന്നതു പുർജ്ജാലിൽ തലയോട്ടിക്കിടക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ കുതിപ്പോട്ടും നല്ല വ്യക്തം, ചുററിലും ചിതറിയ കൊച്ചി രോമങ്ങൾ. ഞാന്തു നോക്കി ഇരുന്നുപോയി. എൻ്റെ മു നൃജിതിൽ നല്ല ചലനം.

‘നീരോടെ ഓടാ ഇപ്പും...?’

‘ഔ...’ താൻ തെട്ടി.

‘ നീയെന്തു നോക്കിരിക്കുവാ... എൻ്റെ കുറിച്ചി ക പിം ഭോധോം പോധോ...?’ ‘ ഏച്ചിയുടെ സ്വരത്തിൽ ഒരു പരിഹാസം പോലെ. അപ്പോൾ ഏച്ചി അറിയുന്നുകൊ കെടനു തന്നതാ, അല്ല.

‘ അഴിച്ചു നോക്കരെടു...’

ഞാൻ മെല്ല തുന്നിയുടെ കെട്ടിച്ചു. നീരു നിഘ്നം വലിയ്ക്കിയ്ക്കുന്നു. അപ്പോഴാണു ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചത്. ഏടുത്തും ഞാൻ ഇന്നലെ പുരട്ടിയ മരുന്നില്ല.

‘ ആരോടു ചോദിച്ചേച്ചു മരുന്നു കഴുകിക്കളഞ്ഞത്...’ ചോദിയ്ക്കുവോഴും എൻ്റെ കണ്ണ് ഏച്ചിയുടെ പിടർന്നുകിടക്കുന്ന പുറിലായിരുന്നു. അതിന്റെ അരികിൽ ഞാൻ ഇന്നലെ മരുന്നു തേച്ചതായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നല്ല മത്തന്നിറം കാണേ തായിരുന്നു. പകരം അവിടെ നന്നവിന്റെ ഒരു തിളക്കം പകൽ വെളിച്ചത്തിൽ കാണാം.

‘ ശൊ... എൻ്റെ ഭൂക്കാൻ എന്നിയ്ക്കു വല്ലവനോടും ചോദിയ്ക്കുണ്ടോ....’

‘ അപ്പും കഴുകി ഇല്ലോ...’

‘ ഇന്നലെ നീ പരിഞ്ഞില്ലേ മണമൊരു നും കഴുകണ്ണും ഒക്കെ... അതോ ഓ... ’

‘ അപ്പും... എന്നിയ്ക്കു വേ ഇയാണോ... ഏച്ചി ഇരു കഴുകിയത്... ?..’ വിറയാർന്ന ശബ്ദത്തിൽ ഞാൻ ചോദിച്ചു പോയി.

‘ അതേകാം... വാസുകവുടാ....’ അതേ ശബ്ദത്തിൽ മറുപടിയും വന്നു.

‘ ഞാനൊന്നു തൊട്ടു നോക്കേണ്ടെ ഏച്ചി...’ ‘ വിറയുന്ന സ്വരത്തിൽ പീ കു ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ തൊട്ടോ മണങ്ങേതോ നോക്കിയോ, എൻ്റെ വാസുടന്നല്ലോ..’ ഏച്ചിയുടെ ശബ്ദവും പീ കു വിറയുന്നു.

ഞാനാ മുകളിലെ മെതാനത്തേ പുൽപ്പരപ്പിൽ മെല്ല നന്ന തടവി. ഏച്ചി അരക്കെട്ട് ചെരുതായൊന്നക്കി കണ്ണടച്ചു കിടന്നു.

‘ ഏച്ചി എന്താ ഇരു മുടി പെട്ടിയ്ക്കുതെ....’ ഞാൻ ചോദിച്ചു. എൻ്റെ മനസ്സിൽ ഏടത്തിയമയുടെ സാമാനത്തേതൽ ക പററു പെട്ടിയ രോമങ്ങളായിരുന്നു.

‘ എടാ മ കുഞ്ചേ... അവിടത്ത് മുടി ആരെയകിലും കാണിക്കാൻ പറ്റുവോടാ... പിന്നലേ വെട്ടിയ്ക്കുന്നത്....’

‘ എക്കിൽ ഞാൻ പടിച്ചു തരാം... ഏച്ചിടെ കുറിച്ചിയേ മുടിയില്ലാത്തതാ കാണാൻ രസം...’

‘ അതൊന്നും വേ .. അതവിഞ്ഞിരുന്നോട്ട...’

‘ എന്നാലും...’

‘ അത് പിന്നുയാടു...നീ വേഗം മരുന്ന് തേയ്ക്കാ... കുട്ടാ..... അധി ഇപ്പും വരും...’

‘ ഓരു...’

പിന്ന ഞാൻ ആ തുന്നു കിടക്കുന്ന അരുമപ്പുറിന്റെ അടിഭാഗത്ത് ഉൾഭാഗങ്ങളുടെ അരികിൽ നന്ന തൊട്ടുതോ 1. അപ്പോൾ ഏച്ചി ഇക്കിളി പോലെ നന്നങ്ങൾ. ഞാനെന്റെ ആ വിരലോന്നു മണത്തു. ലക്ക് സോപ്പിന്റെ മണം. എൻ്റെ കരിങ്ങൾ അറിയാതെ ആ കരികുപളപ്പുറിന്റെ ഭളങ്ങളിലെത്തി, ര കു കയ്ക്കാ കു ഞാൻ ആ ഇരു ഭളങ്ങൾ അകത്തി. നല്ല കട്ടം രോസ്റ്റിനിതിൽ നന്നത്തിരിയ്ക്കുന്ന പുറിന്റെ ഉൾഭാഗം ഞാനാദ്യമായി ക കു. എൻ്റെ ശരീരം വിറച്ചു. കുണ്ണ കമ്പിയായി. കുറിഞ്ഞ ഞാനാ ചെമ്പകപ്പുവിന്റെ ഉൾഭാഗത്ത് എൻ്റെ മുകു മുടിച്ചു. സോപ്പിന്റെയും പിന്ന വേഗേ എന്റെ എന്റെയും പിന്ന പഴകിയ മുത്തതിന്റെയും കുടിയുള്ള വാസന. ഇതായിരിയ്ക്കും പെണ്ണങ്ങളുടെ മുള്ളുനേടത്തേ വാസന. എന്നെന്നും ഓർമ്മിക്കാനെന്ന പോലെ ഞാനാ ഗന്ധം ഉള്ളിലേയ്ക്കു വലിച്ചു കേറി.

‘ ഏച്ചി.. കഴുകീടും മുത്തതിന്റെ മണം പോയിട്ടിലു...’

‘ അതങ്ങനെയാ മോനെ... പുടയൊള്ളതുകൊ റഡാ..... കുറിച്ചിയ്തു വേണമെടാ... ഇല്ലെങ്കിൽ അതെങ്ങനെയാടാ... കുറിച്ചിയാകുന്നെ...’

‘ എന്നാലും എനിക്കിൾഡാ... എൻ്റെ വില്ലേച്ചീടെ ഓഡാംമനക്കുറിച്ചി....’

‘ മുക്കിലോടു വലിച്ചു കേരുവാണോടാ എൻ്റെ കുറിച്ചീടെ വാസന....?...’എച്ചി സ്നേഹത്തോടെ ചോദിയുന്നു.

പെട്ടുന്ന, ഒരുമിച്ചേരണയാലെന പോലെ എൻ്റെ നാക്ക് അതിലമർന്നു.

‘ നീ എന്തു ചെയ്യാൻ...പോകു...വാടാ...’ എച്ചി ഒരു കാൽ ഉയർത്തിക്കൊ രു വിറയുന്ന ശബ്ദത്തിൽ ചോദിച്ചു.

‘ തൊനിതേലൊന്നു നക്കിക്കോട്ടേ... ?.. എൻ്റെച്ചി.... എനിക്കിതങ്ങു കടിച്ചു തിനാൻ തോന്നുവാ....’

‘ നക്കിക്കോ എല്ലാടത്തും... നക്കിക്കോ... പല്ലു കൊള്ളാതെ കടിച്ചു തിനോ... ഞ്ഞു വാസുട്ടാ.....’

‘ ഒുഹുറു.’

എച്ചി ഒരു ദീർഘവിശാസനത്തോടെ കാലുകൾ കുറേക്കുടി അകത്തിക്കിടക്കു. എനിട്ടോരു കയ്യകൊ മുലയുടെ മുകളിൽ തിരുമ്മാൻ തുടങ്ങി. മരേ കയ്യനീടി രു വിരലുകൾ കൊ കുറിച്ചിയുടെ രു വശത്തും പിടിച്ചുകത്തിവെച്ചു. അല്ലോ വിടർന്നെനക്കിലും സ്പിഞ്ചുപോലെ അതിന്റെ മുകൾഭാഗം വീ കും അടുത്തുകൂടി. മിംബാ നക്കുന പോലെ തൊനീ നക്കാൻ തുടങ്ങി. കടിച്ചുതിനാനൊന്നു തീവ്രമായ മോഹം. എവിടെ കടിയും എങ്ങനെ കടിയും. എൻ്റെ നാവിൽ നേരിയ ഉപ്പുരസം. ഒരു ഒരു ഭാവകം എല്ലായിടത്തു നിന്നും പനച്ചു വരുന്നു. ഇതൊരു പെണ്ണിൻ്റെ, അതും വില്ലേച്ചിയുടെ, എന്നും തൊനീ അടുത്തു കാണാൻ മോഹിച്ചിട്ടുള്ള, കുറിച്ചിയാണല്ലോ എന ബോധം എന്നേ കുടുതൽ കുടുതൽ നക്കാൻ പേരിപ്പിച്ചു. ഇതിന്റെ കുറപ്പുശായയും മനസ്സിലോർത്തു എത്ര വാണമടിച്ചതോ. തൊനീ എന്നേത്തന്നേ മരന്ന ആ കുറിച്ചിയുടെ ഉള്ളിൽ നാക്കോടിച്ചു. നക്കുംതോനും അതിൽനിന്നും കുടുതൽ കുടുതൽ മരജലം ഉള്ളിവരാൻ തുടങ്ങി.

‘ എച്ചി... ഇതീന് പഴ പോലെ ഒചുകുകാണല്ലോ... തുത്തു കള്ളേണോ.....?’

‘ വേ റാ... എത്ര തുത്താലും... അതിപും... നീക്കത്തില്ലടാ.... ശ് ശ് ശ് ശ്’ എനിട്ട് എച്ചി സുവം മുത്തപോലെ കിടന്ന തരങ്ങി.

‘ ഇതെന്നൊന്നാ എച്ചി... ഇം ഒചുകി വരുന്നത.... മുത്രാണോ.....?’

‘ അതാടാ... ഞങ്ങെടകുറിച്ചീടെ തേൻ... ഇപ്പും... നല്ല സുവം... ഒും... നീ...നക്കിക്കുടിയ്ക്കു..’

എച്ചി എൻ്റെ തലയിൽ പിടിച്ചു പുറിഡേയുമർത്തി പിടിച്ചു. എൻ്റെ മുക്കും നാക്കും ചു കും എല്ലാം എച്ചിയുടെ പുറിൽ നിന്നൊന്നുകുയി യോനിതേനിൽ കുളിച്ചു. ഇട്ടു ഞാനൊന്നു ശരബിച്ചു. മുകളിൽ കനിന്റെ അടുത്തു പോകുപോൾ എച്ചി എൻ്റെ തല കുടുതൽ അവിടെ അമർത്തിപ്പിടിയ്ക്കുന്നു. തലയുയർത്തി, വിരൽ കൊ കനിൽ തൊട്ട് തൊനീ ചോദിച്ചു.

‘ എച്ചി.. ഇതാണോ.. എച്ചിടെ കന്ത...’

‘ നീഇതേ വരേ..... കന്ത..... ക ട്രിലേ...’

‘ ഒുഹുറു...’

‘ ഇതാടാ.....എൻ്റെവാസുട്ടാ... ഞങ്ങെട കന്ത....’

‘ അതേതൽ നക്കിയാ എച്ചിയ്ക്കു നോകുവോ...’

‘ ഇല്ല മോനെ... നീ ലല്ലപോലെ അമർത്തി നകൾ... ഇല്ലെങ്കിൽചു കുകു...മുണ്ണിയേ... എച്ചിയ്ക്കു നല്ല രസാടാ... നീ അതേതൽ..... തൊടുന്പം... പല്ലുകൊള്ളല്ലേഡാ..’

തൊനീ ആദ്യമായി ഒരു കന്തു മുണ്ണാൻ ശാമിച്ചു. പക്ഷേ വെളുത്തുള്ളിയുടെ അല്ലിപോലിരിയ്ക്കുന്ന ആ ചെറിയ സാധനം ചു ഇൻ കിട്ടുന്നല്ല, തെന്നിതെന്നിപോകുന്നു. അപ്പോൾ ഏടത്തിയുടെ കുളയടക്കന്തെ എൻ്റെ കണ്ണുന്നിൽ ഓടിയെന്നതി. അതായിരുന്നെങ്കിൽ വാ നിരച്ചും ഉഡിപിക്കാടുക്കാമായിരുന്നു.

‘ എച്ചി... ഇത് മുണ്ണാനും മാത്രം ഇല്ല....’

‘ എന്നാ നീനക്കിയാ മതിയെടാ മോനെ....വേഗം.....’

എച്ചി പ്രാവു കുറുകുന്നതു പോലെ പറഞ്ഞു. തൊനീ അതിൽ പുച്ച നക്കുന്നതു പോലെ നക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇട്ടു ഞാനൊരിയാതെ എൻ്റെ കുണ്ണുയിൽ പിടിച്ചു വാണമടിക്കാനും തുടങ്ങി.. എച്ചി മെല്ലു ഉരുളാൻ തുടങ്ങി. ശുന്നപിന്നു മുകളിൽ കുടി തന്റെ ചെറുമുലകളിൽ പിടിച്ചു അമർത്തി. നക്കൽ മുത്തപോൾ എന്നിയ്ക്കു രസം കേരി. എൻ്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ എച്ചി സുവിയ്ക്കുന്നതു കു പ്രോഡ് ഞാനെല്ലാം മരന്നു. എൻ്റെ കുണ്ണുയും മു റിന്തിയിൽ നിന്നു വെട്ടിയിലക്കി. ആ രോമപുറിന്റെ എല്ലായിടവും തൊനീ നക്കിത്തുടച്ചു. ഇളക്കിവരുന്ന മരജലത്തിന്റെ പുത്രൻ മണം എൻ്റെ സിരകളേ ഉദീപിപ്പിച്ചു. എച്ചിയുടെ പുരച്ചാലിന്റെ താഴെ കുതിയ്ക്കു മുകളിലുള്ള ചെറിയ

ഭാഗം വലിഞ്ഞു നിന്നു. താൻ അവിടെ മെല്ലെ ഒന്നു കടിച്ചു. അവിടെ നിന്ന് അഞ്ചാറു ചെറുഗ്രേമാങ്ങൾ എൻ്റെ വായിൽ തടഞ്ഞു.

‘ ഹാ... എന്റെ... ഹാവു’

എന്നൊരു ശബ്ദം എഴുതിയുടെ തോ യിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടു. ചുരുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ആ ചെറിയ കുതിപ്പേട്ടില്ലും താൻ എൻ്റെ നാക്കോടിച്ചു. അവിടെ നാറിം കാണുമെന്നോ അതു തുറന്ന സ്ഥലമാണെന്നോ ഒന്നും താന്നപോഴോർത്തില്ല. ഒരു യുവതിയുടെ രഹസ്യാശാളിലാണ്ടോളോ താൻ തലയിട്ടു നക്കുന്നത് എന്ന ഓർമ്മ എന്റെയും ഉത്തേജം നൽകിക്കൊ ഇരുന്നു. താന്ന കവക്കിടയിൽ മുഖമിട്ടുരുട്ടി. ഒന്നും കിട്ടാതായപോൾ താൻ ആ പുർജ്ജു കുകൾ വായിൽ കടിച്ചെടുത്തു ഉണ്ടാണി. ഇടയ്ക്കു താൻ മണിപ്പുറിൻ്റെ പിടവിനകത്തെയ്ക്കു ഒരു വിരൽ കയറാൻ ശ്രമിച്ചു.

‘ വേ റ...മോനേ.. വേ ... വെരലിട ... എന്റെയും നോക്കും... നക്കിയാ മതിയെടാ...വാസുട്ടാ...’
എഴു നിലവിളിയ്ക്കുന്ന പോലെ പറഞ്ഞു.

താന്ന ശ്രമം ഉപേക്ഷിച്ചു. ആ കുത്തിപ്പുറു നക്കിക്കുടിയ്ക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു താൻ എഴുതിയുടെ മുലകളിൽ ഒന്നു പിടിച്ചിരുന്ന നോക്കി. ര കു കുട്ടി അതു എളുപ്പമല്ല.

‘ വാസുട്ടാ... എന്റെയും വരുന്നെന്നാ... ഒന്നു വേഗം നക്കെടാ... കന്തേൽ... അമക്കെടാ... നീ... നല്ലവനാടാ... എൻ്റെ പൊന്നു വാസുക്കുടാ...ഡംഡംഡം... അരേയോ....ശ് ശ് ശ് ശ് ശ്’
എഴു എൻ്റെ ശബ്ദത്തിൽ ചീറിക്കൊ ‘ വളഞ്ഞു പുളഞ്ഞു. എൻ്റെ തല കവക്കിടയിൽ അമർത്തിപ്പിടിച്ചു കൊ ‘ ഒന്നു മുതിനിവർന്നു. എന്റെയും ശാസം മുട്ടിയെന്നു പറയാം. എൻ്റെ മുഖം അമർന്നിരിക്കുന്ന ആ പുറിഞ്ഞയകത്ത് ഒരു പിടയൽ, പിനെ ഒരു വിരയൽ. പുളി കാണുവേംഡാൾ വായിൽ വെള്ളം നിരഞ്ഞു വരുന്നതു മാതിൽ ചുട്ടു പശയുടെ ഒരു പ്രവാഹം. അതെന്റെ മുഖം മുഴുവൻ നിരഞ്ഞു. കാലുകളെടുത്ത് എൻ്റെ മുതുകിൽവെച്ച് എഴു എൻ്റെ തല ഒരുനിമിഷനേരതെയ്ക്കു ആ കവക്കുപ്പിൽ അമർത്തി പെച്ചു. എഴുതിയുടെ കയ്യ് അയഞ്ഞപോൾ താൻ വീ കു നക്കാൻ തുടങ്ങി. അവർ ഉടനെ എൻ്റെ തല പിടിച്ചു പൊക്കി.

‘ വേ കുട്ടാ...മതി ...എഴുയും മതിയായി... ഫോ..... നീ കൊള്ളാമെടം... പെണ്ണുങ്ങളുടെ കുറിച്ചി തിന്നാൻ നീ മിടുക്കുന്നാ...’

‘ എഴുയും വെള്ളം വന്നോ....’

‘ വന്നോടാ... തന്നെത്താൻ വെരലിടുന്നതിലും സുവാരുന്നു....’
അവർ കിത്തച്ചുകൊ കു പറഞ്ഞു. താൻ ചാടി എഴുന്നേറ്റു.

‘ എഴു എന്റെയും പാലു വന്നില്ല... എന്നിക്കൊന്നു കളിയ്ക്കാൻ തരാവോ...’

‘ അതു വേഠ ടാ... കൊഴുപ്പമാകും... നില്ല ...നെന്നകൾ താൻ പിടിച്ചു തരാം...വാ...’

എഴു എഴുനേരിട്ടു കാലുകൾ നീട്ടി കവചിയുന്നു. താൻ എഴുനേരിട്ട് എഴുതിയുടെ മുന്നിൽ എൻ്റെ വിരയുന്ന കുണ്ണി കാണിച്ചു നിന്നു.

‘ നിന്റെ സാധാരണ ഇന്ത്രേയം വലുതാണോടാ... താൻ കാണുവം... ഇച്ചിരേ ഒള്ളരുന്നപ്പോടാ’

‘ എന്നും അതിനേച്ചി എൻ്റെ പരി ക ത്?..’

‘ നമ്മൾ ഇന്നാളു പുള്ളിയും കൈള്ളിയും പോയപ്പും നീ നീട്ടിപ്പിടിച്ചു മുള്ളാൻ നിന്നപ്പും... അന്നിന്തെ ഇല്ലാരുന്നു.....’

എഴു അവനെ മൊത്തത്തിൽ പിടിച്ചോന്നു തടവി. അവൻ ലംബമായി നിന്ന് തുള്ളിതെത്തിച്ചു. എന്റെ നല്ല സുവം. താൻ അരക്കെട്ട് മുന്നോടു തള്ളിപ്പിടിച്ചു അവൻ്റെ ഒറക്കണ്ണ് എഴുതിയുടെ ചു തിൽ മുടിച്ചു.

‘ എന്റേച്ചി... വേഗം ഇവനേ ഒന്നു തിനേ...’ താൻ അതു എഴുച്ചീടെ വായിലേയ്ക്കു തള്ളി. എഴു അവൻ്റെ ഒറക്കണ്ണിൽ ഒന്നു നാക്കു മുടിച്ചു. അവിടെ തള്ളിവന ഒരു തുള്ളി രസനീരി അവൻ നാക്കിലെടുത്തു രൂചിച്ചു. എന്നിട്ട് മുഖം ചുളിച്ചു.

‘ ഇപ്പും വേ ... താൻ പിന്നോരീസിം തിന്നാം.... ഇതെന്റെ വായിലും കൊള്ളിത്തില്ല...’

‘ എന്നും വേഗം പാണമടിച്ചു താ....’

‘ ഓ അതു ചെയ്യാം... എൻ്റെ വാസുക്കുടനപ്പേ...’

‘ എഴു...ഇളം... വരയുന്നതേ...ഒള്ളു... എന്നൊല്ലും തിന്നുന്നില്ലപ്പോൾ... താൻ എഴുച്ചീടെ കുറിച്ചി... ഒത്തിൽ തിന്നില്ലോ...’

‘ അത്... എന്റെയും വന്നു കഴിഞ്ഞതു കൊ റാഡാ... ഇപ്പും... ഒരു ഇങ്ങനെ പിടിച്ചാ മതിയേം...?’

എഴു അവനെ പിടിച്ചു തെക്കൊൻ തുടങ്ങി.

‘ അങ്ങനെയല്ല... ഇങ്ങനെ...’ താൻ വാണമടിച്ചു കാണിച്ചു കൊടുത്തു. എഴു അതുപോലെ വാണമടിയും തുടങ്ങി.

‘ എഴു... കുറിച്ചീടെ അവടന്ന് എഴുരിൽ പശയെടുത്ത് തേച്ചിട്ട് പിടിച്ചേ...’

‘ കൊതിയൻ... എല്ലാം വേണും...’

എച്ചി പാവാട പൊക്കി കവക്കിടയിൽ കയറിട്ട് വാതി. ബെളിച്ചേണ്ണ കയറിൽ കമഴ്ത്തി തേച്ചതു പോലെ കയ്ത്തലം മുഴുവൻ എച്ചിയുടെ യോനിതേതൻ. അതെന്തേൻ കുണ്ണയിൽ തേച്ചു. എനിട്ട് പാവാട മുടാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ മുട ... എനിയ്ക്കു എച്ചിഡെ കുറിച്ചി കാണണും... അതും കുടുംബം ഒരു സ്ഥലം ...’

‘ എടാ പാലു വരുമ്പം പറയണം... എന്തേൻ ദേഹത്താക്കരുത്... വല്ലോരും കാണും...’

‘ ഞാ... ഞാ... വരുമ്പം...ഞാവിധിയാം...’

ഞാൻ എച്ചിയുടെ നന്ദണത്താട്ടിയിൽയുന്ന പുടപ്പുറിൽ നോക്കിയിട്ടു പറയാൻ തുടങ്ങി.

‘ എന്തേൻ എച്ചിഡെ കുറിച്ചിയേൽ എന്തു പുടയാണോ.. എന്നു പൊളത്തി വച്ചേ... .. എന്തേൻ എച്ചിഡെ കുടം... എന്തേൻ എച്ചിഡെ... കുറിച്ചിഡെ... കുറിച്ചിഡെ അകത്ത് എന്തൊരു നോണോ... എന്തേൻ എച്ചിഡെ...’

‘ എടാ വരുമ്പം പറയണം... കേടും...’

എച്ചി ഓർമ്മപ്പിച്ചു. ഞാൻ വീ കുടുംബം എച്ചിഡെ പുറിൽ നോക്കിക്കൊ കുണ്ണ എച്ചിഡെ മുഖത്തോട്ടുപിടിച്ചു.

‘ എന്തേൻ എച്ചിഡെ കുറിച്ചി... എന്തേൻ എച്ചിഡെ കുടം... തത്രുതെതര പിടിയെല്ലാൻ എച്ചി...ഞും... നല്ല ശേലാ...അയ്യടാ...എന്തേൻ എച്ചിഡെ കുണ്ണത്തിക്കുതി... എന്തേൻ എച്ചിഡെ.കു...റി...ചു...എ...എ...ൻ...’

‘ നല്ല രണ്ടാണോടാ....’ എന്നു ചോദിച്ച് എച്ചി വായടയ്ക്കും മുമ്പ് ആദ്യത്തെ പാൽ തുള്ളി എച്ചിയുടെ വായിൽ... പിനെ എച്ചിയുടെ മുഖത്തു. പിനെ കയ്യിൽ.

‘ ശ്രേ... എന്തേൻ വായിലോടാ അവൻ ചീറി ഒഴിചുത്... പാലു വരുമ്പം പറയണംനു പറഞ്ഞതാ...’

എച്ചി കുണ്ണയിൽ നിന്നും കയെടുത്തു. വായിൽ കിട്ടിയ ശുക്കം എന്നു നുണ്ണത്തിറക്കി. മുഖത്തു വീണ്ടത് വിരൽ കൊ തുടച്ചുടുത്ത് പാവാടയിൽ തേച്ചു. ഞാൻ സൊക്കി കുടി കയ്പിടിച്ച് എച്ചിയുടെ ഷൂഭസിലേയ്ക്കുചു കൊടുത്തു.

‘ ഹ... നീയെന്തു പണിയാടാ ഇക്കാൺിച്ചേ...’

‘ അങ്ങു വന്നു പോയി....അതിനെന്താ... എച്ചി എന്തേൻ മൊവമൊന്നു നോക്കിക്കേ... എന്തേൻ മുഖം മുഴുവൻ എച്ചിഡെ കുറിച്ചിഡെ പശയാ... ഇപ്പും മുഖത്തോ മണക്കുന്നു. കഴുകിയാ പോകുവോ...ആവോ...’

ഞാൻ കട്ടിലിലിരുന്ന് കുണ്ണ കൈലി കൊ തുടച്ചു. പിനെ മുഖവും തുടച്ചു. എച്ചി ഹാപ്സാർക്കൊ മുഖം തുടച്ചു. പിനെ എന്തെന്നു സുകഷിച്ചു നോക്കി.

‘ നിന്തേൻ പാലിനെന്താരുപ്പാടാ... കോഴിമൊട്ടേടു ഉള്ളിഡെ ചൊവോ....’

‘ എച്ചിഡെ കുറിച്ചിയ്ക്കു അതിലും ഉപ്പു... എച്ചിയ്ക്കു മതിയോ... നമുക്കു വേണ്ടേൻ എന്നുടെ കളിയ്ക്കാം...’

‘ അയ്യോ വേ വേ ... ഉത്രേതമാക്കേ മതി... .’ ഞാൻ എച്ചിയേ എന്നു നോക്കി. അവഭേദനേയും. പിനെ ഞാൻ ചാടി കെട്ടിയാരു പിടുത്തം.

‘ എന്തേൻ വില്ലേച്ചി... എന്തു നല്ല എച്ചിയാ... നമകിനി എന്നും ഇങ്ങനെ കളിയ്ക്കാം... ’

‘ എന്നുവോ... വല്ലോരും കാണുകേലോ...?.. നിന്തേൻ മൊവമെല്ലാം മണക്കുന്നു..... കഴുകികളെ....’

‘ ഞുഞ്ഞും... എനിക്കിഷ്ടാം... ഇന്ത കുറിച്ചിഡെ മണം... എച്ചിഡെ പുടയെല്ലാം ദേരെ ഒട്ടിട്ടിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു...’

കുറിച്ചിഡൊനാഴുകിയ തേനാ... നീ നക്കിതേച്ചുതല്ലേ... പിനെ കഴുകാം...’

എച്ചി പുറിന്തേ മുകളിൽ പുടയിൽ എന്നു തഴുകിനോക്കിയിട്ടു പറഞ്ഞു. അപ്പോഴാം ഞാനോർത്തത് മരുന്നിന്തേ കാര്യം. ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ അയ്യോ മരുന്നു പൊരുച്ചില്ല....’

‘ ഇനിയെന്തിനാടാ മരുന്ന്.... എനിക്കിപ്പും ഒട്ടും വേദനയില്ലടാ...’

‘ അപ്പും ഇതിനാരുണ്ടോ വിളിച്ചു...’

‘ ഞുഞ്ഞും... എച്ചി വിജയാവത്തിൽ എന്തെന്നു നോക്കി പുണ്ണിച്ചു. എന്തൊരു സന്ദേശം ആ മുഖത്ത്. എന്തേൻ മനസ്സു കുളിർത്തു. ഞാൻ കൊടുത്ത സുവത്തിന്തേ ചിരി.

‘ അങ്ങനെയാണേൻ നമക്കൊന്നും മരുന്നു പെരട്ടാം...’

ഞാൻ പറഞ്ഞു. പിനെ പാവാട ഉയർത്തി വെച്ചു. എനിട്ട് കുറിച്ചു മരുന്നൊടുത്ത് തുടയിൽ പുരട്ടി. തുണിയെടുത്തു കെട്ടി. പിനെ എന്നുടെ കുറിഞ്ഞെന്തേൻ കുറിച്ചിയിൽ നീള്ഞതിൽ നക്കി.

‘ യേം... വേ .. മതിയെടാ...ഇക്കിണ്ണിയാവുന്നു.... എന്തേൻ പൊന്നു വാസ്തവിക്കി... കുളിക്കെടവിൽ വെച്ചു എല്ലാം നിന്നേക്കാണിക്കാൻ എനിക്കെന്തിനിഷ്ടാരുണ്ടെന്നോ....’ അവർ എന്തെന്നു കെട്ടിപ്പിടിച്ചേരുമു തന്നു.

‘ അതും കുടുംബം ഞാൻ എന്നും വാണമടക്കുവാരുന്നു.... ഇപ്പും കുശരാലായിട്ടു കു ത്....’ ഞാൻ തിരിച്ച് എച്ചിയ്ക്കു രൂമു കൊടുത്തു. ഷൂഭസിൽ നിന്നും പാത്രത്തുള്ളിക്കിരുതുക്കളയുവോൾ ഞാൻ എച്ചിയോടു ചോദിച്ചു.

‘ ഏച്ചീടെ മൊലയെന്നതാ... ഇതേരു ചെറുതായിപ്പോയേ... ഏടത്തീടെ മൊലകളു വെല്ലു കൊടങ്ങളു മാതിരിയോ ല്ലോ... കാണുവപം എനിയു പിടിച്ച് അമക്കാൻ തോന്നും. എൻ്റെ...എന്റെ പരിക്കു കുളം... കാണുവപം കാണുവപം എൻ്റെ പരി പൊങ്ങുകൊ...’

‘ അതു ചെലർക്കണ്ണെന്നയോ....’

‘ എന്ന ഞാനോരു കാര്യം ചെയ്യാം...ഗണേശൻ പരിഞ്ഞതാ... ചെറിയ മൊല വെല്ലുതാക്കാൻ... ആണുങ്ങളു കയ്യവളം കൊടുത്താ മതി...ഞാൻ ഏച്ചീടെ മൊലേ കയ്യവളം കൊടുക്കാം..’

‘ കയ്യവളമോ... അതെന്നാ വളമാ...’

‘ ഇരു ഏച്ചി ഒരു മ കുസു തന്നും... ഏച്ചി... ആണുങ്ങളു പിടിച്ചു തൈക്കിയാ മതീന്.... ഓ....ഇങ്ങനെ...’

ഞാൻ ഒരു മുലയിൽ പിടിച്ചുവനു തൈക്കിക്കാണിച്ചു കൊടുത്തു. ഏച്ചി മാരാനു കുനിച്ചു പുരുക്കോട്ടു വലിഞ്ഞിട്ടു പറഞ്ഞു.

‘ വേ . പിടിക്കാതെ... ഇക്കിളിയെടുക്കുന്നു...’

‘ അതെന്നാ...ഇത്തിൽ മുഖേ... ഏച്ചി തനേ ര കു കയ്യ കൊ കു പിടിച്ചു തൈക്കുന്നത് ഞാൻ കു താണല്ലോ...’

‘ എടാ അതേനേരം... ഇപ്പോൾ...വേ ...’

ഓഹോ, അപ്പോൾ കടിയെള്ളകുന്ന നേരത്തു പിടിച്ചാൽ ഇഷ്ടപ്പെടും, അടുത്ത തവണയാക്കു. ഇരു മുലകൾ ര കു സ്ലൈ മൊത പോലെയാകും. ഞാൻ മനസ്സിൽ തീരുമാനിച്ചു. തലയിണായിൽ ചാരിയിരിക്കുന്ന വില്പനച്ചിയുടെ നെററിയിലേ ഇളക്കിപ്പാറിയ കുറുനിരകൾ ഒരുക്കിക്കാടുകുവോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ ഏച്ചിയോടാരു സംശയം ചോദിക്കാനോ ഉരുന്നു....’

‘ എന്നാടാം...’

‘ ഇന്നലെ ഞാൻ ഏടത്തില്ലു കൊടുത്ത മരുന്നിനേ ...ഇത്തിൽ ചൊരിച്ചിലോ ഉരുന്നു.... അതേതന്തി ഇന്നലെ കടിച്ചേടത്തു പെട്ടി... ഓ... എന്നിട്ടു... ഇന്നു രാവിലേ ഏടത്തി എന്നേ ചീതവിളിച്ചു... ചേടൻ്റെ ഇങ്ങനെ ഒക്കെ ചൊരിയുന്നുനു പറഞ്ഞ.... അതെങ്ങനെ പറാഡി...?... ഏടത്തില്ലു പെട്ടിയാ ചേടുനേണ്ണിനെയാ ചോറിനേ....’

വിലാസിനി നു ചീരിച്ചു. പിനേ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘ പൊട്ടൻ... ഏടാ... മ കുസു... അവർ കെട്ടിയോനു കെട്ടോളുമാ... മരുന്നും വെച്ചോ... ഇന്നലെ നിംബു ചേടൻ ഗീതേടെ കുറിച്ചീൽ..... പരി കേരി പണി ചെയ്തു കാണും.... അപ്പോൾ മരുന്ന്.. നിംബു ചേടൻ ചേടൻ സാധനത്തെല്ലും പറിക്കാണും... അതാ കാര്യം....’

‘ ഓ...’ ഞാൻ വാപൊളിച്ചു. ‘ ഒപ്പാ... അതു ശരതിയാണല്ലോ... കല്യാണം കഴിഞ്ഞാപ്പിനേ അവരു തമിൽ എന്നും കളിക്കും അല്ലോ... അങ്ങോ ഞാനോരു പൊട്ടൻ... വെറുതെയാണോ ഞാൻ കാരണം ചോരിച്ചപ്പും ഏടത്തി എന്നേ ഓടിച്ചത്...’ ഞാൻ തലയുടിച്ചു.

‘ അല്ലെല്ലും നീ പൊടനാ.. അല്ലെങ്കിൽ വന ഒന്നേ.. എൻ്റെ കവക്കുടേലോട്ടു മുക്കു മുട്ടിക്കുവോ....’

‘ അതു കഴുകിയെന്ന ഏച്ചി പറഞ്ഞതു കൊ ല്ലോ....’

‘ ഇപ്പോൾ നീ നിംബു മുക്കേലോനു തൊടു മണത്തെ...’ ഞാൻ എൻ്റെ മുക്കും തൊടു മണത്തു. എന്നോ ഒക്കെ കുട്ടിക്കുഴിഞ്ഞ ഒരു നാറം. ഇപ്പോൾ അ ത്രില്ലോക്കെ പോയി. സുഗന്ധം മാറി നാറിമായി.

‘ യേ...’ ഞാൻ പോയി മോരു കഴുക്കു...’ ഞാൻ കതകു തുറിന്ന വെളിയിലിംങ്ങി. വിശവൻ നെല്ലും നോക്കി അവിടെ തിന്നുയിൽ ഇരുപ്പു...’. ഞാൻ മുറിമിംങ്ങവേ വിശവൻ വിളിച്ചു ചോരിച്ചു.

‘ വാസുദേവം... നിങ്ങെ വീടിൽ കുറുമൊളക്കിലു അല്ലോ...?...’

‘ എന്തിനാടം... അറിയുന്നേ... നീ കോഴി നെല്ലു തിന്നാതെ നോക്കും.. ചെക്കാം...’

‘ അല്ലോ... ഗീതേച്ചി വന അടുക്കുളേ കേരി കൊരു നേരം കുറുമൊളക്കാം ഉന്നു... അങ്ങോട്ടിംങ്ങി പോണ്ടു കു... അതോ കു ചോരിച്ചതാ...’

എൻ്റെ തേവരേ...ചതിച്ചോ.. അ രാക്ഷസി എല്ലാം ജീച്ചു നിന്നു കാണുകാരുനേനോ...

ഇരുടുതൽ വെളിച്ചമില്ലാതെ തപ്പിതപ്പി നടക്കുന്നവനേപ്പോലെ ഞാൻ വീടിലേയ്ക്കു നടന്നു.

ഞാൻ മുറിത്തു കയറിയപ്പോൾ അടുക്കളവാതിൽക്കൽ തിന്നുയിൽ എന്ന സാകുതം കണ്ണിമയ്യാതെ നോക്കി നിൽക്കുന്ന ഏടത്തി. ആ കണ്ണുകളിൽ ഭേഷ്യമാണോ, അതോ ഒരു കുസൃതച്ചിരിയാണോ എന്നെന്നില്ലോ തിട്ടപ്പെടുത്താനായില്ല. ഞാനോനു നോക്കി, പിന്ന തലകുന്നിൽ എന്റെ മുറിയിലേയ്ക്കു കയറിപ്പോയി. കൂടിലിൽ കിടന്നു കുണ്ണുയെടുത്താനു തലോടി. എന്നാലും നീ ഭാഗ്യവാനാം. വില്ലേച്ചിയുടെ കിളുതു വായിൽ കൈറിക്കിടന്നു സുവികാനായപ്പോഡാ നിനക്ക്. ഞാനെന്റെ കയ്യാനു മണത്തു. പിന്ന മുവം പൊത്തിപിടിച്ചുകൊ മുക്കിലേയ്ക്കുന്നു വലിച്ചു. വില്ലേച്ചിയുടെ കവക്കുന്നേലേ കൊഴുപ്പിന്റെ മണം മരാറേനോ ആയി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നത് മുത്രതിന്റെയും പിന്നെയാരു ഒട്ടിയൊലിച്ച തേനിന്റെയും കുട്ടിയുള്ള ഗസം. എനിയ്ക്കു നന്നായി പിടിച്ചു. ഇതേതായാലും കഴുകിക്കളെയുന്നില്ല. കഴിത്തു പോയ സുന്ദരമിഷങ്ങളേക്കുറിച്ചോർത്തപ്പോൾ പിടഞ്ഞണിരീ കുണ്ണുയും കയ്യിൽ പിടിച്ചു കിടന്നു. ചെറിയ വിശപ്പും. അമ്മയുടെ വിളിയും കാത്തു കിടന്ന് മധ്യങ്ങിപ്പോയി.

‘ ധാ...വാസുട്ടാ... എന്നീയുടു... ‘ അമ്മയുടെ ശ്രദ്ധം കേട്ടാണു ഞാൻ കണ്ണു തുറന്നത്.

‘ എന്നീകെടാം... നെന്നകിന്ന് ചോറു വേദ ... മൺഡൈത്രയായി... ‘

ശരിയായിരുന്നു. പിശകുന്നു. ഞാൻ ചാടിയെഴുന്നേറി, കയ്ക്കഴുകി അടുക്കളയിൽ ചെന്ന ബെഞ്ചിലിരിപ്പായി. ഏടത്തിയമ്മ ചോറുപാത്രം കൊ കു വെച്ചു. ഒരു പാത്രത്തിൽ കറി കൊ കു വെച്ചുവോൾ സാരിത്തുബന്ധാത്ത് എന്റെ മുവത്തിനു നേരേ ഒന്നു വീഴി. പിന്ന മുവം ചുളിച്ചുകൊ കു പറഞ്ഞു.

‘ ഹും... എന്ന ഇവിടെ ഒരു നാറം... ഇല്ലേ അമേ... ‘

‘ നാറിവോ...ഇല്ലല്ലോ.. എനിയ്ക്കു തോന്തിയില്ലപ്പോ... ‘

‘ അല്ലമേ.. ഒരു ഇളം ഭാഗത്ത് ... അമു ഇങ്ങു വനേ... ‘ ഏടത്തി അമ്മയുടെ കയ്പിടിച്ചു എന്റെ മുസിൽ കൊ നിർത്തി. എനിട്ട് എന്റെ മുവത്തിനു ചുറുകും മുക്കോടിച്ചു.

‘ ഒ മേ... ഒരു എവരെ മാവത്തുന്നാ.... അമ്മയെന്നു നോക്കിക്കേ... ‘

‘ ഓ, അവൻ വെയിലത്തു നടന്നു വെയർത്തതു കൊ റായിരിയ്ക്കും... എന്നാം നെനക്കു കുളിച്ചാൽ... ശീതേ, നീ ആ വിവു വെള്ളിക്കൊടുത്തേരു... ‘

‘ അമേ ഇത്.. ഒരു ചാണകത്തിന്റെയോ മുത്രത്തിന്റെയോ മാതിരി...എവരെ വെയർപ്പിരെന്റെ മണം എനിക്കരിയുന്നതലേ. ഞാനപ്പേരും എവരെ തുണിക്കഴുകുന്നേ...അമു എവരെ മോരാനു മണത്ത് നോക്കിക്കേ... ‘

‘ നിന്റെയൊരു കാരും... ‘ അമു മനസ്സില്ലോ മനസ്സാടെ എന്റെ മുവത്തു മുക്കു മുടിച്ചു.

‘ ശരിയാണപ്പോടീ ശീതേ... എവരെ മാവത്ത് ശോമുത്രത്തിന്റെ മണാണപ്പോ... വായ്ക്കാറുമില്ലാത്തതാണപ്പോ നെനക്ക്... പിന്നെന്തുവാടാ ഇത്? ? ‘

‘ കു ഒ ഞാനവിഞ്ഞിലേ...എന്റെ മുകിനു നല്ല മണം പിടുത്തമാ... ‘ ഏടത്തി പറഞ്ഞു.

നായിന്റെ മോജേ, നീയെന്ന പോലീസ് പട്ടിയാണോ മണം പിടിയ്ക്കാൻ. കടിച്ചു കീറാനൊള്ള ഭേഷ്യം തോനി എനിയ്ക്കുപ്പോൾ. അമു നിൽപ്പില്ലായിരുന്നെനക്കിൽ ഞാനെന്നെങ്കിലും ചെയ്തു പോയേനു.

‘ നീ ഇനെവിടാം തെ ഉൻ പോയത് രാവിലേ... വല്ല തൊഴുത്തിലും മോന്തേം തല്ലി വീണോ... ‘ അമു ചോദിച്ചു.

‘ അവൻ അപ്പത്തെ കാർത്തേച്ചീടങ്ങാടു കേരുന്നത് ഞാൻ ക അരുന്നു.... ഇനി അവിടതേ തൊഴുത്തിന്റെ പണി ഇവൻ വല്ല കരാറും എടുത്തേതാണു എനിയ്ക്കു സംശയം. ഇന്നലെ കയ്യ നാറുനെന്നും പറഞ്ഞ് കെണാറിലേ വെള്ളം മുഴുവനും കോരി കഴുകുന്നതു ക കു... ഇന്നിപ്പും ദേരേ ദേഹം, മുഴുവനും നാറിപ്പോ കു വനിയ്ക്കുന്നു.... ഇവനെന്നോ ചുറിക്കളി ഒരേ നാനാ അമേ എനിക്കൊരു സംശയം... ‘

‘ വാസുട്ടാ.. മോനു പോയി സോപ്പിട്ടോനു നന്നായി തേച്ചു കുളിച്ചിട്ടു വാ... ഇനാ വെച്ചു കു നടന്നാ വല്ല ഭീണോം പിടിയ്ക്കും.... ‘

‘ എന്റെ മോരേ മണോനുമില്ല... ഇനാ ഏടത്തിയ്ക്കു തോന്നെന്നതാ... ‘ ഞാൻ പറഞ്ഞു നോക്കി.

‘ പിന്ന പിന്ന... ഇന്നലെ നീ എന്നോടു പറഞ്ഞതലേ തൊഴുത്തു വൃത്തിയാക്കിന്.... ‘ ഏടത്തി വിടുന്നില്ല.

‘ ഒരേ...തൊഴുതേതാ... നീയോ....അനരാഞ്ഞാം... എപ്പും...? അതിനു ഞാൻ രാവിലേ ആ പണി കഴിച്ചതാണപ്പോ... ‘ അമു അൽഭൂതതേതാം എന്നേ നോക്കി.

‘ ഞാനോനു ചോദിച്ചു പോയി....ഹെന്റെമേ... പഴുന്റെ വയറിനു ചാണകം വാരീനും പറഞ്ഞ് എന്നോടു മെക്കിട്ടു കേരുകാരുന്നു.... ‘

ഏടത്തി അമ്മയുടെ പുറകിൽ നിന്ന് എന്നോടു ആരംശ്യം കാണിയ്ക്കുന്നു. നിന്നെ ഞാൻ കാണിച്ചു തരാമെടാ, എന്ന അർത്ഥത്തിൽ.

‘ ആ, എന്തെക്കിലും ആകട്ട... നീ പോയി മൊബാം എക്കിലും സോഫ്റ്റ്‌വെഴ്സ് കഴുക്ക്... ഈ മണം... ഇ ഇ... മണം...എന്തിനേറ്റിയാണെന്ന്... ഇതോ... ഇതാനു വരുന്നു എവിടെയോ ഇത് ഞാൻ...’

അമു എൻ്റെ മുഖത്തെല്ലു നോക്കി. ഞാൻ മുഖം കുന്നിച്ചു. ചിലപ്പോൾ അമ്മയും ഈ ശസ്യം എപ്പോഴെങ്കിലും പരിചയപ്പെട്ടതായിരില്ലെന്നല്ലോ. അവരും പെണ്ണല്ലോ, ഈ പ്രായം കഴിഞ്ഞു വന്നതല്ലോ. അവിടെമൊക്കെ തൊടുകേം കഴുകുകേം ചെയ്യുന്നതല്ലോ. ഓർത്തേംഡിന്തു സംഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളോ. ഈനി ഇരുന്നാൽ ശേരിയാവില്ല. വിസ്തരിച്ച് വിസ്തരിച്ച് ചിലപ്പോൾ ഏടത്തി സത്യമെങ്ങാനും പറഞ്ഞാൽ. പോരാത്തതിന് തെങ്ങളുടെ വദനസുരതം ഈ സാധനം നേരിൽ കു തുമാണല്ലോ. ഞാൻ കിണറുകരയിലേല്ലു പോയി.

ഒന്നുര കു ദിവസത്തെല്ലു പ്രത്യേകിച്ച് ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല. ഏടത്തി എൻ്റെ പിരികേ തന്നേ ഉ ചായിരുന്നു. എനിയ്യാണെങ്കിൽ വില്ലേച്ചിയുമായോയാനു സോള്ജാൻ സൗകര്യം കിട്ടിയതുമില്ല. മരിാന്നിനുമല്ല, ചേടൻ മീശ വെട്ടുന ഒരു ചെറിയ കത്രിക ഞാൻ അടിച്ചു മാറി ഒളിച്ചു പെച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഞായരാഴ്ചയ്ക്കു മുമ്പ് കാര്യം കഴിഞ്ഞ് അതു തിരികെ പെയ്യണം. ഞായരാഴ്ച രാവിലേയാണ് ചേടൻ മീശ കത്രിപ്പ്. നല്ല കലാപരമായി ചേടൻ അതു ചെയ്യും. കലയുമായി ചേടനു ബന്ധമുള്ള ഒരേ ഒരേപ്പാടാണ്ട്. അച്ചനും മോനും ഒരു കാര്യത്തിൽ മാത്രം നല്ല തൽപ്പരരായിരുന്നു. കാശു കുകുക. കണ്ണകു കുട്ടല്ലും കിഴിക്കലും തക്കുതിയായി എന്നും രാത്രി തെങ്ങളുടെ പുമുഖത്തു നടക്കും. ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കാറില്ലെന്നു മാത്രം.

വില്ലേച്ചിയേ ഒന്നു കയ്യിൽ കിട്ടിയിട്ടു വേണം എൻ്റെ ചിരകാലസ്വപ്നമായ പൂരുവടില്ലൽ നടത്താൻ. അതോടു നടന്നുമില്ല. കാരണം, വില്ലേച്ചി ഇതിന്റെ ദൈപ്പു പഠിക്കാൻ ചേർന്നു. എൻ്റെ കഷ്ടകാലം. വീടിൽ വെറുതേയിരിക്കുന്നതുകൊ , പത്തു മൺിയുള്ള ക്ലാസ്സാണു ഏടത്തി തിരഞ്ഞെടുത്തത്. എനേ പാടേ മരിന ലക്ഷണം. ഒന്നു കയ്യിൽക്കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ വീഴിക്കാമായിരുന്നു. ഈ പെണ്ണുങ്ങൾ ഒരു മുഖ്യമില്ലാത്ത വർദ്ധമാണെന്നനില്ലു പലപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടു്. വലിച്ചിഴച്ചാൽ കെടനു സുഖിയും. പൊപ്പാടു പെടുന്നത് ആണുങ്ങൾ. പിന്നു അവർ എല്ലാം മക്കും. പെറുവീണ കിടാവിനേ തള്ളപ്പുശു നക്കുന പോലെ അന്ന് നക്കി സുവിപ്പിച്ചതാ വില്ലേച്ചിയേ. അതും, എന്തു മാത്രം മണ്ണാം സഹിച്ച്.... ഇപ്പു കാണാനേ ഇല്ല.

അന്നു ഞായരാഴ്ചയായിരുന്നു. ഒരു പണിമില്ല എന്നാ തോട്ടിലോനു കരഞ്ഞാമെന്നു കരുതി ചു കെടുവോൾ കേൾക്കാം. ചേടൻ വിളി.

‘ ഗീതേ...എടീ...ഗീതേ...’

‘ എന്തോ...അാ വരുന്നു..’

‘ എടീ, എൻ്റെ മീശ വെട്ടുന കത്രിക എവിടെടീ...?’

‘ ആ, ഞാനെന്നുത്തിട്ടില്ലോ... അവിടെ കാണുമെന്നേ...’

‘ കുന്തം... ഇവിടെയെങ്ങുമെല്ലടീ... ഒരു സാധനം വെച്ചു കാണത്തില്ല...’

‘ അതേ... പിന്നേ... വാസുദേനാണോനു ചോദിച്ചേ... വാസുദാ...’

എടത്തിയുടെ വിളി. അപ്പോഴാണോർത്തത് ഞാൻ അതെടുത്ത് ക്ലാസ്സിയിൽ വെച്ച കാര്യം.

‘ അ... വാസുദാ... കത്രിക നീയെടുത്താടാ...?...’ ചേടൻ ശശ്പും. ഞാനോടിച്ചേന്ന് കത്രിക എടുത്തു കൊടുത്തു.

‘ എന്തിനാടം ഈ കത്രിക എടുത്തേ...’ ചേടൻ കത്രിക ഞരുമ്പി നോക്കുന്തിനിടയിൽ ചോദിച്ചു. എനിയ്യു പെട്ടെന്നാരുത്തരം കിട്ടിയില്ല.

‘ അത്.. ഞാൻ ഒരു പട്ടം വെട്ടാൻ എടുത്തതാ...’

‘ പട്ടം... അതിനു പറിയ പ്രായം... എടാ കു കടച്ചാൻിയെക്കു എടുത്തു വെച്ചി ഇതിന്റെ മുർച്ച പോയാ... രൂപയെത്രയാ ഇതിനേന്ന് നന്നക്കരിയേണ്ടോ? അപ്പേതനേന് പട്ടം പറപ്പിക്കേ പ്രായം... നേരം കിട്ടുന്നും ആ കടുവ വന്നാ ഒരു കയ്യസഹായം ആയേനേ... കുരുത്തം കെടുവൻ...’

‘ ചേടൻ എൻ്റെ ചെവിയ്ക്കു പിടിച്ചുവാരു കിഴുകു തന്നു.

‘ ഹാവു..’ എനിയ്യു നന്നായിട്ടു വേദനിച്ചു. പരുക്കൻ കയ്ക്കൊ കുള്ള കിഴുകു. എനേ അതിനേക്കാൾ വേദനിപ്പിച്ചത് മരിാന്നായിരുന്നു. ചെവിയും തിരുമ്പി നടക്കുന എനേ നോക്കിയുള്ളതു ആ ഭ്രകാളിയുടെ, എൻ്റെ ഏടത്തിയുടെ, ആ ചിരി. വാതിൽപ്പടിയിൽ ചാരിനിന് ചെവി തിരുമ്പുവോൾ പുരക്കിൽ നിന്നും അവരുടെ സ്വരം

‘ കുടുകാരീടെ എല്ലാദോം സുന്ദരമാക്കാൻ കത്രികേം കൊ കു നടന്നിട്ടുതായി... അവക്കു നീയില്ലേല്ലും ചെരക്കാനറിയാമെംഡാ.. മ ച...’

‘ ദേ.. ദേ... ഞാനാരുടേം ചെരയ്ക്കാൻ നടന്നിട്ടിലു കേടേം...’

‘ ஓ வினே... தொன் நேறித் கேட்டுவேலே... ஏதொரு பேரம்... ஏதொரு ஸ்ஙெயா... பெண்ணிரு மரைத் தடிச்சு தரான் எருத்தங்கள்... வே... ஏதேனுக்கொ பயிற்சிக்கலே... அனே தொன் நிரீஷ்தா... நீ அது கட்டிக் காஸுமென்றா...’

‘ ഒളിച്ചു നിന്നു എല്ലാം കു ടീക്ക് എന്തു കിട്ടി... ഏടത്തിയ്യേ?..’ തൊൻ തെല്ലു കോപത്തിലും അല്ലെങ്കിലും ചോറിച്ചു.

‘നീന്തു കളഞ്ഞലീകളില്ലാം... നീയെനേ അനു തുണിം പൊകി നിർത്തി.... കൊരേ കൊരങ്ങു കഴിപ്പിച്ചില്ല... ഇനിം... നീ നോക്കിയേറ്റു... കാണിച്ചു തരം.. ഓ...?’

‘ ଲୁଗୀିଂ ନିଅେଇୁ ତୁମି ମୁଖୁବନ୍ଦୁଙ୍କ ପରିଷ୍ଠା କାଣିଷ୍ଠୁ ତରୁବାରିଯୁ... ’

‘ എന്താണ പുരേണ്ട....എന്തുവാടം... നീ എന്നോപ്പറീ വിചാരിച്ചു... എടാ നീ ഉവിടത്തെ ഗു ചയാബേക്കിലേ... ഞാൻ കൊണ്ടിലേ വിത്താ.... എന്നോടു കളിയ്ക്കു ...’

‘അതു കണ്ണം അരിയാം... തനി ചടച്ചരക്കാണെന്ന്...’ ഞാൻ പിരുപിരുത്തു

‘നിന്ന്.. പൊറുപൊരുക്കാതെ തെളിച്ചു പറോ....’

‘ ബ്രഹ്മ....നോഡി...’ തോൻ തോളു കുലുക്കി കാണിച്ചു.

അപോൾ അമ്മ വിളിച്ച.

‘ ഗീതേ... ആ തീ ഓന്ന് നിർത്തിയേ.. കരിഞ്ഞുന്ന് തോന്നു...’

‘ശ്രോ... കരിങ്കു കാണും...’

ദേഹം... ധാരണയ്ക്കു ക്ഷാമാനും...
എത്തും ഒരു റിട്ടിക് അടാക്കണ്ണിലേയും നിൽക്കുമെന്ന്

എന്തോട് വുഹരി അശ്വക്കുള്ളായാണ്. എന്നാൽ അവിടെ നിന്നൊലപോച്ചു, ഇരു സാധനങ്ങളിൽ എന്തു ചെയ്യണം. ഏങ്ങനെ മെരുക്കാം. ഒരു മിറ്റു തന്നെ, പഴിയും, മിൻസ് (പ്രവാത്തികൾ ഒഴിപ്പാറ്റിനു) കു ഇരു സാധ തന്ത്രങ്ങൾ

ഈ ചുരുക്ക ശാന്തി . പുണ്ട് പ്രചാരണക്കാർ ഒളിപ്പുന്നതായെ തുടർന്നുവരുമെന്ന് ഒഴിച്ചു കൂടിയും നേരേ ചൊല്ലേ എന്നും നടക്കുകേലും ഏതെന്തിയായിപ്പോയില്ലോ.. മാലോക്കരു കേട്ടാൽ മോൾക്കാരൻ എം തന്നേ. അതുകൊം സുത്രത്തിൽ കരുക്കൾ നീക്കണം.

തിക്കളാഴ്ച നല്ല ദിവസം തന്നെ, ഭരകാളി കുളിയ്യാൻ കൂളിമുറിയിൽ കേരിക്കഴിഞ്ഞ ഉടനെ തൊൻ അവരുടെ മുറിയിൽ കേരി. കട്ടിലിഞ്ച് കീഴേ നോക്കി. ര കു മെത്തപ്പായും ഒരു തലയിണായും ചുരുട്ടി കട്ടിലിഞ്ച് കീഴേ വെച്ചിട്ടു്. കട്ടിൽ വലിയതു തന്നെ. പിന്നെ ഒരു ട്രക്കുപെട്ടി. അതു ഏടത്തി വന്നപ്പും കൂടുടെ കൊ കു വന്നതായിരിയ്യും. അതും കൂടാതെ ഒരു കടലാസ്സുപെട്ടി. എന്താണെന്നു നോക്കാൻ പോയില്ല. ഇത്യും സാധാരണഗം കടലാസ്സുപെട്ടിയിൽ എനിയ്യുള്ളിച്ചിരിയ്യാം. പൂറ്റിക്കു പാകിയ കട്ടിലാണെന്നും ഒരു മെത്ത എപ്പുഴും അതിനേരൽ ഉ കും. എല്ലാം ഒരു വിധത്തിൽ ഒരുക്കിവെച്ചു. ചുരുട്ടിയ മെത്തപ്പായ അരികിൽ വരത്തക വിധത്തിൽ തൊൻ കട്ടിലിഞ്ച് അടിയിൽ അരികിൽ ഒരുക്കിവെച്ചു. എൻ്റെ കണ്ണുകൾ മാത്രം വെളിയിൽ, ആ മുറിയിൽ എന്തു നടന്നാലും കാണാം, അങ്ങനെ ഒരു കൃമിക്കണ്ണുമായി തൊൻ കട്ടിലിനു കീഴേ കാത്തു കിടന്നു.

அல்லாம் கூடினதேவோார் ஏனு முழுப்பாடுமாயி ஏடுத்தி முறியிலேஇலை வருங் கதகாஷு குரியிடிடு. தோற்று கூடு கெடுவசிருள் முடியசிசிடிடு. ஜனலின்றீ அரசுக்கெடுள் வலிசிடிடு. ஏகிலும் முரியூதஜித் நல் வெளிச்சுமு் . ஸாரிப்பாவாய்யும் ஸூற்றும் மாறுமிடு நித்தக்குள் அவருடை கூடு கீர்க்க நல் கடியுத்தது போலே. நக்குவேங்கால் கூலுண்ணுமதினுபகுரம் விரியூக்கயே உத்து. ஏற்றீ தேவரே ஹணேஷாடு திரின்து நினே துளி மாரு ஏற்றான்று ஹ்ர ஸ்தீயேக்கொ கு தோனிப்பிக்கேளே, அலைக்கித் வெருதே ஏ குடக்கு கீர்க் மாறும் கீடுதூ காரும். ஹவரே பிளை படி காள்ளோ, தொன் கஷமயோடை கிடக்கு. ஏற்றீ மு கீடியித் தூண்கூக்குள் தல பொக்கினின்ற சோதியூந்று. அவர் துளியசிசேஷு ஏன். அடைண்டா, ஹபா காள்ளா. தொன் அவர்கள் தலயித் தோ தெக்கிப்பிடிசு).

അവർ കണ്ണടിയിലേറ്റ് നോക്കിന്നു സ്വീസിന്റെ ഫൂട്ടുകളെടുത്തു. എന്നിൽവരുടെ ഒരു പദ്ധതി കാണിത്തുള്ളൂ. തുറന്നുകിടന്ന സ്വീസിനെ തന്നെയിട്ടിട്ടും അവർ തോർത്തെടുത്ത കണ്ണടിയിൽ നോക്കിക്കൊം ചെരിഞ്ഞു നിന്ന് അഴിഞ്ഞുകിടന്ന മുടി തോർത്തി. പിന്നെ തലയൊന്നു കൂടണ്ടു. മുടി പുറുകിലേറ്റിട്ടും. അതവരുടെ പുറം മുഴുവൻ മറഞ്ഞു കിടന്നു. എന്നു സമൃദ്ധമായ മുടി ഇരു താടക്കയ്ക്ക്, നോൻ മനസ്സിലോർത്തു. വിപ്പണിയുടെ മുടിയ്ക്ക് നീളമുണ്ടാക്കി കിലും ഇത്രയും ഉള്ളില്ല. എന്നെ മനസ്സു ധൂതികൂട്ടി. സ്വീസാനീഷ്യച്ചു കളയെന്നു മെരു പെണ്ണേ. മുലയ്ക്കു മുകളിൽ മറഞ്ഞു കിടന്ന സ്വീസ് അല്ലെങ്കിൽ തന്നീ മാറി. ഹായ്, കരുതൽ മുന്തിരി പോലെ കല്പിച്ചു നിൽക്കുന്ന ആ മുലതെട്ട് കു പേരും എന്നെ കുണ്ണയും കലിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. കയ്യ് പൊക്കുന്നോഴും എടുക്കുന്നോഴും ആ മുല സ്വീസിനടിയിൽ കിടന്നു തുള്ളുന്നു. നൂറിലധികായി ദൈഹികിലും വിതരിപ്പായിലും പാരിപ്പായിലും

താഴേയ്ക്കുന്നു വീണു. ഇപ്പോൾ അവരുടെ മുട്ടിനു മുകൾ വരെ കാണാം ബാക്കി കട്ടിലിനു മുകളിൽ. ഹോ, ഇപ്പോൾ അവരുടെ അപ്പതിക്കോണം തൊറുപാകിയ പോലെതെ കട്ടിപ്പുടയുമായഞ്ഞെന കട്ടിലിനു മുകളിൽ നിന്നു തിളങ്ങുകയാവും. മെത്ത കിടക്കുന്നതുകൊം ഒന്നും കാണാനും വയ്ക്കാൻ ഏനിയ്ക്കു നിരാൾ. ഇന്നതെതെ കാഴ്ച ശോഹി. ഇനി ഏതായാലും അവർ പുതിയ വസ്ത്രങ്ങളുടെ ഇരഞ്ഞിപോകും. അവർ പാവാടയ്ക്കുള്ളിൽ നിന്നും ഇരഞ്ഞി. പിനെ അതോരു മുലയിലേയ്ക്കു തോ ദൈവിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ പാദങ്ങളിലണിഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്ന വെള്ളിക്കൊലുസുകളും കാണാം. തിച്ച ആ കണക്കാലുകളിലേ രോമചരായ താൻ നേരതെ കു താണക്കിലും, വീ കു കാണാൻ നല്ല രസം.

നിരാൾപേട്ടു കിടക്കുപോൾ അവർ വീ കു കണ്ണാടിയുടെ മുമ്പിലേയ്ക്കു നീഞ്ഞി. നടന്നപോൾ എന്റെ ചക്കിടിപ്പിനൊത്ത് ആ കു കുള്ളും തുള്ളിയിടിച്ചു. എന്നൊരു വിരിവാണാ കു കുൾക്ക്. ചപുട്ടിക്കേരാം. അതിലോനു കടിയ്യാനെക്കിലും പറിഡൈക്കിൽ. ഇപ്പോൾ കയ്യിൽ ഒരു പാധർ ടിനുമും. അതിന്റെ അടപ്പു തിരിച്ചു. പിനെ ഒരു സെക്കന്റ് നേരം ആലോചപിച്ചു. തിരിഞ്ഞുനടന്ന് എവിടെനോ ഒരു തോർത്തെടുത്തു. കണ്ണാടിയുടെ മുമ്പിൽ വന്നു. പാധർട്ടിന് കട്ടിലിലേയ്ക്കു വലിച്ചുറിഞ്ഞു. തലയുടെ പിന്നവശം മുടിപൊക്കി തോർത്തി. ഷൂഡസുരി താഴെയിട്ടു. ഇപ്പോൾ ഭാരംകൊം കുനിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ഒരു കുമ്പാളങ്ങാ വെണ്ണുലു ഒരിക്കിൽ നിന്നും ഏനിയ്ക്കു ദൃശ്യമായി. കണ്ണടക്കാൻ തോന്നുന്നില്ല. ഇതാണെന്നെന്ന ഷൂഡസിനുള്ളിൽ കിടന്ന് തെരിച്ച തെരിച്ച വട്ടപിടിപ്പിയ്ക്കുന്നത്. ഉമേഷം കൊ ദയിരിയ്ക്കും അവർ ഒരു മുള്ളപ്പാട്ടു പാടി.

‘പ്രാണനാമനെന്നിയ്ക്കു നൽകിയ പരമാനന.....

പാടിനൊപ്പം കഴുത്തു തോർത്തി, പിനെ മുലകൾ ഓരോനും പൊക്കി അവയുടെ അടിവശം തോർത്തി. അപ്പോൾ അവർ എന്റെ നേരെ പകുതി തിരിഞ്ഞു. മുറിയുടെ മുലയ്ക്കുന്നു നോട്ടം. നേരെ തിരിഞ്ഞെക്കിൽ എന്നെ കുപിടിച്ചേരേ. താൻ ഏതുസമയവും പായയ്ക്കു പിന്നിൽ മിയാൻ തയാരായി നോക്കിക്കിടന്നു. ഓരോ മുലകളും പൊക്കുപോൾ എന്റെ മനസ്സു പറഞ്ഞു. എന്റെ പൊന്തു താൻ പൊക്കി തന്നേനെല്ലാം... കുമ്പാളങ്ങാ നുറവേ മുറിച്ചുവെച്ചിരിയ്ക്കുന്ന പോലെയുള്ള വൻമുലകൾ ഏടത്തിയുടെ കയ്യിൽ ഒരുംബുദ്ധുന്നില്ല. തോർത്താൻ വേ ഒരു പൊക്കിയിട്ട് കയ്യ വിടുപോൾ അവ താഴേയ്ക്കു വീണു നിന്നു തുള്ളുന്നതു കാണാൻ എന്തു രസം. എന്നൊരു നിറം. തവിട്ടു നിന്തുകിൽ ആ മുലക്കണ്ണുകൾ തിളങ്ങുന്നു. നടുക്ക് തടിച്ച കല്ലിച്ച മുന്തിരിങ്ങാ മുലങ്ങുന്നുകൾ. ചേട്ടാ, ഇതു മുഴുവനും ചേട്ടൻ കുടിയ്ക്കുവോ. എവിടെ, ആ നേരത്തെ പത്തു പുത്രനോ കുമുനുതെ ചേട്ടൻ ചിന്തിയ്ക്കു. പറുകേക്കലെക്കിൽ ഇങ്ങാട്ടു വിട്. ഇവരുടെ കാര്യം താനേറി. താൻ കുണ്ണായോനു തെക്കിപിഴിഞ്ഞു. അവൻ കയറു പൊട്ടിയ്ക്കുന്നു.

വെളിച്ചം കാണാതെ ശരിരലാജങ്ങളിലെല്ലാം ആ വെണ്ണ എടുത്തു കാണിയ്ക്കുന്നു. തുടിച്ചു നിൽക്കുന്ന അരക്കെട്ടിന്റെ ഒരു വശം കു കു. അറിയാതെ താൻ തലയോന്നു നീട്ടി നോക്കി ആ ത്രിക്കോണം ഒന്നു കാണാൻ, രക്ഷയില്ലാ. അരക്കെട്ടിന്റെ ആ നീ ചുളിവു മാത്രം. അവർ വീ കു കണ്ണാടിയുലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞു. ഒരു കയ്യപൊക്കി മരുവശത്തെ കക്ഷം തുടച്ചു. ഏനിയ്ക്കു കാണാൻ പറിയില്ല. തുടച്ചിട്ട് തോർത്തൊന്നു മണ്ണത്തു. വീ കു തുടച്ചു. മണ്ണത്തു. പിനെ എന്റെ വശത്തെ കയ്യപൊക്കി തുടച്ചു. എനിട്ട് നേരിട്ട് കക്ഷം തന്നെ മണ്ണത്തു. വീ കു തുടച്ചു. കയ്യ പൊക്കിയപ്പോഴാനു താനാ കക്ഷം കു ത. നല്ല തുടിച്ചുതടിച്ചു. നടുവിൽ നീലിമയാർന്ന കക്ഷം. കയയ്ക്കുന്നു മടങ്ങിയപ്പോൾ ആ ചുളിവിന് പുടയില്ലാത്ത പുറിന്റെ രൂപം. ഒരു നേരത്തെ പണ്ണലിന്ത ധാരാളം മതിയാകും. കരുകരുത്തെ പുടകൾ ചിതറിക്കിടക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഒന്നു മനസ്സിലായി. അത്യാവശ്യ ഭാഗങ്ങൾ മാത്രമേ ചെരയ്ക്കുന്നതുള്ളു. നന്നായി, കുറച്ചു പുട നിൽക്കും, എക്കിലേ പണ്ണിന്റെ കക്ഷം വിയർക്കു. അടുത്തുകൂടി പോകുപോൾ ആ വിയർപ്പിന്റെ കാമമുണ്ടാക്കുന്ന മത്തക്കിലും കിടുമല്ലോ.

പിനെ അവർ കാലല്ലം കവച്ചുനിന്നിട്ട് കവക്കിടയുലേയ്ക്കു തോർത്തിട്ടു തുടച്ചു. ഒരു കയ കൊ കു ഇയക്കത്തി പുറകിൽ കുടി കൊതവും തോർത്തി. എനിയ്ക്കു അകമൊനും കാണാൻ പറിയില്ലാ. പിനെ ഓന്നാലോചിച്ചു. കണ്ണാടിയുടെ മുമ്പിൽ കിടന്ന ക്കുസേര വലിച്ചിട്ട് അതിൽ ഒരു കാലെടുത്തെ പൊക്കി വെച്ചു. അപ്പോൾ ആ കവക്കുടു വിരിഞ്ഞു നിന്നിരിയ്ക്കും. പിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ആ പുസ്തകപ്പുറു താൻ മനസ്സിൽ സകലിച്ചു. അവർ കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി. പുറിന്നകം അടിമുതൽ മുകളിലേയൊന്നു വലിച്ചു തുടച്ചു. തുപ്പത്തിയാകാതെ കുനിഞ്ഞു മുൻവശത്തു കുടി കയ്യിട്ട് കുതിമുതൽ ഒന്നു കുടി വലിച്ചു തുടച്ചു. പിനെ തോർത്തിൽ നോക്കി എന്നോ, മുടിയായിരിയ്ക്കും, എടുത്തു കളഞ്ഞു. തോർത്തു മുക്കിലേയ്ക്കുപ്പിച്ചു, എനിട്ട് കട്ടിലിലേയെന്നിരിയ്ക്കും. പക്ഷേ വീണത് താഴെ, എന്റെ പായയുടെ അടുത്തെ. പാട്ട് അപ്പോഴും മുളുന്നു. പ്രാണനാമൻ, എന്റെ ഏട്ടന് സുവർപ്പിക്കുന്നതോർത്തായിരിക്കും. എനിയ്ക്കു തോർത്തിനോടസുയ തോന്നി. അവരുടെ രഹസ്യഭാഗങ്ങളിലെല്ലാം അമരാനുള്ള ഭാഗം കിട്ടിയ

ആ തോർത്ത് പതുക്കെ എടുക്കാൻ ഞാൻ കയ്യ് നീട്ടി. പെട്ടേന് അവർ കട്ടിലിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞു. നടന്നു വന്നു എൻ്റെ മുന്പിലായി നിന്നു. നടന്നു കട്ടിലിലേയ്ക്കു വരുമ്പോൾ കരുപ്പു ശരായയുള്ള ആ ത്രികോൺ ഒരു മിന്നായം പോലെ കു കു. തടിച്ച പുർണ്ണാശം, നീഞ്ഞു കുറഞ്ഞെങ്കിൽ ഒരു വര, ഞാറുപോലതേതു കുറഞ്ഞിരോമങ്ങൾക്കിടയിൽ കുട്ടി അതു ആ പൊള്ളുന്ന തുടക്കൾക്കിടയിലേയ്ക്കു പൂഴ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു. ഇതോന്നു പിളർത്തിക്കാണാണമെങ്കിൽ അടുത്ത അട്ട കടിക്കണം. ഒരു നിമിഷം, പാധാരിഞ്ഞേ പരിമിളം മുൻഗിൽ വ്യാപിച്ചു. താഴക്കിടന് തോർത്ത് അവർ കാലുകൈ തോ ദേഹ ദൈക്കുത്തു. ഇനി തുണി ഉടുക്കുമ്പോൾ വല്ലതും വിശദമായി കാണാൻ പറിയേക്കും, ഞാനാശിച്ചു. ഞാൻ കയ്യുതിച്ചു എൻ്റെ കുണ്ണയിൽ തലോടിക്കൊ ദിനുന്നു. നന്നായി വല്ലതും കാണാൻ പറിയേക്കിൽ കട്ടിലിനു കീഴേ തന്ന വാണമടിച്ചു പിടിച്ചുംപേക്കാം എന്നു വിചാരിച്ചു.

അപ്പോൾ കട്ടിലിനു താഴേയ്ക്കു അല്ലോ പാധാരി തുവി വീണ്ടു. വീ കു കണ്ണാടിയുടെ മുന്പിലേയ്ക്കു, കയ്യിൽ തുവിയെടുത്ത പാധാരിമായി. പിനെന കാലുകളിലും അകത്തി അതു കവക്കിടയിൽ തുവി. ഞാൻ പിചാരിച്ചു പുറുപൊളിച്ചു അകത്തു തേയ്ക്കുമെന്ന്, അതു ഓയിലു കണ്ണാടിയും നോക്കി, മുലകൾ ര കു ര കു കയ്ക്കളിൽ അടിയിൽ നിന്നും താങ്ങിപ്പിടിച്ചു പൊക്കി, നേരേ പച്ചു, പിനെന താഴേയ്ക്കു. അപ്പോൾ ആ അമൃതകുംഭങ്ങൾ പരിബേദ്ധത്താട നേനു കുണ്ണങ്ങിതെത്തിരിച്ചു. എൻ്റെ ഉള്ളും കിടുങ്ങിതെത്തിരിച്ചു. അവർ ആ മുലകളുടെ വശത്തു നിന്നും ര കു മുലകളേയ്ക്കു നടുവിലേയ്ക്കു തള്ളിപ്പിടിച്ചു. അപ്പോൾ അവ ഏതെങ്കി ഏതരുങ്കി ചത്തെന്നു നിന്നു. അതെന്തിനാണെന്നെന്നീയ്ക്കു മനസ്സിലായില്ല. ഡോ നോക്കി രസിക്കുകയായിരിയ്ക്കും. പിനെന ഓരോനും അടിയിൽ നിന്നും തള്ളിപ്പിടിച്ചു ആ കുറുത്ത മുലവട്ടത്തിൽ ഉമ്മവെച്ചു. അപ്പോഴാണു ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചത്, അതിഞ്ഞേ ഈ വശത്ത് നന്നായി കുറുത്ത ഒരു മരുക്ക്. എൻ്റെ മരുക്കേ നിഞ്ഞേ സ്മാനം കൊള്ളാം.

ഇനി തുണി ഉടുക്കുമായിരിയ്ക്കും. അപ്പോഴും ഒരു മിന്നായം പോലെ ആ തുടയിടുക്കൾ കാണാമല്ലോ. പകേഷ എന്നെ അൽപ്പുതപ്പെടുത്തി അടുത്ത രംഗം. നേരേ തിരിഞ്ഞു നിന്നു. മുടി കോതിക്കൊ ‘അടുത്ത പാട്.

‘കഞ്ചിവാഴകയുംിരുന്നു കാകയെന്നു വിരുന്നു വിളിച്ചു....’

‘വിരുന്നുകാരാ...വിരുന്നുകാരാ വിരുന്നുകാരാ വന്നാട്ട....’

പാട്ടിനൊളിച്ചു അവർ നൃത്തം വെയ്ക്കുന്നു. എൻ്റെ വാപൊളിത്തു പോയി. നൃത്തത്തിന്റെ ചുവടുകളുന്നിച്ചു പാദങ്ങളും ഉപ്പുറിയും ശക്തിയായി നിലത്തു തട്ടുമ്പോൾ അല്ലോ തുള്ളുന്നിയ ആ ആലിലവയറും കുലുങ്കി. ഇല്ലാം പോലതെത പുറത്തെന്ന വിരുന്നു. ഇതിലോകെ രസം കഴുത്തുരുഡ്യാതെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ എളിയിലെടുത്തെ നമ്മൾ കുലുങ്ങുമ്പോൾ അവർ ചാഞ്ചാടുന്ന പോലെ ആ കിന്നാരങ്ങാ മുലകൾ ചാഞ്ചാടുന്നു. സ്പിങ്കു തെറിയ്ക്കുന്നതു പോലെ അവ തുള്ളുന്നു. ഹായ് എന്നിയ്ക്കു പിടിച്ചു. ഇൽക്കുവ കുടുതൽ തുള്ളുമ്പോൾ ഏടത്തി കയ്ക്കോ വയേ താങ്ങിപ്പിടിച്ചു. അവലുത്തിൽ ഉൽസവത്തിന് കുക്കാർഡു ഡാൻസു ചെയ്യുന്ന പെണ്ണുങ്ങളേ മണിക്കുറു കണക്കിന് ഞാൻ നോക്കി രസിയ്ക്കും. ബാലേ നേരും വെളുക്കുന്നതു വരെ കാണും. എന്നിയ്ക്കു നൃത്തം ഇഷ്ടമാണ്. ഇന്നു നൃത്തത്തിന്റെ രൂഗ്രതമാനം പോലുമാവില്ല ആ നൃത്തങ്ങൾ. ഏടത്തി തിരിയുന്നതും വട്ടം കരഞ്ഞുന്നതും കാണ്ണാടിയുന്നതും എന്നു കലാപരമായിട്ടാണ്. പ്രതിഭയുള്ള ഒരു കലാകാരി. ആ പ്രതിഭ ഇന്നു കുശാമത്തിലേ പിശുക്കനായ എൻ്റെ ചേട്ടെന്റെ ശരീരഭാരം താങ്ങി മുരിക്കാനായിയ്ക്കും യോഗം. എൻ്റെ കുണ്ണ താഴ്ന്നത് ഞാനിന്തെല്ലില്ല. കാമം കുതുക്കത്തിനു വഴിമാറിക്കൊടുത്തു. മുലകളുടെ ചാഞ്ചാട്ടം, കു കിളുടെ തുള്ളൽ, വയറിന്റെ കുലുക്കം. പൊട്ടക്കിണർ പോലെയുള്ള പുക്കിൽക്കുഴിയുടെ വലിയൽ, കുറുത്ത കുറി രോമങ്ങൾ പാകിയ വെളുത്ത കടിത്തട്ടിന്റെ വിയൽ, ഇതോകെ നല്ല ഹരമാർന്ന ദൃശ്യങ്ങൾ. ര കു മിനിട് അവർ പാട്ടുപാടിയാടി. പിനെ കണ്ണാടിയുടെ മുന്പിൽ പോയി ഒരു ഡാൻസ്‌പോസിൽ നിന്ന് സ്വയം വിലയിരുത്തി. അങ്ങനെ നിർക്കുമ്പോൾ കേൾക്കാം, അമ്മയുടെ വിളി.

‘ഗീതേ... ഗീതേ...’

‘എന്നാമേ...’ ഏടത്തി വിളി കേടു.

‘നീ ആ തീപ്പട്ടി എങ്ങാനും കു ഓ മോളേ...’

‘അതാ പാതകത്തേതലോ മരോടാ കാണും... ഞാൻ ഓ വരുന്നു...’

പെട്ടേന് തിരിഞ്ഞെന്തു കട്ടിലിന്തിക്കിൽ വന്നു നിന്നു. ഒരു പാവാട ആ വാഴ്പി ഓ കാലുകളെ മുടുന്നതു മാത്രമേ ഞാനിന്തെത്തുള്ളു. കട്ടിലിന്തിക്കിൽ കിടന്ന പായിൽ കാൽ തട്ടിയപ്പോൾ അതു കാലുകൈ തോ ഓ അല്ലോ ഉള്ളിലാക്കാൻ നോക്കി. പിനെന കണ്ണാടിയുടെ മുന്പിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ബ്ലാസിട്ടു. ഹാഫ്സാരിത്തുവെടുത്തു കുത്തി, മുടി വാരിക്കെട്ടി, ഏടത്തി ധൂതിയിൽ മുറി തുറന്നിരുമ്പായി. ഉടൻതന്നെ ഞാൻ കട്ടിലിനു കീഴേന്നിനും വെളിയിലിരിങ്കി. കതകു ചാർഡും സാമാന്യം തുടച്ച തുപ്പി. അതു ഓ, കട്ടിലിന്റെ

ക്രാസ്സിയിൽ കിടക്കുന്നു. ഞാനത്തെടുത്തു തിരിച്ചും മറിച്ചും മണത്തു ഒരിടത്ത് അല്ലോ നന്ദി കു കു. അതു മണത്തെപ്പോൾ എന്തോ ഒരു ഗസ്യം, പക്ഷേ, മുറിയിൽ മുന്നിട്ടു നിന്നു ഏടത്തിയുടെ പാഡിനിന്റെ മണമായതുകൊ ഏനിയ്ക്കൊനും ആസവിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. ഞാനൊന്നു തീരുമാനിച്ചു. ഇത് നല്ല ഒരു പർപ്പാടി തന്നെ. ഏതെങ്കിലും ഒന്നു കാണാമല്ലോ. അവരുടെ നശസ്വന്നരും അവരിയാതെ ആസവിക്കുന്നോൾ ഗുശമായ ഒരാനന്ദം മനസ്സിൽ. പക്ഷേ, എനിയ്ക്കുവദോട് ഒരു ബഹുമാനം, നീരം കുറഞ്ഞതു പോലെ.

പിറേതിനീൻ്റെ പിറേ ദിവസം, ഞാൻ വിലാസിനി വീട്ടിൽ നിൽക്കുന്നതു കു കു. ഏടത്തി അടുക്കളെയിൽ കയറേ താമസം, ഞാൻ ഓടി അവിടെയെത്തി. വിശൻ പച്ച തെങ്ങോല കൊ ഓലപ്പുന്ന് നെയ്യുന്നു.

‘കു ഒ വാസുവേടാ... നല്ല മുഴുതു പറ്റ...’ അവൻ ഓലപ്പുന്നെനെ കാണിച്ചു.

‘വില്ലേച്ചിയെന്തിയേടാ...’

‘അടുക്കളേ കാണും...’

‘അമ്മയോ..?...’

‘അമ്മ പശുനു പുല്ലു ചെത്താൻ പോയി.....’

‘നീയെന്താ പോകാണ്ടത്...’

‘വില്ലേച്ചി മാത്രമേയുള്ളു ഇവടെ.... ഇച്ചിരെ കഴിയുന്നും ചൊമ്മേനാ വരാൻ ഞാൻ പോകും...’

‘എന്ന നീ ചെപ്പ്... ഇപ്പും ചെത്തിക്കാണും...’

‘ബുഹും... അമ്മ ഇപ്പും പോയതെ ഉള്ളു....’

ഈ ശല്യത്തിനേ ഒഴിവാക്കാനൊരു മാർഗ്ഗവും കാണുന്നില്ലല്ലോ.

‘വിശാ... നീ എനിക്കും കൂടി മുന്നാലു പതു കെട്ടിത്തരുവോ...’

‘വാസുവേടു് വെല്ലതു വേണോ കൊച്ചിതു വേണോ...’

‘വെല്ലു്...’

‘പോകല്ലേ... ഞാനിപ്പം കെട്ടിത്തരാം....’ വിശൻ പുറത്തേയ്ക്കാടി.

ഞാനടുക്കളെയില്ലെന്നു കേരി.

അവിടെ വില്ലേച്ചി കരിയിൽന്നതു കൊ തിരിയുന്നു.

‘വില്ലേച്ചി എന്താ ഇന്ത് ടയിപ്പിനിനു പോകാത്തത്...’

‘രു രസം തോന്നീല്ലു...അതോ കു പോയില്ല....’

ഞാൻ വില്ലേച്ചി ഇരിയ്ക്കുന്ന ചെറിയ ബെണ്ണിനു പിരകിൽ ചെന്നു ഭിത്തിയിൽ ചാരി നിന്നു. ബെണ്ണിന്റെ ഒരിറത്ത് വെ ഫ്രായും പാവക്കായും ഉള്ളിയുമൊക്കെയായി ഒരു ചെറിയ മുറി.

മുടി അലസമായി ഇട്ട് ഒരു തോർത്തു മാറ്റതു വിലങ്ങെനയിട്ട് അല്ലോ കുനിഞ്ഞിരുന്ന് പച്ചക്കരി മുറിയുന്ന വില്ലേച്ചിയുടെ ചിത്രം ഏതോ സിനിമാ പോസ്റ്ററിനേ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. ഈ നാടൻ പെൺനീൻ്റെ രഹസ്യഭാഗങ്ങളാക്കെ എന്റെ കരവിരുതുകൊ കോരിത്തരിച്ചതാണല്ലോ എന്നോർത്തപ്പോൾ എന്റെ ദേഹത്തും കൂളിരു കോരി. ഒന്നു കെട്ടപ്പിടിയ്ക്കാമെന്നു തോന്നി. മെല്ല പുറകിൽ ചെന്ന് ബെണ്ണിൽ കാൽ മുടിച്ചു നിന്നു.

‘ബും... എന്താ.. ഭാവം... ഉള്ളചുറുന്നൊന്നും പോയില്ലേ...?’ വിലാസിനി ചോദിച്ചു.

‘വില്ലേച്ചിഎന്നെന്തെങ്കെ മിന പോലെയാ വർത്താനും പറേനേ...’

‘വാസുടെന മിക്കാനോ... നീയെന്താക്കെയൊടാ പറേനേ...’

‘ടയിപ്പിനു പോകുന്നും.. നല്ല ആസിള്ളാരെ ഒക്കെ പേമിക്കാലോ...’ ഞാൻ ഒരു കാമുകൻ്റെ പരിഭവം പറഞ്ഞതു.

‘നമ്മലേ ആരു പേമിയ്ക്കാടാം... എനിയ്ക്കു പതിച്ചിട്ടാരു ജോലിയ്ക്കു കേരണം... ശവളം വാങ്ങാനം... അഭ്യന്തരയുള്ളടടാം...’

‘എച്ചിയേ ആരു ക ചല്ലും പേമിയ്ക്കും... എച്ചിയേ ചെലവസമയം നല്ല ശേലാ കാണാൻ... ഞാൻ പേമിച്ചേരും...?’

‘അയ്യട... എന്നെ പേമിയ്ക്കാൻ പറിയ സാധനം....’

‘അതെന്തേ, എന്റെ സാധനം എച്ചി ക തലേ...?’

‘പോടാ ...നിബന്ധനയാരു....’

എച്ചി പുറകിൽ നീനെ എന്റെ ഗുലാബൻ്റെ മുകളിൽ കയ്യമുടുകൊക്കു ഒന്നു കുത്തി. ആ സ്വർഗ്ഗനും എന്റെ ഗുലാബേനും ഉണ്ടായി. ഞാൻ മെല്ല ചാഞ്ഞ് ഉല്ലിക്കുന്ന കുണ്ണു എച്ചിയുടെ പുറത്തു മുടിച്ചു. എച്ചി എതിർപ്പുനും പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല, പകരം മുതുക് പിരകിലേയ്ക്കു തള്ളിപ്പിടിച്ചു.

‘നെന്റെ സാധനം കൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞതു കൊ എയോ... നീ എന്നേക്കാൾ എളപ്പമല്ലോ...’

‘ എഴുപ്പായാലെന്നാ... ഏച്ചീട് സാമാനം ഞാൻ നക്കീപ്പം ഏച്ചിഡ്യു നല്ല സുവം കിട്ടില്ലോ... പിന്നെന്തോ കൊഴുപ്പം....’

‘ അപ്പും നീയെന്നേ പ്രേമിയുണ്ടാനെങ്ങീൽത്താ....’ വെ കീരാ മുറിച്ചുകൊ കും എൻ്റേ ശുലാനിൽ പുറമിട്ടുരച്ചുകൊ കും ഏച്ചി ചോദിച്ചു.

‘ ഓ... എന്നു കാണണ്ടു തോന്തി. ഏടത്തിയമ്മ എന്നെ വിടത്തില്ല. ഒളിച്ചാ ഇപ്പും പോനേ..... ഞാൻ പാണ്ടിലേം... മുന്നാലും ദേവസം ഞാൻ ഒരു കത്തികേം കൊ ഏച്ചിയേ തപ്പി നടക്കുവാരുന്നു...’

‘ അതെന്തിനാടാ...?’

‘ അന്ന് പറഞ്ഞതെതാക്കെ മരിന്നു പോയോ..?..എച്ചീട് അവടം വടിക്കാൻ... അപ്പും പിന്നെ കാണാൻ നല്ല ഭംഗിം കാണും, മണക്കത്തുമില്ല....’

‘ ഹ..ഹ..ഹ... നീ ഇപ്പും അതോർത്തു നടക്കുവാണോ....’ എന്നെ കളിയാക്കുന്ന മാതിരി അവൾ ചിരിച്ചു.

‘ പിന്നല്ലാതെ... ഏച്ചി എൻ്റേ പറി തിന്നു തരാമെന്നു പറഞ്ഞ് .. എന്നെ പറിയ്ക്കാം...’

‘ അന്നങ്ങനെ ഒക്കെ നടന്നു... ഇന്തി അങ്ങനെ കളിച്ചാലേ വല്ലോരും അരിഞ്ഞു... എല്ലാം കൊഴുയും.. നീ ആരോടും പറയല്ലോ...’

‘ ഞാനിന്നു നടപ്പിലാണോ...’

ഞാൻ പരിസരം മരിന്നു. ഏച്ചിയുടെ മുതുക്കത്തു ചേർന്നു നിന്നുകൊ കു തനേ തോളിനു മുകളിൽ കുടി ഷ്ടൂസിനകത്തു ര കു കയ്യുമിട്ടു. നേരെ കയ്ക്കൾ ചെന്നു നിന്നു ആ കുഞ്ഞു മുലകൾക്കു മുകളിൽ. പെട്ടെന്നായതുകൊ ഏച്ചിഡ്യൂട്ടിർക്കാനും പറിയില്ല. ഞാൻ ആ മുലകളിൽ തെട്ടുകൾ കുടി ഒരുക്കിപ്പിടിച്ചു മെല്ലെ തൈക്കാൻ.

‘ വാസ്തവം... നീയെന്നാടാ... ഇപ്പു ചെയ്യേണോ...’ ഏച്ചി പതറിയ ശബ്ദത്തിൽ ചോദിച്ചു.

‘ ഇതു ര കും ഞാൻ വലുതാക്കിത്തരാം... ഏച്ചിയേ... അനേന്നരു കാണാൻ നല്ല രസാക്കും.....’

‘ എടാ... നീ കയ്യുടുകൾ... ആരെകിലും കേരിവരും...’

ദേഹമനക്കാഥെ ഏച്ചി കുറുക്കിപ്പാണ്ടു. പിന്നെ വെ ഫ്രൈയും കത്തിയും മുറിത്തില്ലട്ടു. ഒരു കയ്ക്കൊ ഷ്ടൂസിന്റേ മുകളിലേ ഒരു റൂക്കെടുത്തു. അപ്പോൾ വലിഞ്ഞു നിന്നു ഷ്ടൂസാധ്യത്തു. എൻ്റേ കയ്ക്കൾക്ക് അനാധാരം ഉള്ളിൽ പെരുമാറാൻ കഴിഞ്ഞു. ഏച്ചി മുതുകിളകൾ പൂളയാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ ഒരുക്കമുള്ള ആ മുലകളിൽ തച്ചുകി, തെട്ടുകൾ വിരലുകൾക്കിടയിലിട്ടു തിരുമ്പി. അവയുടെ മിനുസത്തിന്റേ സുവം എൻ്റേ കുണ്ണയിലേയ്ക്കു പാഞ്ഞു കേരി.

‘ ഏച്ചി...’

‘ ഒന്നും...’

‘ എൻ്റേ പരിയോന്നു തിന്നാവോ....’ ഒരുക്കുവോലെ ബലവെച്ച എൻ്റേ കുണ്ണ മുതുക്കത്തുരച്ചുകൊ കു ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ വേരെ ടാ... ഇതു പകലാം... ആരേജാളു വരും...അമേരം.. വിശ്വനും...’

‘ അവരിപ്പു വരത്തില്ലെച്ചീ... ഇന്നാ ഒന്നു തിന്ന്.. പിന്നെ ഞാൻ ഏച്ചീട് നക്കിത്തരാം...’

‘ നീ ഒരു വല്ലാത്തവൻ തനേ...ഒന്നും... എന്നാലും....നിന്റേ കയ്യ് തൊടുന്നം എവിടെയെക്കയേണ്ടി പിടിയ്ക്കുന്ന പോലെ...’

എച്ചി പുറകോടു ചെരിഞ്ഞു. മു നീക്കത്തു നിന്നും എൻ്റേ കുണ്ണയെടുത്തു കയ്യിലോതുകി. പെട്ടെന്നു ഞാൻ പിട്ടു മാറി, ഷ്ടൂസിനുള്ളിൽ നിന്നും കയ്യുടുത്തു. ഓടിരുച്ചു അടുക്കളെയുടെ മുൻവാതിൽ അടച്ചു സാക്ഷായിട്ടു. പുറകിലേ വാതിൽ തുറന്നു കിടന്നു. പകുതി ചാരിയിട്ടു. അമ്പവാ പറമ്പിൽ നിന്നും അമ്മയോ മരോം കേരി വന്നാൽ ദൂരെ നിന്നു തനേ കാണണം. പിന്നെ, വെളിച്ചു വേണമല്ലോ. ഞാൻ നടക്കുവോൻ എൻ്റേ കുണ്ണ തൊണ്ണുരു ഡിഗ്രിയിൽ നിന്നാടിക്കുലുഞ്ഞി. അതു നോക്കി ഏച്ചി വെള്ളമിരിക്കി. തിരിച്ചു വന്നു ഏച്ചിയുടെ മുവിൽ നിന്നു.

വീ കും മുവിൽ കുടി ഷ്ടൂസിനുള്ളിൽ കയ്ക്കളിട്ടു. ഇപ്പോൾ വീ കും ഷ്ടൂസ് വലിഞ്ഞു നിന്നു. ഏച്ചി ഒരു റൂക്കു കുടി എടുത്തുതന്നു. ഞാൻ മുലകളിൽ എൻ്റേ പണി തുടർന്നു. കുലച്ചു നിന്നു കുണ്ണ ഏച്ചിയുടെ ചു തിൽ മുടിച്ചു. ഏച്ചി അവനേ പിടിച്ചു തൊലിച്ചടച്ചു എന്നു ര കു പ്രാവശ്യം. ആ മൃദുകരങ്ങളിൽ കിടന്ന് എൻ്റേ കുണ്ണ പൂളകിഴങ്ങു പോലെ കമ്പിയായി. ഏച്ചി അവനേ മുഖത്തോടുപുഡിച്ചു.

‘ വെയർപ്പു മണക്കുന്നു. വേരേ ഏതാാ റാറു മണോമാ ശ്ലാടാ....വാസ്തവം...’ ഏച്ചി പറഞ്ഞു.

‘ സാരമല്ലോ... അതു കുണ്ണേരു മണമാ... ഞാനേച്ചീട് അവടതേ എന്നു മാത്രം വെയർപ്പും മണോം സഹിച്ചതാം... എൻ്റേ പോനേച്ചിയല്ലോ...’

ഞാൻ കുണ്ണ ബലമായി തളളിക്കാടുത്തു. ഒപ്പു കുന്നിഞ്ഞ ആ മുലകളിൽ ഭംഗിയായി തൈക്കിക്കാടുത്തു. ഉള്ളംകയ്യിലിട്ടു മാവു കുഴയ്ക്കുന്നതു പോലെ കശക്കി. സുവം കേരിയ

കൊ കൊം ഏച്ചിയുടെ വാ അറിയാതെ തുന്നുപോയി. എൻ്റെ കുണ്ണ് ആ കുണ്ടു വായിൽ പകുതിയോളം കേരി. ഹാ, ആ ഇളംചുടിൽ എൻ്റെ കുണ്ണ് ഇരുന്നു വിഞ്ഞി.

‘ വലിച്ചു ഉന്നമിക്കുടിയ്ക്കും..’ സൊൻ പറഞ്ഞു. ഏച്ചി കണ്ണകളുംയർത്തി എന്നേ നോക്കി. ആ ചുവന്ന ചു കുകൾ എൻ്റെ കുണ്ണയേ വലയം ചെയ്തിരിയ്ക്കുന്ന കാഴ്ച തന്നേ മതിയായിരുന്നു എന്നില്ലെങ്കിൽ വെള്ളം വരാൻ.

‘ മുന്നോട്ടും പുറകോട്ടും മുണ്ണ്..’ സൊൻ വായിലോട്ടു കുണ്ണ് തള്ളിക്കൊ കു പാഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഏച്ചി പുറകോട്ടു മറിയാൻ ഭാവിച്ചു. സൊൻ ഒരുകയ് ഷൂഷസിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നെന്നുത്ത് ഏച്ചിയുടെ തലയുടെ പുറകിൽ താങ്ങിപ്പിടിച്ചു. മറേക്കെയെ മാറി മാറി മുലകളിൽ ഓടിച്ചു തച്ചുകി. എങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്ന് ഏച്ചിയ്ക്കും അറിയത്തില്ല. ഒടുവിൽ പകുതി വായിൽ വെച്ചുകൊ കയ്ക്കൊ കു തലോടാനും വാണമടിയ്ക്കുന്നും തുടങ്ങി. പുതിയ അനുഭവമായിരുന്നതു കൊ കൊം ര കു മിന്റു വേ 1 വന്നില്ല, എൻ്റെ അരക്കെട്ടിൽ വെട്ടൽ തുടങ്ങി. അറിയാതെ സൊൻ ഏച്ചിയുടെ വായിൽ കുണ്ണ് ഉഡരിയുരി പണ്ണി. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കും ഏച്ചി ‘ഒ ഒ ഒ ’ എന്നു തെരഞ്ഞുന്ന ഒരു ശബ്ദം വെച്ചു. തൊ യിൽ തട്ടിക്കാണും. അവസാനം എൻ്റെ അ കുടുങ്ങാൻ ചുരുങ്ങി. എൻ്റെ കയ്ക്കും ഏച്ചിയുടെ മുലകളിൽ അമർത്തി നിശ്ചയമായി. ഏച്ചിയുടെ മുടിയ്ക്കും കുത്തിപ്പിടിച്ചു സൊൻ എൻ്റെ കുണ്ണ് ബലമായി വായിൽ അമർത്തിപ്പിടിച്ചു. ഏച്ചി ഒരു കയ്ക്കൊ നേര തള്ളിമാറിനു നോക്കി. സൊൻ വിട്ടില്ല.

‘ ഹ്.. ഹ്.. ഹ്.. ഹ്..’ സൊൻ മുര കുകൊ കയ്ക്കും നിന്നു ഏച്ചിയുടെ തൊ യിലേക്കു എൻ്റെ ചുടു പാൽ ചീറിച്ചുകൊടുത്തു. പാവം ഏച്ചിയ്ക്കു മറൊരു നിവൃത്തിയുമില്ലായിരുന്നു. അതു ഇരക്കുകയല്ലാതെ.

എൻ്റെ പാലഭിഷേകം കഴിഞ്ഞു. സൊൻ എൻ്റെ കയ്യയച്ചു. അപ്പോൾ ഏച്ചി എന്നു തള്ളി മാറി, പകുതി ബലത്തിൽ കുണ്ണ് പുറത്തു വന്നു.

ഉമിനിരും ശുക്കുവും കുട്ടിക്കുംഞ്ഞു കുണ്ണ് ചാഞ്ഞു നിന്നു. സൊൻ എൻ്റെ കയിലിയിൽ കുണ്ണ് തുടച്ചു. വായിൽ നിറഞ്ഞ ശുക്കും ഏച്ചി നിലന്തേരിയ്ക്കും തുപ്പി. ചീറിയുടെ അറിക്കിൽ കൂടി ഒരു തുള്ളി ലഭിച്ചിരഞ്ഞി. ആ മുവന്തെ വികാരം എന്നില്ലു മനസ്സിലായില്ല. പെട്ടനു മുറമടുത്തു താഴെ വെച്ചു. പിന്നെ പറഞ്ഞു.

‘ ഏച്ചി ഇന്ന ബൈബേലോട്ടു കെടുനേ... എന്നേച്ചിയ്ക്കും സൊൻ നക്കിത്തരാം....’ ചുമലിൽ പിടിച്ചു സൊൻ ഏച്ചിയേ ബൈബിൽ മലർത്തിക്കിടത്തി. സ്വപ്നത്തിലെന പോലെ ചേച്ചി ബൈബിൽ മലർന്നു കിടന്നു. പാവായും ചെറുപാവാടയും വലിച്ചു പൊക്കി. വയറിന്തേരിയ്ക്കും വെച്ചു. എന്നിട്ട് ര കു കാലും ബൈബിൻ്റെ ഇരു വശത്തുമായി ഇട്ടു. ബൈബിൻ്റെ അറിയാതു സൊന്നു കവചിയുന്നു, പിടക്കു വിരിഞ്ഞു നിന ആ പുടപ്പുറിലേക്കു മുഖം താഴ്ത്തി. ഇത്തിരി മുത്തതിന്റെ മണമു വയിരുന്നുകില്ലു, അക്കത്തു നിന്നും അല്ലോ മുന്ന് തിളച്ചുചുക്കി വന പുതതൻ മദനസ്വത്തിന്റെയും വിരിഞ്ഞ പുറിന്റെ മത്തുപിടിപ്പിക്കുന്ന സ്വത്വേവയുള്ള മണത്തിന്റെയും അതിപ്രസരം ആ നാറിത്തെ അതിജീവിച്ചു. നേരേ തനേ, തലപൊക്കി നിന കുണ്ടിക്കുന്നിലേക്കും സൊൻ നാവും ചു കു പ്രയോഗിച്ചു. അതു ചു ലൈടുത്തു നോക്കി. അക്കത്തേ പുർച്ചു കുകൾ വായിലിട്ടു ചപ്പിക്കുടിച്ചു. കന്തിൽ നക്കിക്കേരിയപ്പോൾ ഏച്ചി വിളിച്ചു.

‘ വേഗം... അമക്കി നക്കം... വേഗം... ഔദ്യോഗിക്കും...’ ആ കാന്താരിക്കുവിച്ചിയിൽ പുതതൻ നീരുവിപ നിരഞ്ഞപ്പോൾ അതിന്റെ ഗസ്യം മാറി. അതോടെ പുറാധികം തക്കുതിയായി സൊന്തിന്റെ അടുക്കുകളുടെ ഇടയ്ക്കും നാക്കോടിച്ചു. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കും അരക്കെട്ടു വളച്ചും തള്ളിയും ചീറിച്ചും ഏച്ചി എന്നില്ലു ഫോർമ്മാഹനും നൽകി. ആ പീംഭുമിയിലേ രോമപുരപ്പിൽ ഒരു പുത്രേക സുഗസ്യം ഉരുത്തിരിഞ്ഞു. യോനിച്ചാലിന്റെ അറിക്കിൽ നിന കുണ്ടുരോമങ്ങൾ എൻ്റെ നാക്കിൽ തന്നു.

അവൾ എൻ്റെ തല പിടിച്ചു കവക്കിയിലേക്കുമരിൽ വെച്ചു. പിന്നെ അരക്കെട്ടിൽ മുളകരയ്ക്കു പോലെ എൻ്റെ മുവമിട്ടുരയ്ക്കും തുടങ്ങി. ഒരു മിനിട്ടുപോലും ഉരച്ചില്ല അതിനു മുമ്പ് അവൾ വലിഞ്ഞു മുറുകാൻ തുടങ്ങി.

‘ ഹയോ...ഹയോ...ഹയോ..... ഹയോ..... ശ്ശ്ശ്ശ്ശ്ശ്ശ്ശ്ശ്... ... എൻ്റെ വാസുക്കുട്ടു...’ അവൾ ശബ്ദമർത്തി നിലവിലിച്ചുകൊ എൻ്റെ മുഖം പിടിച്ചു കവക്കുടിലേക്കുമരിൽപ്പിടിച്ചു നിശ്ചയമായായി. പുളി കാണുന്നപ്പോൾ നാവിൽനിന്നും വെള്ളമുറിത്തരിയ്ക്കുന്നതുപോലെ ആ ചെമ്പുറിൽ നിന്നും യോനിതേതൻ കുത്തിയാലിച്ചു. സൊന്തിൽ മുവമിട്ടുരച്ചു. ഉപ്പുരസം ആസ്വരിച്ചു. എന്നില്ലു മനസ്സിൽ വളരെ സന്തോഷം, എൻ്റെ കുണ്ണതിനു സുവിപ്പിച്ചതിനു സൊൻ പ്രതിഫലം ഏച്ചിയ്ക്കും നൽകിയപ്പേണ്ണോ.

‘ ഹവു...ഹവു... ... എന്നോലും നീയെനേ സുവിപ്പിക്കാതെ വിടത്തില്ല, അപ്പോൾ കളളക്കുട്ടാ...?’

ശരദാരഞ്ഞുന്ന പോലെ ഏച്ചി പാതി കണ്ണടച്ചു കിടന്നുകൊ കു പറഞ്ഞതാപ്പിച്ചു. എൻ്റെ മുടിയിൽ തച്ചുകിക്കിട്ടുന്ന നിശസിച്ചു. സൊൻ ആ പിളർന്നുതുറിന പുറരിൽ നിന്നും മുവമുയർത്തി.

മദനകുഴപിൽ നന്നതു തിരുമ്പുന അതിന്റെ മടക്കുകളിൽ ഞാൻ വിരലുകളോടിച്ചു. പുടകൾ വെറുതേ വലിച്ചു രസിച്ചു. പിന്നെ അതിന്റെ അകന്നുനിന്ന് ചുളകൾ കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു മുകളിലേയ്ക്കു വലിച്ചു വിട്ടു. ബൈഖിൽ കവചുകിടക്കുന്നതുകൊ അതു വീ കും മെല്ലു അകന്നു വലിഞ്ഞു നിന്നു. നന്ദിനിഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ വിലാസിനി എന്റെ വികൃതികളാസാർച്ച് എന്നെ നോക്കി പുണ്ണിരിച്ചുകൊ കവചു കിടന്നു.

‘ തന്നെത്താൻ തിരുമ്പുന്നതില്ലോ എന്തു ഭേദം...’ വിലാസിനി മെല്ലു ആത്മഗതം പോലെ പറഞ്ഞു.

‘ എന്തിനു തന്നെത്താൻ തിരുമ്പുനേ... എന്തു വേദനേം നീരുമാണേലും... ഏച്ചി എന്നെ വിജിച്ചു മതി... ഞാൻ തിരുമ്പിത്തരാം...’ ഞാൻ എന്റെ സേവനം വാർദ്ധാനും ചെയ്തു.

‘ ഒരും...’ ഏച്ചി കയയുത്തിച്ചു എന്റെ കവിജിൽ സ്വന്നേഹത്തോടെ നന്നു കിഴുക്കി. അപ്പോൾ എന്നിയ്ക്കും വാൽസല്യം ഉള്ളിലുണ്ടു കൂടി. ആ കവിജിൽ ഒരുമ കൊടുക്കാൻ ഞാനൊരുജ്ജീയപ്പോൾ, ആ ചു നീരികിൽ അപ്പോഴും എന്റെ ഒരു തുള്ളി രസാധനം കട്ടിയായി പറിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഞാനെത്ത് തുത്തു കളയാനായി കയ്യ് നീട്ടി.

പെട്ടുന്ന്, ആരോ മുൻവശത്തെ വാതിൽ തള്ളുന്നതു പോലെ തോന്നി. ഞങ്ങളോന്നു ചെവിയോർത്തു തമ്മിൽ തമ്മിൽ നോക്കി. ഞാൻ ചാടിയെഴുന്നേറുന്നു. ഏച്ചിയേ വലിച്ചേഴുന്നേല്ലെന്നു. ഏച്ചി പാവാട താഴ്ത്തി. ഞാൻ കയിലി പൊക്കി എന്റെ മുഖം തുടച്ചു. ഏച്ചി സ്ക്രൂസിന്റെ ഒരു റൂക്കിട്ടു. ഞാൻ മുറംടുത്ത് ബൈഖിൽ കവചു. വില്ലേച്ചി കത്തിയെടുത്തു കയ്യിൽ പിടിച്ചു. അപ്പോഴേയ്ക്കും പുരുക്കിലത്തെ വാതിലിൽ കൂടി അകത്തേയ്ക്കു എത്തി നോക്കുന്ന ഏടത്തിയമ്മ.

‘ ആംഗഹാ... നീ ഇവിടെയോ എരുന്നോ.. ഞാനെവിടെയെല്ലാം തെരക്കി.... നിന്നേ ഇങ്ങാഡാനു വിടാൻ.. കാണാതിരുന്നപ്പോ പിന്നെ, ഞാൻ തന്നെ ഇങ്ങാട്ടു പോന്നു....’

എടത്തി അകത്തേയ്ക്കു കയറി. ഞാൻ വളിച്ചു മുഖത്തോടെ അവരെ നോക്കി. വില്ലേച്ചിയുടെ പാവാട മുട്ടിനു താഴെ വരേയേ താഴനിരുന്നുള്ളു. ഏടത്തി അതു ക കു, പിന്നെ ര കു പേരേയും മാറി മാറി നോക്കി.

‘ ഞാൻ ...ചുമ്മാതിരുന്നപ്പു...’ ഞാൻ വിക്കി.

‘ എക്കിപ്പിനെ നെനകൾ..ഒന്നു പറഞ്ഞെതച്ചും പോരാമായിരുന്നില്ലോ... അവിടെ ഒരൊറു ചുള്ള കൊടുവുള്ളില്ലോ... മീൻ വെട്ടി വെച്ചിരിയ്ക്കുവാ... എന്നാ നിന്നേ കടേലേജ്ഞാനു വിടാനു കരുതിയാ നോക്കിയേ....’

അവരുടെ മുഖത്തോരു കള്ളച്ചിരി. പോലീസു നായ മണക്കുന്ന പോലെ അവർ മുക്കു വിടർത്തി. ഏച്ചിയുടെ മുഖത്തേയ്ക്കു സുക്ഷിച്ചു നോക്കി. പിന്നെ നിലത്തു തുവികിടക്കുന്ന വില്ലേച്ചി തുപ്പിയ ശുള്ളമിശ്രിതം നോക്കി. ഏച്ചിയുടെ സ്ക്രൂസിന്റെ ഒരു ഹുക്ക് അപ്പോഴും തുറന്നു കിടക്കുകയായിരുന്നു.

‘ ഇതെന്നു വിലാസിനി ചുട്ടു കൂടുതലാരിയ്ക്കും അപ്പോ... അപ്പോ തുണിയൊക്കെ തൊറന്തിടിക്കുന്നത്...’ അപ്പോഴാണു ഏച്ചി ര ഓമത്തെ ഹുക്കിന്റെ കാര്യമോർത്തത്. പെട്ടുന്ന് അതുചു. പിന്നെ മുട്ടു വരെ ഉയർന്നു കിടന്ന പാവാട വലിച്ചു താഴ്ത്തിയിട്ടു.

‘ ഓ... നല്ല ചുട്ടോ ...’ ഏച്ചിയേ വിയർത്തു.

‘ ഇതു ചുട്ടത് വാതിലിടച്ചു മുറിയ്ക്കത്തിരുന്നോ... അല്ലാ.... ഇതെന്നു... വിലാസിനി പഴക്കത്തി കുടിക്കുവാരുന്നോ ഇന്ന്.. ചിരിയേല്ലും നെലത്തുമൊക്കെ കണ്ണിവെള്ളും തുവിയിരിയ്ക്കുന്നു....’ വില്ലേച്ചി ചിരിതുചു. അരിയാതെ നന്നു മണ്ണത്തു. അരിയാതെ ആ മുഖം ചുള്ളിത്തു. പിന്നെ പാവാടയിൽ തുടച്ചു. ഇതെല്ലാം ശ്രദ്ധിച്ചു നിന്നു ഏടത്തി പറഞ്ഞു.

‘ എന്നാ... വിലാസിനി.... ഒ കു..... ഒരു മുന്നാലു ചൊള കൊടുവുളി താ.... മേടിയ്ക്കുപം തിരിച്ചു തരാം...’

വില്ലേച്ചി എഴുന്നേൽക്കാനൊരുജ്ജി. അപ്പോൾ ഏടത്തി വിലക്കി.

‘ എഴുന്നേൽക്കു... നിങ്ങെ പണി നടന്നോടു... എവിടെയാ ഇരിയ്ക്കുന്ന പരഞ്ഞാ മതി.... ഞാനെനട്ടുതേതാളം...’

അതു വക്കെവയ്ക്കാതെ വില്ലേച്ചി എഴുന്നേൻ പുളിയുടെ പാത്രമെടുത്ത് ഏടത്തിയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. ഏടത്തി ര കു മുന്നു കഷണം എടുത്തു എന്നിട്ട് പാത്രം ഏച്ചിയുടെ കയ്യിലേയ്ക്കു കൊടുത്തു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു.

‘ കൊടുവുള്ളിയാ... നന്നായിട്ട് അടച്ചു സുക്ഷിച്ചു വെച്ചു... രൂചിയായിട്ട് ഉപയോഗിയ്ക്കാം... തൊറന്നു വച്ചേക്കല്ലോ... കേടും...’

ആ പരഞ്ഞാതിലെരാ ദു:സ്ഥിചന്നയില്ലോ. വില്ലേച്ചി എന്നെ നന്നു നോക്കി. ഏച്ചി അടപ്പു നന്നായിട്ടു മുറുക്കിയടച്ചു. പിന്നെ പാത്രം തിരികെ വെച്ചു.

‘ എന്ന വിലാസിനീ.. ഞാൻ പോട്ടേ... അമ്മ മൊളകരച്ചു റിക്കവും... എടാ... ഈ വിലാസിനീയേ പച്ചകരിപ്പണി കഴിയുന്നു... നീ നേരെ വീടിലോടു വരണ്ണേ... കടേലാനു പോണും...’ ഏടത്തി അടുക്കളയിൽ നിന്നും പുറത്തിരാൻ.

‘ ഞങ്ങെട പണി കഴിഞ്ഞു... ശീതേച്ചീ... ഇനി... എനിയ്യു ചെയ്യാനൊള്ളതേ ഒള്ളു. വാസുദ്ധൻ ചെല്ലു...’ വില്ലേച്ചി പറഞ്ഞു.

‘ കഴിഞ്ഞോ?... എനിയ്യു തോന്നി.... കഴിഞ്ഞുന്നു... പിനെ ഇനീം മൊറത്തിൽ ബാക്കി ഒ ലോനു കു പറഞ്ഞത്തോ... എന്ന നീ വാദം...’

ഏടത്തി നടന്നു. ഞാൻ തിരിഞ്ഞെ വില്ലേച്ചിയേ നനു തലയാട്ടി കാണിച്ചിട്ട് പുറകേ നടന്നു. അടുക്കളയുടെ മുൻവാതിൽ തുറന്നു പുറത്തിരാങ്ങുമ്പോൾ ഏടത്തി തിരിഞ്ഞു നിന്നു ചോദിച്ചു.

‘ അല്ല വിലാസിനീ... ഇപ്പഴും മൊറ നേരഞ്ഞു കെടക്കുവല്ലേ... വേണേ.. എല്ലാം തീർത്തിട്ടിവനേ വിട്ടു മതി.... ഒറിയ്യാകുന്നു പെട്ടു തീർന്നു കിട്ടുകേലു....’

‘ വേ ശീതേ... ഇനിയെഞ്ഞുള്ളത് ഞാനനാറിട്ട് ചെയ്തോളാം....’

‘ എന്ന വാസുദ്ധൻ വാ....’

അപ്പോൾ വിശ്വൻ പറിവിൽ നിന്നും ഓലയുമായി കേരി വന്നു.

‘ വാസുവേദ്ധൻ പോകുവാണോ... ഞാൻ കെട്ടിവച്ചേക്കാം....അപ്പോൾ അങ്ങോടു കൊ ചരാം....’

‘ ഒരും...’ ഞാനൊനു മുളി. പിനെ വെട്ടിയാടുന ആ കുടക്കു ഇകളുടെ താളവും നോക്കി ഏടത്തിയുടെ പുറകേ നടന്നു.

വീടിൽ ചെന്നു, ഞാൻ എന്റെ മുറിയിലേയ്യു പോയി. അപ്പോൾ അടുക്കളയിൽ നിന്നും അമ്മയുടെ ശബ്ദം.

‘ അല്ല... നീ ഇതെവിടപോധനയാരുന്നും... ഇപ്പോൾ ഇവിടെ നിയുന കു താണല്ലോ...’

‘ ഞാൻ നോക്കിയപ്പോൾ കൊടുവുളി കു ലില്ലേ... എന്ന ര കു ചൊള കടം മേടിയ്യാനു കരുതി കാർത്തേച്ചീടിവിടെ പോയതാം...’

‘ ദേ... ഇതു നല്ല കുത്തം... നീ എവിടെയാ പുളി നോക്കിൽ.... ദേ... ഈ അലമാരേട മുന്പിൽ തനേ ഇരിയ്യുകളേ റാത്തലു കണക്കിനു കൊടുവുളി....’

‘ അയ്യോ....ഇവിടൊ റാതുനോ... അപ്പോൾ ഞാനെവിടെയാ... നോക്കിയതാം.... എന്റെയൊരു കാര്യം....’ ഏടത്തി പറയുന്നതു കേട്ടു.

ഞാൻ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു. അഹകാരി... നീ നോക്കിയത് എന്റേം വിലാസിനീയേം കവക്കുവേം. നോക്കിയോ, നിന്റെ വെല്ല ആ കൊടുവുളി ഒരു ദിവസം ഞാൻ കടിച്ചു പറിയും.

ഒരു കുഴല്ലുത്തിന്റെ സുവാ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആലപസ്യം. ഞാൻ ഒന്നു മയണ്ണി.

‘ എടാ...സാരേ... എണ്ണീട്ടു... മതി ഒങ്ങെന്തി...’ ഏടത്തിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടാനു ഞാനുണർന്നു പാവാടയും കേറിക്കുത്തി ഏടത്തി വാതിൽക്കൽ.

‘ എഴുനോൽക്കൾ ... എനിക്കരിയാം, നല്ല കഷ്ണിം കാണും... ഇവിടെ തിനുക... വല്ല വീടിലും പോയി പണിതു കൊടുക്കുക... കൊള്ളാം മോനേ... നിന്റെ പരിപാടി...’

‘ ഞാൻ പണിയാൻ പോയതല്ല...ചുമ്മം...’

കട്ടിലിലിരുന്ന് കാലാട്ടി മുവം കുർപ്പിച്ചു ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഏടത്തി പുറകോടു നോക്കി. എന്നിട്ട് ശബ്ദം കുറിച്ചു ചോദിച്ചു.

‘ അതെന്നിക്കരിയാം... ഇനെന്നതാരുന്നു... മൈറിറം...?.. ആ നന്തേതാലി പെണ്ണിന്റെ വായില്.... അപ്പോലും നീ മഹാ തെമ്മാടിയായിട്ട് വരുന്നത്... എടാ ഇത് നിന്റെ ഭാവിയ്യ് നല്ലതിനല്ല... പാണ്ണേതക്കാം...’

‘ ഏടത്തിയമ്മ.. വേ റതീനു പരയ ...കേട്ടോ...’ ഞാൻ വിട്ടുകൊടുത്തില്ല.

‘ ഞാനെന്തിനിനാ പരയണേ... കതകും തൊന്തിന്തോ ലിംഗാരുനോ ര കും കുടു... എടാ... ആ തള്ളയെങ്ങാനും ആ നേരത്ത് കേരി വന്നാരുന്നെന്നു നിന്റെ ബാക്കി കാണുമാരുന്നോടാം... പാവം... അതിന്റെ മോനേലലും നെല്ലത്തും.... എന്ന തുണിയെക്കിലും ഒന്ന് നേരെ ചോവേ.... അല്ല എനിക്കെന്താം... നന്നായാ നെനക്ക് കൊള്ളാം... അവസാനം കുറിം എനിയ്യാകും.... വാ വന്നു വല്ലതും കഴിച്ചു... ചെല്ലു... അടുത്ത മൈറിറിത്തിന്....’

ഞാൻ മി റതീ അവരുടെ പുറകേ ആ താളം തുള്ളുന കു കുക്കേ അനുകരിച്ചു കൊ നടന്നു. അടുക്കള വാതിൽക്കലെത്തിയപ്പോൾ പെട്ടു തിരിഞ്ഞു. നോക്കുമ്പോൾ അവരെ അനുകരിച്ചു കു റിയാട്ടി നടക്കുന ഞാൻ. എന്ന നിർന്നിമേഷയായി ഒന്നു നോക്കി. പിനെ പറഞ്ഞു.

‘ എന്ന കോപായം കാട്ടിയോ... പിനെയേ... ആ പെണ്ണിനെങ്ങാനും വല്ലോ പറിയം.... നേരിട്ടു ഞാൻ സാക്ഷി പരയും... പരയും, നീയാ കൊച്ചിന്റെ തന്നേന്ന്...’

ഹോ, എനിയു സമാധാനമായി. ഇവർ ഉപദാവിക്കില്ല. പകേഷ് എന്തുകൊം വിവർ അമ്മയോടു പോലും ഒന്നും പറയുന്നില്ല ? ചേടനോടോ അചരനോടോ പറഞ്ഞാൽ പിനെ, കു ഇയു പാള കെട്ടിയാ മതി. ചെലപ്പും, ഞാനും ഒരുപകാരം ചെയ്തു കൊടുത്തതു കൊ ദയിരിയും. എങ്ങനെ ഈ സാധനത്തിന്റെ കണ്ണു ബെട്ടിയും പററും.

എടത്തിയമ - 7

തുടർന്നുള്ള കുരെ ദിവസങ്ങൾ യാതൊരു രസവുമില്ലാതെ കടന്നുപോയി, ആൽത്തറയിലെയും കല്യുകിലെയും വായിൽനോട്ടവും പിനെ ഗണേശൻറെ കുറേ വളിപ്പുകളും ഒക്കെയൈയി. ഒന്നു ര കു പ്രാവശ്യം ഏടത്തിയുടെ മുറിയിൽ കോകി നോകി. തടസ്സങ്ങൾ കാരണം ഒന്നും നടന്നില്ല, ഒരു ദിവസം ചേടൻ, പിനെ അമ്മ, പിനെ കുളികഴിഞ്ഞപ്പോൾ സന്ധ്യയായി, അമ്മ നാമം ചൊല്ലാൻ വിളിച്ചു.

എന്നാൽ ഇതിനീട്ട് വില്ലേച്ചിയുമായി സൊള്ളാമെന്നു വെച്ചപ്പോൾ അവളുടെ അചരൻ സ്ഥിരം വീടിൽ. അങ്ങനേരു കുരെ ദിവസായിട്ടു പണിയു പോകുന്നില്ല. എങ്ങനെന്നെയക്കിലും വില്ലേച്ചിയുടെ ആ ചെരപ്പു പണിയും കുടി കിടണം, അതു കഴിയുന്നോൾ വേറൊരു കാരണം. ഏതായാലും വില്ലേച്ചിയോടുള്ള എൻ്റെ ആസക്തി കുടികുടി വരികയായിരുന്നു. ഗണേശനേ ഒന്നു മണിയട്ടപ്പാൽ എവിടെയെങ്കിലും ഒന്നു പണ്ണാൻ ഒക്കും, നിവൃത്തിയിലൂതെ ആ വഴിവരെ ആലോചിച്ചു, പകേഷ് ആരെകിലും അറിഞ്ഞാൽ പിനെ ജീവിച്ചിരിയേ കാരുമില്ല. അവസാനം തോട്ടുകടവിലേ അലക്കുകാർത്തു തുങ്ങിയ മുലകളും പിനെ അല്ലറചിലുറകളുമായി തള്ളിനീകി.. പകേഷ് വില്ലേച്ചി ഒരു സഹജനും ചെയ്തു തന്നു. ആരുളാഴിഞ്ഞ മുറിയോ സ്വകര്യമോ കിട്ടിയാൽ ഒന്നു മുലയ്ക്കു പിടിയ്ക്കാനും മുവശത്തു ഒന്നു തോ ഓന്നു തെക്കാനും ഒക്കെ നിന്നു തരും, ചെറിയ കു ദയാബന്ധിലും അതിൽ തെക്കുന്നതു വില്ലേച്ചിയും ഇഷ്ടമായിരുന്നു. കുണ്ണ് മുസ്തിച്ചു ഭേദത്തു മുട്ടിച്ചാൽ ആരെക്കിലും ഉം എന്നു ചുറിന്നും നോക്കിയിട്ട് ചിലപ്പോൾ പിടിച്ചു തെക്കും, പകേഷ് ഇതൊക്കെ സെക്കന്റുകൾ മാത്രം നീളുന്ന കലാപരിപാടികൾ. ആ സാമാന്യത്തിൽ ഒന്നു തൊടാനും മുക്കു മുട്ടിക്കാനും അവസരം നോക്കി നടന്നു. പകേഷ് ഒന്നും നടന്നില്ല. ഒരു ദിവസം അടുക്കലുവശത്തു സന്ധ്യമയക്കത്തിനു കയ്യിൽ കിട്ടിയതായിരുന്നു. ബലം പിടിച്ചു പാവാടചുരട്ടിനുള്ളിൽ കയ്യിട്ടുമായിരുന്നു. അപ്പോഴായിരുന്നു കാർത്തിയമ്മയുടെ വിഭി. കേടത്തും, ആ നിമിഷം വില്ലേച്ചി ഓടിക്കലെന്നതു. പിഡൻ എന്നു പറയുന്ന ആ നരുന്ത ചെറുക്കൻ എൻ്റെ തലവെട്ടം ക റൽ പിനെ പുരുക്കിനു മാറ്റത്തില്ല. അവബന ബെട്ടിച്ചാബന്ധിലും ഞാൻ ചെന്നാൽ വില്ലേച്ചി കതകിന്റെ പുരുക്കിൽ വെച്ചുമൊക്കെ പിടിയ്ക്കാനും നൂളളാനും വഴിയൊരുക്കി തരുമായിരുന്നു. എങ്ങനെന്നെയായാലും ദിവസവും ഒരു വാണിത്തിനുള്ള വക ഒന്തിരിയ്ക്കും.

പകേഷ് എൻ്റെ വീടിലിരിയ്ക്കുന്ന സമയം ആയിരുന്നു ഏററവും വിഷമം പിടിച്ച സമയം. ഏടത്തിയേ ക റൽ ഉടനേ ഒളിഞ്ഞുക രൂപമാണു മനസ്സിൽ ഓടിക്കെത്തുക. പിനെ ഏടത്തി തുണി ഉടുത്തിട്ടിലെപ്പുന്നും ആ കരുപ്പുടി മുലകൾ എന്നെ നോക്കി ചിരിയ്ക്കുന്നു എന്നും തോന്നും. തടിച്ചു പൊങ്ങിയ ആ മുൻവശത്തെ മെതാനത്തു തന്നേ എൻ്റെ നോട്ടം തിരുത്തും. അവിടെ നിരന്നുനിൽക്കുന്ന കുറിരോമങ്ങൾ വസ്ത്രങ്ങളുടെ മര ഭേദത്ത് എൻ്റെ കണ്ണുകളിലെത്തും. ചിലപ്പോൾ ക്ഷേണം വിളന്നുന്ന ഡെസ്ക്കിന്റെ അതികിൽ വന്നു നിൽക്കുന്നോൾ എൻ്റെ കണ്ണുകൾ ആ ഭാഗത്തു തന്നെ തിരച്ചു നിൽക്കും. ആ ഭയക്കിയ്ക്കു മനസ്സിലായെന്നു തോന്നുന്നു. ഒരു ദിവസം അതു ഏടത്തി തുംനു പറയുന്ന പോലെ തോന്നി. ഏടത്തി ഭോഗയ്ക്കു സാധാരാശിയ്ക്കാൻ വന്നു മുന്തിൽ നിന്നപ്പോൾ എൻ്റെ നോട്ടം ആ കുടുവൻ പുക്കിജിലും അതിനു താഴേയ്ക്കു തുള്ളുവി നിൽക്കുന്ന വയറിലും തിരച്ചു നിന്നു.

‘ സാധാരം ഒഴിച്ചതു മതിയോടാ...?.. ‘ എന്ന് അവർ ചോദിച്ചതു ഞാൻ കേട്ടില്ല. അറിയാതെ ഞാൻ പറഞ്ഞുപോയി.

‘ ഒരു തവി സാധാരം കൊള്ളുമല്ലോ...’ ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഡെസ്ക്കിൽ തൊട്ടുനിന്ന ഏടത്തിയുടെ പുക്കിജിൽ എൻ്റെ ഇടതുകയ് കൊ കു, അറിഞ്ഞു തന്നേ. അവർ തെളി പിരക്കോട്ടു അല്ലെങ്കിൽ മാറി പിനെ ഒരു തവി സാധാരം കുടി എൻ്റെ പാത്രത്തിലോഴിച്ചു.

‘ ഓ... എന്തിനാ പിനെ... ഒഴിച്ചത്...’

‘ നീയല്ലെ പറഞ്ഞത് ഇനീം കൊള്ളുമെന്ന്...’

‘ ഞാൻ പറഞ്ഞത്...’

‘ നെന്നക്കു വട്ടു കേരി... വല്ല പെന്നിഞ്ഞരുടോ പുരുക്കേ നടന്ന്...’

പതുക്കെ പറഞ്ഞു കൊ “ ഏടത്തി പാത്രം ശക്തിയായി താഴെ വെച്ചിട്ട് അപ്പുറന്തെയ്ക്കു പോയി. ദോഗർ തീർന്നപോൾ താൻ വിളിച്ചുചോദിച്ചു. ”

‘ ഇനീം ദോഗരയില്ലോ.. അതോ കഴിഞ്ഞതാ...’

അപ്പോൾ അമ്മ വെളിയിൽ നിന്നും വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

‘ ഗീതേ.... വാസുട്ടവു വേ തെന്നാച്ചും ഏടുത്തു കൊടുക്കൽ...’

‘ അവണട്ടുതു കഴിച്ചുള്ളും... എന്നില്ലു വയു.... അവബന്ധി ഒരു മുടിന്തെ നോട്ടം... നീനുകൾപ്പിള്ളി വേരുന്നു പേരുന്നു തോന്നല്ല... അല്ലോടാ.....’ പിറുപിറുത്തുകൊ ‘ അവർ വീ കും വന്ന എന്നില്ലു വിളന്തി തന്നു.

‘ ഇഷ്ടമിരിപ്പകി എന്നിരുത്താനും തര’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘ ഇഷ്ടമാണെന്നും പറഞ്ഞ എല്ലാം കിട്ടുമെന്നും വിചാരിയേഅവബന്ധിയാരിഷ്ടം.... എറം.. ’

എടത്തി മുറുമടിയുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ താൻ ഉമികരിയെടുത്ത് പല്ലുമരുമി വെറുതേ അവർക്കു ചുറ്റും നടക്കും. കുനിഞ്ഞു നടന്നു മുറുമടിക്കുംവോൾ ആ മുലകൾ ര ഐസ്റ്റയും പകുതികൾ സ്റ്റോസിനു വെളിയിലായിരില്ലും. പെണ്ണിരുൾ മുലകൾ അങ്ങനെ കാണുന്നതൊരു രസമാണ്. താൻ നോക്കുന്നതു കാണുന്നവോൾ ഏടത്തി മെല്ലെ എന്നില്ലു പുറം തിരിയും, എനിട്ടു സാരിയോ ഹാഹ്സാരിയോ ഏടുത്ത് മാംതുകുടി വലിച്ചു കുത്തും. പക്ഷേ ഫലം തമെമവ. ആ വന്നമുലകൾ ആ കുത്തും പറിച്ചു കൊ ‘ വീ കും തുങ്ങിയകലും. താനും പുറകേ തിരിഞ്ഞു മുവിൽ ചെല്ലും. മുറുമടി പകുതിയാകുംവോഫേയ്ക്കും ചേടൻ നീ ഒരു കോട്ടവായുമായി എഴുന്നേറു വരും. അപ്പോൾ താൻ ഒന്നുമറിയാത്ത പോലെ നേരെ കിണറിനുകരയിലേയ്ക്കു പോകും. അതും നോക്കി ഒരു കുസ്തിച്ചിരിയോടെ അവർ നേരെ നിവർന്നു നിന്ന് ചുളിരുൾ മുടുതട്ടി ഉറപ്പില്ലും.

എടത്തിയും അമ്മയുമൊക്കെ ചിലപ്പോൾ വീടിനുൾ പുരുകുവശത്ത് കുത്തിയിരുന്ന മുത്തമൊഴിയാറു ‘. ഒരു ദിവസം അമ്മ പറിവിൽ പോയ സമയത്ത് ഏടത്തി കയ്യും തിരുമ്മി അടുക്കളെയിൽ നിന്നും പുരകിലേയ്ക്കിഞ്ഞുന്നതു ക കു. എന്നില്ലു മനസ്സിലായി മണലിൽ പത്പീയും പോയതാണെന്ന്. താൻ ഒന്നുമറിയാത്ത മട്ടിൽ അങ്ങോട്ടു ചെന്നു. ഏടത്തി ഭിത്തിയുടെ മുള്ളു തുണി ചന്തിയോപ്പം പൊക്കിവെച്ച് ശ്രദ്ധശ്രദ്ധശ്രദ്ധ ശബ്ദത്തിൽ മുള്ളി രസിയുന്നു. വിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന പരക്കു കീഴർ പകുതി കാണാം. എന്നേക്കു തും പെട്ടുന്ന ചാടി എഴുന്നേറു. തുണി തുടവരെ താഴ്ത്തി പിടിച്ച് കാലപ്പം കവച്ചു നിന്നു. പെട്ടുന്ന നിർത്തിയതു കൊ ചായിരില്ലും, അറിയാതെ ഒന്നു ര കു. മുത്തതുള്ളികൾ കാലുകൾക്കിടയിലും താഴേയ്ക്കു വീണാതും താൻ ക കു. താഴെ മണലിൽ പതയും ഒരു ചെറിയ കുഴിയും. എന്നില്ലെങ്കില്ലോ ആ കാഴ്ച.

‘ എന്നു കാണാനാടാ ഇങ്ങോട്ടു വന്നത്....മനുഷ്യനേ മുള്ളാനും സമതിയുള്ളതിലെല്ലനു വെച്ചാ....’ അവർ എന്ന രൂക്ഷമായി നോക്കി.

‘ ആശ്ശേരാ... ഏടത്തിയമുള്ളവാരുന്നോ...താൻ വിചാരിച്ചു....’ താൻ നിലത്തു നോക്കിക്കൊ കു പറഞ്ഞു.

‘ അല്ല... താൻ അറിയാട്ടുവാരുന്നു... നിന്റെ പതിനാറിന്....പോടാ നാറീ...അപേതത്.....’

അവർ തലചെരിച്ച് എന്ന ആട്ടി. താന്നതു കേൾക്കാത്ത ഭാവത്തിൽ തിരികെ നടന്നു.

പിറേ തായാറാച്ചു ചെറിയ ഒരു മരപ്പുര വീടിനുൾ പുരുകിൽ ഓലകൊ കു ചേടൻ കെട്ടിക്കൊടുത്തു. വീടിനുള്ളിൽ കുളിമുറി നേന്നുള്ളെല്ലു. അതുകൊ ‘ അത്യാവസ്ഥയും വന്നാൽ ഉപയോഗിക്കാണുന്നു പറഞ്ഞാൻ ചേടുന്നേക്കൊ കെടിച്ചത്. ഏതാധാരവും എന്റെ ശല്യം കൊ ഉണ്ണാരും പറഞ്ഞു കേട്ടില്ലെ, ആശ്വാസമായി. പണി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ താൻ അതിനുകരിച്ചുകൊണ്ടു. ’

‘ എന്താ...ഒളിഞ്ഞു നോക്കാൻ പഴുതോടെ ഒന്നു നോക്കുവാരിയും... ഇങ്ങു വന്നേര്... മോന്തയ്ക്കു താൻ മുത്തമൊഴിയും...’ അടക്കിയ സർത്തിൽ ദേശ്യത്തിൽ കയ്യവിരൽ ചു കൈകൊ പർ പറഞ്ഞു.

താനും വിട്ടില്ലെ.

‘ അപ്പും കൊഴുപ്പമില്ലെ... അതു കാണാനല്ല ഗീതകുട്ടി.... താനീ പെടാപ്പാടു പെടുന്നത്....’

‘ ഫോടാ... നാണമില്ലാത്ത അസാത്തേ.... പോയി നിന്റെ മറവങ്കെൽ പോയി നോക്ക്..... എനിട്ട മണപ്പിച്ചേരു നടക്ക.’

അവർ അടുക്കളെയിലേയ്ക്കു കേരി പോയി. വാതിൽക്കൽ ചെന്ന അവരോന്നു തിരിഞ്ഞു നോക്കി. അവരേതെന്നു നോക്കി നിൽക്കുന്ന എന്റെ നിൽപ്പു ക പ്പോൾ വീ കും ആ കുസ്തിച്ചിരി ആ മുവത്തു വിരിഞ്ഞു എന്നൊരു സംഗ്രഹം.

എൻ്റെ തേവരേ. ഈ സാധനത്തിനേ ഒരു പിടിയും കിട്ടുന്നില്ലല്ലോ. രേഷ്യം കാണിക്കുന്നു .. ; ചീത്ത പറയുന്നുമു .. ; പകേഷ് എൻ്റെ കുസ്വത്തികൾ ആരോടും പറയുന്നുമില്ല. ആ, എന്നോ ആകട്ട.

ഒരു ദിവസം ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് വിലാസിനി വീടിൽ വന്നു. പെണ്ണുങ്ങൾ ര കുപേരും കുട്ടി തിന്മയിലിരുന്ന് സൊറപറച്ചില്ലും മുടിചീകരിക്കും പേര്സനോട്ടവും തുടങ്ങി. അമു മുൻയിൽ മയങ്ങുന്നു. കുറച്ചുനേരം ചുററിപ്പുറി നടന്നിട്ട്, ഞാൻ വില്ലേച്ചിയുടെ അടുത്ത് ചെന്നിരുന്നു.

‘ ദേ വില്ലേച്ചീടെ മുടി ഒത്തിരി കൊണ്ടതു..... കൊഴിഞ്ഞു പോയ മാതിരി...’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ ഓ.. അവഞ്ഞേയൊരു സക്കടം കു റ... കേട്ടാ തോന്നും ... ഇവനാ നെന്നു കെട്ടുബന്നു.. ഇല്ലേ വിലാസിനി...?..’

അവഭ്രാന്നും മി തീയില്ല. ആ മുഖം ഒന്നു വിവർജ്ജനമായ പോലെ. എക്കിൽ ഇവരെ ഒന്നു ചമ്പിച്ചിട്ടു തന്നെ കാര്യം. ഞാൻ എൻ്റെ കാളരാഗത്തിൽ അവിടെയിരുന്നു മുളി

‘ പ്രാണാധനനില്ലു നൽകിയ...പരമാനന്ന രസം....’

‘ ആഹാ.. കാള പാടുനോ ഫ്ലോ... എവിടെ കിട്ടി... ഇത്... ഇന്നേവരെ കേൾക്കാത്ത ഒരു കുത്ത്...’ ഏടത്തി കളിയാകി. വില്ലേച്ചിയും ചിരിച്ചു.

‘ മുളപ്പുബന്ധാടി ഏൽക്കുന്ന കല്ലിനും മണമൊരു നാലേ പറേണേ... ഇല്ലേ വില്ലേച്ചീ...?..’

‘ ആ.. എനിക്കരിയത്തിലു...’ വില്ലേച്ചി കയ്യ മലർത്തി.

‘ ശൈരധാ... ഒന്നു ര കു ദിവസം.. ഇവൻ നിങ്ങെ വീട്ടിന് ഇവിടെ വരുന്നും നല്ല മുളപ്പുബന്ധാടിടെ മണാരുന്നു..... ഏതോ കല്ലുനു കിട്ടിയതാരില്ലും ...കുഴുകീട്ടും കുളിച്ചിട്ടും പോകാത്ത മണം...’

അതു കേടു വില്ലേച്ചി അറിയാതെ പാവാട കുടിപ്പിടിച്ച് കാലുകൾക്കിടയിൽ ചുരുട്ടി വെച്ചു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു.

‘ രാവിലേ ഒന്നു കുളിക്കണ്ണു വിചാരിച്ചതാ ശീതേ... പറില്ല....’

‘ ഓ, അതു സാരമില്ല... ഒന്നോ രേ റ ദിവസം വിലാസിനി കുളിച്ചില്ലേലും ഇവിടെ ആർക്കും ഇപ്പും പരാതി ഒ കത്തില്ല..... ഇല്ലോടാ... വാസുട്ടാ...’

എടത്തി എൻ്റെ നേരെ നോക്കി ശുശ്മായി ചിരിച്ചു. ഞാനപ്പോൾ വീ കും മുളി.

‘ കദളിവാഴക്കയ്യിലിരുന്നു കാക്കയിനു.. വിരുന്നു വിളിച്ചു....’

പെട്ടുന്ന് ഏടത്തി എന്നേ ഒന്നു നോക്കി. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു.

‘ എഴുന്നേറു പോടാ..... ഒരുത്തൻ പാടുന്നു..... പെണ്ണുങ്ങളേ ക റ പിനെ... മീനിന്റെ പുരുക്കേ പുച്ച് നടക്കുന്ന പോലേയാ ഇവനു ചെലപ്പും... ഒന്നുമില്ലേൽ പോയി തോട്ടിൽ ചു യിട്ടാ... വല്ലോം തടയും... മീൻ വരാനുള്ള സമയമായി... ചെല്ല്... വിലാസിനി കുളിയ്ക്കാൻ പോണിലേ തോട്ടിൽ...?’

‘ എൻ്റേചേരാ... ഞാനില്ലേ... മതിയായി..... ശീതേ പോകുന്നില്ലേ...’

‘ ഞാനും ഇപ്പും കുളി ഇവിടെയാക്കി.....’

‘ അതെന്തോ...?’

‘ എന്നില്ലു വയ്യ... ഇ അടുക്കെട കടി കൊളളാനും പിനെ ചെറുക്കമൊരുക്കും മരുനോ റക്കിക്കാനും... പിനെ... ‘ ഏടത്തി നിർത്തി.

‘ എന്നാ ഞാനങ്ങോട്ടു ചെല്ലുടെ ശീതേ... അച്ചൻ ചെലപ്പും തെരക്കും....’ വില്ലേച്ചി എഴുന്നേറു.

‘ ഇത്തിരുടെ ഇരിയേനേ... നമ്മൽ വിശ്വേഷങ്ങളോനും പറഞ്ഞില്ലേല്ലോ...’

‘ ഇല്ല ശീതേ...കാപ്പികുടി കഴിഞ്ഞു പരാം...’

‘ എന്നാ ശൈരി ...ചെല്ല്...’ വിലാസിനി മുടി വാരിക്കെട്ടി, ഇരങ്ങി നടനു. ഞാനും പുരുക്കേ നടനു. ഉടനേ ഏടത്തി വിളിച്ചു.

‘ എടാ... വാസുട്ടാ... റീ എവിടെപ്പോകുവാ... അവളുള്ളെട വീടിപ്പോകുവാ... നീയോ...?...’

‘ ചുമ്മം...’

‘ അങ്ങനെ ചുമ്മ ..ഇങ്ങോട്ടു വാ... ഇവിടെ പിടിപ്പതു പണീ ..?’

ഞാനോന്നു മടിച്ചു. ഏടത്തി എന്നേ ഒന്നു തരപ്പിച്ചു നോക്കി. ഞാൻ തിരിച്ചു അവരുടെ അടുത്തേയ്ക്കു ചെന്നു.

‘ എന്നു പണിയാ ഇള്ളത്...?’

‘ എൻ്റെ മോൻ വാ...പറയാം...’ ഏടത്തി എൻ്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ച് അടുക്കലെയിലേയ്ക്കു കൊ റ പോയി.

‘ എടാ... നെനക്കെവിടനാ പെട്ടുന്ന... ഇ പാടോക്കെ കിടിയേ...?...’

‘ അത്...അത് പിനെ....’

‘ സത്യം പറയണം....’

‘ അന്വലത്തീന് കേട്ടാ....’

‘ ആംഗ്രഹാ... അസ്വലത്തി ഇരു ര കു പാട്ടു ഒള്ളേം...?...നേരു പറഞ്ഞില്ലേൽ ഞാൻ എല്ലാം ചേട്ടേനാടു പറഞ്ഞു കൊടുക്കും... നെന്നേറ്റു നെന്നേര്റ്റു വില്ലേച്ചീദേം എല്ലാ തേയ്യലും മണകലും നക്കലും ഒക്കെ...’

എടത്തി എന്ന വിരട്ടി. ചേട്ടേര്റ്റു പേരു പറഞ്ഞതോടെ എന്നേര്റ്റു ശ്രാസ്യ പോയി.

‘ ഇന്നാജ്ഞാരു ദവപസം.. എടത്തിയമ്മ പാടുന്നതു കേട്ടതാ....?’

‘ അപ്പോ നീ എന്നേര്റ്റു മുൻവാതുക്കേണ ഒളിച്ചു നിന്നു കേക്കുവാരുന്നു അല്ലോ...’

‘ സൗഹ്യം.... ഞാനതിലേ നടന്നു പോയപ്പോ... കേട്ടതാ...’

‘ നീ അക്കത്തോട് ഒളിഞ്ഞു നോക്കിയാരുന്നോ അനേന്നരം...?...’

അടുത്തുള്ള ബെണ്ണിൽ ഇരുന്നുകൊ “ ഇന്നസിധായിച്ചവർ ചോദിച്ചു. ഞാൻ അവരുടെ മുന്നിൽ ചെന്ന നിന്നു എന്നിട്ട് തല ചൊരിഞ്ഞു.

‘ അയ്യേ... ഞാനാ തരക്കാരൻല്ലു... പോരാഞ്ഞിട്ട് കതകടച്ചിരിയ്യുവാരുന്നു. തൊറന്നാരുന്നേ... ഞാനക്കത്തു വന്നേനേ... എന്നിയ്യു പാടു വല്ല ഇഷ്ടാ... പിനെ, എടത്തിയമേടു സ്വരേം നല്പത്രം... ഞാനേന്നു ചോദിച്ചോട്ടേ... എന്നേന്നെന്നിനാ എടത്തിയമ്മയ്ക്കിര ദേഖ്യം....?..’

അവരെന്നെ ഓന്നു നോക്കി. പിനെ എന്നേര്റ്റു ചെവിയ്യു പിടിച്ചു സ്വാമ്പമായി കിഴുക്കിയിട്ടു പറഞ്ഞു.

‘ നിന്നേ ചെലസമയത്തെ വികൃതികളു കാണുന്നും എന്നിയ്യുങ്ങു വെറഞ്ഞുകേരുകാ.... നിന്നേ നോട്ടോം... തറുതല പരിച്ചില്ലു... നിനെ വിശസ്തിക്കാൻ കൊള്ളുത്തില്ലു... ഒളിഞ്ഞു നോക്കാനും മടിയ്യാത്തവനാ നീ....’

‘ ഞാൻ എടത്തിയമ്മയോടാരു കൊഴുപ്പോം കാണിച്ചിട്ടില്ലേം... എല്ലാ സദ്യോം... വില്ലേച്ചിയായിട്ടു കാണിച്ചതുപോല്ലു... എടത്തി ചോദിച്ചപ്പും.... ഞാൻ തത്ത പറേന്ന പോലെ തൊറന്നു പറഞ്ഞില്ലു... പിനെ... അനന്ന..... ആ ഒരു പ്രാവശ്യം...മാത്രം അങ്ങനെ പറിപ്പോയതല്ലു...’

‘ ആ ഒരു പ്രാവശ്യം പറിയത് മതില്ലോ... എന്തിനാ അധികക്കും പ്രാവശ്യം.... അങ്ങനെക്കുന്നവശാക്കെ എന്നേര്റ്റു തൊലി പൊളിയുകാ... നാണക്കേടു കൊ... ... ആരോടെക്കില്ലും പറയാൻ കൊള്ളാവോ... അനിയൻ ചെക്കൻ... എടത്തീടേ വേ റത്തിന്ത കയ്യിട്ടുന്നു പറഞ്ഞാ... അതും ഞാൻ നിന്നു കൊടുത്തിട്ടു... എന്നേര്റ്റു തേവരേ... വല്ലാതെതാരേടാകുടത്തിലാ... ഞാൻ....’

‘ ഓ.. എടത്തി...ഇന്നി എന്തിനാ എല്ലാം അത് ഓർക്കുകേം പറയുകേം ചെയ്യുന്നേ... അതു മറിന്നേയ്ക്കു... അതെക്കു ഞാനോർത്തേതാളാം...’ ഞാൻ ഓന്നു ചിരിച്ചു.

‘ എന്താടാ നീ പറഞ്ഞേ... നീ ഓർക്കാനോ... എന്നിട്ടുന്നു കിട്ടാനാ നെനക്ക്...’

അവർ എഴുന്നേറ്റു എന്നേര്റ്റു നേർക്കുതിരിഞ്ഞു. സാതി എടുത്ത് എളിയിൽ കൂത്തി.

‘ ഓർത്തേതാ ... ഞാൻ ചെയ്യാനോള്ളത്ത് ചെയ്യും...ഞാൻ ഇന്നാളു പറഞ്ഞില്ലു....അതു തനേ...’

‘ അഹങ്കാരി....നിനേ ഞാൻ... ഇന്നു ശ്രദ്ധയാക്കും...’

അവർ ഒരു തവിയെടുത്തു. എന്നെന്ന അടിയ്യാനോങ്ങി. ഞാൻ വെളിയിൽ ചാടി. അവർ വാതികക്കെ വരെ വന്നു. പിനെ തിരിഞ്ഞു നടന്നു. ഞാൻ തിരിയെ വാതിൽക്കൽ വന്ന അക്കത്തെയ്യു നോക്കി. സാർത്തലപ്പെടുത്തു കൂത്തി, പാത്രം കഴുകുന്നതിനിട്ട് അവർ പാടുന്നു.

‘ പ്രാണനാമനെന്നിയ്യു നൽകിയ... പത്രമാനന...’

ഞാൻ അക്കത്തെയ്യു തലയിട്ടു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു.

‘ നന്നായിട്ടു പാടുന്നു കു കേട്ടോ... എന്നിക്കിഷ്ടു....’

അവർ വീ കു നേരെ തിരിഞ്ഞു വാതിൽക്കലെത്തി. ഞാൻ മുറിത്തു ചാടി. എളിയ്യു കയ്യും കൊടുത്ത് മുവം ചെരിച്ചു അവർ എന്നെ നോക്കി. ആ മുവത്ത് വീ കു ആ ശുശ്രാമിതം. എന്നേര്റ്റു ഉള്ളിൽ ഒരു കൂളിൽ.

നോക്കിക്കാത്തിരുന്നപ്പോൾ ഒരു ദിവസം അവസരം ഞെത്തു കിട്ടി. അനന്ന അമ്മ തൊടിയിലെവിഡേയോ പോയി. എടതാര ഒരു നാലുമൺ ആയിക്കാണും. എടത്തി കൂളിമുൻഡിയിൽ കേരി കതകടയ്യുന്നതു ഞാൻ കു കു. നേരേ അവരുടെ മുറിയിൽ കയറി. കട്ടിലിഞ്റു കീഴെയിരുന്ന മെത്തപ്പാ നെന്നുടുത്ത് തല്ലിക്കാടി, പൊടി കേരി എങ്ങാനും തുമിപ്പോയാലോ. ഇന്നിപ്പോ വേരാരു കടലംസുപെട്ടി കൂടി വന്നിട്ടു്. കഷ്ടിച്ചു എന്നിയ്യു ഒളിച്ചു കിടക്കാനുള്ള സ്ഥലം കിട്ടും. എല്ലാം ഒരുക്കി ഞാൻ കാത്തു കിടന്നു. കട്ടിലിഞ്റു മാറിയുടുക്കാനുള്ള സാരിയും മറും കിടക്കുന്നു. അങ്ങനെ കിടക്കുവോൾ കേൾക്കാം ചേട്ടേര്റ്റു വിളി. എന്നേര്റ്റു ഉള്ളാനു കിടുങ്ങി.

‘ ഗീതേ... ഗീതേ.. അമേ... അമേ... എവടെപ്പോയി എല്ലാരും.... എടാം... വാസുട്ടാം... വീടും തൊറന്നിട്ടുച്ചു എല്ലാരും കൂടി എങ്ങോട്ടു പോയി....ഗീതേ...’

‘ ഞാൻ കൂളിക്കുവാ എടാം... ഓ വന്നു കഴിഞ്ഞു....’

കുളിമുറിയിൽ നിന്നും ഏടത്തി വിജികേട്ടു. ചേടൻ സരം കേടുതും ഞാൻ വെളിയിലിങ്ങാൻ നോക്കി. അപ്പോഴേയും ചേടൻ മുറിയിൽ കേരികഴിഞ്ഞു. കേരിയപാട ഷർട്ടും അയയിലിട്ടു. മു കു മാറി കൈല്ല ഉടുത്തു. പിനെ മുകളിൽ നിന്ന് താങ്കൊലെടുത്ത് അലമാരി തുറന്നു. കുഞ്ചി കാശടക്കത്ത് എന്നി നോക്കി ഷർട്ടിന്റെ കീഴായിലിട്ടു. അപ്പോഴേയും ഏടത്തി കയറി വന്നു. അന്നത്തെ മാതിരി തന്നെ വെറും പാവാടയും തുറന്നിട മുളാസും അതിനു മുകളിൽ വിതിർത്തിയിട്ടു നന്നെ തോർത്തും. മുറിയിൽ കേരിയപാട കതകടച്ചു സാക്ഷാത്യിട്ടു. എന്നിട്ടു ചോദിച്ചു.

‘ ഞാനോന്നു മെല്ലു കഴുകുകാരുന്നു.... ഭയക്കര ചുട്ട... അപ്പോൾ... എന്തു പറവി ഇന്നിതെ നേരത്തെ.... ’

‘ നീനും പറിഞ്ഞല്ലോ.... ഇത്തിരി കാശു വേണാരുന്നു.... നമ്മുടെ സ്ഥിരം മറിവുകാരൻ്റെ കയ്യിൽ നീനുമില്ല.... സന്യാസിയും സെയിലുവു കികാരു തിരിച്ചു വരുമ്പും കാശു കൊടുക്കണം. ഇല്ലെൻ്റെ അവമാരു ചരക്കു തരത്തിലു.... ’ ചേടൻ കട്ടിലിരുന്നു.

‘ അപ്പോൾ ഒരു തിരിച്ചു ഹോകുവാഡോ... ’ ഏടത്തി ചോദിച്ചു.

‘ പോണം... ഒരു മൺിക്കുറു കഴീപ്പം ഉഷ്ണസ്സു തിരിച്ചു വരുമ്പും.... ’ ഉഷ്ണസ്സു ഞങ്ങളുടെ രൂട്ടിൽ കൂടി ഓടുന്ന ആരക്കയുള്ളതു ഒരു ബന്ധുബന്ന്.

‘ എങ്കി ഏടനിരിയ്ക്കു... ഞാനിപ്പം കാപ്പീം പലഹാരോം തരാം.... ദേ...ഞാനീ തുണിയെയാനു മാറിയേണ്ടു... ’

ഏടത്തി കട്ടിലിനരികിലേയ്ക്കു നടന്നടക്കത്തു. നടന്നപ്പോൾ സുതാരൂമായ തോർത്തികന്തൽ കിടന്നാ പോർമുലകൾ ചാഞ്ചാടി. ഭീകാന്തരീക്ഷമായിരുന്നിട്ടും ആ കൂടുതലിൽ ഏൻ്റെ മനസ്സും ചാഞ്ചാടി. തോർത്തിനുള്ളിൽ കൂടി ക പ്ലോൾ ആ കറുത്ത തെട്ടും മുലകണ്ണുകളും കൂടുതൽ കാമോദീപകമായി എനിയ്ക്കു തോന്തി. ഇന്ത ചേടൻപു വാരം നീനു പോയിക്കിട്ടിയിരുന്നെന്നും, ഞാൻ തേവരോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. കട്ടിലിനടക്കത്തു വന്നു കഴിഞ്ഞ് എനിയേണ്ടും കാണാൻ പറവിപ്പി. പിനെ സംസാരമേ കേടുള്ളു.

‘ എനിയേണ്ടും കാപ്പീം പലഹാരോം നീനും വേണ്ടും... നിനെ ഇങ്ങനെ തന്നെ തിനാൻ തന്നു മതി... ’

‘ അയ്യോ, ഇത് പട്ടാപ്പകലാ... ആരക്കുലുമൊക്കെ കാണും കേടേം... ഏടനു കുടുംബം പോകാനൊള്ളുതലു... ’ ഏടത്തി കിണ്ണുങ്ങുന്നു.

‘ അമേം വാസുട്ടനും ഒക്കെ എനിയേടി....?... ’ ചേടൻ സ്വന്നേഹത്തോടെ ചോദിച്ചു.

‘ ആ, അമ തൊടീലേയ്ക്കുണ്ടാണ ക കു... വാസുട്ടൻ ചെലപ്പും അപ്പുറിതെ വീട്ടിക്കാണും .. വിലാസിനിടെ വായിനോക്കി ഇരിച്ചു വരുമോ... ’ ഏടത്തി ഏടന്റെ മുവിൽ വന്നു നിന്നു.

‘ എന്നാ അവൻ വായി നോക്കി അവിടിരിയ്ക്കു... അപ്പോൾ... നല്ല സമയത്താ ഞാൻ വന്നത് അല്ലോ... ’

‘ ദേ... ഒരു കാരും ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലാനു വേ... അവനും ആ പെണ്ണും കൂടിയെയാള്ളു കളി ഇത്തിരി കൂടുന്നും ഒന്നന്നിയ്ക്കു സംശയം അവൻ നിരുപിച്ചാലും ഒരു പെണ്ണിനു വയറിലോ ഒക്കാൻ പററും... നീനു ശാസ്ത്രക്കുന്ത നല്ലതാ.... ’

എൻ്റെ വയറിൽ ഒരാളും. പറഞ്ഞു പറഞ്ഞ് ഇവർ കൊള്ളാക്കുമോ. എങ്കിൽ ചേടൻ എൻ്റെ പുലകുളി നടത്തും. കണ്ണിച്ചോരയില്ലാത്ത സാധനമാണത്. അനിയന്ത്രണാനും വിചാരിക്കുന്നതിലും.

‘ അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഒ ഒക്കെട്ടീ... വെള്ളോം മീശേരു വെച്ച ചെക്കന്നല്ലോ... പിനെ ആ പെണ്ണിനും കടി കാണും, പെര നെന്നെന്നു നിക്കുകലേ... ഇത്തിരി അവളും കൂടി സന്തോഷിപ്പാടുന്നോ..... ’

‘ അയ്യട...നല്ല ഒരു ചേടൻ... എങ്കി... ഞാനിങ്ങനെ പ കു സുവിച്ചേച്ചു വന്നിരുന്നെങ്കി.... ചേടനു പിടിയ്ക്കുവായുന്നോ... ആദ്യതാരതീ... പെണ്ണിന്റെ സാമാന്തരി കയ്യിട്ടു നോക്കുന്ന പുരുഷൻ ആദ്യം നിങ്ങളാരിയ്ക്കും എന്നാ എനിയ്ക്കു തോന്നുന്നോ... ’

‘ അതു പിനെ... കെട്ടിയ പെണ്ണിനെ നേരത്തെ വേറാരക്കിലും ഉപ്പു നോക്കീട്ടാണു നോക്കിയതല്ലോ... അതിനെന്നും കൊഴുപ്പും....?’

‘ കൊഴുപ്പും... എനിയേണ്ടു വെണ്ണെന്നു കേരിയതാ... അനേരം തന്നെ എറഞ്ഞി സ്ഥലം വിടാൻ തോന്തിയതാ... പിന്നേഞ്ഞു സഹിച്ചു... എന്നേപ്പോലെ തന്നെ ഒരു പെണ്ണല്ലോ ആ വിലാസിനിം... അതിന്റെ കെട്ടുണ്ടും നിങ്ങളും സാക്ഷിക്കുന്നോ... ’

‘ നീ അതോക്കെ വിട്ട... ഇപ്പോൾ... ഞാനിതേലോനു തൊടുക്കു... നല്ല ചെന്തങ്ങിന്റെ കരിക്കുകളു പോലല്ലോ നിക്കുന്നോ....ക ട്രു സഹിയുന്നിലു... ’

സമാധാനം, ചേടന്ത് കാരുമാക്കീപ്പി. ഇപ്പോൾ ചേടനു മുവിൽ നിൽക്കുന്ന ഭാര്യയെന്ന ചരക്കാണു പ്രധാനം. ഇന്ത സാധനത്തിനെ ഇന്ത പരുവത്തിൽ ക വരും ആരക്കാ വെക്കിളി പിടിയ്ക്കുന്നതത്ത്.

‘ അയ്യേ... തോർത്തു മാറീട്ടു പിടിയ്ക്കു... അതു നന്നത്താ... തണ്ണുകുന്നു...’
 ഏടത്തി ചേടൻ കാലുകൾക്കിടയിലേയു ചേർന്നു നിന്നു. ഹോ, ചേടനിപ്പം ആ കരിയുകൾ
 പിടിച്ചൊട്ടുന്നു എക്കും.
 ‘ നിന്റെ ഈ ചകരക്കാടങ്ങളു ഞാനിനു കടിച്ചു പൊട്ടിയ്ക്കും...’
 ‘ ആകാനം കാണിക്കാതെന്ന് പൊന്നേ... ആരും കൊ കുപോകത്തില്ല.....ഞാനീ
 സ്വാസ്യിൽത്തരം...’
 പിന്നാലെ പാതി നന്നതു സ്വാസ്യസ്വന്നേ മുന്നിൽ താഴെ വീണു. എന്റെ തേവരേ, ഇപ്പും അതു
 ര കു ബെളിയിലങ്ങെന കെടനു തിളങ്ങുകായിരിയ്ക്കും. ചേടൻ ദേഹം യോഗം. ര കു
 പേരുടേയും കാലുകൾ മാത്രമേ എന്നിക്കു കാണാൻ പററുന്നുജ്ജു. ഇപ്പോൾ ഏടത്തി ഏടൻ
 ദേഹത്തെയ്ക്കു ചാഞ്ഞു വീണിരിയ്ക്കുന്നു.
 ‘ പതുക്കു... തൈക്കിപ്പോട്ടിയ്ക്കാതെ...നോവുന്നു.... നമ്മെ കൊച്ചിനു കുടിയ്ക്കാനോള്ളതാ... ആ
 ഓർമ്മ വേണം...’
 ‘ അതു പിനെ... ഇപ്പും... എന്റെ കാരും കഴിത്തിട്ടു മതി...’
 ‘ എകിലാ തൈട്ടാനു വായിവെച്ചു വലിച്ചു കൂടിച്ചേണു...’
 ‘ പിനെ കുടിയ്ക്കാം... ഇപ്പും സമയം കൊറവും...’
 ‘ പിനെ പിനേനും പറഞ്ഞ് എത്ര കാലമാ ഇങ്ങനെ തൊടാതേം ഒന്നും ചെയ്യാതേം
 കഴിയുന്നു.....കാണുന്നും എല്ലാരും ചോദിക്കുന്നു വിശേഷമാനും ഇല്ലെന്ന്..... അമ്മ വരെ
 കുശുക്കുശുകുന്നു....’
 ‘ ആരു പറഞ്ഞു ചെയ്യണില്ലെന്ന്.....’
 ‘ ഓ, ചെയ്യുന്നു... തിനുനേന്നടത്തും തുരുനേന്നടത്തുവാണോ എല്ലാരും ചെയ്യുന്നേ...
 ചെയ്യേരെ ടത്തു ചെയ്താലഭ്യും നാട്ടുകാരുടെ വായടയ്ക്കാൻ പററു...’
 ഏടത്തിയുടെ പരിഭ്വം കേട്ടിട്ട് എന്നിക്കൊരു പിടിയ്ക്കും കിട്ടുന്നില്ല. തിനുനേന്നടത്ത് എന്നു
 പറയുന്നത് പിടിക്കിട്ടി. ഞാൻ വില്പേച്ചിയേക്കാ ചെയ്തിച്ചതാണല്ലോ. പക്ഷേ മറോട്ടത്.
 ഹയ്യു... വുന്തികേട്.
 ‘ അതു സാരമില്ലെടീ... ഇപ്പും നീ ഇവനെ ഒന്നു ചുടാകിക്കേ... ദേരെ പാതി
 പരുവമായികഴിഞ്ഞു. ഇനി നീ ഒന്നു മനസ്സു വെച്ചു... വ വരുന്നേനു മുന്ന് നമുക്കൊന്നു
 നടത്താം...’
 ‘ എന്നതെതം പോലാണെങ്കി, എന്നെന്നു കു വയ്യു...’
 ‘ ഇന്നുടെ മാത്രം, ഒരു പ്രാവശ്യം മതി... പിനെ എല്ലാം നേരേ നേരെ...’
 ഏടൻ എഴുന്നേറും. കൈക്കിമു പരിച്ചു. കട്ടിലിലേയ്ക്കിട്ടു കാണും, താഴെ വീണുക ലില്ല. ഏടൻ
 പിനെ അ രബ്ബയിൻ്റെ പരഠച്ചിച്ചു. അത് താഴേയ്ക്കുന്നു കാൽക്കൽ വീണു, അതു
 കാലുകു കു തനെ തോ ദേയടക്കു. ഇപ്പോൾ ചേടൻ നൃത്യബന്ധമില്ലാതെ നികുകാരിയ്ക്കും.
 പക്ഷേ ചേടൻ കട്ടിലിലേയ്ക്കിരുന്നു,
 ‘ നീ ആ പാവാടേം കുടി പറിച്ചു കളയെടീ...’
 ‘ എന്തിനാ... അവുടെ കേരാനാണെങ്കി തുണി പറിക്ക ലോ... പൊക്കി പൊരുതേതാട്ടിട്ടാ
 പോരേ...?’
 ‘ അതല്ലെടീ..... നിന്റെ ആ പൊളപ്പൻ പുരാനു കാണാനാണെടീ....’
 ‘ എത്ര ക എല്ലം ഫലം ഒന്നു തന്നേയല്ലോ... എന്നാലും ...ഇന്നാ കു എ...’ എഴുന്നേറും നിന
 ഏടത്തിയുടെ കാൽക്കൽ പാവാട ചുരു കു താഴെ വീണു.
 ‘ ഹയ്യാ... നല്ല ചക്കളത്തി പുറ്റ... ദിവസം ചെല്ലുംതോറും മിനുസം കുടുകാണല്ലോടീ ഇവക്ക്...’
 ചേടൻ തലോടിക്കാണും, ഏടത്തി നിന്നു പുള്ളയുന്നു.
 ‘ എന്നാലും എന്റെ ഏട്ടു... എത്ര പ്രാവശ്യം ഞാൻ ഇവനെ വായിവെച്ചു വരുത്തിത്തന്നു...
 ഒരിയ്ക്കിലും ഏടൻ എന്റെ കുറിച്ചി ഒന്നു ഉമ്മ വെച്ചു നോക്കിയില്ലല്ലോ...’ ഏടത്തിയുടെ
 പരിഭ്വം.
 ‘ ഇന്നു രാത്രീലാകട്ടു... നീ നോക്കിക്കൊ...ഇരു കുറിച്ചി ഇന്നു ഞാൻ നക്കി അലീപ്പിയ്ക്കും...’
 ‘ ദേ... ഇപ്പും ഞാൻ നന്നായിട്ടു സോപ്പിട്ടു കഴുകി കുളിച്ചു വന്നതാ... ഒരു ചൊവേം മണ്ണോം
 കാണത്തില്ല... ഒന്നു നക്കിനോക്കിയേ... എന്തു രസാരിയ്ക്കും....ഓർക്കുന്നും തന്നെ അവടം
 അലിയുന്നു...’ ഏടത്തിയുടെ വാക്കുകൾ കേടപ്പോൾ എന്റെ കുണ്ണയിൽ നിന്നു വരെ വെള്ളം
 പുന്നു.
 ‘ ഇന്നു രാത്രി ആട്ടെടീ... നിന്റെ ഈ ചക്ക ഞാൻ കൊഴച്ചു തിനും...’
 ചേടൻ സമാധാനിപ്പിക്കൽ, അതോ ഒഴിഞ്ഞു മാറലോ. പിനെ ഇര കാടൻ എന്തു ചെയ്യാനാ
 ഭാവം. പുറു വേ ചത്ത മനുഷ്യനോ. കഴുകി ശുദ്ധമാക്കി നിവേദിച്ചിട്ടും പണ്ണാൻ അവധി
 പറയുന്നു.

‘ ഒും... ഇപ്പോന്തല്ലാതെ ഞീസം എകിലും ചെയ്തു തനിട്ടില്ലോ.....ഹോ.. ഓരോരുത്തരു നാറിം പോലും നോക്കാതെ കുറിച്ചി നക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു കാണുവം കൊതി വരുകാ... ‘

അതു കേടുപ്പാളെനിൽക്കു തോനി എന്നേപ്പറ്റിയാണോ ഏടത്തി പറയുന്നതെന്ന്.

‘ ഞേ... അപ്പോ നീ വലിവരും നക്കുന്നതു കു ഭട്ടാടേ ഉ... ?..’

‘ കു തല്ലു... കുട്ടുകാർകളു തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറേം.. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും...’

‘ അഭ്യന്തരാളേളാ... നീ സമയം കളയാതെ ഇവന്നെന്നെയാണ് ഉബനിയേ....’

‘ എത്ര പിണ്ഠതാലും കല്ലിനോടു കരയുന്നതു പോലാ....രു ഫലോമില്ലു... എൻ്റേ തലേവിധി....’

എടത്തി ഒരു ദീർഘശാസ്ത്രമടുത്തു പിനെ, പാവാട കാൽ കൊ കു തട്ടി മാറിയിട്ട് താഴേയ്ക്കു ചേടുന്റെ കാലിനിടയിലായി മുട്ടുകുത്തി നിന്നു. ഹയ്ക്കു, ഇപ്പോൾ എന്നിൽക്കു പുറു കാണാം. വണ്ണിച്ച വെളുത്ത മാർബിൾ തുടകൾക്കിടയിൽ നെൽക്കിഞ്ഞെങ്കി അതു കിടക്കുന്നു. കുറിപ്പുകൾക്കു നീം കുട്ടിയിട്ടു്. എകിലും ആ കടിതക്കിലേ വെളുപ്പു നന്നായി കാണാം. തുടിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന വയറിന്റെ അല്ലോ ഭാഗവും, എല്ലാം എൻ്റേ കണ്ണുപിൽ ഇണ്ണുകളുടെ അകലപ്പത്തിൽ എന്ന നോക്കി നിന്നു ചിത്രിയുന്നു. അതിലൊന്നു തോടാൻ ആ വിടവിനുള്ളിൽ കുട്ടി വിരലോടിക്കാൻ എൻ്റേ കയ്ക്കൾ വെന്നി. മുകോണ്ടാൽ മുറുക്കിയിരിയ്ക്കുന്ന ആ വരയ്ക്കുള്ളിൽ വിരൽ തിരുകാൻ കയ്ക്ക തരിച്ചു. ജീവനിലുള്ള കൊതികൊ കു മാത്രം നോൻ എല്ലാം അടക്കി. കയ്ക്ക മുറുക്കപ്പിടിച്ചു കിടക്കു. ആ പുറിന്റെ മണം എൻ്റേ മുക്കിലടിയ്ക്കുന്നേം എന്നെന്നിക്കൊരു തോന്തൽ. ഇടയ്ക്കു ആ കരികാളിപുരുഷിന്റെ വാ പോലെ വലിയുന്നു, ചുരുളുന്നു. എന്നൊക്കെയോ അവിടെ ഇളക്കം തുടങ്ങികഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എൻ്റേ കുണ്ണ് ഉയർന്നു ബലം പ്രാപിച്ചു. കയ്ക്കുത്തു അതൊന്നു തുടകൾക്കിടയിൽ ഒരുക്കി വെയ്ക്കാൻ പോലും എന്നില്ലു പേടി. നോൻ ശ്രാംമടക്കി കയ്ക്കളിരുക്കി കിടക്കു.

‘ ഹായ... കൊള്ളാമെടി... മിടുക്കി... ഒും...ഒും...’ ചേടുന്ന ഇരുന്നു സുവിയ്ക്കുന്നു.

‘ ഇത്തിരി വെയർപ്പിന്റേ നാറിം ഒ ഒന്നു കഴുകിയിട്ടു മതിയാരുന്നു....’ ഏടത്തിയുടെ സ്വരം.

‘ അഭ്യന്തരി കഴിയുവം അങ്ങു പോകും.... നീയെന്നാണ്ടു വലിച്ചു....’

‘ സെം...സെം...സെം... ‘ ഏടത്തി കുണ്ണ് ഉഡവിത്തിനുന്ന ശബ്ദം.

‘ കയ്ക്കൊ ’ അവന്നെന്നെയാണു തഴുകെടാം...’ ഏടുന്റേ പുതിയ ആവശ്യം.

‘ അങ്ങനെ... അങ്ങനെ...കൊള്ളാം... ഒും... ഒും... എൻ്റേ ശീതേ... നീ മിടുക്കിയാടി...’ ഏടുന്റേ പുക്കശ്ശത്തുന്നു, വായിലിട്ടിയുടെ സുവം കൊ

ഇതിനിടയ്ക്കു ഏടത്തി ഒരു പണി ചെയ്തു. ചേടുന്റെ മടിയിലേയ്ക്കു വീണ്ടു കിടക്കു കാണും, ഒരു മുട്ടു നീപ്പർത്തി, കാൽ നീട്ടിവെച്ചു. എന്നിട്ട് ഒരുക്കയ്ക്ക സ്വന്തം കവക്കിടയിലേയ്ക്കിട്ടു പുറു വിടർത്തി. എന്നിട്ട് നടുവിരൽ കൊ ആ അടുക്കിന്തിൽ മേലോട്ടും കീഴോട്ടും തിരുമ്മാൻ തുടങ്ങി. ആ പുറു പിളർന്നപ്പോൾ എൻ്റേ മുക്കിൽ അതിന്റെ നുസുഗ്നം വന്നിച്ചു. എന്നെ വികാരം കൊ വിരിയാൻ തുടങ്ങി. കുടുതൽ മണത്തിനും കാഴ്ചയ്ക്കും വേ ഒ നോൻ എൻ്റേ മുവം ആ കവക്കിടയിലേയ്ക്കു കുടുതൽ അടുപ്പിച്ചു. ഏടത്തി കയ്ക്കാനെക്കുത്തിയാൽ എൻ്റേ മുവത്തു മുട്ടും. നടുവിരൽ മാറുന്നതുസരിച്ചു ആ ചക്കപ്പുറിന്റേ കരുത്ത ഉൾച്ചാഞ്ഞൾ അടയുകയും തുറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉള്ളിലേ രോസ്റ്റിരിം മിനി മായുന്നു. ഇടയ്ക്കു ഏടത്തി ഒരു പ്രാവശ്യം ആ ചു കുളിൽ പിടിച്ചുണ്ടു വലിച്ചു വിട്ടു അതു ഒപ്പു വലിയുന്നതു പോലെ വലിഞ്ഞു തെറിച്ചു. പിന്നെയും ആ കയ്ക്കനിലേയ്ക്കു തന്നെ മടങ്ങി വന്നു. ഒ വിരലുകൾ കൊ പിടിയ്ക്കുന്നു തെരടുന്നു. എന്നില്ലെന്നു ക പ്രേപ്പർ എൻ്റേ കുണ്ണ് പൊട്ടി വെള്ളം വരുമോ എന്നു തോന്നിപ്പേശി. ഏടത്തിയുടെ തിരുമ്മലിനു ക്രമേണ ശക്തി കുട്ടി. വിരൽ കുടുതൽ കന്തിൽ അമർന്നു തുടങ്ങി. വിരലിൽ നല്ല തന്നെലും വഴുവഴുപ്പിന്റെ തിളക്കവും. നിവർന്നിരുന്ന കൊൽ അനഞ്ഞാനും അല്ലോ മാഞ്ഞാനും തുടങ്ങി. എന്നില്ലു തോനി ഏടത്തിയ്ക്കു വെള്ളം വരാൻ പോകുകാണോ എന്നു. അപ്പോൾ ചേടുന്റേ വിജി.

‘ മതിയെടി... ഇനി നീ എഴുന്നേറിയു കുന്നിഞ്ഞു നിക്ക...’ കട്ടിലൊന്നുന്നെങ്കി ഏടത്തി എഴുന്നേറിയു എൻ്റേ നീലപ്പട്ടവും അവസാനിച്ചു.

‘ ഏട്ടാം... നമുക്കെക്കത്തു വെയ്ക്കാം... ഒരു പ്രാവശ്യം...ഇപ്പും മാത്രം മതി... എന്നില്ലും എന്നൊക്കെയോ ആയി.....’

‘ ആം ഹാ.. ഇതിട്ടു നീ അഭ്യന്തരം ഷ്ടീച്ചേം...’

‘ ഒും... തൊന്നും അവരെ തിരുമ്മി.... കൊച്ചുച്ചു ദേവസായില്ലോ.... അതോ വെട്ടും...?..’

‘ ഏതായാലും ഇന്നു രാത്രീലും... വെയ്ക്കാം...നിന്റേ കുറിച്ചി അടുച്ചു പൊളിച്ചേക്കാം.... ഇപ്പും മറൊതു മതി....’

‘ ഓ... തൊലിച്ചു...പൊളിച്ചു... നിങ്ങെട ഒരു മുടിഞ്ഞ കൊതത്തിലാം...’

എടത്തി പിറുപിറുത്തു കൊ കുറിപിന്റെ അരികിൽ കയ്ക്കുത്തി കുന്നിന്ത്തു നിന്നു. ചേടൻ ഏടത്തിയുടെ പുറകിൽ വന്നു നിന്നു, എന്നിട്ട് ഏടത്തിയുടെ കാലുകളുട്ടിൽ.

‘ എന്തൊരു പലിപ്പാടി നിന്റെ കു ട്രീ... നേന്തന്തനോകി ര കുയ്യും വേണം...’

‘ പെണ്ണുങ്ങൾ കു ലീ, വേണം അതിനു പലിപ്പോം വേണോം... അല്ലെങ്കി പിനെ പെണ്ണനു പറയുന്നതെന്തിനാ... വേണേൽ തള്ളിക്കേരി വരുത്ത്... ഇല്ലേൽ ബസ്തിപ്പം പോകും...’

‘ ആദ്യം നിന്റെ ഈ നെയ്ക്കുതി പകർവെട്ടുതിലുണ്ട് കാണുംടി...’

ചേടൻ താഴെ മുട്ടുകുത്തി നിന്നു. എന്റെ ചക്കാനീടിച്ചു, കുന്നിന്തന്തങ്ങാനും നോക്കിയാൽ. ഞാൻ ഏടത്തീടെ പുറു കാണാനുള്ള സാകര്യത്തിന് വളഞ്ഞ് കുറിപിന്റെ നടുവിലോളം ഇങ്ങിക്കഴിഞ്ഞുന്നു. എന്റെ പരതേവരേ, ഈ ചേടൻ ഒരു കുണ്ണി! ഇലവെട്ടിയ മാവിന്റെ ചാത്ത കൊമ്പുപോലെ അവന്തങ്ങെന നിന്നു തലകുലുക്കുന്നു. എന്തൊരു കാട്. ഒരു കരിവിട്ടിന്തടി. ഇതൊരു പിടിയാനേട കൊതത്തിൽ പോലും ഒരുങ്ങുകേല. അക്കണ്ണക്കിന് എന്റെ പാപം ഏടത്തീടെ കൊതം ഇതെങ്ങെന താങ്ങുന്നോ !

‘ ഒരും... നിന്റെ ഈ നെയ്ക്കുതി കാണുന്നതോരും എന്റെ കുണ്ണി പെരുക്കുകു എന്റെ ശീതേ... ഒരും... ഞാനോന്നു പൊളിച്ചു കാണുംടി...’ ചേടൻ ജല്പനങ്ങൾ.

‘ പെരുത്തിട്ടാർക്കു പ്രയോജനം...?.. ഫ്രോ... കു ട്രീയേ കടിയ്യുതെ നോകുന്നു..... എന്നാലും നിങ്ങളെങ്ങെന ആ തീടക്കുഴി നക്കുന്നു..... ആ നക്ക് ..നക്ക്... എനിയ്യും അതൊരു സുവാ.... പതുക്കെ എനിയ്യും പെരുത്തു കേരുന്നു.... ഞാനും കുറിച്ചി വെരലിടാൻ പോകുവം....’ ഏടത്തിയുടെ കയ്യ സ്വന്തം പുറിൽ തലോടാൻ തുടങ്ങി.

‘ നീ ഇപ്പോൾ കുളിച്ചതുകൊ...’ ... നല്ല പുതന്ന മണാടി ഇരു ചക്കരകു ട്രീ...’

ചേടൻ കുണ്ണി ശക്തിയായി എന്റെ നേരെ ദിരക്കണ്ണുമായി എടുത്തു ചട്ടുന്നപോലെ. എനിയ്യു തോന്തി, ചാക്കോമുതലാളിടെ ബംഗ്രാവിലേ അത്ത്സേഷ്യൻ നായ് എന്നെന്ന ടീ കുരച്ചി ചാട്ടുകയാണെന്ന്.

‘ നിങ്ങളിൽത്തിൽ കുടെ താഴോട്ടാ നാക്കോനോടിച്ചേ... എന്റെ കുറിച്ചി നിന്നു വേകുകു.... എന്റെ ഏട്ടാ....എനിയ്യും സുവിക്കണം....’

പാപം ഏടത്തിയുടെ യാചന. എനിയ്യു വിഷമം തോന്തി. കാടൻചേട്ടനോടരിശവും. കോഴിക്കോടൻ അലുവായെ തോൽപ്പിയ്യുന്ന ഒരു വെള്ളാധിഖുപ്പുർ കണ്ണമുസിൽ വിരിഞ്ഞുന്നിനു ചിൽച്ചിട്ടും അതു കാണാതെ എറിവും വൃത്തികെട്ട ഭാഗത്ത് കൊതിയോടെ നക്കുന്ന ഇരു മനുഷ്യൻ എന്തൊരു സ്വശ്ചിയാ എന്റീശരരാ !

‘ ആദ്യം ഞാനിതോന്നു വാ നിരയെ തിനട്ടാം... ഒരും...’ ചേടൻ ആ കുടകു കുളിൽ പ്ലാ പ്ലാ എന്ന് ര മുന്നടി അടിച്ചു.

‘ ഫ്രോ... പതുക്കെ അടിച്ചു... എനിയ്യു വേദനിക്കുവെന്നെന്റെ മനുഷ്യാ....’

‘ എക്കിൽ മതി.... ഇനി എനിയ്യു നോക്കിനിക്കാൻ വരുത്താം... എന്റെ കു ട്രേപ്പേണ്ണു....’ ചേടൻ മുട്ടിൽ നിന്നെന്നുണ്ടെന്നു. എനിയ്യു ശാസം നേരെ വീണ്ടും.

‘ നീ കാലോനകത്തില്ലേ... എട്ട് കൊതം ഓനയച്ചേ...’

‘ അയച്ചു പിടിച്ചിരിയ്യുവാ...’ ഇതേരു വലിയ സാധനം ആയാലെങ്ങനൊ കേരുന്നേ... ആ വാസലെന്നെങ്ങാനും പെരുത്തീട് കേരൻ... ഇല്ലേൽ അതു കുറിപ്പോകും....’

‘ ഇത് നീ പറയാൻ തൊടങ്ങിട്ടുതെ കാലമായെടു... എന്നിട്ടും ഇരു കൊതം നല്ല സുന്ദരമാകുന്നതല്ലോതെ... ഒന്നു വലിയുന്നു പോലുമില്ലപ്പോടാം....’

‘ നിന്നു കൊണ്ടാരമടിയാതെ... ചെയ്തു തീരുക്കോ... ഹോ... അയച്ചയ്യയ്യയേ... എന്റെ കുടുംബി പൊളിയുന്നു...’ ഇതാ കേരേ തന്നോട്ടു തള്ളിക്കേരിഡുന്നുകിൽ ബാക്കിയോളോർക്കും സുവിക്കാരുന്നു.... ആർക്കും പ്രയോജനമില്ലാത്ത ഒരു ഗദേ കൊ കുടകുകു....’

‘ നിന്നു ചെലവുംഡാടു... കുടുംബിച്ചു.... ആഹർ... ആഹർ... ആഹർ...’ ചേടൻ അടി തുടങ്ങിയെന്നു തോന്തി.

‘ ഞാൻ ചെലവും... അടിച്ചു വരുത്തുവെന്നാണ വരുത്ത്.... എന്റെ കുറിച്ചിയേലും ഒന്നു തിരുമ്മെന്റെ മനുഷ്യനേ...’ ഏടത്തി ദേശ്യത്തിൽ പരഞ്ഞു.

‘ എനിയ്യു കയെയുത്തതിലുണ്ടാം... നീ തനെ ചെയ്യു...’

ചേടൻ നിസ്സഹായത വെളിപ്പെടുത്തി. അപ്പോൾ ഞാൻ തല അല്ലെ വെളിയിലിട്ട മുകളിലേയ്യു നോക്കി. ര കുകാലിൽ കവച്ചു നിൽക്കുന്ന ഏടത്തിയുടെ തലയെശാച്ചിച്ചു എല്ലാം കാണാം. ആ വരുലകൾ ചേടൻ കൊതപ്പുണ്ണിലെന്നത് മുന്നോട്ടും പിന്നോട്ടും ആടിത്തരിയ്യുന്നു. ഏടത്തിയുടെ ഒരു കയ്യ സ്വന്തം കവക്കിടയിൽ പെരുമാറുന്നു. ചേടൻ കവച്ചു നികുന്ന രോമാവുതമായ കാലുകൾ. മുട്ടുകൾ അൽപ്പു വളച്ചു നിന്നാണടിച്ചു കസറുന്നത്. ഏടത്തിയുടെ പുറു കാണത്തില്ല. വിരൽ ഇടയ്ക്കു മുകളിലേയ്യു വളയുന്നതുകൊ ഏടത്തി പുറിൽ വിരലിടുന്നു. നും മനസ്സിലായി. ഒപ്പം കന്തിൽ തിരുമ്മലും. വയർ അല്ലെ തുങ്ങിക്കിടന്നു

വിഡ്യുന്നു. വാസലെൻ കൊത്തതിൽ കിടന്നു കുഴയുന്ന വഴവഴ ശബ്ദവും ചേടൻ്റെ അരക്കെട്ടു ഏടത്തിയുടെ കു കൈളിലറിയുന്ന ധണ്യള ശബ്ദവും ഇടകലർന്നു കേൾക്കുന്നു.

‘ ഹയ്യാ... നിന്റെ മെരു കൊതം... ഹയ്യ... ഹയ്യ... ഹയ്യ... എന്താരു കൊതമാടീ ഇത്... ഇരുക്കി പിടിക്കേടീ... പുറമോളേ...’

‘ കുടുതൽ ഇരുക്കിയാ അതു കീറുമെടാ മയിരേ...’ ഏടത്തിയുടെ മറുപടി.

‘ എന്നു എന്നിയ്യു വരുന്നെടീ....’

‘ വരുത്ത്... വരുത്ത്... ഇന്നു ഞാനതു കൊരിയെകിലും എൻ്റെ സാമാന്തതിൽ ഒഴിയും.... എന്നിയ്യും പെറണം... അലേൻ ഞാൻ നിങ്ങെ അനിയന്നേ വലിച്ചുകത്തു കേരി പെപ്പിയ്യും....’

‘ എക്കിൽ ഞാൻ നിന്റെ പുറിൽ നായ്ക്കരണപ്പോടി വെത്തും...പൊലയാടി മോളേ...’

‘ നിങ്ങളു വേണേ പാഷാണം വെച്ചു... ഞാൻ വാസ്തവനേ കൊ കത്തു വെപ്പിച്ചാഴിയ്യും.... നോക്കിയേണാ...’

‘ നീ ഏതു മയിരുന്നേ വേണേലും കേരിച്ചോടീ... എന്നിയ്യിപ്പിം വരുന്നെടീ.. വരുന്നെടീ... ഓരേ ... ഹാ...ഹാവു... വ...നേ...ടീ....’ അടിയുടെ വേഗതയും കാലുകളുടെ ആട്ടവും കുറഞ്ഞു വന്നു. എന്നിയ്യു തോനി ചേടനു വെള്ളും വന്നു കാണും.

‘ അതക്കേതാട്ടു.... വെച്ചാരുനേനകി.... എന്നു... നഷ്ടം... വേണേനേ... ഹെൻ്റെ... അമേ... ഹായ്.ഹാവു.... ഞും.ഞും...’ ഏടത്തിയുടെ പിരിൽ പ്രയോഗവും നിന്നു. ഞാൻ തല കട്ടിലിൻ്റെ കീഴേയ്യു വലിച്ചു.

‘ അപ്പും നെനക്കും വന്നു അലേ...’

‘ വന്നു... നിങ്ങെ അനിയന്നേ ഓർത്ത സാമാന്തതെ തിരുന്നിയപ്പും വന്നു പോയി.... നിങ്ങളു തന്ന അങ്ങു സുവിച്ചാ പോരല്ലോ... എന്നിയ്യു കേരിത്തരാൻ വേറേ ആരുമില്ലല്ലോ....’ ഏടത്തി പറഞ്ഞു.

‘ ഓ...കളി പരയുന്നതു കൊള്ളാം.... വല്ല വേ എന്നേം കാണിച്ചാലോ ലോ... ഈ പുറിൽ ഞാൻ നായ്ക്കരണപ്പോടി അടിച്ചു കേരിറും പരഞ്ഞേക്കാം കേട്ടോ...’ ആടിത്തള്ളി ഏടത്തീടെ കൊത്തതിലേഴ്ച പാലാഴിയുന്നതിനും ഏടൻ്റെ താക്കീര്.

‘ എന്നു വേണേലും അടിച്ചുകേരിയേണ്ടു... ഇപ്പും അതൊന്നുരിയെടുത്തേതു.... എൻ്റെ കുതി ഇപ്പും പൊട്ടക്കണ്ണിരുന്നു... എൻ്റെയൊരു തലേവിധി....’

‘ ഓവ... ഇപ്പും നില്ല കയറു വരിത്തെ പോലെ മുറുക്കുമോ... അതാ എന്നിക്കിതിനോടിതെ ഇപ്പും....’ ചേടൻ്റെ കമ്മൾ.

എക്കിലും, കൊത്തതിൽ അടിക്കുമെന്നു കേട്ടിട്ടുള്ളതല്ലാതെ ഞാൻ വിശസിച്ചിരുന്നില്ല. തുരുനേന്നതൽ... ചെര... ചിന്തിക്കാൻ പോലും വയ്ക്കുന്നു. എന്താരു മനുഷ്യനു ഈ ചേടൻ. കെട്ടിയെന്നു വെച്ച് ഇങ്ങനെയാണോ ഒരു പാപം സ്വർത്തിയോക്ക് പെരുമാറുന്നത്.

എടത്തിയുടെ സ്വരം എന്ന ചിന്തയിൽ നിന്നുണ്ടാക്കി.

‘ ഹോ... എൻ്റെ തേവരേ... നടു കഴയ്യുന്നു.... അതെങ്ങനോ... മനുഷ്യൻ്റെ വൻകൊടലും ചെറുകൊടലും കുടിയല്ലോ അടിച്ചു കലക്കുന്നത്....’

‘ ഇനിയെകിലും നിന്റെ ചെലപ്പുണ്ണു നിരുത്ത്.... സംഗതി കഴിഞ്ഞില്ലേ...’

‘ ഓ, നിർത്തി.....അയ്യോ ...ഓരേ , നെല്ലതെത്തല്ലാം വിണ്ണു.... തോർത്തെത്തീയേ.... ആഹാ... കൊള്ളാം... സ്വന്തം കുണ്ണ് തൊടയ്യുവാരുന്നോ....’

‘ ആ എന്നിയ്യു പോണം... ബല്ലു പോകും...’ ഏടൻ യുതിയിൽ തുണിയുടുക്കുന്ന പോലെ.

‘ ഇങ്ങോട്ടു തന്നു.... ഈ കുതി നെന്നയ്ക്കുടേ...തൊനിനിരിയ്യുവാ.... കൊടക്കണക്കിനല്ലോ ഒഴിച്ചു വെച്ചത്... അതെല്ലാം ഇവിടെ മുഴുവനാകും....’

എടത്തി പറഞ്ഞതു ശൗഖ്യായിരുന്നു. എൻ്റെ മുന്നിൽ ശുക്കുത്തുള്ളികൾ ഓരോനൊയി വീണു പരന്നു പതിഞ്ഞു കിടന്നു കൊ റൂന്നു. പിനെ ആ വീഴ്ച നിന്നു. ഏടത്തി തോർത്തു വെച്ചടച്ചു കാണും. പിനെ അല്ലസമയതെന്തും ഒന്നും കേടില്ല. ഏടത്തി കട്ടിലിൽ തല വെച്ചു മുടിൽ നിൽക്കുന്നു.

‘ നീ ഈ കതകടച്ചോ.... ഞാൻ പോകുവാ...’

‘ ഇത്തിൽ നില്ല ... കാപ്പി എടുത്തു തരാം....’

എന്തു സ്വന്നേഹവും സഹനവുമുള്ള ഏടത്തി. ഞാനോർത്തു, കൊതം പണ്ണി കൊള്ളമാക്കിയിട്ടും ഭർത്താവിനു കാപ്പി കൊടുത്തു പിടാനുള്ള മനസ്സ്.

‘ ഇപ്പും കാപ്പി വേ ... നേരമില്ല, ബല്ലു വരാായി.... നീ കതകടച്ചോ...’

‘ എന്നു...പൊയേണ്ടു... കതകു ഞാനടച്ചോളാം...’ ഏടത്തി ഇരുന്ന ഇരുപ്പിൽ പറഞ്ഞു.

‘ എടീ ..പരയുന്നതു കേക്ക്.... വാസ്തവനോ അമ്മയോ... നിനേ ഈ നിലയിൽ ക ചാൽ മോഗമം...’

‘ ഓ... ഈ ഇതിൽകുടുതൽ എന്തു മോഗമാക്കാനാ.... അടച്ചേയ്ക്കാം....ഞാനായിട്ടിനി ആദേശം കാണിച്ചുന്നു വേ ...’

എടത്തി എഴുന്നേറു വാതിൽക്കലേയ്ക്ക് ചേട്ടേൻ അനുഗമിച്ചു. അപ്പോൾ ആ കു ഇക്സർക്കിടയിൽ ചുരുട്ടി വെച്ചിരുന്ന തോർത്തിന്റെ അറിം ഒരു വാലു പോലെ നീ കു കിടന്നു. ആ കു ഇകളുടെ പെട്ടലിനുസരിച്ച് എൻ്റെ കുണ്ണയും ബെട്ടി. വാതിൽ തുറക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ചേട്ടൻ എടത്തിയുടെ കവിളിൽ ഒരുമ കൊടുത്തു. പിനെ ആ മുലകളിൽ ഓരോ തട്ടു കൊടുത്തു. എടത്തി ആ കയ്യ് തട്ടി മാറിക്കൊ കു പറഞ്ഞു.

‘ വേ ... സോപ്പിട ... പോയാട്ട... തിന്നുനേന്തോ തുറുനേന്തോ നാശമാക്കിയേച്ച്... കൊണ്ണിയ്ക്കുന്നു...’

‘ സത്യാധിക്രൂം ...ഇന്നു രാത്രി...നിനെ താൻ സ്വർഗ്ഗം കാണിയ്ക്കും...’ എട്ടൻ സാക്ഷയെടുത്തു.

‘ ഒന്നും..ഒന്നും. താനിതെന്നും കേക്കുന്നതല്ലോ.... പിനെയേ, അധികം ഇരുട്ടുന്നതിനു മുമ്പു വന്നേക്കണ്ണം...’

എടത്തി കതകകച്ചു സാക്ഷയിട്ടു. പിനെ തിരിഞ്ഞു നടന്നു. കട്ടിലിനതികിൽ വന്നു. താൻ അവിശ്വസനീയമായ ആ ദുശ്യങ്ങളോർത്തു കിടക്കുകയായിരുന്നു. എടത്തി മുറിയുടെ മുലയിൽ നിന്നും അലക്കാന്തിരിന്നതാകണം, ഒരു തുണിയെടുത്തുകൊ എൻ്റെ മുമ്പിൽ തന്നെ വന്നു കുത്തിയിരുന്നു പിരുപിരുത്തു.

‘ ബാക്കിയാജേജാൻ്റെ ഒരു വിധി. നന്നാന്തരം ഒരു കുറിച്ചിയൊ ദയിട്ട...അതു വേ ച മനുഷ്യന്... താൻ ചൊറിഞ്ഞു തന്നെ എൻ്റെ കഴപ്പു മാറിഞ്ഞോല്ലോ എൻ്റീശ്വരാ.... ഇങ്ങനേം ഒ മനുഷ്യർ... ഇതിൽ ഭേദം അവൻ തന്നെയാ.. ഒന്നു മുള്ളിയാ മതി... ഇയാർക്ക് വെല്ലു സാധനം ഒ നൃ പറഞ്ഞിട്ടുന്ന കാര്യം... മനുഷ്യന്തുകൊ ഉപകാരമില്ലെങ്കി പിനെന്തിനാ തുകിയിട്ടോ കു നടക്കുന്നേ..... ഇതിയാനും ഒരു കൊതോം.... ഇതൊരു വട്ടാണോ... എൻ്റെ തേവരേ.....ദ്രോ, മുഴുവൻ ഇവിടെത്തന്നെ തല്ലിത്തുവികളെണ്ണു. അതക്കെത്തങ്ങാനും ഒഴിച്ചിരുന്നേൻ... എൻ്റെ കടീം മാറിയേനേ... പത്രു മാസം കഴീവം ഒരു കൊച്ചും കയ്യിലിരുന്നേനേ... കാലമാടൻ.... അയ്യോ...എൻ്റെ തേവരേ പൊരുക്കണേ... അറിയാതെ പറഞ്ഞു പോയതാണേ....’

അവർ കഴുത്തിൽ കിടന്ന താലിയെടുത്ത് ഒന്നു ചുംബിച്ചു. പിനെ വീ കു തുണിയെടുത്തു തിരുട്ടുന്ന തുടങ്ങി. സിമൻ്റു തിയിൽ തുട്ടുനേനാറും അതു പരന്നു പിടിച്ചു. പിനെ അത് അമർത്തി തുട്ടു. കട്ടിലിൽ ഒരു കയ്യതാങ്ങി നിലത്തു കവച്ചു കുത്തിയിരുന്ന് തിരുട്ടുന്ന അവരുടെ കൈക്കച്ചക്കപ്പുറ വീ കും എൻ്റെ മുമ്പിൽ പിളർന്നിരിയ്ക്കുന്നു, ഒരു തുറന്ന പുസ്തകം പോലെ. ഇട്ടു കു ദിയിൽ ഇരിയ്ക്കുന്ന തോർത്ത് ഇളക്കുപോൾ അമർത്തി വെച്ചുന്നുമു്. എനിയ്ക്ക് കിടക്കപ്പോരുതി ഇല്ലാതായി. എന്നൊരു കാച്ചു. ആ കരിവുറിങ്ങെന അതിന്റെ എല്ലാ ശാഖിരുതേനടും കൂടി എന്നേ നോക്കി വായും പൊളിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. തുകലിനുസരുച്ച് അതു നിവരുകയും ലഭിയുകയും ഒക്കെ ചെയ്യുന്നു. ആ നെടുവതിയൻ കന്തു വരെ നിന്നു തിളങ്കുന്നു. എൻ്റെ കയ്യ് തരിച്ചു. കുണ്ണ വിങ്ങി. എങ്ങനെ വിവരിക്കണെ എന്നിന്നെന്നു കുടാ.

പെട്ടുന്ന് അവർ കയ്യ് കഴച്ചിട്ടായിരിയ്ക്കാം, കട്ടിലിലിരുന്ന കയയുടുത്ത് താഴേ കുത്തി. ഒന്നു കുന്നിന്നെന്നു. അപ്പോൾ അവർ അറിയാതെ അവരുടെ ദൃഷ്ടി കട്ടിലിനടിയിലേയ്ക്കു പാളി. എൻ്റെ കണ്ണും അവരുടെ കണ്ണും കൂട്ടിമുട്ടി. വിശസിക്കാനാവാത്തതെന്നോ ക തു പോലെ അവർ സ്ത്രീയായി. അവരുടെ തൊ യിൽ നിന്നും ‘ഹശ്..’ എന്നൊരു ശബ്ദം മാത്രം വെളിയിൽ വന്നു. അവരുടെ ശാശ്വത നിന്നുതുപോലെ, എന്നേയും. ഒരു നിമിഷം അവർ തലയ്ക്കു കയ്യുകൊടുത്തു കുത്തിയിരുന്നു. താൻ നന്ദിയാണെന്നും തന്റെ എൻ്റെ എറിവും രഹസ്യമായ ശരീരഭാഗം ഒരുപുരുഷന്റെ നേരേ വാപൊളിച്ചിരിയ്ക്കയാണെന്നും പോലും അവർ മിന്നതു പോലെ.

എൻ്റെ ശരീരം കുഴന്തു, വിരയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. പണിപ്പുട്ട് താൻ മെല്ലെ ഇഴന്തു വെളിയിൽ തല കാണിച്ചു. എൻ്റെ ചെവിയ്ക്കു പിടിച്ചുവലിച്ചവർ എന്നെ വെളിയിലിരിക്കി.

‘ നീ... നീ...ഇവിടെ...എല്ലാം..... ഫോട്ടോ...പരന്നാറി... വെളിൽ...’ ഭ്രകാളിയേപ്പാലെ അലിക്കൊക്കു വർ എന്നെ വലിച്ചു കതകിന്റെ സാക്ഷാ എടുത്ത മുറിയ്ക്കു വെളിയിൽ തളളി. എന്നിട്ട് കതകു വലിച്ചടച്ചു.

എടത്തിയമ - 8

സന്നം വീടിൽ നിന്നും ആട്ടിപ്പുരത്താക്കപ്പെട്ട പ്രതീതിയോടെ താൻ മുറിത്ത് വെറുങ്ങലിച്ചു നിന്നു. ചേട്ടേൻവും എടത്തി പറഞ്ഞുകൊടുത്താലുള്ള പ്രത്യാഹരണങ്ങും ഓർത്തപ്പോൾ നാടുവിട്ടു പോയാലോ എന്നു വരെ തോന്തി. ഇനി എടത്തിയെങ്ങാനും വല്ല അവിവേകവും കാണിയ്ക്കുമോ എന്നും ഡേനു. ചേട്ടൻ ഭാര്യയേ ആസനത്തിലാടിച്ചത് അനിയൻ പച്ചയായി കാണുക. അതിന്നെന്ന ഭാര്യയുടെ മാനസികനില ചിന്തിച്ചപ്പോൾ തല കിങ്ങി.

വേ അയിരുന്നു. തന്റെയും വിലാസിനിയുടേയും ലീലാവിലാസങ്ങൾ ഒളിഞ്ഞു നിന്നു കു കിലും അവർ ഇതാരോടു പറഞ്ഞില്ലപ്പോ. ആ നിലയ്ക്ക് ഒരു വശിയുടെ ആവശ്യം ഇല്ലായിരുന്നു. പകേഷ മനസ്സു സമ്മതിച്ചില്ലപ്പോ. ഒരിയ്തൽ ഒളിച്ചു നിന്നു കു ഓസദിച്ചതിന്റെ രൂചിയോർത്താണു താൻ ഇന്നും കയറിയത്. പകേഷ ആ നേരത്ത് ആ കാടൻ കേരിവരുമെന്നാരിഞ്ഞു. അതും വന്നിട്ട് ചെയ്തതോ, താൻ പോലും പ്രതീക്ഷിക്കാതിരുന്ന ഒരു പാഖാടി. ഒരു ഭാരയും ആ നാണക്കേടു സഹിക്കില്ല. ഭർത്താവ് നേരേ ചൊഡേ പണ്ണുന്നതു മരിാരാഡ് കു കിൽ അതു അതെയേരെ നാണക്കേടിന്റെ പ്രശ്നമാവില്ലായിരുന്നു. ഇത്, ഭർത്താവ് തനിയ്ക്കിട്ട് പ്രകൃതിവിരുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് അനുന്ന്, അതും ഭർത്താവിന്റെ അനുജന്ന്, ഒളിച്ചുകാണുക. ഇതിൽപ്പരം നാണക്കേട് ഒരു ഭാരയ്ക്കു വാവാടിയില്ല. ഇനിയെന്നു ചെയ്യു. ബുദ്ധി മരവിച്ച പോലെ. അപ്പോഴേയ്ക്കും അമു ഒരു കെട്ടു പുല്ലുമായി കേറി വന്നു.

‘നീയെന്നതാം.. മരോട്ടിക്കാ തിന കാക്കേപ്പോലെ നിയ്യുനേ... കാപ്പി കുടിച്ചോ...’

‘ബും... കുടിച്ചു...’

‘ഗീത മോളൈന്റു...’

‘ആ... അക്കത്തെങ്ങാനും കാണും...’ ഞാൻ മുറിത്തിനു പുറത്തേഴ്ത്തു നടന്നു.

‘നീ ഇനിയെങ്ങാട്ടാം... നേരു ഇരുട്ടാരായി... വീടിലെങ്ങാനും ഇരിയ്ക്കു...’ അമു പറഞ്ഞു.

‘ഞാൻ താമസിയ്ക്കുത്തില്ല... കല്ലുകേ വരേയെ പോകുന്നൊളള്ളു...’ അനുവാദത്തിനു കാത്തു നിൽക്കാതെ ഞാൻ നടന്നു.

കല്ലുകേൽ പ്രതീക്ഷിച്ചപോലെ ഗണേശനും പിന്ന കാവുകലേ രവിയും മാത്രമേ ഉള്ളു. ബാക്കിയുള്ളവരെക്കു വീടു പറിക്കാണും. ഞാൻ കുടെ ചെന്നിരുന്നു. വെള്ളം വറിയ ചെറുതോട്ടിലേയ്ക്കു നോക്കി. വലിയ തോടിന്റെ ഒരു ചെറുതോടാണ്ട്. കല്ലുകീൽ വരച്ച കളത്തിൽ നിര കളിയ്ക്കുയാണു ര കു പേരും. നല്ല ആലോചനയിലായിരുന്നു. ഞാനൊന്നും മി ദിയില്ല. എനിക്കു കുടിച്ചു സംശയങ്ങൾ ഗണേശനോട് ചോദിക്കാനു ദയിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ശുപ്പിന്റെ ലൈംഗിക ശുരുവാണ് ഗണേശൻ.

എന്നേക്കു പ്പോൾ രവി എഴുന്നേറുകു.

‘ഇനി വാസു കളിച്ചോളു... ഞാൻ വീടിപ്പോകുവാ... ഇരുട്ടിയാൽ അചരൻ ചീത്ത വിളിയ്ക്കും...’ രവി നടന്നു നീഞ്ഞി.

‘എന്നാ വാസുട്ടന്ന വാ, ഒരു വട്ടം നേരത്താം...ഇരിയ്ക്കു...’ ഗണേശൻ കഷണിച്ചു.

‘ഓ, ഒരു രസല്യം... ഗണേഡാ...’

‘അതെന്നതാം...?... എന്നൊ നിന്റെ മൊവോക്കുകെ വല്ല ഇരിയ്ക്കേനേ...’

‘ഓ, ഒന്നുല്യം...’

‘നീനേ കൊടച്ചായിട്ടു വെള്ളിൽ കാണാനില്ലപ്പോടാ... ബും... എനിയ്ക്കു നൃസു കിട്ടുന്നൊ ...’

ഇപ്പോൾ നീ ആ വിലാസിനീടെ പിടിച്ചുവെപ്പുകാരാം അബ്ദം... നിന്റെയെക്കു നല്ല കാലം.....’

‘ആരം ഇയ വേ എത്തുനുമാക്കു പരയുന്നത്... വീടില്ല ധാരാളം പണി...’ ... ഏടുത്തിയമേ സഹായിയ്ക്കുന്നു ചേടൻ പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിട്ടോ

‘പോട പോട... നീ ആ വിലാസിനീടെ വീടിൽ എപ്പുഴും ഒരു നൃ ആ വിശ്വൻ ചെക്കൻ പറഞ്ഞില്ലോ.... എന്നതാം.. വല്ല കോളും ഒത്തേതാം.... കിട്ടുകാണേൽ എന്നേം കുടെ വിജിക്കണേംഡാ... ശുരുവാനും പറഞ്ഞ് എപ്പോൾ മെരമുരും കുടെ എന്ന പൊക്കി ചെച്ചിതിയ്ക്കുന്നതല്ലാതെ.... എനിയ്ക്കു ഒരുത്തനും ഒക്ഷിനാ തരുന്നില്ലപ്പോ....’

‘അത്... വില്ലേച്ചിയ്ക്കു ര സിസായിട്ട് സുവോല്പ്പാരുന്നു... ഇത്തിൽ പച്ച മരുന്നു പറിയ്ക്കുന്നു സഹായിച്ചു. അതുനേ...’

‘എന്നതാം... അവളു വല്ല കുരുത്തക്കേടും ഐപ്പിച്ചോ... ഉരുക്കുവോ വല്ലോമാരുന്നേം...’

‘ചുമ്മാ അവരാതം പറഞ്ഞോ ഒക്കലേ എന്റെ ഗണേഡാ...’

‘ചുമ്മാ പറഞ്ഞതല്ലോ... നിന്റെ അയലോകമല്ലോ... പിന്ന, വേരെ എന്നതു വിശേഷങ്ങളും...?... പറേടേ...’

‘ഗണേഡാനോട് ഒരുട്ടം ചോദിക്കണും വിച്ചാരിച്ചിട്ട് ര സിസായി... കാണാഞ്ഞിട്ടാ...’

‘നീ കാരും പറ വാസുട്ടാം... എന്തിനും ഞാനില്ലോ... ചോദിയ്ക്കു...’

‘അതേ... ഇയ... ഇയ... കൊതത്തിൽ പണ്ണാൻ പറിയുവോ...?...’

‘പറിയുവോനോ... കൊതത്തിലല്ലോ... തൊള എവിടെയെക്കുയെണ്ണാം ഓ അവിടെയെക്കു പണ്ണാം... എന്താം... നിന്ന വല്ലോരും വി. കെട്ടിയേണാ...’

‘എന്നേന്നയാരുമല്ലോ... ര കു പേരു നിന്നു രഹസ്യം പറയുന്നതു കേട്ടതാ....’

‘ആരാ അവമാർ... പറയേൻ്തെ മോനേ... നൃസെസാനുമില്ലാതെ വെഷമിക്കുവാരുന്നു....’

‘അതു ഞാനുപയിയ്ക്കില്ലോ... ഗണേഡാ ഇതു പറ... അവിടെ പണ്ണിയാ രണ്ണോ ഒക്കുവോ.....’

‘ചെലർക്ക് വെല്ല രസാനോ പറിനേ... ചെലർക്ക് അവിടെ മാത്രം മതി.... രൂചിപിടിച്ചു പോയാ പിന്ന നല്ല വെണ്ണപ്പുറു കു എല്ലും അവർ തിരിഞ്ഞു നോക്കത്തില്ല....’

‘ அப்பும் அவரை தீக்காக்க காணத்திலே...’ ‘ ஏன்று ஸஂஶயம் வழக்கியுடை அதிர் வரவில்லத்தி.

‘ செலப்பும் காளும்... குளே பரிசெயனும் வரும்... அதொனும் அனேராம பிரச்சுமலூடா அவர்கள்...’

‘ அனேராம...பெற்றுங்கூக்க ஸுவோ கூவோ...’

‘ ஓ.. ஏனு ஸுவம்... அனப்புரிசெயனுமானால் கொதம் கீராத கிடியா ஹாஸ்... வினா பெற்றுங்கை கொத்ததிலாரா அடிழூங் போகுவே... நல் கு மாரு ஹஷ் போலெ கெக்குவை... ரோம் எனுமில்லாத நல் மினுஸமொன்று தொக்கலூமாயிர்த.....’

‘ ஓ.. அப்பும் அனேராம அற்றுங்கூக்காலே எ....?’ ஏனிக்கதிரையம்.

‘ ஒ அனோ... மும்... ஹனி நினோக் ரை காரும் நேறிடு பரியாம்... நீ ஹதேபூரி சோகிப்புதைகொ ட... ஏனோடு விரோய எனும் தோனருத்...’

‘ தொகைதிரை ஸாநேட்டுநோடு விரோயிழூநே...’

‘ ஏனா கேட்டு... நின்ற செட்டிலே... டானிவே ரை பேருகேடு வ கீக்குகாரானா... ஏனிழூ நூஸு அப்பும் கிடுவனா...’

‘ ஸாநேட்டு... ஓ...பினே... நம்ஹு தமிலு லோஹானுவெஞ் ஏன்ற செட்டுபூரி அனாவஸும் பரியருத் கேட்டு...’ தொன் தாக்கீது நல்கி.

‘ ஹதாவஸுமொனுமலூடா.... நின்ற அசரை பரக்கெடுக்கான் போகுவும் நின்ற செட்டுக்கெடு பொருகிலிர்த வெப்பாலை ரை காட்டிக்காதிரிக்கத்திலே... நல் காஸும் அவமார்க்கு கொடுக்குவும்... ஹதொரு... ரஹஸ்யா... பகேஷல்.... வெளிலோலேஜார்க்கலூா அரியாம்....’

‘ வே அட்டு... ஸாநேட்டு....’ ஏனிழூ ஸபிக்குவனிலே, ஏகிலும் உஜ்ஜித் ஸஂஶயம் குடி.

‘ ஸஂஶயோட ல் தொன் ஸாக்ஷிக்கலே கு றார காட்டித்தரா... நாஜைபோரைந்து குட டானித்த.... வினா நீ விஶாஸிப்பு மதி....’ ஸாநேஶன் கய்தொாடிழூ வெல்லுவிழிழூ.

தொன் எனும் மி திலே. ஹு வார்த்த ஸதியாகானுன்று ஸாக்ஷிப்புதொனலே, தொனினுக் கு த.

‘ வலோரும் சும்மா பரிணத்தாரிழூம் ஸாநேட்டு...’

‘ ஏனா நீ அனைரை தனே விஶாஸிப்பு... ஹனாலும் தேவருடை ரை கஜியே... அடிக்கானியாவுக்குவாகு வடியிலே... வடியைலேஜான் அது திரித்தை நோக்குகேமிலே...’

‘ ஏனு வெச்சாலென்றுவா...’ ஏனிழூ பரிணத்தின்று பொருஸ் பிளிக்கிடியிலே.

‘ ஏடா... நின்ற செட்டு அது பரக்கெலே... அதிரை காலகேநோர்த்திடு பரிணத்தா...’

‘ ஓ.. பினேங் ஸாநேட்டுன் ஏன்ற வீட்டுக்கார பரியுவா...’ தொன் விருத் பு டி. ஸாநேஶன் அது விரலு தடி மாரியிர்த ஸப்பந்ததிலைந போலெ பரிணதை தூடன்னி.

‘ நின்ற செட்டுத்தியே போலோரு பரக்க ஹு நாட்டித் ஹாங்குவரே பங்கிடிலே... அது வங்குபெட்டு கு நடிக்காரரைந்து கழிலானலே, ஏனோர்க்குவும் சகு தகருகா ஏன்று...’

‘ ஏதினா ஸாநேஶன்று சகு தகருனே...’

‘ அது பெற்றின்று எனாத்தரம் வெல்லுவாபோலிரிழூந புரு நின்ற செட்டுனும் பரியுன அது வ கீக்குகாரன் திரித்தை நோக்கத்திலைந்து தொன் வெரியுவெல்லா... காரளமெந்தானோ.... அவருடை அது கொடக்குவே கூஜும் அதினைக்கேலே அது குண்ணிக்குரு போலுக்கு குதீம் காளுவும் நின்ற செட்டு வாய்நீநும் குணேந்து ஏறுமிழூ வெல்லு கலிழூம். அதற்கு ஸீஸ்ரூ பரக்கா நின்ற செட்டுதி. அயாஜு எனுகித் அவரை வ கீக்கும் அபேர்க் கொத்ததிலிரிழூம.... அதா ஹு தரக்காருடை ஸபாவாம.... அது அலுவா புரு வெருதே திரிசாயிக்கென்று கரியதை ஜெஞ்...நின்ற செட்டுதீட புரினு குண்ணாஸ் ஹலூடா.... கீஸ்ரூ....’

‘ பினே.....ஏனு பரிணதா ... ஸாநேட்டுநலே அவருடை கஜீட றபரி... எனு போ ஏன்ற ஸாநேட்டு...’ தொன் ஸம்திழூங் தயாராயிலே.

‘ ஏக்கி நீ ரை காரும் செய்து... ஏனேநகலிலே தரம் கிடுவும் ராட்டி அவருடை கஜி ஜிப்பு காள்க... னெங்கு அப்பும் வோலஸும் வரும்... தொன் நூரு ஸதமாங்க ஏப்பு பரியுந்து...வலை ஜினலோ பலோாம் கே டா ஸாக்கருத்திர்த...?’

‘ பினே தொனிலே வழக்கிக்கிர... அதறும் ஏன்ற செட்டு முரியில்....’ தொன் நல்வாரி சம்தை. உஜ்ஜித்த, பகலுக் கு தின்ற ஸநேநாஷம் எனு மினி மின்தை.

‘ ஏடா... நீ வெருதே எனு சின்திசேஷு....அயாஜு புரித்த பண்ணியாருகெனகி நின்ற செட்டுதீட வயரிப்பும் கே, ஹுதேம் கே நே....’ ஸாநேஶன் கய் கொ கு ஸர்வத்தின்று வலிப்பு காளியிழூ.

‘ ஹலே... நினைலென்திரை வலோருதே ஸர்வம் அனேங்கிழூயுநே... ?..’

‘ ശേടാ.. അതിനു നമ്മളു നാടുകാർക്കു വേറേ എന്താടാ പണി...?..ഇതൊക്കെ അറിഞ്ഞു വെയ്യുക... നിന്നേപ്പോലെ സംശയം ഒള്ളൊർക്കു പറഞ്ഞു കൊടുക്കുക... പിനെ, അത്യാവശ്യം നാലു പേരുമായി ചർച്ച ചെയ്ത് പ്രമേയം പാസാക്കുക... ഇതൊക്കെയെല്ലോ... പ്രധാന പണി....’

നേരും ഇരുട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അപ്പോഴേയും ദുരെ നിന്നും ബന്ധു വരുന്നതു കു കു. അതിന്റെ ഹൈഡ്രലൈററിന്റെ വെളിച്ചും കല്ലിലടിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ കല്ലുകൾ പൊതി. പൊടിയും പറഞ്ഞി ഞങ്ങളേ കടന്ന് കവലയിലേ ആൽച്ചുവട്ടു സ്ടോപ്പിലേയ്ക്കു പോയി. ഈ നാലെ രാവിലേയേ ട്രിപ്പുള്ളി.

‘ നിന്റെ കൊത്തത്തിലടി ചേടുനു റീറ്റലായുണ്ടാം പറഞ്ഞപ്പോഴേയും ഒരു ബന്ധു വന്നു... അതീക്കാണും... ചെല്ലു... ചീതവിജി കേക്കേ ...’

‘ ഞാനിപ്പം പോണില്ലോ... വീടിൽ ഇന്ത്രേം നേരത്തെ ചെന്നിട്ടേനോ ചെയ്യാനോ...’

‘ ഓ, അപ്പും നേനക്കിനീം വിദ്യാഭ്യാസം വേണാറിയും.... ചെറുക്കനു രസം കേരി...’ ഗണേഷൻ എന്റെ തോളത്തു തടി.

‘ അല്ല ഗണേഞ്ചാരും..... ഞാനാലോചിക്കുരാരുന്നു... ഈ സ്വഭാവം എങ്ങനെ ചേടുനു കാണാം... ഏയ്യ... അതൊക്കെ വെറുതെയാ... ചുമ്മാ നാടുകാർ അപവൃത്തി പറേന്നതാ...’

‘ ഒന്നുമല്ലേടാ... എന്നാ നീ കേടോ... ആദ്യം ചെലപ്പും രസത്തിനേഞ്ഞാനും വല്ല ചെക്കമൊരുടേം തൊടയ്ക്കു വെച്ചുകാണും... പിനെ പിനെ അതൊരു ശീലമാകും... അപ്പുപ്പിനേ എത്ര സുഗ്രാഫരക്കിനേക്കെ ലല്ലം അവരുടെ തൊടേം കൊതോം മാത്രമേ അവരു നോക്കേണ്ടുള്ളു... ഒരു പഴഞ്ഞാല്ലോ...’ കഷ്ണിരമുള്ളാരകിടിന് ചുവട്ടിലും ചോരതനെ കൊതുകിനു കാരുകും...’

‘ എന്നു വെച്ചാല്ലോ... അർത്ഥമാ കുടെ പറി...’ ഞാൻ ഫോബിച്ചു.

‘ എന്നു വെച്ചാലോ... എടങ്ങാക്കണക്കിനു പാലു കുക്കുന്ന പശുവിന്റെ അകിട്ടിൽ ചെന്നാലും.. കൊതുകു ചോരയേ കുത്തിക്കുടിക്കത്തുള്ളോ...പാലു കുടിക്കത്തിലും... എന്നു പറഞ്ഞതു പോലേ,... നിന്റെ എട്ടത്തീടു ആ അമരാവതിപ്പുരു വിടർത്തിപ്പിച്ചു... നിന്റെ ചേടുന്റെ മൊവത്തിട്ടാരച്ചാലും അതു തടി മാറിയിട്ട് അയാളാ കൊടകു കുള്ളു പൊളിച്ചു ആ തീടകുത്തിലേ നക്കേത്താളും എന്ന്... മനസ്സിലായോടാ... എന്നു ചെയ്യാം ശീലമായിപ്പോയി... പിനെ ദോഷം പിയരുതപ്പോൾ... നിന്റെ ചേടുത്തീടു ബിംബികളും ഒന്നും ഒടും മോശോമല്ലോ... ഞാൻ തന്നേ...’

‘ ഞാൻ തന്നേ... പറി പറി... ബാക്കീം കുടെ...’

‘ ഞാൻ തന്നേ... ഒന്നു ര കു വാണം അവർക്കു വേ കു അയച്ചിട്ടോ കു... എന്നോരു സത്യം നേരായി നിൽക്കുന്നോ കു...’ ഗണേഷൻ ഒരീണാത്തിൽ പറഞ്ഞു.

‘ നാണമില്ലേലോ... ഗണേഞ്ചനിതു പറയാൻ...’

‘ എന്നു നാണിയാൻ... ശ്രദ്ധാ... എന്റെ പറി.. എന്റെ കയ്യു... ഞാൻ വാണമടിയും.. അതെന്നിക്കിഞ്ചുമൊള്ളവരുടെ പേരിൽ അയയ്ക്കും... ഹിതു നല്ല കുത്ത്...’

‘ ഓ, അയച്ചു... അയച്ചു... അവസാനം അതു സ്വന്തം തലേതന്നെ വീണു പൊട്ടതു...’

‘ അതു നീ എന്നിയിട്ടോനു വെച്ചതാണെല്ലോ... ദുഃഖം.. ശുരുവിന്റെ കൊത്തത്തിന്തന്നേ വേണം നേനകു അടിച്ചു പറിക്കാൻ...അലേട്ടാം...?’

ഗണേഷൻ ഒരു തമാഴ പറഞ്ഞു. അപ്പോഴാണു നേരത്തെ മനസ്സിനേ പേടിപ്പിച്ച പ്രധാന കാര്യം ഔർമ്മ വന്നത്.

‘ ഗണേഞ്ചാ... ഈ നാഡ്യരണബ്പോടി ചൊറിയുന്ന ഒരു സാധനപ്പോൾ... അത് നമ്മുടെ ശരീരത്തിന്റെ അകത്ത്... അതായത്... പായിലേം മരോ പീണാം... വല്ലോ പറിവോ...?’

‘ ബശും.... ഒന്നും പറിത്തില്ലോ...’ ഗണേഷൻ കല്ലുടച്ചു കൊ കു പറഞ്ഞു.

‘ ഒ ഹോ... ഒന്നും പറിത്തില്ലോ...’ ‘ ഞാൻ അതിശയിച്ചു പോയി.

‘ നീ വെറുമൊരു പൊട്ടക്കുണ്ണാനാണെല്ലാം... എന്നാം... അതു പറുന്നെന്നു മുഴുവനും ചൊറിയും... കടിയും.. നീരു വെയ്ക്കും... വായിലേം മരോ അണണക്കിൽ ആ വാ പോക്കാ... പിനെ അതിൽ വെച്ചു കുണ്ണ മുണ്ണാമെന്നു വിചാരിയ്ക്കു...’

‘ അയ്യോ.. അങ്ങനെന്നയാണോ....’

‘ എന്നേ... വല്ലവന്റെ വായിലു നാഡ്യരണബ്പോടി ഇടക്കൻ പ്ലാനോ കു... എന്തിനാടാ മോനേ.. ഈ ദ്രോഹം ചെയ്യേണോ...വല്ല നല്ല കാര്യോം ചിന്തിക്കും... ഈ നാലുമൺ കഴീസ്വഴിം കാലത്തും നമ്മുടെ മുമ്പിക്കും എത്ര പെന്നിഞ്ഞേരും ചേച്ചിമാരും കു കു മൊലേം കുലുക്കി പോകുന്നോ കു... നീ അവരേപ്പുറി ചിന്തിച്ചു... വാണമടിയ്ക്കു... ഈ പ്രായത്തിലെ അതാ ഇപ്പു നിന്റെ സ്വീക്കി....’

‘ ഓ, അതിപ്പം ഗണേഞ്ചൻ പിയാതെ തന്നേ എന്റെ യുദ്ധക്കുട്ടു ഞാൻ ചെയ്യണ്ണോ...’

‘ മടുക്കൻ... നീ തന്നേ എന്റെ യുദ്ധക്കുട്ടു ഞാൻ ചെയ്യണ്ണോ... നേരും ഭാവിയേം... വലുതാകുന്ന തുവേപേലേ രോക്കരു കേന്ദ്രത്തിൽ നേനകു ജോലി ഉറപ്പു...’

‘ ഇൻ കാര്യമായിട്ട് ഞാനോനു ചോദിയ്ക്കേട്ട്... ഇത്..... നായ്രണ്ടപ്പോടി പെണ്ണുങ്ങങ്ങെ കുറിച്ചിക്കെത്തു പറിയാൽ എന്തു ഒക്കും... സുവോള്ള ചൊരിച്ചില്ല ഒക്കും...’

‘ ദേ...അതൊരു ചോദ്യാഖ്യാനഭ്യാസം...പറയാം...ആദ്യം, സുവോള്ള ചൊരിച്ചില്ല ഒക്കും.... പിനെ അതു വലിയ കടിയാകും... മിനിട്ടുകളുകൊ അകക്കു മുഴുവൻ നീരു വെയ്ക്കും... ചൊക്കനു വീർത്തു വരും.... ചൊരിച്ചില്ലുകൊ മാന്തിക്കീരും.. എന്നാലോടു ചൊരിയാനും വയ്ക്കാതെ നിന്നു നടം തിരിയും.... കൈചെച്ചവരയിട്ട് മാന്താൻ തോന്നും... പക്ഷേ അതിനുകുൽ കയ്യിട്ട് ചൊരിയാൻ പററുവോ.... നമ്മളുകുകൾ ഉമ്മവയ്ക്കാനും ഓമനിക്കാനും കൊതിയ്ക്കുന്ന ആ ഓമനപ്പുറങ്ങെനെ ചൊമന ബലുണ്ണ പോലെ വീർത്തു വരും... ഒന്നിനും പറിബുത്തെ ആ പാവം സ്ത്രീ മരിയ്ക്കാതെ മരിയ്ക്കും... ഫോ.. ചിനിയ്ക്കാൻ കൂടി വയ്ക്കാതെ ഒരു... ഒരു... ഭീഡിപ്പിക്കര രംഗമായിരിക്കും അത്...’

‘ എന്തുമേ... അയ്യോ... അദ്ദേഹം ഭയകരാകുവോ...’

‘ പിനില്ലോ... എന്നിയ്ക്കു പോലും അങ്ങനെ ഒരു രംഗം ഓർക്കാൻ വയ്ക്കും... അല്ലോ... ഇപ്പും എന്നിയ്ക്കു നിനെ പെടിയാകുന്നല്ലോടാ.. എന്താം... നീ വല്ല നക്സലൈററിലും ചേർന്നോടാ... ഏകിൽ... എന്നെ വെറുതെ വിടന്നോടാ... അല്ലോ... നീയെന്നു ഇന്നിങ്ങനെ... ഒന്നിനോനു ബന്ധമില്ലാത്ത സംശയങ്ങളും ചോദിയ്ക്കുന്നത്... അദ്ദേഹം ആയൽപ്പക്കുക്കാരി പെക്കാച്ചിന്റെ സാമാന്തതി... പൊടിയിട്ടു രസിക്കാനാണോടാ... ചെയ്യല്ലോ.. മോനേ... ഇഷ്യർൻ പോലും പൊരുക്കുകേലു... തമാഴിനു പോലും ചെയ്യേക്കലേ...’

‘ ഓ, ഞാൻ വെറുതേ പൊതുവിജ്ഞാനം ചോദിച്ചതല്ലോ...’

ഞാൻ അങ്ങനെ പറിഞ്ഞെങ്കിലും മനസ്സിൽ എന്നെന്നില്ലാത്ത ഒരു ഭീതി മെഡ്സ് ഉരു കുടിക്കുകയോ കുറുന്നു. ഞാനു രംഗം ഒന്നു സകലിച്ചു നോക്കി. എന്നെന്റെ സിരകളിൽ കൂടി വിറുങ്ങാപ്പിക്കേണ്ട ഒരു കുളിരു കോരി.

ഞങ്ങൾ പിനെ കുറിച്ചു നേരും മി ഉത്തരവും. പെട്ടെന്നാണെന്നിയ്ക്കു വീടിനേപ്പറി ഓർമ്മ വന്നത്. കലുക്കിലേയ്ക്കു പുറപ്പട്ടംവോൾ പാതിരിം കഴിഞ്ഞെതെ വീടിലേയ്ക്കുള്ളു എന്നു തീരുമാനമെടുത്തിരുന്നു. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ അതു മാറി. നേരും വല്ലാതെ ഇരുട്ടി. ഇപ്പോൾ ചേടൻവരെ അതാഴം കഴിഞ്ഞിട്ടു ഒക്കും. ഏടത്തി എന്നെന്നിലും സുചിപ്പിച്ചു കുത്തി, എന്തുമേ. ഇന്നു എന്നെന്നിലും സംഖ്യയും. എങ്ങോടുകൂടിലും ഒളിച്ചേടിയാൽ മതിയായിരുന്നു.

‘ ഞാൻ പോകുവാ... നേരമൊത്തിൽ ഇരുട്ടി.... ഗണേഞ്ചാ... എന്നെന്നയോനു മുറിത്താക്കിത്തരുവോ....?’

‘ പേടിച്ചുതുറി... പിന്നെന്തിനാ ഇതേതു നേരും ഇവിടെ കുത്തിയിരുന്നത്... നേരത്തെ പൊയ്യുടാരുനോ... ഒരും... വാ... ശിഷ്യനായിപ്പോയില്ലോ...’

വീടിലേയ്ക്കു നടക്കുന്ന പഴി ശണ്ണേശൻ പറിഞ്ഞു.

‘ എടാ...നീ ഒന്നു ശ്രമിച്ചു... ചെലപ്പും ഒരു വേക്കേൻസി കിട്ടിയേക്കും...’

‘ എന്തോനു വേക്കേൻസി...’

‘ എടാ... നിന്നെ ഏടത്തീടു കൊതുമെ നിന്നെ ചേടൻ തിന്നെന്തൊള്ളു... എന്നിയ്ക്കെതാറും... അപ്പും... മുൻവശം പ്രീയായി കെടക്കുവാല്ലോ... ഒന്നു മുട്ടിയുരുമ്പി നോക്കം... ഇപ്പോൾ പുതുമേംടിക്ക് നടന്നേയ്ക്കും... പഴകിയാ... പിനെ പ്രശ്നങ്ങളുകും... വളയ്ക്കാൻ പാടാകും...’

‘ ഗണേഞ്ചനോനു മി ഒരു നടനേ... തരാൻ ക ഒരുപദേശം...’ ഞാൻ അരിശപ്പെട്ടു.

‘ എന്നിയെന്നു... കിട്ടിയാ നെന്നക്കു തന്നെ സുവിധ്യാം...’

പീടിനു മുമ്പിലെത്തിയപ്പോൾ ശണ്ണേശൻ പറിഞ്ഞു.

‘ ഞാൻ മുറിതേയ്ക്കു വരുന്നില്ലോ... എല്ലാരും നിന്നെ കാത്തിരിക്കുവാനു തോന്നുന്നു.... നിന്നെ അ ചേടൻപോതു ക ഒ പിനെ കുറിറം എന്നിക്കാകും... ഞങ്ങളും തമിൽ പറു മുന്നാം നാളു... ഞാൻ പോകുവാ.... രാവിലേ നൃസുമായിട്ടു കല്പക്കേണ്ടതിയാ മതി....’

എല്ലാവരും തിണ്ണയിൽ ഇരിപ്പു... ചേടനേ ക ലില്ല. ഏടത്തി ഒരു തുണ്ണും ചാരി നിൽക്കുന്നു. ബർബിന്റെ നിശ്ചിതിൽ ആ മുവാവം വ്യക്തമല്ല. എന്നെന്റെ ചക്കു പടപടം ഇടിച്ചു. അടുത്തത് കുറിവിച്ചാരണയായിരിയ്ക്കും. ഇത്തവണ ഏടത്തി വിടത്തില്ല. തീർച്ചയായി. അച്ചൻ തിണ്ണയിൽകൂടി ഉലാത്തുന്നു. എന്നെന്നു തും അമു ഓടി എന്റെ എന്റെ തുടയ്ക്കു ആണ്ടാരടി തന്നു. ഞാൻ ചുളിപ്പോയി.

‘ എവിടാരുനേനടാ നീയ്ക്കു... ഇതുവരെ... എല്ലാരും വീടി വന്നാലും നെന്നക്കു ചേക്കേറിയാൻ മേലേ... നിന്നെ ഞാൻ... ‘ അമു വീ കു കയ്യേങ്ങാണെ.’

‘ ഇനി തല്ലേരെ ടീ... ‘ അച്ചൻ വിളിച്ചു പറിഞ്ഞു.

‘ അല്ലച്ചരാ.... ചെക്കനിത്തിരി കുറിവു കുടുന്നു... വെല്ല പുരുഷനായെന്നു വിചാരം... ഉച്ചയ്ക്കു ഉള്ളണു കഴിഞ്ഞപ്പിനെ കാണാൻ കിട്ടീട്ടില്ല... തെ ലു തന്നെ തെ ലം. ഈ അമേരി

കുട ഇതിൽ പൂല്ലു വറിച്ചു കൊടുത്താലെന്ന ഇവന്... ഈ വീടില് ഇവനു ചെയ്യാവുന്ന എത്ര പണികള് കെടക്കുന്നു.....'

എടത്തി ദേശ്യത്തോടെ എതിരീയിൽ എല്ലായൊഴിയുന്നു. പക്ഷേ ആ തീയും ഒരു കുളിരിഗൾ സുഖം, ആശാസം. എനിക്കുന്നു കാതുകളേ വിശസിക്കാനായില്ല. ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് എടത്തി എന്നേ ക ട്രിബ്ലൈൻ. കട്ടിലിന്റെയിൽ ഒളിച്ചിരുന്ന് അവരുടെ മാരകേളികളും കുതീലടിയും എല്ലാം ക എന്നു കയ്യോടെ ക പുടിച്ച് തെരിപിളിച്ച് തള്ളി വെളിയിലിരക്കിയിട്ട് എന്നേ ക ട്രേയിലൈൻ. എന്നിള്ളുപ്പോഴാണ് എന്നു നല്ല ജീവൻ തിരിച്ചു കിട്ടിയത്. എന്നിട്ടും എന്നു കണ്ണു തള്ളി, എന്നു തേവരേ, ഇവരുടെ ഉദ്ദേശം മനസ്സിലിപ്പും എന്നാണോ.

‘ അതില്ലടീ മോളേ...വൈകുന്നേരം എറഞ്ഞിപ്പോണ്ട് എന്നു ക താ... എന്നാലും നേരത്തെ വന്നുടെ ... ‘അമ്മ പറഞ്ഞു. അപ്പോഴേയ്ക്കും ചേടൻ പുറത്തിരിഞ്ഞി വന്നു.

‘ ഓ, പാർവത്യാരു വന്നോ കരം പിരിവും കഴിഞ്ഞ... ഇവിടെ വാടാ ... നേനകൾ അടീടെ കൊടുവാ... ഇവിടെ വരാൻ...’ എന്നു മല്ലെ നിരങ്ങി നിരങ്ങി ചേടനേ സമീചിച്ചു. അടുത്തു ചെന്നതും കയ്യ് വീശി അടിയായിരുന്നു, ചുമലിന്. നനായി വേദനിച്ചു, എക്കിലും സഹിച്ചു നിന്നു. അടുത്തതിനു വേ മുകളിൽ കയ്യും നിന്നു..

‘ വേദ ടാ... അമ്മ കണക്കിനു കൊടുത്തിട്ടോ ... ഇനി ഏട്ടുനും കുടി തണ്ണിയാ....’

എടത്തി ഇടയ്ക്കു ചാടി വീണു. അപ്പോൾ എടൻ ഒന്നടങ്ങി. അമ്മ അകത്തേയ്ക്കു കയറിപ്പോയി. അചന്നു വെറിലയിൽ ചുണ്ണാമ്പു തേയ്ക്കുന്നു. ചേടൻ ദേശ്യത്തോടെ ഒന്നു നോക്കിയിട്ട് അകത്തേയ്ക്കു കയറിപ്പോയി.

ഞാൻ തിണ്ണയരികിൽ തന്നെ നിന്നു. എന്തുകൊടു എന്നു കണ്ണു നിരഞ്ഞു. അടിയുടെ വേദനയ്ക്കു, മരിയുന്നോ ഒരു വിമിഷം. എന്നു ഉള്ളിൽ വിഞ്ഞിക്കുടി അന്നത്തെ സംഭവങ്ങൾ എല്ലാം ഒരു സിനിമ പോലെ മിന്നു.

‘ വാ... വന്നു കയ്യും മൊബൈം കഴുക്ക... എന്നിട്ട് വേഗം വന്നു ചോറുണ്ട്... എല്ലാരും കഴിച്ചു... ’

എടത്തി എന്നേ നോക്കി പറഞ്ഞു. ഞാൻ നിന്നിടത്തു നിന്നന്നങ്ങിയില്ല. എന്നു കാലുകൾ മണ്ണിൽ ഉറച്ചു പോയതു പോലെ. കണ്ണിൽ നിന്നും കണ്ണീരുംഘകി. എടത്തി തിണ്ണയിൽ നിന്നും മുറിത്തേയ്ക്കുംഞ്ഞി. എന്നു കയറിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചു.

‘ വാടാ... അയ്യേ... ഒരു പുരുഷൻ..... അമേരെ കയ്യീന് ഒരടി കൊ പ്പോഴേ നിന്നു കരയേ... ’

എന്നേ വലിച്ച കൊ കുപോയി അരബിത്തിയിലിരുന്ന വെള്ളകൾ മീറ്റു അടുത്തു നിർത്തിയിട്ട് എടത്തി അടുക്കളെയും കയറി. ഞാൻ യാളനികമായി മുഖം കഴുകി.

‘ വാസ്തവം... ഒ... ചോറു വിളവി വെച്ചു... വേഗം വന്നോളു... ’

എടത്തി വീ കും വിളിച്ചു. ഞാൻ പതുക്കെ ചെന്ന ബെണ്ണിലിരുന്നു. കണ്ണീരു നിൽക്കുന്നില്ല. പുളിഫ്രൂടി ചോറിൽ ഒഴിച്ചു തരുന്നോൾ എന്നു മുഖത്തു നോക്കിയിട്ടു പാണ്ടു.

‘ ചോറിൽ കണ്ണീരു വീഴ്ത്തലേ... അത് ദോഷം... കേട്ടോ... ’

എന്നിട്ട് മാറിനിന് സാരിത്തുപിൽ കയ്യുടുച്ചു. ആ മുഖത്തോരു പ്രസന്നത ഒളി മിനിയതു പോലെ. അപ്പോൾ അമ്മ വാതിൽക്കൽ വന്നിട്ടു പാണ്ടു.

‘ ഇനി നീയാരേ കാത്തു നികുകാ... നീയും വല്ലോം കഴിചേച്ച് എല്ലാം എടുത്തു വെച്ചു കെടനൊരജാൻ നോകൾ... ’

‘ ശരിയമേ... ഞാനും കഴിക്കാൻ പോകുവാ... ’

എടത്തി ഒരു പാതമെടുത്ത് അല്ലെ ചോറും കരികളും വിളവി എന്നു വലത്തു വശത്തു വന്നിരുന്നു കഴിയാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ മല്ലെ ചോറു കുഴച്ചു.

‘ ഏടൻ രെ ശ്രീ കുട കിട്ടേന്ന് കരുതിയതാ ആദ്യം.... അതേയും വികൃതിയലേ നീയിനു കാണിച്ചേ... ഞാനായിട്ടു ആരോടും പറേന്നില്ല....നീ തന്നെത്താൻ ഒന്നു ചിന്തിച്ചേ... ചെയ്തതു ശരിയായിരുന്നോന്ന്... ’

അവർ എന്നു മുഖത്തു നോക്കാതെ മല്ലെ പറഞ്ഞു. ഞാൻ പെട്ടു കയ്ക്കുടണ്ട് എഴുന്നേറ്റു. എടത്തി എന്നു ചുമലിൽ ബലമായി പിടിച്ചു താഴേയ്ക്കിരുത്തി എന്നിട്ടു പാണ്ടു.

‘ ഇരിയെടാ അവടെ... വേണേൽ തിനേച്ചു പോ... നേനകൾ വാതിതരാൻ ഇവിടെ നോരുയെന്നുമില്ല.... ’

പിന്നെ അവർ എഴുന്നേറ്റു. അവരുടെ പാതരു കൊ കു തിരികെ വെച്ചു. അപ്പോൾ ഞാൻ ക കു. അവർ തിരിഞ്ഞു നിന്ന് സാരിത്തുപെടുത്തു കണ്ണു തുടക്കുന്നു. എന്നു ചക്കു പൊടിയുന്ന പോലെ. ദ്രോഹിയാണു ഞാൻ, എനിക്കു തോന്തി. എന്നേ എനിക്കു തന്നെ മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എന്നിനു വേ മുകളിൽ കയ്യും നിന്നു.

എനിക്കു കേഷണം തുടരാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഞാനും നിർത്തി. പിന്നെ എഴുന്നേറ്റു കയ്യും മുഖവും കഴുകി. അടുക്കളെവാതിലിൽ വന്നെത്തി നോക്കി. ഞാൻ കഴിച്ച എന്നു പാതരവും കയറിൽ പിടിച്ചു അവർ എന്നേ ആലോചപ്പിച്ചു നിൽക്കുന്നു. എന്നു തലവെട്ടു ക തോടെ അവർ പാതരം

കൊ കുപോയി എച്ചില്ലാത്രത്തിലേയ്ക്കു മറിച്ചു. പിനെ എനേ ഒന്നു തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ഞാൻ മെല്ലു അവിടെ നിന്നും നിഷ്ക്രമിച്ചു, എൻ്റെ മുൻഗിലേയ്ക്കു പോയി.

രാത്രി കിടന്നിട്ടുംകും വരുന്നില്ല. ഏടത്തിനേരാട് എന്നില്ലെങ്കെല്ലു കാമം അണബൊട്ടി ഒഴുകുന്ന പോലെ. അതെ സമയം അവരെ ഉപദ്രവിക്കുകയാണെന്നുജ്ഞെ ഒരു തോന്തലും. ഏതെങ്കിലും കാരണവശാൽ ഞാനുമായി അവർക്കൊരു ബന്ധം വന്നാൽ, ആലോച്ചപ്പോൾ ഒരു സുഖം. ഏടത്തിയുടെ ആ ബിന്ദുക്കരുപ്പുഠിൽ മുഖമമർണ്ണി കിടക്കുന്നതോർത്തപ്പോൾ അറിയാതെ എൻ്റെ കൈ മു നിന്നിലേയ്ക്കു ചെന്നു. ആ സന്തോഷമോർത്ത് ആള്ളാറിക്കുന്ന കുണ്ണമോനെ ഒന്നു താലോച്ചിച്ചു. അടുത്ത നിമിഷം എൻ്റെ ചേടൻ്റെ രൂദ്രമുഖം മനസ്സിലോടിയെത്തി. ഏനെ വിജിച്ചു കുടുക്കിടത്തിയാൽ ഏടത്തിയുടെ സാമാന്തതിൽ ചൊരിയൻപൊട്ടി വിതരുമെന്ന ചേടൻ്റെ ഭീഷണി പൊങ്ങിനിന്ന് എൻ്റെ കുണ്ണയുടെ ചുണ കെടുത്തി. ഏടത്തിയുടെ മുഖം മനസ്സിൽ നിന്നും മാറി, ആ സ്ഥാനത്ത് വിലാസിനിയുടെ പുട്ടപ്പറ്റി സകല്ലിക്കാൻ ശമിച്ചു. എങ്കിലും ഏടത്തിയുടെ കുറിമുടി നിംഞ്ഞ തടിച്ച പുറും അടക്കന്തും മൊന്തമുലകളും വീ കു വീ കു തെളിഞ്ഞു വരികയായിരുന്നു. അതു വീ കു വീ കു കാണാനുള്ളേണ്ട മോഹം ശക്തിപാപിയ്ക്കയായിരുന്നു. ചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ചുപോണോ ഞാനുണ്ടിപ്പോയി.

എൻ്റെ മുൻഗിലുടെ വാതിൽ മെല്ലു തുറക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ടാണു ഞാൻ തിരിഞ്ഞു കിടന്നത്. സുസ്വാമേരവദനയായി, ആരുദ്ധരയും മധ്യക്കുന്ന മദ്ധരാസവും പൊഴിച്ചുകൊഞ്ചെ ഏടത്തി എൻ്റെ മുൻഗിലാതിൽക്കണ്ണ്. ഞാൻ കട്ടിലിൽ എഴുന്നേറുരുന്നു. രാവിലെ കുളികഴിഞ്ഞത് വരുന്ന മാതിരി വെറും സാരിപ്പൂവാടയും മുൻവശം തുറന്നിട സ്റ്റൗസും. ബോ പോലുമില്ല മുലക്ക്രണ്ണുകൾക്കു മുകളിൽ അലസമായി കിടക്കുന്ന സ്റ്റൗസ് മുലക്കെട്ടുകളേ മറച്ചിരുന്നു. ആ കുമ്പളങ്ങാം മുലകൾ കിടന്നു തിളങ്ങുന്നു. പാവാടക്കെട്ടിനു മുകളിൽ തുടിച്ചുകിടക്കുന്ന വയറിന്റെ അല്ലം മുകളിലായി അനുഭവക്കുളം മാതിരി പുക്കിള്ളു. അടിവെച്ചടിവെച്ചു എൻ്റെ അടുത്തേയ്ക്കു നടന്നപ്പോൾ സ്വത്രന്മായികിടന്നിരുന്ന ആ വനുലകൾ എന്നെ തലയാട്ടി വിജിച്ചു. എൻ്റെ ഹൃദയം അമിതാവേഗത്താൽ തുള്ളിച്ചാട്ടി. അവസാനം ഇതാ, ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ച പോലെ ഏടത്തി എന്നെ തേടി വന്നിരിയ്ക്കുന്നു. ഞാൻ മനസ്സിൽ പാഞ്ഞു, വന്നോള്ളു, എൻ്റെ കുണ്ണമോനെ ഞാൻ കെട്ടഴിച്ചു വിടും, അവന്വിടെ താണ്ടഡായമാടും. ഏടത്തിയുടെ ഇവ അരക്കെട്ടിൽ ഇത്രയും സുഖം ഒളിച്ചിരിപ്പു ചായിരുന്നോ എന്ന് അപ്പോൾ ഏടത്തി പോലും അതിശയിയ്ക്കും. എന്നിയ്ക്കു കാഴ്ച വിശ്വസിക്കാനായില്ല. കതകു ചാരിയിട്ട്, അവർ എൻ്റെ മുവിൽ വന്നു നിന്നു, വാപാളിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന എൻ്റെ താടിയിൽ പിടിച്ചുകൊഞ്ചു കുപോച്ചു.

‘എന്നാടാ മിഴിച്ചു നോക്കുന്നോ...?...’

‘എടത്തി... ഏടത്തി...’ എന്നിയ്ക്കു വാക്കുകൾ കിട്ടിയില്ല.

‘എടത്തിയല്ല... ശീതം... പിളിയ്ക്കു എൻ്റെ ശീതേന്ന്...’ കുണ്ണുകളിൽ കത്തുന്ന കാമാഹത്തിൻ്റെ തീക്ഷ്ണണ്ടയോടെ എന്നോടവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

‘ശീതം... എൻ്റെ ശീതം...’ എൻ്റെ വാക്കുകൾ പകുതി തൊ യിൽ കുടുങ്ങി.

‘ഞാൻ... ഇൽക്കുണ്ണോ... അതോ നിന്റെ കുടുക്കിടക്കാനോ....?’

എൻ്റെ ഉത്തരത്തിനു കാതു നിൽക്കാതെ അവർ സ്റ്റൗസും താഴേയ്ക്കിട്ടു. എൻ്റെ മുവിൽ ആ വെളുത്തു തുടുത്ത മുലകൾ നിന്നു വിരിച്ചു. ആ മുലകളിൽ തലോടാൻ എൻ്റെ കയ്കൾ വെന്നി.

‘ഇന്നാ... നീ ഇത്രയും കാലം ... നോക്കി പെള്ളമിറക്കിക്കോ കുടാനലേ... ഇനി ഞാൻ നിശ്ചയിക്കുന്നില്ല...’ എടുത്തോ... തിനോ... കുടിച്ചോ... എല്ലാം... എൻ്റെ വാസ്തവന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ....

പിന്നുയവർ സാവധാനം പാവാടയുടെ കെട്ടഴിച്ചു. അതു താഴേയ്ക്കിട്ടു വീണു. എൻ്റെ കണമുന്നിൽ അവർ പുർണ്ണനശയായി നിന്നു മദ്ധരാസിച്ചു. പാവാടക്കെട്ടിന്റെ പാടിനു താഴെ തുടുത്ത അവരുടെ മദനപ്പൂക്കാവനം വെട്ടിനിരത്തിയ രോമക്കുറിക്കളാട ത്രിക്കോണാകൃതിയിൽ നിന്നുന്നു മാടിവിളിച്ചു. അവർ അവരുടെ അരക്കെട്ട് എൻ്റെ മുഖത്തെടുടപ്പിച്ചു. ആ തടിച്ച പുറപ്പത്തിൽ അവർ എൻ്റെ മുഖം പിടിച്ചടപ്പിച്ചു. എന്നിട്ടവർ കല്ലുടച്ചു നിന്നു പറഞ്ഞു.

‘നിന്നക്കു വേ 1 ... നല്ല സുന്ദരമായി കഴുകി കുളിച്ചു പുത്രത്തിയാക്കി കൊ കു വന്നിരിയ്ക്കുന്നു.... വിലാസിനിയുടെ സാമാനം നീ നക്കിക്കുടിച്ചില്ലെല്ലു... അതുകു... ഞാൻ കൊതി തുള്ളിയെടാ.... തിന്ന്... അതുപോലെ ഇതും കടിച്ചു തിന്ന്... എൻ്റെ വാസ്തവക്കുട്ടൻ തിന്ന്....’

ഞാനാ തടിച്ച ത്രിക്കോണത്തിൽ മെല്ലു കടിച്ചു. അപ്പോൾ അവർ, കാമുകൻ്റെ ചുംബനു രഹസ്യഭാഗത്തു പതിഞ്ഞപ്പോൾ ഓയ കുളിരും കോരിത്തരിപ്പും കൊ... ഒരു ശീൽക്കാരശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു. എൻ്റെ ആത്മാവിനേയും ശരീരത്തെയും വിജുംഭിച്ചു നിന്നു കുണ്ണയേയും ഒരുമിച്ചു ആ ശബ്ദം കോർമ്മയിൽ കൊളളിച്ചു. തടിച്ച തുടക്കളുടെ സംഗമസ്ഥാനത്തെൽ

ഉള്ളിയിട്ടിരഞ്ഞുന ആ കീറലിൽ ഞാൻ എന്ന് നാസികാഗ്രം അമർത്തി താഴ്ത്തി. അല്ലോ അകന ആ കീറലിനുള്ളിൽ നിന്നും ഉയർന്ന മദഗന്ധം ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് വിലാസിനിയുടെ യോനിയിൽ നിന്നും വമിച്ച ഗസത്തിന്റെ ഓർമ്മയുണ്ടത്തി. അതേ ഗസം തന്നെ ഏടത്തിയുടെ ഇള സുരത്പുഷ്പത്തിനും. എന്ന് സിരകളിൽ വൈദ്യുതി ഓടിത്തുടങ്ങി. ഞാൻ ആ തുടകൾ അകത്താൻ ശ്രമിച്ചു. അപ്പോൾ ഏടത്തി, അല്ല ഗീത എന്ന് മുഖം പിടിച്ചു മാറ്റി. പിനെ എന്ന പിടിച്ചുനേപ്പിച്ചു. അവർ കട്ടിലിന്റെ അരികിൽ ഇരുന്നു. എന്നിട്ട് കാലുകളക്കത്തി എന്ന് കയ്യ് പിടിച്ചു അവരുടെ കാലുകൾക്കിടയിൽ മുടിൽ നിന്നു. പിനെ എന്ന കവിളുകളിൽ പിടിച്ചു അവരുടെ നാശങ്ങാടു ചേർത്തു. ആ മുലകൾക്കിടയിൽ ഞാൻ മുഖം ചേർത്തു. കുട്ടിക്കുറാ പാധരിന്റെ മണം ആ മുലതടങ്ങളിൽ നിന്നുയർന്നു. എന്ന് കവിഗ്രഹാന്ന് അവരുടെ അടിവയറിൽ മുടി നിന്നു. ഞാൻ അവരുടെ ഒരു കയ്യപൊക്കി ആ കക്ഷത്തിൽ ചുംബിച്ചു. കരുത്തു ചുരു രോമങ്ങൾ എന്ന് മുകൾക്കിൽ മുടി അവയ്ക്കിടയിൽ നിന്നും വിലാസിനിയുടെ പുറിലേതു മാതിരിയുള്ള ഗസം പാധരിന്റെ സൗരദ്വേതാടു കലർന്ന് എന്ന് മുകൾപടിച്ചു കയറി. ഞാൻ ആ കക്ഷത്തിൽ ഒന്നു കടിച്ചു. മറോ കയ്യ കൊ... അവർ എന്ന് കാലിനിടയിൽ അവരുടെ വയറിലിടിച്ചു രസിയ്ക്കുന്ന എന്ന് ഗുലാബന പിടിച്ചമർത്തി. അവരുടെ മുഖപാണിയിലിരുന്ന് അവൻ പിങ്കിത്തുടിച്ചു. കക്ഷത്തിൽ നിന്നും എന്ന് ചു... ഗീതയുടെ തടിച്ചു ചുവന്ന ചു കുളിലേയ്ക്കു നീങ്ങി. പാതി വിടർന്ന ആ ചു കുൾ എന്ന് ചു കുളുമായി കിന്നാരം പറഞ്ഞപ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണുകൾ കുമ്പിയാട്ടു. ഞങ്ങളനേയും മുഖത്ത് ചുംബനവർഷങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞു. അവരെന്ന് മുഖം പിടിച്ചു അവരുടെ പോർമുലകളിൽ കൊ... വന്നു. അതിൽ ഒരു തെട്ടടുത്ത് എന്ന് വായിൽ വെച്ചു തനിട്ടു പറഞ്ഞു.

‘എന്ന് പൊന്നു മോൺ ഇതൊന്നു കുടിയ്ക്കു... ഏടത്തി സുവിക്കേടു...’

ഞാൻ ആ മുലശ്ശെട്ടു വായിലെടുത്തു. കോർക്കടപ്പു പോലെ കല്ലിച്ചു ആ മുലശ്ശെട്ടിൽ ഞാൻ മുന്തിരി കട്ടിക്കുന്നതു പോലെ കടിച്ചു. അപ്പോൾ എന്ന് കവിളത്ത് മെല്ലെയാരടി തനിട്ട് അവർ കുറുക്കി.

‘കുറുപ്പൻ... കടിയാതെ... നിന്ന് ഏടത്തിയേ നോവിയ്ക്കാതെ കുടിയ്ക്കു മോനേ.....’

ഞാനാ തവിട്ടു നിന്ത്തിലുള്ള മുലക്കണ്ണുകളിൽ നക്കി. ഒരു മുല കുടിയ്ക്കുന്നേരാൾ മരു മുലയിൽ ശെക്കിക്കാട്ടു.

‘എന്ന് വാസുക്കുട്ടാ... നിന്നെക്കല്ലാമരിയാം... മാറി മാറി ചെയ്യാം... മോനേ...’ അവർ അവരുടെ തടിച്ചു തുടകൾക്കിടയിൽ എന്നെ ഇരുക്കിപ്പിടിച്ചുകൊ... പറഞ്ഞു.

മരോ മുലയിലും ഞാൻ എന്ന് പല്ലുകൾ കൊ... സുവഞ്ചിന്റെ കോരലുകൾ നടത്തി. ഗീത ഇരുന്നു വൃളിച്ചു. ഞാൻ എന്ന് ഒരു കയ്യ് അവരുടെ തുടകൾക്കിടയിലേയ്ക്കു കടത്തി. കട്ടിലിൽ ഇരുന്നതു കൊ... അല്ലം പരന്നുവിട്ടു ആ നന്നതെ യോനിച്ചാലിനുള്ളിൽ മെല്ലെ തടവി. അവരുടെ നന്നതു പീരിത്ത കന്തിൽ എന്ന് കയ്യവിരൽ മുടിയപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു.

‘ഹാവു... എന്ന് വാസുട്ടാ... ഇനിയെനിയ്ക്കു കിടക്കണം.. കിടന്നു കളിയ്ക്കും...വാ.... ഇങ്ങോട്ടു കേറിക്കിടക്ക...’

അവർ കാലുകളക്കത്തി എന്നെ സ്വത്വതനാക്കി. എന്നിട്ട് കട്ടിലിലേയ്ക്കു കിടന്നു. എന്നിട്ടേനേ കയ്ക്കലായത്തി മാടി വിളിച്ചു. ഞാൻ കട്ടിലിലേയ്ക്കു കയറി, ആ തടിച്ചു തുടകൾ അകത്തി കാലുകൾക്കിടയിൽ മുടുകുത്തി നിന്നു. അപ്പോൾ അവരുടെ വിരിത്തെ ത്രികോണം കുറുത്തോരുമായാട്ടുവരുന്നു എന്നു എന്നെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു.. അതിന്റെ ഉള്ളിൽ ആ തടിച്ചു ചക്രച്ചുള്ളക്കന്തും ആ ഇലബരയങ്ങളും ഉയർന്നു നിന്നു, അന്നു അടയേ പിടിച്ചപ്പോൾ ക തു പോലെ. ഒരു വൃത്താസം മാത്രം, ആ പുറന്നും വിലാസിനിയുടെ പുറിന്റെ അതേ മദഗന്ധമായിരുന്നു എന്നു മാത്രം. എന്നേതെന്നു ഉറു നോക്കി വായും പൊളിച്ചു കിടക്കുന്ന ആ യോനിപിടവിൽ ഞാൻ ഒന്നു തലോടി. എന്ന് വിരൽ ആ ചാലിന്റെ അടിഭാഗത്ത് എത്തിയപ്പോൾ എന്ന് ഗീത വികാരം കൊ... കിടന്നു വൃളിച്ചു.

‘ഇനി എത്തിനാടാ ... താമസിപ്പിയ്ക്കുന്നേ... വാടാ... നീ നിന്നു ആ ഉണ്ണിക്കണ്ണനേ ഇങ്ങോട്ടു വെയ്ക്കാം... എന്നിയ്ക്കു... സഹിയ്ക്കുനില്ലോ മോനേ...’

വികാരം കൊ... വീരപ്പു മുടി ത്രസിച്ചു കൊ റിസു ആ ത്രികോണത്തിലേയ്ക്കു കമ്പിയായി നിന്നു പിരിയ്ക്കുന്ന എന്ന് കുണ്ണിയെടുത്തു പതുക്കെ ഞാൻ ഒന്നു മുടിച്ചു.

‘ഹോ... എത്തോരു ചുടാടാ അവൻ... വെയ്ക്കാ മോനേ... വെയ്ക്കു... എന്ന് വാസുക്കുട്ടാ... സു... വേഗം... എന്നിട്ട്...പണ്ണിത്തകർക്കെടാ... നിന്ന് ഇള കുണ്ണിയ്ക്കു വേ വീ വായും പൊളിച്ചു.. കാത്തിരിയ്ക്കുവാടാ അവളും...’ ഗീത തുടകളിട്ടുരുമി.

ഞാൻ മെല്ലെ ഗീതയുടെ മുകളിലേയ്ക്കു കിടന്നു. എന്നിട്ടേനു താഴ്ന്നു. ആ പുറിന്റെ വാതിലിൽ പ്രവേശനം കാത്തു തള്ളിനിന്നരുന്നു കുണ്ണിത്തലയ്ക്കു വേ വീ അതിന്റെ ഭളങ്ങൾ

വഴിമാറിക്കൊടുത്തു. എൻ്റെ കുണ്ണയുടെ തക്കാളിമുഖം ആ ചുട്ടു പുറിലേയ്ക്കിരഞ്ഞാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ശീത കുറുകി.

‘ ഹോ... എൻ്റെ വാസുട്ടം... തള്ളിക്കേരോടാ... എന്നിട്ടിയ്ക്കു... എൻ്റെ പുറിമോളുടെ വായടിച്ചു കീറാ... അയ്യോ... തള്ള്..തള്ള്... ‘ അവർ കിടന്നു വിശ്വാസിച്ചു തുള്ളി.

‘ എട്ടിനിനി...’

ഒരു ശർജ്ജനം. നൈസർ ര കു പേരും തെട്ടി, തലതിരിച്ചു നോക്കി. ചേടൻ, സംഹാരരുദ്രനേപ്പോലെ നിന്നു വിറയ്ക്കുന്നു. ആ കണ്ണുകൾ ചുവന്നിരുന്നു. ചുരുട്ടിപ്പിടിച്ചു കയ്യിൽ എന്നോ ഒരു പൊതിയുമുണ്ട്. ബലിഷ്ഠമായ ആ കയ്യുകൾ എന്ന ശീതയുടെ മുകളിൽ നിന്നും ഒരു പുഷ്പം പോലെ പൊക്കിയെടുത്ത് മുൻയുടെ മുകളിലേയെറിഞ്ഞു.

‘ കീറിത്തരാമെടാം... നിന്റെ ഈ കടപ്പുറു താൻ കീറിത്തരാമെടാം... കഴപ്പിപ്പുറിമോളേ...’

എടത്തി ചാടിയെഴുന്നേരി കട്ടിൽ ഇരുന്നുകൊ കു ചീറി.

‘ അതേദേശം... എന്നിയ്ക്കു കഴപ്പു തന്നെയാഡോ... തനിയെല്ലാം തീടുക്കൊതം മതിയപ്പോ... എന്നിയെല്ലാം പുറിൽ കളിയണം... കളിച്ചുകളിച്ചതു കീറിണം... നൈസകു വേരെ കീൽ... അതു കീറാൻ ദേ നൈസട അന്തിയനോ... നോക്ക്, അവൻ്റെ കുണ്ണ നോക്കുടോ... എന്നിയ്ക്കു മതിയെടോ...’ എടത്തി ര കു കയ്യുകൊ കു തന്റെ പുറു വിളർത്തിക്കാട്ടികൊ ലറി.

‘ ചരി... നിർത്തെടാം... നീ അവനെ കേരി പുറിലുടിപ്പിയ്ക്കു... അല്ലോടോ...’

ചേടൻ എടത്തിയുടെ കരണത്ത് ശക്തിയായി അടിച്ചു. എടത്തി കട്ടിലിലേയ്ക്കു വീണു. അതു കു താൻ ഒരു വിധത്തിൽ എഴുന്നേരി ചെന്ന് എടെന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു.

‘ വേ... ചേടാം... എടത്തിയെ തല്ലു... താനാ എടത്തിയെ പിടിച്ചു... എന്നെ തല്ലിയേം... എന്നെ കൊന്നോ...’

ചേടൻ തിരിഞ്ഞെ എൻ്റെ കരണത്ത് അടിച്ചു. താൻ തലകുണ്ണാം നിലത്തിരുന്നു പോയി. പിനെ ചേടൻ കട്ടിലിലേയ്ക്കു കയറി. എടത്തിയുടെ കാലുകൾ സ്വലമായി അകത്തി ചവുട്ടി പിടിച്ചു. പിനെ കയ്യിലിരുന്ന പൊതി തുറന്നു. മറു കയ്യുകൊ കവച്ചു കിടന്ന എടത്തിയുടെ പുറു ര കു വിരലുകൾ കൊ കവച്ചു പിളർത്തിപ്പിടിച്ചു. താൻ വീ കു എഴുന്നേരി പെച്ചു പെച്ചു കട്ടിലിനടുത്തതാണി.

‘ നിന്റെ ഈ പുറിന്റെ കടി ഇന്നു താൻ തീർത്തുതരാം... ഇന്നാ പിടിച്ചോടാം... സുവിക്കോടാം... പുറിമോളേ...’

ചേന്ന തിരിഞ്ഞിപ്പുവിഞ്ഞെ നിന്തുതിൽ ചുവന്നു തുടുത്ത് പൊളിഞ്ഞിരുന്ന ആ പുറിന്റെ വിടവിലേയ്ക്കു ചേടൻ ആ പൊതി കുടഞ്ഞു. അപ്പോഴാണു താൻ തെട്ടിയത്. നായ്യരണ്ടുപുാടി ! എൻ്റെ തേവരേ, ചേടൻ പറഞ്ഞ പോലെ ചെയ്തല്ലോ. താൻ ചേടെന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു തകയാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ സമയം കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആ പൊതി മുഴുവൻ എടത്തിയുടെ തുറന്നിരുന്ന യോനീ പിടവിൽ വീണു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അടുപസിച്ചുകൊ ചേടൻ ആ പുറച്ചു പിടിച്ചു. നിമിഷം കഴിഞ്ഞില്ല. എടത്തി കയ്യുകൊ കു പുറു ചൊറിയാൻ തുടങ്ങി. ചൊറിച്ചിലിന്റെ ശക്തികുടി.

‘ എൻ്റെ... സാമാനം ചൊറിയുനേ... അയ്യോ എന്നിയ്ക്കു വയ്യേ... അയ്യോ... ഈ ദുഷ്ടന്റെ എൻ്റെ പുറിൽ പാഷാണം വെതരിയേ... എന്റെമോ...’

എടത്തി ര കുകയ്കൾ കൊ കു പുറു മാന്തിപ്പൊളിക്കൊൻ തുടങ്ങി. അതു വലിഞ്ഞു കീറി. അതിനുള്ളിൽ നിന്നും ചോര ലഭിച്ചാൻ തുടങ്ങി. അവർ കട്ടിലിൽ കിടന്നുതു കു. താൻ അവരേ ആശസിപ്പിക്കൊൻ ശ്രമിച്ചു. ചേടൻ നിന്നു പൊടിച്ചിരിച്ചു.

‘ നീ ഇവനേ കേരി പണ്ണിയ്ക്കു... ഇന്റെ പുറിന്റെ ഒടുക്കത്തേ കടി ... തീരട്ടോടോ...’

‘ എടാ മയിരേ... നീനെ താൻ... നീ എൻ്റെ ശീതയേ...’ താൻ ചേടെന്റെ കഴുത്തിനു കുത്തിപ്പിടിച്ചു. ചേടനു ശാസനം മുട്ടി. താൻ പിടി പിടിലും. അവസാനം ചേടൻ കുഴഞ്ഞു വീണു. താൻ വീ കു എടത്തിയുടെ അടുത്തതാണി.

‘ പാഷാണമല്ലഎടത്താം... വെറും നായ്യരണ്ടുപുാടിയാ... ഇച്ചിരെ കഴിയുന്നു... മാറിയേണ്ടാണു... എൻ്റെ എടത്താം...’ താൻ അവരേ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരണത്തു. എന്നെ തള്ളി മാറിയിട്ടു അവർ പുറും തുടക്കളും മാന്തിക്കൊ കവയ്ക്കിട്ടു കു. അവരുടെ കവയ്ക്കിട്ടു മുഴുവനും രക്തകളുമായി. താൻ നിലവിളിച്ചു പോയി.

‘ എൻ്റെ എടത്താം... എൻ്റെ പൊന്നു ശീതകുടാം...’

‘ ഡാ...ഡാ...വാസുകുടാം...’ എന്നെ ആരോ കുലുക്കി വിളിയ്ക്കുന്നതും എൻ്റെ മുവത്തു തണ്ണുത്തു വെള്ളം വീഴുന്നതും അറിഞ്ഞാണു താൻ കണ്ണു തുറന്നത്. പ്രഭാതസുരുന്റെ വെളിച്ചു അടിച്ചപ്പോൾ എൻ്റെ മുഖം മണസ്സുണ്ടാവോൾ താൻ എടത്തിയുടെ മാറിൽ തല ചായച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവരുടെ മുഴുമുലകളിൽ എൻ്റെ മുഖം വിശ്രമിക്കുന്നു. എൻ്റെ മുവത്തു തളിച്ച വെള്ളം കൊ അവനും അവരുടെ വലത്തേ മുലയുടെ മുകളിൽ സ്ഥാനം

നന്നതിരുന്നു. ഞാൻ അർധാതെ അവരുടെ തുടകൾ അകത്തി നോക്കിപ്പോയി. കണ്ണുയർത്തി നോക്കുമ്പോൾ വാതികൽ അമ്മ.

‘ എന്നാടം... നീ എന്താക്കേയാം പിച്ചും പേരും പറഞ്ഞത്...’ ഏടത്തി ചോദിച്ചു.

‘ അതെങ്ങനെയാം... നേരത്തും കാലത്തും വീടി വരത്തില്ല... സമയത്താറങ്ങത്തില്ല... എന്നിട്ട് കുതീലുച്ചയാകും വരെ ഒക്കൊം... എന്നാ കെടക്കാൻ നേരു വല്ല നാമോം ജവിച്ചി കെടക്കുവോ അതുമില്ല... ഇങ്ങനൊരു ചെറുക്കണ്ണം...’

അമ്മയുടെ വകയായിരുന്നു അത്. അപ്പോഴും ഞാൻ ഏടത്തിയേയും അവർ എന്നേയും ഇറുക്കിപ്പിടിച്ചിരിക്കേയായിരുന്നു. ആ മുലകളുടെ ചെറുചുടിൽ, മുദ്രുലതയിൽ, എനിയ്ക്കു വീ കു ഒരു മയക്കത്തിന്റെ സുവം. അവരുടെ ശരീരത്തിന്റെ നീമണമവും, തെല്പുകനിരിയ്ക്കുന്ന കക്ഷത്തിലേ വിയർപ്പിന്റെ മത്തുപിടിപ്പിയ്ക്കുന്ന ഗന്ധവും ഒരു വിഷുക്കൈക്കുന്നിട്ടം പോലെ ഞാനാസ്വിച്ചു. ഒരു കൊച്ചുകുഞ്ഞിനേപ്പോലെ അവരുടെ ശരീരത്തിലേയ്ക്ക്, ആ സുഖാശീതളിമയിലേയ്ക്ക് ഞാൻ പറിച്ചേർന്നിരുന്നു. ആ കാഴ്ച ക പ്പോൾ പോകാൻ പോയ അമ്മ വീ കു തിരിഞ്ഞു നിന്നു. എന്നിട്ടു തെല്പാരു ഇംഗ്ലീഷ്യയോടെയും ദേഹ്യത്രോടെയും പറഞ്ഞു.

‘ ശീതേ... നീ അവനെ അങ്ങനെയെങ്കിൽ പുന്നാരിയ്ക്കു... അവനെ വിട്ടേ.. കൊച്ചു കുഞ്ഞാനുമല്ല... ഒരാത്ത പുരുഷനാ അവനില്ലോ...’

അതു കേടു ഏടത്തി അവരുടെ നെഞ്ചിൽ എന്നേ അടർത്തി മാറി. ഞാൻ വീ കു കിടക്കയിലേയ്ക്കു ചാഞ്ഞു. ഏടത്തി എഴുനേന്നാരു നിന്നു. പിന്നെ പറഞ്ഞു.

‘ മതി ഒങ്ങേരിൽ... എഴുനേന്നാരു പല്ലുതേയ്ക്ക്.. കാണ്ണി കുടിച്ചിട്ടു ഇനീം കെടന്ന് സ്വപ്നം കാണ്ണ...’

ഞാൻ അനങ്ങാതെ കിടന്നു. അമ്മ പോയികഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഏടത്തി തിരികെ വീ കു കട്ടിലിൽ ഇരുന്നു. എന്നിട്ടു ചോദിച്ചു.

‘ നീ എന്തു സ്വപ്നമാഡാ ക ത...’

‘ ഞാൻ ഏടത്തിനേ ചേട്ടേനേ...’

‘ അതിനു നീ എന്തിനാ പേടിച്ചു കരഞ്ഞത്... എടയ്ക്കു... എന്നേ വിളിച്ചു.....പിന്നെ നായ്ക്കണ്ണപ്പാടിനോക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു... പിന്നെ തെരി വിളിയ്ക്കുന്നതും കേടു... നീ വല്ലാതെ പേടിച്ചപോലു...’ ... ഓർക്കുന്നുരു കിൽ പറി... എന്താരുന്നു അത്...?...’

അവരെന്നു നെറിയിലും കവിളിലും തലോടി.

‘ അത്...അത്...ഞാൻ...’

‘ പറി...’

‘ തൊന്തു പറഞ്ഞതാ....എടത്തിയ്ക്കു വല്ലോം തോന്തുവോ...?...’

‘ ഇല്ല... എന്തായാലും പറഞ്ഞതാ... കേക്കാവല്ലോ...’

‘ ഞാനും...പിന്നെ ഏടത്തിം... കുടെ കട്ടിലേക്കെടുന്നു അത് ചെയ്തപ്പോ... ചേട്ടൻ വന്നു ക കുപിടിച്ചു...’

‘ ഓ... നെന്നക്കു വട്ടു കേരി...’

അവർ കട്ടിലിൽ നിന്നും ചാടിയെന്നീരു. എന്നിട്ടു തിരിഞ്ഞ വാതിൽക്കലേയ്ക്കു നോക്കി. പിന്നെ കട്ടിലിൽ വീ കു ഇരുന്നു.

‘ ഓ...പറി... കേക്കാട്ടു...’

‘ പിന്നെ... ചേട്ടൻ ഏടത്തിയേ പിടിച്ചു കെടത്തിട്ടു...’

‘ കെടത്തിട്ടു...?...’ അവർ എന്നെ പിടിച്ചേരുന്നേൽപ്പിച്ചു.

‘ ഏടത്തിടെ....അവരുടെ...മുള്ളുനേന്നുകത്ത്.... നായ്ക്കണ്ണപ്പാടിയിട്ടു...’ ഞാൻ അവരുടെ കവക്കിയിലേയ്ക്കു വിരൽ ചു കി പറഞ്ഞു.

‘ ഓ...പ്പേരും ഭവതി... നീ അതിപ്പഴും ഓർത്തേരാ കു നടക്കുവാനോ.... മഹി...നിന്നുംയാരു സ്വപ്നം...’

അവരുടെ നെഞ്ചു തുടിയ്ക്കുന്നതു ഞാൻ ക കു.

‘ പിന്നെ ഞാൻ ചേട്ടൻ കഴുത്തിനു പിടിച്ചു തെക്കി... ചേട്ടൻ ചതേതാനാറിയത്തില്ല... എന്നും ഏടത്തി.... കെടനു ചൊരിഞ്ഞു... നെലവിളിച്ചോ അവടെയെല്ലാം മാന്തിക്കീറി... എനിയ്ക്കു സഹിച്ചില്ല....ഞാനിരുന്നു കരഞ്ഞു...’

ഞാൻ ആ രംഗം കണ്ണുന്നിൽ ക തുപോലെ കണ്ണുകൾ പോത്തി.

ഒരു നിമിഷം ആരും ഒന്നും മി ഴയില്ല. പിന്നെ ഏടത്തി എന്നും മുടിയിൽ തലോടിക്കൊ കു പറഞ്ഞു.

‘ സാരമില്ല... അന്നു കട്ടിലിൻ്റെ കേരിക്കൈക്കുന്ന നെഞ്ചേളേ ഒളിച്ചു ക തുകൊ പ്പേ.. ഇങ്ങനെ പേടിപ്പിക്കുന്ന സ്വപ്നങ്ങളു കാണുന്നത്.... ഇനി അതോന്നും വാസ്തവിക്കു ഓർക്കു... ഞാൻ നിന്നും ഏടത്തിയന്നയല്ലോ... അന്നങ്ങനെ ചെയ്തതിന്റെ ഭദ്രവർഗ്ഗിക്കായാ... ഇന്ന സ്വപ്നങ്ങളും...’

ഇന്നീം വേ ഒത്ത വൃത്തികേടിനൊന്നും പോകരുത്... ഏടത്തിയേപ്പറി തെറായി വിചാരിയ്ക്കും ചെയ്യരുത്... കേടോ.... ‘

ഞാൻ തലയുയർത്തി അവരുടെ മുഖത്തു നോക്കി. അവരുടെ മുഖത്ത് വീ കും ആ കുസ്തി നോട്ടും ഒളിമിന്നി. അവരെഴുന്നേറു. വാതിൽക്കൽ ചെന്നിട്ട് തിരിഞ്ഞു നിന്നു പറഞ്ഞു.

‘ അപ്പും വാസ്തവവും എനിയ്ക്കും വേ ഒരു വേണമെങ്കിൽ ചേട്ടേപ്പോലും കൊല്ലും അല്ലോ... നേന്നുകൊണ്ടാണോ... എന്നോടിങ്ങനെ ഒരിഷ്യും...?..’

‘ ആ, എനിക്കറിയത്തില്ല... എനിയ്ക്കും എടുത്തേപ്പും എപ്പും കുറേ ഒരിയ്ക്കണം... എന്നാ എന്നേ മനസ്സില്ല....’

ഞാൻ അവരുടെ മുഖത്തു നോക്കാതെ പറഞ്ഞു.

അവർ തിരികെ വന്നു എന്നിട്ടെന്നേൻ കവിളിൽ ബലമായി നൂളിപ്പിടിച്ചു. കുന്നിഞ്ഞു നിന്നപ്പോൾ ആ മുടിക്കട്ടശിഞ്ഞു വീണ്ണു. നിവർന്നു നിന്ന് അവരതു കെട്ടി വെച്ചു. കയ്ക്കളുയർത്തിയപ്പോൾ ലേശം വിയർത്തു കക്ഷങ്ങളുടെ നന്ദിൽ എന്നേ കണ്ണുകൾ ഉടക്കി. അതു കു കുകൊ വർ പറഞ്ഞു.

‘ എക്കിലോ... ആ ഇഷ്യും മനസ്സിലിരിയ്ക്കേണ്ട ഒളളു... കേടോ മോനേ... ഇന്ന ഗീത ആളു വേരെയാ... മോനാ വെള്ളം അങ്ങു വാങ്ങി വെച്ചേരു... വാ, വനിട്ട് വല്ലോം തെണ്ണാൻ നോക്ക്... നേനക്കു പുന്നാരിയ്ക്കാൻ വേദേ ആളിപ്പേ... അങ്ങാടു ചെല്ലു...’

അവർ കു ഇയും വെട്ടിച്ചുകൊ നടന്നു മരഞ്ഞു. ആ പോകു നോക്കി ഞാൻ കട്ടിലിൽ ഇരുന്നു മനസ്സിലോർത്തു, ഇന്ന കു കുള്ളും വിടർത്തിപ്പിടിച്ചു നാലുകാലിൽ നിന്നുകൊടുക്കാനാണാലോ ഇന്ന പാവത്തിന്നേ വിധി. ഗണേശൻ പറഞ്ഞതു പോലെ ഇക്കണക്കിനാണാക്കിൽ അതിന്റെ തൊട്ടു മുന്നിൽ കെടക്കുന്ന മദനപ്പുറവ് എന്നും തരിശായിക്കിടക്കേതെന്നുള്ളു. എന്നേ വിരലുകളുടെ തലോടലോറു ആ ത്രിക്കാണാതേപ്പറി ഓർത്തപ്പോൾ ഒന്നുകൂടി ബലമായി നിന്ന കുണ്ണക്കുടനേയും താലോലിച്ചു ഞാൻ ഭിത്തിയിലേയ്ക്കു ചാരി

എടത്തിയമ - 9

ആ സംഖ്യയിനു ശ്രേഷ്ഠം ഏടത്തിയ്ക്കു എന്നോട് എന്നോ ഒരു അനുഭാവം ഉ വയതുപോലെ എനിയ്ക്കു തോന്നി. ആ കണ്ണുകളിൽ ഒരു കരുണ നിശലിയ്ക്കുന്നതു പോലെ. എനിയ്ക്കും ഒരു അഭിനിവേശം, അവരെ എപ്പോഴും നോക്കിയിരിയ്ക്കാൻ. എപ്പോഴും കു കുകൊ തിരിയ്ക്കാൻ. പലപ്പോഴും ഞാൻ ചിന്തിച്ചു, മറ്റൊള്ള കുടുംബങ്ങളിലും ചേട്ടതിയും അനുജമാരും ഇണ്ണു. എനിയ്ക്കു മാത്രം എന്നേ ഇങ്ങനെ തോന്നാൻ. ഇപ്പോഴെന്നിയ്ക്കു, ഇന്ന വയസ്സുകാലത്തു മനസ്സിലാകുന്നു അതൊരു ആദ്യാനുരാഗമായിരുന്നുന്നു. അവർ ഇന്ന വീടിൽ കാലെടുത്തു കുത്തിയപ്പോൾ തന്നേ, അവരെ ഞാനുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന എന്നോ ഒന്ന് തങ്ങളിൽ ഉടലെടുത്തു കഴിത്തിരുന്നു എന്ന്.

ഞാനിപ്പോൾ വെളിയിൽ അധികമാനും പോകാറില്ല, അതും വശ്യം കലുക്കേലും, പിനെ വീടിലേള്ളുള്ള സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാനും മാത്രം. ചില പ്രഭാതങ്ങളിൽ അടുത്തുള്ള അവലുതിൽ ഏടത്തിയുടെ കുടെ പോകാനും തുടങ്ങി. അമ്മയ്ക്കു തോന്നി മകനു കെൽ ഉ വയി എന്ന്. അതൊരിയ്ക്കു ഏടത്തി കാപ്പി കുടിച്ചുകൊ തിരുന്നപ്പോൾ സൃചിപ്പിച്ചു.

‘ ഗീതേ, വാസ്തവക്കുടനിത്തിൽ ഇഷ്യര വിചാരാക്കേ വന്നു തൊടങ്ങി. എന്നേ തേവരേ, ഇതങ്ങു നീ കു നിക്കേണേ....’

‘ എനിയ്ക്കിപ്പും സംശയാ അമേ.... ഉള്ളിലോടേ ഒന്ന്....’

‘ അതെന്തോടീ നിന്നക്കങ്ങനെ തോന്നിയത്....?..’

‘ അവനെപ്പും എന്നേ പൊറകി നിന്നെന തൊഴ്തെത്താള്ളു.... തേവരേ പേടിയാണെന്നാ എനിക്കു തോന്നേണേ...’

‘ ഹ...ഹ...’ അമ്മ ചിരിച്ചു. ‘

‘ അതു പിനെ ... അവരേ ഏടത്തീടെ മുന്നിൽ അവൻ കെറി നിക്കുവോടീ... ഇല്ലോ മോനേ....’

അമ്മ വാൽസല്പത്തോടെ എന്നേ കവിളിൽ തഴുകി. പാവം അമ്മ, എന്നേ മനസ്സിനേപ്പറി എന്തറിയുന്നു.

ഇപ്പോൾ വിലാസിനിയുമായും ഏടത്തി നല്ല അടുപ്പത്തിലായി. മികവൊരും എപ്പോൾ വിവസങ്ങളിലും ഉച്ചയുണ്ടു കഴിയുന്നപ്പോൾ വിലേശ്ചി വീടിൽ വരും. ഏടത്തിയുമായി കുടെ സൊറ പറയും, പേൻ നോക്കും, മുടി ചീകും, പിനെ തിരികൈ പോകും. വിലാസിനിയുടെ ചേച്ചിയേ പ്രസവത്തിനുകൊ കു വന്നതുകൊ അവിടെ എപ്പോഴും ആളു കാണും.

അതുകൊ „ നേരം പോകിനും വികാരശമന്ത്രിനുള്ള എൻ്റെ വഴി അടങ്കു പിന്നെ അടുത്ത വഴി ഏടത്തിയുടെ മാറകമേണി തന്നേ. ആ മെനിയുടെ നിമ്മനോന്നതങ്ങൾ എപ്പോൾ കു ലഭ്യം എനിയ്ക്ക് പുതിയൊരുത്തെഴുനം. കാണുന്നേരാറും അതു കുടിക്കുന്ന കുമിരുന്നു. എല്ലാം ഞാൻ വിശദമായി കു താണക്കിലും വീ കു വീ കു അവ കു ടിന്റാൻ എപ്പേഴും മനസ്സിനു കൊതി. ചിലപ്പോൾ അവരുടെ മുവത്തു കണ്ണും നട് ഞാൻ നോക്കിയിരിയ്ക്കും, അതു കാണുന്ന അവർക്കും എന്നേരാ ഒരു അരുതാഴികയാണോ, ഇംഗ്ലീഷ്യാണോ, ഇക്കണ്ണിലിയാണോ, ഒരു വികാരം ഉ കുമാന പോലെ എനിയ്ക്ക് തോനി. ഞാനവരെ അംഗപ്രത്യാംഗം മന:ക്കണ്ണുകൊ തച്ചുകിൽത്തലോടുന്ന പോലെ സക്തപ്പീച്ചു.

വിലാസിനിയുടെ ലൈംഗികാവയങ്ങളുടെ രൂചി എൻ്റെ നാക്കിലും നാഡികളിലും ഉണ്ടാകുന്ന കിലും അതിനേ മരിക്കക്കുന്ന ശക്തിയിൽ ഏടത്തിയുടെ രൂപം എൻ്റെ മനസ്സിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇന്നനിയ്ക്ക് തോനുന്നു, ഒരു പക്ഷേ അവരുമായി അന്ന് ഒരു സംഭോഗം നടന്നിരുന്നെങ്കിൽ അതെയും ശക്തിയായ ഒരിവാണു ഉ കുമായിരുന്നില്ല എന്ന്.

എന്നോടുള്ള സ്വന്നഹരം കൊ വാനോ, അതോ കരുണ കൊ വാനോ എന്നോ അവരും എന്നോടുള്ള അനുഭാവം കാട്ടിത്തുടങ്ങി. മുറിമടിയ്ക്കുന്നോൾ ഞാൻ നോക്കിനിന്നാൽ അവർ ഇപ്പോൾ മുല മറയ്ക്കാറില്ല. ചില ദിവസങ്ങളിൽ സ്വീജനുകൾ അയയ്ക്കുന്നതായിരിയ്ക്കും, അപ്പോൾ ആ മുലകളുടെ മുക്കാൽ ഭാഗവും തുഞ്ചി പെളിയിലായിരിയ്ക്കും. ചേടനോ അമ്മയോ വരുന്നതുവരെ അവർ ആ മനോഹരമായ കാഴ്ച കാണാൻ എന്നെന്ന അനുവദിച്ചിരുന്നു. സാരിത്തുബന്ധക്കു വിണ്ണുകിടക്കാലും എൻ്റെ മുന്നിൽ അതൊന്നും നേരെയാക്കാറില്ല. കിണറാക്കരയിൽ പാത്രം തേള്ളുന്നോൾ അവരുടെ കേരിവെച്ച വസ്ത്രങ്ങളിലും ആ വെള്ളത്തുടക്കൾ ഞാൻ ആസ്പദമുന്നുനോൾ വിയർപ്പാചുകുന്ന മുഖം അല്ലോ ചെരിഞ്ഞ മുഖത്തോടെ ഞാൻ നോക്കിയിരിയ്ക്കുന്നോൾ അവർ നന്നാം കു തായി ഭാവിച്ചില്ല. അരക്കല്ലിൽ അരയ്ക്കുന്നോൾ താളത്തിൽ ആടുന്ന ആ മുലകളും നോക്കി അവരുടെ അടുത്തു കും. ആടുന്ന അവരുടെ കു കുളിൽ നോക്കി വെള്ളമിക്കി നിൽക്കും. ചമമനിയരിയ്ക്കുന്നോൾ അതിൽ നന്നാ തോ ഒന്നാക്കിൽ വെള്ളം. നന്നാ ര കു പ്രാവശ്യം, ആ നെറിയിലും മുഖത്തും ഉരു കുട്ടിയെണ്ണുകുന്ന സേവപ്പിന്നുകൾ സാരിത്തുബന്ധയർത്തി ഞാൻ പ്രസിക്കാടുത്തിട്ടു. അപ്പോൾ അവരുടെ വിയർപ്പിന്റെ മാറകഗസ്യം എനിയ്ക്കുന്നോടെയേരുന്നു. അപ്പോഴാക്കു പേരിടാനാവാത്ത ഒരു വികാരം ആ കണ്ണുകളിൽ മിനലാടുന്നതു ഞാൻ കു ടീ. അതു കാണാൻ വേ ഭിത്തനെ അങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾക്കു വേ ഒന്നാൻ കാത്തു നിന്നു. അമ്പലത്തിൽ പോകുന്നോൾ അവരുടെ പിന്നാലെ മാത്രം നടക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചു. നടക്കുന്നോൾ താളത്തിൽ ഓളം പെട്ടുന്ന ആ നിതംബങ്ങൾ എനിയിരുത്തു ഹരമായി. എൻ്റെ നേട്ടവും ആസ്പദമുള്ളും സഹിയവയ്ക്കായപ്പോഴായിരിയ്ക്കും അവർ ഒരു ദിവസം അമ്പലത്തിലേയ്ക്കു പോകുന്ന വഴിയ്ക്കു ചോദിച്ചു.

‘ വാസുക്കുട്ടം, നീ എന്തിനാടാ കൊരോയായിട്ട് എപ്പേഴും എൻ്റെ വാലേ തുഞ്ചി നടക്കുന്നേ....’

ഞാൻ മി ടീയില്ല, എന്നു മറുപടി പറയും.

‘ എടാ നിന്നോടാ ചോദിച്ചത്... ’

‘ അതിപു... ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞാ... ഏടത്തിയ്ക്കു ദേശ്യം വരും...’

‘ ഹ... ഹ... കൊള്ളാം ... നീ ഇനി എന്ത് അവരാതം പറഞ്ഞാലും ഇപ്പും എനിയെല്ലാനും തോന്നത്തിലു.... അപേതുനേരു നമ്മളു തമ്മിൽ അങ്ങനെയെണ്ണാള്ള മറയാക്കു പോയിക്കഴിഞ്ഞേലു.... നീ പറഞ്ഞതാം..’

‘ എനിയ്ക്കിപ്പും... ഏടത്തിയേ എപ്പേഴും കാണാണുന്ന വിചാരം....’

‘ അതെനിക്കരിയാം... അത് നിന്റെ പ്രായത്തിന്റെയാ....ഇഷ്ടം കൊകു നന്നുമല്ല താനും... നീ നോക്കുന്നത് എൻ്റെ പുന്നിലും... എനിയ്ക്കുതു മനസ്സിലാക്കും....’

‘ അതേ... കാണുന്നേരാറും... പിന്നേ പിന്നേ നോക്കാണും ആശം...’

‘ അതു ശരി ...ഇപ്പും നീ എൻ്റെ പൊരകു കാണാനാ... പൊരകേ നടക്കുന്നത് അല്ലോ...’

‘ സത്യം പറഞ്ഞാ അതേ... നാടുകാരു പറേന്നത്... ഇം അടുത്തടത്ത് ഏടത്തിയേപ്പോലെ ഒരു... ഒരു... ഒരു... ഒരു ചര...പെണ്ണു വന്നിട്ടില്ലെന്നാ....’

‘ നീയെന്നാ... നിർത്തിയത്....തൊനീനടിച്ചോടാ... ഒരു ..ഒരു ചരപ്പേണ്ണോ?.. നമ്മളിപ്പു കുട്ടുകാരെന്നു വിചാരിച്ചു മതി....’

ഞാൻ പെട്ടുന്ന അവരുടെ ഒപ്പും നടന്നു കേരി. എനിട്ട് ആ ചെവിയിലേയ്ക്കു പറഞ്ഞു.

‘ അവരു പറേന്നത് ഏടത്തി ഒരു ഒത്ത പരക്കാനാ.... ഏടത്തിയേ കാണുന്ന അവർക്ക് ഏതാരെ കൈ തോനുനുവെന്ന്...’

എടത്തി പരിസരം മിന്ന വൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. പിന്നെ പറഞ്ഞു.

‘ അപ്പും ഞാൻ ഇം നാടുകാരുടെ സെവരും കെടുത്തി അല്ലോ... എൻ്റെ തേവരേ... ഇതൊന്നും ഞാനറിയേതാ ലേഡി... പൊരുക്കണേ...’

‘ ഇപ്പോൾക്കും എന്നോടസുധയയാ.. ഏടത്തീടെ കുടെ നടക്കുമ്പം... എന്നില്ലോരു ഗമേ...’

‘ ശൈരിയാ, ഇപ്പോൾ നീഡേബാരോത്ത ആണായിലേ.. വേറാരു നാടിലാരുന്നേങ്കിൽ ആൾക്കാരു പിചാരിച്ചേനേ ... നീ എൻ്റെ കെട്ടിയോനാണെന്നു... ’

‘ അല്ലോ... അങ്ങനെ ആധാലെന്താ കൊഴപ്പും...?...’ താനോരു ചോദ്യമർണ്ണത്തു. അവർ പെട്ടുനുന്നു.

‘ അയ്യട... നിന്റെ പുതി കൊള്ളാം... താന്നിപ്പോൾ ചേടുനും അനിയന്നും ഒരുമിച്ചു കെടക്കുവിരിയ്ക്കാം ..അലേ.. ഈ പിചാരേം കൊ നീ എൻ്റെ പൊരകേ മണത്തു മണത്തു നടക്കുന്നത്... കൊള്ളാം...’

‘ അതിനെന്തോ... നമ്മുടെ സമുദ്രാധികാരിയാണു അതോക്കെ നടക്കുന്നതല്ലോ... ദേ, , നമ്മുടെ മാളിയേക്കലേ കുട്ടപ്പച്ചാരുടെ വീട്ടിൽ, പിനെ വെട്ടുകൂഴിയിലേ നാഞ്ചിപ്പുംവിഡ, എല്ലാം ചേടുനും അനിയന്നും കൂടി ഒരു ഭാരേ ഒള്ളു... എന്താ കൊഴപ്പും...?...’

അവരെന്നും മി ഇയിലു. താൻ തുടർന്നു.

‘ പിനെ, നമ്മുടെ പുരാണത്തിൽ നേരുകൾ ... പാഞ്ചാലി അഞ്ചുണ്ണത്തിനെ പുഷ്പം പോലെ കൈകാര്യം ചെയ്തില്ലോ... വേരെയും കമകളും ...’

‘ എന്നില്ലതോന്നും കേൾക്കു... ’

‘ അല്ലെൻ്റെ ഗീതക്കുട്ടു... താനോർക്കുവാരുന്നു.... അന്ന് ഭീമൻ നമ്മുടെ ചേടുന്റെ മാതിരിയെങ്ങാനുമാരുന്നു പാഞ്ചാലിയോടു പെരുമാർജിരുന്നേങ്കിൽ ഒന്നാർത്തു നോക്കിയേ അവരുടെഗതി എന്നാരുണ്ടെന്നേ... എന്നില്ലോ കൂടി മേലാ.... ’

‘ മി എതിരിയെടാ അസാത്തേ... അവലമ്പുറിത്തു വെച്ചാ വേ എതീനു പറയുന്നേ....?... വീടിലേയ്ക്കു ചെല്ലുടെ... താന്നിനു ശ്രദ്ധയാക്കും നിന്നേ....’

അപോളിഫേയ്ക്കും ഞങ്ങൾ അസാത്തു അവലമ്പുറിത്തതിയിരുന്നു. ദിനയും പെട്ടയുമായി ആൾക്കാർ തൊഴാൻ വന്നു തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഞങ്ങളും പോയി വരിയിൽ നിന്നു. താൻ ഏടത്തിയുടെ തൊട്ടുപുരിക്കിൽ നിന്നപ്പോൾ അവർ എൻ്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചു മുമ്പിൽ നിർത്തി. തൊഴുതു വലിംവെച്ചു പുരിയിപ്പോൾ അവർ ചോദിച്ചു.

‘ നീഡേബാരും എൻ്റെ പൊരകിൽ നിന്നു തൊഴുന്നത്...’

‘ അതും... ഇപ്പുറിത്തതു തന്നേ... ’

‘ എപ്പുറിത്തതു...?...’

‘ ഏടത്തി തേവരേ തൊഴുന്നു... താൻ ദേവിയേ തൊഴുന്നു.. അതേള്ളു...’

‘ ദേവിയോ... അതിനിവിട ദേവീഃ പ്രതിഷ്ഠയില്ലല്ലോ...?..’

‘ പിടിക്കീലേ... എൻ്റെ മുമ്പി നിന്നു തൊഴുന്നത്.. എൻ്റെ ദേവി...’

‘ ഓ... നീ കളിച്ചു കളിച്ചു അത്തോയോ...’ അവരെന്റെ ചെവിയിൽ പിടിച്ചു തിരുമ്പി.

‘ ഏടത്തി.. വല്ലോരും കാണും.... വിട...’ താൻ പറഞ്ഞു. അവർ കയ് പിൻവലിച്ചു. പിനെ ഒന്നും മി എതെ വേഗത്തിൽ നടന്നു.

‘ ഓ.. ഇതേതു വേഗത്തി നടക്കാതെ... ക കു നിക്കുന നാട്ടുകാരുടെ.. ചക്കു പെടപെടയ്ക്കും...’

ഞാൻ കളിയാക്കി പറഞ്ഞു. അവർ സ്വീശിച്ചു കുറിച്ചു. പക്ഷേ ഒന്നും പറയാതെ നടന്നു.

വീടടക്കാരായപ്പോൾ അവർ നടത്തയുടെ വേഗത വീ കു കുറിച്ചു,

‘ വാസുക്കുട്ടാ...’ ആ സ്വരത്തിൽ ഗൗരവമു ദയിരുന്നു.

‘ എന്നേ...?..’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘ നിന്റെ വിചാരങ്ങളാക്കെ അതിരു കടക്കുന്നു... താനും അല്ലോ അയഞ്ഞു പോയീനു വെച്ചേരോ... എൻ്റെ വെഷ്മങ്ങളാക്കെ നീനക്കരിയാല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു പോയി.... ഇനി നീ എന്നേ പഴയതു പോലെ നോക്കരുത്... കാണരുത്... താൻ നിന്റെ ഏടത്തിയമ മാത്രം... മനസ്സിലായോ...?..’

‘ ഞാൻ നോക്കുന്നതിന് ഏടത്തിയേരുന്ന കുഴപ്പം... താൻ ഏടത്തിയേ തൊടുനു പോലുമില്ലല്ലോ....’

‘ കൊഴപ്പമോ ... നീ എന്നേ വെറുതേ നോക്കുകല്ലു... എന്നേ വലിച്ചു കൂടിയ്ക്കു... കള്ളുകൊക്കാ ... നിന്റെ നോട്ടം കാണുന്നും തുണിയില്ലാതാകുന പോലാ... മോശാ വാസുട്ടാ ഇതു.. പാവല്ലേ എന്നു വിചാരിച്ചു ഞാൻ... ഇനി അതിലു... എന്നേ പഴയതു പോലെ തുറിച്ചു നോക്കാൻ പന്നാ... ഞാൻ ഏടനോടു പറേം... ബാക്കി നീനക്കരിയാല്ലോ...’

‘ അതിനു ഞാൻ...’

‘ വേ , നീ ഇനി ഒന്നും പറയ പറിച്ചു പാസ്സായി കുടുംബത്തിനൊരു തൊണ്ണാകാൻ നോക്ക്....’

അവർ നടന്നു. ഞാനവിട നിന്നു. ഇനിയെന്നു ചെയ്യും. പറഞ്ഞപ്പോഴുള്ള ആ ഗൗരവം ഞാൻ ശരഖിച്ചു. വേ എരുന്നു, കിണ്ണാണും ഇത്തിരി കൂടിപ്പോയി, പതുക്കെ വളച്ചാ മതിയായിരുന്നു.

ശ്രൂ പോയ ബുദ്ധി പോയതു തന്നെ. ഓ, ചെലപ്പും ചുമ്മാതെ പറഞ്ഞതായിരിക്കും, ഞാൻ സമാധാനിച്ചു.

കുറച്ചു കഴിഞ്ഞ് ഞാൻ പീടിലേള്ളു കയറിച്ചുന്നു. ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലുറച്ചു. എൻ്റെ ഗൈതക്കുട്ടി, ഇപ്പോൾ ഞാൻ നേരേ നോക്കി, ഇന്ന് ഞാൻ ജീച്ചു കാണും, കു വാണമടിയ്ക്കും, നീയെന്തു ചെയ്യും, കൊളളാം, വാസുനോടാ കളി ? പക്ഷേ എങ്ങനെ ? ഞാൻ ആലോചിച്ചു. അപ്പോൾ മുതൽ ഞാനോരു ജീഞ്ഞു നോക്കൽ താവളം തപ്പി നടന്നു.

കാപ്പികുടിയാൻ അടുകള്ളയിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഏടത്തിയുടെ വേഷം കു ഞാൻ അതിശയിച്ചു പോയി. എത്ര മാച്ചാലും മരയാത്ത ആ വൻമാറുകൾ സാരിത്തുവു കൊ മരച്ച പിൻ കുത്തിയിരിക്കുന്നു. അനങ്ങുംപോൾ ധീംതർക്കിട താളമടിയ്ക്കുന്ന ആ കു കുളേ മരയാൻ അടിയിൽ കാരുമായെന്നോ ഉടുത്തിട്ടു. ഇപ്പോൾ കു എൽ കമകളിയ്ക്കു വേഷമണിഞ്ഞ പോലെ. എനിയ്ക്കു ചിരി പൊട്ടി. ഞാൻ അമ്മയെ വിജിച്ചു.

‘അമേ, ഏടത്തി കമകളിയ്ക്കു പോകുകാണുന്നു തോന്നുന്നു...’ അമ തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

‘അല്ലോ... ഇതെന്തു വേഷം മോളേ... പുതിയ ദായയുടെപ്പേഡി നിഞ്ഞു കയ്യിൽ... എന്തിനും ഇതൊക്കെ വാരി വലിച്ചോ കു നടക്കുന്നേ...’ അമ്മയും മുക്കെന്തു വിരൽ വെച്ചു.

‘എൻ്റേമേ.. അവന്തല്ലോ.. അതിലപ്പുറം തോന്നും... പ്രായം അതല്ലോ...’

‘ആ...എന്താനും നിഞ്ഞു പാടു...’ അമ ജോലിയിലേള്ളു കടന്നു.

മുളകരയ്ക്കുമോൾ ഞാൻ അവരുടെ അടുത്തു കുട്ടി നന്നു പാളി നടന്നു നോക്കി. അപ്പോൾ അവർ അമ്മയെ വിജിച്ചു.

‘അമേ, ഇങ്ങാടോട്ടാനു വന്നേ...’ അമ ഇരഞ്ഞി അരകല്ലിന്റെ അടുത്തു വന്നു.

‘ദേ ഇതരഞ്ഞത് മതിയായോണോനു നോക്കിയേ...’

‘മതിയെന്നു തോന്നുന്നു...’ അമ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞു. അപ്പോഴാണെന്ന അമ കു ത.

‘എടാ... നീ ഇവിടെ എന്തു ചൊറിഞ്ഞോ കു നികുവാ.... ചെന്ന ആ വെരുകൊന്നു പെറുക്കി വെച്ചേ... ചെലപ്പും മഴ ചാറുന്ന ലക്ഷ്യാനുമോ ...’

‘അങ്ങനെ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുമേം... ഒരു ജോലിം ചെയ്യാതെ വെരുതെ തിന്നാൻ തന്നെ നടക്കുകാ ഇവൻ... പോയി വെരുകു പെറുകെടു...’

ഏടത്തിയുടെ വക. പിന്നെ ഞാനവിടെ നിന്നില്ല. അതു ശമയാണെങ്കിൽ നിഞ്ഞു സാമാനം കാണാൻ ഞാൻ വേരെ വഴി നോക്കും എൻ്റെ ഗൈതക്കുട്ടു, ഞാൻ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു. പിന്നെ വിരുക്കുക്കാൻ പോയി. മുറിത്തിനു പുറത്ത് ഉണങ്ങിക്കിടന്ന വിരുക്ക കുറേശ്രേ പെറുക്കി വീടിന്റെ പുറുകിൽ കൊ കു വെച്ചു. അപ്പോൾ പെടുന്നുന്റെ ബുദ്ധി തെളിഞ്ഞു.

വീടിന്റെ പുറുകുവശത്ത് അകത്തോട്ടാതുങ്ങിയ ഒരു ഭാഗമു, അല്ലോ നീളത്തിൽ. ആ ഭാഗത്താനും കുളിമുറിയും ദ്രോറും. കുളിമുറിയ്ക്കുള്ള വെൺ്ടലേറി വലുതാണ്. ആ വരാന്തയുടെ ഒരു സെസഡിലാംഗ് ചേടുന്റെ കിടപ്പുമുറി. ചെറിയ ഒരു ഭിത്തി, അതിൽ ചെറിയ ഒരു ജനലും വെൺ്ടലേറിയും. പക്ഷേ ആ മുലക്കു എല്ലാ കലപില സാധനങ്ങളും വാതിവലിച്ച കുട്ടിയിരിക്കുകയാണ്. നടന്നുള്ള പുളത്ത്, കമുകിന്റെ പാളികൾ, തടിക്കഷണങ്ങൾ, ഉണങ്ങിയ ചുട്ടുമട്ടൾ, കീറിയ വിരുക്ക, എല്ലാം നിരത്തിയും കുത്തിച്ചാരിയും വെച്ചിരിക്കുന്നതുകൊ വെളിച്ചും കിട്ടാത്തതിനാൽ ആ ജനൽ സ്ഥിരമായി അടച്ചിട്ടിരിക്കുകയാണ്. മരു വശത്തെ ജനലും വെൺ്ടലേറിയും വലുതായതുകൊ ഇല്ല ജനൽ അടച്ചിട്ടാലും മുറിയ്ക്കണം ഉള്ളിൽ പകൽ നല്ല വെളിച്ചും കിട്ടും. അങ്ങനെയാണല്ലോ ഞാൻ ഏടത്തിയുടെ ഡാൻസും മറിയും കു ത. ഇല്ല ചെറിയ ജനലിനു താഴെ ഒരു പഴയ ആട്ടുകല്ലും കിടപ്പു, കുരേകാലമായി അതവിടെ ഇരിക്കുന്നു. ഇളയ പെങ്ങൾ കൊ കു പൊയ്യോളാമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സൗകര്യമായിട്ടാരു വാഹനം കിട്ടാൻ കാത്തിരിക്കുകയാണ്.

വിരുക്കു പെറുക്കിക്കൊ ഇരിക്കുമോൾ ഏടത്തി മുളളാൻ വേ ഒ പുതിയ മിസ്യൂരയിൽ ചെന്നു കേരി. കേരുന്നതിനു മുമ്പു എന്നു നോക്കി പറഞ്ഞു.

‘ജീഞ്ഞു നോട്ടോം കൊതി നോട്ടോം ഒക്കെ നിർത്തി... ഇങ്ങനെ വല്ല ജോലിം ചെയ്യു...’ പിന്നെയവർ അകത്തേയ്ക്കു കയറി. ഓലക്കതെക്കു ചാൽ. ഞാൻ ശ്വാസമടക്കി നിന്നു. ഒരു നിമിഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കേൾക്കാം ഒരു ചെറിയ ശർശർശർശർ ശബ്ദം. ഹോ, ആ ശബ്ദം എൻ്റെ കാതിൽ ഒരു സംഗീതമായി വന്നു പതിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ, അവരിപ്പോൾ തുണി പൊക്കി കവചിരിക്കുയാണു, വിദർഘിരിക്കുന്ന ആ ചെവുരത്തിപ്പുറിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നും ചീറിരിത്തരിക്കുന്ന ആ സർബ്ബജലധാര ആ മണലിൽ പതഞ്ഞ കുഴിയു കക്കുകയായിരിക്കും. ഞാനതു ശ്രദ്ധിച്ചുകൊ മു കൊടിയിൽ കയ്യിട്ടു കുണ്ണയിൽ തടവി. അതു കാണാനുള്ള ആഗ്രഹത്തിലായിരിക്കും അവൻ ചാടിപ്പോഞ്ഞി. കാൽ മിനുടിലേ സംഗീതത്തിനു ശേഷം അതിന്റെ ശബ്ദം കുറഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ വിദർഘിരിക്കുന്ന ആ കിന്നർപ്പുരിൽ നിന്നും തുള്ളി തുള്ളിയായി വീഴുന്നു എപ്പും. പിന്നെയവർ എഴുന്നേറിയു കവചിച്ച നിന്ന് അടിപ്പാവാട കുട്ടി ആ പുരാനു വിടർത്തി തുടങ്ങും. ആ രംഗം ഒന്നു കാണാൻ പറാഗുന്നില്ലെല്ലാ. ഇപ്പോൾ ആ

അടിപ്പാവാടയുടെ ഭാഗ്യം ഓർത്ത് താന് അസൃഷ്ടപ്പെട്ടു. ഓലമരി വലിയുന്ന ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ താന് ഒന്നുമറിയാത്ത പോലെ വിരക്കുകാൻ തുടങ്ങി. അവർ എൻ്റെ അരികിൽ കൂടി കടന്നുപോയപ്പോൾ താന് ഒന്നു നോക്കി. അവരെന്നേയും. അപ്പോൾ ആ മുഖത്ത് പഴയ കുസ്തിച്ചിത്രയുടെ മിനലാട്ടു. അവർ പീടിന്റെ മുല കടന്നു എന്നുറപ്പായപ്പോൾ താന് ഓടി മറപ്പുരള്ഞുകൂട്ടു കയറി. പഴയ മുത്രത്തിന്റെ മണ്ണത്തിന്റെ കുടെ പുതുമുത്രത്തിന്റെ മണം. ചെറിയ കൂഴിയിൽ അപ്പോഴും പൊട്ടിക്കൊ റില്ലുന്ന പതക്കുമിളകൾ താന് ആ പതയിലെന്നു തൊടു. അതെന്റെ മുക്കിൽ അടുപ്പിച്ചു. അതു വന്ന വഴി ഓർത്തപ്പോൾ എൻ്റെ കുണ്ണ് വീ കൂം കമ്പിയായി. അവിടെ നിന്നൊന്നു വാണംകിച്ചാലോ പഴയ ചിത്രവും പുതിയ മുത്രവും കൂട്ടി. അല്ലോകിൽ പിന്നുയാക്കുട. ഇന്നിയും സമയമു ലോ.

எனால் வெளியிலிருக்கியபோதும் விருக்கின்றது எடுத்தியறம் ! ஏழிணுக் கழுதும் குத்தி ஏரு பறிஹாஸ்திதியோடு ஏரென் நோக்கி நித்தகவுடுங்.

‘ നൊൻ ...നൊന്നും... ഒന്നു മുള്ളാൻ കേരിയതാ.....’

‘ ଅରୁଂ ହୋଇଛିଲୁଲୋ... ନୀ ମୁହଁକେବୁକେବୁ ତପ୍ତିକେବୁ ଚେଯୁ... ତାଙ୍କ ନିର୍ମଳ ବେଳକୁପଣି ଓନ୍ତୁ କାଣାନ୍ତି ବେଳାଗେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘି...’

‘ ഇതിലും തീരും....

‘ മനസ്സിലായും... എനിക്കു പിടിക്കിട്ടുന്നു... ഇതൊരു പ്രത്യേക സുക്ഷേപണം... കൈടക്കാംയി... താമസിച്ചു ചെല്ലാം... ’

അവർ പിറുപിറുത്തു കൊ നടന്നു പോയി.

விரிகு பெருக்கி வெற்று கஷிண்டிக் கு செய்திய ஜனத் உபயோகியைகளினேக்குள்ள எான் அருளோடிசூட்டு. அதினுடை ரூபரேவை தயாராகி. வெகுணேரமையப்போசேயூடு மற தூடன்னி. மேல் மாஸாவஸாநத்தினர் மற, ஸ்குல் துருக்குவோசேயூடு அது பெரும்பால் வெல்லப்போக்கொயி மாரு.

ପିରେ ତିବିସଂ ରାହିଲେ ଏକତରି ମୁଗୀମିଟିଲ୍ୟୁବୋଷୁ ତୋର ଉଲିକରିଯୁମେଦୁତ ଅବରୁଦ୍ଧ ମୁଲକଶ କାଣାନେତରି. କୁଣିତରୁ ନକରୁବୋଶ ମୁଖ୍ୟୁକର୍ଯ୍ୟ ଉଠୁଳୁକର୍ଯ୍ୟ ଚେତ୍ୟୁନ ଅତି ସୁନ୍ଦରମାଯ ପାତିକଶ ନୋକଳି କୁଠିଛୁ ନେରା ବେଳେତମିକବି. ପିରେ ନକରୁ ମୁଗୀଲାଶବେତରତରି. ପିରେ କୁତରାର ମିଳନରୁକାହା ବ୍ୟାପିଲ୍ୟୁଙ୍କ କୁଣିତରୁ ନିନ୍ଦପୋଶ ଅତି ବେଳେମୁଲକଶ ଘୃଣାପିଳଗୁଜୁଛିଲ ନିନ୍ଦା ପୁରେତେତ୍ୟୁ ତତ୍ତ୍ଵିତିନୀଣେ କିଟନିରୁନ୍ତା. ଏହାରେ ସାନିବୁଲୁମରିଲାତ ଅବର ଏହେ ନାହିଁ ନୋକଳି ରୁ ପରିହାସଚ୍ଛିର ଚିରିଛୁ. ପିରେ ଚୁପ୍ତ ରାଫେଲ୍ୟୁଟ୍ର. ନିପରିନ୍ଦା ନିନ ମୁଦିରେଯାନଶିଛୁ କେଟି. ଏହେ ଅତି ପିରୁତର କହିଥିଂ ନାହିଁ କାଣିଛୁ. କରୁଯନ୍ତରିଯପୋଶ ନିପରିନ୍ଦା ନିନ ଅତି ଉଠୁ ବରମୁଲକଶ ଏହେ ନୋକଳି ଲଲାଟି. ତୋର ପିଚାରିଛୁ ରକ୍ଷପେଟ୍ରନ. ପିରେଯାବର ଚେତ୍ୟୁନେ ପିଲିଛୁ.

‘ ഏട്ടം... മതി ഒരോന്തിൽ.... എഴുന്നേറ്റകൾ... കടുപ്പേക്കാക്കേ ... ദേ അചരൻ രെഡിയായിക്കഴിഞ്ഞു....’

ഇതുമ் പരിഞ്ഞവർ അക്കദേതയ്ക്ക് കയറിപ്പോയി.
ഞാൻ അ 1 കളിൽത്ത അബ്ദാനേപ്പോലെ കിണറുകരയിലേയ്ക്കു നടന്നു. എൻ്റെ മനസ്സിലായി

അവർ കാര്യമായിട്ടാണെന്ന്. “അപ്പോൾ വിനെ എൻ്റെ അടുത്ത പരിഹാരി തന്നെ ശരംം. വീടിനു പുറകിലേ ഏടത്തിയുടെ മുൻ്നിയുടെ ചെറിയ ജനലിനു പുറകിൽ കൂടിക്കിടന്ന

ஸாயனன்ற எல்லாம் தொன் ஏடுத்து மானி. அதிகப்பிரிகு மூக்லித் கயன் நின் வெளிலேரிட்ட கூடி அகற்றியூ ஸோக்கி. ஹாய், ஏடுத்தியுடை முளி முழுவங்கு காளையா ஜனத் அதிகிலாயதுகொட்ட நடவித் திட்டியூன் கட்டிலித் திட்டங்கால் போலும் கண்கள் உயர்த்தி ஶாலிசிழுத் மாதுமே வெளிலேரிட்ட கூடி ஸோகவூன் கண்கள் காளைன் பரிடு. தொன் அதிகாகும் வசி கி. கு. ஒரு உள்ளதிய தேக்கில் ஏடுத்த கண்கள்க்குதூண் பாரமிடு, பின் வெளிலேரிட்டிரு ஒரு தொடர்த் தோருப்பு கொ அதொட்டிப்பு வெச்சு. வெளிலேரிட்டிரு பிரிகித் தூடு மல்லுக்கர் ஏடுத்த அடுக்கி பாதி நிர்த்தி. அதிகாகுதலித் தினால் புரித்து நினை அறுக்கூடு காளையை பரித்திலை, அமவா அமையைஞானும் நடங்க வேண்டும்.

உச்சகளின்ற பதிவுத் தொடரப்பிழிலும் களின்ற விழைச் சிபோயில் ஏட்டத்தி குதிழ்க்கான கேள். எனால் அமையுவத் முரியில் ஶல்பிச். உரகம் தனே. குழிமுரியுவத் புரகில் போயி நினை. வெதுமொசிழ்க்கலும் முதிப்புடுகும் தீர்க்கப்போச் சொன் மெல்ல சுடுகினிடயில் கயன். அபோச் குதிமுரியுவத் வாதில் தூக்குவத் தெள்ளும் கேட்கு. எனால் மெல்ல அடுக்கல்லினும் முகஜில் கயன். தேக்கிலயுவத் சாரத்தில் கூடி எனக்கி. ஏட்டத்தி தொற்றதும் புதுச் சூரியிலேயே கயன். கதகடச் சாக்ஷாயிடு. கண்ணாடியுவத் முவில் வனு தொற்றது மாரில் நினைவு மாரி. ஹய, ஊனு ஸ்ரூவஸு போலுமில். வெரும் பாவாட மாது. அது முலக்குவத் தூஶும் எனே வலுவாதெ ஹர பிடிப்பிச். ஏட்டத்தி வேரொரு தொற்றதெடுத்து. பினை பசியது போலே

മുലകളോരോന്നും മാറി മാറി കയ്യിലെടുത്ത് പൊക്കി അടിവശം തോർത്തി അപ്പോൾ ആ മുലകൾ തിളങ്ങി. കല്ലുച്ച് മുലത്തെട്ടിൽ മല്ലെ തെരട്ടി നോക്കുന്നു. എല്ലാം കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി ആസ്വദിച്ചു കൊം . പഴയ പ്രാണാന്പാൻ മുള്ളുന്നുമു് . പിനെ കക്ഷങ്ങൾ തോർത്തി, പിനെ ഒരു കയ്ക്കൊ കക്ഷത്തിൽ തോ റി മണത്തു നോക്കി, തൃപ്തിയായ ഭാവം ആ മുഖത്ത്. പുകിളിൽ തോർത്തിട്ടു ചുററിച്ചു തുടച്ചു. പിനെ അഴിന്തു കിടന്ന മുടിയും തോർത്തും കുടി ചുററിപ്പിൽച്ചു. ചെരിഞ്ഞു നിന്നു പിഴിഞ്ഞു. അപ്പോൾ ആ മുലകൾ ര കും ആ വശത്തേയ്ക്കു ചെരിഞ്ഞു. തോർത്ത അങ്ങനെ തനേ ചുററി ബെച്ചു. പിനെ പാവാട അഴിച്ചു. അത് താഴെ വീണു. ഇപ്പോൾ താലി മാലയല്ലാതെ നുൽബഷ്യമില്ല. എത്ര ക ട്രും എനിയ്ക്കു മതിവരാത്ത ആ മാറക മേനി, എന്നേയിട്ടു വട്ടം കരക്കുന്ന രതീദേവി, സാന്നി നിർന്മിമേഷനായി നോക്കി നിന്നു. ഏത്തന്തി നടന്നു ചെന്ന ലൈറ്റിൽച്ചു. അപ്പോൾ മുറിയിൽ കുടുതൽ പ്രകാശം. എന്നുമേ, എനിയ്ക്കു വയ്ക്കു. ഇതെന്നനിയേണ്ണുന്നു പുൽകാൻ കഴിയും. ഓർമ്മിയ്ക്കുവോഴാക്കെ ചേട്ടെന്നെ പൻപാറി എന്നു മനസ്സിൽ വിലങ്ങു തടിയായി ഉയർന്നു വരുന്നു.

കണ്ണാടിയുടെ മുകളിൽ ഒരുക്കാൻ പൊക്കി വെച്ച് പാവാടയെടുത്ത് പുറു നന്നായി തുടച്ചു. തുടച്ചു ഭാഗം ബർബിന്റെ നേരേ ഭാഗത്തേയ്ക്കു തിരിച്ചു പിടിച്ചു എന്തോ നോക്കി. പിനെ നന്നാ മണത്തു. പിനെ പാവാട മുറിയുടെ മുലയിലേക്കേറിഞ്ഞു. എനിയ്ക്കു പുറു കാണാൻ മേലാണ അത് എനിയ്ക്കു നേരെ താഴേയായിരുന്നു. ആലില വയറു കാണാം. താഴം തുള്ളിവിരുയ്ക്കുന്ന കൊക്കക്കുടങ്ങൾ കാണാം. മേശപ്പുറത്തു നിന്നും പഞ്ചരൂപത്തു മുലകൾക്കിടയിൽ കുടുത്തു, അതു ര കും പൊക്കി അടിയിൽ തേച്ചു, കക്ഷത്തിൽ തേച്ചു. പിനെ എന്തോ ചിന്തിച്ചിട്ട് കവക്കിടയിൽ, ചുററിലായിരിയ്ക്കും കയ്യ് തൊട്ടാനു മണത്തു, പിനെ കുറേ പഞ്ചരൂപത്തു കാലക്കത്തി നന്നായി തുത്തു. അപ്പോൾ സാന്നാ പുറു കാണാനുള്ള ആകാംക്ഷ കൊം മുഖം മുന്നോട്ടാത്തു. എന്നു മുക്ക് തേക്കിലെയിൽ കൊ കും. അടക്കന്തു താഴെ വീണു. സാന്നി പെട്ടെന്ന് തല താഴ്ത്തി. എന്നു ഉള്ളജ്ഞാനു പിടച്ചു. നിശ്ചംഖതയിൽ തേക്കില ഭിത്തിയിൽ കുടി ഉരുത്തു വീഴുന്ന ശമ്പളവും ശലിക്കപ്പെടും. ഒരു മിനിട്ടു കഴിഞ്ഞു സാന്നി മല്ലെ തല പൊക്കി നോക്കി. അടുത്തത് നുത്തമാണു പ്രതീക്ഷിച്ചത്. ഇല്ല, ഇന്നതില്ല. അപ്പോഴേയ്ക്കും അവർ പാവാടയും ബാധയും ധരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇനിയെന്നു കാണാനു. സാന്നി താഴേയിരുണ്ടി, അടുകളെയിൽ പോയി ഇരുന്നു.

കാപ്പി കുടിയ്ക്കുവോൾ സാന്നി പിണ്ഠു.

‘എന്തോരം പഞ്ചരാഡം കൊടണ്ണതിട്ടിരിയ്ക്കുന്നേ.. മണം കൊ ടുക്കാൻ മേലാം..’

‘അതിനു നീഡൈനിനിനാ വെഷമിയ്ക്കുന്നേ ... എന്നു കെട്ടിയോരു കാശുകൊ ലേ സാന്നി കൊടണ്ണതിട്ടുന്നത്.... അടുക്കാൻ പറാത്തവർ അടുക്കേ ... മാറി നിന്നോ... അതാ എല്ലാർക്കും നല്കം...’

‘എന്തോ ര കുകുടെ ഒരു കിന്നാറം... എന്താടി നീ വല്ലോം പിണ്ഠേരാ... എവരു മോന്ത വല്ലാതെ ഇരിയ്ക്കുന്നേ...’

അപ്പോൾ എഴുന്നേറു വന അമ ചോദിച്ചു.

‘ഓ.. ഞങ്ങളു ചുമ്മാ ഓരോനു പരേകാരുന്നു....’

അമ കാപ്പിയുമെടുത്ത് അടുകളെപ്പടിവാതിലിൽ ഇരുന്നു.

‘ഹോ, എന്തോരാവി... ഇന്നും മഴ കാണുമെന്നാ തോന്നുന്നത്...’ അമ ആരോടെന്നില്ലാതെ പിണ്ഠു.

ചക്കപ്പും തിന ഷ്ടൈറിറും ഫ്രാസും സാന്നി തനെ എടുത്തു പാതകത്തിൽ വെച്ചു. അപ്പോൾ കുറിഞ്ഞു നിന്ന് തീയുതിക്കൊ ഇരുന്ന അവരുടെ ചന്തിയിൽ സാന്നി അറിഞ്ഞു കൊ കും തനെ എന്നു ചെന്നു ചെന്നു ചന്തി നുന്നുസി. അവർ പെട്ടെന്ന് ചാടി നിവർന്നു. വാതിൽക്കാരെ ചെന്ന സാന്നി തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ശല്യം, ഇതൊരു മെനക്കോയല്ലോ എന്ന ഭാവത്തിൽ അവർ എന്നേതെന്നെ നോക്കി നിൽക്കുന്നു.

പിനെ ദിവസം, കാപ്പികുടി കഴിഞ്ഞ് അചരനും അമധയും പെങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ എന്തോ കല്യാണ നിശ്ചയത്തിനു പോയി വെകുന്നേരു ചേടുന്നുമെന്തെ ഒരുമിച്ചു തിരിച്ചു വരു എന്നു പിണ്ഠു. എത്തന്തിട്ടാണു പോയത്. ഏടത്തി ഉറഞ്ഞു തയാറാക്കുന്ന സമയം സാന്നി വേബോരു വലിയ ഉണങ്ങിയ തേക്കില ക കുപിച്ചു കലാപരമായി ര കും ഭാരവുമിട്ട വെള്ളിലേറിൽ കൊ കുപായി മുള്ളാണിയടിച്ചു വെച്ചു. അനങ്ങിയാൽ വീഴുകയുമില്ല, ക റൽ അതവിടെ ഉടക്കിയിരിയ്ക്കുന്ന മാതിരി തോന്നുകയും ചെയ്യും.

ഉച്ചയുണ്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പതിവു പോലെ വില്ലേച്ചി വന്നു. ചെറിയ തിന്റെയിൽ കുറേ നേരു ഇരുന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എടത്തി പിണ്ഠു, ചുടായതുകൊ നമുക്കു മുറിയിൽ പോയി ഹാനിട്ടു ഇരുന്നു വർത്തമാനം പറയാമെന്ന്. സാന്നി കുറേ നേരു ര നേരയും നോക്കി

ചുററിപ്പറി നിന്നു. അവർ ര കുപേരും മുൻസ്ഥകത്തു കയറി. ഈ എന്തു ചെയ്യും. ഞാനാലോചിച്ചു. കലുങ്കേൽ പോകാൻ സമയമായില്ല. എങ്കിൽ പിനെ വില്ലേച്ചിയോടെക്കില്ലും ഒന്നു ര കു വർത്തമാനം പരയാമെന്നു കരുതി ഏടത്തിയുടെ മുറിവാതിലിൽ തള്ളി നോക്കി. നാശം, അതു അകത്തു നിന്നും സാക്ഷയിട്ടിരിയ്ക്കുന്നു. വർത്തമാനം കേൾക്കുന്നു , ഒന്നും തിരിയുന്നില്ല. അല്ലനേരും വട്ടം ചുററി നിന്നു. പിനെ ഒരു കൊതുകത്തിനു തോന്തി, തേക്കിലെയും ഉപയോഗം എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു എന്നൊന്നു നോക്കാമെന്ന്. കുറച്ചു കഴിയുംപോൾ കുളിസീൻ കാണാനുള്ളത്തല്ല. ഞാൻ പതുക്കു ആട്ടുകല്ലിൽ കേരിനിന് ഇലയിൽക്കുടെ അകത്തെയ്ക്കു നോക്കി. ആഹാ, കൊളളാം, നല്ല ദൃശ്യം. കട്ടിലിൽ ഭിത്തിയിൽ ചാരി വില്ലേച്ചി കാലും നീട്ടി കവച്ചുവെച്ച് ഇരിയ്ക്കുന്നു. പാവാട മുടിനു മുകളിൽവരെ കേരി വെച്ചിട്ടു . എപ്പോഴും മിഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്ന സ്റ്റൈർരൈഡബാങ്കൾ കാണാൻ താല്പര്യം കുടും. ക ടീക് കുറച്ചു ദിവസങ്ങളായതു കൊ എകാം എന്നിയുപോൾ വില്ലേച്ചിയുടെ മണിത്തുടക്കൾ ആസ്വാദകരമായി തോന്തി. ഏടത്തി പുറതിരിഞ്ഞ് വില്ലേച്ചിയുടെ തുടക്കർക്കിടയിൽ ചമം പിഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നു. സാരിയും പാവാടയും അരവരെ കേരി വെച്ചിട്ടു . ആ വഴപ്പി ട തുടകൾ പകൽവെളിച്ചത്തിൽ തിളങ്ങുന്നു. മടക്കി വെച്ചപോൾ മുടിന്റെ അകവശങ്ങൾ കൂനിഷേധവു ചെയ്ത തട്ടിപ്പിട്ടുകൾ മാതിൽ തുടിച്ചു പൊങ്ങി നിന്നു. അത്യാവശ്യത്തിനുപകരിയ്ക്കാൻ അതായാലും മതി. എന്നെ ചേട്ടൻ അതു ക ടീക്കു കിൽ അങ്ങങ്ങരു കൊതുത്തിനൊരു അവധി കൊടുത്തെനെ. ഏടത്തി പ്ലാസ് തുറന്നിട്ടിരിയ്ക്കുന്നു. ബോയിൽ ആ മുലകൾ വീർപ്പുമുടി നിൽക്കുന്നു ഫാൻ മേശപ്പുറത്ത് ഇരുന്നു കുങ്ങുന്നു. ര കു പേരും കവച്ചിരുന്ന കവക്കിടയിൽ കാറുകൊളളിക്കുകയാണ്. വില്ലേച്ചി ഏടത്തിയുടെ മുടിയിൽ പേര് നോക്കുന്നു, കോതുനു.

‘ ഹോ... ഒന്നു തൊറിനു വെച്ച് ഇത്തിരി കാറു കേരിയപ്പോ.. എന്താരാശാസം...’

ഏടത്തി പായുന്നു. എന്നിട്ടാരു കാൽ ഉയർത്തി കട്ടിലിൽ വെച്ചു കാൽമുടിനു മുകളിൽ കയ്യ വെച്ചു. മറോ കാൽ കട്ടിലിനു താഴേയ്ക്കി. അപ്പോൾ ആ പുർ വിശ്രിതിരുന്നത് നല്ല വ്യക്തം. ആരോ മുകളിലേയ്ക്ക് തള്ളിപ്പിടിച്ചപ്പോലെ അല്ലാം ചതുന്നത് അത് വാതുറനിരുന്നു. ശ്രീകോണാത്മിന്റെ മുകൾഭാഗം വ്യക്തമല്ല. പുടയുടെ കരുപ്പുകൊ എയിരിയ്ക്കുന്നു എന്നിയുൽഭൂതം, കുടുകുടിക്കുടി ഇന്തയും അടുപ്പുമായോ ഇവർ തമിൽ.

‘ എന്നിയ്ക്കു കാറു കിട്ടുന്നില്ല.... വില്ലേച്ചി പരതി പാഞ്ഞു.

‘ നീ തുണി കൊരേക്കുടി മേലോട്ടു കേരി വെയ്ക്കു... ’

വിലാസിനി പാവാട അര വരെ കേരി വെച്ചു. ഇപ്പോൾ അവളുടെ കർണ്ണപുരും നല്ല വ്യക്തം, പകേഷ അതിന്റെ വര മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളു. അതു പൊളിഞ്ഞിരുന്നില്ല, അങ്ങനെ ഇരുന്നതു കൊ എയിരിയ്ക്കും.

‘ ശീത ഇത്തിരി കുടി പൊരകോട്ടിരിയ്ക്കും. മുടി കിട്ടുന്നില്ല... ’

‘ എന്നേ വില്ലേച്ചി നീ മുന്നോട്ടി... ഇന്ന ഇരുപ്പു നല്ല സുവം... ’ കവയ്ക്കിട ഒന്നു കുടി അകത്തിക്കൊ ഏടത്തി പാഞ്ഞു.

ശരിയായിരിയ്ക്കും. നല്ല പുസ്തകത്താളു മലർത്തി വെച്ചു പോലിരിയ്ക്കുന്ന ആ തട്ടിച്ചു പുറിലേയ്ക്ക് ഫാനിന്റെ കാറു കിട്ടുപോൾ നല്ല സുവം തോന്താം. ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. ചുടുകാലം, ഇരുന്നു തിങ്ങിനിറുകല്ലേ, ഏയ്, ഇതവർക്കു സ്വാഭാവികമാം, എങ്കിലും അവിടെയെല്ലാക്കും ഒരു കുളിരുക്കിട്ടുപോൾ ആശാസം അശാസം കാണുമായിരിയ്ക്കും, ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. അണ്ണുങ്ങൾക്കാകുപോൾ തുകിയിട്ട് ആട്ടിക്കൊ കു നടക്കാമല്ലോ. പാവാടപോൾ പെണ്ണുങ്ങൾ, എന്തിനൊ തേവരെ ഇതീ കവക്കുന്നും ഉള്ളിൽ കൊ കുചെന്ന അടുക്കി വെച്ചു. ഒന്നു കഴുകണമെക്കിൽ തന്നെ എന്തുമാത്രം അകത്തിയും വിടർത്തിയും പിടിച്ചാലോ സാധിയ്ക്കു. ഓ, തൊനെന്തിനൊ ഇതൊക്കും എർത്തു വെഷ്മിയ്ക്കുന്നത്. എന്നാലും ഇത്തിരി കുടി വെളിയിൽ ഇന്ന സാധനം ന്യായപിച്ചിരുന്നുകിൽ അനു വില്ലേച്ചിയുടെ സാമാന്തരിയിലു വയ പോലെ മണം ഉ കുട്ടിലും അണ്ണുവും അ മണം ഒരു സുവം തന്നെയാണെയ്. ഓർത്തുകൊ ആ സാധനം നേരിൽ കു പോൾ കുണ്ണയ്ക്കും ബലം വെയ്ക്കുന്നു. സൗകര്യം കിട്ടിയപോൾ പെണ്ണുങ്ങളുടെ ഒരിരുപ്പേൾ. ഇനിയെന്താം ഇവർ ചെയ്യുന്നതെന്നു കാണാലോ. കുണ്ണയ്ക്കും കയ്യിലെടുത്ത ശ്വാസമടക്കി ഞാൻ കാത്തു നിന്നു.

എതായാലും ഏടത്തി ഇരുപ്പു മാറി. വീ കു കട്ടിലിൽ കയറി വില്ലേച്ചിയുടെ തുടക്കൾക്കിടയിൽ ചന്നും പടിഞ്ഞിരുന്നു. പിനെ പുറകോട്ടു കയ്യിട്ട് ബോധുവു ഹൃക്കുകളെടുത്തു. കരിയ്ക്കുലയുടെ കുട്ടുപൊലാ ആ വെള്ളക്കെതിയ്ക്കു സ്വത്വമായി പുറതെയ്ക്കു ചാടി, ഒന്നു വില്ലേച്ചി, എന്നേ കുണ്ണയ്ക്കും. തവിട്ടു നിന്തിലുംളു പരിവട്ടങ്ങളുടെ നടുക്ക കരുതു മുന്തിരിതെട്ടുകൾ തുടിച്ചു നിന്നു.

‘ ആഹാ.. എല്ലാം തൊറിനു വെളിലേയ്ക്കൊ.....?.. ’ വില്ലേച്ചി ചോദിച്ചു.

‘ ഹോ, കെട്ടിവരിഞ്ഞിരിയ്ക്കുവം ഇന്ന ചുടും ഇരുക്കോം കുടി... ഇപ്പും എന്താരു സുവം... കൊരിച്ചു നേരും ഇത്തിരി അയഞ്ഞു കെടക്കെട്ട... ’

എടത്തി സിനിമയിലേ കാബറേ നൃത്യകാരി ഇളക്കുന്നതു പോലെ നെഞ്ചിളകൾ ര കു മുലകളും നേന്ത്രി. പകേജ് അവരാടിയിലും പശു തലകുലുക്കുന്നതു പോലെ ര കും വസദാളിലേയ്ക്കാനു തെരിച്ചിട്ടു നിന്നു വിരിച്ചു. ആരും തൊടാത്ത നിധികുംഭങ്ങൾ വലിപ്പം കൊ കു മാത്രം അല്ലോ ചാഞ്ഞു പോയി.

‘ ഗീതേരെ മുടിം മൊലോ കാണുന്നും എനിയ്ക്കു കൊതിയാ.....’ വിലാസിനി പരിഞ്ഞു.

‘ മുടി പതുക്കൈ വന്നോളും... പിനെ മൊല... അതു വലുതാക്കിത്തരാനു നിന്റെ മരിവൻ പരിഞ്ഞിട്ടില്ലോ..’

‘ പോയെന്തേ ഗീതേ... എനിയ്ക്കു മരിവനുമില്ല...’

‘ അപ്പും... വാസുക്കുടൻ നിന്റെ ആരാടി... മരുന്നു തേച്ചു തരും... നക്കിത്തൊടച്ചു തരും... വായിവെച്ചു സുവിപ്പിക്കും ... സാമാനത്തിനിത്തിൽ മണമൊ ലും അതവനു പ്രശ്നമേയല്ല....’

‘ എന്തേ ഗീതേ... ഇതാരം ഇള... വേ എതിനമൊക്കെ പരിഞ്ഞത്...’

‘ ആരും പരിഞ്ഞതല്ലോ... താൻ കുണ്ണു കൊ കു തല്ലോ...’

‘ ഒങ്ങ്... എന്തേ തേവരേ... ഗീത കു നേനു... സത്യാഖോ...?..’

‘ ഒരും... സത്യം... അനുവൻ ചെയ്തതൊക്കെ താൻ നേതിൽ കു തല്ലോ... മിടുകനോ അവൻ..’

‘ ഹയ്യോ... എനിയ്ക്കു വയ്യ... ഇള ഗീത....എന്തേ തൊലി പൊളിയുന്നു....’

‘ അല്ലെന്തേ വില്ലോ.. നെന്തേ കുവക്കെടയാരിയ്ക്കും ഇപ്പും പൊളിഞ്ഞോ റിയ്ക്കേനേ....’

‘ അയ്യോ... അങ്ങനെ പൊളിയാനായിട്ട് ഓന്നു തെങ്ങളും ചെയ്തിട്ടില്ലോ... കേടും...’

‘ നിങ്ങളും ചെയ്തെന്നല്ല പരിഞ്ഞത്.... ഇപ്പും നിന്റെ കുവക്കെട ദേ... തൊറനിട്ടു വാഴുന്ന പരിഞ്ഞേത്...’

‘ അയ്യോ... ഇള ഗീതയ്ക്കു നാണോല്ലോ....’

‘ നാണമില്ലാതെ ചെയ്തപ്പും ഓർത്തില്ലപ്പോ... അതിരിയ്ക്കും... അവൻ നിനേ നന്നായി സുവിപ്പിച്ചോടോ...’

ഉത്തരമില്ല.

‘ എടി പെണ്ണേ നിന്നോടാ ചോദിച്ചു... നന്നായി സുവിപ്പിച്ചോന്ന്...’

എടത്തി കയ്യ് പുരകോട്ടിട്ട് വിലാസിനിയുടെ തുടയിൽ നൃളിക്കൊ കു ചോദിച്ചു. അവൻ കാൽ കുടുതൽ അക്കത്തിപ്പോയി.

‘ ഒരും...’

അതു പരിഞ്ഞപ്പോൾ വില്ലേച്ചിയുടെ കവിളുകൾ ചുവന്നു. എന്തേ കുണ്ണയും കമ്പിയായി നിന്നു വിരിച്ചു..

‘ ഇനിയും നെനക്ക് അതുപോലെ വേണംനു തോന്നുന്നും ദാ...’

പിലാസിനി മാനം.

‘ എന്താടി മി ദാതെ....’

‘ ഗീതേ അതിപ്പും... അതിപ്പും...’ എടത്തിയുടെ മുടിയിൽ ഓടിക്കൊ റിരുന കയ്യ് നിർച്ചഹലമായി.

‘ പെണ്ണിനു പായാൻ നാണമാ ... അപ്പോ... എക്കിൽ താൻ തനേ ഉത്തരം തപ്പിയെടുത്തൊളാം...’

എടത്തി ഇരുന ഇരുപ്പിൽ കയ്യ് പുരകോട്ടിട്ട് വില്ലേച്ചിയുടെ കവക്കിടയിലേയ്ക്കു കടത്തി. അവൻ പുളിഞ്ഞുപോയി.

‘ ഫെന്താത്...ഗീതേ ഇള കാണിയ്ക്കുന്നേ...’ അവൻ ഇക്കിളി പു ചോദിച്ചു.

‘ പറയാം....’ എടത്തി വില്ലേച്ചിയുടെ പുറിൽ കയ്യിടുകാണുനു തോനി.

‘ അയ്യോ.. എനിയ്ക്കു... ഇക്കിളിയാകുന്നു...’ വിലാസിനി എടത്തിയുടെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു. അപ്പോഴേയ്ക്കും എടത്തി കയ്യ് പിന്നവലിച്ചു എനിട്ട് പുറിനകത്തിട്ട ര കു വിരലുകൾ വിലാസിനിയേ കാണിച്ചു കൊ കു പരിഞ്ഞു.

‘ കു... ഉൾ... കൊഴണ്ണിലിക്കുന്നത്... ഇപ്പോ എനിയ്ക്കു മനസ്സിലായി.. അവൻ ചെയ്ത കാര്യം പരിഞ്ഞപ്പോ തനേ പെണ്ണിന്തേ അവൻ തേനൊഴുകാൻ തൊടങ്ങി... അതിനർത്ഥം ഇനിയും വേണമെന്നു... നേരപ്പോടോ...?’

‘ അയ്യോ ഇള ഗീതേരെ ഒരു കാര്യം.... എനിയ്ക്കു ഇപ്പും നാണാവുന്നു... അവിടെ കയ്യിട്ട്... എന്തേ അമേ... ഇള ഗീതയ്ക്കു ഒരു നാണോമില്ലോ...’

‘ നമ്മളു പെണ്ണുങ്ങളു തമ്മിൽ എന്തു നാണിക്കാനോ....’

എടത്തി ഇതിനിടയ്ക്കു വില്ലേച്ചിയുടെ പുർത്തേൻ പരിയ വിരലുകൾ ചു റിൽ വെച്ചു, എനിട്ടു പതുക്കൈ നൃണ്ണതു.

‘ വില്ലേന്തേ ചുടു തേനിനു നല്ല രൂചി...’

‘ ഒങ്ങ്... അതു നക്കിക്കുടിച്ചു... ഇള ഗീതയ്ക്കെന്നതു പരി...?...മണോം നു പരയുകേ ചെയ്യും...എനിട്ട....’

‘ ഇതിപ്പും പന പുതിയ വെള്ളമാടി പെണ്ണേ... നല്ല തേനിന്തേ മണാ... അതിരിയ്ക്കും... നിനക്കിഷ്ടാണെങ്കി.... പിനെന്താ നീ അവനേ ഇപ്പും കാണാതേത...?...’ എടത്തി ചോദിച്ചു.

‘ ഉള്ളിൽ ആഗ്രഹോ ... പക്ഷേ എന്തെങ്കിലും പറിയാ... ആവേശം മുക്കുമ്പം നമ്മളു തന്ന അറിയാതെ കാലക്കത്തിപ്പോകും.... ചെയ്തേച്ച് ആണുങ്ങൾ പോടീം തടി പോകും....പിന്നെ നമ്മളു തുഞ്ഞിയാ മതി...’

വില്ലേച്ചി പറഞ്ഞു. അസ്വി കള്ളി, അപ്പും നിന്നുക്കന്നേ വേണും ഞാനോർത്തു, പേടിച്ചിട്ടാ അല്ലോ. അതുകൊ റണ്ണലോ വിരലിടാൻ പോലും അനു സമ്മതിക്കാതിരുന്നത്, ബുദ്ധിമതി രേഖ.

‘ എക്കി നീ അവനേ അങ്ങു കെട്ടിയേണ്ടാ...’ ഏടത്തി പറഞ്ഞു.

‘ കെട്ടിയേനേ... എന്നിയ്ക്കു സമ്മതാ... വാസുട്ടനേ എനിയേണ്ടിരി ഇഷ്ടാമാ.. അതു പോരലോ...’

‘ പിന്നുന്ന വേ ത....?’

‘ ഗീതേ, നമ്മളു പെണ്ണുങ്ങകൾ കുണ്ണേം കണ്ണിം തരാൻ കഴിവു വേണും കെട്ടിയേണ്ടാ... വാസുട്ടന് ആദ്യം പറഞ്ഞത് ആവശ്യത്തിൽ കുടുതൽ ഉം നേനിക്കരിയാം... പക്ഷേ കണ്ണിയ്ക്കു വക....’

‘ ഒറ്റു പെണ്ണിനു ബുദ്ധിയൈ ... ആ നമ്മകു നോക്കാം... നീ എന്റെ പെടലി ഓനു പതുക്കെ തിരുന്നിയേ... വല്ലാത്ത കഴപ്പ്...’ ഏടത്തി മുടി വാരിക്കെട്ടി വെച്ചു.

‘ കു ഭീ ഇപ്പും പെടലിയുള്ള കഴപ്പുനു തോന്നുനു ...ഗീതയ്ക്ക് ... മറൊവിടെയോ കഴപ്പാളജ ലക്ഷ്യംമാ...’

വിലാസിനി ഏടത്തിയുടെ പിടലിയിൽ കയ്യ് വെച്ചു പറഞ്ഞു. ര കു മുന്നു തിരുമ്മു കഴിഞ്ഞപോൾ ഏടത്തി വിലാസിനിയുടെ കയ്യ് കളജുതൽ മാറി, പിന്നെ ആ കയ്യ് കൾ ഏടുത്ത തന്റെ വന്നമുലകളിൽ പിടിപ്പിച്ചു.

‘ ഇതെന്നു ഗീതേ.. ഇന്നൊരു പുതുമ...’

‘ നീ ഓനു തച്ചുകിക്കേ... നിന്റെ കയ്യ് തൊടുമ്പം എന്തോ ഒരു... ഒരു... ഇത...’

‘ അതു ഞാനിപ്പം പറയാം.. ‘ വില്ലേച്ചി പെടുന്ന് ഒരു കയ്യ് താഴേക്കുടി മുഖ്യോടിക്ക് ഏടത്തിയുടെ കവക്കിടയിൽ തോ മീ എന്നിട്ട് അത് ഏടുത്തിയേ കാണിച്ചു.

‘ എന്നു കുറിം പാണ്ടിട്ട് ഇപ്പോൾ ഇപ്പും ഒരുക്കു തൊട്ടെങ്കിയലോ... എന്നോക്കാഡും നന്നെന്നു.... ഓം...ഇതിനും നല്ല രൂചിയൈ ലോ...’

‘ അപ്പും പെണ്ണേ, നീ അതു നക്കിക്കുടിച്ചോ...’

‘ ഗീതേ നക്കിയപ്പും എന്നിയ്ക്കും ഒരു കൊതി... അതോ ഒ....’ വീ കു വില്ലേച്ചി ഏടത്തിയുടെ മുലകളിൽ തച്ചുകാൻ തുടങ്ങി.

‘ നീ തൊടുമ്പം നല്ല രസമാ വില്ലു...ഒന്നമർത്തിത്തടവ്...’ ഏടത്തി കയ്യർ കു പുറകോട്ടു കുത്തി തെളിഞ്ഞിരുന്നു.

‘ ഗീതേടെ മൊലകളു കാണുമ്പം എന്നിക്കുസുയയ്യാ... എന്നു നല്ല മൊലകളാ ഗീതേടേത്... എന്നിയ്ക്കാണക്കിൽ ഒട്ടും മൊലയില്ലു...’

‘ അതൊക്കെ വളരുമെടീ... ഞാനിന്റെ കയ്യ് തൊടുമ്പം അതു താനേ വളരും...’

‘ അപ്പും ഗീതേടെ മൊലേൽ ആണ്ണിന്റെ കയ്യ് നേരത്തെ തൊട്ടിട്ടോ ഒ...’ വില്ലേച്ചിയുടെ സംശയം.

‘ എയ്യ്, എന്നിയ്ക്കു പറു തന്നെ ഇന്ത്രേം ഒള്ളതോ... നീയോന്ന് അമർത്തി തച്ചുകിയേ....’

‘ നല്ല രസം ഗീതേടെ മൊലേൽ പിടിയ്ക്കാൻ ... ചേടുന്റെ ഒരു ഭാഗ്യം... ഞാനിൽ പിടിച്ചുട്ടും അങ്ങനേയു വഴക്കോ ഒക്കുവോ... ഗീതേ...’

പെണ്ണുങ്ങളുടെ സംസാരവും പ്രവൃത്തിയും കുടെ എന്റെ രസചൂടു മുപ്പിച്ചു.

ഞാൻ മെല്ലു മെല്ലു കുണ്ണുയിൽ വാണമടി തുടങ്ങി. പുറത്തെ ചുട്ട് ഞാനറിഞ്ഞില്ല.

‘ നീ വാസുദോടു പറി... അവനേറിതലേ ഇതു വലുതാക്കിത്തരാൻ...’

‘ ശ്രോ... ഈ ഗീതേ... അതും കേട്ടോ... എന്നിയ്ക്കു വയു.... ഇനി ഞാനിനേ അടുപ്പിക്കാൻ എന്നിയ്ക്കു പേടിയാ... എന്റെ തന്നെ നിയന്ത്രണം വിടുവോന്ന്... അതോ ഞാൻ തന്നെ അടക്കിക്കഴിയുകാ...’

‘ വില്ലു... നീ നിന്റെ അട്ടക്കിച്ചുട്ടും കാട്ടിത്തരാനു പറഞ്ഞിട്ട് എത്ര ദിവസായി... ഇനു എന്നു എന്നു കാട്ടിത്തരണം...’ ഏടത്തി ആവശ്യപ്പെട്ടു.

‘ ഞാൻ കാട്ടിത്തരാലോ... പക്ഷേ ഒരു കാര്യം... ഗീതേടെ കടിച്ചുട്ടും കുടി എന്നേ കാട്ടിത്തരണം...’

‘ അതിനെന്നു അട്ട കടിച്ചില്ലലോ...’ ഏടത്തി പറഞ്ഞു.

‘ ഓ..ഓ... അതു മനസ്സിലിരിയ്ക്കുട്ട... അട്ട കടിച്ചതും, അതെടുത്തു കളഞ്ഞതും.... ഏടുത്തുകളഞ്ഞയാള് ഗീതേടത്തീടു എല്ലാടത്തും കയ്യിട്ട് വെരകീതും ഒക്കെ ഞാനറിഞ്ഞു....’

‘ അയ്യു... ആ അസ്വത്ത് അതീ നാടു മുഴുവനാക്കിയോ... എന്റെ തേവരേ... നാണക്കേടായി...’ ഏടത്തി തലയിൽ കയ്യ് വെച്ചു.

‘ ഇല്ലിലു.. അവൻ എനോടു മാത്രെ പറഞ്ഞാളളു... അതു കേട്ടപ്പഴം... ഗീതേടെ നേരുകാണണ്ണൻ എനിയു കൊതി കേരിൽ... നല്ല ഭഗവിയാദേ, ഗീതേടെ മുളളുനേടം കാണാനും തൊടാനും എന്നാ അവൻ പറേണെ... പറേനും അവൻറെ നാക്കീൻ പെള്ളം ഒലിയും...’

‘ നാക്കീനമല്ലടീ വിലു... അവന്റെ അ വൈനാ ഒലിയുന്നത്... അവന്തോർത്ത് എത്ര പ്രാവശ്യം കയ്യപിടിച്ചു കുവോ... പാപം... എന്നാലുംഇപ്പും.... അതോരു വെന്നയായെന്നാ തോന്നുനേ...’

എടത്തിയുടെ അനുമാനം കേട്ടപ്പോൾ എനിയും വല്ലാതായി. അപ്പോൾ അവർക്കരിയാം, ഞാൻ അവരെ ധ്യാനിച്ചു വാണമടിയുന്നു എന്ന്. വെറുതേയല്ല ഒരു കുസൃതിച്ചിൽ എന്നു കാണുന്നും, ദേഹകൾ, എന്നേയിട്ടു കൊരങ്ങു കളിപ്പിയുന്നു. ഓം, ഒരു ദിവസം എൻ്റെ കയ്യിൽ കിട്ടും.

‘ അല്ല ഗീതേ, നമ്മളു തന്നെത്താൻ ചെയ്തു സുവികുന്നതു പോലെ ... ഈ ആണുങ്ങളും ചെയ്യുവോ...?’

‘ ചെയ്യുവോനേനു... അവമാരലേ ചെയ്യുനേ... നമ്മളുവിനെ അത്ത്വു നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നാലാലേ ചെയ്യുതെത്താളളു... അല്ലെങ്കിൽതനെ നമ്മക്കങ്ങിനെ ഇവന്മാരെപ്പോലെ പെട്ടെന്നാളുക്കത്തില്ലലേ...’

‘ അതോന്നുവല്ല... തൊട്ടാലും നമ്മൾ എളകും... അന്ന് വാസുട്ടൻ മരുന്നു തേച്ചപ്പും... വേദന ഒ ചയിരുന്നിട്ടും... എനിയുവൻ അവിടെയെന്നു തൊടണേ... നക്കേൻ എന്നാരുന്നു മനസ്സില്ല... പരയാൻ നാണോം മടിം.....എതായാലും അന്നേരു അവൻ അറിഞ്ഞു തന്നെ ചെയ്തു. ഒ നോക്ക.... ഒ ഇപ്പുത്തനേ... എന്നു ചെയ്തിട്ടു... നമ്മളു ര ഇന്റെ അവടം ഇപ്പും നന്നതു കൊള്ളമായിരിയുന്നേ...’ വിലാസിനി സമർത്ഥിച്ചു.

‘ ഒരു കണക്കിനു നീ പറഞ്ഞതും ശരിയാ.... പിനെ, വിലു, നിനെ ആരെകിലും ഇപ്പും തെരക്കുവോ...’

‘ ഇങ്ങാട്ടാ പോന്നതെന്നറിയാം അതോ തെരക്കുകേലു...’

എടത്തി മെല്ല കട്ടിലിൽ തിരിഞ്ഞിരുന്നു വില്ലേച്ചിക്കണ്ണിമുഖമായിട്ട്. ഇപ്പോൾ എനിയും എടത്തിയുടെ പുരുകുഭാഗമേ കാണാൻ പറിയുംളളു. ആ തടിച്ച കു കുക്കൾ മെത്തയിൽ പെജ്ഞുത്തെ ചെവു കലങ്ങൾ മാതിരി അമർന്നു പരന്നു. എനിട്ട് വില്ലേച്ചിയേ പിടിച്ചു കാലു മടക്കി ഇരുത്തി. എനിട്ട് കാലുകളുക്കത്തി പിടിച്ചു. വില്ലേച്ചിരേ കവയിടുക്കു വിരിഞ്ഞെന്നു. അതിനിടയിൽ അവളുടെ തവിട്ടുപുറിൻ്റെ കീറൽ അല്ലോ വിടർന്നു നിന്നു.

‘ കടിച്ചുടം എവിടെയാ... തൊട്ടു കാണിച്ചേ...’ വിലാസിനി പുറിതജ്ഞിനു തൊട്ടുതാഴെ തൊട്ടു കാണിച്ചു.

എടത്തി അവിടെ വിരലോടിച്ചു. അവരുടെ വിരലുകൾ വില്ലേച്ചീരെ വിടർന്നിരുന്ന മുട്ടി. വിലാസിനി നേരു തെച്ചിയ പോലെ.

‘ ഗീതേ... അവുടെ തൊടുന്നതെന്തിനാ....’ വില്ലേച്ചി കുറുകിയ ശബ്ദത്തിൽ ചോദിച്ചു.

‘ ചുമ്മാ കാണാൻ... വെറുതേയല്ല... വാസുക്കുട്ടൻ നിന്റെ പുറിനകത്തു പുറിതജ്ഞിനു തൊട്ടുതാഴെ കലപകിയത്... അട്ട നിന്റെ സാമാന്നേതെൽ തന്നെയല്ലേ കടിച്ചത്... അവനെയെന്നിനാ പറേനേ...’ എടത്തി ചിരിച്ചു.

‘ അതിനു താൻ കുറിം പറഞ്ഞില്ലലേ...’ അവൻ നല്ലതലേ ചെയ്തത്....’ വിലാസിനി കല്ലുചുകൊ എടത്തിയുടെ കയ്യുടെ തലോടലിനുനുസരിച്ചു ഇരുന്നുകൊ പുള്ളതു രസിച്ചു.

‘ പുട വളർന്നു കേരിയല്ലോടീ പെണ്ണേ... നിന്റെ കുതീൽ വരെ പുടയാണല്ലോടീ... നല്ല നീല കലർന്ന കരുതത്തു തന്നേ...’

‘ നൊന്നു ചെയ്യാനാ... സാമാന്നേതെല്ല പുടകളു വളരെ നു പറയാൻ പറിയുവോ...’

‘ അല്ലോ.... ഇത് പുടയല്ലല്ലോ.. നെന്റെ എലകളാണല്ലോടീ.... ഇത്തോ പൊറിതു നീ കുകെടക്കുകാണല്ലോ... മടക്കി അകത്തു പെയ്യാൻ മേലാരുന്നോ....’

‘ ഓ, ഇതോക്കെ ആരാ നോക്കുനേ... എൻ്റെ ഗീതേ... ഇപ്പും കൊരച്ചുനാളായിട്ട് അതുങ്ങളു വെളിഞ്ഞാട്ടു നീ കുവരുകാ... അവുടെയെന്നു തൊടുന്നു വേ അതുതോക്കെ തോന്നും... അതോ, വല്ല നിവൃത്തിമൊ നൊന്നു തൊടത്തിലു... ഗീതയു കെട്ടിയോനോ ... എനിക്കേരോ...’

‘ നെനക്കു വാസുക്കിലേ ഇപ്പും...’

‘ ഓ അതോന്നും വേ ശരിയാകത്തിലു... അവസാനം പ്രശ്നമാക്കും.... എന്നാലും ഇപ്പും ഗീത തലോടുന്നു നല്ല രസം....’

‘ ഓം ... പെണ്ണിനു സുവികുന്നെന്നു...’

ഗീതേടത്തി കുനിഞ്ഞ വില്ലേച്ചിയുടെ കവിളിൽ ഒരുമ കൊടുത്തു. നൊന്നു അറിയാതെ എൻ്റെ കവിൾ തടവിപ്പോയി.

‘ നില്ലു് .. നില്ലു് .. ഇതെ വരെ ഗീതേടെ കടിച്ചുടം കാണിച്ചില്ലു് ..’
‘ അതിനേന്തൊ ... ദേഹ കുറഞ്ഞു... ‘ ഏടത്തി ഒരു കയ്യ് പുരകോട്ടു കുത്തി തുണി വയറു വരെ കേരി വെച്ചു. പിനെ മരു കയ്യ് കൊ തുടെ തൊട്ടു കാണിച്ചു.
‘ എയ്യ... ഇവിടെ പാടോന്നും ഇല്ലു... എന്തോരും നല്ല തൊടകളാ ഗീതേടെ... ഇതെ കടിച്ചുനേന്തേനെ അതിനു തോന്തി...’
‘ ആണായിരിക്കും...’ ഏടത്തി ചിരിച്ചു കൊ കു പറഞ്ഞു.
‘ പാസുടനേ കാണിച്ചു കൊടുത്തപ്പും... ഏടത്തിയ്ക്കു വേണ്ടേൽ കവക്കെട പൊത്തിപ്പിടിക്കിയാരുന്നു.... അതിനുള്ള സ്ഥലമെങ്കെ ഒ എന്റേതു മാതിൽ സാമാന്തതിന്റെ അതിരേലാനുമല്ല കടിച്ചത്...’ വിലാസിനി പറഞ്ഞു.
‘ ഞാൻ പൊത്തിപ്പിടിച്ചതാം... അവൻ ബലമായിട്ടു കയ്യ് പിടിച്ചു മാറി... എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു. വേരു ചെറുതു പല്ലോം ഒ ഓന്നു നോക്കേന്നും പറഞ്ഞു... പിനെ അതിനുകത്തു കയ്യിട്ടു... അടയാനും പറഞ്ഞു കനേലോക്കെ തൊട്ടു പിടിച്ചും വലിച്ചും ഒക്കെ നോക്കി.... സത്യം പറഞ്ഞു, എന്നിയ്ക്കും എന്തൊക്കെയോ ഒരെള്ളക്കം തോന്തിയുമാ കേട്ടോ... ഒരോത്തു ചെറുപ്പുക്കാരുന്നേല്ലോ അവദെയാകേ കയ്യിടുകളുന്നേ...’ ഏടത്തി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.
‘ എന്നിയ്ക്കു മനസ്സിലായി... അടയിരുന്നിട്ടും ഗീതയ്ക്കു രസിച്ചു... ദേ.. അതു പറഞ്ഞപ്പും തുള്ളികളാശുകി വരുന്നു....’ വിലാസിനി ഒരു തുള്ളി ഏടത്തിയുടെ പുറിൽ നിന്നും തോ രൈദുത്തു കൊ പറഞ്ഞു. തുള്ളുവി നിന്ന ആ തുള്ളി വിലാസിനി നാക്കിൽ വെച്ചു.
‘ നല്ല ചട്ടും ഉപ്പും... കൊള്ളാം ഗീതേടെ തേനും... എന്നിട്ടു... അവിടെ നിന്നു സുവിച്ചേം...’ വിലേഖ്ചി ചോദിച്ചു.
‘ ആ.. ഒരിക്കില്ലു... അതു പോട്ടു... അടേ കളഞ്ഞെച്ചു.. അവൻ എന്റെ സാമാന്തേതൽ തെക്കിപ്പിടിച്ചു...’
‘ ഒ അവനോ...’
‘ ഞാൻ കരണക്കരുറിയ്ക്കാരെന്നും കൊടുത്തു... നല്ല അടിയാരുന്നു...’
‘ കണക്കായിപ്പോയി... അതു വേണാം... അനേന്നരു...’
‘ അതല്ലെന്റെ വില്ലു... പിനെയെന്നിയ്ക്കു സുക്കു നോന്നു... തല്ലിപ്പോയില്ലു... അവൻ പിടിച്ചുതേ, എന്തിനാരുന്നേനോ... ചോര നിക്കാനോ കളയാനോ മരോ ആരുന്നു... പാവം.. ഏതു ചെറുപ്പുക്കാരുന്നുണ്ടും ... അനേന്നരു അതൊക്കെ ചെയ്തേനേ.. പിനെ ഞാനോത്തിരി കരഞ്ഞു കേട്ടോ.. എന്നിയ്ക്കുതയ്ക്കു വെഷ്മായിപ്പോയി.. നുംപ്പേലും അവൻ എന്റെ അന്തിനും... സഹായിച്ചിട്ടു...’
‘ സാരലു... അരിയാതെ പരിപ്പോയതല്ലു...’ വിലാസിനി വീ കു എടത്തിയുടെ പുറിൽ കയ്യിട്ടു അച്ചാറു നക്കുന്നതു പോലെ നാക്കിൽ വെച്ചു നുണ്ണഞ്ഞു.
‘ നെനകു രൂചി പിടിച്ചു പോയി.. ഇല്ലോ.. എക്കിൽ... വില്ലു... നീ എന്റെ മൊലയെയാണു കുടിച്ചേ... കേൾക്കാത്ത താമസം വിലേഖ്ചി ഏടത്തിയുടെ മാറിലേയ്ക്കു ചാഞ്ഞു. ഒരു മുല കുടിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. മരു മുലയിൽ വിലേഖ്ചിയുടെ കയ്യ് എടുത്തു പിടിപ്പിച്ചു. ഏടത്തി ഇരുന്നു സുവിക്കാൻ തുടങ്ങി. പിനെ നേരെയിരുന്ന് വിലാസിനിയുടെ മാറിനേയ്ക്കു കയ്യ് കടത്തി ഷ്വാസിന്റെ ഹൃക്കുകളും, പിനെ ഭ്രായുന്നെയും. ആദ്യം തന്റെ ഷ്വാസും ഭ്രായും ഉണ്ടി കട്ടിലിൽ ഇട്ടു. അതു കഴിഞ്ഞ് വിലേഖ്ചിയുടെ തുണികളിൽ പിടുത്തമിട്ടു. അപോൾ അവൾ നിവർണ്ണ അതുരാൻ സൗകര്യം കൊടുത്തു. ഇപ്പോൾ മുലകുടി നിന്നു. ര കു പെണ്ണുങ്ങളും അർഖന്ധാർ. ഒരു ജോടി കുഞ്ഞുമുലകളും ര കു പെരുമുലകളും എന്റെ കണ്ണുനീഡി നിന്നു തുടിച്ചു. ര കു പേരും തുണികൾ അരവരേ പൊക്കിവെച്ചിരിയ്ക്കുന്നു.
‘ ഇത്ര ചെറുതോനുമല്ലല്ലോ വില്ലു... ഒരാൺിൽ ഇത് ധാരാളം മതി... നിനകു സുവിക്കാനും... ദേ, ഞാൻ കാണിച്ചു തരാം... നീബാധാനു മുട്ടുകുത്തി നിനേ...’
വിലേഖ്ചി മുട്ടുകുത്തി അവളുടെ അരയ്ക്കു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു തന്നിലേയ്ക്കുപുണ്ടു. എന്നിട്ടും കുഞ്ഞുമുല ഒരെള്ളത്തിന്റെ തെള്ളു വായിലെടുത്തു കുടിയ്ക്കാനും മരോത്തെരാനും തുടങ്ങി. വിലാസിനി ഏടത്തിയുടെ തലയിൽ താടി മുട്ടിച്ചു കണ്ണടക്കു സീൽക്കാരഗണ്ണും പുറപ്പെടുവിച്ചു കൊ ഇരുന്നു.
‘ എന്റെ... ഗീതേ... കുടി.. കുടി... തെക്കിക്കോ കു കുടി... നല്ല രണ്ടോ ഒ...’ പിനെ ഒരു കയ്യ് താഴേയ്ക്കിട്ടു ഏടത്തിയുടെ മുലകളിൽ കശക്കാൻ തുടങ്ങി. ര കു പെണ്ണുങ്ങളും സുവം മുത്ത മുളകെരിവിന്റെ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ തുടങ്ങി. കുടിയ്ക്കു തഴുകലും മുത്തപ്പോൾ ഏടത്തി മുല വിച്ചിട്ടു ചോദിച്ചു.
‘ നമുക്കിങ്ങെനെ എന്നും സുവിയ്ക്കാം വില്ലു...?...’
‘ ഒും...’ വിലേഖ്ചി മുളി.
ഏടത്തി മുട്ടുകുത്തി നിന്ന് വിലേഖ്ചിയുടെ മുവം പിടിച്ചുയർത്തി, പിനെ ആ ചു കുകളിൽ അമർത്തി ചുംബിച്ചു. വിലേഖ്ചി തിരിച്ചും. പിന്നീടുഡപാനത്തിന്റെയും ചുംബനങ്ങളുടേയും ഒരു

മേലമായിരുന്നു. ര കു പെണ്ണുങ്ങളും പാവുകളേപ്പോലെ ചുറിപ്പിണ്ടതു. മുള്ളിന്റെയും സീൽകാരത്തിന്റെയും ശ്രദ്ധാർ കൊ മുൻ മുവരിതമായി. അനേകാനും കവയിടയിൽ തഴുകി. പുറുകളിൽ അവരുടെ കയ്കൾ എന്നു ചെയ്യുന്നു എന്ന് എനിയ്ക്കു കാണാൻ പറിയില്ല. അവർ ആ വിദ്വാകളിൽ തഴുകുന്നു നീ ശരീരത്തിന്റെ പുളയലിൽ നിന്നും മനസ്സിലായി. ഇടയിട്ട് അനേകാനും വിരലുകൾ വായിൽ വെച്ച് മുഖ്യമായും. പുറുകളിൽ നിന്നും ഒരുക്കുന്ന ചുട്ടതേൻ കുടിക്കുകയാണു കളഞ്ഞികൾ. ഇടയ്ക്കു ര കു പേരും മുലകളിൽ അനേകാനും തഴുകാനും മറന്നില്ല. ര കു പേരും മുടിൽ നിന്നാണു ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നത്. പിന്നെ ഏടത്തി പറഞ്ഞു.

‘ വില്ലു... എഴുന്നേറു നിന്നേ... ‘

വില്ലുച്ചി കട്ടിലിൽ എഴുന്നേറു നിന്നു. ഏടത്തി തനേ വിലാസിയുടെ പാവാടയുടെ കെട്ടിച്ചു. അതു താഴേയ്ക്കു വീണ്ടും. പിന്നെ അതിന്റെ ഉള്ളിലും ദയിരുന്നു വെള്ളത്തെ കൊച്ചു പാവാട വിലാസിനി തനേ സ്വപ്നത്തിലെന്ന പോലെ അഴിച്ചു താഴേയിട്ടു. ഒ, നിൽക്കുന്നു പരിപുർണ്ണ നിന്നു വിലാസിനി ഏടത്തിയുടെ മുന്നിൽ. ആ മലിഞ്ഞ പുറിൽ നിന്നും അതിന്റെ ഇതളുകൾ കാലിന്നിടയിൽ താഴേയ്ക്കു തള്ളി നിൽക്കുന്നതു കാണാമായിരുന്നു. എനിയ്ക്കു തോന്തി ഏടത്തിയുടെ കൈവിരുതിൽ അതു പികസിച്ചു കാണും. ഏടത്തി ആ കുറുത്തു പുടകളിൽ വിരലുകളോടിച്ചു തഴുകി. പുരത്തെയ്ക്കു നീ കു കിടന്ന ഇതളുകളുടെ ചെറിയ അറിയത്തെ പിടിച്ചു വലിച്ചു. അപ്പോളവരുകൾ നീ കു വന്നു, പകേഷ അതു വഴുവഴുപ്പു കൊ ഏടത്തിയുടെ കയ്യിൽ നിന്നും രബ്ബർ പോലെ തെരിച്ചു പോയി.

‘ വില്ലുന്റെ സാമാനം കാണാൻ നല്ല ഭംഗിയാ... ഇതിന്റെ കീരിലു തനേ നല്ല ലക്ഷണമൊത്തതോ. മുകളു മുതൽ താഴെ വരേ... നീ കു കെടക്കുകാം. പുറി മോള്ട്... ‘

ഏടത്തിയുടെ വിരലോടുന്നേരും വിലാസിനി നിന്നു പുള്ളത്തു, കാലുകൾ കുടുതൽ കുടുതൽ അകത്തി. അകന്നപ്പോൾ മലിഞ്ഞ തുടകളായതു കൊ പുറിന്റെ അടിഭാഗത്തു നിന്നു കുറുത്തു പുടകളും താഴോട്ടു കിടക്കുന്നതു കാണാമായിരുന്നു. ഏടത്തി അതൊന്നു പിളർത്തി നോക്കി. ഇളം ചുവപ്പു നിന്നതിൽ അതിന്റെ അകം തെളിഞ്ഞു. കന്തിന്റെ ഭാഗത്ത് ഏടത്തി ഒന്നു തൊട്ടു തടവി. അപ്പോൾ വിലാസിനി ഒന്നു വളഞ്ഞു. എന്നിട്ട് ഏടത്തിയുടെ കയ്യുടെ അവിടെ അമർത്തി.

‘ വില്ലു തൊനിത് തിന്നട്ടേ... ‘ ഏടത്തി വിന്താർന്ന ശബ്ദത്തിൽ ചോറിയ്ക്കുന്നു.

‘ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യ എന്റെ പൊന്നു ശീതമോളേ..... എനിയ്ക്കു വല്ലാതെ വരുന്നു... ‘

ഏടത്തി മെല്ലു മുഖം ആ കൊച്ചു കവയിടയിലേയ്ക്കു കടത്തി. എന്നിട്ട് അവിടെയിട്ടുരച്ചു.

‘ വില്ലുന്റെ സാമാനത്തിനു നല്ല മണം... ഹായ... ‘

ഏടത്തിയ്ക്കു വെറിപിടിച്ചു പോലെ. അവർ തന്റെ മുഖം അവിടെയിട്ടുരുട്ടി. പിന്നെ പുറി പിളർത്തി നാക്ക അക്കത്തെയ്ക്കു കടത്തി ഒന്നു നക്കി.

‘ നിന്റെ കന്തിത്തിൽ ചെറുതായിപ്പോയി.. ഇല്ലെൽ കടിച്ചു വലിക്കാമാരുന്നു.... ‘ ഏടത്തി സകടപ്പെട്ടു.

‘ നക്കിയാലും മതി എന്റെ മോളേ... മോൾ... ശീതേ... ഇനീം ചെയ്യ.. അതുപോലെ... ഹോ എന്നു സുഖം... ‘

വില്ലുച്ചി ഏടത്തിയുടെ മുഖം തന്റെ കവക്കിടയിലേയ്ക്കുമർത്തി പിടിച്ചു. കുറച്ചു നേരം നക്കിയിട്ട് ഏടത്തി നിർത്തി. എന്നിട്ട് എഴുന്നേരു തന്റെ സാരിയും പാവാടയും അഴിച്ചു താഴേയ്ക്കിഞ്ഞു.

‘ വില്ലു.. ഇനി എനിയ്ക്കു പിടിച്ചു നിൽക്കാൻ പറിത്തില്ല... എന്റെ മോളു എനിയ്ക്കും ഒന്നു ചെയ്തു താ... ‘

ഏടത്തി നേരെ നിന്നു. മനസ്സിലാമന്നേല്ലാട വിലാസിനി മുടിൽ നിന്നു. പിന്നെ ഏടത്തിയുടെ കവക്കിടയിലേയ്ക്കു കയ്യ് കൊ കുപോകുന്നതു കു കു. എനിയ്ക്കു അവശ്ര അവിടെ എന്നു ചെയ്യുന്നു എന്നു കാണാൻ വയ്ക്കു. എന്റെ വാണമടി ഉച്ചാവസ്ഥയിലായി. ഇക്കണക്കിന് പെണ്ണുങ്ങൾ പൊട്ടിത്തിരിയ്ക്കുന്നതിനു മുമ്പ് എനിയ്ക്കു വെള്ളം പോകും. തൊനി പിടുത്തം വീ കു മനസ്തിയിലാക്കി.

‘ ശീതേരെ മുടി ബെട്ടിയിരിയ്ക്കയാണല്ലോ... ‘ വില്ലുച്ചി പറഞ്ഞു.

‘ ഓ... പുട കുടുതലുള്ളതു കൊ മണം പിടിയ്ക്കും..... അതു കൊ ഓ... ‘

‘ എക്കിൽ എനിയ്ക്കും മുടി ബെട്ടണം... ‘

‘ അതിനു നേരുകൾ കൊടുച്ചു മുടിയലേ ഒള്ളു... ‘

‘ എന്നാലും ബെട്ടണം.. വാസുട്ടൻ അന്നു ചെയ്തു കഴിത്തപ്പോൾ എനിയ്ക്കു വെള്ളം വരുന്നു. എന്റെ തൊടക്കളാണക്കിൽ പുളക്കുമ്പു പോലോ... ‘

‘ സാരമില്ലടീ മോളേ ... എല്ലാം വരുമെടീ.... ‘

വില്ലേച്ചി തന്റെ കയ്കൾ മുന്നോട്ടീക്ക് ഏടത്തിയുടെ പെരുംകു കൊള്കിൽ പിടിച്ച് പുറു തന്റെ മുവാത്രയെമർത്തി. എന്നിട്ട് എന്നോ ചെയ്തു. അപോൾ ഏടത്തി കയ്ക്കൊ പുറു പിളർത്തിയിട്ടു പറഞ്ഞു.

‘ മണം അധികം കാണാതില്ല.... നക്കിയേറ്റോ... .. ആ.. അവിടെ... അവിടെ...അങ്ങനെ...ഹായ... ഹായ... ഹാവു... അങ്ങനെ തന്നെ നക്കീ മോളേ..’

‘ ശീതേടെ സാമാനം കാണാൻ എന്തു ഗേലം... നല്ല പഴുത കൊടുവൈളിപോലിയ്ക്കുന്നു. എന്നൊരു മയം.. ഈ കന്തിന്റെ വലിപ്പേ ഒളജു എന്തെ മൊത്തം സാമാനത്തിന്...’

‘ എന്തേ മോളേ നീ വർത്താനു നിർത്തി ചെയ്യോ...എന്തു കടി സഹിയ്ക്കുന്നില്ല... ഈലേൻ തൊനിപ്പു നിന്റെ തല തള്ളി അകത്തോടു ബെയ്ക്കും....’

പിനെ വില്ലേച്ചി മി ഡില്ലു. കുറേ നേരു ഉറുവുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു. വണ്ണമുള്ള തുടകൾ അകത്തിപ്പിടിയ്ക്കാൻ ഏടത്തിയ്ക്കു കുടുതൽ കുന്നിയേ 1 വന്നു. തല പുറകോടു വളച്ച് ഒരു കയ്ക്കാ ‘ അപർ തന്റെ മുലകളിൽ അമർത്തി തെക്കി.

‘ വാ.. ഈങ്ങനെ ഇത് ശരിയാവില്ല... നമുക്കു കെടക്കാം... വാ... ’ ഏടത്തി വില്ലേച്ചിട പാവാടകൾ താഴേക്കുതെത്തിന്തിട്ടു മലർന്നു കിടന്നു. കാലുകളക്കത്തി. അപോൾ ആ നന്നാനു തടിച്ച പുറ വാ പിളർത്തി നിന്നു. അകത്തേ മുഴകളും തടിപ്പുകളും എല്ലാം നല്ല വ്യക്തമായി തെളിഞ്ഞു നിന്നു. രോസ് നിന്നത്തിൽ ആ അട്ടക്കാർ വികസിച്ച് തിളങ്ങി നിന്നു. അതൊന്നു വായിലിട്ട് ചപ്പാൻ എന്തിയാർത്തി തോനി. ആ മൺകിന്ത യമേഷ്ഠം മുണ്വാൻ ഭാഗം കിട്ടിയ വില്ലേച്ചിയോടെനില്ലോ അസൂയ തോനി. വില്ലേച്ചി എന്നു ശക്കിച്ചു. പിനെ കവച്ചു നിന്ന് ഏടത്തിയുടെ തുടക്കൾക്കിടയിൽ കയ്ക്കിട്ടു നോക്കി.

‘ ഓ, ശീതേ തോടേക്കാട ഷുകുന്നു...’

‘ ഒഴുക്കേ... അതെയ്ക്കു സുവാ എന്തേ വില്ലു നീയെനിക്കിപ്പം തരുന്നേ....വാ കെടക്കം.... എന്തേ മോളു വാ.....’

ഏടത്തി കയ്ക്കുവാക്കിവിടർത്തി വിളിച്ചു. വില്ലേച്ചി ഏടത്തിയുടെ മേലേ കമിച്ചനു കിടന്നു. ചു കുകൾ വലിച്ചു കുടിയ്ക്കുന്നതിന്റെ ശബ്ദമായിരുന്നു പിനെ. അല്ലോ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഏടത്തി പറഞ്ഞു.

‘ ഇനി മോളു തിരിഞ്ഞു കെടക്കം...’ വില്ലേച്ചി തിരിഞ്ഞു കിടന്ന കാലുകൾ ഏടത്തിയുടെ കഴുത്തിനിരു വശവുമായി വെച്ചു. ഏടത്തിയാണാദ്യം തുടങ്ങിയത്. തന്റെ മുവത്തിനു നേരേ വായും പിളർന്നു നിൽക്കുന്ന ചുവന്നുകരുത പുറു പിടിച്ചവർ തന്റെ വായിലാക്കി നൃണായാനും ചപ്പാനും നക്കാനും തുടങ്ങി. അതിന്റെ സെം മുത്ത വിലാസിനിയും ഏടത്തിയുടെ കവച്ചു കിടന്ന തുടക്കൾക്കിടയിൽ മുഖമമർത്തി ഉരയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. അപോൾ ഏടത്തി വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

‘ പൊളിച്ചു പിടിച്ചിട്ട് കന്തു വലിച്ചു കുടിയ്ക്കുന്തേ മോളേ... ’ അവളുതനുസരിച്ചു. ഏടത്തിയുടെ ചുവന്നു തുടുത്ത പുറിനകത്തേയ്ക്കുവശ തന്റെ നാവിക്കാൻ. ഏടത്തി കാലുകൾ മടക്കാനും നിവർത്താനും തുടങ്ങി.

ര കു പേരുടേയും പുറുതീരി ശ്രൂതഗതിയിൽ പുരോഗമിച്ചു. എന്തില്ലോ വില്ലേച്ചിയുടെ മുഖവും ഏടത്തിയുടെ പുറും മാത്രമേ കാണാൻ പറിയുന്നുള്ളു. പെട്ടെന്ന് വില്ലേച്ചി തലയുയർത്തി പറഞ്ഞു.

‘ കയ്യിട പൊന്നേ.... അല്ലാതെ ചെയ്താ മതി.. ’ വിലാസിനി വിലക്കാൻ.

‘ എന്തേ വില്ലുര കു മുന്നു ബെരലുടെ അതിനകത്തോടീടെ.... ’ ഏടത്തി ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതു ശരി പെണ്ണിനിപ്പഴും സീലു പൊട്ടാതെ കാരും നടക്കാനും. അസീ കേമി. അല്ലോ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിലാസിനിയുടെ കാലുകൾ ഏടത്തിയുടെ കവിളുകളിൽ മുറുകി. അതു കു ഏടത്തിയുടെ കാലുകൾ കുടുതൽ മടങ്ങാനും നിവരാനും തുടങ്ങി. അവർ വില്ലേച്ചിയുടെ തല കാലുകൾക്കിടയിൽ അമർത്തിപ്പിടിച്ചു. പെണ്ണുങ്ങൾക്ക് ആനന്ദമുർച്ച വരാറായി എന്നു തോനി. ണാനും എന്തേ പിടുത്തം വേഗതയിലാക്കാൻ. മുഖവലിന്തേയും നക്കലിന്തേയും ശബ്ദങ്ങളും മുള്ളും മുക്കയിടലും കൊ ‘ മുൻ നിരഞ്ഞു. പെട്ടെന്ന് ഏടത്തിയുടെ കാലുകൾ നിശ്ചലമായി വില്ലേച്ചിയുടെ മുഖം കവക്കിയിൽ അമർത്തിപ്പിടിച്ചു. സെക്കന്റുകൾക്കുള്ളിൽ വില്ലേച്ചിയുടെ അരക്കെട്ടേന്തേ ചാണ്ണാടവും നിന്നു. അപോൾ അത് ഏടത്തിയുടെ മുവത്ത് അമർത്തിവെച്ചു. ണാനും എന്തേ കലാശപിടുത്തം പിടിച്ചു. പെണ്ണുങ്ങൾ അനേകാനും കവയിടുക്കാണും മുഖങ്ങൾ അമർത്തിക്കിന്ന് കിതയുണ്ടാക്കാൻ എന്തേ കുഴലും ചീറി. കൊഴുത്ത വെള്ളം ജനലിന്തേ കതകിൽ തെറിച്ചു തെറിച്ചു വീണാഴുകി. പത്തു മിനിട്ടക്കിലു അവർ ആ കിടപ്പു കിടന്നു കാണാൻ. പിനെ ഏടത്തി വിലാസിനിയേ പൊക്കാ മാറി. ര കു പെണ്ണുങ്ങളും ചത്ത തവളകളുപ്പോലെ കാലുകൾ കവച്ചു പുറും പിളർത്തി മലർന്നു കിടന്നു. ര കുന്നേയും പുറിൽ നിന്നും ഷുകിയ മരജലം പക്കൽ വെളിച്ചതിൽ തിളങ്ങാൻ.

ആദ്യം എഴുന്നേറിത് വിലാസിനിയായിരുന്നു. നാണത്തിൽ കുതിർന്ന ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ അവൾ മുഖം കുനിച്ചിരുന്നു. അതു കു ഏടത്തി അവളുടെ മുഖം പിടിച്ച് താഴേയു വലിച്ചു എന്നിട്ട് അവളുടെ ചു തിൽ ഒരു നല്ല ഉമ്മ കൊടുത്തു. തനേ സുവിഷ്ണുതിന്റെ പ്രതിഫലമെന്നോണം. പിനെ ഏടത്തിയും എഴുന്നേറിരുന്നു. വിലാസിനി തന്റെ കയ്യു ഏടത്തിയെ മണപ്പിച്ചു ഏടത്തി തിരിച്ചും. പിനെ ഒന്നുമില്ല എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ര കു പേരും തലയാട്ടി. ആദ്യം വിലാസിനി കട്ടിലിൽ നിന്നും താഴേയിരിങ്ങി തന്റെ ശ്രൂശ്രസടുത്തു. അപ്പോൾ ഏടത്തി എഴുന്നേറി അവളുടെ അടക്കത്തു വന്ന ആ ചെറുമുലകളിൽ തഴുകി. വിലാസിനി ഇക്കിളി കൊരു ഓന്നു പുള്ളിത്തു. ഏടത്തി പരിഞ്ഞു.

‘വില്ലേൻ്റെ ഇവരെ ഞാൻ നല്ല തടി വെള്ളിച്ചു തരാം...’

അതു കേട്ട എൻ്റെ ഉള്ളജിൽ ഒരു മിന്നൽ, എൻ്റെ ചാൻസ് പോയോ.

‘എങ്ങനെയാ... അതിനു സൗകര്യും വേദേ ...’

ബോധ്യം ശ്രൂശ്രസും ധരിയ്ക്കുന്നതിനീടുകയിൽ വില്ലേച്ചി ചോദിച്ചു. പിനെ അടിപ്പാവാടയെടുത്ത കാലു കുപ്പു നിന്ന് തന്റെ പുറു നന്നായി തുടച്ചു. പെട്ടെന്ന് ഏടത്തി പാവാട പിടിച്ചു വാങ്ങി മണത്തു നോക്കി. എന്നിട്ടു പരിഞ്ഞു.

‘വാസുട്ടൻ അനും വീടിൽ വന്നപ്പും അവനേം ഇതേ മണാരുന്നു....എനിയ്ക്കു നല്ല ഓർമ്മേ ...’... ‘വില്ലേച്ചി നാണിച്ചു പാവാട പിടിച്ചു വാങ്ങി. എന്നിട്ടു നാണത്തിൽ മൊഴിഞ്ഞു.

‘പെണ്ണുങ്ങേടെ കുവക്കെടയാകുന്നും ഇച്ചിരെ ഒക്കെ മണം കാണും.... എന്നാലും ഗീതയ്ക്ക് എൻ്റെ അഭ്യന്തരം മണമില്ലല്ലോ.. അതെന്നാ...’

‘യുതി വെള്ളാതെ... നിനെ ഞാൻ എല്ലാം പരിപ്പിച്ചു തരാം...’

ഏടത്തി അലമാര തുറിന്ന് ഒരു തോർത്തെടുത്ത കക്ഷങ്ങൾ ആദ്യം തോർത്തി. പിനെ കാലുകളുകളും പുറു തുടച്ചു. അപ്പോഴും ഞാനാ ചെപ്പരത്തിപ്പുറിഞ്ഞെ ഉള്ളു കു കു. തുടയ്ക്കുന്നേഡി മടങ്ങി നിവരുന്ന ആ ദളങ്ങളുടെ വിനയൽ കു പ്പോൾ എൻ്റെ കുണ്ണു പതുക്കെ പൊങ്ങാൻ തുടങ്ങി.

‘എന്നാലും എൻ്റെ ഗീതേ... നമ്മളിപ്പം എന്നാ ചെയ്തേ... എനിയ്ക്കു വിശ്വസിയ്ക്കാൻ പരിപ്പില്ല...’ ‘വിലാസിനി പാഞ്ഞു. എനിയ്ക്കും, ഞാൻ മനസ്സിൽ പാഞ്ഞു. ഏടത്തിയുടെ ഭാഗം ഒന്നങ്ങളിയല്ലോ, പാവം. അവകാശപ്പെട്ട കുണ്ണുയു ചായു ചായിട്ടും കഴപ്പടക്കാൻ മരിയുരു കുന്നുകയേ ആശ്രയിക്കേ വിന അവരേയോർത്തപ്പോൾ എനിയ്ക്ക് സഹതാപം തോന്നി.

‘ആ.. അതങ്ങെന അങ്ങു കഴിഞ്ഞു പോയി.... എന്നാലും സുവേം വരുന്നേം...നേനകൾ...?’

‘ഒ വരുന്നേം... വാസുക്കുട്ടനും ഇങ്ങനെ തന്നെയാ എനെ സുവിഷ്ണുച്ചത്..... പിനേ... ഗീതേ.... കല്യാണം കഴിഞ്ഞാലും ഇതേ സുഖം തന്നെയാണോ...’

എടത്തി വിലാസിനിയുടെ കവിള്ളൽ ഒന്നു തോ ഇഡ്കു പരിഞ്ഞു.

‘അത് വേറേ സുഖം... ഇത് വേറേ സുഖം.... അതിനിയുന്നും വ്യത്യാസം മനസ്സിലാകും നിനകൾ....’

എടത്തി ഒരു നാണവും കുടാതെ ഹാനിഞ്ഞെ മുന്പിൽ വന്ന കാലുകളുകളും നിന്നു. പിനെ ഒരു മിനിട്ട് പുറു വിടർത്തിപ്പിടിച്ചു കാരി കൊള്ളിച്ചു. വസ്ത്രങ്ങൾ ഓരോന്നായി എടുത്തു ധരിച്ചു. കണ്ണാടിയുടെ മുന്പിൽ ചെന്ന ര കു പേരും മുടിയും തുണിയും നേരേയാക്കി.

പിനെ ര കുപേരും കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ചു തിൽ ഉമ്മ വെച്ചു. പീ കു കട്ടിലിൽ ഹാനിഞ്ഞെ മുന്പിൽ ഇരുന്നു. ഞാൻ ആട്ടുകല്ലിൽ നിന്നും ഇരഞ്ഞി. അടക്കാളവാതിലിൽ കുടി അക്കത്തു കേരി. കുറിച്ചു നേരു കാത്തു. അക്കത്തു നിന്നും ചെറിയ ശബ്ദത്തിൽ വർത്തമാനം കേൾക്കാം. പിനെ കതകിൽ മുടി. കുറേ മുടിയപ്പോൾ കതകു തുറന്നു.

‘ഒും... എന്നാ...’ ഏടത്തിയുടെ ദേശ്യത്തിലുള്ള ചോദ്യം. എനിയ്ക്കുള്ളിൽ ചിരി പൊട്ടി.

‘അല്ലോ... കാപ്പി വെച്ചോന്നിയാനാരുന്നു...’

‘ഒ.. ഒരു കാപ്പി.... ഇരു ചുട്ടൽ മനുഷ്യനേ ഒന്നു വർത്താനം പറയാനും കുടെ സമ്മതിക്കേണ്ടില്ലോനു വെച്ചു...’

ഞാൻ ഒന്നു ചീരിച്ചു.

‘ര കു പെണ്ണുങ്ങളും കുടെ കതകുമടച്ച ആയിക്കേരം... ആയിക്കേരം.. പക്കേഷല് ഒരുത്തൻ അതു കു മുന്നാരോർമ വേണം.....’

പെട്ടെന്നാനു തെളിയ പോലെ ഏടത്തി ചോദിച്ചു.

‘ഹാരു കു കു... മൈറ്റു കു കു...’

‘അല്ലോ നിങ്ങെ വർത്താനം തേവരും കാണുന്നോരെ നു പറയുവാരുന്നു...’ ഞാൻ ചീരിച്ചുകൊ കു പിന്നാൻ.

‘നീ വാടീ വിലാസിനി... ഇവനു വട്ടാ... കൊരേ നാളായിട്ടു തോടങ്ങിതാ...’ ഏടത്തി വിലാസിനിയുടെ കയ്യു പിടിച്ചുകൊ നിഞ്ഞി.

‘അല്ലോ, നിങ്ങളെത്താ കണ്ണിവെള്ളം മൊത്തിക്കുടിയ്ക്കാരുന്നോ... മൊവബ്രതാക്കെ കണ്ണിപ്പിലു പറിയിരിയ്ക്കുന്നു....’

സത്യത്തിൽ നന്നാം ഇല്ലായിരുന്നു. വെറുതേ നന്നിളക്കാൻ പറഞ്ഞതായിരുന്നു. പക്ഷേ, ര കു പേരും അറിയാതെ മുഖം തുടച്ചുപോയി.

‘നീ പോയി നിന്റെ പണി നോക്ക് വാസ്തവം... പെണ്ണുങ്ങെട വായി നോക്കി നടക്കാതെ...’
നന്നാ ചമ്മിയ പോലെ ഏടത്തി പറഞ്ഞു.

‘ ഇപ്പും... അതും എന്റെ ഒരു പണിയാണെയ്... പിനേ... വില്ലേച്ചിയേ... ഇതേതു വർത്താനം വേണ്ടോ...’

അപ്പോൾ വില്ലേച്ചി തിരിഞ്ഞു നിന്ന് എന്ന കൊണ്ടതനു കാണിച്ചു. സുഖിച്ച പെൺ. ഭാഗ്യവതി.

‘നീ വാദി.. കാപ്പി വെള്ളാം.... എടാ മുഴുവട്ടു... ഇത്തിൽ കഴിവും വന്നാ കാപ്പി തരാം...’

‘വട്ടാർക്കാബന്നാനന്നില്ലു മനസ്സിലായെ.....’ താൻ വിളിച്ചുപറിഞ്ഞു.

ര കു പേരും തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ അടുക്കളെയിലേയ്ക്കു നടന്നു. താൻ ഏടത്തിയുടെ മുറിയിൽക്കേറി. ഫാൻ നിർത്തി. പിനെ മുറിയുടെ മുലയ്ക്കു കിടന്ന ഏടത്തി പുറി തുടച്ച തോർത്തെടുത്തു അതിന്റെ നന്നതെ ഭാഗം തുപ്പിയെടുത്തു. എനിടതു മുകിൽ വെച്ചു വലിച്ചു മണ്ണത്തു. പുറിന്റെ നൃമണം പോയിട്ടിലും. തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നോൾ ഏടത്തി.

‘എന്നു ചെയ്യുകാടാ ഇവിടെ...’

അവർ ആ തോർത്തു പിടിച്ചു വാങ്ങി. എനിട എന്നേ സുക്ഷിച്ചു നോക്കി.

‘ വിയർത്തിട്ടു വയു.... മൊവോം കഴുത്തും നന്നു തൊടയ്ക്കാനു കരുതിയതോ... അതിങ്ങു തന്നേ...’

‘ എന്റെ തോർത്തു കൊ ഞാനെ ഇപ്പും തൊടയ്ക്കു... നീന്റെതിട്ടോ കക്ക്... അല്ലെങ്കി അവടെങ്ങാനും വേരു ഒരു ഒരു നന്നു നോക്ക്...’

അവർ ആ തോർത്തും തോളിലിട്ട് അടുക്കളെയിലേയ്ക്കു പോയി. ആ പോക്കു നോക്കി നിന്ന് എന്റെ ചു ഭൂ ഒരു പുഞ്ചിൽ, ഒപ്പും മനസ്സിൽ ആ പഴയ പാട്ടു.

‘ പേരു സർവസ്വമേ... നിന്ന.. പ്രമദവനം താൻ ക കു..

അതിൽ മദനൻ വളർത്തും മാനിനേ ക കു ...

(നീങ്ങെട ര നീന്റോ) മദിരോൽസവം ക കു...’

ഏടത്തിയമ - 10

അതിനടുത്ത ദിവസങ്ങളിൽ അവർ തമ്മിൽ നന്നാം നടന്നില്ല, വീട്ടിൽ അമ്മ എപ്പോഴുമു ല്ലോ, കുടാതെ താനും. പെണ്ണുങ്ങളുടെ സമേജ്ഞനു വെരും വാചകമടിയില്ലും പേൻ നോക്കലിലുമായി ഒരുപയി. എന്നാൽ ഒരു ദിവസം താൻ ഏടത്തിയുടെ മുറിയിൽ തേക്കിലെയിൽ കുടെ നോക്കി. ഏടത്തി കേരിപന്ന് തോർത്ത് അഴിയുപോഴേയും ഒരിടി പെട്ടി. ചാററഞ്ഞമഴയുള്ള സമയത്ത് ഇടിവെട്ടിയാൽ അത് അപകടകരമാണെന്ന് എനിക്കരിയാം. തന്നേയുമല്ല, ഇതു യൈകര ശബ്ദത്തിൽ കേടു സ്ഥിതിയ്ക്ക് അത് അടുത്തവിടങ്ങോ തട്ടിയെന്നും തോന്നി. താൻ ഇനി ഇരു പരിപാടിയുമായി മുന്നോട്ടു പോകേ നീ തീരുമാനിച്ചു. ഓടി വീട്ടിനകത്ത് കയറി.

പിന്നെയുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ ഉച്ചകഴിയുപോഴേയ്ക്കു ആകാശം മുടിക്കെട്ടും തുടങ്ങി. പിനെ എനിയ്ക്ക് ഇടിമിനലിനെ മനസ്സിലേ കഴിപ്പിന്നുറി പേടിയായി.

ഒരു ദിവസം ഉച്ചയ്ക്ക് ര കു പേരും കുടി പേൻ നോക്കി സൊറപരയുപോൾ താൻ പെണ്ണുങ്ങളുടെ അടുത്തു ചെന്നു. ഇച്ചിരെ വില്ലേച്ചിയുമായി സൊള്ളാമല്ലോ, പിനെ ഒരു രസം. താനടുത്തു ചെന്ന് അവരുടെ കുടെ തിന്റെയിലിരുന്നു.

‘ എന്നാഡാ... ഇന്ന് കലുകും തോടും നന്നുമില്ലേ... അതേ വായിനോടും ഇവിടെതന്നേ മതിയെന്നു വെച്ചു...’ ഏടത്തി എന്നേ ഉഞ്ചിയാകാൻ നോക്കി.

‘ അതെന്നു... ഇവിടെ ഇരിയ്ക്കുന്നതോന്നും പെണ്ണിന്റെ ഏന്തതിൽ പെട്ടതല്ലേ...’ താനും വിട്ടു കൊടുത്തില്ല.

‘ കു വിലാസിനി... ഇള്ളതു നാണമില്ലാത്ത രേനിയനാ ഇവിടെയുള്ളത്... എവരും ദേഹം കുടെ കഴിയണംകുൽ പരയാൻ മേലാത്തടത്ത് പാളകെട്ടി നടക്കണമുണ്ടാം...’

‘ ഓ... വാസുക്രട്ടനങ്ങനെയുള്ള ആളൊന്നുമല്ല.. അല്ലെടാ... ഗീതയ്ക്കു തോനുന്നതാ...’ വില്ലേച്ചി എന്നേ പിന്താങ്ങി.

‘ അല്ലെങ്കിലും വിലാസിനി അതേ പരയാൻ എനിയുറിയാരുന്നു.... സ്വന്തം ആളല്ലേ... പോരാണ്ടിട്ട് പാള കെട്ടേ സ്ഥലമെബാക്കേ അവൻ’

ഏടത്തി ഇടയ്ക്കു നിർത്തി. പിനെ എന്നേ ഒരു കള്ള നോട്ടു.

‘ എന്റെ ഗീതേ നന്നുമില്ലേലും ഞങ്ങൾ അയൽക്കാരല്ലേ... ഗീതയ്ക്കു എന്തറിയാം ഞങ്ങളേപ്പറി....’

‘ നന്നുമാറിയതില്ലേലും കൊറേഡേബാക്കേ നേരിൽ ക രിണ്ടതല്ലേ താൻ... വില്ലേ കുടുതലെന്നും പരയേ ...’

എടത്തി വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന ഭാവമില്ല. ഞാൻ എല്ലാം കേട്ടിരുന്നു. പിനെ വില്ലേച്ചി എന്നും മി ഴയിലു. ഇപ്പോൾ ര കു പേർക്കും അനേന്നുന്നും അറിയാവുന്ന സ്ഥിതിയും ചൊരിഞ്ഞു പുണ്ണാക്കേ എന്നു കരുതിയാവും. അഴിച്ചിട്ട് മുടിയുമായി രവിവർമ്മ ചീത്രം പോലെ ലാസ്യവതിയായിരിയ്ക്കുന്ന ഏടത്തിയേ ഞാൻ നോക്കിയിരുന്നു. എന്നേ നോട്ടം ക ട്രാവും ചെറിയ തിള്ളയിൽ കവചിരുന്ന അവർ കാലുകൾ അടുപ്പിച്ച് പിടിച്ചിരുന്നു. സാർ പിടിച്ച് നേരേയിട്ടു. പിനെ എന്നേ പഴയ കുസുതി നോട്ടവും. ഞാനവരുടെ കു ഴയിൽ നോക്കി. വസ്ത്രങ്ങൾ തുള്ളച്ചു എന്നേ സകല്പദ്ധം അവരുടെ കവയിടുക്കിലെത്തി. കഴിഞ്ഞ ദിവസം മെത്തയിൽ കുത്തിയിരുന്നപ്പോൾ ചത്തെ കു കിടിയിൽ വാപിളർത്തി ഇരുന്ന ആ ചേന്തുപ്പുരിപ്പോൾ സിമർജ്ജതീയിൽ ഇരിയ്ക്കുന്നേരം അതിൽകൂടുതൽ ചത്തെ കു കിൾക്കിടയിൽ ചവിട്ടിച്ചതച്ചു പറക്കിമാനം പോലെ ചിതറി ഇരിക്കയാവും. എന്നേ നോട്ടം ക ട്രാവും ഏടത്തി കുനിഞ്ഞു സ്വന്തം കു ഴയിലേയ്ക്കു നോക്കി. എന്നിട്ട് ചോദിച്ചു.

‘ വിലാസിനീ... ഓത് ചോര കുടിയ്ക്കുന്ന കേട്ടിട്ടു.. ശ്രദ്ധയാണോ... ’

‘ പിനെ... സത്യാ എന്നേ ശീതേ... ചെലു ദിവസം ചൊക്കന നീന്തലില് മരഞ്ഞലിരുന്ന നോക്കുന്ന കാണാം... ഞാനോടി അകത്തു കേരും. എന്നിയ്ക്കു പേടിയാ... ’ വിലാസിനി പറഞ്ഞു

‘ എന്നാലേ... ഇവിടെ നമ്മെ വീടിലും ഒരോന്തോ ... ഇങ്ങനെ നോക്കി നോക്കി ഇരിയ്ക്കും.... ചോരധാണോ മുത്രാഡാ കുടിയ്ക്കുന്നേരിയത്തിലു... നോട്ടം ക റ.. തുണി ഉരിയുന്ന പോലെ തോന്നും... ’ ഏടത്തി എന്നേ നോക്കിക്കൊ... ’ പറഞ്ഞു.

‘ അങ്ങനേം ഓന്നുകളോടു റ.. ഞാനാദ്യാ കേക്കാണോ... ’

‘ നമ്മെ നേരേ നോക്കിയാ കാണാം... അതഞ്ചിനെ നോക്കി മുത്രം കുടിയ്ക്കേണ... പിനെ ഒരു ഗോഡോ ... അത് പെണ്ണുങ്ങളേ മാത്രേ നോക്കത്തോള്ളു... ’

‘ ഈ ശീത എന്നൊക്കും പറുനേ... എനിയ്ക്കുന്നും പിടി കിട്ടുന്നില്ല... ’ വില്ലേച്ചി ഏടത്തിയുടെ തലയിൽ ആശേഷതാനു കുത്തി.

‘ ശ്രോ.. പതുക്കെ എന്നേ വില്ലു... ’ ഏടത്തി ചിണ്ണുങ്ങി

‘ അതേയു..... വില്ലേച്ചി... വേനലിഞ്ചേ ചുടും പൊക്കച്ചിലും കുടുമ്പം ചെലർക്ക് ഒ കുന്നതാ... നല്ല ഒരു മി നന്നത്താ എല്ലാം ശരിയാകും... ’ ഞാൻ ചാടിപ്പിരുന്നു.

‘ മി നന്നയേ ത ഇപ്പും നിന്നെയാ... ചുടു കേരി നടക്കുവാ... വിലാസിനി നീ വിചാരിച്ചു ഇവനെ ഒന്നു തണ്ണുറിയ്ക്കുൻ പറിഞ്ഞേം... ’

ചോദിച്ചിട്ടു ഏടത്തി പുരോകാടു കയ്യിട്ട് വില്ലേച്ചിയേ ഒന്നു തോ റ. കയ്യ കൊ ത വില്ലേച്ചിയുടെ മാംത്തായിരുന്നു. ഒരിക്കിളിയോടെ വിലാസിനി ഒന്നു ചുളിഞ്ഞിട്ടു പറഞ്ഞു.

‘ എന്നായിൽ ശീതേ... പരസ്യായിട്ട് ... ഇക്കിളിയെടുക്കുന്നു... ’

‘ അയ്യോ ഞാനോനു തോ തീശ്ശേ... ’ ഏടത്തി പറഞ്ഞു അപ്പോൾ ഞാൻ വീ കു ചാടി വീണു.

‘ വന്നു വന്നു ഇപ്പും ര കു പേർക്കും തോ ക്കാലും ഇക്കിളിയാകുന്ന പരുവത്തിലെത്തി ര ഭേദം പേരുന്നോട്ടം.... ചേടുനോടൊന്നു പറഞ്ഞതാരുന്നേ... നല്ല പേര് ചീപ്പു കൊ കുവന്നേ... ’ ഞാൻ എന്നേയും തൊടാരെ പറഞ്ഞു.

‘ ഓ.. നിന്നേ ചേടുവേൾ ചീപ്പുകൊ ... ചീകിയാ ചേടുവേൾ കടി കൊരയും... ബാക്കിയെല്ലാരുടെ പേരൊക്കെ അങ്ങനെ തന്നെ കൈക്കരേതെയൊള്ളു... നീയോനു പോടാ... ’

ഏടത്തി എന്നേ നേരെ കണ്ണുരുട്ടി കാണിച്ചു.

‘ അതു ചീകേ പോലെ ചീകേ ടത്തു ചീകിയാ.. എല്ലാ പേരും ചാകും.. കടീം തീരും.. അല്ല വില്ലേച്ചി... ’ ഞാൻ അതേരുപത്തിൽ ഏടത്തിയേ നോക്കി പറഞ്ഞു.

‘ ആ... എനിക്കരിയത്തിലു... എനിയ്ക്കുന്ന പേരും ഇല്ല... അതോ കടീമില്ല... ’ വില്ലേച്ചി കരയുച്ചിരുന്നു. ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ അതോക്കെ കൈക്കരുടെ... നിങ്ങെക്കാർക്കൈലും പരയാൻ പറിഞ്ഞേം... എനിയ്ക്കിരുന്നു കുടാത്തതുകൊ കു ചോദിയ്ക്കു... ഈ... അരോം അരോം കുടെ ഒരച്ചാൽ എന്നെക്കിലും ഗുണം കിട്ടുവോ.... ’

‘ ഓേ.. പുതിയ പുകില്ല...നീ എന്നു വട്ടാ ഇപ്പും എഴുനേരളളിയ്ക്കുനേ... ’ ചീരിച്ചുകൊ ... ഏടത്തി ചോദിച്ചു, ഇടയ്ക്കു ആലോചിച്ചു.

‘ ശ്രദ്ധയാ... ഇതെന്നു സംശയാ വാസ്തവനില്ല... ചോദിയ്ക്കേണ... ശീത പരയുന്നോലെ തനി വട്ട.. ’ വില്ലേച്ചി ചിത്രിച്ചു.

‘ ഇത്തിരി കുടെ വിശദീകരിയ്ക്കാം.. ഇപ്പും.. ഓേ.. വില്ലേച്ചി ഒരു ചെറിയ അരം... തടി നോക്കി പരയുകാണോ... ഏടത്തി ഇത്തിരി വെല്ല അരം... ഞാനോരു വെറും കറിക്കത്തി...നിങ്ങളു തമ്മി ഒരച്ചാം... എന്നു പറഞ്ഞാം, അരങ്ങളു തമ്മിലൊരച്ചാം. ആർക്കേലും... ഈ അരങ്ങളിൽ ആർക്കേലും ശാഖാം ഒക്കുവോ... കത്തീരെ മുർച്ചു... അതായത് എന്നേ കാര്യം... ’

പോയിക്കെടക്കുന്നു... മുർച്ച വേ ത് എനിയ്യു... ഒരുപ്പുന്ത് നിങ്ങളു തമിലും... അതായത്.. അരങ്ങേണ്ട്...

എടത്തി എനേ നിശിതമായി എനു നോക്കി. എഴുന്നേറു, മുടി വാരിക്കെട്ടി.

‘ വില്ലു... ഈ ചെറിയ വട്ടാനുമല്ലു... ഉഞ്ചവാരക്കേസാം... ഈനി നമ്മളിവിടെ ഇരുന്നാ... ഇവൻ നമ്മലേ ഒരുപ്പും... മോനേ വാസുക്രൂട്ടാ... നീ പോയി.. കല്പക്കേളിരുന്ന് ഒരുള്ള്... ഞങ്ങൾക്കു വേദേ പണ്ണി...’

എടത്തി പറഞ്ഞു. വിലാസിനിയും എഴുന്നേറു.

‘ ശൈരിയാ.... ഇന്നു ചെലപ്പും നന്നായിട്ട് പെയ്യാനുള്ള സാഖ്യതേ അയ്യേ... ചേച്ചി തെരക്കുവാരിയ്യും... കുളിയ്യാൻ ബെള്ളം ചുടാക്കിയില്ലു... ഞാൻ പോട്ടെ ശീതേ...’

വില്ലേച്ചി ഇരങ്ങി നടന്നു. അവൻ മുറിം കടന്നപ്പോൾ ഞാൻ ചാടി മുറിത്തിരഞ്ഞി.

‘ അപ്പോ ര കു പേരും തോറെന്നു സമ്മതിച്ചുപ്പോ...’ ഞാൻ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു. വില്ലേച്ചി തിരിഞ്ഞു നോക്കിയില്ല. അപ്പോൾ എടത്തി വിളിച്ചു.

‘ മോനേ വാസുക്രൂട്ടാ.. ഇങ്ങേങ്ങാംട്ടു വന്നേ..’

ഒരു വല്ലാത്ത ചിരി ആ മുവത്ത്, പട്ടണത്തിൽ വളർന്നതല്ലേ.., വ്യംഗ്യഭാഷ മനസ്സിലാവും. വിലാസിനി പൊട്ടിപ്പേണ്ട്, പക്ഷേ ഈ സാധനം വേദേ.

‘ എന്തോ.... എണ്ണോ പൊന്നേട്ടത്തിയമേ...’ ഞാൻ പറഞ്ഞു കൊ ടുത്തു ചെന്നു.

‘ എടാ... മാരാരേ ചെ കൊട്ട് പറിപ്പിക്കലേലു... നീ ഞങ്ങൾക്കിട്ടു വെയ്യുകാനു മനസ്സിലായി... നീ കാട്ടുതോഡാബന്ധി.....ഞാൻ പട്ടണത്തീനു വന്നതാ... ഇല്ലാത്ത അവരാതം പറഞ്ഞാലോ ദ്രോ... എൻ്റോ..’

പറഞ്ഞുകൊ വർ മുറിത്തരികിൽ കിടന്ന ഒരു ചുടുമെടുത്ത് അടുക്കളയിലേയ്യു നടന്നു.

‘ ശ്രൂടാ... അതിനിപ്പും ശീതക്കുടിയെതിനാ ചുടാവുണേ... സംശയം ചോദിച്ചതല്ലേ... സനക്കുണക്കു.. എല്ലാക്കു...സനക്കുണക്കു.. എന്നു വേഗം നടന്ന് കുറച്ചു കാണ്ടി അന്തത്തിലേ... വെശക്കുന്നു...’

നടക്കുവേബാൾ അവരുടെ കു കീൾ ആടുന്ന താളത്തിനൊന്ത് ഞാൻ പറഞ്ഞു. എടത്തി തിരിഞ്ഞ് എന്നെ നിശിതമായി ദഹിപ്പിയ്യുന്ന രീതിയിൽ എന്നു നോക്കി. പിന്നെ അടുക്കളയിലേയ്യു കയറി.

സ്കൂൾ തുറക്കാൻ ഈനി ഒരാഴ്ച മാത്രം. അതിനു മുമ്പ് വീടിൽ എന്നു പോയിവരാൻ എടത്തി തീരുമാനിച്ചു. ചേടുന്ന സമ്മതിച്ചു. ശൈരിയാഴ്ച രാവിലേ തിരിച്ചെത്തണം, കാരണം പെങ്ങളുടെ വീടിലേ കല്പാണം ഞായരാഴ്ചയായിരുന്നു. എനിയ്യു വല്ലാത്ത മനോവിഷമം. എന്നോ എണ്ണോ കയ്യപ്പട്ട പോകുന്ന പോലെ. ഞാൻ അമ്മയോട് ചോദിച്ചു.

‘ ഞാനും കുടി എടത്തിയുടെ വീടിൽ എന്നു കൊങ്ങീടു വരാം...’

‘ അങ്ങെനെ ഇപ്പും കരഞ്ഞു... ഞാനിനിവിടെ ഒറയ്യു... എനിയ്യാരാ തൊണ്ണ.. നിന്റെ അചന്നും ചേടനും വരുവം ഇരുട്ടി ഒരു നേരാവും....’

‘ ഇപ്പോൾ നീയിവിടെ നീയ്യു വാസുട്ടാ... പിന്നൊരുയിൽ നമുക്കൊരുമിച്ചു സന്നോഷായിട്ടു പോകാം... ഇപ്പും അമ്മേനേ സഹായിച്ചു ഇവിടെ നില്ലു...’ എടത്തി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

‘ സ്കൂളു തൊറന്നാ പിന്നെ എന്നു പോകാനോ...?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു. എനിയ്യു വലിയ സകടമായി.

‘ പോകാം വാസുട്ടോ... തന്നോളം പോന്ന ഒരു പുരുഷൻ പിള്ളാരെ പോലെ നിന്നു വാഴി പിടിയ്യുണ്ട് കു ലേലു അമ്മേ... നാണലേപ്പു നേനകൾ.... നിന്റെ മീശരൂപക്കിലും ഒരു വെല കൊടുക്കണ്ട് വാസുട്ടാ...’ എടത്തി കളിയാക്കി.

‘ നീ അവളേ... ഹൈവേയിക്കൊണ്ടു ബസു കേരിവിട്ടിട്ടിങ്ങു പോർ... സന്ധ്യാള്ള ഞാനിവിടെ ഒറയ്യു... അവരുടെ വീടി പിന്നെ എല്ലാർക്കും കുടു പോകാം...’

അമ്മയുടെ തീരുമാനം ഞാൻ മനസ്സിലാം മനസ്സാട സ്വീകരിച്ചു.

ഒരുംത്തിനുകളിലേയ്യു നടക്കുവേബാൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ എടത്തി എന്നാ വർക്ക... താമസിക്കുവോ...’

‘ ശൈരിയാഴ്ച രാവിലേ....എന്നാ... നിന്നു എന്നേ കാണാതെ പറില്ലെന്നായോ...’

‘ അതല്ലേട്ടതീ.. എനിയ്യു... എനിയ്യു... എടത്തി ഇല്ലെക്കിൽ...’

എനിയ്യു പാക്കുകൾ കട്ടിയില്ല. എടത്തി കുറച്ചുനേരം നിശ്ചംഭയായി നടന്നു. പിന്നെ ചോദിച്ചു.

‘ വാസുദാ... മോനോനു ചിന്തിച്ചേ... നിന്റെ ഈ പോക്ക് അപകടത്തിലേള്ളോ... ഞാൻ നിന്റെയാരു..’

ഞാൻ മി ടയിലു.

‘ ഞാൻ നിന്റെ ഏടത്തി... അതായത് ഏടത്തിയമ്മ.... ആ ബഹുമാനം നീ എനിയ്യു തരണോ...’
അത് എന്നേപ്പോലെ ഒരു പെൺനവകാശപ്പെട്ടതാ.... നീയെന്നു അതു ചിന്തിയ്യാതേതു...
അന്ന്.....ഒരുബഡം പറി... പോട്ടു... പിനെ കട്ടിലിനു കീഴേ കേരി... നീ തന്ന വീ കു
അരുബഡം ഉ ഒക്കി... എന്റെ കുഴപ്പം അല്ലാലോ... അനാവസ്യമായിട്ടോളെ തോന്നല്ലുകളാക്കു
നിർത്ത്...മോനെ... നീ ഒരൊത്തു ആശായി... പിരിയ്യാൻ മാത്രം മീശേം വളർന്നു... ഈനീം...
കൂട്ടികളി നിർത്ത്...’

‘ അതല്ല ഏടത്തി... ഞാൻ ഏടത്തിയൈക്കു നാളു മുതൽ എന്റെ ഉള്ളിൽ...’

‘ നിന്റെ ഉള്ളിൽ..... തേങ്ങാക്കൊലു.....നും പോടാ ചെക്കാം...അത് നിന്റെ പ്രായത്തിന്റെ
വളർച്ചയുടേയും കൊഴപ്പുമാ... സത്യം പഠിച്ചു... നിന്നോടു പിയാൻ പാടില്ലാത്തതാ... നിനക്കും
പെണ്ണു കെട്ടാൻ പ്രായേം പരുവോ ആയി... എന്നാലും നീ പഠിച്ച ഒരു വല്ലു ആളാക്കണമെന്നു
എല്ലാരുടേം ആശ... അതിനും നീ ഇങ്ങനെ ... അരുതാത്തതും ചിന്തിച്ച് ഭാവി കളയരുത്...
എന്റെ സന്തൽ ഇപ്പും ഒരു ദൈനന്ദിനക്കിൽ അവൻ നിന്നേക്കാലും ചെറുപ്പമാരിയ്യും ... എക്കിലും
അവനോട് ഞാൻ പിയുന്ന പോലോ ഇപ്പും നിന്നോടു പിയുനേ...’

‘ അപ്പോ... ഏടത്തിയേലുനേ ഇഷ്ടമില്ലെന്നുണ്ടോ പിയുനേ...’

‘ എന്നു ഞാൻ പഠിച്ചില്ല... എന്റെ താലിയുടെ വില കളയാൻ ഞാനാരേയും സമതിയ്യില്ല....
അതിനി എന്നു പ്രശ്നമു... ഓയായാലും... ഞങ്ങെട ഒക്കും വഴക്കും നീ കൊരീയൈക്കു കു
കാണുമായിരിയ്യും... നേനകൾ ചെലപ്പും എന്നോടിത്തിരി സഹതാപോം കാണുവാരിയ്യും....
അതൊന്നും എനിയ്യിരിയുടേകും വേ ... എല്ലാം സഹിയ്യാനും നീങ്ങാനും എനിയ്യിരിയാം
...കഴിയുകോ ചെയ്യും... ’ ഞാൻ എല്ലാം കേട്ടു. മറുത്തു പിയാൻ മനസ്സിൽ നും തോന്തിയില്ല.
‘ ബന്ധു വരാവായീനു തോന്നു...’ ഞാൻ ദുരേഖ്യ നോക്കി.

‘ പരടു... അതോ ... ഞാൻ തിരിച്ചു പരുവും... നീ എന്റെ അനിയന്ത്രിയ്യും...
സ്കൂളിപ്പോകുന്ന വെറും ഒരുണ്ണൻ... അപ്പുറം നീ ചിന്തിക്കരുത്... എന്നെപ്പറി...
മനസ്സിലായോ...’

‘ ദുരം... ’ ഞാൻ മൃളി.

‘ നീയെന്നു ചിന്തിച്ചേ... നീ കെട്ടിവരുന്ന പെൺപേരിൽ നിന്റെ അനിയൻ... അല്ലെങ്കിൽ
ചേട്ടു... നിന്നേപ്പോലെ ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചോ കുറുകേ നടന്നാൽ... ആ കൂട്ടിടു... അതായത്...
നിന്റെ ഭാര്യേടു... ഗതികേക എന്നായിരിയ്യും... ഒരിയ്യേലക്കിലും വാസുദാ നീ അതൊന്ന്
ചിന്തിച്ചേ... ആ ഗതികേടിലാ ഞാൻ... നിന്നേപ്പേരി ഒരു മോശം അഭിപ്രായം എനിയ്യു പിയാൻ
പറിവേം... ഏടത്തി കുറിം പിയുന്നുന് ആജോള് പിയും.... സത്യം ആരക്കിലും സമതിച്ചു
തരുവേം...?.. ഒടുവിൽ.. ഏടത്തിയുവും സകല കുറോം... അടക്കമീല്ലാതേരാള്.... നശുലം...
കൂടുംബത്തിൽ കേരാൻ പറാതേരാള്...’

ഞാൻ വിരൽ കട്ടിച്ചു നിന്നു. എനിയ്യുത്തരമില്ലായിരുന്നു. എല്ലാം പോയി ആശകൾ തകർന്നു.
പിടിച്ചാൽ പിടിച്ചുടതു കെട്ടുന്ന ഇനമാണീ സ്ത്രീ. പെട്ടുന്ന ഞാനോർത്തു പോയി, എന്ത്
എന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു ബഹുമാനത്തിന്റെ മിനലോ ?

‘ പിന്നെയേ... ഒരു കാര്യം... ഇന്ന് ഝാസ്സിൽ തോൽക്കാൻ പാടിലു... തോട്ടുവക്കത്തു
പോയിരുന്നു.. അതുമിതും കു... തോറി തോറി കെടന്നാലേ... ജയിച്ചു ജയിച്ചു പരുന്ന
കൊച്ചു പിള്ളേരു നിനേ കൊത്തിപ്പറിയ്യും... അതോ ... പഠിച്ച എങ്ങനേം അടുത്ത
സ്ഥാപ്പിലെത്തണം... തോറാ... ഞാൻ പോലും നിനേ തിരിഞ്ഞു നോക്കത്തില്ല....’

അപ്പോഴെയ്യും ബന്ധു വന്നു തിരിച്ചിട്ടു. ബൈവരും കുറിം ചായ കൂടിയാൻ പോയി. കിളി
വിളിച്ചുപയറ്റൽ തുടങ്ങി. ഞങ്ങൾ കേരി സീറി പിടിച്ചു. പെൺഞങ്ങളും തെരട്ടു പുറകിലഭേദ
സീറി കിട്ട. ഏടത്തിയുടെ കുടുംബ ഞാനും വേറുതെ ഇരുന്നു. അപ്പോൾ തൊട്ടുപുറകിലേ
സീറിൽ എനിക്കരിയാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു സ്ത്രീ ഏടത്തിയേ തോ റി.

‘ ഗീതയല്ലോ?..... കെട്ടിച്ചു...മകള്...’

‘ അതേ... എനിയ്യു മനസ്സിലായില്ല...?’

‘ ഞാൻ ...തേതയാ... നീങ്ങെട കല്പാണത്തിനു ഞാനും വന്നാരുന്നു. എന്റെ മുതൽ മോജൈ
കെട്ടിച്ചിരിയ്യുന്നത് കുന്നേപ്പാടത്താ...’

‘ ഓ ...ഇപ്പും പിടിക്കിടി.... നണ്വാണി... നായാണി....യിലേ...’

.. അതനേന്നു... നണ്വാണിയിലേ.. പൊന്നപ്പേരും..... ഇപ്പും മനസ്സിലായോ..... കല്പാണം കഴിഞ്ഞിട്ട്
കൊണ്ടൊയായല്ലോ.. ഒന്നുമായില്ലോ..’

നാടുകാരുടെ ഏടുത്തതിച്ചുള്ള ചോദ്യം. ഏടത്തി വല്ലാതെ ആയ പോലെ.

‘ അത്... അങ്ങനെ ... കെടക്കുന്നു... ധൂതി വെയ്യേ ല്ലോ.....’
എടത്തി ഒഴിഞ്ഞു മാറി. കേടപ്പോൾ പരിയണമെന്നു തോന്തിയതാ, കൊടം കമഴ്ത്തിവെച്ച് വെള്ളമൊഴിച്ചാ അതെങ്ങനെ നിറയും എന്ന്. വെറുതേ എടത്തിയുടെ നേരേ നോക്കി നും പുഞ്ഞിരിച്ചു അതിൽ എല്ലാമു ദയിരുന്നു. അപമാനിതയായ പോലെ അവർ മുവം കുനിച്ചിരുന്നു.
‘ മോർക്കിൽ നാലാം മാസമാം... നും നോക്കാൻ വന്നതാ... മരുമോൻ പൊന്നു പോലെ നോക്കും... അതോ താൻ തിരിച്ചു പോകുവാ... ഇനി പേരിനു കൊട റക്കാൻ വന്ന മതീനാ പരിഞ്ഞിരിക്കണേ...’
‘ ഒും.. ഇഷ്യറൻ തുണ്ടിയുടേ...’ എടത്തി പരിഞ്ഞാഴിഞ്ഞു.
‘ അല്ലാ... ര കു പേരും കുട എങ്ഞോട്ടാ ഇപ്പു...?.. മുപ്പുരക്കെന്നു പണി...?..’ എന്നേ നോക്കിയായിരുന്നു അവരുടെ ചോദ്യം. അവർ വിടുന്ന മട്ടില്ല.
‘ ഇത്... പുള്ളിക്കാരൻറെ അനിയന്നാ... അങ്ങൻക്ക് കടയാ,... ടൗണില്ല...’ എടത്തിയു പീർപ്പു മുട്ടി.
‘ ഓ... അതു ശൈരി... ഒരുമിച്ചിരിയുന്ന കു പും താൻ വിചാരിച്ചു... ഇതാരിയും ആളുന്ന....’
എടത്തി പിനെ നും മി തിരില്ല. എന്നെന്നെയാനു നോക്കി. താൻ പതുക്കെ എഴുനേന്നു, കമിയിൽ പിടിച്ചു നിന്നു. പെട്ടെന്ന് എടത്തി എൻ്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു കുട ഇരുത്തി.
‘ വല്ലോരും വല്ലോം പരയും.. ഇത് നാടുവുറുമല്ലേ എടത്തി....’ താൻ എഴുനേന്നുക്കാൻ ഭാവിച്ചു.
‘ ഓ...നാട്... നീ അവിടെ ഇരിയെടാ.... ഇവർക്കൊന്നും വേദേ പണിയില്ലേ... വല്ലോം ആയോ... ആരം ആള്ള... എന്നൊക്കെയൊ അരിയേ ത്...’
എടത്തി എൻ്റെ ചെവിയിൽ പൊറുപൊറുത്തു. താൻ മി തിരില്ല. വ 1 ഇളക്കി. നാടുവഴി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വളവും പുളവും ഉള്ള രോധായി. വേഗത കുടിയപ്പോൾ വ തിരുവും ചാഞ്ചാടം അനുസരിച്ച് തെങ്ങളും അടക്കെക്കാ ടുന്നു. മുവിലെതെ സീറിൽ പിടിച്ചിരുയ്യുന്ന എൻ്റെ കയ്യമുട്ട് ആ ചാഞ്ചാടത്തിന്തീരിൽ പല പ്രാവശ്യം എടത്തിയുടെ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന മാറിൽ അമർന്നുകൊ കു. എനിക്കേയുാരു സുവം. താനെല്ലം കുടി കയ്യമുട്ട് വലിച്ചു പിടിച്ചു ആ മാറിൽ കൊള്ളിച്ചു തന്നേ.
‘ എടാ... നീ ഇത് കയ്യുന്നു മാറിയേ... വല്ലോരും കാണും...’ എന്നിട്ട് കയ്യ പിടിച്ചു മാറി വയ്പിച്ചു. താൻ ഇളിഡ്രോയതു പോലെ.
എക്കിലും ഒരുമിച്ചിരുന്നുള്ള ആ യാത്ര നല്ല രസകരമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ കുറച്ചുകൂടി പോകണേ എന്നു താനാൾച്ചു. പകോഴ പെട്ടെന്ന് ബല്ലു തെങ്ങൾക്കിഞ്ഞാനുള്ള കവലയിൽ നിന്നു. തെങ്ങളിരിഞ്ചി ബന്ന് ദേഹപ്പീൽ കാത്തുന്നിനു. ഇടയ്ക്ക് എടത്തി പരിഞ്ഞു.
‘ എത്ര പരിഞ്ഞാലും നിന്റെ തലേൽ കേരില്ല....മൊതലെടുക്കാൻ തന്നും നിന്റെ ഭാവം...അല്ലോ...’
‘ ഓ ... എടത്തിയു എല്ലാം തോന്നുന്നതാ...’
‘ അങ്ങനെയായാൽ എല്ലാർക്കും നല്ലത്...’
അപ്പോഴേയും ഒരു ബല്ലു വന്നു. തിരക്കു കിലും എടത്തി അതിൽ കയറിപ്പുറി. വാതിൽക്കൽ നിന്നു പരിഞ്ഞു.
‘ അപ്പോ വനിട്ട് കാണാട്ടോ... അമേനേ നല്ലാണു നോക്കിയേണേ....’ എടത്തി കമിയിൽ തുഞ്ഞുന്നതു കു കു.
ബല്ലു ചീരിപ്പാഞ്ഞു പോയി, എൻ്റെ പ്രാണനും കൊ താൻ അതു തിരിച്ചുകിട്ടുകയില്ല, ഉറപ്പായി. അതാണിപ്പോൾ അവർ എന്നോട് ഒരു താക്കീൽ രൂപത്തിൽ ഉപദേശിച്ചത്.
വാഹനം കല്ലിൽ നിന്നു മരിതപ്പോൾ താൻ എതിർവശത്തേയ്ക്കു കടന്ന് ഒരു മുറുക്കാൻ കടയുടെ തന്നൽ പാറി നിന്നു, തിരിച്ചു ആലുകലേയുള്ള ബല്ലും കാത്ത്.
തിരിച്ചു വീടിൽ ചെന്ന എനിയ്ക്ക് എന്നേരോ നും നഷ്ടപ്പെട്ടതു പോലെ. നും ആസ്വദിക്കാനും കാണാനും ഇല്ലാത്തതു പോലെ. ജീവിതം ശുന്നും. നും ഒരു പുർണ്ണത തോന്തിയില്ല. എന്നാൽ പിരേ ദിവസമായപ്പോഴേയും എൻ്റെ മനസ്സ് എനിലേയ്ക്കു തന്നേ തിരിച്ചു വന്നു. അപ്പോൾ എടത്തി പരിഞ്ഞു വാക്കുകൾ എൻ്റെ മനസ്സിൽ ഓടിയെത്തി. താൻ അവയെല്ലാം നേപ്പാട്ടമിച്ചു നോക്കി. അവസാനം എനിയ്ക്കു തോന്തി. എടത്തി പരിഞ്ഞത് ശരിയല്ല. അവരെന്റെ ചേടൻ ഭാര്യ, താൻ പുരുക്കേ മണസ്സിച്ചു നടക്കുന്നത് വെറും ആഭാസത്തരം. അവരത് വേദേ ആരോടെക്കിലും പരിഞ്ഞാൽ... വേ , ചേടനറിഞ്ഞാൽ... ചേര മോൾ, പിനെ തല ഉയർത്തി നടക്കേ . എടത്തി പരിഞ്ഞപോലെ പരിയ്ക്കുക. ഇനി ഒരു കൂസ്സിലും തോൽക്കാൻ പാടില്ല. ബാക്കിയെല്ലാം പിന്നാലെ. അതുവശ്യം വന്നാൽ വിലാസിന്തയു ല്ലോ. എൻ്റെ ഇപ്പോഴേതെ കളിക്കുടുക്കാരി. അവക്കേ വളയ്ക്കും. എക്കിലും ക്രമേണ അതും ഒഴിപാക്കാൻ

നോക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ചേടൻ ദു:സഭാവം വേരുച്ചതു പോലെ താനും ഒരു പെണ്ണുപിടിയൻ ആയി മാറിയെക്കിലേം. താൻ കണ്ണാടിയിൽ എൻ്റെ മുവത്തിനെ പ്രതിരുപം നോക്കി. മേൽമീശയ്ക്കു കട്ടി വെച്ചു. താടിയിലും മോഹമല്ലാത്ത മീശ. എനിട്ടാണോ താനീ കുട്ടിക്കളി, അതും ഏടത്തിയോട്, കാണിയ്ക്കാൻ പോയത്. വേ ഇനി താൻ നന്നായേ പററു. മനസ്സിലുറച്ചു. ആർക്കും തന്നെ ചെന്ന തിച്ചു ബെച്ചിരുന്ന തേക്കിലെ പരിച്ചു കളഞ്ഞു.

വിലാസിനിയേ മന:പുരം കാണുന്നില്ലെന്നു വെച്ചു. എകിലും വെള്ളിയാഴ്ച ആയപ്പോൾ മനസ്സു പിടയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. നിയന്ത്രിയ്ക്കാൻ താൻ ശ്രമിച്ചു. ശസ്ത്രിയാഴ്ച രാവിലേ ഏടത്തിയുടെ അച്ചൻ അവരെ വീടിൽ കൊ കുന്നു വിട്ടിട്ടു പോയി. താൻ പ്രത്യേകിച്ചാരു താലുരുവും കാണിച്ചില്ല. ഉച്ചകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അച്ചൻ കടയിൽ നിന്നും വന്നു. അച്ചനും അമ്മയും കുട്ടി വേരെ ഒരു ബന്ധു വീടിൽ പോയിട്ട് പെങ്ങളുടെ വീടിലേയ്ക്കു ചെല്ലും. ഏടത്തിയേയും കുട്ടാൻ ശ്രമിച്ചു. പകേഷ ചേടൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. രംതി കടയച്ചു വനിട്ട് ര കുപേരക്കും കുട്ടി ടാക്സി വിളിച്ചു പോകാമെന്ന്. അതുകൊ ആവൾ കൂടെ പോയില്ല. വീടിൽ താനും അവരും മാത്രം.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞ പതിവുള്ള സംസാരിപിച്ചിലും കഴിഞ്ഞ വിലാസിനി പോയപ്പോൾ താനും പുരംകേ കുട്ടി. അവരുടെ പടിയ്ക്കുലെത്തിയപ്പോൾ താൻ പറഞ്ഞു.

‘ വില്ലേച്ചിയോടെന്നിരയ്ക്കാരു സൊക്കാരും പറയാനോ കരുന്നു....’

‘ ഒും... എന്തേ..?...’

‘ നാജൈ താൻ മാത്രേ വീടിലെബാളളു....’

‘ അപ്പം വാസുടക്കൻ കല്യാഞ്ഞതിനു പോണിലേണ്ണു...?’

‘ ഇല്ല.. എനിയ്ക്ക് വീടുകാവലാ... താൻ പറഞ്ഞതേ... നാജൈ പകല് വില്ലേച്ചി വീടിലേയ്ക്കു വരണ്ണം...’

‘ എന്തിനരാ... വാസുടക്കൻ മാത്രം ഒളപ്പം താൻ വരുന്നേ... ഇവിടെ വീടിൽ എന്തു വിചാരിയ്ക്കും...’

‘ നമ്മകു ചുമ്മാ വല്ലേം പരഞ്ഞിരയ്ക്കാനേ...’

‘ പിനേ... ചുമ്മാ ഇരിയ്ക്കുന്ന ഒരാള്... എന്നേക്കു കു വയ്ക്കു.. താൻ വരത്തില്ല.. ഗീത വരാതെ താൻ ഇനി അങ്ങോട്ടില്ലു...’

‘ താൻ ചേടൻ ഷേവിങ്ങ് സെറോക്കേ റിഡിയാക്കി വെയ്ക്കും...’

‘ എന്തിനരാ...’

‘ വില്ലേച്ചിട അവടമൊക്കെ... താൻ നല്ല കൂനിനാക്കി വെച്ചിത്തരാം...’

‘ അയ്യേ... ഈ വാസുടനൊരുളുപ്പും ഇല്ലേ... ഇങ്ങനെ പറയാൻ...’

‘ എനിരുട്ടുനിനാ ഉള്ളപ്പ്... താൻ കാണാത്തതെന്നും വില്ലേച്ചിക്കില്ലേലോ....’

‘ ഇല്ല... താൻ വരത്തില്ല...’ വിലാസിനി നിസ്സംഗ്രഹിച്ച തലയാട്ടി. എൻ്റെ ഭാഷയും ഭാവവും മാറി.

‘ ഓ... ഇപ്പം, ഗീതമോളു വിളിച്ചാലേ വരത്തൊള്ളാരിയ്ക്കും...’

‘ ഓ.. ഗീത മോളേ...’ വിലാസിനി ചോദിച്ചു.

‘ ആ... ചെലസമയതേ വില്ലേച്ചിട എൻ്റെ ഗീതമോഡേഡേനൊള്ള വിളി കേട്ടാലും.... അങ്ങോളയ്ക്കുവല്ലാരുന്നോ...’

‘ താനങ്ങനെ ഗീതേ വിളിച്ചിട്ടില്ല....’

‘ ഇല്ലേ...?.. ഒന്നോർത്തു നോക്കിയേ... എൻ്റെ ഗീത മോഡേഡേ... നീ മിടുക്കിയാട്ടി... അങ്ങനെ ചെയ്യു ഇങ്ങനെ ചെയ്യു... എന്നും പറഞ്ഞത് കണ്ണടച്ചിരുന്ന് സുവിച്ചത്.... കണ്ണടച്ചിരുന്ന് പാലു കുടിച്ചാ മറിയുള്ളാർ കാണാത്തില്ലെന്നാ പുച്ചേട വിചാരം....’

വില്ലേച്ചി നും തെട്ടി. പിനെ ദേന പോലെ ചോദിച്ചു.

‘ അയ്യേ... അപ്പം .. നീയതെങ്ങനെ ക കു....’

‘ എല്ലാം കാണുന്നവനാ ഇ വാസുടക്കൻ... വാസുടനെ ഒളിച്ചുരാളും ഇവിടെ നും ചെയ്തില്ലു....’

‘ എൻ്റെ പൊന്നു വാസുടാ... നീ ഇതാരോടും പറയല്ലേ... തെങ്ങനെ മാനം പോകും... ഒന്നുല്ലേം ഗീത നിന്നേട്ടത്തിയല്ലേ... താൻ നിന്റെ...’ അവൾ നിർത്തി.

‘ വില്ലേച്ചി എൻ്റെ... എൻ്റെ.. കുടുക്കാരി എന്നു വെച്ചേം... അപ്പം... വരുവോ... അതോ.. താൻ എൻ്റെ കുടുക്കാരോടും കുട്ടി പറഞ്ഞ രസിയ്ക്കേണ്ണോ...’ താൻ ഭീഷണി മുഴക്കി.

‘ വാസുടക്കൻ എന്തു പറഞ്ഞതാലും താൻ വരത്തില്ല... എനിയ്ക്കു പേടിയാ... കളിച്ച കളിച്ച കാര്യായാ... തുഞ്ചി ചത്താ മതി....’

‘ വാസുടനേ പേടിയ്ക്കു... അധികം മുത്താ... വിലാസിനിയേ താനങ്ങു കെട്ടും... താൻ കേട്ടാരായെന്ന് ഗീതേട്ടത്തി പോലും പറഞ്ഞു...വില്ലേച്ചിം പറഞ്ഞില്ലേ എന്ന ഇഷ്ടമാനെന്നു...’ താൻ ഗമയോടെ നിന്നു.

‘ എകിൽ കെട്ടിയിട്ടു മതി... ചെരപ്പും... കളിമൊക്കെ...’ അവൾ നാണ്ടേതാടെ നിന്നാടി.

‘ എന്നാലും ... വരുന്നേ... ഒരു രസം... നാളെയാകുമ്പും ആരും അറിയത്തില്ല... വില്ലേച്ചിയേ അന്നത്തേക്കാളും ഞാൻ സുവിപ്പിച്ചു തരാം... ഒന്നുബേലും ഞാൻ ഒരാൺബേലും... ഏട്ടത്തിയേപ്പോലെ പെണ്ണല്ലേം...’
‘ അതുകൊ റ ഞാൻ വർഷിപ്പാനു പറഞ്ഞത്... പിന്നെ.... എടു, നീ അതിഞ്ഞുനു ശീതള്ളിയാമോ...’ വിലാസിനി തെല്ലാറുപേപ്പോടെ ചോദിച്ചു.
‘ ഈ വില്ലേച്ചി മ ഇയാ... ഏട്ടത്തി അറിഞ്ഞാപ്പിനെ ഇനിയെന്നുകില്ലും എനിയ്ക്കു കാണാൻ ചാറുവോ... എന്നാലും നന്നായിരുന്നു അന്നത്തെ പരിപാടി കേടു...അതിനേക്കാളും സരസമായിട്ട് നമ്മകു രസിയ്ക്കാം... ഞാൻ നാളെ കാത്തിരിയ്ക്കും...’ ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നടന്നു.
‘ വാസ്തവം...നടക്കുകേലു... ഞാൻ വരത്തില്ല കേടു...’
‘ വര ... ഞാനിപ്പുത്തനേ കലുക്കേലോടു പോകുവാ... ശ്രീയാഴ്ചയായതുകൊ ... എല്ലാ അവമാരും ഇപ്പോൾ എട്ടത്തിക്കാണും...’ ഞാൻ പതുക്കുക നടന്നു.
‘ വാസ്തവം .. ഓനു നിന്നേ...’ വിലാസിനി ഓടി വന്നു.
‘ എന്തേ...?’
‘ ഗീതേരു ചേടനും എപ്പഴാ പോകുന്നേ...?’
‘ അവരിനു രാത്രി തന്നേ പോകും...’
‘ സും...’
ഒന്നു മുളിക്കൊ ... വിരലും കടിച്ചു, തലയും കുനിച്ചു, ഒരാലോചനയോടെ സ്വപ്നത്തിലെന്ന പോലെ വിലാസിനി തിരിച്ചു വീടിലേയ്ക്കു നടന്നു. വിജയാദ്ധാദേത്താടെ ഞാനും ചാടിച്ചാടി എൻ്റെ വീടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു കയറി.
വാതിൽക്കൽ തന്നേ നിൽക്കുന്നു ഏട്ടത്തി. എന്നേക്കെ യുടനേ ആ മുഖത്താരു ശുഡ്യസ്ഥിതം
‘ എന്നാരുന്നു... കൊറേ നേരായല്ലോ... റ കും കുട ഒരു വെല്ല ശുശ്രാലോചനേം വാകുത്തർക്കോമാക്കു...?’
എനിയ്ക്കു ദേശ്യം വന്നു. ഒന്നു മി ഓനും കുടി ഇവരു സമ്മതിയ്ക്കുന്നേല്ലോ.
‘ അതേ... റഷ്യ രാണിപട്ടിനേം പെണ്ണപട്ടിനേം കുടി ബഹിരാകാശങ്ങളും വിടുന്നു...’ ഞാൻ കളിയാക്കി പാഠം
‘ അതിനു നിങ്ങെക്കന്താ... ഇതെലോചിയ്ക്കാനും തർക്കിക്കാനും ഇരിയ്ക്കുന്നത്...?’
‘ ആ... പട്ടികളു വേ കാളേം പഴും മതിയെന്ന് ഞാൻ... പട്ടികളു മതീനവള്ളും.... എന്നാ... മതിയോ...’
‘ പകേശ, എൻ്റെ ഒരു അഭിപ്രായം പറഞ്ഞതാ... മോൻ പെണ്ണങ്ങുവോ....’ ഏട്ടത്തി പരിഹാസത്തിൽ തന്നേ.
‘ ദയവായി ഉണ്ണേംടുക്കുന്നില്ലിച്ചാലും...’ ഞാനും വിടുകൊടുത്തില്ല.
‘ നാളെ ഞങ്ങളാരും ഇവിടില്ലാത്ത സമയത്ത്... നിങ്ങളു റ കു പേരും കുട ഇവിടെ വല്ല രോക്കറു പരിക്ഷണോം നടത്തിയാല്...’
‘ നടത്തിയാലേന്നു... അതു ഞങ്ങെട സൗകര്യം....’
‘ അല്ല സുക്ഷിച്ചില്ലേൻ... ചെലപ്പും പട്ടികളു വലിച്ചേം കു നടക്കുന്ന പോലെ റ കും കുട നാട്ടുകാരുടെ മുന്പിൽ കുട വലിച്ചേം കു നടക്കേ റ വരും... അനേന്നരു... കാളമതിയാരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാ കാര്യം നടക്കത്തില്ല...അതോ കു പറഞ്ഞതാ...’
‘ ഓ.. സുക്ഷിച്ചോജാവേ..... ഏതായാലും... ഞാൻ ഇവിടെയാരുടേം പൊരുത്തോടു കാളകളിയ്ക്കാൻ വന്നില്ലേം...’
‘ വന്നാലും നടക്കത്തുമില്ല....’
‘ ഓ, ഒ ലോ, സ്വന്തായിട്ടോരു കാള... ചുമ്മാതല്ല... എന്നും കാളകളി തന്നേ വിഡിച്ചിരിയ്ക്കുന്നേ...’
‘ ഓ, അതു ഞാനും സഹിച്ചു....’
‘ അതേ... മനസ്സു നന്നാക്കണം... പട്ടിയോടു പുല്ലു തിന്നുകേമില്ല...എന്നേയെന്നു തിന്നാനും വിടത്തിലെന്നു പറഞ്ഞതാ... അല്ലോ... ഞാനിനിയാത്തിട്ടു ചോദിയ്ക്കും... ഇപ്പോൾ ഏട്ടത്തിയേന്നിനാ എൻ്റെ പൊരുകേ നടക്കുന്നേ.... ഞാനിനി ഏട്ടത്തിയേ ശല്യം ചെയ്യാൻ വരത്തില്ല.... അറിവില്ലായമകൊ കു അന്നങ്ങെനെ മനസ്സിലെബാരു തോന്നലോ ചയിപ്പോയതു... ഇനിയിപ്പും ബെച്ചു നീട്ടിയാലും ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കത്തില്ല... അപ്പുണ്ണിനേ... ഞങ്ങളേ അങ്ങു വെറുതേ വിട്ടുകും...?’
‘ ഞാനാരേം ശല്യം ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞത്തലു... നിംഗ്രേഡേയാക്കേ ശൊണ്ടത്തിനു വേ റ പറഞ്ഞതാ... ആ പാവം പെണ്ണു വഴിയായാരമാകാതിരിയ്ക്കുന്നു കുടെ...’
തോൽപി സമ്മതിച്ച പോലെ ഏട്ടത്തി അടുക്കളെയിലേയ്ക്കു കയറി. ഞാൻ പുരുക്കേ ചെന്നു.
‘ അല്ലോ... എന്നു തൊടണി... ആ വിലാസിനിപ്പെണ്ണിനോടിത് അലിവ്...?.. നേരത്തെ ഒരു ദു:ഖുകുനം പോലാരുന്നല്ലോ...’

‘ അതെൻ്റെ കാര്യം... നീയതങ്ങു വിട്ടുകളം...’
‘ എനിയ്ക്കും വിട്ടുകളയാൻ പറയുവോ... ര കുട കളിച്ചുകളിച്ച് പൊറത്തു വല്ലോരും അറിഞ്ഞാലേ... മാനം പോകുന്നതീ വീടിന്റെയാം... ഇപ്പത്തനേ...എതു ചേടൻഞ്ഞു സർഗ്ഗണം കൊ കു നാറിക്കെടക്കുവാ...’
‘ ചേടൻഞ്ഞു എന്തു സർഗ്ഗണം...?’
എടത്തിയും അ പോദ്യം ഞാൻ കേട്ടതായി വാവിച്ചില്ല. ഞാൻ തുടർന്നു.
‘ ര ഭേദം കളി മുതൽ എടുത്തിയ്ക്കും അതേ സ്വഭാവം വരു തിരുന്നാ നിങ്ങൾക്കു തന്നെ നല്ലത്...’
ഞാനും തിരിച്ചൊരു താക്കീൽ നൽകി.
‘ എനിയ്ക്കും സ്വഭാവോന്നാ നീ പറഞ്ഞു വരുന്നേ...?’
‘ വേ വേ ... കുടുതലു വിശദീകരണം വേ ... ഇതൊന്നും അരും അറിയുന്നില്ലാനു കരുതരുത്...’
ഞാനിരങ്ങി വെളിയിലേയ്ക്കു പോയി. എന്നേ നോക്കി എടത്തി നിൽക്കുന്നു നു എനിയ്ക്കും ദിശയാമായിരുന്നു.
രാത്രി എടു മണിയായപ്പോൾ ചേടൻ വന്നു. എടത്തി നേരത്തെ തന്നെ ഒരുങ്ങി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. പറഞ്ഞുവെച്ച ജീപ്പു കാണാത്തതു കൊ എന്നോടു കവലയിൽ പോയി ഒന്നു തെരക്കാൻ പറഞ്ഞു. എനിയ്ക്കു മടി, ഇരുടുത്തു വെളിയിൽ പോകാൻ. മഴക്കാറും കോളും ഔട്ടിയുമാക്കേ ഉള്ളതുകൊ അ പേടിയു യാറുന്നു.
‘ അവൻ വരും ചേട്ടാ... പറഞ്ഞത്തെല്ലു... ഇ ഇരുടുത്ത... അതും മഴക്കാളും ഇടീം... ’ ഞാൻ ഒന്നു വലിഞ്ഞു.
‘ നാണമില്ലപ്പോടാ... എന്നേക്കാളും വല്ല രാണായി... എനിട്ടും പേടിയാണഞ്ഞേ... പോയി... വിളിച്ചോ കു വാടാ...’
ചേടൻ എന്നേ വിരട്ടി. ഞാൻ ഫോർച്ചുമെടുത്ത മനസ്സിലുംനേഥാട കവലയിലേയ്ക്കു നടന്നു. കുറേ നടന്നപ്പോൾ പേടിയോക്കേ എന്നേഡാ പോയിമിഞ്ഞു.
കവലയിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഒരു മുറുക്കാൻകട മാത്രം റാത്രിയിൽ വെളിച്ചതിൽ തുറന്നിരുപ്പു. കിറ്റു നേരത്തെ പോയിരുന്നു. കവലയിൽ എങ്ങും ഇരുടു മാത്രം. ഞാൻ ജീപ്പിനേപ്പറി അനേപ്പിച്ചു. ആരെയോ കൊ കുവിടാൻ അടുത്തുവരേ പോയിരിയ്ക്കുണ്ടാണഞ്ഞേ. ഇപ്പോൾ വരും. ഞാൻ കാത്തു നിന്നു. ഏതാ അരമൺകുറു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജീറ്റു വന്നു. ഞങ്ങൾ വീടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. വീടിനുത്തുള്ള ഇവഴിയിൽ ജീപ്പിട്ടു. ഞാൻ വീടിലേയ്ക്കു കേരിച്ചുന്നു. പുറിതാരെയും ക ല്ല. ചേടൻ മുറിയിൽ ചെന്നു. കതകടച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. അകത്തു നിന്നും അടിയും മൽപ്പിടുത്തത്തിന്റെയും ശശ്പും പോലെ. എടത്തിയും അമർത്തിയുള്ള കരച്ചിലും. എന്റെ മനസ്സിൽ വേവല്പാതിയായി. അല്ലന്നേരം കാത്തു നിന്നിട്ട് ഞാൻ കതകിൽ തട്ടി വിളിച്ചു.
‘ ചേടു... ചേടു... ജീപ്പു വന്നു....’
അകത്തേ ബഹാളം പെട്ടുന്ന നിന്നു. അൽപ്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വാതിൽ തുറന്ന് ചേടൻ വെളിയിൽ വന്നു, സംഹാരരുദ്രനേപ്പോലെ. മല്ലാണ്ണവിളക്കിരു വെളിച്ചതിൽ അ മുഖം ഒന്നു കുടി ചുവന്നിരിയ്ക്കുന്നു. ഇത്രയും ദേശ്യത്തിൽ ഞാൻ ചേടനേ ചുരുക്കമായേ ക ട്രുള്ളു. വെളിയിലിരഞ്ഞിയ ചേടൻ മുറിയാട കതകടച്ച് ഓഡാസലിട്ടു. എനിട്ടു പറഞ്ഞു.
‘ ഞാൻ നാജൈ വരുന്നവരേ... ഇ കതകു തുറക്കുവോ... അവക്കു പച്ചവെള്ളം കൊടുക്കുവോ ചെയ്തു പോകരുത്... മനസ്സിലായോടാ...’ ഒപ്പം എന്റെ തലയ്ക്കാരു കിഴുക്കും.
‘ അപ്പോ ... മുള്ളാനും...തുറാ...’ ഞാൻ നിന്നു വിക്കി.
‘ അകത്തു വസ്ത്രികേടു കാട്ടിയാ... അവളേക്കൊ കു ഞാൻ തീറിയ്ക്കും... നീയും സുക്ഷിച്ചു...പാണതൽ കേടുടാം...’
‘ ഉം...’ ഞാൻ ദയനു മുളിപ്പോയി.
എന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും ഫോർച്ചും പിടിച്ചു വാങ്ങി ഏടു ഇരുട്ടിലിരഞ്ഞി നടന്നു. ഇടയ്ക്കു എടത്തിയേ തെരിവില്ലയ്ക്കയും ചെയ്യുന്നു.
‘ അവടെ അപഹരണം... പട്ടികഴുവേറു മോളം...’
ഞാൻ അന്തിച്ചു നിന്നു. പിന്നെ പുറിത്തിരഞ്ഞി നോക്കി. ജീപ്പിരു വെളിച്ചം അകന്നകനു പോകുന്നു.
അല്ലന്നേരം ഞാൻ കാത്തു നിന്നു. പിന്നെ അകത്തു കയറി വാതിലടച്ചു കുറിയിട്ടു. എടത്തിയും മുറിയാട ഓഡാസലാടുത്തു. എന്റെ കമ്പയാനു വിരുച്ചുകിലും മനസ്സിൽ ഒരു ദേഹരുമാക്കേ വന്നു. ചേടൻ കൊന്നാലങ്ങു കൊല്ലും. എക്കിലും എടത്തിയേ ഉപദിച്ചു എന്നിരഞ്ഞപ്പോൾ മനസ്സിൽ ഒരു നീറിൽ, ഒരു പിഷമം. ഞാൻ കതകു മെല്ല തുറന്നു നോക്കി. മേശപ്പുരിതിരിയ്ക്കുന്ന റാത്രിയിൽ വെളിച്ചതിൽ ഞാൻ പിശസിയ്ക്കാനാവാത്ത കാഴ്ചയാണു ക ത. ആദ്യം എനിയ്ക്കു പിടിക്കിട്ടില്ല. കട്ടിലിരു കാലിൽച്ചാരി നിലത്ത് ഒരുക്കാൽ മടക്കി,

கால்முடித் கய்முடுனி, அது கழித் தலயுஂதான்தி மரோகய் புரகோட்டு குறித் விண்ணிக்கிறையும் ஏட்டத்தி. ஏன்ற உச்சதானு காலி. ஸொன் அளியாதெ வேஶம் சென் குதக்கஷ் ஸாக்ஷயிட்டு. பினை ராதலெடுத்த திரிநீட்டி அதுமாயி ஏட்டத்தியுடெ அடுத்து செனு. அவருடெ அரையூதாஷ பறிபுர்ண் ஸென். துடக்கி அக்கத்தி குத்தியிருந்து கொ கூர்ணேவு செய்த தகிடி ஸாமாங் துரினிருந்து. வீட்டித் போயபோஸ் ஸெனாயி செருப்பி வெலுப்பிச்சிரியூநு. அதிலே துரினிருந்து விழுதுகளித் வெலுப்பாயர் கடியாயி நான்னு பிடிச்சிரியூந்து காளாமாயிருந்து. போகாளாருணானாயபோஸ் பறயரு வாரி ஏல்லா மக்கிலும் பூஶியதாயிரியூ. ஸ்ரூஸும் பொயும் துரினு கிடக்குந்து. துஜ்ஜித்துஜுந்தி தாஷேயூ ஸோக்குந் கருத்த செடுக்கலுமாயி அது மூக்கர். ஒ கீஞ்சும் ஹடயித் பறயர் ஸெனாயி பூஶியிட்டு. கக்ஷம் ஷேவு செய்திட்டில். பூடக்கர்கிடயித் பறயரின்ற வெலுப்பி ஸெனாயி காளாங். காளாவுந் கக்ஷத்தித் ஸினும் கருத்து நீ பூடக்கர் அலுப்பமாயி நீ கு ஸினு. ரெர ஸோட்டத்தித் ஸொனித்தியும் ஶலவிசெக்கிலும் அது காஷ்சக்கலூநும் ஏனில்கு காமம் உள்ளத்தியில். ஏனே கு ஷோஸ் அவர் ஸெனி தாண்தியிருந் கய்நீட்டி கடிலித் கிடக்க தோற்றெட்டகுத்த மடியிலேயூட்டு. தோற்றத் அலுக்ஷ்யமாயி கிடக்கன்னலைத் துரினிருந்து அது மாற்றிஶ்பூரு மரண்தில். ஸொன் அது ஸோக்கான் போயில். விழக்குயர்த்தி சூரியும் ஸோக்கி. போகாங் வே 1 உடுத்த ஸாரி கடிலித் கிடக்குந்து. பாவா அல்லும் மாரி னில்து. வெலுதியித் போகுப்புடுக்குந்தாகாங், ஏரு பரடுங்கு பூவுன அது ர்வெயர் போலெ னன் அது பாவாயுடெ அடுத்து கிடக்குந்து. சேடுஞ்சேல் அதென்னிக்கரியாங். ஸொன் வேவலாதியோட ஷோபிச்சு.

‘ ஏட்டத்தி... ஏந்தா பரியே... ஏந்து எயிது...?’

உத்தரம் கருப்பித் தாடுதா.

ஸொன் அவருடெ ஸெனி தாண்திய குத் பிடிச்சுமாராங் ஸோக்கி. பினை முவதேதேயூ ஸுக்ஷிச்சு ஸோக்கி. ஓ.. ஏட்டத்தியுடெ கடவாயித் ஸினும் ரக்கம் எலியூநு. ராதலின்ற வெலுப்புத்திலும் கவிழுதே திளார்த்த பாடு வழக்கமாயிக்காளாங். ஏந்தூயும் ஸக்கம் வங்கு. கருயூந் ஶஸ்தித்தித் ஸொன் ஷோபிச்சு.

‘ ஏந்து பரிய... ஏன்ற ஏட்டத்தியபூ... பர... ஏந்தா உ எயே...’

ஸொன் அது தாடி பிடிச்சுயர்த்தி அலிவோட ஷோபிச்சு. ஏன்றென்றெ ஸோக்கி கரண்ததலைத், அவர் மி யில். கல்லீரும் ஷோரயும் கலர்ன் அது தாடியித் குடை ஷுகி. மடியித் கிடக்க தோற்றெட்டகுத்த ஸொன் அது சிரியிலே ஷோர துட்சு. பினை சூரியுபாடும் ஸோக்கி. ஏந்து செய்யாம் ஏனெனிக்கு பிடிகிடியில். ஷோபுத்தினொனினும் உத்தரமில் விண்ணிக்கருப்பித் தாடுதா.

‘ ஏந்துகோக்க.. ஏட்டத்தி...’ ஸொன் கக்ஷத்தித் கழிட்டு அவரே பிடிச்சு பொக்காங் ஸோக்கி.

‘ ஹா...’ ஏரு வஶம் செரின்த வேஶக்கா ன போலெ அவர் பூத்து.

‘ சேடுங் கண்திரி தல்லியோ... ஏந்தினா தல்லியே... பொரித்த ஹடிசேஷு...’ ஏன்ற தேவரே... ஸொன்னா ஹாக்காள்ளே...’

ஸொன் ஏட்டத்தியுடெ பூரித்த தடவி. அவர் வேஶனியூந்து போலெ அந்தை. பினை ஸொன் ஸோக்கியில். ராதலுமாயி அடுக்கலையிலேயூ போயி. பூரிதே ஹாஜித் துருந விழக்கெடுத்த முரியித் மேற்பூரித்து வெஷு, பாவங், ஹருத்திரியூ லேவு.

அடுக்கலையிலேயூடிசேஷு ஸொன் அளவியாரையிருந்து அடுப்புதி அத்திச்சு. பூக்கெகா ஸொன் பிக்கி. மஷ்யூ முவூஜ்ஜ தள்ளுத்த கார்அ அந்தரீக்ஷதே தள்ளுப்பிச்சுது கொ தீ பிடியூங் தாமஸிச்சு. ஏரு பாத்தித்தித் வெலும் திழுப்பிச்சு தாண்திப்பிச்சு முரியித் கொ கு செனு. ஸ்ரூஸ் கடிலினோட்டுப்பிச்சு. அலுமார துரின் அலுக்கிய ஏரு தோற்று தப்பியெடுத்து. ஏல்லாம் தயாராக்கி. ராதல் ஏடுத்த அடுத்து வெஷு. அபோஞ்சேயூம் கருப்பித் தூண்து வெருது ஏஞ்சல்தியாயி மாரியிருந்து. கொச்சு கூட்டிகலே போலெ அவர் ஏஞ்சல்திச்சுந்து கு ஷோஸ் ஏந்தூயு வேஶம் தோக்கி, ஸஹதாபவும். பாவமாளீ ஸ்தீ, ஸொன் போலும் வாக்குக்கர் கொ கும் பூரித்திகொ கும் ஏந்து மாடும் ஹவரே வேஶனிப்பிச்சு. அ ஹபேஸ் ரெத்தாவு ஶாரிக்கமாயும்.

‘ வா ஏளீயூ ஏட்டத்தி... ஹா கடிலேலோடு கெடக்க... சூடு பிடியூ... ஏவிடெயைக்கையோ வேஶங்கு பரித்தா மதி...’ ஏந்தீடும் அவராண்ணியில்.

ஸொன் செனு. ஸலமாயி அது கக்ஷத்தித் பிடிச்சு பொக்கி. ஏதா ஏன்ற லோ தென்யூ எவும் ஏட்டத்திச்சு. அவர் தல்ர்ன் ஏன்ற ஸென்னிலேயூ பாரி அது கல்லீமுலக்கர் ஏன்ற ஸெந்துத்த அமர்னு தெருண்டுவெஷும் ஸுவதேதக்காலேரே ஸஹதாபமாயிருந்து ஏன்ற மாந்தி. ஸொன்வரே தாண்தி கடிலித் கிடக்கதி. தான் பறிபுர்ண் ஸென்யாளையோ, ரெத்தாவில்கு அநுஜன் தென்ற

രഹസ്യഭാഗങ്ങൾ കാണുന്നുവെന്നോ ഒന്നും അവരിയുന്ന മട്ടിലും തളർന്ന് കാലുംകവച്ച് കിടക്കുന്ന അവരുടെ വെള്ളത്തെ രഹസ്യപൂവ് എന്നേ നോക്കി പിളിച്ചിരിച്ചു. ചെരച്ചു കൂടിനാക്കിയാതുകൊ എല്ലാം വ്യക്തമായി കാണാം. കീറലിനുള്ളിൽ മേൽഭാഗത്ത് ചെറിയ ചക്രചുള പോലെ കന്തിന്റെ മേൽഭാഗം തളളി നിന്നിരുന്നു. ഒന്നു നോക്കി കു തിനു ശേഷം ഞാൻ താഴെ വീണ തോർത്തെടുത്ത് അവരുടെ അരയും മേലേ ഇട്ട് കവക്കിട മറച്ചു. അവർ എന്നേതേനേ കണ്ണില്ലാതെ നോക്കി കിടന്നു. കഴുത്തിലേയ്ക്കു നീങ്ങിയ ബോ വലിച്ച് ഞാനാ കരുപ്പുട്ടി മുലകൾ മുടാൻ ശമിച്ചു. കഴുത്തിന്റെ മടക്കിൽ അവരുടെ താലിമാല കിടന്നു തിളങ്കി. ഞാനെന്നു ചെയ്തിട്ടും, അവർ ഒരു ചെറുവിരൽ പോലും അനക്കിയില്ല. അല്ലം പരന്ന് ചെന്തങ്ങിന്റെ കരിയുകൾ മാതിൽ തെട്ടുകളും കാണിച്ചു കിടക്കുന്ന ആ മുലകൾ എന്നേ തെല്പാനു പതിച്ചു. സ്ഥാനം വലിച്ച് കിടയെ ഒരു ഹൃസിട്ട് ഞാൻ ആ മുലകളേ ഭാഗികമായി മറച്ചു. തെട്ടുകളും പ്പുടവട്ടതിലുള്ള മുലകളണ്ണുകളും മരണതപ്പോൾ തന്നെ പകുതി ആശ്വാസം. നോക്കിയിരിയ്ക്കുന്നേപോൾ എന്റെ നിയന്ത്രണം പിടാൻ പറില്ലപ്പോ, ഏതായാലും ഞാനും ഒരു പുരുഷന്നലേ.

ഞാൻ അവരുടെ അതികിലായി കുടിലിൽ ഇരുന്ന് തുണി വെള്ളത്തിൽ മുക്കി. ആദ്യം കവിളിൽ മെല്ലെ ചുട്ടു പിടിച്ചു. അപ്പോൾ അവർ ഹാ എന്നൊന്നു ശണ്ടിച്ചു. അതിനു ശേഷം എവിടെ വേണം എന്നെന്നിക്കരിയില്ല. ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ എവിടെയെങ്കെന്തെന്നു വേദന എന്നൊന്നു പറി എന്റെ ഏടത്തി... ചുട്ടു പിടിച്ചാൽ നാളത്തെയ്ക്ക് എല്ലാം പോകും...’

നിശബ്ദമായി നിന്നെന്തൊഴുകുന്ന കണ്ണുകളോടെ അവർ അവരുടെ ഉരവും കയ്ക്കളും കാണിച്ചു. ഞാൻ റാന്തലെടുത്ത് അടുപ്പിച്ചു പിടിച്ചു നോക്കി. ഒരു കയ്ക്കളുടെയും മുകൾ ഭാഗത്ത് എന്തൊക്കെന്നു പാടുകൾ. അവിടെ മാറി മാറി ചുട്ടു വെയ്ക്കുന്നതിനിടയിൽ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ എന്നു ഉ ചെയ്യു പറി... മനസ്സിൽ വെച്ചോ നിരിയാതെ...’

‘ എന്നാലും... എന്നാലും... എന്റെ... വാസുക്കുട്ടാ...’ അവർ വീ കു കരയാൻ തുടങ്ങി.

‘ എന്നു എന്റെ ഏടത്തി... കരയാതെ...’

‘ നെന്നെന്നു കരുണേം ഇംഗ്ലോ ഒ ന്ന്...’ അവർക്കു പുർത്തിയാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. വീ കു പിങ്ങിക്കരയാൻ തുടങ്ങി. മുക്കു ചീറിറി ഓഹത്തു കിടന്ന തോർത്തിൽ തുടച്ചു.

‘ ശ്രീ... അതിനെന്നു... അനിയന്ത്രിക്കുന്നു ഞാൻ...എന്നിന്നേട്ടതിയേ വെറുക്കാൻ പറിവോ... അതു പോട്ട് എന്നു ഉ ചെയ്യു പറി... ഇന്നി എവിടെയെ വേദന...?’

ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ എല്ലാടത്തുമോ ...’

‘ ഒം.. അതെന്നു തല്ലാ തല്ലിയേ... ദുഷ്ടൻ... എന്തിനു തല്ലു കൊള്ളണം പോയേ... ദർത്താവിഞ്ഞേ ആശഹം അങ്ങു സാധിച്ചു കൊടുത്താ പോരാരുന്നോ...?’

‘ പിനെ എന്റെ ആശഹം... നാട്ടുകാർ സാധിച്ചു തരുവോ.....’

അവർ വീ കു കരണ്ടു. പിനെ നെന്തും വയറും വശങ്ങളും എല്ലാം തൊട്ടു കാണിച്ചു. അവിടെയെങ്കെ ഞാൻ തുണിമുക്കി ചുട്ടു പിടിച്ചു. വെള്ളത്തിന്റെ ചുട്ടു കുറഞ്ഞതപ്പോൾ വീ കു അടുക്കളെയിൽ പോയി ചുടാക്കിക്കൊണ്ടു കു വന്നു.

വയറിൽ തൊട്ടു കാണിച്ചിട്ടു അവർ തോർത്തെടുത്തു മാറി. എന്നിട്ട് സാമാന്തതിന്റെ തൊട്ടുമുകളിൽ ത്രിക്കോൺത്തിൽ വരെ തൊട്ടുകാണിച്ചു. അവിടെ ആ പട്ടപോലതേത ത്രിക്കോൺത്തിൽ എന്തോ ഒരു ചുവന്ന പാട് എങ്കോണിച്ചു കിടക്കുന്നു. ഞാനത്തിൽ നന്നു വിരലോടിച്ചപ്പോൾ അവർ വേദന കൊ കുകു മുഖം ചുളിച്ചു. നാണം അവരേ വിട്ടുപോയതു പോലെ. ഞാൻ ദ്രോം മട്ടിയാതെ എല്ലായിടത്തും ചുട്ടു വെച്ചു. അവരുടെ കളിത്തട്ടിൽ വരെ ഞാൻ തുണികൊണ്ടു ആണി. അവിടെ ചുട്ടപ്പോൾ അവർ കണ്ണുകളടച്ച് ശ്രദ്ധിച്ച് എന്നു ശണ്ടിച്ചു. ഞാനതിരായിച്ചുപോയി, എക്കിലും കവക്കിടയിൽ ഒളിഞ്ഞതമർന്നുകിടക്കുന്ന അവരുടെ സാമാന്തതിൽ എങ്ങനെന്നു അടിക്കൊ ത! പുറം തുടകളിൽ ശരിയും അടിയേറിട്ടു്.

‘ എന്നാലും എന്റെ ഏടത്തി... എന്നു ഇളത്രേം ബഹുമാനിക്കുന്ന കാരണം.. ഒന്നു പറഞ്ഞു തൊല്ലു... ഓ, ഇന്നി തിരിഞ്ഞു കെടക്കൽ....’

തിരിഞ്ഞു കെടക്കാൻ ഞാനും അവരേ സഹായിച്ചു. കമിച്ചനു കിടന്ന അവരുടെ സ്ഥാനം കഴുത്തുവരെ ഞാൻ തളളിക്കൊറി വെച്ചു. പിനെ മുതുകിലും, കൊച്ചു സഹ്യപർവതങ്ങൾ പോലെ ഉയർന്നു നിന്ന ആ കു കളിലും ഞാൻ ചുട്ടു വെച്ചു. പിനെ തിരിച്ചു കിടത്തി. പശയ പടി മലർന്നുകിടന്നപ്പോൾ ഞാൻ തന്നെ തോർത്തെടുത്തു അവരുടെ ശുദ്ധയാഗം മുടി. ആ തുടകളൊന്നുകൊണ്ടു അവരുടെ കവക്കിടയിലേ മണം എന്റെ മുക്കിലടക്കുചു. മനസ്സു ചണ്ണവലമാകുമെന്നു തോന്നിയപ്പോൾ ഞാൻ അവരിൽ നിന്നും മുഖം തിരിച്ചു. പാത്രമെടുത്ത് അടുക്കളെയിൽ കൊ കുവെച്ചു. തിരിച്ചു വന്നിട്ടു പറഞ്ഞു.

‘ എന്നോടു പറയാൻ പറില്ലെങ്കിൽ വേ ... പറയ ... കെടുന്നാരെനിയ്യോ.... ഇത്തിൽ കഴിയുമപം വേദന പോകും. ഇല്ലെൽ എത്തെങ്കിലും തെലപം പെട്ടിത്തരാം..’

ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നടന്നു.

‘ വാസുദേവ...’

‘ എന്നേ... ‘ ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നിന്നു.

‘ ഇങ്ങോടു വന്നേ.. ഇവിടിൽയു...’

‘ എന്തിനു...?..’

‘ എനിയ്യിനി ഈ വീട്ടിൽ നീ മാത്രമേ ഉള്ള ശരണം...’

‘ ഞാൻ തന്നേയല്ലല്ലോ... അമേമും അചന്നും ഒക്കെ ഇല്ല...’

‘ ഞും... ഇവിടിൽ... നെനക്കുറയ്യേണോ... കാരണം...?...’

‘ നിർബന്ധാനുമല്ല...’

ദുര നിന്നും ചാറി പരുന്ന മഴയുടെ ശബ്ദം.

‘ എന്നാലും നീ ഇവിടിൽയു... അല്ലെൽ വേ ... ഇവിടെ എൻ്റെ കുടെക്കെടക്ക്...’

‘ അതു വേ ...’

‘ എന്താം ...എന്നേ നീയും ..വെറുതേതാ...’

‘ അതോ സ്ഥി... വെറുതെ എന്തിനാ മനുഷ്യനെ ചുടാക്കുന്നേ...’

‘ ഇല്ലാടാ... നീ ഇപ്പും അങ്ങനെ ചുടാക്കത്തില്ലെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായെടാ...’ പിനെ ഞാൻ അവരുടെ അരികിൽ ഇരുന്നു. അവർ എൻ്റെ മുഖം പിടിച്ച് താഴ്ത്തി എൻ്റെ നെറിയിൽ ചുംബിച്ചിട്ട് വിതുന്നി.

‘ എൻ്റെ മോൻ ഒരിൽ ബുദ്ധിമുട്ടി... ഇവിടെ ... എടത്തീടെ കുടെക്കെടക്ക്...’

അവർ അല്ലോ നീങ്ങിക്കിടന്നു. നീങ്ങിയപ്പോൾ അവർ ഹാവു എന്നൊന്നു ഉച്ചരിച്ചു. വേദന പോയില്ലന്നു മനസ്സിലായി.

അവരുടെ കയ്യത്ത ലേള്യും എൻ്റെ തല കേരിവെച്ച് ആ കയ്ക്കൊ എൻ്റെ കവിളിൽ തലോടി.

ഞാൻ മനസ്യ കൊ പ്രാർത്ഥിച്ചു. എനിയ്യു നിയന്ത്രണം പിടരുതെ എന്ന്. പിനെ എന്തിനു ഞാൻ അവരുടെ കുടെക്കിടന്നു. അതിന്റെ ഉത്തരം എനിയ്യിനും അരിഞ്ഞു കൂടാ.

‘ പോകാനൊരുഞ്ജി നിന്നപ്പും... എന്നോടു.... വലിയ ഇഷ്ടം... പിനെ പത്രക്കെ പറഞ്ഞു...’ അവർ തുടങ്ങി.

‘ എന്തു പറഞ്ഞു...’

‘ നീ പോയെപ്പിനെ പഞ്ഞം കിടക്കുവല്ലാരുന്നോ... പുറപ്പെടുന്നേനു മുമ്പ്... ഒന്ന്... അനേരം ഞാൻ പറഞ്ഞു... പണ്യതുപോലാണെങ്കി..... വെറുതേ സാരീം തുണീം ചുളിയാനെന്നെന്നെക്കൊ കുറഞ്ഞില്ലാന്...’

‘ ഞും...’ ഞാൻ മലർന്നു കിടന്നു മുളി.

‘ ഹാ... കയ്യ വേദനിയ്യുന്നു മോനേ...’ അവർ കയ്യ എൻ്റെ തലക്കടിയിൽ നിന്നും എടുത്തു. പിനെ പണിപ്പേട്ട് എൻ്റെ നേരേ ചെരിഞ്ഞു കിടന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ എഴുന്നേൽക്കാനൊരുഞ്ജി.

‘ നീ പേടിക്കേരെ ടാ... നിനേ ഒന്നും ചെയ്യാൻ പോണില്ല ഞാൻ.... എനിയ്യോരു ബലത്തിനു നിനെ തൊട്ടുനേയുള്ളു....’

ചെരിഞ്ഞു കിടന്നപ്പോൾ ആ മുലകൾ എൻ്റെ നെഞ്ചിലേയ്യു വീണു. തുള്ളുവിയ വയറിന്റെ ചുംബകൾ വയറിന്റെ അരികിലെടിച്ചു. ആ ചുടുനിശ്വാസം എൻ്റെ മുവത്തടിച്ചു. അവരെന്റെ നെഞ്ചിൽ കൈവെച്ചു കിടന്നു. എൻ്റെ അരക്കെട്ടിൽ ഒരു ചലനം. ഞാൻ കാലിനേൽക്കു കാലു കേരി വെച്ചു ഉണ്ടാൻ വെന്നിയ ശുപാനേ കവക്കിയിൽ ലുക്കി കൂട്ടി അമർത്തി വെച്ചു.

‘ തുണിയെല്ലാം പറിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പും ... അനും നീ ക പോലെ ഞാൻ കുന്നിഞ്ഞു നിയ്യെം... അനേരംഎനിയ്യു ഉള്ളിലിരിപ്പ് പിടിക്കിട്ടി..... ഞാൻ പറഞ്ഞു പറില്ലാന്... ഇത്തെല്ലാം കാലം ... ഇരു നാണം കെട്ട പണിയ്യു ഞാൻ സമ്മതിച്ചു....ഇനി....’ അവർ ഏങ്ങിക്കരഞ്ഞു.

‘ പിനേ എന്നേ കുനിച്ചു നിർത്തണം... പിടിവലിയായി... എന്തോ എനിയ്യും വാഗി കേരി.... ചത്താല്ലും ഞാൻ ഇനി സമ്മതിയുള്ളതില്ലെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ...’

അവരുടെ കരച്ചിലിനു ശക്തി കൂടി. പകോഡ പുറത്ത് മഴയുടെ ശക്തി കുറഞ്ഞു. ചെറിയ തോതിൽ ഇടിവെച്ചുന്ന മുഴക്കം.

എൻ്റെ കുണ്ണയുടെ ശക്തി കുറഞ്ഞു. ഞാനും അല്ലോ ചെരിഞ്ഞു കിടന്നു.

‘ കരയാതെന്റെ എടത്തീ... എല്ലാം കഴിഞ്ഞില്ലോ... എനിട്ട്...?’

‘ എനിട്ട്... എൻ്റെ കരണത്ത് ആരഞ്ഞടിച്ചു.... തെരീം പറഞ്ഞോ ...’

ഞാൻ എൻ്റെ കയ്യുയർത്തി അവരുടെ കല്ലുനീർ തുടങ്ങാൻ ശ്രമിച്ചു. അപ്പോൾ കരച്ചിലിൻ്റെ വീ കും ശക്തി കൂടി. എൻ്റെയും കല്ലു നിംഠതു. എന്നിയും മനസ്സിൽ നിന്നും എന്തോ തിക്ടി വരുന്ന പോലെ. എന്നിയും കരച്ചിൽ പന്നു. അതിനിടയിൽ കരണ്ണതുകൊ പർ തുടർന്നു.

‘ ഞാനും വിളിച്ചുകുവി.... തല്ലികൊന്നോ... എങ്കിൽ പിനെഎന്നിയൈ....നാറിത്തരം..... സഹിയേ ലോ...എന്റ്... അനേന്നരം അരേ കെടന ദിവസിൽ...ബെൽറ്റിനു...എന്നേ തലങ്ങും.... വെലങ്ങു... അടിച്ചു.... കരണ്ണതകിലും ഞാൻ... എല്ലാം സഹിച്ചു... അനേന്നരം എന്നാ പറഞ്ഞതെന്നോ... എന്നിയു നിന്റെ ...മരേതു ഒരും ...വേണ ടീ... എൻ്റെ തന്നും തളള്യും വിളിച്ചു.... നിന്നേ... ... തെറി പറഞ്ഞു... ഞാനന്ന ഒരിയ്ക്ക് ... നിന്റെ പേരു പറഞ്ഞതിനാരുന്നു.....’

‘ ഓ... ഞാനന്ന കട്ടിലിൻ്റെ കീഴേ കടനു കേട്ടതലേ... ‘ ഞാനും മുകു പിഴിഞ്ഞു കൊ കു പറഞ്ഞു.

‘ എന്നിയു അടിയേക്കാളും പേദന തോന്നിയത്.... എന്നേ നിന്നേ ചേർത്ത് ... അവരാതം ... ഞാൻ മനസ്സിന്നിയാത്ത കാര്യം പറഞ്ഞഫോറോ....’

‘ അതു പറഞ്ഞതാണെ... സംഗ്രാഹം കൊ ച... സാരല്പാ’

‘ അതു കേട്ടപ്പും ഞാൻ തിണ്ടു നിന്നു.... മനസ്സിന്നിയാതെ അവരാതം പറയരുതെന്നു കയ്യ് ചു ചു പറഞ്ഞു... അനേന്നരം....എന്നേ പിന്നേ തല്ലി. എവിടെയോ ഒരു ചവിട്ടും തന്നു. അനേന്നരം... നീ മുട്ടിയത്....ഇല്ലെൻ അതിയാൻ....എന്നേ കൊന്നേനേ... ‘ അവൻ വിഞ്ഞിക്കരണ്ടു. എൻ്റെ ഉള്ളിൽ രോഷം തിളച്ചു പൊങ്കി. ആ പച്ചവെബ്ബററിൽ കുറേ ഇരുന്നു കഷണങ്ങളും, അതിന്റെ ഒരടി കൊ ച... മാംസം നുറുങ്ങു, കല്ലുചോരയില്ലാത്ത ദുഷ്കൾ. വെറുതേയല്ല സാമാന്തരിയിലും തൊടെലും കയ്യേലുമൊക്കെ അടി കൊ ത, ബെൽറ്റിനു കൊ കു കാണും. പാപം എന്തു പേദന സഹിച്ചു.

‘ പ രക്കാലൻ... എത്ര തെങ്ങിനിട്ട് ഇടിവെടുന്നു.... ഇയാദെ തലേൻ... ‘ ഞാനനിയാതെ പറഞ്ഞു പോയി. അതേയും എന്നിയു ഏടത്തിയോടു സഹതാപവും സ്നേഹവും അപ്പോൾ തോന്നിയിരുന്നു.

‘ വേ ...മോനേ.... എല്ലാം മോളിലിരുന്ന് ഇഷവരൻ കാണുന്നു ലോ.. അങ്ങേർ ഒരു നല്ല വഴി കാണിച്ചു കൊടുക്കും... എന്നേക്കിലും... ‘ അവരെൻ്റെ വാപൊത്തി. പിനെ ഏങ്ങിക്കരണ്ടു. കല്ലുനീരു കൊഞ്ചേരി നെന്നു നന്നാതു.

അല്ലനേരം കഴിത്തേപ്പോൾ തെങ്ങളുടെ കരച്ചിലെലാതുങ്ങി. ഞാൻ എഴുന്നേറിയു കട്ടിലിരുന്നു.

‘ വാസുദാ... നീ പറയും... ഇനി ഞാനെന്തിനു ജീവിയ്ക്കും... ആർക്കു വേ ച...’

‘ അങ്ങനെ പറയരുത്... എല്ലാം നേരെയാകും... ചേട്ടൻ നല്ലവനാകും... എൻ്റെ ഏടത്തി അതു നല്ലവളാ...’

‘ ആർക്കും വേ ച... ഇന്ത തടീം കൊ ... ഇനി എന്നിയു ജീവിയേരെ ച... ‘ അവൻ വീ കു ഏങ്ങാലടിച്ചു.

‘ സാരമല്ല കരയാതെ... ‘ ഞാൻ ആ കവിളിൽ തഴുകി ആശസ്ത്രിച്ചു. വിരലുകൾ കൊ ... കല്ലുനീർ തുടച്ചു. കുറിച്ചു നിമിഷങ്ങൾ അങ്ങനെ നിശ്ചഭൂമയി കടനു പോയി. അവസാനം അവൻ വിളിച്ചു. എൻ്റെ വിരലുകൾ ധാന്തികമായി അവരുടെ കവിളിൽ തഴുകെക്കാം ഇരുന്നു.

‘ വാസുദാ...’

‘ പ... ഏടത്തീ... ‘ അവൻ കട്ടിലിൽ എഴുന്നേറിയുന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ കട്ടിലിൽ നിന്നും താഴെയിരുന്നു.

‘ നീ എത്ര കാലം കൊതിച്ചതാ... എന്നേ.... ഇന്ത ശരീരം നന്നു തൊടാൻ നീ... തപസ്സു ചെയ്തിപ്പേ... ഇപ്പു...വേണേ.. നീ... ഏടുതേരാ.....നന്നുപ്പേഡുലും ...നീ എന്നേരാക കാണിയുന്നേൻ... ഒരു നാഡിയൈകിലും ആകുപ്പോ...നീ... ഏടുതേരാ... നിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ എന്നും ചെയ്തേരാ... ഇനി ആർക്കു വേ ച... തൊനിതു സുക്ഷിയുന്നേ...’

അവരെനെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു കുന്നിച്ചു എന്നിട്ട് എൻ്റെ നെന്നിയിൽ അമർത്തി ചുംബിച്ചു. ചു കു താഴേയു കൊ കു വന്നപ്പോൾ ഞാൻ ബലമായി ആ മുഖം വേർപ്പെടുത്തി. എന്നിട്ടു നിവർന്നു നിന്നു. അല്ലനേരം തെങ്ങൾ കല്ലും കല്ലും നോക്കി. അവൻ ഞാനവരെ കെട്ടിപ്പിടിയുന്നതും പ്രതീക്ഷിച്ചിരിയുന്ന പോലെ. പക്ഷേ ഞാൻ കട്ടിനരികിൽ നിന്നും ദുര മാറി നിന്നിട്ടുപറഞ്ഞു.

‘ ഏടത്തിയു തെറിപ്പോയി.... ഏടത്തി കഷമിയ്ക്കും....ആർക്കും വേ ച... മുല്ലു... ഇത് വാസുക്കുടനാ... വാസുക്കുടൻ...’

‘ ഓ... ‘ അവൻ വാ പൊളിച്ചു.

‘ നിങ്ങളെന്താ എന്നേപ്പറി വിചാരിച്ചു... ഞാൻ പോകിത്തരങ്ങളും കാണിച്ചിട്ടോ ... സമ്മതിച്ചു... എന്നു കരുതി... വേണേ തിന്നു നിങ്ങളു കെടക്കുന്നും ഞാൻ.... ചാടി മോളിക്കേരുവെന്നോ...’

‘ ഞാനങ്ങെനയൊന്നും ഉദ്ദേശിച്ചില്ലോ... വെഷമോം നിന്റെ എന്നോടുള്ള അലിവും ക പ്ലോ... അറിയാതെ പറഞ്ഞു പോയി... നീയത് പൊറുതേതയും...’

‘ ഗീതേടത്തീ... എനേ ഇനി മോശായിട്ടു കരുത ... ഇള്ളതും കാലം എനിൽക്കു വട്ടു തന്യാരുന്നുന്നു കരുതിയേണ്ടോ... എന്നോ.. അതിപ്പിം മാറി...’ ഞാനും കണ്ണു തുടച്ചു. അതു പറയുന്നോൾ മാറിയില്ലോതെ വെല്ലുവിളിച്ചു നിന്നു അവരുടെ കൊതിപ്പിയുന്ന മാംസഗോളങ്ങൾ ഞാൻ ക പ്ലെ, മനുഷ്യൻ ഭോദുപിടിപ്പിയുന്ന ആ തലിർച്ചു കുകൾ ക പ്ലെ. സന്ധമായ വാഴപ്പി തിരുടകൾ ക പ്ലെ. അബക്ഷ്യമായിക്കിടക്കുന്ന തോർത്തിനുള്ളിലേ അവരുടെ സർഗ്ഗപുഷ്പം ക പ്ലെ. എന്റെ മനസ്സിൽ എന്റെ മുഖമായിരുന്നു. ഞാനെന്ന പുരുഷൻ അഭിമാനം പു മുഖം ഒരു കണ്ണാടിയിലെന്ന പോലെ ഞാൻ ക കു. എനെ തോർപ്പിച്ച ഏടത്തിയേ ഞാനും തോർപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്നോടെനിൽക്കു തന്നെ ഒരു ബഹുമാനം തോന്തി. തല തിരിച്ചു അവരെ ഓന്നു നോക്കിയിട്ട്. ഞാൻ ചെന്ന റാന്തലിന്റെ തിരി താഴ്ത്തി. ചെറിയ വിളക്ക് കരിന്തിരി കത്താൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു.

‘ വാസുട്ടാ നീ തന്നെയാണോ ഇപ്പറയുന്നേ...’

‘ ഏടത്തി ഇപ്പാം കിടകൾ... ബാക്കിയെക്കു... നമുകൾ പിന്നാലോച്ചിയുണ്ടുവം വേദന പമ്പകടക്കും...’

ഞാൻ മുറിയുടെ വാതിൽക്കലെത്തി തിരിത്തു നോക്കി. എനേ തന്നെ അമ്പരപ്പോടെ നോക്കി ഏതോ കലാകാരൻ വരച്ചു നഗ്നവനിയയുടെ ചിത്രം മാതിരി അവർ കട്ടിലിൽ ഇരുന്നു. ഞാൻ തിരിച്ചു ചെന്നു. ആ തോളത്തു തട്ടി. പിനെ അവരുടെ ര കു തോളുകളിലും പിടിച്ചു അവരെ കിടക്കയിലേയ്ക്കു കിടത്താൻ നോക്കി. എന്റെ കയ്യ് പത്തുക്കൈ എടുത്ത് മാറിയിട്ട് അവർ മെല്ല പറഞ്ഞു.

‘ വാസുട്ടാ... ഇപ്പാം നീ എനേ വെറുത്താലും എനിൽക്കു സകടമില്ലോ.... ഇപ്പാം നീ ഒരു പുരുഷനായി... നിന്നോട് എനിൽക്കുപ്പം ബഹുമാനം തോന്നുന്നു.... എന്നോ....ഒരു വെഷമോം...’

‘ എന്തിനാ വെഷമില്ലുന്നേ....’

‘ നീ... എന്റെ കഴുത്തിൽതാലി കെട്ടില്ലപ്പോ എന്നോർത്തിട്ട്..’ അവർ കണ്ണു തുടച്ചു.

‘ തല്ലു കൊ പ്ലോ... ഏടത്തിടെ തലയ്ക്കു നോസ്സായെന്നു തോന്നുന്നേ... ക പ്ലേ... എല്ലാടോ തോറുന്ന വെച്ചു കെടക്കുന്നേ..... വേറാരും ഇല്ലാതിരുന്നത് നന്നായി.... ആ തുണിയെക്കു നേരെയിട്ട്... ഒരു പൊതപ്പും പൊതച്ചു കെടക്കുന്നാണെന്നേയും... ചെലപ്പം ചേട്ടു തിരിച്ചു വരും... ’

‘ നീയെന്നാ... എനെ പേടിപ്പിക്കുകാണോ... ഇപ്പാം എന്റെ പേടി പോയെടാ... നീയോ ലോ... എനിൽക്കു... ഇങ്ങനെ ദയവ് കാട്ടാൻ.. അതു മതി... അതിയാനെവിടെയോ പോയിതെന്നാലധട്ടം... ഇപ്പാം നിന്റെ മുവിലു പിനെ പാടെ നിക്കാനും എനിൽക്കു പേടിയിലു.....’

അവർ കിടക്കയിലേയ്ക്കു ചാഞ്ഞു. അയയ്യിൽ കിടന്ന ഒരു മുരു ദുത്ത് ഞാൻ അവരുടെ ദേഹത്തെയ്ക്കിട്ടു. അതു വയറിൽ വീണ്ടും. അതിൽ തൊടാൻ അവർ കുട്ടാക്കിയിലു. എനേ തന്നെ നിർന്മിമേഷയായി നോക്കിക്കിടന്നു. ഞാൻ ചെന്ന തുടകളിൽ കിടന്ന തോർത്തെടുത്ത് മാറി, മു കു നിവർത്തി അര വെളിച്ചതിൽ തിളങ്ങിക്കിടക്കുന്ന അവരുടെ കവയിടുക്കും തുടകളും ഉരു കു തുളുന്നുന്ന മുളകളും കൂടി പുതപ്പിച്ചു. എന്നിട്ടാ കവിളിൽ ഒരു തട്ടുട്ടി. മെല്ല വെളിയിൽ കടന്നു വാതിൽ ചാരി.

വെളിയിലിരിങ്ങിയ ഞാൻ പുരിതേയ്ക്കുള്ള വാതിൽ തുറന്നു. വാതിൽപ്പടിയിൽ ഇരുന്നു. പുരിതു ചന്നംപിന്നം മഴ പെയ്യുന്നു. തന്നുത്ത കാറിൽ മഴയുടെ സൗമ്യസംശീതം കേട്ടിരിയ്ക്കാൻ ഒരു സുഖം തോന്തി. അന്നു നടന കാരുജങ്ങളല്ലോ എന്റെ മനസ്സിൽ കുടി കടന്നു പോയി. വിലാസിനിയേ നാളതേയ്ക്കു ബുക്കു ചെയ്തത്, അതു വേ ചായിരുന്നു എന്ന എന്റെ മനസ്സിലേയും പരിയുന്നു. ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ ജീവിതം സർപ്പിക്കാൻ അവളേ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി വരുംവരയാക്കുക. തരംതാഴ്ന്ന ഏർപ്പുടായിപ്പോയി. നാലു അവർ എന്നോകാണാൻ ഇങ്ങോട്ടു വരുന്നതിനു മുമ്പ് അവളേ അങ്ങോട്ടു ചെന്ന പിലക്കണം. പേടിച്ച ചായിരിയ്ക്കും പാവം ഇന്നുരിങ്ങുന്നത്. പിനെ ഏടത്തിയുള്ളതുകൊ നാലേ നന്നും നടക്കത്തിലും. എന്നാലും എന്തിനൊരു പെൺകുട്ടിയേ വിഷമിപ്പിയ്ക്കണം.

ചേടുനേ ഇതിൽ നിന്നും പിന്തിപ്പിക്കാൻ എന്നാണൊരു വഴി. ഗണേശൻ അഭിപ്രായം മാതിരിയാണെങ്കിൽ, ഇള പാവം ഏടത്തിയയുടെ ഗർഭപാത്രം ഉഷ്ണരൂമിയായതു തന്നെ. പ്രസവിയ്ക്കാൻ പാഠാനുമിലു, ഗണേശൻ പറഞ്ഞതു പോലെ ചേട്ടു തോന്നു കെടക്കുന്ന ഏടത്തിയുടെ കവിയെടുക്കുമേലേ ഒന്നു കവച്ചു കടന്നാലും മതി. പക്കു, അവരുടെ ജീവിതം, വിവാഹജീവിതത്തിലെ സുഖം ഒരു മരിച്ചികയായി അവരുടെ മുമ്പിൽ നീ കുടിക്കും. അതോർത്തപോൾ എന്റെ മനസ്സിലും ഒരു വിഷമം. അല്ല, ഞാനെന്നിനു വിഷമിയ്ക്കണം. ഇതവരുടെ കുടുംബകാര്യം. ഏകിലും, ഏടത്തി, പിനെയും, ഒരെത്തും പിടിയും കിടുന്നിലു. ഞാൻ വാതിൽപ്പടിയിൽ ഇരുന്നു ചിന്തിച്ചു കൊ ഇരുന്നു. എന്റെ മുറിയിലേയ്ക്കു പോയിലു.

പാതിരാവെക്കിലും ആയിക്കാണും, ഏടത്തിയുടെ മുൻവാതിൽ കരഞ്ഞു. ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. അവർ ഇങ്ങി വരുന്നു. ഞാൻ പുതപ്പിച്ച മു് ഉടുത്തിട്ടു്. മാറിൽ ഒരു നേരിയത് പോലെ തോർത്ത് വളച്ച് ഇട്ടിട്ടു്. ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കാൻ പോയില്ല. അവർ വന്ന് എന്ന് പുരകിൽ നിന്നു.

‘ വാസ്യുട്ടെന്നും ഉറങ്ങാതേതു...?’

‘ ഓരോനോർത്ത് ഇരുന്നു പോയി... ഏടത്തിയെങ്കേ ഉറങ്ങാതേതു.....നന്നായി ഒന്നാരങ്ങിയാ... ദേഹവേദന പോയേനേ....’

‘ എനിക്കിപ്പിം ദേഹവേദന ഒന്നുമ്പോൾന്ന് വാസ്യുട്ടാ... ഇത്തിരി മാറിയിരുന്നേ ... ഞാനും കുടുംബിൽ ഇരിയ്യേട്ടു....’

ഞാൻ വാതിപ്പടിയിൽ ഒന്നാരും ഉറങ്ങിയിരുന്നു. അവരും മുന്നോട്ടു കടന്ന് എന്ന് ഒപ്പം പടിയിൽ ഇരുന്നു. നേരിയുടെ മേന്തികൾ തൊടുതൊടിരുന്നു, ചുട്ടു പകർന്നുകൊാ. ആ തന്നുത്ത അന്തരീക്ഷത്തിൽ അതോരു സുവമായി തോന്നി. അല്ലെന്നും ആരും മി ഇല്ല.

‘ ഈ മഴേട പാട്ടു കേട്ടിരിയ്യാൻ ഒരു രസാ ഇല്ലോടാ...’

‘ ഔട്ടു... അതനും ഞാനും ഇവിടെ ഇരിയ്യാൻ കാരണം... ഇപ്പും വേദന എങ്ങിനേ ...?’

‘ ഓ.. അതങ്ങിനെ കെടക്കും... കവിളിന്ന് ഉള്ളിൽ പൊട്ടിന്നാ തോന്നേണേ...’

‘ വെറും പൊട്ടിയാ ഏടത്തി... ആ കാടൻ്ന് നേരേ മെക്കിട്ടു കേരാൻ വോരാരക്കിലും പോകുവോ... സൊഡാവം പടേ അറിയാവുന്നതല്ലോ...’

‘ ഇനി എനിക്കു വയ്യുടാ... ഒന്നുമ്പോൾക്കിൽ ഞാനെന്ന് വീട്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു പോകും... പിനെ വാസ്യുട്ടാ... ഞാനീ പരിഞ്ഞതൊന്നും വോരാരോടും പരിയല്ലോ... നീയായതുകൊ കു പരിഞ്ഞു പോയതോ...’

‘ അറിയണം... ഏടത്തിടെ അചരനോടു പരിയണം... വേരേ പോയി കൈട്ടു... ഇന്ന് ഭൂമിലും ഇന്നു ചേടെനേന്നാരാളു മാത്രേ ഒള്ളേളാ ആണായിട്ടു്.’

‘ നെന്നുകരിയത്തില്ലോ... ഇതിങ്ങെനു ഒരു കേട്ടുപാടാം...’

‘ പറാഡിന കേടുപാടാക്ക പൊട്ടിച്ചു കളയണം... അല്ലാതെ എന്തിനു പലിച്ചോ കു നടക്കേണേ...’

‘ നീ എന്നോക്കാളും ബുദ്ധിമാനാ... അതോ റ ഇങ്ങെനു പരേണേ... തന്നുത്ത കാറിടിയ്യുണ്ടു.. മഴ ഇന്നീം പെയ്യുന്ന ലക്ഷ്യാം...’ ഏടത്തി എന്നോടൽപ്പിം ചേർന്നിരുന്നു. ഞാൻ അതിനുസരിച്ച് ഒരും അഭിഭ്രംബിച്ചു.

‘ എനിക്കുറക്കം വരുന്ന പോലെ...’ ഞാൻ പരിഞ്ഞു.

‘ ഔട്ടു... ഇപ്പും... ഞാൻ വന്നോ റ രിയ്യും... അപ്പും നീയെനേ ഒഴിവാക്കാൻ നോക്കുകാ... അല്ലെം നെനക്കിപ്പിം എന്നോടു പുച്ചേരാം വെറുപ്പുമാ...’

അവർ വിതുസാൻ തുടങ്ങി.

‘ അയ്യോ കരയല്ലോ... ലോകാവസാനങ്ഞന്താളം ഞാനിരിയ്യാം...’ ഞാൻ പരിഞ്ഞു. അപ്പോഴേയ്ക്കും പലിയ ഒരിസപ്പോടെ മഴ പെയ്യാൻ തുടങ്ങി. ഇരിയെന്തെ ഓടുകളിൽ നിന്നും മുറിതേതയ്ക്കും വെള്ളം നിരയായി ഒഴുകി വീഴാൻ തുടങ്ങി. റാതലിന്ന് അര വെളിച്ചുത്തിൽ ആ ജലധാരകൾ തിളങ്ങി. ഇടയ്ക്കു ചെറിയ അങ്ങകലെ ഇടിവെട്ടുന്നതിന്ന് കുടുകുടുകവും. ഏടത്തി എന്ന് ദേഹതേതയ്ക്കു ചാരി.

‘ നീ മഴ നന്നെത്തിട്ടാണോ...?’ പെടുന്നവർ ചോദിച്ചു.

‘ ഏടവപ്പാതിയാ... നന്നെത്താ പനി പിടിയ്ക്കും...’

‘ എനിക്കു പനിയുടെത്തില്ല... കാരണം ഇപ്പും എന്ന് ഉള്ളു മുഴുവൻ ചുടാം...’ അവർ എഴുന്നേറ്റു തിന്നുയിലേയ്ക്കിട്ടു.

‘ ഏടത്തി... ഇരുട്ടെന്തങ്ങാട്ടു...’ ഞാനും എഴുന്നേറ്റു.

മഴ ആർത്തിരുവി പെയ്യാൻ തുടങ്ങി. ഇരിയത്ത് മഴയുടെ, തുടർച്ചയായ വെള്ളത്തുള്ളികളുടെ പതനത്തിന്ന് ശമ്പും അലയടിയ്യാൻ തുടങ്ങി. ഇരുട്ടത് എനിക്കുവരെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. റാതലിന്ന് പ്രതിഫലിച്ച വെളിച്ചുത്തിൽ അവരെവിഡയാണെന്നു മനസ്സിലായില്ല. ഞാൻ വിളിച്ചു.

‘ ഏടത്തി...’

‘ ഞാനിവിഡയും റാം...’ മുറിതു നിന്നും ആർത്തിരുവുന്ന മഴയുടെ ശമ്പുത്തിലെലിഞ്ഞ അവരുടെ ശമ്പും.

‘ എന്നു വടാം... നീങ്ങളിപ്പിം കാണിയ്യുന്നേ... മഴ നന്നെത്താ പനി പിടിയ്ക്കും... പോരാഞ്ഞിട്ടു്. ഇന്നു സമയത്ത്...’

അവർ തിന്നുയിലേയ്ക്കു കയറി വന്നു. എനിക്ക് എന്ന് കയറിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചുകൊ കു പരിഞ്ഞു.

‘ വാടാം... നല്ല രസാ... ഇന്ന് മഴ നന്നയാൻ...’

എന്നേ അവർ പിടിച്ചു വലിച്ചു വെളിയിച്ചിലിഡക്കി. തന്നുത്ത മഴവെള്ളം പതിച്ചപ്പോൾ എനിക്കു ശരീരമാകു കുളിരു കേരി. ഇരുട്ടത്ത് അവരെ കാണാൻ പോലും മേല. ഇടയ്ക്കു ഒരു

കൊള്ളിയാൻ മിനിയപ്പോൾ ഞാൻ അവരെ കു കൈ മേലോടു വടർത്തിപ്പിച്ച്, പല്ലു മുഴുവൻ വെളിയിൽ കാടി ചിത്രിച്ചു കൊ വർ മഴ നന്നയുന്നു. പട്ട, മുഴുവട്ട്, എനിയ്യു തോന്തി.

‘ ഏടത്തി.. എനിയ്യു തണ്ണുകുന്നു... വാ.. കേരിപ്പോകാം...’ ഞാൻ അവരെ തപ്പി കയറിൽ പിടിച്ച് പുറകോട്ടു വലിച്ചു.

മഴ തിമിർത്തു പെയ്യാൻ തുടങ്ങി. ഒറയകയിയ്യു വാരിക്കുടിയ മേഖലമല്ലോ കുടി പെയ്തിട്ടു വീ കു കടലിലേയ്യു തിരികെ പോകാനുള്ള പുറപ്പട്ട പോലെ.

‘ തണ്ണുകുന്നും തീ നീയെനേ കെട്ടിപ്പിടിച്ചോ.. എനിയ്യിപ്പിച്ചും നല്ല ചുടാ....’

അവരെനേ ബലമായി കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. ഇരുട്ടുതൊന്നാനും കാണാൻ വയ്ക്കു. പകേഷ ഞാൻ ഏടത്തിയുടെ കരവലയത്തിലാണെന്നിയാം. അവരെനേ ചേർത്തു പിടിച്ചു. മാറ്റത്തിപ്പം തോർത്തില്ല. അരമുതൽ മുകളിലേയ്യു നശം. ആ തണ്ണുത്ത മുലകളുടെ മാർദ്ദവം എന്നേ നെഞ്ചിൽ കുടുതൽ കുളിരു കോരിയിട്ടു. കല്ലിച്ച തെട്ടുകളുടെ കട്ടി എന്നേ മേനിയിലുരഞ്ഞു. എനിയ്യിക്കിളിയോ, കോരിതരിപ്പോ, എന്തോ നന്നു തോന്തി.

‘ എനിയ്യു തണ്ണുക്കണം... എന്നേ ചുടു കൊണ്ടേ നെനക്കും തരാം... മഴേം കൊള്ളിട്ടു... അപ്പോൾ എല്ലാം ഡെഗിയാകും...’ അവർ വിളിച്ചു പിയുന്നു.

എന്നേ ശേവാനേ, ഇവർക്കു വട്ടു പിടിച്ചോ.. എനിയ്യു പേടിയായി. തണ്ണുത്തു വിരിച്ച ഞാൻ അവരുടെ കരവലയത്തിലേയ്യു ഉത്തുങ്ങിക്കുടി. അവരെനേ ചേർത്തു പിടിച്ചിരുക്കി. ഇടയ്യു മിനുന്ന കൊള്ളിയാൻ മാത്രം. മുറിത്തു വെള്ളം തള്ളം കെട്ടാൻ തുടങ്ങി. പാദങ്ങൾ മുടിത്തുടങ്ങി.

‘ വാസ്യുടോ... ഇപ്പോൾ ഞാൻ നെനക്കൊരു സമ്മാനം തരട്ടേ...’

‘ നടപ്പാതിരായ്ക്കും... അതും പെരുമഴയത്താണോ... സമ്മാനം... വാ നമുകകെത്തു കോം...’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ നില്ലു... ഇന്നാ പിടിച്ചോ...’ അവർ അവരുടെ തോളത്തമർന്നിരുന്ന എന്നേ മുഖം പിടിച്ചുയർത്തി എന്നിട്ട് എന്നേ നെറിയിൽ നന്നു ചുംബിച്ചു. പിനെ എന്തോ തിരയുന്ന പോലെ എന്നേ മുഖവിന്ധവരുടെ ചു കുകൾ ഇണ്ണുന്നുന്നു. അവസാനം എന്നേ ചു കുകളിൽ ആ പവിച്ചു കുകൾ എത്തി അമർന്നു. എന്നേ ചു കുകൾ അവരുടെ ചു കുകളുടെ ബന്ധനത്തിലായി. ഞാൻ അവരുടെ ബന്ധനത്തിലും. ആ നിരമാറുകൾ എന്നേ നെഞ്ചിലമർന്നു. അവരുടെ ഉമിനീർ എന്നേ വായിൽ ഞാൻ രൂചിച്ചു. മശത്തുള്ളികൾ പോലും ഒഴുകിയിരിക്കാത്ത വിധം ഞങ്ങളുടെ ചു കുകൾ അനേകാനും ബന്ധിതമായി. എന്നേ തണ്ണുപ്പു പോയി. പകരം ഉള്ളിൽ ചുടു തുടങ്ങി. ഇരച്ചു പെയ്യുന്ന മഴയേപ്പാം അവാച്ചുമായ ഒരനുഭൂതി എന്നേ സിരകളിലേയ്യും ഇരച്ചു കയറി. ഞാനും ആ ചു കുകളിൽ, വായ്ക്കളിൽ എന്തൊക്കെന്തേയോ തിരഞ്ഞെടു. ഞങ്ങളുടെ ലാലാരസങ്ങൾ നന്നായി. എന്നേ കയ്ക്കൾ അവരെ ഇരുക്കെ ബാശിച്ചു. അവരെനേയും. ഒരു നിശ്ചരലദ്ദൃശ്യം പോലെ അനേകാനും നുകർന്നുകൊ ശരീരങ്ങൾ തമ്മിൽ ബന്ധിതരായി ഞങ്ങൾ നിന്നു, ലോകാവസാനവും കാത്തിരെന്ന പോലെ. എനിയ്യു തോന്തി എന്നേ ആത്മാവു പോലും അവരുടെ ബന്ധനത്തിലായി എന്ന്. എന്നേ ഇതുവരെയുള്ള നിശ്ചരയദ്ദൃശ്യമല്ലാം ആ മഴയിലും അവരുടെ ഉച്ചാസ വായുവിലും അലിഞ്ഞു പോയ പോലെ. അവരുടെ സമ്മാനം വാങ്ങാൻ നാണമില്ലാതെ എന്നേ അന്തഃരംഗം കാത്തിരുന്നതു പോലെ.

എത്ര നേരും ഞങ്ങളാ നിൽപ്പു നിന്നു എന്നിണ്ടുകുട്ടാ. ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നോ എന്നു പോലും തോന്തി. കാരണം, ഞങ്ങൾ ഇന്ന ലോകത്തല്ലായിരുന്നു. മശത്തുള്ളികളുടെ ശബ്ദം നിലച്ചപ്പോൾ, ആ ശബ്ദവൃത്തിയാനത്തിൽ, ഞങ്ങൾ നിദ്രയിൽ നിന്നും ഉണർന്നു. ഉണർന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അനേകാനും ശിരസ്സുകളിലും കവിളുകളിലും തശ്ശകി.

‘ വാസ്യുടോ... ഒരു നേർത്ത വിളി ഞാനെന്നേ കാതിൽ കേട്ടു.

‘ എന്നും...’ ഞാനവരുടെ കാതിൽ മുളി

‘ എന്നേ സമ്മാനം നീ വാങ്ങിയോ...’

‘ എന്നും...’

‘ എന്നേ മോനിഷ്മപ്പേട്ടോ...’

‘ എന്നും...’

‘ ഇനീം വേണ്ണോ....’

‘ എന്നും...’

‘ എക്കിൽ ഇന്നാ പിടിച്ചോ...’

വീ കു ഒരു ദീർഘചുംബനനം. പഴയതിലും ഉംശമളമായത്. ആ തണ്ണുപ്പിലും അവരുടെ ചുടുനിശ്ചാസം എന്നേ മുക്കിലും ചു ലിലും ആത്മാവിലും കേരി നിറഞ്ഞു. അതിനെന്നേ ഒരു ലഹരി പോലെ. വീ കു വീ കു നുകരാൻ കൊതിപ്പിയ്യുന്ന ഒരു ലഹരി. ഇത്തവണ ഉമിനീൽന്നേ കുടെ ചോരയുടെ രൂചിയും ഞാനനുഭവിച്ചു. എന്നേ ചെട്ടൻ തല്ലിപ്പോട്ടിച്ച

കവിളിനുള്ളിൽ നിന്നും അവരുടെ ജീവരകതം എൻ്റെ നാധികളിലേയ്ക്കു പകർന്നുകൂട്ടി. എൻ്റെ മാറ്റമർന്നു തെരുങ്ങാതിയ അവരുടെ നിറമാറുകൾക്ക് അപ്പോൾ നല്ല ചുട്ടു ദയിരുന്നു. വികാരത്തിന്റെ, കാമത്തിലേയ്ക്കുള്ള കയ്യ് വഴികളുടെ, ചുട്ടായിരുന്നു അത്. ഞങ്ങൾ അനേകാനും സഹമായ മുതുകുകൾ തശ്ശുകി. അവരുടെ നീ പുടർന്നു കിടന്ന മുടികളിൽ നിന്നും എൻ്റെ കയ്യകളിലേയ്ക്കു മണ്ണത്തുള്ളികളുടെ കൂളിരിഞ്ഞി. മഴയ്ക്കു ശ്രദ്ധമുള്ള തന്ത്രങ്ങൾ കാറിൽ ഞങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങൾ വിറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ചു കുകൾ വേർപെട്ടു.

‘ വാസുട്ടം...’

‘ ഒും...’

‘ നന്നക്കിപ്പം തന്നുക്കണ്ണും ഓ...’

‘ ഒുഹും...’ താനവരുടെ മാറ്റമലിന്തു ചേർന്നുകൊ ‘ കാതിൽ വീ കും മുളി.

‘ ഒട്ടും...?’

‘ ഒട്ടും...ഇല്ലപ്പും... പകരം ചുട്ടടക്കണ്ണു.....എടത്തിയ്ക്കു തന്നുക്കണ്ണും ഓ...’

‘ ഒും.. ഇപ്പ് ...’

‘ ഇപ്പും ഏടത്തിടെ ചുട്ട എനിയ്ക്കു കിട്ടിരിയ്ക്കു..... അതാ ഏടത്തിയേ വെറയ്ക്കുനേ...’

‘ എന്നാലും ഇങ്ങനെ വെറയ്ക്കാൻ ഒരു സുഖം....’

അപ്പോഴാറു കൊള്ളിയാൻ മിനി.

‘ വാ... നമക്കെത്തു പോകാം... തോർത്തീപ്പേൽ പനി പിടിയ്ക്കും....’

ഞാൻ അവരേയും ചേർത്തു പിടിച്ചുകൊ ‘ നടന്നു. എന്നേ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു എൻ്റെ തോളത്തു തലചായ്ക്ക് വിറച്ചു കൊ ‘ ഏടത്തി എന്നോടൊപ്പം നടന്നു. മുറിയ്ക്കത്തെന്തിയപ്പോൾ താനാ മുഖം പിടിച്ചുയർത്തി. അവർ മുഖമുയർത്താൻ കുടാക്കിയില്ല. ഒരു കയ്യകൊ കു തന്നേ ഞാൻ കതകകച്ചു കുറിയിട്ടു. അപ്പോഴും ദു:ശ്രാംപം പിടിക്കുന്ന കുട്ടിയേപ്പോലെ അവർ എൻ്റെ തോളത്തെയ്ക്കു ചേർന്നു കിടന്നു.

‘ വാ... നമുക്ക് അടുക്കളേൽ ചെന്ന് തീ കായാം....’ താനവരുടെ കാതിൽ മന്ത്രിച്ചു.

‘ ഒും...’ മയക്കത്തിലെന്ന പോലെ അവർ മുളി. ഞാൻ റാതലെടുത്ത് പിടിച്ചു. നടന്നപ്പോൾ നന്നഞ്ഞ ഞങ്ങളുടെ മു കുകൾ കലപില ശ്രദ്ധമു ചക്കി.

അടുക്കളെയിൽ ചെന്ന് ഞാനവരെ ബെണ്ണിലിരുത്തി. ഓന്നാം ക്ഷാസ്തിൽ പറയ്ക്കുന്ന കുട്ടിയേപ്പോലെ നിഷ്കളക്കമായ ഭാവത്തോടെ അവർ എന്നേ നോക്കിയിരുന്നു. മുടിയിശകളിൽ നിന്നും ഉള്ളൂന്ന ജലക്കണങ്ങൾ ആ വെള്ളത്തു മിനുത്തു ഉത്തുംഗമാറുകളിൽ തട്ടിയെണ്ണാഴുകി താഴേയ്ക്കാഴുകി വീണ്ണുകൊ ഇരുന്നു. അപ്പോഴാണു ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചത്, ആ മുലക്കെടുകൾ കരിക്കല്ലുപോലെ കട്ടിപിടിച്ചു നിർക്കുന്നു. ചുറരുമുള്ള തവിട്ടുനിമുള്ള മുലക്കണ്ണുകൾ തന്നുപുമുലം ചുരു താനിൽ മാതിരി. ഞാൻ കണ്ണുകൾ തിരിച്ചു. പിനെ അടുപ്പ് കത്തിയ്ക്കുന്നതിനിടയിൽ പറഞ്ഞു.

‘ പോയി തുണി മാറീട്ട് വാ.... ഇരുന്നു വെരയ്ക്കാതെ... ഞാനിപ്പം തീ കത്തിയ്ക്കും....’

അവരത് കേടു മട്ടില്ല. ഏതോ സപനലോകത്ത് ചെന്നുപെട്ടതു പോലെ അപർതുന്നു.

തീ കത്തി. അതിന്റെ ജാലകൾ അടുക്കളെയേ ഒരു മാസ്മര ലോകമാക്കി മാറി. അടുക്കളെയിൽ ചുട്ടു ദയി. ഞാൻ ചെന്ന് അവരുടെ തോളത്ത് പിടിച്ചു കുലുക്കി.

‘ ഏയ്... ഇയാളിപ്പം എവിട്ടാം...?’ ചെന്ന് തുണി മാറി വാ... തീ കാത്തുകഴിവം തന്നുപ്പു പോകും...ചെല്ലു...’

‘ ഓേ...?...ഞാ... ശരി...’ അവർ തെട്ടിയുണ്ടുന്ന പോലെ.

ഞാൻ റാതലെടുത്ത് കയ്യിൽ കൊടുത്തു. അവർ പോയികഴിഞ്ഞ് ഞാനെന്നേ കയിലിമു പൊക്കി പിഴിഞ്ഞു. അവർ പോയതുപോലെ തിരിച്ചു വന്നു. കയ്യിൽ വേരെ ര കു മു കുകൾ. പിനെ ഒരു തോർത്തു.

‘ അയ്യോ... തുണി മാറീപ്പോ...?’

‘ ഒുമും... മു കു കുരിട്ടോ ... നമ്മക്കാരുമിച്ചു മാറാം...’ അവർ മു കുകളെന്റെ നേരെ നീട്ടി

‘ ഇത് ചേടുവെറ്റുയല്ലോ... അതു വേ ... ഞാൻ പോയി എൻ്റെ മുരു ടുതേരു കു വരാം....’

‘ വേ ... ഇപ്പും നീ ഇതുടുതേരു... ഒരു കുരോം വരത്തില്ല....’

അവർ ആ മു കുകൾ ബെസ്കിൽ പെച്ചു പിനെ എന്നേ ചേർത്തുപിടിച്ചു തോർത്തുകൊ ‘ എൻ്റെ തല തോർത്തോൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ കുനിഞ്ഞ് നിന്നുകൊടുത്തു. അപ്പോൾ അവരുടെ മുലകളിൽ എൻ്റെ മുവമ്മർന്നു. ആ മാദകക്കുന്നുകൾക്കിടയിൽ ഞാനെന്നേ മുവമ്മാളിപ്പിച്ചു. അവരെന്നു മാറ്റേതുകമർത്തിപ്പിച്ചു തോർത്തികൊ ഇരുന്നു. അതു ഇഷ്ടപ്പട്ടിക്കാണേ എന്നോ അവർ നിർത്താതെ എൻ്റെ തല തോർത്തികൊണ്ടു ഡിരുന്നു. അതു ഇഷ്ടപ്പട്ടിക്കാണേ എന്നോ അവർ നിർത്താതെ എൻ്റെ തല തോർത്തികൊണ്ടു ഡിരുന്നു. അവസാനം മുടി വലിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ മതി.... ഇനി ഏടത്തി തോർത്ത്.... അപ്പേൻ സാൻ തോർത്തിത്തരാം...’
സാൻ തലയുയർത്തി. പിനെ തോർത്ത് കയ്യിൽ വാങ്ങി. അവരെ എന്നോടു ചേർത്തു പിടിച്ചു.
എൻ്റെ മാറിലവർ മുഖം പുഴത്തി നിന്നു. തോർത്തുനാതിനിട്ട് അവർ എൻ്റെ മാറിൽ
ചു കുളിച്ചുണ്ടാൻ തുടങ്ങി. എനിയ്ക്ക് ഒരു കോറിത്തർപ്പ്. നന്നത മു റിന്തിയിൽ ഒരിളക്കം.

സാൻ പെട്ടുന്ന വിനാറിയിട്ടു തോർത്തവരുടെ കയ്യിലേള്ളിട്ടു പറഞ്ഞു.

‘ ഇനാ... മുടി ശരിയ്ക്കു തോർത്ത്....’

അവർ തോർത്തു വാങ്ങി മുടിയിൽ ചുററി ഓന്നു പിശിഞ്ഞു. പിനെ വീ കു തിരിച്ചു തന്നു.

‘ എൻ്റെ ദേഹമൊന്നു നന്നായിട്ട് തോർത്തിത്താ....’

അവർ മന്ത്രിച്ചു. സാനുതു വാങ്ങി, അവരുടെ ചെവിപ്പുറകും കവിളും തോർത്തി. കഴുത്
തുടച്ചപ്പോൾ അവർ കയ്ക്കൾ പൊകിത്തന്നു. രോമങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ആ കക്ഷങ്ങൾ സാൻ
തുടച്ചുകൊടുത്തു. വെറുതേ ആ രോമങ്ങൾ സാൻ വിരലുകൾ കൊബെ ഓന്നു കോതി നോക്കി.
അതു ക അവരോന്നു പുണ്ണിരിച്ചു. അപ്പോൾ അടുപ്പിലെ കനൽക്കട്ടകളിൽ ഒരു
പൊട്ടിത്തൻറിയു ഓയി. ഒപ്പു എൻ്റെ ഉള്ളിലും. കയ്ക്കൾ തുടച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ എന്നെ
പിടിച്ചു മുമ്പിൽ എനിട്ട് മുലകൾ പൊകിത്തന്നു. അതിനടിയിലും ഇടയ്ക്കും അല്ലം
ജലമയമു വയിരുന്നതു. തുടച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സാൻ വെറുതേ ഒരു ക്രൈസ്തവ വിരൽ
കൊബെ ഓന്നു ശേഖാട്ടി.

‘ ശ്ര...ഹാ...എന്തായിരി...’ അവർ ചിണ്ണങ്ങി.

പിനെ അവർ നന്നത മു റെൻ്റു കുത്തഴിച്ചു. മു താഴെ വീണു. ഒരു താലിമാല മാത്രം
കഴുതിൽ. അതോഴിച്ച് പരിപൂർണ്ണ നഗ്യാധി നിൽക്കുന്ന അവരെ ക പ്ലാൾ സാനോന്നു
മടിച്ചു.

‘ ഒപ്പു... എന്തെ... നിർത്തിയേ.... തോർത്തിത്താ.... എല്ലാദോം....’

‘ വേ ... ഇയാളു തന്നെന്താൻ തോർത്തിയാ മതി....’

‘ എനിയ്ക്കു തന്നുക്കരും.... വേഗം തോർത്തിത്താടാ...’

‘ എനെ... ഇങ്ങനെയിട്ടു വലയ്ക്കുതെ....’ സാൻ തോർത്തു അവരുടെ നേർക്കു നീട്ടി.

‘ പറഞ്ഞാൽ അനുസരിച്ചുണ്ടാ.... നിന്നോട് തോർത്താനേ പറഞ്ഞാളു...'

സാൻ അവരുടെ പുറകിൽ ചെന്നു. അടിയിൽ നീലചരവിയുള്ള, ഓരോ മടക്കോടു കൂടിയ ആ
തടിച്ച കു കുകൾ സാൻ തോർത്തി. അവർ കയ്ക്കൾ പുറകോട്ടിട്ടു കു കുകൾ വിടർത്തിപ്പിടിച്ചു
തന്നു. അപ്പോളാ വിടവിൽ നിന്നും ഒരു സുഗന്ധം എൻ്റെ മുക്കിലും അതെന്റെ തലച്ചോറിൽ
കുടി അരക്കട്ടിലേയ്ക്കു പാഞ്ഞു. അവിടെ അതിന്റെ പ്രതിചലനം ഉ ഓയി. സാനാ
ചതിവിടവുകൾ നന്നാധി തുടച്ചു. പിനെ ആ മാർബിൾത്തുണ്ടുകൾ പോലെയുള്ള തുടകൾ,
കണക്കാലുകൾ, പാദങ്ങൾ എല്ലാം ഒരു അടിമയേപ്പോലെ തുടച്ചു കൊടുത്തു. അപ്പോഴേയും
എൻ്റെ കുണ്ണി ഉരുക്കുകുമ്പി പോലെ ഉംച്ചു. നന്നത്തുകൊ ഭാരമേറിയ മു റിന്തിയിൽ
തലപൊക്കാൻ കഴിയാതെ അവൻ നിന്നു വിഷമിച്ചു.

അതു കഴിഞ്ഞപ്പോളവർ ചോദിച്ചു. അവരുടെ മുൻവശത്തെയ്ക്കു കയ്ചു കു റിയാണാവർ അതു
ചോദിച്ചത്.

‘ ഇനി ഇവിടം ആരു തുടയ്ക്കു...?...’

‘ എനിയ്ക്കു വയ്ക്കു... തനേ അങ്ങു ചെയ്യു....’

അവരെന്റെ ചെവിയിൽ മുഖവാധി പിടിച്ചു വലിച്ചു മുന്നോടു നിർത്തിയിട്ടുപറഞ്ഞു.

‘ ഇന്തേരു ചെയ്ത സ്ഥിതിയ്ക്കു... ഇതുടെ നീ തനെ തോർത്തിത്തരണം....’

പിനെ എൻ്റെ ര കു തോള്ളത്തും പിടിച്ചു അവരുടെ മുമ്പിൽ താഴോട്ടമർത്തി.

‘ ഇരിയ്ക്കു... എനിട്ട് .. ഭോഗിയായി... തൊട്ടിയ്ക്കു...’

സാൻ താഴെ അവരുടെ മുമ്പിൽ കുത്തിയിരുന്നു. എൻ്റെ ഒരു മുട്ടിലേയ്ക്കു അവർ ഒരു
കാലെടുത്തു പച്ചു. അപ്പോൾ ആ കവയിടുക്കും പുർപ്പലികളും നന്നാധി പിടന്നു നിന്നു. അതിന്റെ ഉള്ളിലേ
മാക്കഗന്ധം എൻ്റെ മുക്കിൽ ശുമുഗ്ഗുമാ അടിച്ചു കേരി. സാൻ വീ കു
വിഷമിച്ചു.

‘ ഉം...’ അവർ ആജ്ഞാപിയ്ക്കുന്നതു പോലെ മുളി. സാൻ തോർത്തുകൊ അവിടമാകു
തുടയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇടുക്കിലെ തുടയരികുകൾ തുടച്ചു. പിനെ വിരിഞ്ഞിരുന്ന ആ
തപിട്ടുപുറിന്റെ അടിയിൽ നിന്നും മുകളിലേയ്ക്കു തോർത്തേരാടിച്ചു. അപ്പോൾ കാറിത്താടുന്ന
തെങ്ങിനെപ്പുകൾ പോലെ അതിന്റെ ഉൾഭാജങ്ങൾ ആടിനിന്നു. ചക്കരകുരു കിടത്തിയപോലെ
ഉരു കു നിന്നു ആ കന്തിൽ സാൻ മെല്ലു തുടച്ചു. അപ്പോൾ അവർ അറിയാതെ ഓന്നങ്ങി..
അവരുടെ വയറിന്റെ ചെറുമടക്കിലും പുക്കിലിലും തുടച്ചുകൊടുത്തു.

‘ ഇനി അവിടെ മണ്ണോടെ ഓന്നു നോക്കിയെ....’ അവർ പുറു പിളർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊ കു
ചോദിച്ചു. സാൻ ആ വിടവിൽ മുക്കു മുടിച്ചു പറഞ്ഞു.

‘ ഇച്ചിരെ മണ്ണാ കുടിക്കുറായെടോ കുടെയാ....’

‘ എക്കി... ആ നന്നതു മുര ടുത്ത് അകകം തൊടച്ചിട്ട് പിനെ തോർത്ത്... മഴ നന്നതെങ്കിലും അവടം അടഞ്ഞതല്ലേ ഇരുന്നത്.... അതിന്റെയാ...’
‘ ആ മനം അപിടെ ഇരുന്നോടു... അതൊരു രസം...അതിലെള്ളകിൽ... ’
‘ നന്നക്കിൾഷാണോ ആ മനം...?...’
‘ ഒറ്റു... പൗഡിന്റെ വാസനേ ഇതിന്റെന്തെ. മനോം കുടെ ആയപ്പും തലയ്ക്കു പിടിയ്ക്കുന്ന പോലെ...’
‘ എക്കിൽ തൊടയ്ക്കു...’ അവർ എൻ്റെ മുടിൽ നിന്നും കാലെടുത്തു താഴേവെച്ചു. പിനെ എന്ന പിടിച്ചുമുന്നേന്നീട്ടിച്ചു. എൻ്റെ കയ്യിൽ നിന്നും തോർത്തു വാങ്ങി. അവരെന്റെ തുണിക്കുത്തിൽ കയ്യെല്ലാം. നൊന്ത് അവരുടെ കയ്യ് മാറ്റാൻ നോക്കി. മു ശിഞ്ഞതാൽ കുലച്ചു നിൽക്കുന്ന എൻ്റെ കുണ്ണ് അവർ കാണുന്നു. ആദ്യമായിട്ട് കാണുന്ന അവനേ ഇന്ന നിലയിൽ അവർ കാണുന്നത് എൻ്റെ ആശാത്തത്തിനൊരു കുറിവു പോലെ എനിയ്ക്കു തോന്തി.
‘ കയ്യെടുക്കുടാ...’
ഞാനിരിയാതെ കയ്യെടുത്തു പോയി. അവരെന്റെ മു ശിച്ചു, അതു താഴേ വീണ്ടും മു ഭേദം ബന്ധനം നീങ്ങിയപ്പോൾ തൊണ്ണുവു ഡിഗ്രിയിൽ ചാടി നിവർത്തു നിന്നു തുളളുന്ന എൻ്റെ കുണ്ണയേ നോക്കി അവരെന്നു പിരിച്ചു.
‘ഹം ഹ... വെല്ലു വീരനാ ശുരൂനാനോക്കു... വീരവാദമോക്കു അടിച്ചിട്ട്... ഇതീ പരുവത്തിലായോ...’
‘ ഒറ്റു... സമ്മതിച്ചു... പിനേം ...എന്ന തോറു പോയി...’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.
അവർ എൻ്റെ കക്ഷങ്ങൾ പൊക്കി തുടച്ചു. പിനെ ദേഹം തുടച്ചു. കുത്തിയിരുന്ന കാലുകളും തുടച്ചു. പിനെ അവരുടെ മുഖത്തിനുനേരെ നിന്ന് വിറയ്ക്കുന്ന കുണ്ണയുടെ മകുടം നേരു തൊലിച്ചിട്ട് മുക്കൊന്നടപ്പിച്ചു. താഴേകിടന്ന നന്നതു മുര ടുത്ത് മകുടത്തിനു ചുറ്റും തുടച്ചു. ഞാൻ ഇരുവേഴ്സു സ്വർഗ്ഗവും കു പുളഞ്ഞു പോയി.
‘ നീ തോൽക്കണം... ഞാൻ തന്നെ ജയിക്കണം... അതെന്റെ ഒരു വാശിയാരുന്നേന്നും...’
അവർ പിനെ എൻ്റെ ഉ കളും കവക്കിടയും തുടച്ചു. പിനെ എൻ്റെ കുണ്ണയിലെഡാനു പിടിച്ചു അട്ടി പിട്ടു. അവൻ സ്പിങ്കു പോലെ നിന്നു വിരിച്ചു. തോർത്തു താഴേയിട്ടിട്ട് അവർ എഴുന്നേറും. ഞാൻ പുതിയ മുര ടുത്തു അവർ അതെന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും വാങ്ങി ബെന്ന്‌കിൽ വെച്ചു.
‘ തുണിയില്ലാതെ നിയ്യാൻ പോകുവാണോ ഇന്നു മുഴുവൻ...?’
‘ എന്തിനു തുണി... നമ്മളു തമിൽ എന്താ ഇനി മിയ്യാനോളള്ത്...?’ അവർ എന്നോടു തിരിച്ചു ചോദിച്ചു. പിനെ എന്ന പിടിച്ചുപ്പിച്ചു. എൻ്റെ കണ്ണിൽ നോക്കി ചോദിച്ചു.
‘ നനക്ക് ഞാൻ തന്നെ സമ്മാനം നീ സ്വീകരിച്ചു... അതോ തളളിയോ...’
‘ ഏടത്തി മനസ്സിന്തൽ തന്നതല്ലോ...’
‘ ഒറ്റു... അപ്പും ഇന്നൊം തന്നാലോ... മനസ്സിന്തൽ...’
‘ അങ്ങനെ തന്നതോ റ... അതിന്റെ രൂചി... ഇപ്പുഴും പോയിട്ടില്ലെന്റെ ഇളളീന്..... അറിയോ എൻ്റെ...എൻ്റെ....’ എനിയ്ക്കുന്നു വിളിക്കണമെന്നൊരു തപ്പൽ.
‘ എൻ്റെ... ?...’
‘ ഏടത്തി....’
‘ അല്ല... ഗീതക്കുട്ടി.... നീ ദൈരുമായിട്ടു വിളിക്കുടാ...വാസുട്ടാ...’
അവരെന്ന മാരോടു ചേർത്തു. അവരുടെ തുടയിടുക്കിൽ എൻ്റെ കുണ്ണ് മുടി നിന്നു. അവരുടെ ശരഖിച്ചു. കയ്യ് ഇടയ്ക്കു കുടിയിട്ട് അവരവനേ കാലുകളുടെ തുടയിടുക്കിലേയ്ക്കു കേരി വെച്ചു.
‘ മഴനന്നതല്ലോ... അവിടെയിരുന്ന് അവൻ... ചുടാക്കട്ട... ഇനി....നീയോനു വിളിച്ചു... എൻ്റെ ഗീതക്കുട്ടിന്....’
ഞാൻ ആ ചെവിയിൽ കടിച്ചുകൊ മെല്ലെ വിളിച്ചു.
‘ എൻ്റെ ഗീതക്കുട്ടി... ഞാൻ തോറു... എൻ്റെ ഏടത്തി... ഞാനിപ്പും ആരുമല്ല....’
‘ അല്ലോ മോനേ... ഇപ്പുഴും നീ.. പുരുഷൻ തന്നെ... എൻ്റെ കയ്യിലാണെന്നു മാത്രം... ഇപ്പും... ഞാനും തോറെടാം... ആട്ടേ...ഇനി എനിയ്ക്കു നീ ഒരു സമ്മാനം തരുവോ....’
‘ തരാല്ലോ... എൻ്റെ ഗീതക്കുട്ടിയും...ഇന്നാ പിടിച്ചും...’ അവർ ചെയ്ത പോലെ ഞാൻ അവരുടെ ചു കുൾ എൻ്റെ വായിലാക്കി വലിച്ചു കുടിച്ചു. അവരെന്നേയും. അപ്പോഴും ചോര ചുവച്ചു. ചു കുൾ അടർത്തി മാറി ആ തന്നുത്തെ കവിളിൽ ഉം വെച്ചു തഴുകിക്കൊ ഞാൻ പറഞ്ഞു.
‘ എല്ലാഡോ തല്ലി പൊട്ടിച്ചു, ആ ദൃഷ്ടിൻ... പാവം എൻ്റെ ഗീതക്കുട്ടി...’
‘ പൊട്ടുടുടാ... എല്ലാഡോ പൊട്ടുടാ... ഇനോടെ എല്ലാം പൊടിത്തകരണം... ഇനി എനിയ്ക്കു അഭിനയിയ്ക്കാൻ വയ്ക്കു...’
‘ എന്തിനയിക്കാൻ...?...’

‘ എനിയ്യു നിന്നോടു ദേശ്യാബന്നന്..... ഇനി വയ്ക്കാ..എനിയ്യു വയ.... ഞാൻ തളർന്നു പോയെടം... നിംഗ് കൊതിയിൽ ഞാനും വീണു പോയെടം...’ അവർ എന്നു മുഖം ആവേശത്തോടെ ചുംബനങ്ങൾ കൊ കു പൊതിഞ്ഞു. പിനെ താഴേയിരുന്നു. എന്നിട്ട് എന്നു കുണ്ണയെ തഴുകിക്കൊ കു ചോദിച്ചു.

‘ ഞാൻ ചോദിച്ചു ... നല്ല മനസ്സാടു... നീ നിനെ എനിയ്യു തരുവോ... ’

‘ തന്നിരിയ്യുനു.... ‘ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ എക്കി... നല്ല മനസ്സാടു... ഞാൻ എല്ലാം നേനക്കും തന്നു നീ വാങ്ങുവോ... ആർക്കും വേ ഏതതല്ല... മിച്ചോമല്ല...’

‘ ഞാനനേരം ഒരു പൊക്കത്തം പറഞ്ഞുപൊയതാ എന്നു ഏടത്തീ... പൊറുക്ക്...’ ഞാൻ അവരുടെ കുണ്ണതഴുകളിൽ ഇഴുകി പുള്ളിഞ്ഞുകൊ കു പറഞ്ഞു.

അവർ അവനേ പിനെ തൊട്ടും തലോടിയും രസിച്ചു. പുച്ച എലിക്കുഞ്ഞിനേ കളിപ്പിക്കുന്നതു പോലെ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും തട്ടി, ഞാനോരു കൗതുകത്തോടെ എല്ലാം നോക്കിന്നു രസിച്ചു സുവിച്ചു.

അവർ എന്നു കുണ്ണ കയ്ക്കു ആളനു നോക്കി. എനിയ്യു പറഞ്ഞു.

‘ ഇത് ആറിഞ്ഞല്ലോടാ... എന്നൊരു തലയാടാ... ഏടക്കുരീടു തല പോലെ... ’ അതു കേടപ്പോൾ ആ മകുടം ഒന്നു കുടി ചുവന്നു വീർത്തു

‘ കൊതിവിടല്ലു... കുണ്ണു പറിയു... ഞാൻ ആളനു നോക്കേടില്ലെന്നു ശീതകുടീ...’ അവർ ആ ഇരുസ്വലക്ഷ്യയെടുത്ത് കവിളിൽ മുട്ടിച്ചുകൊ കു ചോദിച്ചു.

‘ കുണ്ണയ്യു കുണ്ണു പറിത്തില്ലോ മോനേ...അങ്ങനെയാരുനേകിൽ നിംഗ് ചേടുന്നു അരേൽ ഇന്ന് ഒന്നും കാണുമാരുന്നില്ലോ..... അത്യേ കൊതിവിടതാ ആദ്യം.. ഇപ്പു... എനിയ്യു അതിനോട്...പേടീം വെറുപ്പുമാ...’

‘ എതായാലും കുണ്ണു പറിാതിരുന്നാ മതി... നാലെ എനിയ്യു ഇത് ഒരു പെണ്ണിനു കൊടുക്കേ താ...’

‘ എതായാലും ഇതേമായില്ലു... എന്നു കാഡ്യം കഴിഞ്ഞിട്ടു മതി...’

‘ സമതിച്ചേ...എടക്കി പറഞ്ഞാ അനിയൻ അനുസരിയ്യാതെ പറിയുവോ...’ അവരുടെ കുണ്ണതഴുകളിയിൽ നിന്നു പുള്ളിഞ്ഞുകൊ കു പറഞ്ഞു.

‘ വാസ്തും... നീ എന്നോടാരു സത്യം പറയണം... ഇവൻ ..ഇതേവരേ.. ഏതെങ്കിലും സാമാന്തതിൽ കേരീട്ടോ റ...’ അവർ അവനേ ര കു കയ്യുള്ളിൽ ഒരുക്കിപ്പിച്ചുകൊ റാനു ചോദിച്ചത്.

‘ രെയ്യത്... വിലേഖ്യി ഉജന്നിയതല്ലാതെ.... അവനേ പിനെ തൊടുന്നത് ഇന്ന്...ശീതകുടിയാ...’

‘ അതു ഞാനും ക താനല്ലോ..... അപ്പും എന്നു ഇതെൻ്നു കന്നിക്കുണ്ണു...’ അവർ ശ്രാവിയേ പ്ലോലെ കുണ്ണയിൽ മൊത്തം ഉമ്മവെച്ചു.

‘ അതേ കന്നിയാ...അവൻ...’

‘ നേനക്ക് ഞാൻ വായി വെയ്യണു തോനണ്ണു റ....’

‘ വേ ... എന്നു ഏടക്കേതുടെ ഇരു പൊന്നു വായില്ല... അതും ഇന്ന്... മുറിഞ്ഞിരിക്കുവം... വേ ...’

‘ എനിക്കും അത് വെലിയ ഇഷ്ടമാനുല്യ.... പിനെ നിംഗ് ഏടൻ...’

‘ പോകാൻ പറ ആ കഴുവേറിയോട്...’ ഞാനാ മുടിയിൽ മുഖവായി തഴുകി.

‘ അയ്യോ തലേലിപ്പഴും വെള്ളേണ്ട ...’ ഞാൻ അവരെ പിടിച്ചേഴുനേൽപ്പിച്ചു. ഞങ്ങൾ ര കു പേരും ബെബ്ബീലിരുന്നു. അവരുടെ കയ്യിൽ എന്നു കുണ്ണ ഇരുന്നു വിഞ്ഞി. കളിപ്പാടം വിടാത്ത കുട്ടിയേപ്പോലെ അവർ അവനേ കയ്യിൽ വെച്ചുകൊ റാനു.

അടുപ്പിലേ തീയുടെ ശക്തി കുറഞ്ഞിരുന്നു. ഞാൻ അവരുടെ കയ്യ മാറി, എഴുനേരം തീ ഒന്നു കുടി ഉത്തി കത്തിച്ചു. അപ്പോൾ പുറത്ത് മഴയുടെ ഒരു ആരവം.

‘ മഴ വീ കും വരുകാനു തോന്നുന്നു....’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ പെയ്യുട്. പെയ്യത് എല്ലാം തണ്ണുക്കെടു.....’ അവർ പറഞ്ഞു. ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കിനോഡർ അവർ ബെബ്ബിൽ കീടനു കഴിഞ്ഞിരുന്നു, കാലുകൾ ഇരുവശത്തും ഇട്ട്, കവച്ച്. അപ്പോളവരുടെ ഇരിൻ കന്നും വെളിയിൽ കാട്ടി ആ കിന്നരിപ്പുറു വിടർന്നു നിന്നു. ഞാൻഡിന്ത ഉള്ളിലകളുടെ അരികുകൾ അകത്തു നിന്നും തല കാട്ടി. ഞാൻ ദേഹം അല്പം പലിച്ചു മാറിയിട്ടു. പിനെ അവരുടെ കാൽച്ചുവില്പിപായി ബെബ്ബിലിരുന്നു.

‘ വാസ്തും... ഇപ്പും നേനക്കുനേ വേ റാ...’ അവർ ചോദിച്ചു.

‘ പേണം...’

‘ എക്കിപ്പിനെ താമസമെന്തിനാടാ.. എടക്കുകൊ മോനേ... എല്ലാം...’

‘ എന്നു ശീതകുടിയേണ്ട ഇപ്പും വേ ത്... പറഞ്ഞതാ...’

‘ എനിയ്യറിയത്തില്ല... എനിയ്യ ദാഹമാടാ... എത്രയോ മാസങ്ങളായി വര കു കെടക്കുകാനോ എൻ്റെ മനസ്സും ഭേദവോം...’

‘ അപ്പം ഏടത്തി പട്ടിണിയാരുന്നോ ഇതുവരേ...?...’

ഞാനാ അകംതുടക്കളിൽ തഴുകിക്കൊ കു ചോദിച്ചു. ഒന്നു പുള്ളണ്ണിട്ട് സ്വന്തം കയ്ക്കളിൽ ര കു മുലകളും എടുത്തു തഴുകിക്കൊ ‘ അവർ പറഞ്ഞു.

‘ കഴിഞ്ഞ ദിവസം ഒരു വട്ടിണൊരു പെണ്ണുമായിട്ട്... ഒന്നാരച്ചു... അതു വല്ലോമാകുവോടാ... എന്നേപ്പോലെ ഇള്ളതം സാമാന്നോ ചൊമനോ കു നടക്കുന്ന ഒരു പെണ്ണിന്...’

ഞാൻ താഴെയിരിഞ്ഞി കുത്തിയിരുന്നു. മുലകളിൽ നിന്നും അവരുടെ ഒരു കയ്യ മാറി പിന്ന കുന്നിഞ്ഞ് ആ മുലകളും വായിലെടുത്ത് ഒന്നുണി. ഇടകു കയ്ക്കൊ കവച്ചുപരന്നു കിടക്കുന്ന അവരുടെ അരക്കെട്ടിൽ തഴുകി. അവർ ചു കു കടിച്ചു.

‘ ആരുമായിട്ടാ ഉച്ചത്... ’ ?..’

‘ അതു ഞാൻ നിന്നോടു പിന്നെപ്പിയാം... നീ ഇപ്പം എന്നേയിട്ടു വലയ്ക്കാതെ... എന്നെന്നകിലും തൊടങ്ങം...’

‘ എക്കി ഞാനിപ്പം എനിയ്യു തോന്നിയ പോലെ ചെയ്യാൻ പോകുവാ... സമ്മതാനോ...?..’

‘ സമ്മതാം കന്നികകുണ്ടോ.....’

പിന്ന ഞാൻ ഒന്നും മി ടീയിലു. എൻ്റെ അരങ്ങേറിറം തുടങ്ങി കമകളിൽ വായിച്ച പോലെ ഞാൻ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. ആ മുലകൾ ര കു കയ്ക്കളും കുട്ടി കശകൾ. തെട്ടുകൾ തെരഡി കടിച്ചു. ഭേദമാസകലം ഉമകൾ കൊ പൊതിഞ്ഞു അവർ റണ്ടാംപിടിച്ചു ബെണ്ണിൽ കിടന്നു പുള്ളണ്ണു. ഞാൻ പിന്ന താഴേയ്യു മാറി ആ വിടർന്ന പുറിൽ മുഖമടുപ്പിച്ചു. എൻ്റെ പ്രിയപ്പേട്ട മണം.... അന്ന് ആദ്യം ഞാൻ തൊടപ്പോൾ അനുഭവിച്ച ഏടത്തിയുടെ പുറിൻ്റെ സുഗന്ധം എൻ്റെ മുകൾിൽ അടിച്ചു കയറി. എൻ്റെ സിരകളിൽ തീ കത്തി. അകത്തു വിരലിട്ടപ്പോൾ ആ കടവാച്ചു കുകർക്കിടയിൽ നിന്നും ചുട്ടുള്ള യോനിതേൻ അണ്ണപോട്ടിയപോലെ കുത്തിയെയാഴുകി. ആ കന്തിൽ ഞാൻ മുകൾടുരച്ചു. അതു വായിലെടുത്തു മുഖ്യാനു മാത്രം വലുതായിരുന്നു. കന്നു മുഖി ഒരു വിരൽ അകത്തിട്ട് ര ഇക്കിളക്കിയപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു.

‘ ഹോ... എനിയ്യേള്ളുകുന്നടാ... ഒരു വെരലുടെ ഇട...’

ആ യോനിത്തുള അപ്പോൾ എൻ്റെ ഒരു വിരലിനു പോലും മുറുക്കമൊയിരുന്നു. മരജലം ലഭിച്ചാഴുകുന്ന പുറിൽ ഞാൻ കയ്യും നാക്കും ഒരുപോലെ പ്രവർത്തിപ്പിച്ചു. അവർ ആദ്യകാശങ്ങളുതിരക്കാൻ തുടങ്ങി.

‘ ഹാവു... ആയേരാ... എന്റെമേ... ഓടും...ഓടും...ഓടും...’

അവർ കാലുകൾ ഇളക്കി ആസ്വദിച്ചു. നിർത്താതെ ഞാൻ ആ യോനിയിലും, കന്തിലും മുലകളിലും എൻ്റെ കയ്യവിരുതുകൾ കാട്ടി, ഉപ്പുരസമുള്ള ആ യോനിതേന്നിനെന്നു രൂചി. ഞാന്നതു നക്കിക്കുച്ചു. അതോരു സുഖശംഖാപവാഹം പോലെ കുത്തിച്ചാഴുകിക്കൊ ഇരുന്നു. അവരുടെ കവക്കിടയിലും ബെണ്ണിലും ലഭിച്ചിരിഞ്ഞി. ആ കവയിട്ടുകൾിൽ നിന്നും എൻ്റെ തലയ്ക്കു മത്തുപിടിപ്പിയ്യുന്ന പുതുഗന്ധം വമിച്ചുകൊ ഇരുന്നു. അതു ആ അന്തരീക്ഷത്തിലെങ്ങും പടർന്ന പോലെ തോന്നി.

‘ എൻ്റെ കുട്ടാ... വാസുക്കുട്ടാ... ഓടും... നീയെന്നതാം... എന്ന കെട്ടാണെന്നെ... എൻ്റെ ആയേരാ... ഹോ... എന്നൊരു സുഖം... ഇള്ളതോ സുഖം ഇവിടോ യായിട്ടും ആ കാലമാടൻ,... എൻ്റെ വാസുക്കാ... നീ ... ഹോ... നക്കടാ... തിരുമെടുടാ... വെരലു കേരിടാ... ആയേരാ എനിയ്യു വരും... വേ റ... വരുത്ത റ... എനിയ്യുകത്തു വെയ്യണം... അകത്തു വെയ്യണം... നിർത്തെടുകാ..’

അവർ എൻ്റെ കയ്യ പിടിച്ചുമാറി. എൻ്റെ തല അവരുടെ കവക്കുടിൽ നിന്നും തണ്ണി മാറി. എന്നേ പിടിച്ചു പോകി. ഞാൻ അവർക്കണ്ടിമുഖമായിട്ട് ബെണ്ണിൽ കവചിരുന്നു. തലയാദി വിരിയ്യുന്ന എൻ്റെ തലയാട്ടകുണ്ണി പിളർന്നു വെള്ളംമാലിപ്പിച്ചു. വാഹോളിപ്പിരിക്കുന്ന ആ വെള്ളപ്പുറിനേ ഗോക്കി റാറക്കണ്ണിൽ നിന്നും വെള്ളംമാലിപ്പിച്ചു. ഞങ്ങൾ നിരങ്ങി അണ്ണോന്നും അടുത്തു. അവർ എൻ്റെ തുടക്കൾക്കു മേലെ അവരുടെ തുടക്കൾ കേരി കവചിരുന്നു. എന്നിട്ടെന്റെ കുണ്ണിത്തലയെടുത്തു എൻ്റെ കമ്പിക്കുണ്ണി തന്നിനക്കേറി. അതു മുഴുവനും ഒരു സെക്കന്റു കൊ അകത്തായി. അവർ, ഇടയ്ക്കു കയ്യിട്ട് പുറിൻ്റെ വാ പൊളിച്ചുപെച്ചു. എന്നിട്ടെന്റെ ചു കുകൾ വായിലാക്കി. എനിയ്യും നാലു സുഖം എൻ്റെ അരക്കെട്ടിൽ കഷപ്പിന്റെ ഉരു കു കേരി എന്നേ പുർണ്ണതയ്ക്കു വേ ഇയുള്ള ഭാഗം, അറിയാതെ ഞാൻ അവരുടെ അരക്കെട്ട് എൻ്റെതുമായി ചേർത്തമർത്തിപ്പിടിച്ചു. എന്നൊരു മുറുക്കം ഇയ പുറിന്. എന്നൊരു ചുട്ട്. അവർ എൻ്റെ ചു ചു കടിച്ചുകൊ അരക്കെട്ടു പത്രുക്കെ, എന്നാൽ തെരുവെതരെ ഇളക്കി. കുടുതൽ ഇളക്കേ റ വനിലി, അപ്പോഴേയ്യും അവരുടെ അരക്കെട്ടു എൻ്റെതുമായി അമർന്നു ചേർന്നു.

‘ ഓം...ഓം...ഓം... എനിയ്യു വരു...നേനടാ... എനിയ്യു വരു...നേനടാ... എൻ്റെ വാസു.....ടാ.... എനേ കെടി....പീടിയ്...കെടാ....രഹഗ്രം...വന്നു... ഹി....വു...’

അവരുടെ അരക്കെട്ട് എന്തേതുമായി പശപെച്ചതു പോലെ ഒടിപ്പിടിച്ചിരുന്നു നിർച്ചലമായി. അതിനകത്ത് എന്തൊക്കെയോ പൊടിത്തറികൾ നടക്കുന്നതു പോലെ. ഞങ്ങൾ ഉറുപ്പടക്കം കെടിപ്പിടിച്ചു എനിയ്യു ശാന്സം മുട്ടുന പോലെ. അമർത്ഥി തളളിപ്പിടിച്ചപ്പോൾ എൻ്റെ കുണ്ണത്തല ആ യോനിയുടെ അടിത്തട്ടിലേ വേരു പ്രതേക ഒരു തുളയിലും കേരി നിംബന ഒരു പ്രതീതി. ഇട്ടി സുഖം. അവരുടെ പുർമസിലുകൾ ആ തെറിയ്യുന യോനിയ്യുകത്ത് സന്ദേഹാഷ്ടത്തിന്റെ തേൻകണങ്ങൾ വിട്ടുവിട്ടു ചുരുതുന്നതിന്റെ വേലിയേറിങ്ങൾ എൻ്റെ കുണ്ണയിൽ പ്രതിഫലിച്ചു. അതെന്റെ കുണ്ണയേ ചുററിപ്പിടിച്ചു. കുറേ പ്രാവശ്യം വിട്ടുവിടിരുക്കിയതിനു ശേഷം അവരുടെ കയ്ക്കൾ അല്ലെങ്കിലും അയഞ്ഞു. എക്കിലും എൻ്റെ കുണ്ണ ആ ചുട്ടു പുറിനക്കത്തിരുന്നു തെങ്ങി വിഞ്ഞി. ഈ ഇരുപ്പ് എത്രകാലം വേണമെക്കിലും ഇരുന്നോടു എന്നിയ്യു തോന്തി. എൻ്റെ തോഴിൽ മുഖംവെച്ച് അവർ കിതച്ചു ദിർദ്ദനിശ്വാസങ്ങളെടുത്തു. നിമിഷങ്ങളുടെ വേലിയേറിത്തിനു ശേഷം അവർ തചയുയർത്തി. എൻ്റെ ര കുണ്ണകളിലും കൃതാർധതയുടേതായ ഓരോ ചുംബനും അവർ നൽകി. പിനെ എൻ്റെ കയ്ക്കളിൽ പിടിച്ചുകൊ മെല്ലെ ബെണ്ണിലേയ്യു മലർന്നു കിടന്നു.

‘ വാ... മോനിനി... അടിച്ചു വരുത്ത... ... എനിയ്യു തുപ്പതിയായെന്നടാ... ജീവിതത്തിലേ ആദ്യത്തെ സുഖം നിന്റെ കന്നിക്കുണ്ണ എനിയ്യു തന്നെനടാ... വാ... ഇങ്ങാട്ട്... എൻ്റെ ഭേദത്തോടു കെടന് അടിച്ചു വരുത്ത്. .. എൻ്റെ സാമാനം ഒന്നു നേരയട്ട്...’

ഞാൻ ആ പുറിൽ നിന്നും കുണ്ണ ഉറരാതെ അവരുടെ കാലുകൾ താഴേയ്യിടാൻ നോക്കി. എൻ്റെ തുടക്കജേ മരിക്കെന്ന് കവച്ച് വരുന്നില്ല. ഞാൻ അവരുടെ ര കുണ്ണകളും മേലോടു പൊക്കി. അവരുടെ മാറ്റത്തോടു മടക്കി വെച്ചു. പിനെ കാലുകൾ നിരക്കി പുരുക്കോട്ടുത്തു. വേലത്തരമൊന്നും പറിയില്ല. ബുക്ക് എന ശബ്ദത്തോടെ കുണ്ണ ഉരി വെള്ളിയിലെത്തി. യോനിരിസ്തതിൽ കുളിച്ച് നിർക്കുന്ന വെട്ടിയാടുന എൻ്റെ കുണ്ണ നോക്കി അവർ പുണ്ണിച്ചു. ഞാൻ നോക്കുന്നോൾ എൻ്റെ പുടകളും ഉ കൾ പോലും അവരുടെ യോനിജലനിൽ ഒടിപ്പിടിച്ചില്ലെന്നു അതും ഗാഡമായി ആ പണ്ണലിൽ ഞങ്ങൾ ഇഴുകി ചേർന്നിരുന്നു.

‘ എനിയ്യു ബെണ്ണിൽ കെടക്കാൻ പറിവോന്നു സംശയാ...’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ എന്നാ വേഗം വാ.... മുറിൽ പോകാം...’ അവർ ചാടിയെഴുന്നേറ്റിരു റാനലുമെടുത്ത് ഓടി. മുറിയിലെത്തി കട്ടിലിലേയ്യു വീണ്നു. കാലുകൾ കവച്ചുവെച്ചു കയ്ക്കോ പുറുപ്പിളർത്തി മലർന്നു കിടന്നു. ആ ചുവന്ന പുറിൽ നിന്ന് അപ്പോഴും തേനുവി ലിയ്യുനു ചയിരുന്നു. ഞാനും തെരിച്ചാടുന കുണ്ണയുമായി കട്ടിലിൽ കേരി കവച്ചു കിടക്കുന പലിയ്യുന പുറിൻ്റെ വാതിലിൽ കുണ്ണ മുട്ടച്ചു. അവരവനേ ആ സർഗ്ഗവാതിലിലേയ്യു കയ്ക്കോ ര പിടിച്ചു നയിച്ചു. ഞാൻ ഒന്നേ തളളിയുള്ളു. ബ്ലൂഷ്ഩ് എന ഒരു ചെറിയ ശബ്ദത്തോടെ അവൻ തെനിക്കേരി ഉള്ളിലേയ്യുള്ളിയിട്ടു. ഉള്ളിൽ യൈക്കര മരുക്കം. ഒപ്പും അതിന്റെ സുവിഭൂ.

‘ ഇനി അടിച്ചോ... മോനേ... വേഗം അടിച്ചു വരുത്ത്... എൻ്റെ മോനെ തെനിരി എനിയ്യു വേ 1 കഷ്ടപ്പെട്ടതാ..... അടിയ്യ... വേഗം...’

‘ അക്കത്തു വെള്ളം... വീണാ.... വല്ല കൊഴുപ്പോം....’ ഞാൻ അടിയ്യുന്നതിനിടയിൽ ചോദിച്ചു.

‘ ഒരു കൊഴുപ്പോല്ലു... കുടിവന്നാ ഗർഡം... ഞാനങ്ങു പെറുമെടാ... നിന്നേപോലെ ഒരു ചോണക്കുടുനേ ഞാൻ പെറും... നീ അടിയ്യ...’

എടത്തി എനേ വലിച്ച് അവരുടെ ഭേദത്തോളിട്ടു. എന്നിടെന്റെ മുഖം പിടിച്ചു ഉമ വെയ്യാൻ തുടങ്ങി.

‘ നീ ഇച്ചിരെ സുക്ഷിച്ചു... എനിയ്യുനും വരുത്താടാ... മെല്ലെ അടിച്ചു മതി... എനിയ്യു മതിയായില്ല മോനേ...’

‘ ഞാനാദ്യം... ചെലപ്പും വന്നാലോ...’

‘ നീ തന്നതാൻ..... കയ് കൊ എന്നും..... ചെയ്യുന്നതലേ... മനസ്സാറപ്പിച്ചു അടിച്ചോ..... വരത്തിലു...’

അടിയുടെ താളത്തിൽ കുലുങ്ങിക്കൊ അവരെനിയ്യു ദൈര്ഘ്യം തന്നു. പിനെ വയറിനിടയിൽ കുടി കയ്യിട്ട് അവരുടെ കന്തിൽ തിരുമ്മാൻ തുടങ്ങി. എനേ കെടിപ്പിടിച്ചിരുന്ന കയയെടുത്ത മുലകളിൽ തെക്കാനും മുലഞ്ഞെട്ട് കശക്കാനും തുടങ്ങി. ഞാൻ ഒരു ക്രമതാളത്തിൽ അടി തുടർന്നുകൊ ഇന്നു. ത്ശ്ര.. ത്ശ്ര.. ത്ശ്ര.. എന ഒരു മുദ്രസംശീതം തെങ്ങളുടെ അരക്കെട്ടിനുള്ളിൽ ഏടത്തിയുടെ കുഴഞ്ഞെ പുറിൽ നിന്നും പുരുപ്പെട്ടുകൊ ഇന്നു. അതിന്റെ അകമ്പടിയിൽ ഞങ്ങളുടെ സംഭേദം, എൻ്റെ കന്നിപ്പണ്ണൽ പുരോഗമിച്ചു. ര കുന്നിഷം വേ 1 വനില്ല. എടത്തി മുളാൻ തുടങ്ങി.

‘ ഓം... ഓം... ഓം... വരാറായെന്നടാ... മോനേ... കാച്ചിയ്യോടാ... ആണ്ടു തളളിടാ... ഉള്ളിലേറ്റു കേരുടുടാ... തെരു തെരെ...’

കണ്ണടച്ച് കന്തിൽത്തിരുമ്മിക്കോ വർ വിളിച്ചു പറയാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ അടിയുടെ വേഗത കൂടി. എന്നേ അരക്കെട്ടിൽ പാൽ തിള്ളാൻ തുടങ്ങി.
‘ ഏടത്തി ... എനിയ്യു വരും... ശീത...ക്കു...ടിയ്യു...വരുവോ....’
‘ ഒും... നീ അടിപ്പോടാ... എനിക്കും വരും... ഒും... വരുന്ന്...ഒരു ദാ... ഹോ... വനു...പോയീ....
ഒും... തള്ളിയടിയെടാ... കീരിടാ... മോനേ...ഹുഡു... ഹായോ....’
എടത്തി കയ്യ് ര കുമടുത്ത് എന്നെ വർഷിന്തു പിടിച്ചു. എന്നേ ചു തിൽ, വായിൽ അവർ നാകു കടത്തി. അതോടെ എന്നേ പാലും തിളച്ചു തുവി.
‘ ഒും...ഒും...’
ഞാൻ മുക്കയിട്ടുകൊ വിട്ടുവിട്ടുച്ച് അവരുടെ പുറിന്നേ അശായതയിൽ എന്നേ പാൽ ഉറയോഴിച്ചു. ഉഞ്ഞിയടിയ്യാൻ സാധിച്ചില്ല. തെളിഞ്ഞെട്ടി, ഞാൻ എന്നേ പാൽപ്പാത്രം കാലിയാക്കി. കിതച്ചുകൊ ഞങ്ങൾ ര കുപേരും കിടന്നു. ഏടത്തി ര കുകയ്യും വശങ്ങളിലേയ്യു പിടർത്തിയിട്ടു കിതച്ചു.
‘ ഏടത്തി... പാലെല്ലാം അങ്ങടിൽ ശർഭപാത്രത്തി വീണെന്നു തോന്നുനേ...’
കിതപ്പുരാനോതുഞ്ഞിയപ്പോൾ ഞാൻ എന്നേ ഉദ്ഘേഗം അറിയിച്ചു.
‘ ശീതേന്നു വിളിയെടാ മെരേ... ഇനിയെന്ത് ഏടത്തി.... ചെയ്യുതാത്തതു ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. ഇനി വരുന്നെന്തതു പെച്ചു കാണാം... ഞാൻ പെറും.... അത്രനേ...’
‘ ചെയ്യുതാത്തതേരാ... ?..’
‘ അതല്ലു... അനിയൻ ഏടത്തിയേ... കളിച്ചില്ലു...’
‘ അപ്പും നമ്മളു ചെയ്തതു കുറിമല്ലോ...’
‘ എന്തു കുറിം... നീ നിന്നേ ഉത്തരവാദിത്വം ചെയ്തു... ചേടനേക്കോ കു പറിബന്ധത്ത് നീ ചെയ്തു... പോകാൻ പറി.... ഞാനെന്നേ മോനൊരുമു തരഞ്ഞു...’
അവർ എന്നേ വീ കു ഗാശമായി പുണ്ണന്നു. എന്നേ ഉമകൾ കൊ കു ശ്രാസം മുട്ടിച്ചു. ഞാനത്തല്ലാം സ്വീകരിച്ചു.
‘ ശീതേ... ഒരു സംശയം ഫോറിപ്പോട്ടേ... ?..’
‘ ശർഭത്തിന്നേ കാര്യാണെക്കിൽ മീ ഒത്ത കെടക്കൽ....’
‘ അതല്ലു... കല്പാണം കഴിഞ്ഞാ നിങ്ങെ പുറിനു നല്ല അയവാരിയ്യുന്നു ഞാൻ കേട്ടിരിയ്യേണു....
ഇന്തേം നാളായിട്ടും.... ശീതേടെ സാമാന്തതിന് നല്ല റബ്ബു വരിഞ്ഞ പോലെ മുറുക്കം...
അതെന്തു ട്രിക്കാ...?...’
‘ ട്രിക്കും വേലോ നന്നും അല്ലോ... സത്യം ഇനി പറയാല്ലോ... നിന്നേ ഏടൻ ആകപ്പാടെ മുന്നോ നാലോ പ്രാവശ്യു... എന്നേ സാമാനം ഉപയോഗിച്ചിട്ടോളള്യു.... എന്നും അതിയാനെന്നേ കൂത്തി നാശമാക്കിയതല്ലാതെ....’
‘ പൊട്ടൻ ചേട്ടൻ...’
‘ അതു കൊ നന്നക്കു സുഖവായി.... പുത്രൻ പെണ്ണിനേയല്ലോ പണ്ണിക്കസിയത്.... ആദ്യായത് കൊ പെട്ടെന്ന് വെടി പൊട്ടുന്നു ഞാൻ കരുതിയേ... പക്ഷേ. നീ ഞാൻ വിചാരിച്ചില്ലും വീരനു... ഓ... എനിയ്യു യൈഗമില്ലാതെ പോയി...’
‘ ഇനി ഞാനിനുഠിയ്യോട്ടേ...’
‘ കൊറച്ചുടെ അവിടിരിയ്യെട്ടും.... അല്ലോ.... നന്നക്കിനി എന്തെക്കില്ലും വേദേ
ആഗ്രഹങ്ങളാഡേ ഓ... എന്നേ കൊതത്തിലോ... വായിലോ... വെക്കണ്ണോക്കി... ഇനി ഒരവസ്തു
ഇന്തുപോലെ ഉ ചയനു വരികേലു...’
‘ ഞാൻ ചേടുന്നു ശീതക്കുട്ടി... ഇനി ഇഷ്ടം കൊ കു തന്നേ എനിയ്യു മതിയായി...എന്നേ
പൊന്നേട്ടതി....’
ഞാനും ഒരു വലിയ ഉമ ആ ചു ലിർപ്പിച്ചു. ഇടയ്യിട്ടു ഞാനറിയാതെ എന്നേ
അരക്കെട്ടിളക്കിക്കോ ഇരുന്നു. ഇടയ്യിട്ടു ഏടത്തി പരിഞ്ഞു.
‘ അല്ലോ... അകത്തിരുന്നു .. അവൻ വീരിത്തെന്നു തോന്നുന്നു.....’
അപ്പോഴാണു ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചത്.
‘ അയ്യോ... വീ കു പൊങ്ങി...ഇനിയെന്തു ചെയ്യും...?..’
‘ എന്തു ചെയ്യാൻ... നീ അടിച്ചു വരുത്തിയ്യോ... കൊറച്ചു പാലും കൂടി അകത്തോടു
പീച്ചുമെനേ ഉള്ളു..... വാ...തൊടങ്ങിയേ...’
‘ അപ്പോൾ ഞാൻ വാനമടിച്ചു കളഞ്ഞെന്താളാം... ഇനി പുറിനു വല്ലതും പറിയാലോ.... പാവം..
ബെൽറിന്നേ അടി കിട്ടിയേ...’
‘ പോടാ... മ ഓ... അങ്ങനെ കുണ്ണകൊ കു... ബെൽറിന്നേ അടികൊ കു
പൊളിയുന്നതൊന്നുമല്ലെ ഞങ്ങെടു കാലിനെന്നേലിരിയ്യുന്നത്.... എന്നു നീ അടിയ്യ്. എനിയ്യിനി
വരുത്തേത .. തന്മക്കാലം എന്നേ കൊതി തീരിന്നതാ...’

ഞാൻ മെല്ലെ കയ്യ് കുത്തിനിന്ന് അടിഞ്ഞാൻ തുടങ്ങി. അടിയിൽ കിടന്ന് ഏടത്തിയും അരക്കെട്ടു പൊക്കിത്തന്ന് സഹായിച്ചു. അപോൾ എനിക്കേയുരാഗഹം.

‘ ശീതക്കുടിയും വരുത്ത കിൽ നന്നു കുന്നിഞ്ഞു നിന്നു താ... പൊരകിന്നടിച്ചാ പെട്ടു വന്നോളും....’

‘ ഒറ്റ ചേട്ടെന്നുയേലു അനിയൻ... ആ നിന്നു തരാം... കൊതത്തിലോടു നോക്കിപ്പോകരുത്...’

ഞാൻ പെട്ടു കുണ്ണയുർ. ഏടത്തി സമയം കളയാതെ എഴുന്നേറ്റു കട്ടിലിൽ നാല്പുകാലിൽ കവച്ചു നിന്നു. ഞാൻ പുരകിൽ മുട്ടുകുത്തി. കുണ്ണയെടുത്ത് പുരകിൽ പെച്ചു തളളി.

‘ സ്ഥലം മാറുന്നോ... മയിരേ... ഇച്ചിരുടെ താഴെ...’ അവർ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

ഞാൻ കുണ്ണത്തല അല്ലെന്നു താഴ്ത്തി പിടിച്ചു തളളി. അപോളത് ശരിയായ തുളയിലേള്ളു കയറി. പിന്നെ ഞാനോരു പോരാട്ടമായിരുന്നു.

യളക്ക് യളക്ക് ശബ്ദത്തോടെ ഞാൻ അഭ്യന്തു പണ്ണി. എന്തേ ശക്തിയിൽ എനിയ്ക്കു തന്നെ അതഭുതം തോന്തി. അടിയുടെ ശക്തിയനുസരിച്ചു ആ വമുലകൾ കിടന്നാടി.

‘ ‘ ഓ..ഓ..ഓ... എന്താരീ ഇത്... എന്തേ പുറും വയറും പൊഴിയുവല്ലോടാ... ആ.. അടിയുടിൽ നിന്നേ കൊതിയലേ... ഇപ്പുഴങ്ങാനും വരുവോടാ...’

‘ ഓ... വരുന്നോ ... ഹാവു... എന്തേ ഗൈ...കുട്ടി..... ഹാാാാ...’

ഞാൻ അവരുടെ കു കുകൾ എന്തേ അരക്കെട്ടിനോടു ചേർത്തു നിന്ന് തെട്ടിതെട്ടിയടിച്ചു. എന്തേ പാല്പരത്തിൽ ഉ ചയിരുന്ന അന്നത്തെ മുഴുവൻ പാലും വീ കു ആ പുറിന്നേ അശായതയിൽ നിക്കേഷപിച്ചു.

കഴപ്പു ശമിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ കുണ്ണ ആ നാൽക്കാലിപ്പുറിൽ നിന്നും ഉഡിയെടുത്തു. ഫുക്ക് എന്ന ശബ്ദത്തോടെ അതു കുഴഞ്ഞേ അർദ്ധപ്രാണനായി തുങ്ങിക്കിടന്നു. യോനിലംയനിയും കട്ടിപ്പാലും ചേർന്ന മിശ്രിതം കുണ്ണയിലാകെ പുര ഇരുന്നു. ഏടത്തി താഴേയ്ക്കു അങ്ങനെ തന്നെ കമ്മന്നു കിടന്നു അപോൾ ആ വിദർന്ന പോളകളുടെ ഇടയിൽ നിന്നും എന്തേ ഞങ്ങളുടെ പാല്പരയസം പുറത്തെല്ലാലിച്ചു.

ഞാൻ ഏടത്തിയുടെ കുടൈക്കിടന്നു.

‘ മതിയേ... കൊതി തീർന്നോ...’ എന്തേ മുക്കിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചു കൊ... ‘ ഏടത്തി ചോദിച്ചു.

‘ കൊതി ഏടത്തിയുള്ളാരുന്നോ...’

‘ പിനേ... അപ്പും എന്തേ പൊരകേ നീ ഇതേതുകാലം മണസ്സിച്ചു നടന്നത് എന്തിനാരുന്നു.....’

‘ ഇതിനു തന്നേ....എന്നാ ഇപ്പും തോന്നുന്നു വേ ഉരുന്നേന്നു.... ഇപ്പും നമ്മളു തമില്യ... ഒന്നുമല്ലാത്ത പോലെ...’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ അതിപ്പും എല്ലാം കഴിഞ്ഞതു കൊ... കു തോന്നുന്നതാ....കൊതിയൻ... ഇനി കെടനൊന്നാണെങ്കിൽ... നേരും തെതിരിയായി....രാവിലേ എന്നെ ഇതിനുകുത്തിട്ട് പുട്ടേ താ... ഇല്ലകിൽ അതിയാൻ വരുസം ര ഇനും കിട്ടും...’

‘ മു കഴിഞ്ഞനു തോന്നുന്നു...’ മരങ്ങളിൽ നിന്നും വീചുന്ന ഇലത്തുള്ളികളുടെ ശബ്ദമേ ഇപ്പോൾ കേൾക്കുന്നുള്ളു.

‘ കഴിഞ്ഞതാ... ഇപ്പും നമ്മളും തണ്ണുത്തു... ഭൂമിം തണ്ണുത്തു...’ ഏടത്തി ഒരു കോട്ടുവായിട്ടു.

‘ ഒങ്ങുനേനു മുന്ന്.. അടുക്കലേന്ന് തുണിയൊക്കെ മാറിണം.. ആരക്കിലും ക...’ ഞാനെഴുന്നേറ്റു.

‘ ഓ.. കാലത്ത് ചെയ്യാം.... എനിക്കേയാകമം വരുന്നു....’ ഏടത്തി കണ്ണടച്ചു കമഴ്ചനു തന്നെ കിടന്നു. ഞാൻ നോക്കുന്നേപോൾ കിടക്കയിലെല്ലാം ഔദിച്ചു വീണിട്ടു.

‘ രാവിലേ കെടക്കു വിരി മാറിണേ... ഒന്നു മുടിയെക്കിലും കെടക്ക്... എന്താരു കെടപ്പോ.. ഈ സാധനത്തിന്റെ... എന്തേ ഇതു പൊന്നേട്ടത്തീടു... നാണും അഞ്ചയലത്തുടെ പോയിട്ടില്ല.....’ കുന്നിഞ്ഞേ ഞാനാ കവിളിൽ ഒരുമ കൊടുത്തു.

‘ ഓ... ഒടുല്ലു...പോയി കേസു കൊട...’

കണ്ണടച്ചുകിടന്നുകൊ വർ പിരുപിരുത്തു. പിന്നെ ഒരു മുള്ളു കേട്ടു. ഞാൻ കട്ടിലിൽ കെടന പുതപ്പുട്ടത്ത് അവരേ പുതപ്പിച്ചു. എന്നിട്ട് തിരമാല പോലെ പൊങ്ങിനിന് ആ കു കുയിൽ ഒരു കൊടുത്തു.

‘ ശ്രേ..... ശല്യം ചെയ്യാതെനാ...’

അവർ മുഖം മറുവരുത്തേയ്ക്കു തിരിച്ചു കിടന്നു. ഞാനാ നിഷ്കളകമായ കിടപ്പ് അല്ലന്നേരും നോക്കി നിന്നു. വാൽസല്പുത്തോടെ ആ കവിളിൽ ഒന്നു തഴുകാനെന്തേ കയ്ക്കൾ തരിച്ചു. പിന്നെ തോന്തി വേ , ശരീരം മുഴുവൻ കൊ... തല്ലും ര കു പ്രാവശ്യത്തെ ഭോഗാലസ്യവും രതിമുർച്ചയും ഒക്കെക്കുടി അവരേ നന്നായി തളർത്തിക്കാണും. പാവം പെണ്ണ്, ഉറങ്ങിക്കോടു.

ഞാൻ അടുക്കലെയിൽചെപ്പു, തുണികൾ മാറി ബെസ്ക് നേരെയിട്ടു. ബെണ്ണവിൽ പീണ ഏടത്തിയുടെ യോനിതേതനെല്ലാം തുടച്ചുകളഞ്ഞു. തോർത്തെടുത്ത് എന്തേ കുണ്ണയും

വൃത്തിയാക്കി. പുതിയ മുകൾ മുറിയിൽ അലമാരയിൽ തിരികെ വെച്ചു. ഏടത്തിയുടെ മുറി അടച്ചു.

പിന്ന് എൻ്റെ മുറിയിൽ പോയി അലക്കിയ ലുക്കി എടുത്തുട്ടുത്തു. അന്നതേത സുവാനുഭവങ്ങൾ ഓർത്തു കിടന്നുണ്ടെന്നീ.

രാവിലേ ആരോ എൻ്റെ പേര് ആവർത്തിച്ചു വിളിയ്യുന്നതു കേട്ടാൻ ഞാൻ കണ്ണു തുറന്നത്. ഗണേശൻ്റെ ശബ്ദമാണെല്ലാ, അതിരാവിലേ വായിനോക്കാൻ ധ്യാതിയായോ. ഞാനമുന്നേന്നൊറു കതകു തുറന്നു. നേരം പരുപരാ വെളുത്തതേയുള്ളതു.

‘എന്നാ ഗണേഥാ...’ ഉറക്കച്ചടവിൽ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘പിന്നേയേ... ഒരു സംഗ്രഹി...’ നീ വന്നേ പറയാം....’ ഗണേശൻ്റെ മുവത്തേ ഗൗരവം കു പ്രോശ് എൻ്റെ ഉറക്കച്ചടവു പോയി.

കയ്യിലിരുന്ന പത്രം പൊക്കിക്കാണിച്ചുകൊ...’ അവൻ മുറിത്തിൻ്റെ ഒരു മുലയിലേയ്യു നടന്നു. ഞാൻ അവൻ്റെ പുറകേ ചെന്നു. നടക്കുന്ന വഴി മുറിത്തെ മണലിൽ കിടന്ന ഇന്നലതേത തോർത്ത് ഞാൻ കു കു, അതെതുത്ത് ചെറിയ തിന്റുറയിലേജ്ഞീഡെന്തു. അവൻ എന്നേ മുറിത്തിൻ്റെ മുലയിൽ നിൽക്കുന്ന ചെറിയ മാവിൻ്റെ പുറക്കിലേയ്യു വിളിച്ചു.മാറി നിർത്തി.

ഏടത്തിയമ - 11

‘നീ ഇതൊന്നു നോക്കിയേ....’ കയ്യിലിരുന്ന പത്രം നിവർത്തിക്കാണിച്ചുകൊ...’ ഗണേശൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ ഒന്നോടിച്ചു നോക്കി ഒന്നും കു ലിം.

‘ഇതിലെന്താരെ നാ ഗണേഥൻ പറേണേ...’

‘നീ താഴെ ലേറ്റ് നൃസ്സ് നോക്ക്...’

ഞാൻ ലേറ്റ് നൃസ്സ് കോളം നോക്കി. അതിലെ വാർത്ത ഞാൻ വായിച്ചു.

‘ഇന്തേ ഒള്ളേം... ഞാൻ വിചാരിച്ചു....ഇതിവിടെ മികവാറും എന്നും പതിവൊള്ളത്തല്ലേ’

‘എടം... നീ ആ വ പീട നമ്പരു ശ്രദ്ധിച്ചു...?.... നമ്മട പൊന്പുണ്ട് ജീപ്പിൻ്റെ നമ്പരും ഇതു തന്നേയല്ലേ.... നമ്മട ചേട്ടൻ ഇന്നലെ വിളിച്ചു... കു പോയേക്കണ....’

‘ദേം...’

എൻ്റെ തലച്ചോറിലെരു കൊള്ളിയാൻ മിന്നി. വിറയ്യുന്ന കയ്ക്കളും തുട്ടിയ്യുന്ന ചക്കമായി ഞാൻ വാർത്ത വീ കു വായിച്ചു. ശരിയാണെല്ലാ. ഇന്നലെ ഞാൻ പോയി വിളിച്ചു കു വന്ന പൊന്പുണ്ട് ജീപ്പിൻ്റെ നമ്പരെ തന്നേ. ആലുകൾ ആകെ ര കു ജീപ്പും ഒരു അംബാസ്സിയർ കാറുമേ ടാക്സിയായിട്ടുന്നുള്ളു. മുന്നിൻ്റെയും നമ്പരുകൾ നാടുകാർക്കു കാണാപ്പാറമായിരുന്നു. അക്കഷരാർത്ഥത്തിൽ ഞാൻ കരഞ്ഞുപോയി. മനസ്സുകൊ കു പ്രാർത്ഥിച്ചു. തേവരേ, ഇത് പത്രക്കാർക്കു പറിയ തെറിയിരിയ്യേണ എന്ന്. എൻ്റെ കണ്ണുനീർ കു ഗണേശൻ പറഞ്ഞു.

‘നീ തത്രപ്പുടാതെ... ആദ്യം നമ്മക്കാനു പോയി നോക്കാം... താലുക്കാശുപത്രീലാബന്നാലേ പറഞ്ഞിരിയ്യേണ....’ ഗണേശൻ എന്നേ ആശവനിപ്പിച്ചു.

‘ദോ..... ആദ്യം പോയി നോക്കാം... പക്ഷേ... ഏടത്തിയോടൊന്നു പറയും’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ഇപ്പും വേണോ....?’

‘വേണം... ഇപ്പും പറഞ്ഞിയേപ്പിനെ ...അതു പിന്ന പ്രശ്നമാകും....’

‘എക്കി..... നീ പറഞ്ഞൊ... എന്നിട്ട് ഒരുങ്ങി നില്ലു... ഞാൻ പോയി... ആ കാറു വിളിച്ചു കു വരാം... ആരെങ്കിലും കോടേ റണ്ണേനു മുന്പ്.....’

‘ഇല്ലോ... ഇപ്പും ചെന്നാ വ കു സിംഗപ്പുരിൻ്റെ വീടിക്കാണും... മഴയായതുകൊ...’ അയാളു കാറിനേറക്കുവോ.. ആവോ...’

‘അതു ഞാൻ നോക്കിക്കോളാം... നീ ഒരുങ്ങം....’ ഗണേശൻ സിംഗപ്പുർ തോമായുടെ വീടിലേയോടി.

സിംഗപ്പുർലേ പൊറുതി കഴിഞ്ഞ നാടിൽ വന്നപ്പോൾ തോമാസുകുട്ടി വാങ്ങിയ കാരായിരുന്നു തെങ്ങളുടെ ശ്രാമത്തിലെ ഏകകാർ. സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനും പിന്ന നല്ല കാലാവസ്ഥയിൽ മാത്രം ടാക്സിയായിട്ടും ഉപയോഗിയ്യുന്ന വ കു. ഇനിയൊരു ജീപ്പുള്ളത് വർക്കശേഖാപ്പിൽ കേരിയിട്ട് ര റാച്ചയായി. ഇന്നലെ നല്ല മഴയായിരുന്നതുകൊ... നാടുവഴിയാകെ ചെളിയും കുഴിയുമായിരിയ്യും. അയാൾ വ കു തരുമോ എന്നോ.

ഞാൻ പത്രവുമായി ഏടത്തിയുടെ മുർത്തിലേഴ്ത്തോടി. വാതിൽ തുറന്നു കിടക്കുന്നു. കൂളിമുറിയിൽ നിന്നും പാട്ടിന്റെ ശബ്ദം. രാവിലേ കൂളിയാൻ കേരിയോ. ഞാൻ കൂളിമുറിയുടെ വാതിൽക്കലെത്തി. കതകിൽ മൃടാനൊരുങ്ങി. വേ കൂളി കഴിയട്ട.

‘ പ്രാണനാമം..... ബിലുബിളുബിലുബിളു..... കിയ പരമാനന... ബിലുബിളുബിലുബിളു..... പറവതിനെളു..... സിലുബിളുബിലുബിളു..... മോ.....’

വെള്ളം കോരിയാഴിയ്ക്കുണ്ടോൾ മുറിയുന്ന പ്രാണനാമൻ പാട്. ഇന്നലത്തെ രസം ഓർത്തായിരിയ്ക്കും, പാവം, എങ്ങനെ ഞാനിൽ പറയും. പക്ഷേ പറയാതെ പറിപ്പുണ്ട്. ഏതായാലും ഏടത്തിയുടെ കൂളി കഴിയുണ്ടോഫേയ്ക്കും ഞാനും ഒന്നു പല്ലു തേച്ചേയ്ക്കാം. ഞാൻ കിണറിനുകരയിലേഴ്ത്തോടി.

പല്ലുതേച്ചു മറുകാരുഞ്ഞെളാക്കെ നടത്തിയെന്നു വരുത്തി തിരിച്ചു വന്നപ്പോഴേയ്ക്കും ഏടത്തി മുറിയിലെത്തിയിരുന്നു. ചാരിയിരുന്ന കതകു തുറന്ന് ഞാനകത്തു കേരി. കണ്ണാടിയിൽ നോക്കിക്കൊ ‘ അവർ ഷ്ടൂസിന്റെ ഹുകൾ പലിച്ചു കുത്തുകയായിരുന്നു.

‘ ശ്രദ്ധാ... ഒറ രാത്രികൊ ‘ ഇവരുകളജ്ഞ വലുതായോ...’ വലിച്ചിടുന്നതിനീടിയിൽ ആത്മഗതം പോലെയുള്ള അവരുടെ പൊറുപൊറുക്കൽ കേട്ടാണു ഞാൻ അകത്തു കയറിയത്. കണ്ണാടിയിൽ എന്നേ ക ഉടനേ അവർ പറഞ്ഞു.

‘ ആഞ്ചേഹാ... രാവിലേ തന്നെ ഇങ്ങൺസീറു പോന്നോ വായി നോക്കാൻ... ഒന്നാഞ്ചിയേ... ഞാനി തൃണിയെയാനുടുത്തേബുള്ള...’

അവർ ഷ്ടൂസിട്ടിട്ടു തിരിഞ്ഞു നിന്നു.

അവർ പറഞ്ഞത് ശൈരിയായിരുന്നു. ആ മുലകൾ ഇപ്പോൾ ഇരട്ടി വലുതായതു പോലെ. ഒറ രാത്രി കൊ ‘ അവർ കുടുതൽ സുന്ദരിയായതുപോലെ. മുഖത്തെ പ്രസന്നഭാവം നിന്നു തിളങ്ങുന്നു. കരണ്ണത് ഒന്നും അറിയാനില്ല. മർദ്ദനത്തിന്റെ വേദനക്കുകൈ കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിലേ മെമ്പുന്ന കൊ ‘ പോയപോലെ. മുടിയിൽ ചുറി മുരുക്കിയിരുന്ന തോർത്തെടുത്ത് അവർ ആ മുലകൾക്കു കുറുക്കയിട്ടു. പിന്നെ വിരലുകൾ കൊ ‘ അഴിഞ്ഞുലഭിച്ച മുടി കോതാൻ തുടങ്ങി. തലബെരിച്ചു മുടികോതുന്ന അവരെ, ലാസ്യവതിയായി നിന്നു മുടികോതുന്ന ആ രവിവർമ്മചിത്രത്തെ കെട്ടിപ്പിടിയ്ക്കാൻ, വരിഞ്ഞമർത്തി ആ മലർന്ന ചു കുൾ വലിച്ചുകുടിയ്ക്കാൻ, ആ മാനസികാവസ്ഥയിൽ പോലും എന്നിയ്ക്കു തോന്തിപ്പോയി. അതെല്ലാ വശ്യത അവരിൽ അപ്പോഴു ചായിരുന്നു. ഞാൻ യാമാർത്തമൃതതിലേഴ്തു തിരിച്ചു വന്നു.

‘ ഏടത്തി... അത് .. ഞാൻ...’ എങ്ങനെ വിഷയം അവതരിപ്പിയ്ക്കുമെന്നാിയാതെ ഞാൻ നിന്നു കുഴങ്ങി.

‘ അറിയാം... അറിയാം... കുടുതലു മെന്നകെട ... നിന്റെ മൊബാം ക ലാറിയാം... നീ വെളുക്കാനായിട്ടു വെംഖ്യിച്ചു കെടക്കുവാരുമെന്നു... അതോ റണ്ണല്ലോ... ഇപ്പുത്തനെ മുറിലോടു ചാടിക്കേരിൽ....’

അവർ എന്ന തെറിഡിച്ചെന്നു തോന്തി. ഞാൻ വീ കു അവരെ പ്രാപിയ്ക്കാൻ വന്നു എന്നവർക്കു തോന്തിക്കാണും.

‘ അതല്ലോട്ടത്തി... ഒരു കാര്യം...’

‘ സന്നോധം ഇപ്പും ഏടത്തീനു തന്നെ വിജിക്കണ്ണു ല്ലോ... എന്റെ വാസ്യുട്ടാ... ഇന്നലത്തെത്തങ്ങു മരിന്നു കളി... എന്നിയ്ക്കും ഒരു തെരുവു പറിന്നു വെച്ചേ... വട്ടു കേരിപ്പോയി... ഇപ്പു... ആകെ ഒരു വല്ലായ്ക തോന്നുന്നു.... അതോ ...’

‘ ഏടത്തി... ഞാൻ പറേന്നത്...’

ഞാൻ ഇടയ്ക്കു ചാടി. പക്ഷേ അവർ സമ്മതിച്ചില്ല. സാരിത്തുന്നു പാവാടയിൽ കുത്തി ഒന്നു കിണങ്ങിക്കൊ ‘ അവർ തുടർന്നു.

‘ നമ്മളിനി പചയതുപോലെ ഒന്നും വേ ... എന്റെ പൊരുകേ നീ നടക്കുകേം വേ ... പിന്നെ...’ അവർ പറയുന്നതിനീട്ട് ഞാൻ കട്ടിലിൽ കയറി ഇരുന്ന് അസഹ്യതയോടെ തല കുടഞ്ഞു. അതു ക അവർ പറഞ്ഞു.

‘ അതു ശൈരി... ഇരുന്നങ്ങു ക കു സുവിയ്ക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചു അല്ലോ... നിന്നോടു പറയുന്നതു കൊ ‘ പ്രയോജനമില്ല... എല്ലാം ഞാൻ തന്നെ വരുത്തി വെച്ചില്ലോ.... ഓ, ഒരു കാര്യം....ഇനി എന്നേ ശല്യപ്പെടുത്തിയാ... ഞാൻ നിന്റെ ചേട്ടനോടു പറോം...’

‘ ഓ... ഒന്നു നിർത്തണ്ണും റ.... വെളുപ്പിനേ ഞാൻ നിങ്ങെ മേതേതാട്ടു കേരാൻ പന്നതലു... വേറൊരുതുവശ്യ കാര്യം പറയാനാ വന്നേ...’

‘ ഓ... ശൈരിയാ... ഞാനതു മരിന്നു... നിന്റെ ചേട്ടനു വരുന്നേനു മുന്പ് എന്നേ മുറിയ്ക്കത്തിട്ടു പുട്ടേനോല്ലോ.. ഇപ്പോൾ നെന്നക്കും പുശു കിട്ടും... തല്ലു കൊള്ളാൻ പേടിയാണല്ലോ അല്ലോ...’

‘ അവർ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊ ‘ കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി സാരി നേരയെട്ടു. പിന്നെ മുടി പുറകോട്ടു പിതിർത്തിയിട്ടു. ഷ്ടൂസിനകത്തെയ്ക്കു പരിയാർ കുടഞ്ഞു.

‘ ഒന്നു നിർത്തണ്ണു പെണ്ണുബിജ്ഞേ... ഞാനൊന്നു പറേടേ...’

എനിയ്യൻശം വനു. കലപിലാ കലപിലാ രാവിലേ ചെല്ലുവൻ തുടങ്ങിയിരിയ്യുന്നു. ഇതെല്ലാം വാചാലയായി അവരേ തൊനാദ്യം കാണുകയാണ്. മനസ്സിൽ സന്തോഷം നിംഞ്ഞു തുള്ളുവുന്നു എപ്പും. അണകെട്ടിയതൊക്കെ ഇന്നലെ തൃപ്തിയാവോളം തുറന്നു പിടത്തേണ്ടു. മനസ്സിൽ അതിന്റെ ലാഖവം ഉ എക്കും.

‘ നിർത്തിയെന്നേ ആവിരുന്നോനേ.... എന്തോനൊ നെനക്കിൽ രാവിലേ എഴുന്നേളിക്കാനോളത്... പറ...’ അവർ മുറിയ്ക്കു പുറത്തിണ്ണേ. ഭിന്നിയിൽ ചെരിച്ചു പെച്ചിരുന്ന ദൈവങ്ങളുടെ പടങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ ചെന്നു നിന്നു. സാന്ദ്രാണി കത്തിച്ചു. പിനെ ഒന്നു തൊഴുതു.

‘ അല്ല... ഇന്നലെ ചേട്ടൻ ... വല്ല അപകടമെങ്ങാനും പറിയോനോരു സംശയം....’

ഞാൻ വിറയ്ക്കുന്ന വാക്കുകളോടെ വിഷയം അവതരിപ്പിയ്ക്കുന്ന നോക്കി. അവർ പെട്ടെന്നു തിരിഞ്ഞു നിന്നു. സാരിത്തും എളിയിൽ ചുറിക്കുത്തി. എനിക്ക് എളിയ്ക്കാരു കയ്ക്കുത്തി നിന്നിട്ടു പിണ്ടു.

‘ ഒന്നു ഫോട്ടോ... അതു സാധനം വേരേ... പുച്ചേടു ഉരുരാ നിന്റെ ചേട്ടൻ... അറിയാവോ... എങ്ങനെ പിടിച്ചറിഞ്ഞാലും... നാലുകാലേലെ ലെല്ലത്തു പീശത്താളളു... പിനെയാ അപകടം... നീ വാ... കാപ്പി തരാം... ഇന്നലെ മൊത്തം ര ഇന്ത്യോ വയറു കാലിയല്ലാരുന്നോ... മനസ്സിലേ നെറഞ്ഞാളളു... പിനെ ചോറും കുടി ഉ ഇട്ട്... നീ എന്നു പൂട്ടിയിട്ടോ... ഞാനോജിയെന്നീക്കുവും മുപ്പ് വന്നു കതകു തൊറക്കും, സന്തോഷാവും... ഭാരേടു അനുസരണ കു’

എടത്തി അടുപ്പിലിരുന്നു തിളയ്ക്കുന്ന അലുമിനിയം പാതത്തിലേയ്ക്ക് കാപ്പിപ്പോടിയും പഞ്ചസാരയും ഇട്ടിക്കി. പിനെ പാതം തുണി കുടി എടുത്തു മാറിവെച്ചു.

‘ അല്ല... ഇന്നലെ ചേട്ടൻ പോയത് അതു പന്തിയല്ലാതെ...’

‘ ഓ... അങ്ങനെയെന്നുംല്ലടാ... ചെലപ്പും ഇത്തിരി കളളു കുടിയ്ക്കുവാരിയ്ക്കും... അപുർവ്വം ചെലപ്പും ... മനസ്സി ദേശ്യം തോന്നുമ്പോം... പോയി ഒരു കുപ്പി കളളു വലിച്ചു കേരുന്നും... പിനെ കൊടു തെരിപ്പുട്ടു പാടും... ഇന്നലെയാരുന്നേൽ ഞാൻ നിന്നേ അതു പാടിക്കേപ്പീച്ചുനേ.. ഇനി പറിത്തില്ല.... ഇനിയെന്നല്ല... ദിനിയെന്നും നിന്നേക്കിനി വയ....’

അവർ കാപ്പിയുമെടുത്ത് എന്നു കുടി വന്ന് ബെഞ്ചിലിരുന്നു. പിനെ കാപ്പി ഉള്ളിക്കുടിച്ചു. ഞാൻ കാപ്പി കയ്യിലെടുത്തില്ല.

‘ ഇനി പറ... നെനക്കെന്നോട് എന്നാ ഇത്ര പിയാനോളളത്... കുന്നായ്മ വല്ലോമാണൊക്കി... മോൻ മെനക്കുട... പറഞ്ഞേക്കാം...’

അപ്പോൾ വെളിയിൽ നിന്നും കാറിന്റെ ഫോൺ ശബ്ദം കേട്ടു.

‘ മീതാരം... ഇത്ര രാവിലേ നമ്മട മുല്ലു കാറും കൊ... ?...’ എടത്തി ആരോടെനില്ലാതെ പറഞ്ഞു.

‘ അത്...ഞാൻ... എടത്തി... ഞാൻ താലുക്കാശുപത്രി വരെ ഒന്നു പോകുവാ...’

‘ എന്നാടം... ഇന്നലെതേ കഴിഞ്ഞപ്പും .. നെനക്കു സംശയം വല്ലോം... പരിശോധിക്കാനാണോല്ല... എനിയ്ക്ക് മാരാരോഗ്യമാനുമിരുട്ടാം...’

എന്നു ദേവരേ, ഇവരോടെങ്ങനെ കാര്യം പറയും. ഇവർ ഇപ്പോഴും മരൊരു ലോകത്താണ്. എക്കിലും വിലക്കപ്പേട്ട ലോകമാണൊന്നു കുറിബോധം ഉ കൂതാനും. ഇന മാനസികാവസ്ഥയിൽ ഞാൻ കാര്യം പറഞ്ഞാൽ ഒരു പൊട്ടിത്തെനി ഉറപ്പാണ്.

‘ പിനെ... ഇന്നതേ പത്രത്തിലോരു വാർത്തേ...’

‘ അതു പതിവല്ലു... എന്തോവാ... നമ്മട നാട്ടിൽ വല്ലോരും ബലത്തിനംഗമോ.. കൊള്ളേയോ നടത്തിയോ... ഇത്ര അതുവശ്യായിട്ട് നീ പത്രം നോക്കേണോ... അമ്പവാ ഒര കിത്തനേ ഏതായാലും നീയല്ല നടത്തിയിരുന്നേ... ഇന്നലെ രാത്രി നീ ഇവിടെ ഒരുന്നേന്ന് നോം സാക്ഷി ഞാനല്ലോ...’

‘ എടത്തി പർത്താനും നിർത്തി ഇന വാർത്ത ഒന്നു വായിച്ചു...’

ഞാൻ പത്രം നിവർത്തി വാർത്ത തൊട്ടു കാണിച്ചു. വായിച്ചിട്ട് ഒന്നും സംഭവിയ്ക്കാത്ത പോലെ അവർ ചോദിച്ചു.

‘ ഇതിലെന്നാടാ പുതുമ... എന്നും പത്രത്തി കാണുന്നതല്ലേ... വിശദായിട്ടിരുന്നോക്കി.... നാലു രാവിലെതേ പത്രം വായിച്ചു പോരേ... കാറും കൊ... ഇപ്പോൾ താലുക്കാശുപത്രിലോട് പായഡേണോ...’

‘ അതിലേട്ടതി... ഇന പറേന ജീപ്പേലാ... ഇന്നലെ നമ്മട ചേട്ടൻ പോയിരിയ്ക്കുന്നേ....’

ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാവാത്തതു പോലെ അവർ ഒന്നു ചിന്തിച്ചു. പിനെ അവരുടെ വാഹനാളിഞ്ഞു കണ്ണു മിച്ചു. ചകിൽ ഇടിച്ചുവരി നിലവിളിച്ചു.

‘ ദേ... എന്നു ഭഗവാന്തി...പതിച്ചു... എന്നേട്ടൻ...’ അവർ പുരുക്കോട്ടു മറിഞ്ഞു. പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതുകൊ ഞാനവരേ എന്നു ചുമലിൽ താങ്ങി.

‘ ഏടത്തീ... ഏടത്തീ...’ ഞാൻ കുലുക്കി വിളിച്ചു. അനകമെല്ലും ഞാൻ അവരേ ചായിച്ച് ബെണ്ണിലേയ്ക്കു കിടത്തി. എന്നിട് കുറിച്ചു തന്നുത്ത പെള്ളമെടുത്തു മുഖത്തു തളിച്ചു. അവർ മെല്ലും കണ്ണു തുറന്നു. എന്നു മിഴിച്ചു നോക്കി. പിനെ നിലവിളിച്ചുകൊച്ചാടിയെഴുന്നേറു.

‘ എനിക്കെന്ദ്രേട്ടേനു കാണുനും... വാസുട്ടാ.... എനിക്കെന്ദ്രേട്ടേനു ഇപ്പോൾ കാണുനും... വാസുട്ടാ.. പോകാം... പറ....’

അവർ നേരേ മുറിയിലേയ്ക്കോടി. ഞാൻ പുറകേ ചെന്നു. ഇഷ്യർമാരുടെ പടങ്ങളുടെ മുസിൽ ചെന്നു നിന്നു, പിനെ ചെവികളിൽ രൂക്ഷകൾ പിടിച്ചു കരഞ്ഞുകൊ ‘ ഏടത്തമിട്ടു.

‘ എൻ്റെ തേവരേ... എന്ദ്രേട്ടേനാനും... വരുത്തലേ... മാപ്പ്... മാപ്പ്...പൊറുക്കണേ.... എനിള്ളു വയ്ക്കേണ്ട് വാസുട്ടാ.. വാ പോകാം...’

‘ ഏടത്തി കരഞ്ഞു കുവ... അത്രയേറാനും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല....’ ഞാൻ അവരേ കസേരയിൽ പിടിച്ചിരുത്തി.

‘ അയ്യോ..... ഞാനൊരു മഹാപാവിയാണേ... എൻ്റെ ഏട്ടൻ....’

‘ നമ്മക്കൊടുനേ പോകാം... നെലവിളിച്ചു ബഹരിമും കക്കാതേ സമാധാനമായിട്ടിരുന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചു.... ഇഷ്യർമാരും നുംഗും വരുത്തത്തില്ല....’ പറഞ്ഞെങ്കിലും ഞാനും കരയുകയായിരുന്നു.

അപ്പോഴേയ്ക്കും ഗണേശൻ മുറിയിലേയ്ക്കു കയറി വന്നു.

‘ ഗണേട്ടാ... ഏടത്തിയേ ഒന്നു നോക്കിയേറാണേ... ഞാനൊരു ഷർട്ടീട്ടോടെട്ട്....’

ഞാൻ എൻ്റെ മുറിയിലേയ്ക്കോടി. കിട്ടിയ ഷർട്ടേട്ടുത്തു. തിരിച്ചു വന്നപ്പോഴേയ്ക്കും ഏടത്തി വെളിയിലിറിങ്കിക്കേണ്ടു. ഞാൻ കതകു പുട്ടാനോരുങ്ങി, അപ്പോഴാണാർത്ഥത്ത്, പണം.

‘ ഏടത്തി... കാശവിടെയാ വെച്ചിരിക്കുന്നേ....’

‘ അലമാരീ നോക്ക്...’ അവർ കരഞ്ഞു കൊ ‘ മുക്കു വിചിത്രതു.

ഞാൻ ഏടത്തിയുടെ മുറിയിൽ കയറി. താക്കോൽ മുകളിൽ തനെ ഉംബിരുന്നു. മുകളിലെതേ തട്ടിൽ വെച്ചിരുന്ന ചേടുക്കേണ്ടുത്തു നോക്കി. കുറച്ചെടുത്തു പോകാൻിലിട്ടു, ഒന്നു ചിന്തിച്ചു, പിനെ ബാഗു കയ്യിലെടുത്തു.

വീടുപൂട്ടി ഞാനും ഗണേശൻാം മുഖേയമും വിതുന്നികരഞ്ഞു കൊ ‘ ഏടത്തിയും പടിയിരിങ്കി. വിലാസിനിയുടെ പടിയുലെത്തിയപ്പോൾ അവൾ മുറിമട്ടുന്നു. തങ്ങളുടെ യുടൻ അവൾ ചൂൽ വലിച്ചുവിഞ്ഞിട്ടു ഓടിവന്നു.

‘ എങ്ങോട്ടാ എല്ലാരും കുടു ഇത്ര രാവിലേ....?’

‘ വില്ലേച്ചീ... തങ്ങൾ താലുക്കാശുപത്രി വരേ ഒന്നു പോകുക്കാം... ചെടുനൊരു ചെറിയ അപകടമെന്നു പത്രത്തിൽ വായിച്ചു... വീടാനു നോക്കിയേറാണോ..’ ഞാൻ താക്കോൽ വിലാസിനിയുടെ നേർക്കെന്നിഞ്ഞു കൊടുത്തു.

‘ എന്തപകടം... വാസുട്ടാ...’

‘ വനിട് പരയാം...സമയമില്ല...’ തങ്ങൾ ഓടി കാറിൽ കേരി. ഗണേശൻ മുസിലും തങ്ങൾ പുറകിലുമായി. ഏടത്തി കരഞ്ഞുകൊ ഇരുന്നു.

‘ ഏടത്തി കരച്ചിൽ നിർത്ത... ചേടുനൊന്നും പരിക്കാണത്തില്ല.....’

ഞാൻ സാർത്തുനെപടുത്ത് കണ്ണീരു തുടച്ചു കൊടുത്തു. അവർ ആ തുമ്പും കടിച്ചു പിടിച്ചു കുന്നിഞ്ഞിരുന്നു.

ആലുകലെത്തിയപ്പോൾ ബാർബർ കുഞ്ഞുട്ടുകൻ കാറിനു കയ്യ കാണിച്ചു. ദൈവവർ ശശി കാറു നിർത്തി. ഗണേശനെ തള്ളിമാറിക്കൊ ‘ കുഞ്ഞുട്ടുകൻ കാറിൽ കേരിയിരുന്നു.

‘ ഞാനും വരാം.... എന്തെങ്കിലും അത്യാവശ്യം വന്നാലോടാൻ ആളു വേദ ...’

‘ നീ പോന്നാല് .. നന്നകൾ കട തോക്കും ...’ പൊന്നപ്പുണ്ണേ ചോദിച്ചു.

‘ ഓ...ഒരീസം ചെരപ്പ് മുട്ടീന് വെച്ച് നാടുകാർക്ക് ഒരു കൊഴുപ്പോം വരത്തില്ല....’ ദൈവവർ ശശി എൻ്റെ മുഖത്തെയ്ക്കു നോക്കി. ഞാൻ തലയാടി അനുവാദം കൊടുത്തു. വിനീഞ്ഞി. മഴ കാരണം തങ്ങളുടെ വഴി ആകെ കുഴിയും ചെളിയുമായിരുന്നു.

‘ ഇന്നു വിനീഞ്ഞി എനിക്കൊൻ സിംഗപ്പുരിനു മടിയാരുന്നു. പിനെ... ആവശ്യം ഇതാനും പറഞ്ഞതുകൊടു മാത്രം സമ്മതിച്ചേ....’

ശശി സംസാരിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. ശരിയുടെ വിയിൽ കേരിയാൽ പത്രമാഫീസിൽ ചെല്ലുന്ന പോലെയാണെന്നും നാടുകാർ പറയുന്നത്. വാതോരാതെ ഒരച്ചിത്യും നോക്കാതെ സംസാരിച്ചുകൊ ഇരിയ്ക്കും.

‘ ഒറു...’ ഗണേശൻ മുളി.

‘ വിശദമായിട്ടു വല്ലോ അറിയാവോ വാസുട്ടാ....’ ശശി ചോദിച്ചു.

‘ ഇല്ല...’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ ഇപ്പോന കലുകേൽ മഴക്കാലത്ത് വ 1 പതിവായിട്ട് ഇടിയ്ക്കാരാള്ളതാ... ഇതാരെക്കും എറിങ്ങി ചെല്ലുവാം... പാടത്തിൻ്റെ നടുക്കുടെ ഒരു വെട്ടുവഴിയോ .. അവിടന്ന് ഒരു ചെളിയെല്ലാം കുടെ ജീപ്പിന്റേ കാറിന്റേം ദയവേ പറി.....ആ കലുകിൻ്റെ അവബന്ധം ടാർ രോധു മുഴുവനും തെന്നികെടക്കുകാ... സുകഷിച്ചില്ലേൽ തെന്നിയതു തനേ... പിനെ പൊന്നപ്പുന്റെ ദയാശാക്കി..... എല്ലാം മൊട്ടയായി.... ..’

എടത്തി ഇടൽ എന്നേ നേരി സാരമില്ല എന അർത്ഥത്തിൽ ഞാനവരുടെ കയ്യപത്തിയിൽ പിടിച്ചുംനമർത്തി. അതു നിർജീവമായതു പോലെ തണ്ടുത്തിരുന്നു.

‘ അവരെ രണ്ട് തട്ടിപ്പോയിട്ടോള്ളതാ... ജീപ്പുന്നു തെറിച്ച് ... കലുകു കൈടിയതിൻ്റെ ബാക്കി കൊരിച്ച് കല്ലവിഡേം ഇവിടെമൊക്കെയായിട്ട് ആ തോട്ടി കെടപ്പോ .. അതേലോട് തലേം കുത്തി വീണെന്നാ പറേനേ.... ദയകരം...’ ശശി തുടരുന്നു.

‘ എൻ്റെ ശശി നിന്റെ നാവടക്കി വ 1 ദേയാടിയ്ക്ക്... നാക്കിനെല്ലുമില്ല... തലയ്ക്കത്താശാക്കി അനുമില്ല... വെടുവായൻ...’ ഗണേശൻ ദേശ്യപ്പെട്ടു. ശശി പിനെ മീ ദീഡില്ല.

വ 1 നാട്ടു വഴിയിൽ നിന്നും ടാർ രോധിൽ കേറി.

‘ പൊരകോട്ടു നോക്കിയേ... ഇപ്പാം നമ്മളു തനേ എന്നു മാത്രം ചെളി ഇന ടാർ രോധിലോട്ടു കേറി... പൊരകേ വരുമ്പനവൻ സുകഷിച്ചില്ലേൽ...’

കുഞ്ഞുടൻ ഗണേശൻ പുറകിൽ കുടി കയ്യിട്ട് ശശിയുടെ തലയ്ക്കൊന്നു തൊട്ടി. ശശിയു കാര്യം മനസ്സിലായി. അല്ലോ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വീ കൂ പറഞ്ഞു.

‘ പ്രാദേശിക വാർത്തകളു കഴിഞ്ഞു കാണും ... ഏതായാലും നോക്കാം....’

ശശി ദേശ്യയോ ഓൺചെയ്തു. സിംഗപ്പുരിൻ്റെ വ 1 ദീഡിൽ മാത്രമേ ദേശ്യയോ ഉള്ളു. വാർത്തകൾ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ചലച്ചിത്രഗാനങ്ങൾ നടന്നുകൊ തിരുത്തുന്നു. ചെമ്മീനിലേ പ്രശ്നസ്തമായ പെണ്ണാളേ എന പാട്. കേൾക്കാൻ പറിയ മുഖ്യായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ശശിയുടെ വായദയുമല്ലോ എന്നു തൊൻ സമാധാനിച്ചു. പാടു തുടർന്നുകൊ തിരുന്നു.

‘ അരയൻ തോണിയിൽ പോയാലു...’

കരയിൽ കാവപ്പ് നീ വേണാ

എന്നാണേ നിന്നാണേ ...കണവൻ അല്ലെലിക്കര കാണുല്ലോ...’

പെട്ടുന്ന എടത്തി പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. തൊനൊന്നുന്നവരുന്നു. പിനെ മനസ്സിലായി, ആ പാടിന്റെ അർത്ഥം, അതാണ് എടത്തിയേ കരയിച്ചതെന്ന്.

കടലിൽ പോയ തന്റെ മുക്കുവനു വേ 1 കരയിലിരിയ്ക്കുന ഭാരു പാതിവുത്തും പാലിച്ചില്ലെങ്കിൽ മുക്കുവനേ കടലമ കൊ കുപോകും. തുറക്കാരുടെ ഇടയിൽ നിൽക്കുന്ന ആ വിശ്വാസമാണല്ലോ ചെമ്മീൻ എന നോവലിൽ തകഴി എടുത്തു പറയുന്നത്. തൊനോർത്തു ഇന്നലെ മനസ്സുകൊ എടത്തി അവരുടെ ശരീരം എന്നില്ലെങ്കിലും തന ആ സമയം തനെ അപകടം നടന്നിരിയ്ക്കുന്നു.

അവർ എൻ്റെ മുഖത്തു നോക്കി.

‘ അതേ സമയം... ഇന്നലേ അപ്പാം അപകടം നടന്നേ... എൻ്റെ മനസ്സു പതരിയപ്പു...’

അവർ പിനേയും വിതുന്നി. തൊൻ മുഖം കുന്നിച്ചു. എന്നിയ്ക്കുത്തരം മുട്ടിപ്പോയി. തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘ ശശി... ദേശ്യയോ നിർത്ത്....’ ശശി ദേശ്യയോ ഓഫ് ചെയ്തു.

‘ ഇവനോട് കൊറേ നേരമായിട്ട്... പറയുകാ....ഇവിടെ ശേഷേശാളളാർ... തീ തിന്നിരിയ്ക്കുന്ന അവൻ്റെ വാചകമടിം പാടും... ഇനി നീ വാ തൊനുനാ...’ കുഞ്ഞുടൻ ശശിയേ വിരുടി.

‘ എൻ്റെ വാസ്തുടാ....’ അവരെന്റെ നേഞ്ഞിലേയ്ക്കു തല ചായ്ച്ചു. തൊനവരേ തോളിൽ പിടിച്ചു ചേര്ത്തു. എന്നിട്ടു ചെവിയിൽ മന്തിച്ചു.

‘ എന്നില്ലു മനസ്സിലായി എടത്തീ... നമ്മളു മനസ്സിൽത്ത് ചെയ്ത തെറാലുലേഡു... അറിയാതെ പാറിപ്പോയതല്ലോ... ഇംഗ്രേസ് ശിക്ഷയുള്ളില്ലാന് വിശ്വാസിയ്ക്കു... ഒക്കെന്നിനും കാരണക്കാരൻ തൊനം... വേ ഓരുന്നു... നിങ്ങളേക്കുടി തൊൻ പെഴ്ചിച്ചു... നശിപ്പിച്ചു....’ തൊനും കരഞ്ഞു പോയി. വ 1 ഇയുടെ ഇരുവലിൽ എൻ്റെ സംസാരം ആരും കേൾക്കുന്നു ഓയിരുന്നില്ല.

‘ എൻ്റെ എടത്തീ.... നിങ്ങളു ര കു പേരും ഇങ്ങനെ വിഷമിയ്ക്കു കാരുമില്ലനേ... അങ്ങാട്ടോന്നു ചെല്ലേട്ടു... സംഗതി എന്നതാനുന്നിയട്ടു...’

ഗണേശൻ പുറകോട്ടു തിരിഞ്ഞെ തങ്ങളേ ആശസ്ത്രപ്പിച്ചു. എടത്തി എൻ്റെ നേഞ്ഞിൽ നിന്നും വേർപെട്ടു. പിനെ കണ്ണുതുടച്ചു ഗണേശൻ പുറകോട്ടു തിരിഞ്ഞെ ചോദിച്ചു

‘ എടത്തീ.... വല്ലോ കുടിയ്ക്കോ കഴിയ്ക്കോ മരോം വേണോ... രാവിലേ എന്നേംതല്ലോ...’ ഗണേശൻ വീ കൂ ചോദിച്ചു.

വേ ഓ എൻ്റെ എടത്തി തലയാട്ടി.

‘ ഒരു ദേഹാഞ്ജു ചായ കുടിച്ചു കൊള്ളാരുന്നു....’ ശശി പറഞ്ഞു.

‘ നീയിപ്പം അങ്ങനെ ചായ കുടിയ്ക്കും എന്നു ചെന്നിട്ട് കേരിയാ മതി....’ കുഞ്ഞുടൻ പറഞ്ഞു.

‘ ശബ്ദം... വ ഒരിലേലും നിർത്തി... ആ ശർഖിയ്ക്കും ചായ വാങ്ങിക്കൊടുക്കം... അവൻ വ ഒരിക്കുന്നവന്നേലും ... ഇനി അതിന്റെ കൊഴപ്പം വേ ...’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

അടുത്ത ചായക്കടയാട്ട മുമ്പിൽ വ ഒരുക്കിയിട്ടും. അവർ മുന്നു പേരും ഇരഞ്ഞി.

‘ നീങ്ങെക്കൊന്നും വേ...’ കുഞ്ഞുടൻ ചോദിച്ചു.

‘ വേ ... നിങ്ങളും വേഗം വന്നാ മതി...’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

ഞാനും ഏടത്തിയും കാറിപ്പിരുന്നു. ഏടത്തി എൻ്റെ തോളത്തേയ്ക്കു തല ചായിച്ചു.

‘ ഇനി എത്ര ദുരേഖാ ...’ ഏടത്തി ചോദിച്ചു.

‘ കുടിയാ... ഒരു... ഒരു മൺിക്കുറു മതി... വിഷമിയ്ക്കാതെ... എൻ്റെ ഏടത്തീ... എന്നും സംഭവിയ്ക്കില്ലനേ... ചെലപ്പും പത്രക്കാർക്കു നന്നരു മാറിയതാരിയും...’

‘ അചന്നും അമേധം... വല്ലോം അറിഞ്ഞു കാണുമോ ആവോ... അവരേ എങ്ങനെ അറിയിയ്ക്കുമെന്നോ?...’

‘ ആദ്യം നമ്മളും സന്തൃപ്താവസ്ഥ അറിയടക്ക... പിന്നെ നോക്കാം....’

‘ എന്നാലും എൻ്റെ വാസ്തവാം ഞാൻ പേഴ്ചതുകൊ ലോടാ... എൻ്റെ ഏടനിൽകു വന്നേ... എൻ്റെ ഇഷ്യരും... എന്നെന്നയാദ്ദുത്താം മതിയാരുന്നിലേ...’ പിങ്കിക്കരയുന്ന അവരുടെ കണ്ണുനീറി വീണ്ട് എൻ്റെ ഷർട്ടും ചുമലും നന്നത്തു.

അപ്പോഴേയ്ക്കും ഒരു കട്ടൻ കാപ്പിയുമായി ഗണ്ണശൻ എത്തി.

‘ ഇന്നാം... ഏടത്തിയ്ക്കു കൊടക....’

‘ എനിയ്ക്കു വേ ... വാസ്തവികൾ കുടിച്ചോ...’ അവർ മുക്കു പിഴിഞ്ഞു തുടച്ചു. ഞാൻ കാപ്പി വാങ്ങി ഉള്ളതി. പിന്നെ അവരുടെ ചുടു ദട്ടുപ്പിച്ചു കൊടുത്തു.

‘ വെറും പയറി പീടിക്കൊണ്ടിരുമ്പോൾ... ഒരു കവിളു കുടിക്കം.... വെഷ്മോം വെശപ്പും കുടിയായാ..... നമക്കു നേരേ നികേരേ തലേ...’

അവർ എൻ്റെ കണ്ണിലേയ്ക്കു നോക്കി. പിന്നെ ഒരു കവിൾ കുടിച്ചു, പിന്നെ ഫ്രാഡു തട്ടിനിക്കി. ബാക്കി ഞാനും കുടിച്ചു. ഒരു മിനിട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കുഞ്ഞുടൻ വന്നു ഫ്രാഡു തിരികെക്കൊ കു പോയി. എല്ലാവരും വ തീരിക്കു കയറി. വ ഒരാക്കം തുടങ്ങിയപ്പോൾ ശർഖി പറഞ്ഞു.

‘ നല്ല സൊയവൻ താരാമെംബു രോബ്സാ കരുന്നു.... ധൂതിയായ കൊ എ... അലേൾ...’

‘ ഞങ്ങളേ ആശുപത്രീൽ വിട്ടേം... നീ പോയി താരാവുംകുടുത്തിൽ പോയി കെടനോ... കൊതി തീരുന്നും വന്നാ മതി....’

‘ അല്ലോ... വേ ശ്രദ്ധാനുവല്ലാരുന്നു...’ ശർഖി ഇളിഡ്യനായി.

‘ ഒരു കിലോമീറിറോളം പോയപ്പോൾ ശർഖി വീ കും പറഞ്ഞു.

‘ ഇതിലേ പോയാ.. ആ കല്പകു കാണാരുന്നു....’

ശൈരിയായിരുന്നു. ആ വഴി പോയാൽ പെങ്ങളുടെ പീടിക്കെത്താം. പകേഷ ആരും മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. പകേഷ അതു കേട്ട ഏടത്തി വീ കും വിതുവി. ഗണ്ണശൻ ശർഖിയുടെ തുടയിൽ ഒരടി കൊടുത്തു. ശർഖി വ ഒരു നേരേ വിട്ടു.

ആശുപത്രിയിൽ ചെന്ന ഞങ്ങൾ ഏടത്തിയെ സന്ദർശക മുറിയിൽ കുഞ്ഞുടനേ ഏൽപ്പിച്ച വിവരങ്ങൾ അണ്ണേഷിച്ചു. സ്യൂട്ടി ഡോക്കുരു ക കു, രജിസ്റ്റിൽ പേരുനോക്കി. വാർത്ത ശൈരിയായിരുന്നു. എൻ്റെ കാലിന്റെ പെരുവിരലിൽ നിന്നും ഒരു വിറയൽ. ഗണ്ണശൻ എന്നെ താജീയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ മരിഞ്ഞടിച്ചു വീണേനേ. ദൈവവർക്ക് കാരുമായിട്ടാനും പാറിയിട്ടില്ല. ചെറിയ കുറച്ചു മുറിവുകൾ മാത്രം, പിന്നെ കാലിന്റെ മുട്ട് നന്നാളുക്കിയിട്ടും ചേടനും പുറമേ എന്നും ഇല്ല, എങ്കിലും ബോധം തെളിയാതെ കയറിറുകില്ലെന്ന പിടിവാഴിയിൽ നഷ്ടസുമാർ നിന്നു. ഞാൻ അവിടെയു റായിരുന്ന ചാരുബെബഞ്ചിൽ ഇരുന്നിട്ട് ഗണ്ണശൻ ഏടത്തിയെ കൊ കു വരാനായി പറഞ്ഞു വിട്ടു. ഏടത്തിയെ കൊ കു വന്നിട്ട് ഗണ്ണശനും കുഞ്ഞുടനും പൊന്നപ്പേരും കാണാൻ വാർഡിലേയ്ക്കു പോയി. വിവരങ്ങൾ അറിയണമല്ലോ.

എസീയുവിഞ്ചേരു പട്ടതുള്ളിലുടെ ഞങ്ങൾ ചേടുനേ ഒരു നോക്കു ക കു. മുക്കിലും വായിലും എന്തൊക്കെയോ കുഴലുകൾ. ഏടത്തി എൻ്റെ ചുമലിൽ ചാൽക്കിന്നു. അവർ ഇപ്പോൾ വീച്ചുമെന്നു തോന്തി. അകത്തു നിന്നും ഇരഞ്ഞി വന്ന നേഴ്സിനോക്ക ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ ഇത്... ആ രോഗിയുടെ ഭാര്യയാ... ഞാൻ അനിയന്നും... എന്നകത്തു വിടാമോ... എന്നു ക എ മതി...’

‘ അയ്യോ.. എന്തിനിയാ... ബോധം തെളിയാതെ ആരേയും അക്കത്തെയ്യു പിടതുതെന് ദോക്കറു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിട്ടോ ...’

‘ ഇപ്പോൾ എങ്ങനെയു ...’

‘ ഒടിവും ചതവും ഒന്നുല്ലു... ഒന്നും കാര്യമായിട്ട് പറിയിട്ടില്ല... പിന്നേ എന്തോ ബോധം തെളിഞ്ഞിട്ടില്ല... കളളിഞ്ഞ് ലഹരിം ഒ ...’

അവർ ഞങ്ങളേ ഒന്നു സുക്ഷിച്ചു നോക്കിയിട്ട് നടന്നുപോയി.

ഹോ, സമാധാനമായി. താൻ എടത്തിയെയും കൂടി ബെണ്ണിലിരുന്നു.

‘ താൻ പറഞ്ഞില്ലോ... കുഴപ്പം ഒന്നും വരത്തില്ലെന്ന്... ഏടത്തി പറഞ്ഞപോലെ ദേശ്യത്തിനു കളളാത്തിൽ കൂടിച്ചു കാണും.. കെട്ടുരഞ്ഞേൻ താമസിയ്യുവാരിക്കും....’

‘ എന്തിനിശ്ശരം.. എൻ്റെ തേവരേ... ഒന്നും പറാതിരുന്നാ മതിയാരുന്നു... ഇനി താൻ എൻ്റെ ആയുസ്സി വീഴ്ത്തില്ലോ...സുക്ഷിച്ചോളാവേ... എൻ്റെ ഭഗവാനീ...’

എടത്തി കണ്ണു തുടച്ചു. അവർക്കല്ലും ആശാസമായതു പോലെ.

എത്രം ‘ ഒരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നേർച്ചൻ ഇരഞ്ഞിവന്ന് വിളിച്ചു.

‘ രോഗിയ്ക്കും ബോധം വീണിട്ടോ ... ഇനി കാണണമെക്കിൽ ഏററാവും അടുത്ത ആൾക്കാർക്ക് മാത്രം കാണാം... പക്ഷേ.. രോഗിയെ ചോദ്യങ്ങൾ ചോരിച്ച് ശല്യപ്പെടുത്തരുത്... ദോക്കർ വന്ന പരിശോധിച്ചിട്ട്... വാർധിലേയ്യു മാറും.. പിന്നെ നിങ്ങളെത്തു വേണ്ണലും ആയിരുത്തോ...’

ഞങ്ങൾ അക്കത്തു കയറി. ഞങ്ങളേ ക ചേട്ടെന്നും മുഖ്യം ഒരു വിളിയ പുണ്ണിൽ പടർന്നു. കാര്യമായ ക്ഷേമാമാനും ക പിണ്ടി. ഏടത്തി ചേട്ടെന്നും കാൽക്കലിരുന്നു. ചേട്ടൻ മെല്ല എന്ന കയ്ക്കാട്ടി വിളിച്ചു. താൻ അടുച്ചു ചെന്നു.

‘ നിങ്ങൾ.... എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു?...’

‘ പത്രത്തിൽ ക കു... വ കീടെ നമ്പരു വെച്ചാ മനസ്സിലാക്കിയേ....’

‘ പൊന്നപ്പുന്നു?...’

‘ വാർധിലോരെ നു പറഞ്ഞു.... കൊഴപ്പമൊന്നുമില്ല.

‘ നീ കു കു?...’

‘ ഇല്ല... ഗണ്ണശനും കുണ്ണതുട്ടനും അങ്ങോടു പോയിട്ടോ ...’

ചേട്ടൻ കാൽക്കലിരുന്ന് കരയുന്ന ഭാര്യയെ നോക്കി.

‘ ശീതേ...’

ഒരു പൊട്ടിക്കരച്ചിലായിരുന്നു മറുപടി.

‘ നീ ഇങ്ങു വന്നോ...’ ചേട്ടെന്നും കയ്ക്കാട്ടി വിളിച്ചു.

എടത്തി ചേട്ടെന്നും മുവത്തിനരികിലായി നിലത്തിരുന്നു.

‘ നീരെയ്ക്കിനാ കരുന്നേ...എനിരുള്ളാനും പറിയിട്ടില്ല... തേവരു കാത്തു....’

‘ കേട്ടപ്പും മുറി തൊറിന്നു... ഓടിപ്പോന്നതാ... ദേശ്യം തോന്നരുതേട്ടോ....’ ഏടത്തി കരച്ചിലിനിടയിൽ പറഞ്ഞു.

‘ അയ്യോ... താൻ ... മുറി പുട്ടിയിട്ടാരുന്നേല്ലോ... എന്നിട്ട്... നെനക്കൈക്കില്ലും ഒന്നു തൊരിക്കാരുന്നില്ലോ...’

‘ അവനാ തൊരിനേ.... രാവിലേ പത്രതാമായിട്ട്...’ പറയുന്നോൾ ഏടത്തിയേ വിറയ്ക്കുന്നു എയിരുന്നു. ഭർത്താവിനോട് പച്ചകളേളം പറയേ 1 വന്ന കുറിബോധം.

‘ പിന്നേ.... നീ ഇന്നലേ വല്ലോ കഴിച്ചാരുന്നോ... അതോ പട്ടിഞ്ഞു കുടഞ്ഞോ....?’

അതു ചോരിയുന്നോൾ ചേട്ടെന്നും കണ്ണതടങ്ങളിൽ ഉരു കുടിയ കണ്ണുനീർത്തുള്ളികൾ കവിളിൽ കൂടി ഒഴുകി. ഏടത്തി ആ നെഞ്ചിലേയ്യു വീണു കിടന്നു കരഞ്ഞു. ര കുപേരുടേയും മനസ്സിൽ പശ്ചാത്താപമായിരുന്നു. ഓരാൾ ചെയ്ത തെരിറ്റരാബന്നു് മറേറയാളിനിന്നു കുടാ. ര കുപേരുടേയും തെരാൾ അരിയാവുന്നു് എന്നില്ലു മാത്രം. പക്ഷേ അതാരോടും പറയാനും വയു.

‘ പോട്ടു... മറന്നു കളം... ഇനി അങ്ങനെ ഒ വല്ലു...നീയാണെ സത്യം....’

ചേട്ടൻ ഏടത്തിയുടെ മുടിയിൽ തലോടി. വിഷമം അടക്കി ദേയരും സംഭരിയ്യുന്ന താൻ ആവും വിധം ശ്രമിച്ചു.

‘ നിങ്ങളു രാവിലേ പുറപ്പെട്ടതാരിയ്യും... എടാ... നീ ഇവർക്ക് ഭക്ഷണം വാങ്ങിച്ചു കൊടുക്കം... ഇന്നലേയേ പട്ടിഞ്ഞാ പാവം.... പിന്നേ രാവിലേം കഴിച്ചു കാണഞ്ഞില്ലേല്ലോ... നീയും വല്ലോ കഴിച്ചേപ്പു വാ... ചെല്ലു...’

‘ ഞങ്ങളു കഴിച്ചേപ്പാളാം... ഇപ്പോൾ ചേട്ടെന്നേണ്ണേ ... വല്ലത്തും വേദന തോന്നണം എ...’

‘ ഇല്ല... പിന്നേ നടുവിന്നും മുകളിയായിട്ട്... ഒരു ചെറിയ കടുകഴഞ്ഞു...’ തലോടെ പൊകിലും ഇത്തിൽ നീറിൽ...’

‘ എക്കിൽ അന്നങ്ങാതെ കുടങ്ങോ... കളളിഞ്ഞ് ലഹരി എറഞ്ഞിയാലേ... മരുന്ന് ഏക്കിത്തെത്താളും...’

‘ പോട്ടു... കരയാതെ... അചരനും അമേഘം...?’

എടക്ക അനേകഷിച്ചു.

‘ അവരു പെങ്ങടവിട അലേ... കല്യാണത്തിന്റെ തെരക്കിനേന്തോരാ അവിടെ പത്രം തപ്പിനോക്കണ്ണോ... അതും... ചെറിയ ഒരു വാർത്തയാരുന്നു. അവിടെ ഇപ്പും ആർക്കും നമ്മട പൊന്നപ്പുന്റെ വ ലീഡ നമ്പരിയത്തിലുള്ളോ...’

‘ എക്കിൽ ഇപ്പും അറിയിയ്ക്കു... ഞാൻ കല്യാണത്തിനു ചെന്നില്ലാനു വിചാരിയ്ക്കേതെ ഒളള്ളോ... നമ്മക്ക് ഇന്നു തന്നെ ഡിസ്ചാർജ്ജു വാങ്ങി പോകാം...’

അപ്പോഴേയ്ക്കും നേഴ്സു കയറി വന്നു.

‘ ആഞ്ചേഹാ... രോഗിയേ ശല്യപ്പെടുത്തരുതെന്നു പറഞ്ഞിട്ടും... പൊരുതോടു കെടനാണോ കരയുന്നോ...മാറിയേ... ഡോക്ടറു വരുന്നോ ... പൊരുതെരിങ്ങിയേ...’

അവർ ധൂതി കൂട്ടി. ഞാൻ ചെന്ന് എടത്തിയുടെ തോളിൽ പിടിച്ചു പൊകി. അവരെന്റെ തോളിൽ ചാരി.

‘ കൊ കു പൊയേധാരം... വാർഡിൽ വരുന്നു കാണാം...’

എടത്തി എടക്കൻ കയ്യ് പിടാൻ മടിച്ചു, എടക്കും. ഞാൻ എടത്തിയേയും കൂട്ടി വെളിയിലിരിങ്ങി. പുറത്തിരിങ്ങിയ തൈദൈർ പൊന്നപ്പുന്റെ അടുത്തേയ്ക്കു ചെന്നു. മുവത്തും കയ്യിലും പിനെ മുട്ടിനും എല്ലാം വെച്ചുകെട്ട് പാഠം, എടക്കേനകാൾ ഇവ പാവത്തിനാണല്ലോ പരുക്ക്... ഞാൻ വിചാരിച്ചു സകടം തോനി, അവരെന്റെ കെടപ്പു കു പ്പോർ..

‘ എങ്ങനെ പൊന്നപ്പും ഇപ്പും...?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു. എടത്തി വെറുതെ നോക്കി നിന്നു.

‘ ശരീരം മുഴുവൻ നല്ല വേദന.... മുട്ടു കഴയ്ക്കുന്നു. ഉള്ളകിയേയാനു സംശയം സ്ഥിരിക്കുന്ന കാണും... പിനെ എങ്ങാണ ഒക്കെ മുട്ടി. ...’

‘ ഇതെങ്ങനെ സംഭവിച്ചുടാ... നീ നന്നായിട്ടു വ ഇയോടിയ്ക്കുന്നതല്ലോ...’

‘ അവരെ കുറിമല്ലെടാ... ഞാൻ പിനെപ്പിറയാം...’ ഗണേഷൻ അവനേ തടങ്കു.

‘ ചേടുനേ കു... ഇപ്പും എങ്ങനെ...’

‘ കൊഴപ്പമൊന്നുമില്ല... ഇത്തിൽ ലഹരി ഒ തരുന്നു.... അതോ ഒ ബോധം തെളിയാൻ താമസിച്ചു... ഇപ്പും ഇങ്ങോടു കൊ കു വരും...’

‘ എക്കിൽ ഞാൻ നന്ന പോയി നോക്കെട്ടു... ഗണേഷൻ വരുന്നോ...’ കുഞ്ഞുട്ടൻ ചോദിച്ചു.

‘ വേരെ നേ... ഇപ്പും ആ മുരീൽ ആരേം കേരിത്തില്ല... ഡോക്ടറു ചെക്കു ചെയ്തോ തിരിയുവാ.....ഇങ്ങോടു ഇപ്പുത്തനേ മാറിറും....’

‘ എന്നാ ഇങ്ങോടു വരെടു...’ കുഞ്ഞുട്ടൻ സമാധാനിച്ചു.

കുറേക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചേടുനേ ഒരു കട്ടിലിൽ ഉരുട്ടിക്കൊ കു വന്നു വാർഡിലേ ബൈഡിൽ എടുത്തു കിടത്തിയിട്ടു നേഴ്സുമാർ പോയി. ഒരു നേഴ്സ് എന്നോടു പറഞ്ഞു.

‘ ഉച്ചല്ലു മുന്ന് എക്സ് കിട്ടുന്ന അപ്പും ഡോക്ടറു വിളിയ്ക്കും... എങ്ങും പോകരുത്...’

‘ ശരി...’

എടത്തിയ്ക്കു സമാധാനമായതു പോലെ. അവർ ഒരു സ്റ്റൂഡിൽ എടക്കൻ അടുത്തായി ഇരുന്നു.

‘ ഇവരെക്കു എങ്ങനെ...അറിഞ്ഞു...?’ ചേടു ചോദിച്ചു.

‘ ഗണേഷനു... എന്നെ പദ്ധതാം കൊ കു വന്ന വിളിച്ചുണ്ടാണത്തിയേ...’

ഞാൻ പറഞ്ഞു. നാശിസുചകമായി ചേടു ഗണേഷനേ നോക്കി. അവൻ കണ്ണു തുടച്ചു.

‘ ചേട്ടാ.. അശ്രദ്ധേ നന്ന വിവരം അറിയിക്കു... നിങ്ങളു കല്യാണത്തിനും ചെന്നിട്ടില്ലു...വീടിൽ ചെല്ലുവം വീടു പുട്ടിയിരിയ്ക്കുന്നതും കാണുന്നും വെഷ്മിയ്ക്കുകേണ്ടു...’

‘ അതും ശരിയാ... ഇപ്പും കെട്ടുകുക്കു കഴിഞ്ഞു കാണും... എന്നാ ആരേ എക്കിലും പറഞ്ഞു വിട...’

‘ എന്നാ കുഞ്ഞുട്ടൻ കാറുമായിട്ടു പോയ്ക്കു... അറിയുവം അവരും ഇങ്ങോടു വരാതിരിയ്ക്കുവോ...’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ എന്നാ ഞാൻ ഇപ്പുത്തനേ പോയെക്കാം...’ കുഞ്ഞുട്ടൻ പറഞ്ഞു.

‘ പിനെ അവിടെചുന്ന ബഹുളമൊ ഒക്കെ ... മയത്തിൽ, ഒരുക്കത്തെത്തിൽ നമ്മട അടുത്ത ആൾക്കാരോടു മാത്രം പറഞ്ഞു മതി. കൊഴപ്പമൊന്നും ഇല്ലെന്നും പറഞ്ഞേരും. അതൊരു കല്യാണവീടാം... കാറു ആരു ഇടുച്ചു നീ ചുമ്മാ നടന്ന് ഒരുക്കത്തിൽ വീടിൽ കേരിയാ മതി. ബന്ധുവിട്ടുകാരു പോയിക്കഴിഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങളു പോന്നാ മതി കേടു...’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ അതു ഞാനോറു...’ അവൻ ബെളിയിലേയ്ക്കും.

‘ കേടുകൊാ ഇവൻ പറഞ്ഞു... ഞാൻ വിചാരിച്ചപോലെയും... എന്നേക്കാളും ഇവനു കാരുങ്ങളിയാം...’ ചേടു ഭാരുയേ നോക്കി എന്നേ പുക്കശ്തതി.

‘ അവനും എടക്കൊപ്പും വളന്നില്ലോ...’

‘ ആ... പള്ളടക്ക...പള്ളടക്ക... ഇനി വീടു നോക്കേ തവനാ... എന്നിയേക്കാളും പറിയാല്...’

‘ നിങ്ങളിങ്ങനെ... പറയാതെന്റെ എടക്കാ.. അരം പറിാതിരിയ്ക്കുട...’ എടത്തി വീ കും കരയാൻ തുടങ്ങി.

‘ നീ കരയ ടി.. ഞാൻ വെറുതേ പറഞ്ഞതല്ലോ... കു ലൈഡു ഞാനിപ്പത്തനേ വീടിപ്പോകാൻ ബിധിയാ... എടം... നിങ്ങളു പോയി വല്ലോം കഴിയ്ക്കു... ഇവയേം കുടിയോ...’
‘ എനിക്കുന്നും വേ ... നിങ്ങളു പൊയോണ്ടോ ഞാനിവിടെ ഇരുന്നോളോ...’
എടത്തി ചേട്ടെന്തേ കയ്യെടുത്ത് തലോടിക്കൊ മരുന്നു.
‘ ശേർ... വാ, നമ്മകു പോകാം... തങ്ങളിപ്പും വരാം കേടോ... ചേട്ടാ ഈ ബാൾ... എടത്തി ഇതൊന്നു നോക്കിക്കോളാവോ..’
‘ അതിപ്പും നിന്റെ കയ്യിലിരുന്നാലെന്താ കൊഴിപ്പും... കാശും ബാഗുമൊക്കെ സുകഷിയ്ക്കാൻ പറിയ്ക്കു...’
‘ എന്നാ ശേർ...’ ഞാൻ ബാഗു കക്ഷത്തിൽ ഇരുക്കിവെച്ചു.

ഞാനും ഗണേശനും കാപ്പികുടി കഴിഞ്ഞു വരുമ്പോൾ എടത്തി ആകെ മാറിയിരിയ്ക്കുന്നു. ദുരെ നിന്നു തങ്ങൾ കു ര കു പേരും കുടി തമാഴ പറഞ്ഞു ചിരിയ്ക്കുന്നു. എടത്തിയുടെ മുഖത്തു നാണം ഇരച്ചു കയറുന്നു, പരിഭ്രാം... നാണം... ആകെ ഒരു മേളം... മരുള്ള രോഗികളും ബന്ധുകളും അവരെ നോക്കുന്നു.

ആരും നോക്കിപ്പോകും. ആ വിഷാദചരായയിലും അവരെരാതു സുന്നതി തനേ, നടുവു പൊങ്ങാൻ മേലാതെ കിടക്കുന്ന രോഗികളും അവരേത്തനേ നോക്കി വായും പൊളിച്ചു കിടക്കുന്നു.

ഇതാഴുപത്രി വാർഡാബന്നനും, ഇവിടെ വേരേ ആർക്കാർ ഉര നും അവർ ര കുപേരും മരിന്നു പോയതു പോലെ. എന്തേ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു കുറിർമ്മ പെയ്തു. എന്തേ തേവരേ, കാരുങ്ങൾ ഭൂമിയായി കഴിഞ്ഞല്ലോ, നാജൈ മുതൽ എന്നിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായി സ്കൂളിലേയ്ക്കു പോകാമല്ലോ, അധ്യമവിചാരങ്ങളിൽ നിന്നും എന്തേ മനസ്സിനെ ഞാൻ മാറിയോളാമേ, ഇപ്പോഴേതെ വൈകൃതസ്വാത്തിൽ നിന്നും ചേട്ടും മാറിയാൽ മതി. എന്നിൽവർ എടത്തിയാകാനും ചേട്ടവരോടു നീതി പുലർത്താനും കഴിയണെ, എന്തേ തേവരേ, ഞാൻ മനസ്സാ പ്രാർത്ഥിച്ചു. മല പോലെ വന്നതു മണ്ണു പോലെ പോയതിനു നദിയും പറഞ്ഞു.

‘ ഗണേട്ടാ... നമ്മളിപ്പും... അങ്ങാട്ടു പോക ...എന്തിനാ അവരെ ശല്യപ്പെടുത്തുനേ...’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ ശേർഡാ... നമകു വെളിയിലേയ്ക്കിങ്ങാം... ഇത്തിൽ കഴിഞ്ഞ ഉഞ്ഞും കഴിച്ചിട്ട് വരാം... അപ്പോഴതേയ്ക്കും ചേട്ടേൻ ഡിസ്ചാർജ്ജു ചെയ്യാനും മതി.... ചെലപ്പും...’

‘ അചന്നുമൊക്കെ വരുന്നും നമ്മളു വീടിലെത്തും... അനേന്നരം ഇവിടെ അവരു നെടോട്ടമോടും... എന്നാലും സാരല്പ...’

എന്തേ മനസ്സു സന്തോഷം കൊ കു തുള്ളിച്ചാടി. തങ്ങൾ വെളിയിലേയ്ക്കിങ്ങി. കന്നീനിൽ നിന്നും നേരതേത തനേ ഉഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു തങ്ങൾ വാർഡിലെത്തി. തങ്ങൾ ചെന്നപ്പോൾ അവർ സംസാരം നിർത്തി. കുറച്ചു നേരം മരുള്ള രോഗികളെയും നോക്കി അവിടോക്കെ ചുറിപ്പുറി നിന്നു. എടത്തിയേ ഉണ്ണാൻ വിളിച്ചുകൂലും വിശപ്പില്ലെന്നു പറഞ്ഞ അവരോഴിഞ്ഞു മാറി. അപ്പോഴേയ്ക്കും ഒരു നഷ്ടസു വന്നു പറഞ്ഞു ഡോക്ടർ വിളിയ്ക്കുന്നെന്ന്.

‘ ഞാനും വരക്കേ...’ എടത്തി ചോദിച്ചു.

‘ വേണ്ണോ... ഞാൻ ചെന്ന വിവരങ്ങൾ അറിഞ്ഞു വരാം....’

‘ അവളും കുടു പോന്നാട്ടും... അവളും ഇളിയ്ക്കില്ലപ്പോ...’

‘ എക്കിൽ ഗണേട്ടൻ ഇല്ല... തങ്ങളിപ്പും വരാം...’

‘ എനിക്കു സംശയം തോന്നുനേനേ ഉള്ളു... റിസർട്ട് ചീഫിനേ കാണിച്ചിട്ടു അദ്ദേഹം ഇപ്പോഴെത്തും... ഒരു രോഗിയേ നോക്കിക്കൊ തിരിയിക്കു...’

അദ്ദേഹം എക്സാറ്റേയുമായി അപ്പുറതേയ്ക്കു പോയി. അല്ലോ കഴിഞ്ഞ ര കു പേരും തിരികെ വന്നു. തങ്ങൾ എഴുന്നേറിയു തൊഴുതു. ചീഫ് ഡോക്ടർ അല്ലെന്നരും നിശ്ചിയന്തരുന്ന ആലോച്ചയും. തങ്ങളുടെ ഹൃദയം പെരുവും കൊട്ടാടി.

‘ അയാൾക്ക് പുറമേ ചതുവും പരുക്കും ഒന്നും കാണാനില്ല... കാലുകളുനക്കുപോാർ നടുവിനു പേരന്നയു ന്ന ഒരു പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞു. അപ്പോ... ഇര പടത്തിൽ നോക്കിയിട്ട്... നെടല്ലിനോരു ശ്രാക്കച്ചറു പറിയ പോലെ... ഒരു കഷതം.... എന്നോ കട്ടിയായ സാധനത്തിൽ.... കല്ലോ സിമൻസു തിരേയാ.... മാതിരി... നടുവു ചെന്നിടിച്ചാണു വീണിരിയ്ക്കുന്നത്.

ഒരാഴ്ച അനങ്ങാതെ കെടക്കേണ്ട...പിനെ നോക്കാം. ഇപ്പോൾ കുത്തി വെച്ചിരിയ്ക്കുന്ന മരുന്നിന്റെ ശക്തികൊം എ വേദന അറിയാത്തത്....‘

എൻ്റെ നടപ്പിൽ കൂടി ഒരു കത്തി കേരി പോയി. ഏടത്തി സ്ഥതംഭിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു.

‘ പിനെ... രോഗിയ്ക്ക് തന്നെത്താൻ.. പ്രാധമികാവശ്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ബുദ്ധിമുട്ടായിരിയ്ക്കും... അപ്പോൾ ആരൈക്കില്ലോ ഒരാൾ... അത്.. ഭാര്യാധാരി നന്ന്... കുടെ വേണം... നടപ്പിൽ ഇളക്കാതെ നോക്കണം.... ഞങ്ങൾ ഒരു സർവ്വപ്രസ്തുതി പ്പാറ്റുർ ഇടാൻ പോകുന്നു....‘

‘ ഡോക്ടർ.. ഇത് സീരിയസിസാനുമല്ലല്ലോ അല്ലോ...അതോടോ... ‘ എൻ്റെ സംശയം അറിയാതെ പുറത്തു ചാടി.

‘ അത്.. ഇപ്പോൾ എങ്ങനെ പറയാൻ പറിയും... ചിലപ്പോഴാണെങ്കിൽ സീരിയസിസാകാനും...നീ കുപോകാനും സാധ്യതയും...കാരണം അതെങ്കിൽ നല്ല പൊട്ടലാണു. തന്നെയുമല്ല. അതു ഉള്ളിൽക്കൂടി പോകുന്ന, കാലുകളേ നിയന്ത്രിയ്ക്കുന്ന തന്റെയുകളേയും ബാധിച്ചിട്ടും... അതുകൊം... ഏത്... ഞങ്ങൾ ദൈവമല്ലല്ലോ... നല്ലതിനു പേരും ആശിയ്ക്കുക.... പ്രാർത്ഥിയ്ക്കുക...., എക്കിൽ ഡോക്ടർ... ഉച്ചകഴിഞ്ഞ്... വീ വിൽ ഹോസ്പിറ്റ്...‘

ചീഫ് എഴുന്നേറ്റി പോയി.

‘ എക്കിൽ ശരി നിങ്ങൾ ചെല്ലു... രോഗിയേ കുടുതൽ ശല്യപ്പെട്ടുതാതെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുക... ഞാനും പറിഞ്ഞേണ്ടാളാം... കാരണം ഏററിവും കുടുതൽ സഹകരിയ്ക്കുന്നതു രോഗിയാണല്ലോ...‘

കേട്ടതോരു സ്വപ്നമായിരിയ്ക്കുന്നേ എന്ന ആശയേണ്ട ഞാൻ എഴുന്നേറ്റി. ഏടത്തിയുടെ മുഖത്തു ഞാൻ നോക്കിയില്ല. മുൻകൂടു പുറത്തിനാഞ്ഞിയ ഏടത്തി പൊട്ടിക്കരിഞ്ഞു. ഞാനും വിചാരിച്ചു, കരയടക്ക, അതിനാണു വിധിയെങ്കിൽ, എന്തു ചെയ്യാൻ പറിയും. സംഭവിയ്ക്കാനുള്ളതു സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കരച്ചിൽ കെട്ടുങ്ങി.

‘ ഏടത്തീ... ദെരുമായിട്ടിരിയ്ക്കുന്നു... എല്ലാം നേരിട്ടല്ലോ പറിയു.... ചേട്ടേൻ സമാധാനിപ്പിയ്ക്കുന്നതു ഏടത്തിയാണോ...‘

‘ എന്നാലും എൻ്റെ വാസ്തുക്കുടാ... ഞാനൊരുത്തിയാ ഇതിനൊക്കെ കാരണം എന്നോർക്കുവം... എന്നിയ്ക്കുന്നില്ലടാ...‘

‘ ആരു പറഞ്ഞു... ചെലപ്പും... നമുക്കെല്ലാവർക്കും കൂടി കിട്ടിയ ശിക്ഷയാരിയ്ക്കും... എൻ്റെ തെററ്... ഏടത്തിയുടെ പാളിച്ചു... ഏട്ടെൻ്റെ ദു:സ്വാംവം... അനുഭവിയ്ക്കുന്നതു തന്നേ... ‘ ഞാൻ ഏടത്തിയുടെ കണ്ണു തുടച്ചു.

‘ നമ്മളും തളർന്നാൽ ..ചെലപ്പും ചേട്ടും എന്നേയ്ക്കുമായി തളർന്നു പോകും... അതുകൊം... നമ്മളും ഇനി... ചേട്ടെൻ്റെ ശക്തി... എല്ലാം ഭേദമാകുന്നതു വരെ... ചെലപ്പും... ഡോക്ടർക്കും തെററു പറിയതാരിയ്ക്കും... സംശയമനുണ്ടോ കൊച്ചുഡോക്ടർ പറഞ്ഞത്...‘

‘ ഒരും... ‘ അവർ യാത്രികമായി മുളി.

വാർഡിലെത്തിയപ്പോൾ ഞങ്ങൾ മുഖത്തു പ്രസന്നത വരുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. ഞങ്ങൾ നേനും മി ടിയിലും. കുറച്ചു കാത്തതിനു ശേഷം ചേട്ടും ചോദിച്ചു.

‘ എന്നാരം... കുഴപ്പം വല്ലതും...?...‘

‘ എയ്യ... അങ്ങനൊന്നുമില്ല... പിനെ ഒരാഴ്ചത്തേയ്ക്ക് നടവിനൊരു പ്പാറ്റുർ... അതു കഴിഞ്ഞു പോകാമെന്നു പറഞ്ഞു....

‘ ഒരും... എന്നിയ്ക്കു സംശയം ഒരു രാഖേന്നടാ... എൻ്റെ കാലുകൾ അനങ്ങാതിരുന്നപ്പും തോന്തി... ഒരു കല്ലേൻ്റെ നടവിച്ചു പിന്നെതായിട്ട് ചെറിയ ഒരോർമ്മയോ... തലേം ഒരു കല്ലിൽ ഇടിച്ചാരുന്നു അതോടെ മയങ്ങിപ്പോയി.... പിനെ കളജും...‘

‘ പേടിയ്ക്കാനൊന്നുമില്ല... നടവ് അനകരുതെന്നു ഡോക്ടറു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞു...‘ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ ഒരും.... എന്നിയ്ക്കു പേടിയില്ല... കിട്ടാനുള്ള ശിക്ഷ കിട്ടി... അതു തന്നേ... അതേതു ഞാനിവജ്ജോഡു... ഇവളുടെ മനസ്സു വേദനിയ്ക്കുന്നതു ഞാൻ കി ല്ലു... അപ്പും എന്നിയ്ക്കും ഒരു വേദന ഇരിയ്ക്കുന്നു മുപ്പരു വിചാരിച്ചു കാണും...‘

‘ എൻ്റെ പൊന്നേട്ടും... എൻ്റെ മനസ്സാർിയ്ക്കുല്ലും നോന്നിട്ടില്ലും... ഏട്ടും എന്നെ വിശ്വസിയ്ക്കുന്നു... ‘ വിതുവിക്കും... ഏടത്തി ചേട്ടെൻ്റെ തുള്ളുവിയ കണ്ണുകൾ തുടച്ചു.

ഉച്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നിരീയ ആളുകളുമായി കാർ തിരിച്ചേത്തി. അമ്മയും പെദ്ദെന്നാരും കരഞ്ഞുകൊം ഓണു വന്നു. ആകെ ഒരു സ്വഹിതം. ചേട്ടേൻ പ്പാറ്റുർ ഇടാൻ കൊ കുപോയതു നന്നായി. ഞാൻ അച്ചരന്നേയും ഏടത്തിയുടെ അച്ചരന്നേയും വിളിച്ചു മാറി നിർത്തി കാരും പറഞ്ഞു.

‘ അച്ചരൻ നേനു മാത്രം പറഞ്ഞു.

‘ എല്ലാം ഇഷ്യരനിലപ്പിക്കുക... അതേനേ...‘

ഒരാഴ്ച വേദന തിന്നിട്ടും ഓന്നും സംഭവിച്ചില്ല. ഏടൻറെ കാലുകൾ കുടുതൽ നിശ്ചലമായി. ഏടത്തി കുടിരുന്നു. പെങ്ങമ്മാർ മാറി മാറി വന്നു സഹായിച്ചു. വീടിൽ അമ്മയിരുന്നു കരഞ്ഞു. ഏടത്തി ചേടൻറെ അരികിലും. പകോഡ താനൊന്നു തീരുമാനിച്ചു. ജീവിതത്തെ നേരിട്ടുക.

ര കു ദിവസം കട തുരന്നില്ല. മുന്നാം ദിവസം അചരൻ കടതുരക്കാൻ പോകുമ്പോൾ ചേടൻ പറഞ്ഞു, നിർബന്ധിച്ചു, എന്നോടും കൂടെ ചെല്ലാൻ. ചേടൻറെ നടവു തളർന്നപ്പോൾ അചരൻ മനസ്സാണു തളർന്നത്.

ശരീരം മുഴുവനും മുറിവും വെച്ചുകൈടുമായി കിടന പൊന്നപ്പുൻ ഒരു കുഴപ്പവും കുടാതെ ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആശുപത്രി വിട്ടു.

ഞാനും അചരനും കുടി കടയിൽ പോയിത്തുടങ്ങി. ഏടത്തി ചേടൻറെ അരികിലും. എൻ ചുമതലകളേപ്പുറി ഞാൻ കുടുതൽ ബോധവാനായി. എന്നെന സഹായിയ്ക്കാൻ ഗണേഷൻ ഉ അയിരുന്നു. ടാണിലേ നല്ല കടകളിലെബാനായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെത്. ആദ്യത്തെ ര കു ദിവസങ്ങൾ കൊ എനില്ലതു മനസ്സിലായി. അചരൻ തളർന്ന മട്ടായിരുന്നു. എല്ലായിടത്തും ഓടാൻ ഞാൻ മാത്രം. പരിശമിച്ചപ്പോൾ മനസ്സിലായി. കുഴവും നന്നായി നടത്താമെന്ന്. അചരൻ എനെ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന കടകളിൽ പരിചയപ്പെടുത്തി. ഞാൻ അങ്ങനെ ബിസിനസ്സുമായി ഇഴുകിച്ചേർന്നു. പറിത്തം ഞാൻ മരിന്നു. വീടിൽ നിന്നുമുള്ള യാത്രയെഴുപ്പാൽ താലുക്കാശുപത്രിയിൽ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടു വയിലു കുറേ ദിവസത്തേൽ എൻറെ കുടുക്കാർ എല്ലാവരും, വിലാസിനി വരെ സഹായിക്കാനെന്തി. എല്ലാവർക്കും ഞങ്ങൾക്കു സംഭവിച്ച ദുരന്തത്തിൽ വേദനയു വയിരുന്നു. കാരണം അചരനെ ശ്രാമത്തിൽ എല്ലാവർക്കും ബഹുമാനമായിരുന്നു.

അചരൻ ചരക്കടക്കാൻ പോയ ഒരു ദിവസം ഗണേശൻ അപകടം ഉ വയൽ വിവരിച്ചി പാഠത്തു. പൊന്നപ്പുൻ ആശുപത്രിൽ വെച്ചു ഗണേശനോടും കുണ്ടുനോടും പറഞ്ഞതായിരുന്നു.

വീടിൽ നിന്നും ദേശ്യപ്പെട്ടിരഞ്ഞിയ ചേടൻ യാത്രയ്ക്കിലെ ഹൈവേയിൽ ക ഒരു കളളുഷാപ്പിൽ കേരി. ര മുന്നു കുപ്പിയെക്കിലും അകത്താക്കിക്കാണും. ഇങ്ങനേപ്പോൾ ആടുന്നു വയിരുന്നു. വളരെയധികം നിർബന്ധിച്ചുകൂടിലും പൊന്നപ്പുൻ ഒരു ഫ്ലാസ്റ്റിൽ നിർത്തി. കുറേ യാത്ര തുടർന്നപ്പോൾ മഴ തുടങ്ങി. ജീപ്പിന്റെ മുന്പിൽ അരികിലിരുന്ന് മഴ നന്നായിട്ടു നന്നാതു. ഇടയ്ക്കു തെരിപ്പാട്ടും.

കൊടുങ്ങല്ലുരമേട പുരോന്നു കാണണം
ഇടനാടൻ ചക്ക പോളന പോലെ
മെരാടുവുറിലേ മെരുചിക്കണ്ണാലോ
കൊടുങ്ങളി പോലതേത പുറുകാണാം

കൊടുങ്ങല്ലുരമേട കൊതമൊന്നു കാണണം
കൊടുരക്കട്ടു തൊറന പോലെ
കൊടുരക്കട്ടിലു നമ്മളു കേരിയാൽ
അട കൊള്ളത്തിലു പോയ പോലെ ‘

എല്ലാ കൊതമാഹാത്മ്യങ്ങൾ മാത്രം. കുറേ പുരപ്പാടു പാട്ടു കേട്ട സഹിക്കപ്പോൾ പൊന്നതു.

‘ ചേട്ടാ... ദൈവങ്ങളേം ദേവിമാരേം വെറുതെ വിടേയ്ക്കു... അവരേ തൊടുകളിയ്ക്കുന്നത് അവർക്കില്ലെപ്പെട്ടതില്ല...’

‘ നീ പോടാ... കൊടുങ്ങല്ലുരമ്മയ്ക്കു തെരിയാടാ ഇഷ്ടം... അവരുടെ കൊതം നല്ല മുശ്ശുശ്ശൻ ദെറിയാറിയ്ക്കും.....ദേവിയാകുന്നും ഇഷ്ടം പോലെ സൗകര്യത്തിനു കൊതം അയയ്ക്കുകേം മുറുക്കുകേം ചെയ്യാലോ.. എന്തു രസാരിയ്ക്കും... കുനിച്ചു നിർത്തി അടിച്ചു പറപ്പിയ്ക്കാൻ....അഭേദം...’

‘ എൻ്റെ ചേട്ടാ.. ഇപ്പറോന്ത് മനുഷ്യനു തെരി പിയാൻ ഒരു കാരണം മാത്രാ... അല്ലാതെ ഒരു ദൈവത്തിനും ചീതവിളി ഇഷ്ടമല്ല... അതു ചെകുത്താനുള്ളതാ...’

‘ നീ പോടാ... നേനക്കൊരു മെരും അറിയത്തില്ല... നീ വ 1 ചവിട്ടി വിട്ടോ.. പൊലയാടിമോനേ...’

പിനെയും ചേട്ടൻ പുരസ്കാരവു തുടങ്ങി. എല്ലാം കൊതമയം തനേ. കുറേകഴിഞ്ഞപ്പോൾ മഴ ഒരുംബന്നും സ്ഥലത്തെയ്ക്കുള്ള വഴിയിലായപ്പോൾ വ ഇയുടെ സ്വപ്നില്ല കുറഞ്ഞു. ആ കല്യകിനടുത്തതിയപ്പോൾ ചേട്ടൻ പറഞ്ഞു.

‘ എന്താടാ നിന്റെ വ തീർ... ആക്സിലേററിലേഡാ... ചവുട്ടി വിഭാടാ...’

പറയുകയും കയ്യുത്തിച്ചു പൊന്നപ്പുണ്ട് ചുമലിൽ ഒരിയും തളള്യും. ഓർക്കാപ്പുറത്തായിരുന്നതു കൊ സ്റ്റീയറിഞ്ഞാനു വെച്ചി. ടാർ റോധിൽ കുറേ ചെളിയും മണ്ണും കുഴന്തു കിടന്നിരുന്നു. വ 1 നേനു തെനി, പൊന്നപ്പുണ്ട് ദേശക്കു ചവിട്ടി, പക്ഷേ വ 1 നേരെ നിന്നില്ല. തെനി ചെന്ന മുൻവശം കല്യകിലിട്ടിച്ചു. അതെ വലിയ ഇടിയോനുമായിരുന്നില്ല. സീറിന്റെ അതികിലിരുന്ന കയ്യുകാട്ടി പാട്ടു പാടിക്കൊ തൃനു ചേട്ടൻ തെരിച്ചുപോയി. പൊന്നപ്പുണ്ട് തലയും കാലും എവിടെയൊക്കെയോ മുടി. സ്റ്റീയറിഞ്ഞിൽ തലവെച്ചു അവൻ അല്ലെം കിടന്നു. അപ്പോഴേയും എതിരെ ഒരു ലോറി വന്നു. അവർ വ 1 നിർത്തി, അവനെ കുല്യകി വിളിച്ചു. വിവരങ്ങൾ ചോദിച്ചു. പൊന്നപ്പുണ്ട് വെള്ളം പേണമെന്നു പറഞ്ഞു. കുടിയ്യാൻ അവരുടെ വ തിലും ഉ അയിരുന്നത് ഒരു കുപ്പി കള്ളായിരുന്നു. ഒരു കവിള്ളു കുടിച്ചപ്പോൾ മി വമനായി. അപ്പോളാണു അവൻ പറഞ്ഞത് കുടെയു അയിരുന്ന ആളു തെരിച്ചുപോയെന്ന്. അവർ അപ്പിടെയൊക്കെ നോക്കി. പിനെ കല്യകിന്റെ താഴെ തോട്ടിൽ നോക്കി. കുറച്ചു മശബേജ്ഞം ലഭിച്ചുപോകുന്നതല്ലാതെ തോട്ടിൽ വെള്ളമു അയിരുന്നില്ല. തോട്ടിന്റെ ഒരുക്കിൽ ര കു മുന്നു കരിക്കല്ലുകൾക്കിടയിൽ അബോധാവസ്ഥയിൽ അവർ ചേട്ടനേ കൈ തതി. ശ്രാസമു അയിരുന്നതു കൊ അവർ പൊക്കിയെടുത്ത ലോറിയിലിട്ടു. ര കുപേരെയും കുട്ടി ആശുപത്രിയിലെത്തിച്ചു അവർ സ്ഥലം വിട്ടു.

കള്ളാണോ ദേവിയാണോ ചേട്ടനേ, അല്ല ഞങ്ങളേ ശിക്ഷിച്ചത് എന്ന് എനിയ്യിഞ്ഞുകുടാ. ഏതായാലും വരാനുള്ളത് വന്നു. ഇന്ന നേരിടുക തനേ, ഞാനുറിച്ചു.

ഒന്നര മാസം പ്രാസ്തുവിൽ കിടന്നപ്പോൾ നടക്കിന്റെ പൊട്ടൽ കുടിച്ചേർന്നു. പക്ഷേ ഞരവുകൾ നിർജ്ജീവമായി, ചേട്ടൻ കാലുകളും. നടവ് അനക്കാമെന നിലയായപ്പോൾ ഞാൻ ചേട്ടനേ ക്രിസ്ത്യാനി കന്യാസ്ത്രികൾ നടത്തുന്ന വലിയ ഒരു സ്വകാര്യാഗ്രഹ്യപത്രിയിൽ കൊ കു പോയി. നാട്ടിൽ നിന്നും വലിയ ദുരമില്ലായിരുന്നു ആ ആശുപത്രിയിലേയ്ക്കു എന്നതൊരു വലിയ സ്വകര്യമായിരുന്നു. വിലകുടിയ എല്ലാ പരിശോധനകൾക്കു ശേഷം അവരും പഴയ അഭിപ്രായം ശരിവെച്ചു. പരസ്പരായമില്ലാതെ ചേട്ടനിനി ജീവിയ്യാൻ പറിത്തില്ല, കിടക്ക മാത്രം ശരണം, അരിയ്ക്കു കീഴ്ചോട്ടു ഉപയോഗശൃംഗാരമായിരിയ്ക്കുന്നു. ര എഴ്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ വടക്കൻ കേരളത്തിലേ ഒരു പേരുകേടു ആയുർവേദവൈദ്യനേ കൊ കു വന്നു കാണിച്ചു. കാര്യങ്ങളെല്ലാം കേട്ടതിനു ശേഷം, രോഗിയേ വിശദമായി അദ്ദേഹം പരിശോധിച്ചു. അവസാന വാക്കായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

‘ ധനനരീടെ അനുഗ്രഹമു കുകും എന്ന് നോം വിശ്വസിയ്ക്കുന്നു... ഒരു... ആരു മാസം ... ഇയാൾ നമ്മുടെ വെദ്യസാലയിൽ കിടക്കട്ടേ... പരസ്പരായമില്ലാതെ പ്രാദാമികാവസ്യങ്ങൾ നടത്തുന്ന സ്ത്രിതിയെക്കില്ലുമാക്കിത്തരാമോ എന്നു നോം നോക്കാം... വാക്കു പരയുകയല്ല... വിശ്വാസം മാത്രം... പിനെ, ചെലവു കുടും... സമ്മതമാണെങ്കിൽ... അടുത്താഴ്ചു... നമ്മുടെ വ തിലും ആർക്കാരും രോഗിയേ ഇവിടുന്നു കൊ കു പോകാം... പ്രത്യേകം തയാറാക്കിയ ഒരു കട്ടിലുമായി നമ്മുടെ ആർക്കാർ വരും... ഇതു ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് പിടിയ്ക്കുവോന്നിയത്തില്ല.... അത് നിങ്ങെ കാര്യം... എന്തു പരയുന്നു...’

‘ സമ്മതം... പരിപൂർണ്ണ സമ്മതം...ആശുപത്രിക്കാരെ ഞാൻ നോക്കിക്കോളാം... നമ്മുടെ രോഗിയേ എങ്ങനെ ചികിത്സിക്കണമെന്നു നമളാണു തീരുമാനിയ്ക്കുന്നത്... ഇവരല്ല..’

ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ ഇദ്ദേഹം ചടിപ്പിയേ ... ആരു... അനുജനാനല്ലോ... നോം നേനു കുടി പരയുന്നു... രോഗി മറുള്ളവരെ കാരുമായി ബുദ്ധിമുടിയ്ക്കുതെ ജീവിച്ചിരിയ്ക്കും എന്നൊരു ഗുണമേ പ്രതീക്ഷിയ്ക്കു തുള്ളു... ഇയാൾ പടികുത്തിയെക്കില്ലും നാലു ചുവടു നടന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഭാഗ്യം... ദൈവാനുഗ്രഹവും... ദേവി... ധനതരി...’ വെദ്യർത്തിരുമേനി കണ്ണടച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. എന്നതൊക്കെയോ കണക്കുകൾ കുട്ടിയതിനു ശേഷം അദ്ദേഹം ഒരു ഞായറാഴ്ചു ഉച്ചല്ല പന്ത് കുമണി എന്നു തീരുമാനിച്ചു. തീയതിയും പറഞ്ഞു.

‘ കുടെ എടു പേരു നിൽക്കണമോ...?...’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ നമുക്ക് ആരും തനേ വെണമെന്നില്ല... പിനെ നിർബന്ധമാനക്കിൽ... രോഗി മതിയാകും... അയാൾ വെറുതെ പേരിനു നിൽക്കുക മാത്രമേ ഉ വബു... എല്ലാം നമ്മുടെ ആർക്കാർ കയ്ക്കാരും ചെയ്തോളും... മരിഡാരശ ശരീരത്തിൽ തൊടാൻ നോം അനുവദിയ്ക്കുകയില്ല... പ്രകതായി പറഞ്ഞതാൽ... നിങ്ങൾ രോഗിയേ ഒരു നിലയിൽ എനിയ്ക്കു കയ്യമാറുന്നു. നോം വേരാരു നിലയിൽ നിങ്ങൾക്കു തിരിച്ചു തരുന്നു. അതേന്തേ...’

വെദ്യർത്തിരുമേൻ പോയ ഉടൻതനേ ചേടൻ വീടിൽ പോകണമെന്നു വാൾ പിടിച്ചു. ഒരു ശവം പോലെ എന്തിനിങ്ങനെ ഇവിടെ കിടക്കണം, പണചെളവും ബുദ്ധിമുട്ടും. അതുമൊക്കെ എല്ലാവരും സഹായിക്കാനു കയറുന്നുകില്ലോ, പിനെ എല്ലാവരും അവരവരുടെ കാര്യങ്ങൾക്കു പോയി. അവരെ കുറിം പറയാൻ പറിത്തില്ല, മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞില്ലോ അക്കൻ നിരാഗയിൽ, അമു കരച്ചിലിൽ, ഏടത്തി ജീവചരവം പോലെ, പ തെത ആ പ്രസർപ്പും വാചാലതയും ഏടത്തിയുടേയിരുന്നോ എന്നു പോലും തോന്തിപ്പോയി. എകിലും രാപകലില്ലാതെ അവർ ഏടുനേ നോക്കി.

കിടന കിടപ്പിൽ മലമുത്രവിസർജ്ജനം നടത്തുന്ന ഒരു രോഗിയേ ഇതെ കാര്യമായി മടപ്പില്ലാതെ ശുശ്രൂഷിയ്ക്കുന്ന ഏടത്തി, ആശുപത്രികളിലെ നെംസ്യമാർക്കും കന്യാസ്ത്രികൾക്കും വരെ ഒരു അതൃതമായിരുന്നു. ഏടത്തി ഒരു പുണ്യവത്യാൺ എന്നു വരെ അവർ പറഞ്ഞു. ചെയ്ത തെറിനു പ്രായച്ചിത്തമായി അവർ സ്വന്തം ജീവിതം ഹോമിയൂക്കയാണ് എന്ന സത്യം എനിയ്ക്കു മാത്രം മനസ്സിലായി.

അന്തിയൽ തോൻ കടയടച്ചിട്ട് ആശുപത്രിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ സംസാരമദ്ദേശ്യ അവർ അതു പറഞ്ഞു.

‘ ഏടത്തി ഇനി ഒരാഴ്ച വീടിൽ പോയി നിൽക്ക. വെറുതേ ഇവിടെ നിന്ന് ബുദ്ധിമുട്ടി ശരീരം കളയ ...’

‘ എന്തേ ഏടുനു ഗുണമില്ലാതെ ഇതു ശരീരം ഇനി അങ്ങു നശിച്ചുപോഞ്ച.... എന്തേ ഒരുത്തീടു നടപ്പുഡോഷം.. പാവത്തിന്തേ ഇതു കെടപ്പെന്തേ കാരണം...’

‘ അതൊക്കെ വെറുതെയുള്ള തോനലുകളും... എത്രയോ പെഴു പെണ്ണുങ്ങെട ഭർത്താക്കന്നൂർ സുവമായി ഓടിനുന്നു മറിയുള്ള പെണ്ണുങ്ങെട പെഴപ്പിയുന്നു. .. അവർക്കൊന്നും ഒരു കുഴപ്പോമില്ല....’

‘ നിനേനാട് തർക്കിയ്ക്കാൻ തോനില്ല... തോൻ എന്തേ വിശ്വാസം പറഞ്ഞു.... തോനിനി ഏടുനേ വിട്ട എന്തും പോവില്ല... ക്രായം...’

പിനെ തോൻ ആ വിഷയം പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

ഇതിനിടയ്ക്ക് ചേടൻ പഴയ കുറികൾ പലരും കടയിൽ വന്ന് എത്തി നോക്കിയിരുന്നു. ഗണേഖൻ പറഞ്ഞു, ഇവരോക്കെയായിരുന്നു ഏടൻ കാശു മുഴുവൻ അടിച്ചു മാറിയതെന്ന്. ഒരു ദിവസം ഒരുത്തൻ വന്ന് നുറു രൂപ ചോദിച്ചു.

‘ കൊച്ചുമാതലാളീടു അനിയന്ത്രണം... ഒരു നുറു രൂപാ വേണാരുന്നു....’

‘ നുറുരൂപയോ... എന്തെടപാടിൽ... താനാരം...’

‘ അതു തന്ത്ര ചേടൻ മാതലാളിയും... ‘ അപ്പോൾ ഗണേഖൻ എന്തേ ചെവിയിൽ പറഞ്ഞു.

‘ ഇവൻ ചേടൻ ഒരു കുറിയാ...കു നാ...കരണക്കുറിയെല്ലാം കൊടുത്താ മതി....’

തോൻ അച്ചറേ നോക്കി, കണക്കു പുസ്തകത്തിൽ നോക്കിയിരുന്നു. കടയിലുള്ള ഒരേ ഒരു ജോലിക്കാരൻ അർത്ഥം പെച്ച ചിത്രയുന്നു. തോൻ പറഞ്ഞു.

‘ ഇത് തോൻ കയ്ക്കാരും ചെയ്തേരാളാം.... ‘ തോൻ അവനേ കടയുടെ പുരുതേക്ക് വിളിച്ചു മാറി നിർത്തി സ്വകാര്യമായി പറഞ്ഞു.

‘ മോനേ ഇത് ചേടൻ മാതലാളിയല്ല... അനിയൻ മാതലാളിയാ.... ഇനി നിന്തേ ഇതു കു കു തളളിക്കൊ കു കടേടെ അടുത്തെങ്ങനും വന്നു... നിന്തേ കൊതത്തിൽ തോൻ കൈതച്ചക്കെ ഇടിച്ചു കേരിയും... പോയി വേറേ വല്ലോനേം തപ്പ്. പോടാ... നാഥമില്ലാതെ ശവങ്ങളും..’

എന്തേ മുഖം ക പ്പോൾ അവനു മനസ്സിലായി തോന്തര ശരിയല്ലെന്ന്. പിനെ ആ വകകളെയെന്നും കടയിലേയ്ക്കു ക ട്രിലി.

ഒരു ദിവസം ഒരു സ്ത്രീ കടയിൽ വന്നു. ഒരു മുപ്പതു വയസ്സു കാണും. കാണാനും കൊള്ളാം. ഒരു ചരക്കു തന്നേ. പക്ഷേ ആ മട്ടും ഭാവവും, അതു പതിയായി തോനിയില്ല. ഒരു പോക്കുകേസു പോലെ. ആ, ആരാധാലും നമുക്കെന്തോ. വന്നയുടെ അവർ അച്ചരെ നുനു നോക്കി. ജോലിക്കാരനേയും എന്നേയും നോക്കി നുനു ചിത്രച്ചു. പിനെ സാധനങ്ങൾ പറയാൻ തുടങ്ങി. ലിസ്റ്റു കേട്ടപ്പോൾ നല്ല പണമുള്ള കുടുംബത്തിലേതു പോലെ തോനി, അതെയും സാധനങ്ങൾ അവർ പറഞ്ഞു. തോൻ ലിസ്റ്റുചുതി കണക്കുകൂട്ടി ജോലിക്കാരൻ കയ്ക്കി കൊടുത്തു. സാധനങ്ങൾ ഏടുക്കുവേം ജോലിക്കാരൻ എന്തേ ചെവിയിൽ പറഞ്ഞു.

‘ വാസ്യുടാ ഇത് കേസു വേബോയാ... ചേടൻ ഇടപാടുകാരിയാ... കിട്ടാക്കടമാ... സംസ്ക്രമേരി...’

‘ ബാന്ധുമേരിയോ.. അതെന്നു ഇവർക്ക് ബാന്ധു കസനിയാം...?’

എനിയ്ക്കാദും പിടിക്കിട്ടില്ല. അപ്പോഴേയ്ക്കും ചായ കുടിയ്ക്കാൻ പോയ ഗണേഖൻ കേരി വന്നു.

‘ വാസ്യുടാ.. ഇതും ചേടൻ കയ്ക്കീൻ കാശു ചോർന്നു പോകുന്ന ഒരു വായരാ...’ ഗണേഖൻ പറഞ്ഞു.

‘ വായോ... തെളിച്ചു പറ.. എന്തേ ഗണേഖൻ...’

‘ എടാ.. എവളീ ടാണിലേ.... പേരുകേട്ട ഒരു....ഉത്തരകാരിയാ...’

‘ അവരുതുകോ കൊടുകോ... എന്നു വേണ്ണേലും ചെയ്തോടെ....അതിനു നമുക്കേന്തോ...?...’

‘ ഓ.. എടാ പൊട്ടാ... നിന്റെ ചേട്ടും എവരെ വായും കൊതേരാം വെല്ല പട്ടമാരുന്നേന്നു കേട്ടത്... ആ വകേൾ എവള് വീടിലേരുള്ളാളെ സാധനങ്ങളു മുഴുവനും ഓസുകാരുന്നു.... എവരെ കവക്കെടുയോളും... ബെസ്റ്റാ.. അതു ര കും... നിന്റെ ചേട്ടൻ്റെ ഒരു പറുപടിയാ.... ഏടപെടുന്നും സുക്ഷിക്കണം... നാറുന നാക്കാം.

‘ സും... അതു ശരി...’ സാധനങ്ങൾ വായ്ക്കു ചെയ്തു കഴിഞ്ഞ ഞാൻ ബില്ലു കൊടുത്തു.

‘ ഇതെന്തോ...?’

‘ ബില്ല്... ഇതേതു രൂപം.. ആ ഇരിയ്ക്കുന മൊതലാളീടെ കയ്യി കൊടുക്കുവം.. മുപ്പും ഇതേലോരു സ്ഥാവു കുത്തും.. അതുവാങ്ങി ഇങ്ങു തന്നാം... സാധനങ്ങളുമായിട്ട് ചേച്ചിയ്ക്കു പോകാം...’

‘ രൂപായോ...നീയാരം...’

‘ അയ്യോ... മനസ്സിലായില്ല അല്ലോ...ഞാൻ പാവം ...കൈച്ചു മൊതലാളി....’

‘ മറേ മൊതലാളി എവരെ... ?...’

‘ മുപ്പും ... അമേരിയ്ക്കേ വരെ പോയിരിയ്ക്കും... മറിന്നാളു ചെലപ്പും വരുമാർിയ്ക്കും..’

ഞാൻ അച്ചനേ നോക്കി. നന്നാം സംഭവിയ്ക്കാത്ത മട്ടിൽ അച്ചൻ ഇരിയ്ക്കുന്നു. ഓ, അപ്പോൾ ഇത് അച്ചനും കൂടി അറിഞ്ഞുകൊ കൂളി കളിയാരുന്നു അല്ലോ.

‘ നീയെന്താ മനുഷ്യനേ ഉള്ളശിയാക്കുകാം... ഓ... എതായാലും കുറിച്ചേര്... സാധനങ്ങളു താ പോട്ടേ...’

‘ ചേച്ചി കാശു കൊടുത്തിട്ടു വാ...’

‘ കാശിന്റെ കാര്യം മറേ മൊതലാളിയിരിയാം...’

‘ എക്കിൽ മറേ മൊതലാളി വനിട്ക് സാധനം കൊടെ ദയാ മതി....’

‘ എടാ... എന്നെ നിന്മക്കരിയത്തില്ലോ... നിന്റെ മറേ മൊതലാളിയോടു ചോദിച്ചു നോക്ക്... അയാക്കരിയാം... അല്ലെൽ ഒ ഇരിയ്ക്കുന വെല്ലുമൊതലാളിയോടു ചോദിയ്ക്കു... ഫലോ... കളിയ്ക്കാൻ വരുന്നോ മേരിയോട്...’

അവരുടെ ശബ്ദം ഉയരാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആളുകൾ ശ്രദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ ചുറ്റും നോക്കി. എനിക്കെന്തെന്നും നിയന്ത്രണം വിടുന പോലെ. അച്ചനും എഴുന്നേറുന്നു.

‘ വാസ്തവം...’

‘ അച്ചനവിടിയ്ക്കു... ഇത് ഞാൻ കയ്ക്കാരും ചെയ്തോളാം....’ ഞാൻ ഉറച്ച ശബ്ദത്തിൽ പറഞ്ഞു.

‘ നീയെന്നെ കയ്ക്കാരും ചെയ്യാറായിട്ടില്ലെന്നു കൊച്ചുനേ... അതിനു നിന്റെ ഓ ഇത്തിരി കുടുമ്പണം...’

അവർ കടയുടെ മുമ്പിലേയ്ക്കിങ്ങി നിന്നു. ഞാൻ മെല്ല ചാക്കു മുറിയ്ക്കുന കത്തി കയ്യിലെടുത്തു. എന്നിട്ക് ഞാനും മുമ്പിലേയ്ക്കിങ്ങി.

‘ നിങ്ങൾക്കരിയോ.. നാടുകാരേ... ഇവൻ്റെ ചേട്ടു എന്റെ വീട്ടി വരാത്ത ദൈവസങ്ക്രിയിലുംരുന്നു....’

‘ ആളുകൾ ചിരിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. എന്റെ ഉള്ളംകാലിൽ കൂടി ഒരു വിധയൽ കേരി. ചാടി ഇടതു കയ്ക്കോ ’ അവരുടെ കഴുത്തിനു കുത്തിപ്പിടിച്ചു.

‘ പന്നൊലാലയാടി മോളേ.. നീ വെല്ല ഉത്തരകാരിയാണെങ്കി.. ഞാൻ അതിലും വെല്ല കൊടുക്കാരുന്നു.... ഇനി നീ നാക്കെടുത്താ അതു ഞാനിവിടെ അതിഞ്ഞിട്ടും...പോടാി....’

ഞാൻ കത്തി ഉയർത്തിപിടിച്ചു. ഗണേശൻ ചാടിയിരിക്കു എന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും കത്തി വാങ്ങി. പിനെ അവരുടെ കഴുത്തിലേ പിടി പിടുവിച്ചു. അവർ ശാസ്ത്രമുത്തു, നന്ന ചുമച്ചു, സാരിതുംബേദുത്ത് അരയിൽ ചുറിക്കുത്തി, എന്നിട്ക് വീ കും തുടങ്ങി.

‘ ഫാ... നീയെന്നെ ലെത്തും.... ഹോട്ടാ കൊച്ചുനാണി...എടാ, എന്റെ കൊതത്തിന്റെ ഒരു മുലേക്കൊള്ളാനില്ലെന്നു നീ... നിന്റെ മറിവെന്നു ലോ...ചേട്ടു... അവനെന്നെന്നു...’

ഗണേശനേ വലിച്ചുരിഞ്ഞിട്ട് ഞാൻ മുന്നോട്ടാണ്ടു. വലതു കയ്ക്കിട്ടി അവരുടെ കരണത്ത് ആശേന്താരടി കൊടുത്തു. ‘ഓ’ എന്നു കേട്ട ആ ശബ്ദത്തിനൊപ്പം അവർ തല കരങ്ങി നിലത്തിരുന്നു പോയി. ഞാൻ അവരേ ചവിട്ടാൻ കാലുയർത്തി. ഗണേശനും ജോലിക്കാരനും കൂടി എന്നെ തന്ത്രം. എനിയ്ക്കു ചെക്കുത്താൻ കേരിയ പോലെയായിരുന്നു. പിനെ അവർ മി ഇയിലു. അല്ലനേരും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആളുകൾ പലിയാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ കടയ്ക്കും ദാക്സിഡോ ബൈവർമ്മാർ എന്തോ ഒക്കെ പറഞ്ഞു ചിരിയ്ക്കുന്നു. ഒരാൾ അവരുടെ അടുത്തു ചെന്ന എന്തോ പറഞ്ഞു. അവർ എന്നേഭ്യോന്നു നോക്കി, പിനെ എഴുന്നേറു അവശ്യായ പോലെ നടന്നു. ഞാൻ ജോലിക്കാരനോട് അവരേ തിരിച്ചു വിളിയ്ക്കാൻ പറഞ്ഞു. അവൻ ഓടി

അവരോടെന്നോ ചെന്നു പറഞ്ഞു. സംശയത്തോട് അവർ എന്ന തിരിഞ്ഞു നോക്കി. പിന്നു കടയുടെ മുസ്തിലേള്ളു പന്നു.

‘ ഗണേം.. ആ കെട്ടിരെങ്ങടുത്തു കൊടുത്തേത.... ‘ ഗണേഷൻ സാധനങ്ങളുടെ അവരുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. എൻ പറഞ്ഞു.

‘ ചേച്ചീ... നിങ്ങെ പഴയ എടപട്ടുകളും വെച്ചോ ‘ ഇങ്ങോട്ടിനി വര ഈ വേരു ആളുകളും മനസ്സിലായല്ലോ...വേഗം സ്ഥലം വിഭ്രാജു...’

അവർ കെടുമെടുത്ത് ഒരു ഓട്ടോയും വിളിച്ച് സ്ഥലം വിട്ടു. അതു നോക്കിനിന എൻ ഒരു നെടുവീർപ്പിട്ടു. ഇനി എത്ര എണ്ണത്തിനേ നേരിടേ ഒരുമോ.

എൻ നേരെ അചരന്റെ മേശയ്ക്കിലേള്ളു ചെന്നു. അചരൻ മുറുക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എൻ പറഞ്ഞു.

‘ ഇത്തച്ചൻ നേരത്തെ ചെയ്തിരുന്നേക്കി... ഇതെതം നാണ്ണക്കേടു കുകേലാരുന്നു....’

അചരൻ ദയനീയമായി എന്നേ ഒന്നു നോക്കി, എന്നിള്ളു മനസ്സിലായി, അചരനും ചേട്ടേ പേടിയായിരുന്നുന്നു.

എങ്ങനെയാണെന്നിണ്ടില്ല, വൈകുന്നേരം എൻ ആശുപത്രിയിൽ എത്തുന്നതിനു മുമ്പേ വാർത്ത ചേട്ടെന്നേ ചെവിയിലെത്തി. എൻ ഒരു വേശ്യയേ തല്ലി, ചവിട്ടി, കൊല്ലാൻ നോക്കി എന്നൊക്കെ. ചേട്ടൻ ചോദിച്ചു.

‘ എൻ കാരണം... നിങ്ങളോത്തിരി നാണം കെട്ടു അല്ലോ.... ഇ ബുദ്ധിമുട്ടിയുന്നതും പോരാഞ്ഞ....’ ചേട്ടെന്നേ ശമ്പും ഇടവി. എടത്തി ഭിത്തിയിൽ ചാരി നിന്നു. എൻ അവരെ ഒന്നു നോക്കി.

‘ ചേട്ടൻ ഒന്നും ഇപ്പോൾ വിസ്തരിയു... എടത്തി കേൾക്കും....’

‘ കേട്ടാലും കൊഴുപ്പിലേട്ടാ... എൻ എല്ലാം... അവജ്ഞാടു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു...’

എനിള്ളു തോന്തി അതു വേ ചയിരുന്നു എന്നു.

‘ എന്തിനു... വിനോം അവരെ വിഷമിപ്പിയാനോ...?’

‘ എന്നാലെക്കില്ലും അവജ്ഞനേ വിട്ടേണ്ടും പോകുവല്ലോനു കരുതി... ഇവിടെ എൻ്റെ തീട്ടോ മുന്തോ കോരി .. അവരെ ആയുള്ള കളയ ലോനു കരുതി....’

‘ എന്നിട്ടും.. എന്നു എന്നു പറിയുന്നു....?’

‘ ഓ, അവളു കൈക്കത്തിലു... എന്നേ കൊടു ഒള്ളുന്നു.... നമക്കാടുനേ വീട്ടിപ്പോണും... അവച്ചരനോക്ക് ഇവിടും വരെ വരാൻ പറി... സംഘലം സെക്രട്ടറിയേം വിളിയു... വിവാഹമോചനം ഒന്നേ നടത്തണം... എടാ... അവക്ക ചെറുപ്പും തൊടഞ്ഞീടു ഒള്ളു... ഇ ശവത്തോ കെട്ടിപ്പിടിച്ച കെടക്കാതെ... രക്ഷപെട്ടു... അങ്ങനെന്നെയക്കില്ലും എൻ്റെ മനസ്സിനൊരിത്തിരി ആശാസു കിട്ടുട്ടു...’

‘ എന്നേട്ടും.. ഒന്നു മി ഒത്ര കെടക്കണ്ണോ എ അവരെ...’

എൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. എടത്തി തലയിൽ കയ്യവെച്ച് സഹിക്കുപോലെ നിന്ന് കരയുന്നു.

‘ ഓ... നമുക്കാലോചിയ്ക്കും... നാഭേദത്തനേ ഡിസ്ചാർജ്ജു വാങ്ങാം... ഇങ്ങനെ ഇവർക്കു കാശുകാടുത്തിട്ടും കാരുമില്ലലേഡാ... ബുദ്ധിമുട്ടുന്തർ എടുത്തിയും... ആ കാശു ചെലവാക്കിയാ എടത്തീടു കല്യാണമെക്കില്ലും നമുക്കു പൊടിപൊടിയ്ക്കും...’

എൻ എഴുന്നേറ്റി നടന്നു. എടത്തി എൻ്റെ പുറകേ മുറിയുടെ വാതിലിൽ വന്നു.

‘ വാസ്തവം...’

‘ എന്നേതു...?’

‘ നീഡേയനിയ്ക്കു പുത്തൻ കല്യാണം ആലോചിയ്ക്കുൻ പോകുവാരിയ്ക്കും...’ ഒരു വിളറിയ ചിരി അവരുടെ മുഖത്ത്.

‘ ആ.. വേ വിവനം... ചെലപ്പും ആലോചിയ്ക്കും...’

‘ എന്നാ അതിനു മുമ്പ് സ്വന്തം വീട്ടിലേ കാര്യങ്ങളും കൂടു നോക്കം...അമ്മയ്ക്കു നല്ല ക്ഷീണം ഒ ... എട്ടൻ വീണേപ്പിനെ ആ കണ്ണു തോർന്നിട്ടില്ല... നീ നന്നായി നോക്കണം...’

‘ അതിൽ എടുത്തി വിഷമിയേ...’ എൻ നോക്കണം ... പോരാഞ്ഞിട്ട് വിലാസിനീം....’

‘ പറഞ്ഞപോലെ വിലാസിനീം... അവളേ നമ്മുടെ വീടി നിർത്തിയാലോ...?... അമ്മയേയും തൊന്ത വേ...’

‘ നാഭേ നിങ്ങളോക്കെ അങ്ങു വരികേലേ... ഇനിയെന്നു വേബാരാളു...?’

‘ അല്ലോ... നിങ്ങളോക്കെക്കുടി എന്നേ വേരു കെട്ടിച്ചയയ്ക്കേലേ.. അപ്പും വിനോം... വീട്ടിൽ...?’

‘ അതു എൻ ചിന്തിച്ചില്ല...പക്ഷേക്കി,...അതിനു വിലാസിനി വീടുജോലിയ്ക്കും പോകത്തില്ലലേ...’

‘ അല്ല, വേലക്കാരിയായിട്ടു വേ ... നീ അവക്കാരു പൊടു കൊടുക്കം...’

‘ ആക്കൂടാടു, എടത്തി നോക്കീടു വിലാസിനി മാത്ര ഒള്ളും ഇ ലോകത്തി പെണ്ണായിട്ടു...?’

‘ അല്ലോ, അവളിപ്പും പാതി നിന്റെ ഭാര്യ ആയില്ല....’

‘ എന്നു വെച്ചു...? മനസ്സിലായില്ല...’

‘ എന്നു വെച്ചു....അവടേതായിട്ട് നീ അറിയാൻനി രഹസ്യങ്ങളാണും ബാക്കിയില്ലല്ലോ.... എന്തിനാ ഒരു പെൺഡീസ്... എല്ലാം....’
‘ ഓ..അതു ശരി.... അപ്പും ഞാനൊന്നു ചോദിച്ചോടു... അങ്ങനെയാണെങ്കി.... ഞാൻ വേറൊരു പെൺഡീസ് മുഴുവൻ റഹസ്യം അറിഞ്ഞ മുഴുവൻ ഭർത്താവും ആയിട്ടോ .. അവരേം ഞാൻ കല്പാണം കഴിക്കേണാല്ലോ...’
‘ ആ എന്നിൽയുറയ്ത്തില്ല.... പിനെ... മോൻ ഇന്ന് ടാണി വെച്ച് എത്രൊരു പെൺഡീസ് തല്ലിനോ കൊല്ലാൻ കത്തീം കൊ... ചെന്നേനോ ഒക്കെ കേടുല്ലോ... നീയും താടങ്ങിയോ...’
‘ ആ ശരിയാ.... അതിനിപ്പം എന്തു പറി....?’
‘ കുട്ടംബത്തിനു മാനക്കേടു ഉക്കാതിരുന്നാ എല്ലാർക്കും കൊള്ളാം... നീയിപ്പം പ്രാപ്തിയൊള്ള രാണായി... ഇനി ഞങ്ങെടെയെക്കെ ഉപദേശം കേക്കണം...പറയുന്നത് നല്പതിനാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി അനുസരിയ്ക്കണം..... എനിട്ട് എന്നോടു പറി...’
‘ ഓ.. മനസ്സിലായി.. അപ്പും ഞാൻ വായടച്ചിരിയ്ക്കുന്നു....’
പിനേ ദിവസം തന്നെ ഞങ്ങൾ അമ്മയുടെ പിട്ടു. ര കു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സംഘം സെക്രട്ടറിയേ പിളിപ്പിച്ചു. എന്നെന്നെക്കെയോ ചേടൻ സംസാരിച്ചു. പിനെ ഏടത്തിയുടെ അചരനും അമ്മയും വന്നു. ചേടനുമായി ആലോചനകൾ നടന്നു. വെകുന്നേരം ഞാനും അചരനും കടയടച്ചു വരാൻ കാത്തിരുന്നു. അത്താഴം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എല്ലാവരും ചേടൻറീ കിട്ടുകൾക്കിൽ ഒത്തു കൂടി. ഏടത്തിയേ പിളിപ്പിച്ചു. ഏടത്തി വന്ന വാതിലിനരികിൽ നിന്നു. വെറുമൊരു മു കു സ്ക്രൂസും, ഒരു തോർത്ത് കൊ... മാരു മരച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. ആദ്യം കാണുന്നതു പോലെ ഞാനവരെ നോക്കി. ദു:വത്തിന്റെ പ്രതീകമായി നിൽക്കുമ്പോഴും ആ മുഖത്തെ എശ്വരും പോയിട്ടില്ല. അചരൻ തുടങ്ങിവെച്ചു.
‘ മോഞ്ഞു... ഞങ്ങളിപ്പം നിന്റെ നന്ദിയായിട്ട് ഒരു കാര്യം തീരുമാനിച്ചു വെച്ചിരിയ്ക്കു... നിന്റെ സമ്മതം കൂടി കിട്ടിയാ മതി.... നിന്റെ അചരനും അതു സമ്മതാ....’
‘ ഗീതേ..’ ചേടൻ പിളിച്ചു. അവർ തലയുജർത്തി നോക്കി.
‘ അടുത്താഴച ഞാൻ.. വെദ്യസാലേലോടു പോകും... അവിടെ ഇപ്പും എന്റെ കുടുംബ നിക്കാൻ ആളിന്റെ ആവശ്യമില്ല....’
‘ നീയെന്നതാടാ ...ഇങ്ങനെ പറേഞ്ഞു... അവളെന്നു വേലക്കാരിയാ...’ അചരൻ ഇടയ്ക്കു ചാടി.
‘ അല്ലെဟരാ... പറഞ്ഞത് തല തിരിഞ്ഞു പോയി.... ആദ്യം പറയേ കാര്യം അതല്ലാരുന്നു....’
‘ അല്ല ഗീതേ... എന്റെ കാര്യം ഇങ്ങനെയായി... ഇള കെടപ്പീന് ഞാൻ എഴുന്നേക്കുമെന്ന്... എനിയോരു പ്രതീക്ഷേഷിക്കില്ല... ദൂരി... നീ ഇങ്ങനെ എന്തു പറഞ്ഞാലും കരയാൻ താടങ്ങിയാലോ...’ ഏടത്തി തോർത്തുകൊ... കണ്ണീരു തുടച്ചു.
‘ ഒറവാക്കി പറഞ്ഞാ.... നിനെ ഞാൻ ഇള ബധയത്തീന് ഒഴിവാക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു.... നിന്റെ ഒരു മുള്ളൽ കൂടി കിട്ടിയാ മതി... നാജൈ തന്നേ.. സംഘത്തി കടലാസൊപ്പിടാം...’
എടത്തി ഒന്നും മി യില്ല. ആ മനസ്സിൽ ഏന്നെന്നെക്കെയോ തിരയിളക്കങ്ങൾ നടക്കുന്നതിന്റെ പ്രതിഫലപനം മുഖത്തു ദൃശ്യമായി.
‘ എന്നോ നീ ഒന്നും മി ദത്തെ.... ഇവിടെക്കെടുന്ന നീ ഇനീം കഷ്ടപ്പെടാൻ ഞാൻ സമ്മതിയ്ക്കുല്ലു.... ഒരായുസ്സിന്റെ മുഴുവനും കഷ്ടപ്പെടുത്തീട്ടോ... പിനെ ഞാനും നിനെ ഒത്തിൽ കഷ്ടപ്പെടുത്തീട്ടോ ... ദ്രോഹിച്ചിട്ടുമോ ... എനിയും തിരിച്ചുമുണ്ടാണം കിട്ടാനെക്കില്ലോ... നീ....’ ചേടൻ കണ്ണു നിംഠതു. സ്വരമിടിയതുകൊ തുടരാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
‘ മോഞ്ഞു..’ ഏടത്തിയുടെ അചരൻ പറഞ്ഞു. ‘ അവൻ പറയുന്നതിലും കാര്യോ ... നിന്റെ ചെറുപ്പും ഇങ്ങനെ സരിയുന്നതു കാണുന്നം.. ഞങ്ങളുടെ മനസ്സും നീറുകാ...’
‘ ഞങ്ങൾക്കും വെള്ളമി ഇല്ലാനു കരുത ... കൊരേക്കഴിപ്പം അതങ്ങു മാറും... നീ ഇപ്പും സമ്മതിച്ചില്ലേൽ പിനെ... ആരും നോക്കാനില്ലാത്ത ഒരു കാലം വരുന്നും സക്കടപ്പേടു വിരും....’
പിനേയും ഏടത്തി മഹാനം.
‘ നീയെന്നു മുളിയാ മതി.... ഇള നരകത്തീന് നീ രക്ഷപെടും....’ അമ്മയും പറഞ്ഞു. അല്ലനേരം നിരശമുള്ള പരിനു.
‘ പിനെ.... ഇപ്പും എല്ലാരും... അവരവരുടെ കാര്യം പറഞ്ഞല്ലോ....’ ഏടത്തി ഒന്നു നിർത്തി.
‘ ആ.. മോഞ്ഞു പറി...’ അമു വാർഷിക്കുതേതാട ഏടത്തിയുടെ മുടിയിൽ തച്ചുകി.
‘ എല്ലാരും അവരവരുടെ മനസ്മായാനത്തിനൊള്ള വക കെ തതി.... എന്റെ മനസ്സിനേപ്പറി ആരും ചിന്തിച്ചില്ല....’
‘ അതെന്നു മോഞ്ഞേ നീ അങ്ങനെ പറഞ്ഞു...’ ഏടത്തിയുടെ അചരൻ ചോദിച്ചു.

‘ എനിയ്യീ വീടു മാത്രെ ഇപ്പോൾ അറിയതെന്നാലെങ്കും ഇവിടുതെ അചനും അമേരിക്കൻ പെദ്ദേശമാരും വാസുടനും ഒക്കെ.... എനിയ്യീ സ്നേഹി മാത്രെ തനിട്ടൊള്ളു... ഏടനും എന്നേ ഭ്രാഹിച്ചിട്ടോ ന് എനിയ്യീതേവരേ തോന്നീടില്ല.... ഇപ്പഴം ഏടൻ എറിവും കുടുതല് സ്നേഹിയ്യുന്നത്.... അല്ലെൽ എന്നോടു പോകാൻ പിയത്തില്ലപ്പോം.... ’

എടത്തിയുടെ സ്വരമിടരി. അവർ ഒന്നു നിർത്തി. എല്ലാവരും വാപൊളിച്ചിരുന്നു. തോർത്തെടുത്ത് കല്ലുകൾ തുടച്ചിട്ടുടരുന്നു.

‘ ഈ സ്നേഹം.. ഞാൻ കൊറിച്ചുകാലം കുടി അനുഭവിച്ചോടു... ഈ വീടു വിട്ടു പോയാ... ഇതുപോലെ എന്നെ പുതിയ പീടിലോളജാർ സ്നേഹിക്കുമെന്ന് എന്നാ ഉറപ്പ്... ഞാനിവിടത്തെന്ന ജീവിച്ചു മരിച്ചോളം... അല്ലെന്തെനേ.. എത്രയോ വിധവകൾ ജീവിയ്യുന്നു...അതല്ല... ഞാൻ ആർക്കൈക്കിലും ഭാരമാണേലതു പറ.... ബാക്കി എൻ്റെ കാര്യം’

തോർത്തും കടിച്ചുപിടിച്ചുകൊ എടത്തി അപൂരിതേന്തയ്യോടിപ്പോയി.

‘ അയ്യോ... എവലേക്കും... ഞാൻ മടുത്തു.....എനിയ്യാവതൊ വരുന്നെ ഞാൻ....’

ഏടൻ പല്ലുകൾച്ച ഭേദ്യത്തിൽ തലയിട്ടുരുട്ടി. പകുഷ ആ കല്ലുകൾ നിറത്തെന്നാലുകുന്നു വയിരുന്നു. ആരും ഒന്നും മി തില്ല. എടത്തിയുടെ അചനും അമ്മയും കല്ലിൽക്കണ്ണിൽ നോക്കി.

‘ ഇതുപോലൊരു മരുമോഞ്ഞ നമുക്ക് കിട്ടത്തില്ലടാ.... തകമാ അവള്ട... തകം... എന്നു ചെയ്യാം... തുരുപെടുത്തു നശിയ്യാനാ വിധി...’

അചന്റെ എഴുന്നേറ്റു പോയി, പുരുക്കേ അമ്മയും.

നിസ്താരായനായി കല്ലീരോഴുക്കുന്ന ചേടുകൾ അടുത്ത് ഞാൻ കട്ടിലിൽ ഇരുന്നു.

‘ ചേടു വിഷമിയു.... ഞാൻ പരിഞ്ഞു സമ്മതിപ്പിച്ചോളം... അവരെ ഇവിടെ നിർത്തി കഷ്ടപെടുത്തിയാ ഇഷ്വരൻ പൊറുക്കുകേലാ... ഞാൻ തനേ പിയാം....’

എടുക്കുന്ന കല്ലീരു തുടച്ചിട്ടു ഞാനെന്നുനേറ്റു. വാതിൽക്കലെത്തിയപ്പോൾ ചേടു വിജിച്ചു.

‘ വാസുദാ... നീ ഉഞ്ഞു വനേ...’

ഞാൻ അടുത്തു പെന്നു.

‘ നീ പറഞ്ഞാ.... അവളു കേക്കുമെന്ന് ഒപ്പാണോ....’

‘ ആ....പറഞ്ഞു നോക്കാം...’

ചേടു എന്നേന്ന കാരുമായി ആലോചിച്ചു. എന്നാണു പരയുന്നതെന്നു കേൾക്കാൻ ഞാൻ കാത്തു നിന്നു.

‘ എക്കി... നീ പറയ ...’

‘ ഓം... പറയ എന്ന്... മനസ്സിലായിലേ...?’

‘ ഓം... പറയുന്നിലു...എന്നാലും ഇപ്പഴിങ്ങെന ഒരു മന മാറിം...?’

‘ എടാ ..വാസുദാ.. ഞാനാലോചിയ്യുംരുന്നു....’

‘ എന്നുമില്ല... പൊയ്യോ... നീയാ പൊതപ്പുടുത്ത് കാലേലോട്ടിടേ....’

ഞാൻ ചേടുനെ പുതപ്പിച്ചിട്ടു പുറത്തിരുഡി. എടത്തിയേ അവിടെങ്ങും ക ലി. നോക്കുന്നോൾ അടുകളപ്പടിയിലിരുന്ന ചിന്തയ്യുന്നു. എന്നേക്കു യുടനേ എഴുന്നേറ്റു.

‘ എടത്തി...’

‘ എന്നാടാ... നെനക്കും ഞാൻ പോണ്ണനു തന്നേയാണോ...’

‘ അതിപ്പം... എടത്തിയു...’

‘ പറയുടാ... പോണോന്ന്... ?.. ഈ മനുഷ്യനേ ഈ നെലേലാക്കീട് ഞാൻ പോണോടാ...’

‘ എടത്തി ഇപ്പഴം കെട്ടിയിട്ടു പശുനേപ്പോലെ... ആ കുറിയു ചുറ്റും കെടനു കരഞ്ഞുകാ... ഇതൊക്കെ വിധിയാ...അല്ലാതെ...’

‘ എനിയ്യീനും കേക്കു...’

അവർ മുക്കും പിഴിഞ്ഞ് കുളിമുറിയിലേയ്ക്കു കയറി വാതിലടച്ചു. അതിൽ നിന്നും ഉച്ചതിൽ മുക്കു ചീറ്റുന ശബ്ദം കേട്ടു. ഒന്നു നോക്കിയിട്ടു, ഞാൻ എൻ്റെ മുറിയിലേയ്ക്കും പോയി.

പിന്നതെ ര കു മുന്നു ദിവസം ഞാൻ സ്മാർത്തില്ലായിരുന്നു. കുറേ ദിവസമായി ഞാൻ ചിന്തിച്ചുകൊ ഇരുന ഒരു ബിസിനസ് കാര്യത്തിനു വേ കു കോയപ്പത്തുരു വരെ പോകേ കു വന്നു. നാട്ടിൽ പ്രചുരപ്രചാരമു വയിരുന ഒരു സോപ്പു കമ്പനിയുടെയും ബിസ്കററുകമ്പനിയുടെയും ഏജൻസിക്കു വേ കൊണ്ണു പോയത്. തെങ്ങളുടെ കടയിൽ സാധനം തന്നുകൊ ഇരുന ഒരു വ ക്രാൻഡ് സെയിൽസ്മാൻ പഴിയാണെനിയ്യും വിവരം കിട്ടിയത്. ഈ ര കു കമ്പനികളും നല്ല ഒരു പാർട്ടിയ്യുവേ കു അനേപഷിയ്യുന്നതെന്ന്. ഏജൻസി കിട്ടിയാൽ ഇപ്പോൾ കിട്ടുന്നതിന്റെ മുന്നിട്ടി ലാഭമാണു കുക. ഞാൻ പിന്ന മരിഡാനും ചിന്തിച്ചില്ല. കീടിയ കാശും തപ്പിയെടുത്തു കൊ ഞാൻ സ്മലിം പിട്ടു. അചരനോടു പണ്ണേതപ്പറി അനേപഷിച്ചപ്പോൾ എല്ലാം ചേടുനാണു നടത്തുന്നതെന്നും അചരന്റെ കയ്യിൽ

எனுமில்லூஙும் பரினது. பினையுத்திற் சேட்டு வசியறிகித்து வாணியிடிறிழையுடன் பறது ஸெஸ்டீ ஸ்மலமான். அத் பளைய வெசுத்து பளை தரமைன் வாகுகால் பரினது. பினைாங்கும் நோக்கியில். ரெண்டுனேயும் அஶரையை கடயேற்பிழிட்டு எனால் போயி. மரொரும் கைத்துப்பாகவூந்தினு முன் அது ஏஜன்ஸிக்ஸ் எடுக்குக எடுக்குவது என்று ஏதுவரை.

அனுயான்ஸும் கொடுத்த வெக்கலுமாயி எனால் நாலால் திவஸம் திரிசெத்து. குடுவத்தில் யாதொரு முஞ்சுப்பிசயவுமில்லாத ஏதெந்த ஒரு எடுத்துச்சாடுமாயிருநூ அத். ஏனுமென அதினு எனால் முதிர்நூ ஏன் எந்திகிளிநூ அரியில். ரெண்டுனே ஏதெந்த பகுகாரங்களைக்கொ பெற்றானாயிருநூ பலதி. ரெண்டுங்கு ஸநேதாஷமாயி. கலுகேற்கு துதியிருநூ வாயில் நோக்கின்காங்கு கஷித்திருந ரெண்ஶன்த் வலிய அனுஶாஸ்திரமாயிருநூ.

ஈடு வெக்கி வீடிலெத்திய என்ன நோக்கி எல்லாவறும் உள்ளநிருப்பு வயிருநூ. செனு கேளிய பாத அஶர்ஸ் சோஷிஷு.

‘ எல்லா ஶரியாயோ மோனே...’

‘ ஶரியாயி.. ர எஷ்டுத்திற்கு பளை கெட்டிவெசுத்து பரக்க கூமாயி நமுடை ஸ்டாரிலெத்து... பினை எல்லா நமுடை மிடுக்க... எனு குஜிஷிட்டு சேட்டு காள்ளு... அஶர்ஸ் சேட்டு கோடிசேஷு...’

‘ ஹல், எனு ஸுபிபிசெஷாக்டு ... எல்லா நீ தனை பரினதா மதி...’

குஜிழை வே 1 குஜிமுரியை வாதித்தக்கதை எடுத்திய என்ன எடுத்து தடனது.

‘ வாஸுட்டு... எநினையோரத்துவஶுகாரம் பரியாரை வயிருநூ....’

‘ எல்லா பரியா எநேர்த்து... எனு குஜிழைக்டு... தல பெருக்குவை...’

‘ எங்கில் எனால் சோநெட்டு வெற்று... வேஶம் குஜிஷிட்டு வா...’

குஜி கஷித்திற்கு எனால் அநுக்கலையிலெத்து சோரினு முனில் ஹருநபோஷேஷும் எடுத்து தூடன்தி.

‘ வாஸுட்டு... எனால் பரியுநை நீ அங்குசுரிழையும் என் எநிழை வாக்கு தரளை...’

‘ எடுத்து எந்து பரினதாலும் எனால் கேக்குவை லேவு... பினையென்தினா வேரொரு வாக்கு..’

‘ ஹத்து நிலை காருமலு... அதோ ஓ...’

அபோஷேஷும் சேட்டு எல்லி கேட்கு.

‘ வாஸுட்டு...’

‘ ஓ வருநேட்டு...’

‘ வாஸுட்டு...’ எடுத்து திரிசு விஜிஷு.

‘ சேட்டு நென்கோ விஜிஷேஷு நோக்கெடு...’

எனால் சேட்டு அநுத்து செனு.

‘ ஹவிட ஹரிக்க... நீ சோருக ஓ...’

‘ ஹல்.. ஹருநபூஷு சேட்டு விஜிஷேஷு...’

‘ ஸாரமில்... ஹது கஷித்து ஹள்ளால்... நீ எந்தினா கோயப்பத்துக்கு போயே...?’

‘ சேட்டு நென்காங்கு தோனருத்... சேட்டு நென்காங்கு சோநெட்டு வெற்று காருத்தில் எடுத்து சாடி.. அது விஜயிக்களைக்கித்து சேட்டு எடுத்து ஸபாயோ வேணோ...’

‘ ஹா கெட்பு கெட்க் எனான்து ஸபாயிக்கானா...?’

எனால் காருங்கால் சுருக்கமாயி விவரிஷு. அபோஷேஷும் அஶர்காங்கு எடுத்தியும் அநுத்தெத்து.

‘ கா ஓ... அஶரை.. நமலு ம நென்கு பெருநென்கு பரின்கு கலையாக்கிய வாஸுட்டு... அவெனேக்காலும் மிடுக்காலு... அதெடு... எனால்பூ எந்து செய்து...’

‘ அத்... எனால்பூ எனுமென பரியக்கா.. அஶர்ஸ் பர...’

‘ நீ பரினதாா... ஹா தலபெட்டித்தாங்கு எனான்துக்கமோ...’

‘ பினை... எடுத்து வாணியிய அது ஸ்மலமை லேவு.. அதென்காங்கு பளைய வழினை... எடுத்தியைக்குடு சேட்டு எனு ஸம்திப்பிழைனை...’

‘ அதினென்தாா... நீ கடலூங்கு கொ குவா... எனைக்கொப்பிட்டு தருா...’

‘ அது மதி... ஸமாயாநமாயி.... என்ன எனால் போயி வலேவு கஷித்து...’

‘ பினை நீயென்து எனைக்கொப்பிட்டு விசாரிஷேஷு... வா... வாஙு கஷித்து... எனிட்டு வர்த்தான் பரியா...’ எடுத்து பரினது எடுத்து எந்திட்டுக்கலையிலேவு நந்து.

‘ நில்லீ நில்லீ... நீ ஹவிடிரிழை...’ சேட்டு எதெந்த கழித்து பிடிஷு. எனால் வீ கு கடிலில் ஹதுங்கு.

‘ നിന്നോടു പറയാതെ ഞാനും അചരനും കൂടി ഇവിടെ ഒരു തീരുമാനമെടുത്തു.... നീ ചെയ്തത് കൂടുംബത്തിനു വേ 1... എങ്ങൻ തീരുമാനിച്ചത് കൂടുംബത്തിലേ എല്ലാർക്കും വേ 1... അല്ലെങ്കിൽ...’

‘ അതേ... ’

‘ നീ തീരുമാനിച്ച കാര്യത്തിനു വേ 1.. എന്നും പറയാതെ ഞാൻ സമ്മതിച്ചു കഴിഞ്ഞു. നിന്റെ കടലാസു കൊ കുവാ...എന്തും അതൊപ്പിടട്ടു... ശീതേ... നീയും വാ....’

‘ രാവിലേ ഒപ്പിടാലും മതി ചേട്ടാ... ഇപ്പും ചേട്ടനൊരിഞ്ഞ....’

‘ ഓ.. അതേനേ... ഇതെ ധൂതിയെന്തിനാ.... ‘ അങ്ങോടു വന്ന ഏടത്തിയും ചോദിച്ചു.

‘ ഒരു കാര്യം തീരുമാനിച്ചും അതു അപ്പേഴു നടന്നിരിയ്ക്കണം... മനുഷ്യരെ കാരുമല്ലേ... നീ പോയി ബാകിന്റെ കടലാസുകളും കൊ കുവാ...’ ഞാൻ ചെന്ന പേപ്പരുകൾ കൊ കു വന്നു. ചു കൊണ്ടിട്ടത്തല്ലാം ര കുപേരും ഒപ്പുകളിട്ടു.

‘ ഫാവു... അതു കഴിഞ്ഞു.... ഇനി ഞാൻ തീരുമാനിച്ച കാര്യം... അത് പിന്നുപറിയാം... പക്ഷേ നീ അതിനു സമ്മതിച്ചുന്നു ഇപ്പോൾ എന്റെ കയ്യിലെടിച്ചു സത്യം ചെയ്യണം...’

ഞാൻ ചേട്ടന്റെ കയ്യ് എന്റെ കയ്യിലെടുത്തു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു.

‘ ചേട്ടൻ തീരുമാനിച്ചത്.. എന്നായാലും കൂടുംബത്തിന്റെ നമ്മളാണെന്ന് അചരനും ഉറപ്പാണല്ലോ...’

അചരൻ അതേയെന്നു തല കുലുക്കി.

‘ എക്കി.... ഞാനും വാക്കു തരുന്നു... ഞാൻ സമ്മതിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു...’

‘ എക്കി.... പോയി ചോറു കു കെടനൊരിഞ്ഞു... നല്ല കഴിഞ്ഞു... കാണും... ഞാനും സമാധാനമായിട്ടുന്നു മയ്യെടു...’ ചേട്ടൻ കണ്ണടച്ചു.

ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊ രിന്നപ്പോൾ ഏടത്തി ചോദിച്ചു.

‘ നീയെന്തിനാ കാരുമരിയാതെ വാക്കു കൊടുത്തത്...’

‘ അതിനെന്നു പറി... ഇരു കൂടുംബത്തിന്റെ നമ്മളേ...’

‘ എന്നാലും... എനിയ്ക്ക് എന്നേരു... ഒരു സംഗ്രഹം.. എന്നൊക്കെയോ ശുശ്രാലോചന നടക്കുന്നു ...’

‘ നേ ശുശ്രാലോചനയോ... ഇവിടെയോ.. ‘ എനിയ്ക്കു ചിരി വന്നു. ചോറു വികി. അപ്പോൾ ഏടത്തി എന്റെ നെന്നുകയിൽ കയ്യപ്പത്തികൊ ചിച്ചു. അതു കു കുകൊ വാന്നു അങ്ങോടു വന്നത്.

‘ എന്നു പറി മോഞ്ഞേ...’

‘ ചോറു നെന്നുകേൽ കേരി അചരാ.... ചിരിച്ചപ്പം...’

‘ ഒരും... നീ കൊടുച്ച വെള്ളം കൊട.. ഭക്ഷണം കഴിയ്ക്കുവാ കൂടുതൽ ചിരീം പാട്ടും പാടില്ല.’

അചരൻ പോയി മുടിയിൽ കേരി.

‘ അതെ വാസ്തവം... അചരനും മകനും കൂടി ഭയക്കര ആലോചനയാരുന്നു. ര പിസം... പിന്ന നാഞ്ഞേ എന്റെചന്നും വരുന്നോ ...’

‘ എക്കി... വല്ല ഭാഗം വെയ്പ്പിനുമാരിയ്ക്കും... വയ്ക്കാതെ കെടക്കുന്ന ചേട്ടനു സ്വത്തല്ലാം കൊടുക്കാനാരിയ്ക്കും.... അതു വേ താ...’

‘ അങ്ങനെയാണെങ്കി... നെന്നുകൊന്നും വേദേ’

‘ എനിയെന്തിനാ സ്വത്ത.... ഞാൻ തന്നെ ഒരു സ്വത്തല്ലേ.... ‘ ഞാൻ കയ്യ് കഴുകി.

‘ അതു ശരിയല്ല... ഞാൻ സമ്മതിയ്ക്കുകേലു...’

‘ ഏടത്തി ചുമ്മാ കേരി... നെനിനും എടക്കോലിടാൻ പോക റ...’

‘ ഒരും... വരട്ടു...’

ഉറങ്ങാൻ കിടന്നപ്പോൾ ഞാനാലോചനചിച്ചു. എന്നായിരിയ്ക്കും ഇതെ വലിയ കാര്യം. ചിലപ്പോൾ എല്ലാം കൂടി ഏടത്തിയുടെ പേരിൽ എഴുതി വെയ്ക്കാനാരിയ്ക്കും. ഇരു കൂടുംബം വിട്ടുപോകുകേലുമ്പോൾ വാശി പിടിയ്ക്കുന്നത്. പിന്നേ ചേട്ടനു വേ 1 ജീവിതോം തുലച്ച ഇന്ത്രേം ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതുമ്പോൾ. പാവം, ജീവിച്ചേണ്ട. അവർക്കു നല്ലതു വരുത്തനേ തേവരേ. ഞാൻ പൊർത്തചിച്ചുകൊ കുഞ്ഞി.

പിന്നേ ദിവസം അചരൻ കടയിൽ പനില്ല. ഏവിടെയെന്നോക്കെയോ പോകാനും നു പറഞ്ഞു. പിന്ന ചേട്ടനു വേ 1 എന്നൊക്കെയോ തയാരാക്കാനു ഭേദ.

അങ്ങനെ ചേട്ടനു പോകേ ദിവസത്തിന്റെ തലേ ദിവസം, ശനിയാഴ്ച പെങ്ങെമ്മാരും ഏടത്തിയുടെ അചരനും അമ്മയും വന്നത്തി. കുറേ രാത്രി വരെ എല്ലാവരും വർത്തമാനമാക്കേ പറഞ്ഞിരുന്നു. മുത്തെ പെങ്ങെളുടെ ഭർത്താവു മാത്രം വന്നിട്ടില്ല. എല്ലാവരും ഇപ്പോൾ സാഹചര്യവുമായി ഇണങ്ങാൻ പറിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഏടത്തി മാത്രം രാവും പകലും ഏടുന്റെ കുടെയു അയിരുന്നു. പക്ഷേ അന്നു രാത്രി ഏടത്തി യാതാരു സംസാരത്തിലും

പക്കടുത്തില്ല. തികച്ചും മുകയായിരുന്നു. ചേടനും ആകെ ഗാരവത്തിലായിരുന്നു. ഒ കുടി പിണങ്ങിയ മട്ട്.

എനിൽക്കൊരു സംശയം തോന്തി. ചേടൻ പഴയ സ്വഭാവമെങ്ങാനും തലപൊക്കിയോ. ഈ വലം ഓടക്കുമ്പൽ വായില്ലാനും ഏടത്തിയേ നിർബന്ധിച്ചോ ആവോ. എന്നാലും ഇപ്പഴത്തെ നിലയ്ക്കു ഏടത്തി സന്തോഷത്തോടെ അതിനു സമ്മതിയ്ക്കും, അതും ഏടൻ താലുക്കുള്ളം ആവശ്യങ്ങളും നിറവേറാനും. ഈ പരുവത്തിൽ ചേടനു വൊങ്ങുവോ. ആ, ആർക്കിടെയാം, ഏതായാലും ഏടത്തിയും ചേടനും മുഖം പീർപ്പിച്ചിരിയ്ക്കയായിരുന്നു. മറ്റൊള്ളവർ കല്യാണത്തലേരാത്രി പോലെ സൊറവിയുന്നു.

ചിലപ്പോൾ വൈദ്യുതാലയിലേയ്ക്ക് ആരും വരേരെ ന ചേടൻ പിടിവാൾ കാരണമാവാനും മതി. അവരായി അവരുടെ പാടായി. ഭർത്താവും ഭാര്യയും ഒക്കെയൊക്കെ പരിഞ്ഞും കേടുമൊക്കെ ഇരിക്കും.

പിന്നീ ദിവസം ഒരു ബന്ധത്രയായപ്പോൾ സംഘം സെക്രട്ടറിയും പ്രസിഡന്റും വന്നു. അവരെ സീക്രിച്ചിരുത്തിയിട്ട് അച്ചൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു.

‘ വാസ്തവം, നീ കുളിച്ചേം...’

‘ ഇല്ല... പോകാറാകുമ്പും മതിയല്ലാനു കരുതി...’

‘ എങ്കി.. നീയൊന്നു കുളിച്ചേം വാ... കൊരച്ചു കർമ്മങ്ങളോ ...’

‘ എന്തു കർമ്മം...?’

‘ അവൻ പോണ്ണേനു മുന്പ് ചെലവൊക്കെ ചെയ്യാനോ ... നീ വേഗം കുളിച്ചു വാ....’

ഞാൻ പിന്നീ നിന്നില്ല. കർമ്മത്തിനു പുജാരിയായി കൂപിനവും തോർത്തും യർഥിച്ച് നിൽക്കുന്ന കാരുമോർത്തപ്പോൾ ഒരു ചമൽ. സാരമില്ല എല്ലാം ചേടൻ സന്തോഷത്തിനല്ലോ. എല്ലാ തേയ്യാൻ അടുക്കളെയിൽ ചെന്നപ്പോൾ പുരുകുവശത്തെ തിന്നുയിൽ നിന്നും ഒരു ഏങ്ങലടി കേട്ടു. ഞാൻ നോക്കിയപ്പോൾ ഏടത്തി. എനില്ലത്തുതും തോന്തിയില്ല. ഇപ്പഴിപ്പോൾ ഏടത്തിക്ക് കരയാൻ പ്രത്യേക കാരണമാനും വേ. . ആ, കരയട്ട്, ഭർത്താവു നീ നാളത്തെ ചികിൽസയ്ക്കു പോകുവാലോ. എങ്ങനെയാവും തിരിച്ചുവരുവെന്ന് ആർക്കിടെയാം.

‘ വെഷ്ടമേയ്ക്കു ദത്തി... എല്ലാം നേരേയാവും.... ആറുമാസം കഴിയുന്നും ചേടൻ നല്കുളക്കുടിയേപ്പോലെ ഓടിനടക്കും...’

അതു കേടപ്പോൾ ഏടത്തിയുടെ ഏങ്ങലടി കുടി. അപ്പോൾ അമു അങ്ങോട്ടു വന്നു.

‘ നീ ഇവിടെ കരണ്ണതോ കുടിക്കുവാണോ.... ഇതു വരെ ഒരുങ്ങിയില്ലോ.... ഒ, അവൻ സ്വഭാവം നേരക്കിട്ടാലോ... പറഞ്ഞാ പറഞ്ഞപ്പോലെ ചെയ്യുന്നവനാ അവൻ... അതിനും കുടി നീ കാരണക്കാരിയാക ... ചെല്ല് ..മോളു പോയി ഒരുങ്ങം...’

അമു ഒരു താക്കീതു പോലെ പറഞ്ഞു. ഏടത്തി എന്നേ ഒന്നു നോക്കിയിട്ട് അക്കത്തേയ്ക്ക് നടന്നു.

‘ എന്താമേ ഇതു വലിയ കാര്യം... ?..’

‘ ഒന്നും... നിന്നോടു കുളിച്ചു ശുശ്വരിക്കു ചെല്ലാൻ പറഞ്ഞിട്ട് ഇവിടെ കിണ്ണാണിച്ചു നികുവാരുന്നോ...’

അമു എന്നോടു ദേശ്യപ്പെട്ടു. ഞാൻ കിണറിനുകരയിലേയ്ക്കു നടന്നു.

ഇന്നനന്തരാ അമ്മയ്ക്കു വരെ ഇതു ദേശ്യം. അചനും ശാരവം. ഏടത്തിയുടെ സകടം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതെയുള്ളൂ. എന്തു കർമ്മം ഇതു കാര്യായിട്ടു നടക്കാൻ പോണ്ട്. വല്ല സുവക്കേടു നിവാരിണിയുമായിരിയ്ക്കും.

ആകാശം മുടിക്കെട്ടിക്കിടന്നിരുന്നു. മഴ നേരത്തെ തുടങ്ങുന്ന ലക്ഷണം. വെള്ളത്തിനു നല്കുന്നും. കിടുകിടാ വിറയുന്നു. എന്നാലും വേ ഇല്ല. ചേടൻ കട്ടിലിനരികിൽ ഒരു സൂഖ്യിൽ കൈലിയും ഷർട്ടും യർഥിച്ചു ചേടൻ മുറിയിലേയ്ക്കു ചെന്നു.

‘ ഒരു കർമ്മത്തിനു വരുമ്പം കൈക്കാലിയുടുക്കേണ്ടു നാണാടാ വരുന്നേ..’ അച്ചൻ ചോദിച്ചു. കേടയുടനേ ഞാൻ പോയി വെള്ളമു കൂട്ടത്തു.

എല്ലാവരും മുറിയിലേത്തി. ഏടത്തിയേ മാത്രം ക ഇല്ല. ചേടൻ കട്ടിലിനരികിൽ ഒരു സൂഖ്യിൽ ശുരൂദേവന്നേ പടത്തിനു മുമ്പിൽ, മണ്ണത്തും സാന്ദ്രാണിയും.

‘ അവളെന്തേ...’ ചേടൻ ചോദിച്ചു.

‘ ആ.. പറഞ്ഞ പോലെ ശീതയെന്തേ...’ അചനും ചോദിച്ചു. എല്ലാവരും ചുററിനും നിന്നും. മുത്ത പെങ്ങൾ ഏടത്തിയേ വിളിച്ചുകൊം കു വന്ന ചേടൻ തലയ്ക്കുലായി നിർത്തി.

കുളിച്ചു കുറിയിട്ട് കരയുള്ള മു കു ഭോസ്സ നിന്തുവിലുള്ള സ്ഥാനം ചെരുകസവുള്ള നേരിയതും ചുററി വന്ന ഏടത്തിയേ ക റാൽ ആരും ഒന്നു നോക്കിപ്പോകും. മുവന്നേതെ വിഷാദ ചരായ ആ സൗന്ദര്യത്തിനു മാറ്റു കുടുന്നു. ഇപ്പോഴടർന്നു വീഴും എന്ന മട്ടിൽ ആ കണ്ണുകളിൽ നീർത്തുള്ളികൾ വിതുനി നിൽക്കുന്നു. പാവം, എന്തു മംത്രം സകടമു കു മനസ്സിലിപ്പോൾ,

എല്ലാം കടിച്ചുംകുരുക്കയല്ല.

‘ഈനിയെന്തിനാ താമസിയ്ക്കുന്നേ...?..’ സംഘം സെക്രട്ടറി ചോദിച്ചു.

‘ ആയിക്കളയാം..’ ഏടത്തിയുടെ അചന്ന് സമ്മതം മുളി. എന്തു ചെയ്യാനാണെന്നു മാത്രം ആരും പറഞ്ഞു തരുന്നില്ല. ഞാൻ അചരന്റെ മുവത്തു നോക്കി. അചരന്റെ ചേട്ടന്റെ മുവത്തും.

‘ വാസുദാ...’ ചേട്ടൻ സാവകാശം വിജിച്ചു. ആ വിജിയിൽ എന്തോ ഒരു പ്രത്യേകത.

‘ നീ ഇങ്ങു വനേ... ഈ കട്ടിലിരുനേ...’ ഞാൻ ചേട്ടന്റെ അരികിലായി കട്ടിലിൽ ഇരുന്നു.

‘ നീ എന്നോട് ഒരു സത്യം ചെയ്തിരുന്നു... കഴിഞ്ഞ ദിവസം..... അതിനു നടത്തണം.. അതിനോ മുല്ലായും വന്നിരിക്കുന്നേ...’

‘ കാരും എന്താണെന്ന്.. ആരും പറഞ്ഞില്ല... ഇതേവരെ...’ ഞാൻ പരുങ്ങി.

‘ എന്റെ... ജീവൻ... ലെഗിനർത്താനും.... നീ ശ്രദ്ധിച്ചു കേക്കണം.... നിന്റെ ഏടത്തി ശീതയേ അവദ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഇവിടെ നിർത്താനും... ഞാൻ നോക്കീൽ ഒരു വഴിയേ കാണുന്നുള്ളു....’

‘ ഒരു...’ ഞാൻ മുളിക്കേടു. എന്റെ മനസ്സു തുള്ളിത്തറിച്ചു, എന്ന ചേട്ടൻ പറഞ്ഞു വരുന്നത്.

‘ അതിനുള്ള എളുപ്പവഴി....’ ‘ ചേട്ടൻ എന്ന നിർത്തി ഏടത്തിയേ നോക്കി. ആ ചു കുകൾ വിഡിച്ചിട്ടു്. അവളുടെ തോളിലേയേട്ടതി ചായുന്നു.

‘ ശീതേ... നിന്നകു കുടി ഭാരുയാകുക...’

പരിപൂർണ്ണ നിശ്ചബ്ദത. പുറത്ത് ഏന്തോ ഒരു പക്ഷി ചിലച്ചു. ഒരു നിമിഷനേരതേതയ്ക്ക് എന്തിരുന്നും തോന്തരിയില്ല. പെട്ടുന്ന് എനിക്കു വോധം വന്നു. ഞാൻ ചാടിയെഴുന്നേറ്റിട്ടു പറഞ്ഞു.

‘ പറിപ്പേ... ഇതു നടക്കുകേലു...’ വീ കു നിശ്ചബ്ദത.

‘ വാസുദാ... നീയെനിക്കു വാക്കുതന്നതാ...’ ചേട്ടന്റെ ശബ്ദം കന്നതു.

‘ ഈ കടുംകൈക്കാണെന്നനിൽക്കു ഒരു ഉഹഫോം ഇല്ലാതിരുന്നകൊ കു വാക്കു തന്നതാ... മുല്ലായും കുടുംബം ആ പാവത്തിനേ ചതിയും...’ ഞാൻ ഉരക്കെ വിജിച്ചു പറഞ്ഞു.

‘ ഇതു നടക്കുകേലെന്ന് നന്നക്കാരാറ്റാണോ...’

‘ അതേ... ചേട്ടനേ എനിക്കു ബഹുമാനോ ... പേടി ... എന്നാലും ഇതു പറില്ല.... അവരെന്റെ ഏടത്തിയമയാം...’

‘ ആണോ... എങ്കി... ആ ഏടത്തിയമ... ഒരിക്കു എന്നോട് നിന്നേപ്പറി വിജിച്ചു പറഞ്ഞതെതന്നാണെന്ന്... നന്നകൾ കേക്കാണോ....’ ചേട്ടൻ ചോദിച്ചു.

‘ എട്ടു... അരുത്... എന്നെ ..ഇങ്ങനെ....’

ഏടത്തിയുടെ ശബ്ദം. എല്ലാവരും മിച്ചിച്ചു നോക്കി. എന്റെ ഓർമ്മ പ്രവർത്തിച്ചു. അനു കട്ടിൽക്കീഴെ കിടക്കുവോൾ ഏടത്തി ദേശ്യത്തിൽ വിജിച്ചു പറഞ്ഞത്.

‘ അവലേനെ തോൽപ്പിക്കാൻ വേ ഇ പറഞ്ഞതാണെന്നനിൽക്കിയാം...’ പക്ഷേ വാസുന്നറയത്തില്ല..... സഹികടുവം... ഉപദേവം സഹിക്കാൻ വയ്ക്കുതെ വരുന്നും ആർക്കും അളമുട്ടും... അതു പിടുകളും... അപ്പും ... ഇവലേക്കൊ ... അതേതു പരയിപ്പിക്കുന്നോകി... ഞാൻ എന്തു മാത്രം ഇവളേ കഷ്ടപ്പെടുത്തിട്ടു് എക്കും... അതു പറയാനു ഞാനാ കാരും പറഞ്ഞത്...’ ഏട്ടു നിർത്തി.

‘ അതെതന്നായാലും...’

‘ എനിക്കു പറയാനുള്ളത് കേട്ടിട്ടു് നീ എന്തു തീരുമാനോം എടുത്തോ.... ഈ കരക്കാരുടേം ... സന്തക്കാരുടേം മുമ്പി വെച്ചു... ഈ പാവം പെണ്ണിനോട്... മാപ്പ് എന്നു പറയാനല്ലാതെ ... അവദ കാലുപിടിയ്ക്കാൻ എനിക്കാവാതില്ല... ഒരു പക്ഷേ ഈ ശിക്ക കിട്ടില്ലാതുനോകി... ഞാനിങ്ങനെ പറയത്തുമില്ലാതിരിക്കും.....’

‘ എന്റെ അഭ്യർത്ഥി... ഇതു ഏടുനോണു നിർത്താൻ പറി...’ ഏടത്തി കരണ്ടു കൊ കു പറഞ്ഞു. കേട്ടു നിന്നവരുതെയും കല്ലു നിയന്ത്രണം നായിരുന്നു.

‘ എന്നാലും അതു വേ ചേടു... എനിക്കു വയ്ക്കു...’ ഞാൻ പറഞ്ഞതു.

‘ നീ ഒന്നുടെ ചിന്തിച്ചേ... നേരത്തെ ഞാനിതു നിന്നോടു പറഞ്ഞതിരുന്നേൽ നീ ചെലപ്പു വീടുവിട്ടു പോയേനെ എന്നെനിക്കു തോന്തി... നീ ചിന്തിക്കും...എടുത്തു ചാടും അതാ നിന്റെ പ്രായം.... ഈ വീട്ടിൽ... എന്റെ കയ്യീൻ അവളുന്നവിച്ചു കഷ്ടപ്പാടുകളാക്കേ അവളു മറക്കണം... അവക്കീ വീടു വിടു പോകാൻ വയ്ക്കു പറഞ്ഞത് നന്നക്കാരിയാലോ... അവക്ക നമ്മളേ അതുക്കു സന്നേഹിയോ ഇഷ്ടുമാം....’

‘ അതു ചേടുനോടുള്ള സ്നേഹക്കുടുതലുകെകാ എ.. അല്ലാതെ...’ ഞാൻ ഇട്ടു വീണു.

‘ അതുക്കു അവലേനെ സ്നേഹമിക്കുന്നു കു ... അവലേനിക്കു മനസ്മാധാനം തരാൻ കടപ്പെട്ടവളാ... അതുകൊ എ.. അവളിതിനു സമ്മതിച്ചേ...’

‘ അല്ല... തന്നെതന്നാൻ തലതല്ലി ചാക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതുകെകാ എ.. ഞാൻ സമ്മതിച്ചേ...’ ഏടത്തി പറഞ്ഞതു.

‘ അപ്പുഴേ... നിങ്ങളിങ്ങെന... തർക്കിച്ചോ ഇരുന്നിട്ടു കാരുമില്ല... ഒരു തീരുമാനമായിട്ട് ഞങ്ങളേ വിളിച്ചു മതിയാരുന്നല്ലോ....’ സംഘം സെക്രട്ടറി എഴുന്നേറ്റു.

‘ സാറിരിയ്ക്കു... ഇതിനിപ്പം ഒരു തീരുമാനമാകും അതെന്തായാലും നിങ്ങളു സാക്ഷിയാകുകേം വേണം....’ ചേടൻ തുടർന്നു.

‘ ഇവളീ വീടു വിട്ടു പോകുന്നതെനില്ലോ സഹിയ്ക്കുകേലു... കാരണം.. ഇവളീ വീടിന്റെ വിളക്കാ... എനില്ലോണെങ്കിൽ ഇന്നിയോരു ജീവിതവുമില്ല.... അപ്പുള്ളിനെ ഞാനാലോചിച്ചിട്ട് ഈ ഒരു വഴിയേ കു കുള്ളു... അവൾക്കു സന്തോഷവുമാകും... നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ ചിലപ്പോൾ ഇങ്ങനെ ഒരു വഴക്കേമൊ കുതാനും.... ഇവരു തമിൽ വലിയ പ്രായവൃത്യാസോമില്ല... പിന്നെന്താ കൊഴുപ്പു....’

‘ എന്നാലും ചേട്ടാ... എനില്ലീത്....’ ഞാൻ വീ കു പറഞ്ഞു.

‘ വാസ്യട്ടാ... എനില്ലീപ്പം നിങ്ങളോടുപേക്ഷിയ്ക്കാനേ തരമൊജ്ജു... തല്ലി അനുസരിപ്പിയ്ക്കാനോ... ഒന്നു കാലുപിടിയ്ക്കാനോ പോലും ഇപ്പുഴനില്ലോവതില്ല.... നിങ്ങൾക്ക് സമ്മതമില്ലെങ്കി.... ഞാൻ ഇനി നിർബന്ധിയ്ക്കുന്നില്ല.... എന്റെ ആഗ്രഹം നടക്കുന്നില്ലെങ്കി പിന്നെ...നിങ്ങളോക്കെങ്കുടി എന്തിനാ...ചികിത്സിയ്ക്കാൻ കൊ കുപോന്നേ... ഞാനെന്തിനാ ഒരുപദയോഗോമില്ലാതെ....’ ...അതോ...’ ... താമസിയ്ക്കു... തെക്കു വശ്രത്ത് ഒരു പട്ടം ദയാരുകുയേരു... ഞാന്നേരു ഇന്നു തന്നെ പൊയ്യോളാം....’

ചേടൻ എതിർ വരുത്തേയ്ക്ക് മുഖം തിരിച്ചു. കരയുകയാണെന്ന് വ്യക്തമായിരുന്നു.

ആരും ഒന്നും മി തിരിച്ചു. അവസാനം ഏട്ടത്തി മുന്നോട്ടു വന്നു. ചേടൻ പാദത്തിൽ പിടിച്ചുകൊ കു പറഞ്ഞു.

‘ എനില്ലു സമ്മതാ... ഏട്ടൻ കരയലേ... ഞാനെന്തും അനുസരിച്ചോളാം.... വാസ്യട്ടാ....’

‘ ഏട്ടത്തി...ഞാനിപ്പോ...’

‘ ഈ ശാപോം വാങ്ങീട്ട്... നമ്മളെന്തു ചെയ്യാനാടാ....’

‘ മോനേ.... നിങ്ങൾക്ക് ഇതനുസരിച്ചാ... നല്ലതേ വരു... അവൻ മനസ്സുരുകി പറഞ്ഞതാ.....’ അച്ചൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഞാൻ ചുറ്റും നോക്കി. സമ്മതിയ്ക്കു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ പെങ്ങെന്നാർ നോക്കുന്നു. ഏട്ടത്തിയുടെ അച്ചൻ എന്റെ തോളത്തു പിടിച്ചു. അമു എന്റെ മുടിയിൽ തഴുകി.

ഞാൻ ചേടൻ മുഖം പിടിച്ചെന്റെ നേരെ തിരിച്ചു കൊ കു പറഞ്ഞു.

‘ ചേട്ടാ...ഈം...’

ഞാൻ തലകുലുക്കു. ചേടൻ എന്റെ മുഖം പിടിച്ചു തശ്തതി എന്റെ നെറിയിൽ ചുംബിച്ചിട്ടു മണ്ടിച്ചു.

‘ നിങ്ങൾക്കു നല്ലതു വരട്ടേ...’

‘ എന്നാലുണ്ടെന്ന ഇനി വെച്ചു നീട്ട് ... കെട്ടു നടക്കേട്ടേ...’ പ്രസിധിയ്ക്കു പറഞ്ഞു.

‘ മകളേ... ഗീതേടു... മൊബാം ഒന്നു കഴുകി ഇച്ചിൽ മെനയായിട്ടു കൊ കു വാ... എത്ര നാളായിട്ടു കരഞ്ഞെന്നു കു നടക്കുവാ... ഇനിയെയകിലും ഒന്നു തോർന്നാ മതിയാരുന്നു....’

അമു പറഞ്ഞു. ചേടൻ കണ്ണൂട്ടു കിടന്നു.

എട്ടത്തി വന്നു ചേടൻ അരികിൽ നിലത്തിരുന്നു. ചേടൻ കയ്യെത്തിച്ചു ഏട്ടത്തിയുടെ താലിമാലയുടെ കൊള്ളുത്തെടുക്കാൻ നോക്കി. ഏട്ടത്തി തടങ്ങുകൊ ചേടൻ മുഖത്തെയ്ക്കു നോക്കി. സാരമില്ല എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ചേടൻ കണ്ണൂട്ടു കാണിച്ചു. താലിമാല അഴിച്ചെടുത്ത അതിൽ നിന്നും താലി ഉളി ശുരുവേവെന്റെ പടത്തിന്റെ മുഖിലേയ്ക്കിട്ടു. പിന്നെ തലയിണക്കീഴിൽ നിന്നും വേബാരു താലിയെടുത്ത അതിൽ കോർത്തു എന്നിട്ടു എന്റെ നീട്ടി. ഞാൻ ചോരിച്ചു.

‘ അതെങ്ങനെന്നു ചേട്ടാ ശരിയാകുന്നേ.... ചേടനെന്തിനാ... അതിച്ചു കളഞ്ഞത്...?...’

‘ നീ പരയുന്നതങ്ങനുസരിച്ചു മതി.... എനില്ലീൻ ഇവളുടെ മേൽ യാതൊരുവകാശോമില്ല.... ഗീത ഇപ്പോൾ മുതൽ മുഴുവനായിട്ടും നിന്റെ ഭാര്യയാ... ഉംം... കെട്ട്...’

ഞാൻ അത് വാങ്ങാൻ മടിച്ചു എന്നിട്ട് ചുറ്റും നോക്കി. ഏട്ടത്തി അല്ല ഗീത, മുഖം കുന്നിച്ചില്ലെന്നു. അപ്പോൾ സെക്രട്ടറി പറഞ്ഞു.

‘ അവൻ പറഞ്ഞതിലും കാരേയോ...’ ... ഈ പരുവത്തിൽ ആ താലി നെലന്നിനിട്ടും കാരുമില്ല.. ആക്കണക്കിനെത്തു ഒരിച്ചുകെട്ടു തന്നും നല്ലത്... നീ വാങ്ങിച്ചു കെട്ട്... വാസ്യം... സമയം കളയാതെ.....’

സെക്രട്ടറി തന്നെ താലി വാങ്ങി എന്നേ ഏൽപ്പിച്ചു.

‘ മോജങ്ങെഴുന്നേറ്റു നിനേ... ശുരുവേവേ നമസ്കരിയ്ക്കു...’

ഗീത എഴുന്നേറ്റു. ചേടൻ കാൽ തൊട്ടു വച്ചിച്ചു. അതു കഴിഞ്ഞ് ശുരുവേവെന്റെ പടത്തിൽ തൊഴുതു. ര ചെമാരുടേയും അമ്മമാരുടേയും കാൽ തൊട്ടു വച്ചിച്ചു. പിന്നെ പെങ്ങെന്നാർ ഇരു വശത്തും നിന്ന് എന്റെ ഏട്ടത്തിയുടെ, അല്ല

ഗീതയുടെ കഴുത്തിൽ താലി അണിയിച്ചു. സഹോദരിമാർ കുറവയിട്ടു. കെട്ടു കഴിഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നോൾ വാതിൽക്കൽ പിലാസിനി ചിരിച്ച മുഖവുമായി. പിനെ തെങ്ങൾ ര കു പേരും ചേട്ടൻ്റെ കാൽ തൊട്ടു വന്നേങ്ങി.

‘എകിൽ തെങ്ങളിൽഞെട്ടു.... അപ്പീസി വന്ന് എപ്പേഴ്ക്കിലും ഒന്നാപ്പിടേയ്ക്കണം ര കു പേരും....’ സെക്രട്ടറി പറഞ്ഞു.

‘ഹ.. നിൽ... ഓരോ ഗൂസു കട്ടൻകാപ്പി കുട്ടിച്ചിട്ടു പോകാം..’ അകൾ പറഞ്ഞു.

‘എന്നാലഞ്ഞിനെ... എന്തു..പ്രസിധൻ്റെ...’ അവർ കോലായിലേയ്ക്കു പോയി.

ഞാൻ മുറിത്തിരിഞ്ഞി. നേരത്തെ കു ഇരുളിമ മാറിയിരിയ്ക്കുന്നു. സുരൂൻ പ്രത്യുക്ഷനായി. ഉനി സമയമനുസരിച്ച് മശക്കാരുകൾ വരുന്നോൾ മാറിക്കൊടുക്കുകയേ വേ കു. ഞാനോർത്തു, നിന്നച്ചിരിയാതെ ഞാൻ ഭർത്താവായിരിയ്ക്കുന്നു. കൊട്ടും കുറവയുമില്ലാതെ, നാദസ്വരവും സദ്യയും ഇല്ലാതെ, കഷണവും അതിമികളും ഇല്ലാതെ. പതലും അലക്കാരവുമില്ലാതെ. ആലോചനയില്ലാതെ സമൂതം വാങ്ങേതെ, ഒരു നിമിഷം കൊ നിന്നച്ചിരിയാതെ ഞാൻ ഒരു ഭർത്താവായിരിയ്ക്കുന്നു. അതും ഇന്നലെ വരെ ഏടത്തിയയ്ക്കുന്ന ഞാൻ വിളിച്ചുകൊ രിന എന്റെ ചേട്ടൻ്റെ ജീവിതസബിയേ.

അപ്പോൾ പിലാസിനി എന്റെ അടുത്തേയ്ക്കു വന്നു.

‘ആളു മിടുകൾ തന്നേ... പൊരകേ നടന്ന്... അടും പിടിച്ചു...പിടിച്ചു... ഒളിച്ചും പാതയും നോക്കി.....ടടുവിൽ...തട്ടിയെടുത്ത് ...സന്തമാക്കി..... മിടുകൾ...’

‘പിലേച്ചും.. ഇൽ... എന്റെ കയ്യിലേയ്ക്കു വന്ന് വീണതാ....’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ഉനി ഏച്ചി കൈച്ചീനോന്നും വിളിയേ... വില്ലുനങ്ങു വിളിച്ചാ മതി....’ പിനെ ചുറ്റും നോക്കി എന്റെ ചെവിയിൽ പറഞ്ഞു. ഇനിയേ.... മണക്കാം, ചെരയും, ..മരുന്നു വെയ്ക്കാം.. എനോക്കെ പറഞ്ഞെ എന്റെ കേടുത്തും വരെ കേട്ടോ... ഒരെണ്ണം മുഴുവനോടെ കയ്യിൽ കിട്ടേണ്ണു....’

അവളതും പറഞ്ഞെ ചിരിച്ചുകൊ അടുകളായിലേയ്ക്കു പോയി.

കുറച്ചു നേരം ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്യാനില്ലാതെ മുറിത്തു കുട്ടി നടന്നു. മരുള്ളവരെല്ലാം പോയപ്പോൾ ഞാൻ അകത്തേയ്ക്കു കയറി. പിലാസിനി മുൻവശത്തെ വാതിലിൽ കുടി പുറത്തേയ്ക്കിഞ്ഞി വന്നു.. എന്നേ കു പ്ലോൾ പറഞ്ഞു.

‘കല്ലാണ സദ്യ കിട്ടിയെ ഞാനടങ്ങു..’ ഇൽ ഒന്നുക്കൊപ്പിയെയാനും പോരം... നല്ല ഒരുപ്പിയലേ ചുള്ളുവിൽ അടിച്ചേടുത്തത്....’

ഞാനോന്നു പുണ്ണിച്ചു.

‘ഓ.... ഉനി നമ്മളോടൊന്നും മി കുകേലാരിയും.. വെലിയ കുടുംബനാമനാപ്പോയിലേ...’ എനിയേരേതോ ചുട്ടു കേരി. ഞാൻ വിളിച്ചു.

‘പിലേച്ചും ഒന്നു നിനേ...’

‘ഒു...?’

‘ഞാനാദ്യമേ മി തിയതും കു തും തൊട്ടതും... ആരോധാന്നരിയാവലോ... പിനെ ... വിലേച്ചിയോടെന്നിനാ ഞാൻ പത്രാസു കാണിക്കേണോ...’

‘ഒന്നു പോയെന്റെ വാസുട്ടു.. ഉനി അതെ മാത്രം തൊട്ടാ മതി.. കേട്ടോ...’

അവർ നാണിച്ചു വിരൽ കിരിച്ചുകൊ കു ചാടിയിരിഞ്ഞേപ്പോയി.

ഞാൻ മെല്ലെ എട്ടൻ്റെ മുറിയിലേയ്ക്കു ചെന്നു. വാതിൽക്കൽ ചെന്ന ഞാൻ തിരിച്ചു പോരാനോരുഞ്ഞി. അവിടെ ഏടത്തിയുടെ നേംവിൽ ചാരിക്കിടക്കുന്ന ചേട്ടൻ, ചേട്ടൻ്റെ ചു തിൽ കാപ്പിറ്റാസ് മുടിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ഏടത്തി. എനിയേരാരു മടി, ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നടന്നു. എന്നേക്കു ഏടത്തി ചേട്ടനേ താഴേകിടത്താനോരുഞ്ഞി.

‘വാസുട്ടു...’ ചേട്ടൻ്റെ വിളി. ‘നീ ഇങ്ങു കേരി വാ...’ ഞാൻ അകത്തേയ്ക്കു കേരി.

‘എടം... നീ ഒന്നും വിചാരിയേരുത്... ഇവബെ കയ്ക്കൊ നിങ്ങോടെ കല്ലാണക്കാപ്പി കുടിയുണ്ടെന്നുരു ആശ...തോനി. എനിയും നേരെയിരുന്നു കുടിയുണ്ടെമകിൽ അതോ ഒ... നിന്റെ പെണ്ണിനേ ഞാൻ തൊട്ടിലു കേട്ടോ...’

‘ഇൽ എട്ടൻ്റെ എന്തൊക്കെയാ വിളിച്ചു പരേനേ....’ ഏടത്തി ദേഷ്യപ്പെട്ടു.

‘അതേടി.. ഉനി മൊതലെ നീ അവബന്ധേ പെണ്ണം... നമ്മളു തമ്മിലിനി പഴയ ബന്ധമൊന്നുമില്ല... അതു നീയും ഓർക്കണും.....ഓ.... വ 1 വരാറായി...’ ഇൽ ഷർട്ടോനു മാറിയാക്കാളുാരുന്നു..... മു കു...’

എടത്തി ഒന്നും മി ഒതെ ഗൂസു താഴെ വെച്ചിട്ട് എട്ടനേ കിടത്തി. പിനെ അലമാര തുറിന്ന ഷർട്ടോത്തു, മു കു. ഞാൻ തിരിച്ചിരിഞ്ഞേപ്പോന്നു. അവിടെ നിയുണ്ണോ വേ യോ എന്നേനിയും തീരുമാനിയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിലു.

അല്ലോ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഏടത്തി വന്നു പറഞ്ഞു.

‘ഒ... എട്ടൻ്റെ വിളിയുന്നു....’ ഞാൻ ചേട്ടൻ്റെ അടുത്തേയ്ക്കു ചെന്നു.

‘ എന്നു ചേട്ടാ...?..’

‘ നിന്മോടൊരു രഹസ്യം പറയാനോ എന്നു... നിന്മോടീ രീതിൽ തൊൻ പറയാൻ പാടില്ലാത്തതരം...പക്ഷക്കി... ഇപ്പോൾ നേന്നക്കും ലെസൻസ് കിട്ടിയില്ലോ... നിന്റെ ചെവി ഇങ്ങു കാണിച്ചേ...’

തൊൻ ചെവി ചേട്ടെന്ന് ചുടേ ഒടുപ്പിച്ചു.

ചേട്ടെൻ ആദ്യം എന്റെ കവിതയെന്നായുമ്മുണ്ട്. പിന്നെ പറഞ്ഞു.

‘ നീ... വൈഷമിയ്യു... അവളോരു രാംകെട്ടുകാരിയെന്നുമല്ല.... കെട്ടീട്ട്... വളരെ വളരെ ചുരുക്കം മാത്രേ... ഇല്ലാനു തന്നെ പറയാം.... തെങ്ങളും തമില്..... നേന്നകൾ മനസ്സിലാക്കുന്നോ ശ്ലോ...?.... എന്റെ മോൻ അതോർത്ത് അവളേ വെറുക്കരുത്.... ... അതാരുന്നു എന്റെ സൊഭാവം... അവളോട് തൊൻ അങ്ങനെയാ പെരുമാറിയത്.... തേവേർ അറിഞ്ഞെന്നോ റാ.. എനിയ്യിതു വരുത്തിയതു... ഇന്നേന്നേക്കും ഇങ്ങനെ ചെയ്തിച്ചതും.... ’

‘ ചേട്ടു ചോറുണ്ണേ...’ തൊൻ ചോദിച്ചു.

‘ ഒും... നീ എനിയ്യു വാക്കു തരണം.. അവളേ വെറുക്കുകേലാൻ... എന്റെ മോനേ... അവളേപ്പോലെരു പെക്കാച്ചിനേ നേന്നകൾ ഏറ്റല്ലും കിട്ടത്തില്ലു... നിങ്ങളും തമില് വലിയ പ്രായവെത്തുാശോമില്ലു... അതുകൊം മനസ്സു വൈഷമിയ്യാതെ... വൈഷമിപ്പിയ്യാതെ ജീവിയ്യാണം...’

‘ ഓ...നോക്കാം...’ തൊൻ എങ്ങും തൊടാതെ പറഞ്ഞു.

‘ നിന്റെ കല്പ്പാനം ഇങ്ങനെന്നുമല്ലാരുന്നുവേ തെനന്നിയ്യറിയാം... പക്ഷക്കി.... നീ എന്നോടു കൂടിയില്ലു...’ ചേട്ടെന്ന് സ്വരം മാറി വരുന്നു., അതു ഗംഗദത്തിലേയ്ക്കു കടന്നപ്പോൾ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘ തെങ്ങളും കുടെ വെദ്യുശാലേലോടു വരുന്നോ ...’

‘ വേ ... നിങ്ങളും വര ഒത്തിരി ദുരേഖാ... അചരനും അമ്മാവനും വരുന്നോ ... അവരു വഴിയ്ക്കു പെങ്ങെടെ വീട്ടി കെടനേച്ച് നാളേയേ തിരിയെ വരത്തൊളളു...’

‘ എന്നാലും ...’

‘ വേ ... വര എന്നു പറഞ്ഞോ വര എനിയ്യു വേ പ്ലം നോനെഴുതും... അനേറം വന്നാ മതി...’ ചേട്ടെൻ തിരിഞ്ഞു കിടന്നു.

എടത്തിയമ - 12

ചേട്ടെൻ പോയ നിമിഷം ഏടത്തി മുറിയിൽ കേറി കതകടച്ചു. അത്താഴത്തിനു വിളിച്ചപ്പോൾ അടുക്കല്ലയിൽ വന്നു. പെങ്ങെന്നാരു റ കു പേരും കുടി കഴിപ്പിയ്യാൻ നോക്കിയെക്കിലും വിശദ്ധിപ്പാനു പറഞ്ഞ് തിരിച്ച് പോയി മുറിയിൽ കേറി കിടന്നു. പക്ഷക്കു കതകടച്ചില്ല.

എനിയ്യോരു വിയത്തിലും സമയം പോകുന്നില്ല. ഞാനോരു പ്രത്യേക ലോകത്തിൽ എത്തിപ്പുട്ടു പോലെ. സത്യത്തിൽ ഞാനുർപ്പേട്ട നടന്നതാണെങ്കിലും ഇതു നടന്നു എന്ന പിശവസ്ഥാൻ മനസ്സു സമ്മതിയ്യുന്നില്ല.

കിടക്കാൻ നേരമായപ്പോൾ പെങ്ങെൾ ഏടത്തിയേ വിളിയ്യുന്നതു കേട്ടു. പിന്നെ ഏടത്തിയുടെ മുറിയിൽക്കേരി എന്നോ ചോദിയ്യുന്നതു പോലെ തോന്തി. അല്ലോ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അവൾ എന്റെ മുറിയിൽ വന്നു.

‘ എടാ...ഇനി മുതല്ലു... നീ ആ മുറി കെടനാ മതി....’

‘ അതിന് ഏടത്തി അതിനകത്തു കെടക്കുവെല്ലോ...’

‘ ഏടത്തിയോ...? ...’ അവൾ ചിരിച്ചു. ഇനി നേന്നകവെള്ളു ശീതയാ... അല്ലെങ്കി... എന്നീ പോടീനോ... ചക്കരേനോ... ഒക്കെ വിളിയ്യും.... ഓ, പാലു കോടേ വെച്ചിട്ടോപോ... ചെന്നു കെടക്കം... നാത്തുന്ന കാത്തിരിയ്യയാവും...’

‘ അല്ലോ... എനിയ്യു മനസ്സിലാക്കാൻ വയ്യാണ്ടിട്ടു ചോദിയ്യുവാ... നിങ്ങളോക്കെ മനുഷ്യരാണോ... അവരുടെ കെട്ടോനേ ശവം ചൊമനോ കു പോണ പോലെ കോ കുപോയിട്ട് ... മണിക്കുറുക്കു കഴിഞ്ഞില്ലു... അതിനു മുന്ന് നിങ്ങൾക്ക് കിണ്ണാണു തൊടങ്ങി... ആ സ്ത്രീരെ മനസ്സ് എങ്ങനെയാണെന്നു... നിങ്ങളാരെക്കിലും ചിന്തിച്ചോ..?.. തളന്നു പോയതാലു... മനസ്സു നോപിയ്യു എന്നു കരുതി അവരു കഴുത്തു നീട്ടിത്തന്നു... അതു നിങ്ങൾക്കിയത്തില്ല...’

എന്റെ ശബ്ദം അല്ലോ ഉയർന്നു പോയി. പെങ്ങെൾ വിളി. എകിലും പറഞ്ഞു.

‘ ശ്രീടം... ഇതു നല്ല കുത്ത്... അതങ്ങനെയൊക്കെ കെടക്കും... അസുവം വരും... ചികിത്സിയ്യും... വയ്യാഞ്ഞതുകൊം ലേ ചേട്ടെൻ ഇതു ചെയ്തത്... അതും അവരേക്കരുതിയല്ലോ.... എന്നു കരുതി എക്കാലോ... അതോർത്ത് കരയണ്ണനു എന്തിനാ വാഗി... മനുഷ്യൻ അതാരു സമയത്തിനൊന്തു മാറണം... കെട്ടിയോൻ ചത്തു പുലകുളിയ്യു മുന്നേ പെണ്ണാഞ്ഞലു വേരു കല്പാണു കഴിയ്യുന്നു...പിന്നാ ഇത്....’

‘ എന്താടി ഇവിടെ ഒരു കശപിൾ... ഓ.... അങ്ങു തോട്ടു കടവിക്കേക്കാവല്ലോ... നിങ്ങെ പഴക്ക്...’ അങ്ങോടു കടന്നു വന്ന അമ്മ ചോറിച്ചു.

‘ അല്ല.... ഇവൻ ഇം മുറിത്തനേ കുടികെക്കുവാന്... അവരവിടേം... എക്കിപ്പിനൊന്തിനാ.. ചേടൻസ് മുമ്പി... നാടകം നടത്തി ചതിച്ചത്.... ‘ പെഞ്ചർ വാഴിയിൽ.

‘ എടീ...പതുക്കെപ്പുറ... ആ പെക്കാച്ചവിടെ ഒങ്ങീടില്ലു....’

‘ ഓ.. കേട്ടാലുതാ... ഞാൻ വേ തതിനമാനും പാണ്ടില്ലല്ലോ... കെട്ടിയോൻ ഇവിടെയെന്തിനാ കെടക്കുന്നേന് ചോറിച്ചു.... അതിനവനേനേ... കടിച്ചു കീറാൻ വരുന്നു...’

‘ ഞാനാരേം തിനാം വനില്ല....’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ പോട്ടടി...അവരവരുടെ കാരും നോക്കിക്കൊള്ളും.... നീ പോയി കൊച്ചിനേ രൈക്ക്... നിന്റെ ഒച്ച കേട്ടതൊന്നു...’

‘ ഓ.. പിനെ... ഇതൊന്നും ആരും കാണാത്ത പോലെ....’

പെഞ്ചർ അവളുടെ മുറിയിലേയ്ക്കു പോയി. ഞാൻ ലെറിറണ്ടുകൂട്ടുകൊക്കി. സന്ധ്യ മുതൽ മഴച്ചാറിലുള്ളതുകൊ... അതരീക്ഷത്തിൽ തണ്ടപ്പായിരുന്നു. ചിന്തിച്ച് ചിന്തിച്ച് ഞാനുറിപ്പോയി.

രാവിലേ ഉണർന്നു ഞങ്ങൾ പോകുന്നതുവരെ എടത്തി എന്റെ കണ്ണബെട്ടത്തു വനില്ല. എന്നാൽ കാപ്പിയും ഷർട്ടും മു കു തുണികിളില്ലാം എന്റെ മുറിയിൽ ആവശ്യത്തിനു കൊ കു പെച്ചിരുന്നു. ഞാൻ വിചാരിച്ചു. ഭാര്യാധർമ്മം അനുഷ്ടിക്കുകയായിരിക്കും. ആ, എന്തെങ്കിലുമാകട്ട. അനേന്തിയും ചിന്ത മുഴുവൻ അവരേപ്പിറിയായിരുന്നു. എങ്ങനെ ഇം ബന്ധം തുടർന്നു പോകും. ആകസ്മക്കമായ വിവാഹത്തോടെ എനിക്കുവരോടുള്ള ആസക്തിയും ഇഷ്ടവും ഇല്ലാതായതു പോലെ. ഇപ്പോൾ വേറൊരു രീതിയിൽ ആണു ഞാൻ അവരെ കാണുന്നത്. അനുവർ ഒരു മരീചികയായിരുന്നു. അടുക്കുവേരാറും അകലുന്ന മരീചിക. ഇന്ന് അവരെന്റെ കയ്യകലത്തിൽ എന്റെ അധിനന്ദനയിൽ നിൽക്കുന്നു. പകേഷ അവരെ ഒന്നു തൊടുന്ന കാരും പോലും അച്ചിന്നനീയം. അവരുടെ മനസ്സിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞു കുടിയിരിക്കുന്ന വികാരം എന്തെന്നാറിയാതെ എത്ര കാലം ഇങ്ങനെ കഴിയണം. പരട്ട, പെട്ടുള്ള അന്വരപ്പിൽ നിന്നും അവർ മോചിതയാകുമ്പോൾ ആ പാവത്തിനേ കെട്ടച്ചിച്ചു വിട്ടുണ്ടാം. ഒരു വികാരത്തെളിച്ചു ഇം വീടിൽ നിന്നും പോകുകയിരിക്കുന്നു പിരഞ്ഞകുലും, ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുമ്പോൾ അവർ താനെ തീരുമാനം മാറിക്കൊള്ളും. അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ ഇന്നലെ വരെ എടാ പോടാ എന്നു വിളിച്ചുകൊ കു നടന അനുജനേ ഇന്നു മുതൽ പ്രാണനാമാ, ചേടാ എന്നു വിളിക്കുന്നതെങ്ങനെ. എത്രു സന്ദേശയത്തിന്റെ പേരിലാണെങ്കിലും ഒരു സ്ത്രീയും ഉശ്രേഷ്ഠക്കൊള്ളാൻ പറിയെന്നു വരില്ല.

അപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ പഴയ രഹസ്യവേഴ്ചയേ? ? അങ്ങനെ ഒന്നു നടന നിലയ്ക്കു ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ ഇനി ഒരു മറ ഉം ഓ ഉ , പകേഷ അതെതനാണെന് പിടി കിട്ടുന്നില്ല..

വൈകിട്ട് അത്താഴം കഴിയുന്നും അവരെ ക ലില്ല. എന്റെ മുറിയിലേയ്ക്കു പോകുന്ന വഴിയ്ക്കു ഞാൻ ആ മുറിയിലേയ്ക്കാനെന്തി നോക്കി. അവർ കട്ടിലിൽ ചിന്താധീനയായി കുടകുന്നു. വാതിൽ ഒരു പാളി അടച്ചിട്ടില്ല. ഒരു പകേഷ എനിക്കു കേരിവരാനായിരിക്കും. ഭാര്യാധ നിലയ്ക്കു ഭേദത്താവിശ്വാസ് മുമ്പിൽ വാതിൽ കൊട്ടിയടക്കാൻ പറില്ലല്ലോ. ഞാൻ എന്റെ മുറിയിലേ കുടകുന്നു. ഉണ്ണു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പെഞ്ചർ വീ കും എന്റെ മുറിയിൽ.

‘ എടാ... മണവാളചുരുക്കാ... ഇന്നലെയോ ആ പാലു തണ്ടുത്ത് പിരിഞ്ഞു പോയി...ഇന്നതേ നിങ്ങെട പൂഞ്ഞുവോ...’

‘ ഇം ചേച്ചിക്കു വേരെ പണിയെന്നാനുമില്ലേ...’

‘ ഒ ലോ... എന്റെ കെട്ടിയോൻ നാളെ രാവിലേ വരും... പിനെ ഞാനെന്റെ പണിക്കുങ്ങുമെന്നും ചെയ്യും... നിങ്ങളു മാത്രം...പണിയെന്നാനും ചെയ്യാതെ.. അവടേം ഇവിടേമായിട്ട് ചടഞ്ഞതിരിക്കും...’

‘ ചേച്ചിക്കു തലയിൽ കളിമണ്ണാ... എന്നെ ഇന്നലെ ക തീന് പെട്ടു മാറിക്കാണെൻ അവർക്കെന്നു വെഷമം കാണുമെന്ന് ഒന്നോർത്തുനോക്കിയേ... തിരിച്ചെഴുക്കിക്കും...’

‘ പിനെ.... വേറൊരു മൊവം...എടാ... പെട്ടു കുണ്ടാപ്പേ... ജീവിതത്തിൽ ക ട്രില്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യൻ്റെ കുട എന്തേപ്പോയിട്ട്...ഒപ്പതാം മാസം ഞാം പെറിയു... അതിന്റെള്ളെൽ തൊട്ടീൽ കെടകുന്നു.... ഇതൊക്കെ ജാസ്യാലേ... നിന്റെ ഒരു പുന്നാര എടത്തീടേം...’

‘ ജാസ്യാലേ... ജാസ്യാലേ... ചേച്ചിക്കു നേശ്ശാനുമില്ലല്ലോ....’

‘ പിനെ.....നിന്റെ നിന്റെ എടത്തീടേം കൊരേ ചരിത്രങ്ങളു ഞാൻ വിലാസിനീടെ വായീനു കേട്ടു.... എന്നേക്കു കു പറയിപ്പിക്കു ... എന്നിട്ടിപ്പും ര കും കുട നല്പിള്ള ചമയുന്നു...’

‘ എന്തു ചരിത്രം... ഇതു കൊട്ടിയോളാഷിക്കുന്നൊള്ളത്തം...’

‘ ഇല്ല കൊള്ളു... ഒരു പിടിത്തേരാം... മരുന്നു പെരട്ടല്ലോ.... ഒളിച്ചു നോട്ടോം... ആ പാവം ഇതു വല്ലോമരിയൊന്നാ എരുന്നോ.... ഒരു കണക്കിനു തളന്നു പോയതു നന്നായി... ചേരേ തു നിങ്ങളു തമ്മിലോ.... അറിയാതെയാനെക്കിലും ചേട്ടൻ ചെയ്തതു നന്നായി... ഇല്ലേൻ നിങ്ങൾ പിള്ളകളി മുതൽ മുതൽ.... വെളിയിലാരെക്കിലും അറിഞ്ഞാരുന്നേല്ല.... പിന്നെ അവനറിയും... പിന്നെ കൊലപാതകമാരുന്നേനേ ഇവിടെ... ഇഷഡരൻ ഒരു കണക്കിൽ രക്ഷിച്ചതാ...ഇങ്ങനെ.....’

‘ വൃത്തികേടു പറയാതെ എഴുന്നേരു പോശാം എ...?’

‘ എടോ... എന്താക്കെയാണെല്ലും ഗീത എഴുവരുമൊള്ള പെണ്ണാം... നിങ്ങളു തമ്മിലാണെ നല്ല ചേർച്ചേമോ.... നിങ്ങൾ ഈ തിരിഞ്ഞിരുപ്പു കു സഹിയാൻ വയ്ക്കാതെ പറഞ്ഞു പോയതാ... നീയായിട്ടു വേണം ഇവിടെ രഖകാശി ഒ കാൻ...’

ഞാനെഴുന്നേരിടു. വാതിൽക്കലേയ്ക്കു നടന്നു.

‘ എഞ്ഞോട്ടാ നീയ്... മുറിലോട്ടാണെക്കിൽ ഒരു ഭാസ്യു പാലു കാച്ചിത്തരാം... തൊടക്കം മൊടക്കം ...’

‘ ഓ...ഞാനൊന്നു മുള്ളാം പോകുവബോ..’

‘ ആം ഹാ... ഞാൻ വിചാരിച്ചു... എഞ്ചെന്നാനും ഒരുക്കാലത്തും നന്നാകുവേലു...’

ഞാൻ മുറിയ്ക്കു പുറത്തിരിഞ്ഞിയപ്പോൾ ഏടത്തി അവരുടെ മുറിയ്ക്കെന്നേയ്ക്കു കയറുന്നതു പോലെ. അപ്പോൾ അവർ തെങ്ങൾ പറഞ്ഞതെല്ലാം കേട്ടോ. കേടുകിൽ പുല്ല്. പോകാൻ പറ. ഇതേ ദിനചര്യയിൽ ആച്ചു ഞന്നു കഴിഞ്ഞുപോയി. അടുത്ത ഞായരാച്ചു ഇളയ പെങ്ങൾ വന്നു. ഞാൻ വിചാരിച്ചു, ഇനി അവളുടെ വായീനും കേൾക്കാം. പകേജ് അവൾ അതെ സംസാരിയ്ക്കുന്ന പ്രകൃതക്കാരിയല്ല.

തികളാച്ചു രാവിലേ ഞാനും അച്ചനും പോകാനൊരുഞ്ഞിയപ്പോൾ അച്ചൻ പറഞ്ഞു.

‘ വാസ്തവം... നീ ഇന്നു കടുപോയ്ക്കു വരു...?’

‘ അതെന്നാം...അച്ചരു...’

‘ നീ... രാച്ചു വീടി നില്ല്... നെനകൾ കൊച്ചു വിശ്രമം വേണം... അവനു വേ ഒ കൊടു ഓടിയില്ലോ... ഇവിടെ നിന്ന് ഒരു കഴിഞ്ഞിസ്തുപ്പും ഒക്കെ കഴിച്ചിട്ട് വന്നാ മതി...’

‘ അപ്പും കടുപോലെ...?’

‘ ഗണേശനോ ഫ്ലോ... ഇന്നധാച്ചേ ചരക്കടുക്കാൻ പോക ഫ്ലോ...’

‘ ശൈലിയാ അച്ചൻ പറഞ്ഞത്... ഇവിടെ ഇച്ചിരെ പണ്ടീമൊക്കെ തീരാനോ ..’ പെങ്ങൾ അച്ചരേനേ പിന്താങ്ങി.

അപ്പോൾ ഏടത്തി അസ്വലത്തിൽ പോകാനായി ഒരുങ്ങി ഇരഞ്ഞി വന്നു. സത്യം പറഞ്ഞാൽ ഇടവപ്പാതിക്കാലത്ത് പൊന്നും ചിങ്ങത്തിലേ ഓൺ വന പോലെയു ..’. എന്തൊരു ശ്രീതം.

‘ അഞ്ചേ ..ഞാനൊന്നു തൊഴുതിട്ടു വരാം...’

‘ ശൈലി മോളേ... ഏടാ നീ ഒരുങ്ങി നിക്കുവഫ്ലോ...അവടെ കുടെ ഞന്നു തൊഴുതു പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടു വാ... നില്ല് മോളേ.. അവനും കുടെ വരും...’

‘ ഞാൻ... ഞാൻ...മുടിയൊന്നാതുക്കട്ടു...’

ഞാൻ അക്കെന്നേയ്ക്കു കയറി. ഏന്നിട്ട് ജനലിൽ കുടി നോക്കി. ഏടത്തി മുറിത്തരിക്കിൽ ഏനിയ്ക്കു വേ ഒ കാത്തുനിൽക്കുന്നു. കാലുകൊ മണലിൽ എന്തോ ചികിത്തിരിഞ്ഞെ സാരിത്തുവാ കയ്യിലോതുകയിയുള്ള ആ നിൽപ്പ് വല്ലതോരു കൊച്ചു തനേ. ആരാധാല്ലും കൊതിച്ചു പോകും. ഇളം പച്ചണ്ണം വെള്ള സാരിയും നല്ല ചേർച്ച. ഇത്ര രാവിലേ ഈ തണ്ണുപ്പത്ത് കുളിച്ചു കുറിയിട്ടിരിയ്ക്കുന്നു. കണികാണാൻ പറിയ കൊച്ചു. ഞാൻ മന:പുറവം അക്കത്തു തനേ നിന്നു. അഞ്ചു മിന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടും ഏന്നേ കാണാണ്റെ അവർ പത്രക്കെ ഒരുക്കുകല്ലുകളിഞ്ഞി. അവർ പോയിക്കഴിഞ്ഞേപ്പോൾ ഞാനും പുറത്തിരിഞ്ഞി.

മുറിമിഞ്ഞി നടവഴിയിൽ ഏത്തിയപ്പോൾ വിലാസിനി, കയ്യിൽ പുക്കൊട്ടയുമായി ഇരഞ്ഞി വരുന്നു.

‘ അപ്പോ മണവാളുൻ എഞ്ഞോട്ടാ... രാവിലേ കടുപ്പോണില്ലോ...’

വെള്ളുകൈച്ചുരിച്ചുകൊ അവൾ ചോദിച്ചു.

‘ വില്ലു എഞ്ഞോട്ടാ....അസ്വലത്തിലേയ്ക്കു...?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ രാവിലേ അമ്മയ്ക്കു നിർബന്ധം... അസ്വലത്തിലേയ്ക്കായി നോമ്പു നോൽക്കാൻ.. തികളാച്ചുയല്ലോ...’

‘ ഓ...നടക്കട്ടു...നടക്കരട്ടു...’

‘ പിന്നെങ്ങെന്നു എരുന്നു... മധുവിധിവും ആദ്യരാത്രീമൊക്കെ...’ വിലാസിനി ഒരു കള്ള നോട്ടതോടെ ചോദിച്ചു.

‘ ഏയ്യ...അതെന്നാനും കന്ധകമാരോടു പറയേ കാരുങ്ങേല്ലോ....’

‘ ഈ കന്ധകേം...ഒരു ദിവസം ഇതോക്കെ അനുഭവിക്കേ വള്ളം... അതോ കേക്കുന്നതിനു കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല... അല്ലെത്തനേ ഇരപ്പറേനു ആളു തനേ കൊറേ ഹരിശ്രീയാക്കെ പറഞ്ഞു തന്നില്ലോ.....’

‘ അതു വേ ... നേരത്തെ മുഴുവനും അറിഞ്ഞാലേ...അതിന്റെ ..രു..രു..കൊഴുപ്പു പോകും...’
 ‘ അപോ നന്നായി കൊഴുപ്പിച്ച ലക്ഷണമൊ ലോ... അപോ... ശ്രീമതി... പാവം കഷീണിച്ചാരഞ്ഞുകാരിയും...’
 ‘ ഒും...’
 പിന്ന തങ്ങളുടെ സംസാരം ചേട്ടേനുകൂരിച്ചായി. അതും തീർന്നപ്പോൾ തങ്ങൾ കുറച്ചു സമയം മി ചെര നടന്നു. നടയോട്ടുത്തപ്പോൾ താൻ പറഞ്ഞു.
 ‘ എന്നാലും വില്ലു... എനിയ്ക്കാ ആഗ്രഹം ബാക്കി നികുകാ കേടുവോ... ഓർമ്മ വേണം.....’
 ‘ എന്നാഗ്രഹം....?’
 ‘ പുല്ലു ചെത്താൻ....’
 ‘ ദേ...പുല്ലു ചെത്താനോ...അതങ്ഞു പോയി ചെത്തണം...’
 ‘ എന്നാ പിന്ന എന്നാനു പറ... താൻ ദൈഖായിട്ടു വരാം.. ഈ ആച്ചു താൻ കടു പോണിലു...’
 ‘ ഓ.. ആ പുല്ലുചെത്ത... പിന്ന, ഇനി അതൊക്കെ കൈവശമാള്ള മെതാനത്തുനങ്ങു ചെത്തിയാ മതി.. ഇങ്ങാട്ടു വേ ... ഇതിനാളു വേരോ വരും...’
 ‘ ഓ... താൻ കാണാത്ത മെടാനുവല്ലലോ... അതെ വെലവെക്കുവൊന്നും വേ ...’
 ‘ ദേ... ഇതനുല നടയാ... വേ ചെരിനു പറഞ്ഞാ... കിരിയ്ക്കു താൻ നല്കുത്തുവെച്ചു തരും...ഓ...കല്യാണം കഴിഞ്ഞുനു കരുതി വെല്ലു ആളാക ...’
 അവൾ എന്റെ കവിതയെന്നു കുത്തി. നോക്കുവോൾ മുന്നിൽ ചുററിവലം വെച്ചു വരുന്ന ഏടത്തി. താനങ്ങു വല്ലാതായി. ഒരു നിമിഷം ഏടത്തി തങ്ങളെ ര കു പേരെയും നോക്കി. പിന്ന മുന്നോട്ടു നടന്നു.
 ‘ ദേ...ഗീത...’ വിലാസിനി ഓടിച്ചേന്ന് ഗീതയുടെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു.
 ‘ ഇതെപ്പോൾ വന്നു... ഇന്നലഭേത മേളം കഴിഞ്ഞ് കഷീണിച്ചാരഞ്ഞുകാന്.. വാസുദവൻ പറഞ്ഞു...’
 അവൾ ഏടത്തിയുടെ കയ്യിലെന്നു നുള്ളി.
 ‘ ഓ... താൻ പോകുവാ... ദീപാരാധന കഴിഞ്ഞു.....’ എന്നേ ഒന്നു നോക്കുക പോലും ചെയ്യാതെ ഏടത്തി പുരിതേയ്ക്കു നടന്നു.
 ‘ ഓ.. ഏതായാലും വന്നതലേ... ഒന്നു തൊഴുതേയ്ക്കാം.... വാ... ഗീതേ.. നില്ല് തങ്ങളിപ്പോൾ വരാം... ഒരുമിച്ചു പോകാം...’
 പറഞ്ഞുകൊം അവൾ എന്റെ കയ്യപിടിച്ചു വലിച്ചു. അവൾ എന്നേ വലിയുന്നോൾ താൻ തിരിഞ്ഞെ ഏടത്തിയേ ഒന്നു നോക്കി. അന്വലമുറിത്തിന്റെ നടയിംങ്ങുന്ന ഏടത്തിയും തിരിഞ്ഞു നോക്കി. വിലാസിനി എന്നേ വലിച്ചു കൊ കു പോകുന്നു.
 അന്വലത്തിൽ നിന്നും വന്നു കഴിഞ്ഞ് എനിയ്ക്കു ഏടത്തിയുടെ മുവത്തു നോക്കാൻ ഒരു ചമ്മൽ. താൻ എന്റെ മുരിയിൽ പോയി കിടന്നു പഴയ മനോരമ ആച്ചപ്പെട്ടിച്ചു മരിച്ചു നോക്കിക്കൊ തുറന്നു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കുഞ്ഞുവെങ്ങൾ എന്നേ കാപ്പി കുടിയ്ക്കാൻ വിളിച്ചു.
 താനുക്കളെയിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ ആരുമില്ല. കാപ്പി എടുത്തു വെച്ചിട്ടുമില്ല.
 ‘ എടി... കാപ്പി എവിടെ...?’
 ‘ ദേ ...ഗീതയങ്ങാട്ടു വരുന്നൊ ... എടുത്തു തരും...’
 ‘ ഓ..നീ ... അവിടെ എന്നോ... മല മരിയുവാ....’
 ‘ താനീ കൊച്ചിന്റെ തീടും ഒന്നു കഴുകട്ട... ഗീതേ...ഗീതേ...’
 അവൾ അവിടെ നിന്നുകൊ കു നാത്തുനെ വിളിച്ചു. അമ്മയെയും ക ലില്ല. താൻ ഒരു ഫ്രാസ്സുത്തു കഴുകി. അപ്പോഴേയ്ക്കും ഏടത്തി കേരി വന്നു. ഒന്നും മി ചെര ഇല്ലെല്ലാതും തുറന്നു. ഇല്ലെല്ലായും സാമ്പാറും കുടി എടുത്ത് ഡെസ്കിൽ വെച്ചു. പിന്ന ഫ്രാസ്സിൽ കാപ്പി പകർന്നു കുടെ വെച്ചു.
 സാരിത്തുനീറിൽ കയ്യതുടച്ചു. വാതിലിൽ ചാരി എനിയ്ക്കു പുറം തിരിഞ്ഞു നിന്നു. ഇപ്പോൾ എനിയ്ക്കു ഘലനനിതംബങ്ങൾ മാത്രം കാണാൻ കഴിയുന്നുള്ളൂ. മാസങ്ങൾക്കു മുന്ന് ഈ ബെബ്ബിൽ കിടന്നു താൻ താലോലിച്ച ആ സർബ്ബകുംഭങ്ങൾ. ആലോച്ചപ്പെട്ടു മനസ്സിന്റെ കോൺഡിൽ നിന്നെന്നവിടെയോ സുവത്തിന്റെ ഒരു നാമ്പു പൊട്ടി. അതു ഉള്ളികളിൽ കുടി ഇഴഞ്ഞു പുള്ളിൽ എന്റെ ചു തിരിതി. അതോരു പുഞ്ചിരിയായി മാറി. ആ നിതംബങ്ങളിൽ നോക്കി അയവിക്കിക്കൊ ... താൻ അലസമായി ഇല്ലെല്ലാതു. ഇടയ്ക്കു തിരിഞ്ഞെ നോക്കിയ ഏടത്തി പുഞ്ചിച്ചുകൊ ... തന്റെ കു കു നോക്കി രസിയ്ക്കുന്ന എന്നേ ക കു. താനോന്നു ചെമ്മി. അവർക്കും ഒരു ഇഞ്ചുഡ്യുയോ നാമോ, എന്നോ ആ മുവത്ത മിന്നി മരിഞ്ഞു. ഡെസ്കിന്റെ അടുത്തു വന്നു. എന്നേ നോക്കാതെ ചോദിച്ചു.
 ‘ സാമ്പാറു...?’ തവിയിൽ കോരിയ്ക്കു കു ചോദിച്ചു.
 ‘ ഒുഹും... വേ ...’ താൻ വിലക്കി.

ഞാനും മുവത്തു നോക്കാതെ പെട്ടെന്ന് കാപ്പികുടി മതിയാക്കി. എഴുനേറു. കൊച്ചിനേയും തുക്കിക്കും അടുക്കളെയിൽ വന്ന പെങ്ങൾ കു ത സാമ്പാർ പാത്രത്തിൽ തവിയിട്ട് യാഗ്രതികമായിളക്കുന്ന ഏടത്തിയേയായിരുന്നു.

‘അവനെന്തേ... ഇതെ പെട്ടെന്ന് തീറി കഴിഞ്ഞോ...?’

‘ഒും... എഴുനേരു പോയി...’

‘ഇച്ചിരെ ചൊണ്ണായിട്ട് നിന്ന് വെള്ളിക്കൊടുക്കാൻ മേലാരുന്നോ...’ പെങ്ങളുടെ ചോദ്യം.

‘ചോദിച്ചുപും വേ നന്ന പഠിപ്പു...’ ഏടത്തി പഠിപ്പുന്നു.

‘ഇങ്ങനെ മൊവോം വീർപ്പിച്ചു നിന്നാ പിന്നാരാ കഴിയ്ക്കു... അല്ല നിങ്ങൾക്കു ര നിന്നും എന്താ പറിയേ... കല്ലാണം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ... ഏടന്തിരിവായോ... ?... ഒും വഴിയോ .. ഈ കൊച്ചിനേയോനു പിടിച്ചേ.. ഞാൻ ഒരുടുപെട്ടുക്കരട്ട്..’

അവളുടെയേറ്റു പോയി. ഞാൻ എന്തെന്നു മുറിയിലേയ്ക്കു.

ഉച്ചയ്ക്ക് ഉള്ളാ കാലമായപ്പോൾ അമു പിളിച്ചു. അടുക്കളെയിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഏടത്തി മാത്രം. എന്നേക്കു അവരെന്നു പരുഞ്ഞി. മുക്കിരുട്ടുതെ ഡെസ്കിൽ പെച്ചു.

‘ഞാൻ ചോദിച്ചു... അമേം ചേച്ചും എന്തിയേ...’

ഞന്നും മി അതെ അവർ വാതിൽക്കത്തെ ചെന്നു. എന്നിട്ടു പിളിച്ചു.

‘അമേം... ഓ... ഇവിടെ അമേം അനേഷിയ്ക്കുന്നു...’

‘ആർ...?’

‘ഓ...ഇവിട...’

‘അമു ഓടി വന്ന് അടുക്കളെയിലേയ്ക്കു നോക്കുന്നോൾ ഞാൻ.

‘ഓ... എവന്നാരുന്നോ... നീയങ്ങു വെള്ളിക്കൊടു... ഞങ്ങളോ പുളിയോനു നെരത്തട്ടു... വന്ന വെയിലിപ്പും പോകും...’

അപ്പോൾ കേൾക്കാം വെളിയിൽ വിലാസിനിയുടെ ശബ്ദം. പശുക്കുട്ടിയേപ്പോലെ ചാടിത്തുള്ളി കേരിവരുന്നു.

‘ആശ് ഹാ... നല്ല സമയത്താണപ്പോ ഞാൻ വന്നേ... വെള്ളിക്കൊടു.. നല്ല ഉശരിരാ കുടക്കു...’ പിന്നെ അവൾ ഏടത്തിയുടെ അടുത്തു ചെന്ന ചെവിയിൽ എന്നോ മന്ത്രിച്ചു. പെട്ടെന്ന് ഒരു നാണം അവരുടെ മുവത്തു വന്നുകുലും അതപെട്ടുകഷമായി, പിന്നെയും ആ ഉദാസീനത തന്നേ.

‘പിളേച്ചിയെന്ന ഇരു നട്ടുച്ചല്ല... വെയിലു കുടകുതലു കൊ റ... ഉള്ള പട്ട കുടും...’ ഞാനൊരു തമാഴ പൊടിച്ചു.

‘പട്ട പാസുട്ടുനോ.. ഞാൻ പറിഞ്ഞില്ലേ ഇനിയെന്ന പേരു പിളിച്ചു മതിന്ന്... ഓ.. ഞാൻ ര കു തൊളസിയെല്ല നുള്ളാൻ വന്നതാ... ചേച്ചിയ്ക്കു ദേക്കര ജലഭോഷം... തെള്ളിച്ച ആവിക്കാ റ മാറും...’

‘അവടങ്ങെ തൊളസിയെന്നുകൈ എന്തിയേ...’

‘അതേൻ എലു കൊറവാ...’

‘വിലാസിനീ.. ഇവിടെ ഇത്തരി ചോറു വെള്ളിക്കൊടുക്കാവോ... ഞാനീ...’

‘പിന്നേ... ആരാൻ്റെ കെട്ടിയോന് വെള്ളവാനെന്നേ കിട്ടുകേലു...’

‘ആരാനൊന്നുമല്ലപ്പോ... പിന്നേ..... ഇവിടെ ഇല്ലോമാരിയ്ക്കും...’

എന്നേ ഒളിക്കണ്ണിട്ട് ഒരു പരിഭ്രത്തിന്റെ മട്ടിൽ നോക്കിയാണവർ അതു പറിഞ്ഞത്.

‘എന്നിയ്ക്കു നേരമിലു... കുടകയിരുന്ന് വാതിക്കൊടു... കൊച്ചുകുണ്ടിന്... ഞാൻ പോകുവാ...’ അവൾ ചാടിയിരിങ്ങി പോയി.

ഞാൻ പാത്രത്തിൽ വിരൽക്കൊ റ വരച്ചുകൊ റിരുന്നു. അതും കു കുകൊ റാനമു കേരി വന്നത്.

‘നീയെതാടി.. സപ്പനു കാണുകാണോ... വെള്ളിക്കൊടുടി.. അവൻ നോക്കിയിരിയ്ക്കുന്ന കു ലേണ്ണു...’

‘അമു ഇച്ചിരെ ചോറിങ്ങിട്ടു... അതല്ല നിങ്ങൾക്കും പറിത്തില്ലെങ്കി.. ഞാൻ ഹോട്ടലിൽ പോയ്ക്കുളാം...’ ഞാൻ ചാടിയെഴുന്നേറു.

‘ഇരിയെടാ അവബ...’

അമു ദേഖ്യത്തിൽ പറിഞ്ഞുകൊ റ തവി ഏടത്തിയുടെ കയ്യിൽ നിന്നും പിടിച്ചു വാങ്ങി. പിന്നെ എന്നിയ്ക്കു വിളമ്പി. ഏടത്തി പുറകുവരുതെ തിണ്ണയിലേയ്ക്കിഞ്ഞി. ഞാൻ കഴിയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അമുയും അങ്ങാട്ടു ഇരഞ്ഞി. അടക്കിയ സ്വരത്തിൽ അമു എന്നോ ഏടത്തിയോടു പറയുന്നതു കേട്ടു. റ കു നിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിഞ്ഞിപ്പോടി സാരിത്തുവും കടിച്ചുകൊ റ ഏടത്തി അടുക്കളെയിൽ കുടി മുറിയ്ക്കേതെയ്ക്കു പാഞ്ഞു പോകുന്നതു കു കു. പെങ്ങൾ കേരി വന്നപ്പോൾ എന്നോടു ചോദിച്ചു.

‘ഗീത എന്തിയേടാ...’

‘ ആ... മുറിലോട്ടു പോണ്ടു കു... അമ്മ എന്തോ വഴക്കുപറഞ്ഞു തോന്നു...’
‘ എന്തോ വഴക്കു പറഞ്ഞേ...’
‘ ആ.. ഞാക്കേടില്ല..’ അപ്പോൾ അമ്മ അങ്ങോട്ടു കേരി വന്നു.
‘ അമ്മ എന്തിനു...ഗീതേ വഴക്കു പറഞ്ഞേ...’
‘ വഴക്കാനും പറഞ്ഞില്ല... ഇച്ചിരുടൊക്കെ കും കെട്ടും ഇവനോടു പെരുമാണോനു പാണ്ടു... ഓന്നുള്ളെല്ലും ഭാര്യയായതല്ലേ... ഇന്നിയെങ്കെ മാറാൻ പറിക്കണം...’
‘ ശ്രീ.. അതു വേ ചരുന്നുമും... അതിന്റെ മനസ്സും ഓന്നു തണ്ടുക്കും ... എല്ലാത്തിനും ഒരു കാലോം നേരേരാമൊക്കെ വരുമെന്നേ...’ പെദ്ദേശ് പറഞ്ഞു.
‘ ഓ..... പറഞ്ഞു പോയില്ലേ... സാരമില്ല... പിനേ ഈ ഇരിക്കുന്നോനും മോശല്ലു... കെട്ടിയോളല്ലേ... ഇച്ചിരെ തൊന്തു വർത്താനം പറഞ്ഞാലെന്തോ... നേരത്തെ ഏടത്തീനും പറഞ്ഞത് തുണിത്തുവേ തുങ്ങി നടന്നതോ... ഇപ്പും കെട്ടുകഴിഞ്ഞപ്പും അവനും ഗമയായി... ഈ പൊല്ലാപ്പിനു പോക ചരുന്നു. അതിനേ അതിന്റെ വീടിലോട്ടു വിട്ടാ മതിയാരുന്നു....’
അമ്മ ഓന്നു നേടുവീശ്വിപ്പിക്കു.
‘ ഏടത്തിയെ കെട്ടിക്കൊ കു വന്നപ്പും ഈ അമ്മ തന്നെയാ പറഞ്ഞേ... ഏടത്തി അമ്മയേപ്പോലെയാ... ബഹുമാനം വേണ്ടോനോക്കെ... എന്നിട്ടില്ലോ...’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.
‘ ശ്രീടാ... അതന്നു... ഇന്നിപ്പും അവളു നിന്റെ ഭാര്യയാ... അവൻ കെട്ടുചീഞ്ഞു തന്നുമാ... നീയെങ്കെ ആണാല്ലേ... മനസ്സിനൊരുപ്പാരെ നല്ലു പിചാരിച്ചേ... പെണ്ണുങ്ങളേ കയ്ക്കാറും ചെയ്യാൻ കഴിവു വേണം... ഓ... ഞാനൊന്നും പറേന്നില്ലു... പറഞ്ഞാ കുടിപ്പോകും...’
‘ സാരമില്ലേനേ.. എല്ലാം ശരിയാകും... ഞാൻ ഗീതേ ഓന്നു കാണുക്കു...’
പെദ്ദേശ് അക്കത്തെയ്യു നടന്നു.
‘ ഇതു വല്ലോം ആ പാരം അറിയുന്നൊരു റു... ഇതുങ്ങളു ര കും ഇവിടെ സന്നോഷാധിക്കു കഴിയുകാനും കരുതി അവൻ സമാധാനിയ്ക്കുന്നേ...ഇവിടാണേൽ... ഒംഹാരം എല്ലാം വിഡി... നേന്തക്കു വല്ലോം വേണ്ടോം... ഇത്തിരി തോരനും കുടെ ഇടങ്കു... മുരിങ്ങളും നല്ലതാ.... നിന്റെ കെട്ടുപ്പാളു പെച്ചതോ...’
‘ മതി...’ ഞാൻ പെട്ടെന്നാഞ്ഞേരു കയ്ക്കുകി.
എന്റെ മുറിലോട്ടു പോകുന്ന വഴി ആ വാതിൽക്കൽ ഓന്നു നിന്നു. അക്കത്തു നിന്നും ഏടത്തിയുടെ കരച്ചിലും പരച്ചിലും.
‘ ഇല്ലാൻ കമലേ... എന്നേ ഒട്ടു ഇഷ്ടല്ല ഇപ്പും... കെട്ടു കഴിഞ്ഞെല്ലാണെന്നു... എന്റെ നേരേ നോക്കി... ഒരു വാക്കു മി ടീടില്ല. ഓന്നു രാവിലേ അസ്വലത്തി പോകാൻ ഞാൻ കാത്തു നിന്നിട്ട്... ആ വിലാസിനീടെ കുടെ കളിതമാശേം പാഞ്ഞു...’ ഏടത്തി പീ കും കരച്ചിൽ.
‘ അതൊക്കെ തോന്തലാ എന്റെ ഗീതേ... ഇങ്ങനൊരു സ്ഥാതിത്തിയായകൊ റ കു പേരക്കും ഒരു ചമലു കാണും.. അതൊക്കെ മാറുന്നേ.. ഗീത... ഓന്നു തോന്തു മി ഇം മതി...’
‘ എങ്ങനെ വിളിക്കേണ്ടും പോലും എനിയ്ക്കു തപ്പലാ.... നേരത്തെ ഏടാ പോടാനും വിളിച്ച ചെവിയ്ക്കു കിശുകൾ നടന്നിട്ടില്ലോ... പെട്ടുന്നു...’
‘ ഗീതയ്ക്കു... അവനേ മനസ്സിലാക്കേണ്ടും റ... എക്കിപ്പിനേ... ഒരു പ്രശ്നേന്നല്ലു... സന്നോഷാധിക്കുങ്ങു പെരുമാറുക... എന്നായാലും മാറു തലേ നിങ്ങളു...’
‘ എനിയ്ക്കും കൈക്കാരിവായും ആളുമല്ലേ....പിനേ വിധിയായിട്ടുന്നിയ്ക്കു കിട്ടിയതും... എക്കിലും ഞാനൊരു പെണ്ണല്ലേ... പകേഷ മുഖ്യമക്കതല്ലു.... ഏടനേ നോപിയ്ക്കു റിയൂം...എന്നേ താലി കെട്ടിയെനേ ഒള്ളുന്നനിയ്ക്കു മനസ്സിലായി... എന്നേക്കാളും എജേതല്ലേ... പോരാഞ്ഞു... ഞാൻ റ റാം കെട്ടുകാരീം...’ ഏങ്ങലുടി തുടരുന്നു.
‘ ഫോ... ഒരു കാര്യത്തി സമാധാനായി... ഗീതയ്ക്കും അവന്റെ കാര്യം ഞങ്ങളേറു...’
‘ വേ .. കമലേ... നിർബന്ധിച്ച... ആരേ ഓന്നും ചെയ്യിക്ക റ... ഏച്ചുകെട്ടിയാ മൊഴച്ചിരിക്കേ ഒളളു... വേണ്ടുകി... ഞാനേന്റെ വീടിപ്പോള്ളാളും... ആരേ വേദനിപ്പിക്കു...’
‘ മുഖ്യമാക്കു നിങ്ങളെങ്ങനൊരുന്നു.... അവനു ഗീതേ ഇഷ്ടാരുന്നോ.... ഒരിയ്ക്കു... തെങ്ങുടെ വീടി വന്നപ്പോ അവൻ പറഞ്ഞതോ... ചേട്ടുന്റെ യോഗാ..... കലമകൾ ഒരു ചരക്കിനെയാ കിട്ടിരിക്കിണേ എന്നോക്കെ... ആ അവനിപ്പോ... ഏയു...എനിയ്ക്കു തോന്നെന്നു... അവനും ഒരു കുടുംബം പാണ്ടു... ഗീതയ്ക്കും അതു പോലെ തന്നു...’
‘ ശ്രീയാതിയ്ക്കു... എന്നാലും ദൈവം എത്ര കഴിഞ്ഞു എന്നോടൊന്നു മി ടീ... ഞാനൊന്നേ എല്ലാം മറക്കാൻ നോക്കുകാ... ഏടൻ എന്നോടു പറഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നത് മുപ്പുരേ എടുന്നേപ്പോലെ തന്നേ കരുതനോന്നു... എനിയ്ക്കു അനുസരിയ്ക്കുന്നേ അറിയു...’
‘ അയ്യു...ചേടുന്ന വേ 1 അനുസരിയ്ക്കുന്നും വേ ... നിങ്ങളു നിങ്ങുടെ ജീവിതം പാശാക്കു റിയ്ക്കു...എന്നാലും ഗീത നല്ലവള്ളാ.. എത്ര പെട്ടുന്നു... പൊരുത്തപ്പെട്ടു... അവനോ...’

‘ ഞാൻ പൊരുത്തപ്പെട്ടതാരു കാര്യം കൊ കു മാത്രാ... ഞാൻ ഏട്ടനോടൊരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു... അസുവമൊക്കെ ഭേദായി വന്നു... ഞാൻ അനിയൻ്റെ... കൊച്ചിനേം വയറിലിട്ടോ കു നിയുസം എന്തു തോന്തുന്.. അപ്പും പറേക്കാ... ആ കൊച്ചിനേ എൻ്റെ കൊച്ചായിട്ടു കരുതും... പക്ഷെ നിനേ എൻ്റെ അനിയത്തിയായിട്ടേ നോക്കുന്ന്.. എന്നിക്കരിയാം... പറഞ്ഞാ പറഞ്ഞ പോലെ ചെയ്യുന്ന ആളാ ഏട്ടൻ്റെ... അതോ ഓ.. ഞാനീ തീരുമാനം ഏടുത്തേ... പിന്ന എൻ്റെ അച്ചരന്നും അമ്മയും കൂടുതൽ ബൊഷമം ഞാനായിട്ട്....’

‘ ചേട്ടനേ എനിയും അറിയാം... അതൊരു സാധനം തന്നും... പോട്ടേ... ഇനി ശീത വാസ്തവനോടു കേരി മുട്ടണം.... പ അവനോട് എങ്ങനെ കിന്നതിച്ചേരു.. അങ്ങനെ തന്നേ വേണും... അവൻ പുതു മണവാളുന്നല്ലോ... അതും ഓർക്കാപ്പോറത്ത് ഒരു ഭാര്യേ കിട്ടിയപ്പും ... അവനു വിശ്വാസാന്തതിൽ ചമ്മലു കാണും...’

‘ എന്നാലും എൻ്റെ കമലേ... നമ്മളു പെണ്ണുങ്ങളെങ്ങളുംന്നു... കേരി അങ്ങോട്ട്...’

‘ ഓ.. അതൊക്കെ... ഞാൻ പറഞ്ഞു തരണോ... ആവശ്യകാരനു വേണേ ഒച്ചിത്യും മറക്കാനാ പറേണോ...’

‘ ഞാൻ നോക്കാം. പറിഡേം... ഞാനീ ബന്ധം ഒഴിഞ്ഞിട്ട്... വല്ല ശ്രവഗിരിലും പോകും...’

‘ ഓ... അനേതത്തിൻ്റെ ആവശ്യം ഒന്നും ഇപ്പഴില്ല..... നമകൾ വല്ലോം കഴിയും... വാ... കരച്ചിൽ നിർത്തി മൊബാ കഴുക്ക്.... ഇതൊന്നും ഒന്നും... കല്പാണം വേണ നു പറഞ്ഞ എൻ്റെ കാര്യം കു ലൈലു...’

കട്ടിൽ ഉലയുന്ന ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ നടന്ന് എൻ്റെ മുറിയിൽ കേരി.

ഞാനാക്ക ചിന്തകുഴപ്പുത്തിലായി. ഞാനുഭേദിച്ച മാതിയില്ലെ അവരുടെ മനസ്സ്, അവർ എന്നേ ഉൾക്കൊള്ളാൻ തയാരായി നിൽക്കുന്നു. എന്നാലതൊടു നേരേ പറയാനോ പ്രവർത്തിക്കാനോ വയ്ക്കു. എനിയും അതു തന്നേ. തങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു നേരിയ, ബലമുള്ള മറ നിൽക്കുന്നു, ആരത്ത് ആദ്യം തകർക്കും. അതാണിവിടുതേ പ്രശ്നം. യാതൊരു തടസ്സവുമില്ലാതെ അവർ എനിയും താംബുലമൊരുക്കാൻ കാതു നിൽക്കുന്നു. അതു സ്വീകരിയ്ക്കാൻ എൻ്റെ മനസ്സിനു സമ്മതവും. എങ്കിലും, ഈ ധാമാർത്ഥ്യം മനസ്സിലോടു കേരുന്നില്ല. അപ്പോളെൻ്റെ മനസ്സാക്ഷി ചോദിച്ചു.

‘ ഈ വീട്ടിൽ അവർ കാലെടുത്തു കുത്തിയപ്പോൾ മുതൽ നീ അവളേ മോഹിച്ചു. അവളുടെ എല്ലാ രഹസ്യങ്ങളിലും നീ കയ്യിട്ടു. സൗകര്യം കിട്ടിയപ്പോൾ അവളേ നീ ഭോഗിച്ചു സുവിച്ചു. എന്നിട്ടേപ്പോൾ കയ്യിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ നിന്നകൾ ബുദ്ധിമുട്ട്... ചതിയനാ നീ.. ചതിയൻ..’

‘ എൻ്റെ മനസ്സു.. അ ദിയാരിച്ച ഓരാണിന് ഏതു നല്ല നല്ല പെണ്ണിനേക്കെ ലഭ്യം ഒരു മോഹം ഉ കും.. അതു കഴിയുന്നം...’

‘ നില്ല് നില്ല്.. അങ്ങനേയു പറഞ്ഞതാഴിയാതെ... ഇത്തിൽ കുടി നീ ഉള്ളിലോടു വാ.. ഇവാളെൻ്റെ ഭാര്യായിരുന്നുകിൽ എന്നു മോഹിച്ചു നീ അവളുടെ സൗന്ദര്യവും.. ശരീര പടിവും.. പിനേ ആ മനഹാസവും ഒക്കെ സുകഷിയ്ക്കാൻ എന്നേ ഏൽപ്പിച്ചില്ലേ... ആരും അറിയരുതെന്ന് പറഞ്ഞ് എന്നിട്ടു അതു സാധിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചുമ്മാ അങ്ങങ്ങാഴിയാമെനോ... വിടത്തില്ല നിനേ ഞാൻ..’

‘ അഭ്യു.. അതൊക്കെ നേരു തന്നേ... സമ്മതിച്ചു.. വിട്ട...എന്നേ... വിട്ട... എന്നിട്ടു നീ നിന്റെ പാട്ടിനു പോ..പോ....പോകാൻ...’

‘ എന്നാടാ ... നീ പിച്ചും പേയും പറയുന്നോ... മുരിലോടു വരുന്നേനു മുന്നേ... പോകാനാവിയുകരം.... എന്തു പറി നെനകൾ.. പൊയി മൊബാ കമ്മുക്...’

അപ്പോൾ അങ്ങോടു കടന്നു വന്ന പെങ്ങൾ ചോദിച്ചു. ഞാൻ അയ്യടാ എന്നായി.

‘ പെങ്ങളേ... എനിയും ചേട്ടനേ ഒന്നു കാണണോ... ഇപ്പോൾ തന്നേ പോകുകാ...’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ ഇതെന്തു കുത്താ... പെട്ടുന്ന...’ പെങ്ങൾ അസാളിച്ചു.

‘ ഓ ...കുത്തു തന്നേ...’ ഞാൻ മു കും ഷർട്ടും വേഗം മാറി.

‘ അമേ.. ഇങ്ങോടു വന്നോ... ഓ.. ഇര വാസുട്ടൻ...’

അമ്മയും ഏടത്തിയും വാതിൽക്കലെത്തി.

‘ എന്നാടി...എന്തു പറിഡീ...?..’

‘ ഓ, വാസ്തവിന് ചേട്ടനേക്കാണാൻ പോകുവാന് ...ഇപ്പത്തനേ...’

‘ നേരാണോടാ...?...’ പിശാസം വരാത്ത പോലെ അമ്മ ചോദിച്ചു.

‘ ഓ... പോകുവാ...’

‘ എടാ...ഇപ്പും പോയാ... എപ്പഴാ തിരിച്ചു വരുക... രാവിലേ പോകാം...’

‘ അമ്മ ആ കൊടോ ടോർച്ചും ഇങ്ങോടുതേ... എത്ര വൈകിയാലും ഞാൻ ഇന്നു തന്നേ തിരിച്ചു വരും...’

‘ എന്നാ ശീതേം കുടെ...’

അമ്മ ചോദിച്ചു.

‘ ആരും വേ ... ’
പിനെ ആരും ഒന്നും മി ഇയിലു. ഞാൻ ഒരുങ്ങി മുറിതേക്കിഞ്ചിയപ്പോൾ എടത്തി കുടയും ചേടൻ ദോർച്ചും മറി ചില്ലറ സാധനങ്ങൾ സുക്ഷിത്തുന ബാഗും അമ്മയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തിട്ടു പറഞ്ഞു.
‘ സുക്ഷിച്ചും നോക്കിം പോണനു പറ അമേ...’
‘ കേട്ടോ... അവളു പറഞ്ഞത്...’
‘ ഓ...കേട്ടു...’
ഞാൻ ബാഗും കുടയും വാങ്ങി ഉറങ്ങി നടന്നു. ഇപ്പോൾ പോയാൽ ഇരുടുന്നതിനു മുമ്പ് ആശുപത്രിയിലെത്താം... തിരിച്ചുള്ള യാത്ര അപ്പോഴത്തെ സൗകര്യം പോലെ.
ആശുപത്രിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ നേരം വൈകി. ചേടനു ചികിത്സ തുടങ്ങാനുള്ള സമയമായി. പിനെ തിരുമതൽ കഴിയുന്നതു വരെ കാത്തിരിയ്ക്കേണ്ടി വന്നു. കുഴവിനേറുയും എല്ലായുടേയും മണമുള്ള ആ മുറിയിൽ പേരേ ര കു പേര് കുടിയു് .
‘ അനിയന്നാ...’ ചേടൻ അവർക്കുനേനു പതിചയപ്പെടുത്തി.
‘ നിനെ ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു....’
‘ അതെന്നാ...’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.
‘ അങ്ങനെയാരു കുടുക്കിൽ നിനെ വിട്ടുല്ലേ... ഞാനോടിപ്പോന്നത്...’
ഞാൻ മി ഇയിലു. ചേടൻ എന്നേക്കാളും ചിന്താശക്തിയും നു മനസ്സിലായി. പക്ഷേ അത് എടത്തിയുടെ കാര്യത്തിലായിരുന്നുകിൽ ചരിത്രം ഇങ്ങനെ ആക്കത്തില്ലായിരുന്നു.
‘ പറ... എന്നാ നിന്റെ പ്രശ്നം...?.. നേരക്ക് ആകെ ഒരു പരവേശം പോലെ...’
‘ അത്...ചേട്ടോ.. എനിയ്ക്കു...’
‘ പറഞ്ഞതാടാ... ഞാനിപ്പം ചേടനല്ല... നിന്റെ കുടുക്കാരൻ ... ഗണേഷനെന്നു വിചാരിച്ചു പറഞ്ഞതാം...’
‘ ഞാൻ ... എടത്തിയെ നോക്കുന്നു... ചേടനേ ഓർക്കും... പിനെ എനിയ്ക്കു...’
‘ മനസ്സിലായി... ആദ്യമേ തന്നെ ഒരു കാര്യം തീർത്തു പായാം.....എന്നോടു നീ ഒരു കാരുജോഡാം കാണിക്കു... കാണിച്ചു എല്ലാം പാളും...’
‘ ഞാൻ ഒന്നു ചോദിച്ചു.. എന്റെ ചേടൻ സത്യം പറയുവോ...?’
‘ നീ ചോദിയ്ക്കുടാ... മനസ്സു തൊറന്നു ചോദിയ്ക്കു...’
‘ ഇപ്പും... ചേടൻ... എല്ലാം സുഖമായിട്ടു തിരിച്ചു വന്നുന്ന വിചാരിയ്ക്കു... ഒരു... അഭ്യാസു മാസം കഴിയി... അനേരം... ഞാൻ എടത്തിയെ... ചേടൻ എന്നേ എൽപ്പിച്ച മാതിരി തിരിച്ചു തന്നാ...’
‘ ഹ...ഹ...ഹ...’ ചേടൻ ചിരിച്ചു. ‘ അപ്പം ഭാവി... ഞാനുമാ... നേരു ഇപ്പോഴത്തെ പ്രശ്നം... എന്നാ നീ കേട്ടോ... അവളേ നിന്റെ കയ്യിലോട് തരുന്നും... ഞാൻ എല്ലാം അവകാശാം... ആശഹോം വെച്ചുഴിഞ്ഞതാ... അതിനൊന്നിൽ കാരണങ്ങളോ ... നീയാ വെള്ളമിഞ്ഞെടുത്തേ...’
ഞാൻ വെള്ളമെടുത്ത ചു തിരി പിടിപ്പിച്ച കൊടുത്തു.
‘ ഓ... ഒന്ന്... എന്റെ നടപടി ഭോഷം... അതോ ... ഒരു ഭാര്യയായിട്ട് എനിയ്ക്കുവേണ്ട സംരക്ഷിയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല...പിനെ... അവളോടു ഞാൻ പെരുമാറിയത്... വളരെ വളരെ... മോശായിട്ടരുന്നു... ഇന്ത്രേം കാലം അത് സഹിച്ച നിന ആ പെണ്ണിനേ സമതിയ്ക്കണം...നിനോട് അതെന്നാണെന്ന് പറയാൻ ഇത്തിരി ബുദ്ധിമുട്ടു നിയ്ക്കു...’
‘ അതു പറയ എന്നു കരുതി എന്നേത്തന്നേ പിടിച്ചേര്ത്തപ്പിക്കണം എന്നോ ചരുന്നോ...?’
ഞാൻ പ്രധാന ചോദ്യം ചോദിച്ചു. കാരുജോഡാക്കെ എനിയ്ക്കുവിയാമല്ലോ.
‘ ഒന്നു ര സംഭവങ്ങളു കൊ ... ഒരു കാര്യം എനിയ്ക്കു മനസ്സിലായി... അവകു നിനെ ഇഷ്ടാണെന്ന്... രണ്ടു ഞാൻ നിനെ തല്ലിയപ്പും... അവളു മാത്രെ തന്നും പിടിച്ചേരുള്ളു... നേരോന്നാടാളു ഒരു... ഒരു... വാൽസംഘ്യം എന്നു വെച്ചു... പിനെ... രഭവസരത്തിൽ... അതും... ഒരു വല്ലാത്ത നേരത്ത്... അവളു പറഞ്ഞത് നിന്റെ പേരം... അപ്പം.. ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രശ്നമോ ചായപ്പും... ആദ്യം എന്റെ മനസ്സി തോന്നിയത് നിന്റെ പേരം....’
‘ സുന്നം അനിയൻ്റെ... അതും അവരേക്കാളും എല്ലപ്പും ഒള്ള എന്നേ...?’
‘ അതിനെന്നു പറി...?... ഒന്നോ രു ച വയസ്സാരളപ്പമാ...?.. ആ പാവം ഒന്നു ജീവിച്ചേണ്ടോ... ഇനി ഞാൻ ഇരു കെടപ്പീന് പൊഞ്ചിയാലും ഒരു ഭർത്താവു പോയിട്ട്... ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യനായിട്ടു പോലും ജീവിയ്ക്കാൻ പറിത്തില്ലന് ...വൈദ്യർ തിരുമേനി ആദ്യമേ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു... പിനെ ഇതോരു പരിക്ഷണം... അതുനേ...ഇനി എനിയ്ക്കാനിനും ആശയിലു... ഇനി എന്റെ സന്തോഷം നിങ്ങെടെയാക്കെ സന്തോഷം കാണുന്നതാ...’
‘ എന്നാലും ചേട്ടോ...’

‘ മനസ്സു തൊറനു പറേകാ ഞാൻ... നീ പോ... സന്തോഷായിട്ട്... ആ പെക്കാച്ചിനേം ഒന്നു സന്തോഷിപ്പിയ്ക്കു... അവളു നമ്മട വീടിലോടു... വെച്ചടിവെച്ച നമകൾ കേരിമാരിയും... അതെൽ്ലു നല്ല ജാതകാ അവടെ...’

‘ എന്നിട്ടാണോ ചേട്ടിനിങ്ങിനെ കെടക്കണം...?’

‘ അതെന്നേ നടപടി ദോഷത്തിന്റെ ശിക്ഷ... അല്ലാതെ അവളേ പറഞ്ഞിട്ടുന്നു... അവളേ കെട്ടിയേപ്പിനു കച്ചോടമൊക്കെ നല്ല ഉഷാർ വന്നതാ... എന്നിനാ അധികം പരാനേ... നീ തനു ഏതു... കഴിഞ്ഞതിവസം തൊടങ്ങിയേണ്ടു... അവടെ കഴുതേത നീ താലി വെച്ചപ്പും തനേ... കുടുംബം... അതിന്റെ ഫലം....പാവാ ...അവളു...’

‘ സമ്മതിച്ചു... പകേഷ... ഈ പാവോം വല്ല തെററും ചെയ്തിട്ടോരെ കുംഭാ...?’

‘ എന്നു ഞാൻ ഒരു കാലത്തും വിശസിയ്ക്കുകേലു... അമ്പവാ ചെയ്തിട്ടോകി... അതു നിവൃത്തികേടു കൊ ചാരിയും... അതിനുബന്ധേ കുറിറു പറയ... അതെന്നായാലും...’

ഞാൻ കുറച്ചു സമയം കുട്ടി അപിട ചേട്ടിന്റെ കയ്യത്തലം പിടിച്ചുകൊ അരികിലിരുന്നു.

‘ എഞ്ചേ ഫോറു പൊയ്ക്കു...അങ്ങേൽ ഇന്നിവിടെ കെടക്കാം... ഇരുട്ടിയില്ലേ...’

‘ വേ... ഞാൻ ഇന്നുതന്നെ ചെല്ലുന്നു പറഞ്ഞാ പോന്നേ...’

‘ എന്നാ...പൊയ്ക്കു... ഇനി നീയോ... നിങ്ങളു ര കു പേരുവോ ഇവിടെ വരുന്നത്.. ഒരു നല്ല വാർത്തേതം കൊ ചാരിയുണം... മനസ്സിലായോ...’

‘ എഞ്ചേ ഞാനു പോയിട്ടു വരാം...’

‘ ഞാനിന്തിരി സമാധാനായിട്ടിനൊന്നാരഞ്ഞും...’ ചേട്ടിന് മുഖം തിരിച്ചു കിടന്നു.

തിരിച്ചുള്ള യാത്രയിൽ എന്നേ മനസ്സിൽ ഒരേ ഒരു ചിന്തയായിരുന്നു. എങ്ങനെ തെങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള മറ പൊഴിയ്ക്കും ? എടത്തിയായിരുന്ന കാലത്ത് ചാടി പിടിച്ചാലും പ്രശ്നമല്ലായിരുന്നു. പകേഷ ഇന്ന് അവളെന്നേ ഭാര്യ, അതിന്റെ അന്തസ്സു ഞാൻ അവർക്കു കൊടുക്കാം. എത്രായാലും ചേട്ടുമായോന്നു തുറന്നു സംസാരിച്ചപ്പോൾ മനസ്സിനൊരു ലാഘവം. ബസ്തിലിരുന്ന് അറിയാതെ ഞാൻ പാടിപ്പോയി.

‘ എഞ്ചേ സപ്പന്തതിരി താമരപ്പുയ്ക്കയിൽ വന്നിരാങ്കിയ രൂപവതീ...’

വന്നിരാങ്കിയതല്ല, വന്നു ചാടി വീണതാണെല്ലോ. ഈ കവിത ഒന്നു മാറിയെഴുതണം.

വീടിലെത്തുവോൾ പാതിരാ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഞാൻ കതകിൽ മുട്ടി. എന്നേ കാത്തു വാതിൽക്കൽ നിന്നവോലെ ഏടത്തി, അല്ല ശീത വാതിൽ തുറന്നു. ഞാൻ ഒന്നും മി ചാത അകത്തു കേരി. എന്നേ മുറിയിൽ ചെന്നു ഷർട്ടുരുവോൾ വാതിൽപ്പാളിയ്ക്കു മിന്നു നിന്ന് ശീത ചോദിച്ചു.

‘ കുളിച്ചുണ്ടാൽ...വെള്ളം കോരി വെച്ചിട്ടു... ചുടാക്കണംകി...’

‘ വേ... തന്മാളു സാരലു...’

‘ എക്കി.. കുളിച്ചു വരുവന്നേയ്ക്കും ചോരെടുത്തു വെയ്ക്കാം...’

‘ ഒരും...’

ഞാൻ കുളിച്ചു വരുവോൾ എല്ലാം വിളവി വെച്ചിരുന്നു. ഒന്നും മി ചാത ഞാൻ കഴിച്ചുകൊ രൂപനു. എന്നേക്കിലും ഒന്നു സംസാരിയ്ക്കാൻ എന്നേ മനസ്സു കൊതിച്ചു. പകേഷ ഉള്ളിൽ ഒരു മട്ടി. ദിത്തിയിൽ ചാരി ഞാൻ കഴിയ്ക്കുന്നതും നോക്കി അതെ രീതിയിൽ ശീതയും നിന്നു. അവസാനം ഭാഗ്യത്തിനു ശീത ചോദിച്ചു.

‘ എടുന്നങ്ങനേ...’

‘ അങ്ങനെ തനേ... ചികിത്സ തൊടങ്ങിയേണ്ടു ഒളജ്ഞു...’

‘ ആരെയുകിലും തെരക്കിയോ...’ എനിയ്ക്കു മനസ്സിലായി ശീതയേ അനേഷിച്ചോ എന്നാണെന്നു.

‘ തെരക്കി... സുഖായിട്ടും സന്തോഷായിട്ടും ആണോന്ന്...’

‘ എന്നിട്ട...നമ്മളെന്തു...?’

പാത്രത്തിൽ തീർന്ന തോരൻ വിളവിയിട്ടുകൊ ശീത ചോദിച്ചു. എന്നിട്ടെന്നേ മുഖത്തെൽ്ലു സാകുതും നോക്കി. എനിയ്ക്കുത്തരം മുട്ടി. കുറച്ചു നേരത്തെയ്ക്കു ഞാൻ മി യില്ലു. എഴുന്നേറ്റു കയ്ക്കഴുകി. തുടങ്ങാൻ തോരത്തു തരുവോൾ ചോദിച്ചു.

‘ പറഞ്ഞു കാണും... ഇവിട്ടു പറഞ്ഞു വിടാൻ പോവുകാണും...’

അവൾ പതിയേ മന്ത്രിച്ചു. കുന്നിന്ത ആ മുഖത്തെയ്ക്കു ഞാനാനു നോക്കി.

‘ ഞാനങ്ങനെ പറഞ്ഞില്ലു... പിന്നേ... അങ്ങനെ പായണനു തോന്നിമില്ല...’

തോരത്തു തിരിച്ചു കൊടുത്തിട്ട ഞാൻ പുറത്ത് തിണ്ണയിലേയ്ക്കിരുണ്ടി. അകത്ത് ശബ്ദമാനും കേടില്ല. ഇനി കുത്തിയിരുന്നു കരയുകയാണോ. ഞാൻ മലേ തിരിച്ചു കേരി വാതിൽക്കൽ ചെന്നു നോക്കി. എന്നേ മനസ്സിൽ ആ കാഴ്ച ആശ്രിച്ചു. ഞാൻ കഴിച്ച പാത്രത്തിൽ ചോറു കറിയും കോരിയിട്ട് വാരി കഴിയ്ക്കയാണവൾ. സത്യത്തിൽ എനിയ്ക്കു സകടം തോന്നി. ആരേം പറഞ്ഞു കൊടുത്ത പതിവ്വതാസകല്പങ്ങളിൽ കുടുങ്ങിക്കിടന്ന് അതനുഷ്ഠിച്ച

സംതൃപ്തിയടയുന്ന ഒരു നാടൻ പെൺകുട്ടി. ഭർത്താവിന്റെ എച്ചിലിൽ കൂട്ടിയിട്ട് കഴിയ്ക്കുന്ന ഭാര്യ. എന്നിയു സഹതാപം തോന്തി. വീറും വാശിയുമായി എന്നോട് എപ്പോഴും പോരിനിരങ്ങിയിരുന്ന പ തേത ഏടത്തിയാണോ ഇത് എന്നു പോലും തോന്തി സാശയിച്ചു. അപ്പോൾ .. അപ്പോൾ... ഇവർ ആരെയാണു ഭർത്താവായി കരുതിയിരുന്നത് ? എന്നിയിപ്പോൾ സംശയം. അല്ലെങ്കിൽ ഇതു അനാധാരം എങ്ങനെ മാറാൻ ഇതു പെണ്ണിനു കഴിഞ്ഞു ? എപ്പോഴും ആ കണ്ണുകളിൽ ജീച്ചിരുന്ന ആ പ്രത്യേക മദനമിതം, എന്ന കുഴക്കിയിരുന്ന ആ പുണ്ണിരിയുടെ അർത്ഥം, ഇതായിരുന്നോ. അപ്പോൾ അവർ ചേട്ടെന്ന് ഭാര്യായിരുന്നെന്നകിലും ധമാർത്ഥത്തിൽ ആരെയായിരുന്നു ആത്മനാമനായി സകലച്ചിരുന്നത്.

ഗണ്ണശൻ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടു . മുജജമങ്ങളിൽ ഇണകളായി കഴിഞ്ഞിരുന്നവർക്കാണ് പുനർജാനങ്ങളിൽ ധമാർത്ഥ പ്രേമം ഉ കുകു എന്ന്. അപ്പോൾ, ഗീത അന്ന് എൻ്റെ ഇണയായിരുന്നോ ? ഇതു ജനത്തിൽ എൻ്റെ ഇണയാകാൻ ചേട്ടൻ ഒരു നിമിത്തം മാത്രമായിരുന്നോ ? ഉത്തരം കിട്ടാതെ തോന്തി കുഴങ്ങാം.

അതു, പുണ്ണി. പാവം ക്രഷ്ണം കഴിയ്ക്കുട്ട. എന്നേന്നും കാതൽ ഇതു പാതിരാ വെളുപ്പോളം കാത്തിരുന്നതല്ലോ. ചിന്തിയ്ക്കാൻ ഇനിയും സമയമുണ്ട് ലോ. തോന്തി വീ കു തിന്നുയിൽ വന്നിരുന്നു.

ചീവീടുകളുടെ ശബ്ദം. പാതിരാവിന്റെ മാനഗിതം. ദുരെ പാടത്തു നിന്നും തവളകളുടെ പ്രേമ സംഗീതം. അതിനു താഴു പകരാനായി കിണറിൽ നിന്നും ഏതോ തവളയുടെ ദേക്കാ ദേക്കാ എന്ന കരച്ചിൽ. ഇടയ്ക്കിട വീശുന്ന തണ്ണുത്ത കാറ്റ് മരച്ചില്ലകളേ ഉല്ലഭ്യമുണ്ട്. ചാറാമഴ ഏതു സമയവും പ്രതീക്ഷിയ്ക്കും. ചിന്തിച്ചിരിയ്ക്കാൻ സുവമുള്ള നല്ല അന്തരീക്ഷം. മനസ്സിനേ ഇതു രീതിൽ ആക്കിത്തന്ന അച്ചന്നോട് നാഡി തോന്തി. ഇനി രോച്ചത്തേൽ ഭാരിച്ച കാര്യങ്ങളാണും അനേകഷിക്കേ ലോ. മുറിയിൽ നിന്നും പ്രതിഫലിയ്ക്കുന്ന വെളിച്ചതിൽ മുറിത്തിന്റെ അരികിൽ പോയി നിന്ന് ഒന്നു നീട്ടിപ്പിടിച്ച് മുത്രമൊഴിച്ചു. വിനെ തിരിച്ചു വന്ന് തിന്നുയിലേയ്ക്കു കയറുവോൾ ഒരു മന്ത്രം പോലെ കേൾക്കാം.

‘കെടക്കണില്ലോ...?’

പത്രങ്ങിയ ശബ്ദം കേട്ട് തോന്തി നോക്കി. വാതിൽപടിയിൽ ചാരി നിൽക്കുന്ന ഗീത. തോന്തി മനോരാജ്യത്തിൽ നിന്നും ജീവിതത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു വന്നു.

‘ തോന്തി വരുന്നോട് എൻ്റെ പെണ്ണേ’ എന്നു മനസ്സിൽ തോന്തി. പക്ഷേ പഴയ വെള്ളഖ്യാം എന്നേ വീ കു പിടിക്കുട്ടി. വാക്കുകൾ വെളിയിൽ വന്നില്ല.

‘ ഒരുപാടിയോ... തോന്തി കെടന്നോളാം...’ വെളിച്ചതിന്റെ മറവിൽ വാതിൽക്കൽ നിന്ന് ഇരു നിശലിനോട് തോന്തി പറഞ്ഞു.

‘ ദുരയാത്ര കഴിഞ്ഞു വന്നതല്ലോ... കഷ്ടിണം... കാണില്ലോ...’

‘ സാരല്ലു... നാഭേ കടേ പോക ലോ... ഒക്കലെയ്ക്കു... പോയി കെടന്നോളു...’

എൻ്റെ മുന്നിൽ ക നിശ്ചൽ അപ്രത്യക്ഷമായി കുറേ നേരം കുടി നോവിഡ ഇരുന്നു. തണ്ണുപ്പ് ഏൽക്കുന്നു എന്നായപ്പോൾ തോന്തി അകത്തു കേറി കതകടച്ചു. ഗീതയുടെ മുറിയുടെ കതകിന്റെ ര കു പാളികളും തുന്നു കിടക്കുന്നു. വെറുതേ തോന്നൊന്നു നോക്കി. ഒരു കാൽ മടക്കി ഭിത്തിയിൽ ചാരി, ഒരു കയ്യ് വയറിൽ വെച്ച് കണ്ണടച്ചു കിടക്കുന്ന എൻ്റെ ഭാര്യ, ഗീത.

മുറിയിൽ നല്ല വെളിച്ചു. എന്നേന്നൊന്നു വിളിച്ചുകൂടിൽ എന്നു മനസ്സിച്ചു. ഒരു നിമിഷം ഉയർന്നു താഴുന്ന ആ മാറിടങ്ങളുടെ ചലനം നോക്കി തോന്തി നിന്നു. പാവം ഉറങ്ങിപ്പോയി, അതും ഒരു മനുഷ്യശരീരമല്ലോ. തോന്തി എൻ്റെ മുറിയിൽ പോയി കിടന്നു. യാത്രാക്ഷീണം കൊ വവും തോന്തി ഉറങ്ങിപ്പോയി.

രാവിലേ കമലപ്പുങ്ങളുടെ വിളിക്കേട്ടാണു തോന്തുണ്ണാർന്നത്.

‘ ഡാ... എഴുന്നേക്കാം... ഇന്നാലേം നീ ഇവിടെയാ കെടനേ...?’

‘ സും...’

‘ ഓ.. ഇങ്ങനൊരു പൊട്ടൻ.. ഇതുങ്ങെല്ലയൊക്കെ എന്താ ചെയ്യു നീ ഇംഗ്രേസ് മാഞ്ചേരി അറിയും... നീയൊരാണാണോം.... നേരം വെളുക്കുന്നതു വരെ അവളാ കതകും തോന്നിട്ടോ കു കെടനിട്ട് നീ ഒന്നു പോയി നോക്കിയോം.. മരക്കാരങ്ങേ...’

‘ നീ പോയി വേദേ പണി നോക്കെൻ്റെ പെങ്ങളേ... രാവിലേ കെടനു ചെലയ്യാതെ... വിളിച്ചുണ്ടായോ...’

‘ എന്നാ വാ... പല്ലുതേച്ചിട്ടു വന്നു വല്ലോ കേരി... അമു നെനക്കെന്തോ പണി വെച്ചിട്ടോ ...’

തോന്തി തയാറായി ചെന്നപ്പോൾ കാപ്പി റൈഡി. കപ്പയും വാളക്കരിയും കഴിച്ചേം ഇരുന്നപ്പോൾ അമു പറഞ്ഞു.

‘ എടം... പാസുട്ടാ... നമ്മുടെ പൊരുകുവശത്തെ തോടീല് അഞ്ചാറു ചേന നടണം.. ഒരാളിനേ വിളിയ്ക്കുന്നോളും വകയില്ല... നീ ഏതായാലും ചുമാ ഇരിയ്ക്കുവല്ലോ...’

‘ അതു ഞാനേറോടു..’
അപ്പോൾ ശീത ചട്ടിയിൽ നിന്നും കുറച്ചു കരി എൻ്റെ പാത്രത്തിൽ വിളവി. അതു കുമലപ്പുങ്ങൾ പറഞ്ഞു.
‘ കദേ ഒമ്മേ.. കൈക്കുട്ടാനു വാളേട നടുമുറി തന്നേ വെളുവിക്കൊടുക്കുന്നേ... നമ്മകിനി തലേം വാലും മാത്രേ മിച്ചു കാണ്ടു...’
‘ ഞനു മി താരിഡിയെടീ..അ അവളു കൊടുക്കുന്നേലത്... അവടെ കൈക്കുട്ടാനാ... അവളല്ലാതെ അവനു നീ കൊടുക്കുവോ...’
അതു കേടു ശീതയുടെ മുവത്ത് ഒരു വല്ലാത്ത ജാള്യവും പുണ്ണിരിയും. ഞാനും ആ മുവത്തെഴ്യാനു നോക്കി. ‘ഞാനേരു കൈക്കുട്ടാനു കൊടുക്കും’ എന്ന മട്ടിൽ എന്നേ നോക്കി ഒരു ചിതി. എൻ്റെ ഉള്ളജ്ഞം വയറും നിരഞ്ഞ മാതിരി. അറിയാതെ ഞാനും പുണ്ണിരിച്ചു പോയി. ശീത ചട്ടി മാറി പെച്ചിട്ട് തിരിഞ്ഞു നിന്നു നബം കട്ടിച്ചു.
‘ ഓ.. ക ടീഡേ... ഒരു നാണം.... കൊടുത്തോ കൊടുത്തോ... താഴെളാനുമരിഞ്ഞില്ലേ...’
അപ്പോൾ അമു എന്തിനോ വെളിയിലേഴ്സിംഗി. ആ തക്കത്തിന് പെങ്ങൾ ഓടിച്ചേരു ശീതയെ തിരിച്ചു നിർത്തി. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു.
‘ എന്നിട്ട് ര കും കുടെ വെവേരേ മുറിൽ പോയി കെടനു നെടുവീർപ്പിട്ടു...’
കാപ്പി കുടിച്ചുനേരിപ്പോൾ തുസയ്യുമായി അമു രെഡി.
‘ ഇന്നാ... അധികം ഹോമം എടുക്കു ... മേലനങ്ങി പരിചയം ഇല്ലാത്തലേ...’
‘ ഒും.... ചേനയെവിടേ...’
‘ അതു മുറിച്ചു തരം... നീ പോയി കുഴിയെടുക്കു...’
‘ അമു ഇങ്ങു പോത്... അവരു ര കും കുടെ നടക്കു... ഏതായാലും കൂഷിം പരിക്കേ തലേ...’
പെങ്ങൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.
‘ എന്നാ ശീതമോളു വാ... ഞാൻ മുറിച്ചു തരാം...’
ഞാൻ കയിലിയുമുട്ടുന്ത് തലയിലെഡു തോർത്തും കെട്ടി കുഴിയെടുക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒരു കുടയിൽ ചാരവും ചാണകവും പെങ്ങൾ കൊ കു വെച്ചിട്ടു പോയി. അല്ലോ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു വെള്ളമു കുടുത് ഷൂഡസുമിട്ട് തലയിലെയാരു തോർത്തും കെട്ടി ശീത ഒരു കുടയിൽ അടുക്കിയ ചേനക്കഷണങ്ങളുമായി എത്തി. പണി നിർത്തി ആ വരവു നോക്കി നിന്ന് എന്നേ നോക്കി അവൾ നാണിച്ചു പുണ്ണിരിച്ചു. വിയർക്കാൻ തുടങ്ങിയ എൻ്റെ ദേഹം വീ കും തന്നുത്തു കുളിരുന്നു.
ചേനക്കഷണങ്ങൾ കുനിഞ്ഞു താഴെ വെയ്യുവോൾ അകന്ന ഷൂഡസിനുള്ളിൽ കുടി ര കു വലിയ വെള്ളത്തെ ചേനത്തു കുകൾ തളളിപ്പു. ആദ്യമായി ആ മാറുകൾ കാണുന്നതു പോലെ എൻ്റെ ഉള്ളജ്ഞാനു തുടിച്ചു. നിവർന്നു നോക്കിയ ശീത കാണുന്നത് അങ്ങോടു നോക്കി വെള്ളമിറക്കുന്ന എന്നേയായിരുന്നു. എൻ്റെ മനസ്സു വായിച്ചതു പോലെ അവൾ ചോരിച്ചു.
‘ എന്നാ.. ഇങ്ങനെ നോക്കുന്നേ...?.. ആദ്യമായിട്ടു കാണുന്ന പോലെ...’ അവളെഞ്ഞ കുണ്ണങ്ങിക്കാ കു ചോരിച്ചു.
‘ ഒും... ആദ്യം കാണുകകാ... ഇപ്പും ഇങ്ങനേരേ ക റ.. ഒരു ...’
‘ എങ്ങനേരേ...’ കുനിഞ്ഞു നിന്നു തന്നേ വീ കും ചോരും.
‘ ഇന്നാജിനേ...’
‘ എന്നാ എനിയ്ക്കു... പേരിലേ...’
‘ ഒ ... എന്നാലും...വിളിയ്ക്കാനാരു...’
‘ അനേനാക്കേ... എന്നെ ശു പിടിപ്പിയ്ക്കാൻ എൻ്റെ ചെവീലോടു വിളിയ്ക്കാരുന്നല്ലോ.... ആ പോ...’
അവൾ നിവർന്നു നിന്ന് ഷൂഡസ് മുകളിലേഴ്സു വലിച്ചിട്ടു. ആ ഉത്തുംഗ മകുടങ്ങൾ ഒന്നു ഇളക്കി.
‘ എൻ്റെ ശീതക്കുടീനോ.....’
‘ ഒും.. അതനേ...’
‘ അയ്യേ... മറിഞ്ഞുരു കേട്ടാലേനോ വിചാരിയ്ക്കു...’
‘ എന്നു വിചാരിയ്ക്കാനു... താലികൈക്കുട്ടാൻ എന്നു പേരു വിളിയ്ക്കുന്നു അതനേ...’
ഇത്രയും നേരം നാണിച്ചു കിങ്ങിക്കാ ചയിരുന്നു അവൾ സംസാരിച്ചിരുന്നത്.
‘ അപ്പോ... ഞാൻ പ കു വിളിയ്ക്കാശും ആ പേരിച്ചുരുന്നോ....?’ ഞാൻ ചോരിച്ചു. അവളെഞ്ഞ പരുങ്ങി. പിന്നെ തിരിച്ചു ചോരിച്ചു.
‘ എന്തിനാ ഇപ്പും അരീനേ...?..’
‘ പറ... ഇഷ്ടാരുനോ... ഞാനാരോടും പറയത്തിലേ...’
‘ ഉള്ളിൽ... ഇച്ചിരെ...ഇഫോക്കേ ഒ ഒരുന്നേന്ന കുട്ടിയേം...’ ആട്ടം കുടി.
‘ പെരുക്കളളി... എന്നിട്ടിപ്പാം നാണിച്ചാടുന്നു.....’ അപ്പോൾ ആ ആട്ടം നിന്നു.

‘ അൻ താൻ എട്ടത്തിയമയല്ലാരുനോ... ഇഷ്ടാദേ ലും അതൊക്കെ മനസ്സി വെള്ളാനല്ലേ പറിഞ്ഞു...’

‘ എന്നിട്ടേനേ ഒരു മുടിഞ്ഞ നോട്ടോം...ഒളിച്ചു ഒരു ചിരിം... ഭയക്ക് സാധനം തന്നാണോ...’

‘ ഓ.. താന്ത്ര ചീത്തയോനുമല്ല...’ സ്വർത്തിൽ ഒരു മധ്യരിഴ്മുന കുറവ്.

‘ എന്നു താൻ പഠന്തില്ലല്ലോ....’

അപ്പോൾ പെങ്ങളുടെ വിളി കേട്ടു. ഗീത വിളിക്കേടു. അങ്ങോടു ചെല്ലാൻ വേ 1 പിളിച്ചതായിരുന്നു.

‘ താൻ ഓ വരുനേ... വനിട്ട് റ കു പേരിക്കും കുടെ നടാം...’ പറഞ്ഞുകൊ അവജ്ഞാരിപ്പോയി. ഇപ്പോൾ നല്ല ചുറുചുറുക്ക്. തൈങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള മറ മെല്ലു ഇടിഞ്ഞു വീഴുകയായിരുന്നു. എക്കിലും എവിടെയോ ഇത്തിരി ബാക്കി നിൽപ്പു. എൻ്റെ മനസ്സിലായിരുന്നു ആ ബാക്കി. സംസാരിച്ചകിലും എവിടെയോ ഒരു വിള്ളൽ. എന്നേ നന്നായി വിയർത്തു. വെയിലിനല്ലും ചുടു കുടുതൽ തോന്തി. ഇനി നന്നു റ കു കുടിക്കശ കുടിയേ എടുക്കാനുള്ളൂ. വെയിൽ ഉറയ്ക്കുന്തിനു മുമ്പു പണി തീർക്കണം. താൻ ആഞ്ഞു കിളച്ചു.

ഒരു സ്കീൽ പാത്രവും ദ്രാസ്യുമായിട്ടായിരുന്നു ഗീതയുടെ വരവ്.

‘ ഇതെന്താ...?..’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘ മോരും പെള്ളം ...അമ്മ തന്നയച്ചതാ....’

‘ താൻ വിചാരിച്ചേയുള്ളൂ... നില്ല്... ഇതുടെ തീർത്തിട്ട കുടിച്ചും...’ താൻ ശക്തിയായിട്ടു കിളച്ചു.

‘ എന്തിനാ ഇതെ ആയാസമടുത്ത് വെട്ടുനേ...’

‘ കുഴി ശൈരിയായില്ലെങ്കിൽ ചേന പൊങ്ങി വരത്തിലു....’

അതു കേടുവജ്ഞാനു ചിരിച്ചു. ദ്രാസ്യിലേയ്ക്കു മോരും പെള്ളം പകർന്നു കൊ അവൾ പറഞ്ഞു.

‘ ചേനയല്ല... ചേനേട... ത ഓ...പൊങ്ങി വരുനേ....’

‘ അപ്പംഎന്തൊക്കെയോ കൃഷിയേപ്പറി അറിയാല്ലോ...’

ഞാൻ തുഡി താഴെ വെച്ചു ദ്രാസ്യു കയ്യിൽ വാങ്ങി പെള്ളം കുടിച്ചു.

‘ ഓ.. പിനേ... പൊങ്ങിവരുന്നത... ത ഓണന്നനിയാൻ... വെല്ലു ...അറിവൊന്നും വേണ്ണോന്നില്ല.....’

അപ്പോഴാണവള്ളുടെ വാക്കുകളുടെ ദയാർത്ഥം എനിയ്ക്കു പിടി കിട്ടിയത്. താൻ ചിരിച്ചു പോയി. എനിയ്ക്കു മോരും പെള്ളം തോ യിൽ വികി. താൻ ചുമച്ചപ്പോൾ ഗീത എൻ്റെ നെറുകയിൽ റ കു മുന്നു തട്ടു തട്ടി. താൻ നോക്കുവോൾ മുറിത്തരിക്കിൽ തൈങ്ങളേ നോക്കി നിൽക്കുന്ന അമധ്യം കമലയും.

‘ അയ്യോ... പച്ച മൊളക്കിടതാ... എതിര്യുവാരിക്കും... ഒരു ദ്രാസ്യുടെ...?’

‘ ഓം... താ... നല്ല ഭാഹം...’ റ ഓമത്രെ ദ്രാസിന്റെ പകുതി കുടിച്ചിട്ട് ദ്രാസ് താൻ തിരികെ കൊടുത്തു. അപ്പോൾ അമധ്യം പെങ്ങളും അങ്ങോടുത്തി. ഗീത നന്നുമോർക്കാതെയെന്ന വണ്ണം ദ്രാസ്യിൽ ബാക്കിയു ദയിരുന്ന പെള്ളം കുടിച്ചു. പെങ്ങൾ ഉടനേ തുടങ്ങി.

‘ കു ഓമേ... ഭാരേയും ഭർത്താവും കുടെ ഒരു ദ്രാസ്യിനു കുടിച്ചും തൊടങ്ങി....’

‘ അതിനു നെനക്കെന്താ... അവരു കുടിച്ചുകൊ... തിനുകോ... എന്തെക്കിലും ചെയ്യേട്ട... നീ ആ ചവറും ചാരോം കുഴിയേലാട്ടു നെരത്ത്....’

അതു കേടു ഗീതയുടെ ജീജേനാട്ടം കു സ്കീ ഭാഹവും പരവേശവും എങ്ങോ പോയി.

ചേന നടീലോക്കെ കഴിഞ്ഞു വന്നപ്പോൾ നല്ല വിയർപ്പും ചുടും. നന്നു മുങ്ങിക്കുളിച്ചകിലേ പറിഞ്ഞു. ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ അമേ... താൻ തോട്ടിലോന്നു പോയി മുങ്ങിച്ചു വരാം...’

‘ അട ശല്ലും ഒ ഓം...’

‘ ഓ.. ഇപ്പും അട്ടയാനും ഇല്ല... അരയൊപ്പും വെള്ളേരു...’ നല്ല ഒഴുക്കും... ചു യിടാൻ നല്ല പരുവമാരുന്നു....’

‘ ഓ ചു യിടുന്നു... മീകാരികളു നല്ല പെട്ടുകുന്ന മീനാ ചുളുവെല്ലയ്ക്കു വിയ്ക്കുനേ... നീ പോയി കുളിച്ചിട്ടു വേഗം വാ...’

‘ ഓ..ശരി...’ താൻ മുറിത്തേയ്ക്കും അപ്പോൾ ഗീതയുടെ ശശ്മം.

‘ ഓ... നന്നു നിനേ... അമേ താനും കുടെ തേരുടിൽ പൊങ്ങേശെട്ട...’

‘ അവരെ അട കാണും....’ താൻ ചാടിപ്പിറിഞ്ഞു.

‘ ഓ.. അട്ടയാനുംലുന്ന ഇപ്പും പരയുന്നത് താൻ കേടുതല്ലേ... അമേ.... എന്നോ കുടെ കൊടെ കാക്കാൻ പറി...’

‘ അപനങ്ങന്നൊക്കെ പറേം... ഗീത ചെല്ലു...’ പെങ്ങൾ പറഞ്ഞു.

‘ എന്താടാ അവളും കുടെ പോന്നാല്... അവളും ഇന്തേരു നേരു വെയിലത്തു നിന്ന് വെയർത്തത്തലേ...’ അമു ചോദിച്ചു.

‘ ആ... എന്നാ വര...’ ഞാൻ സമ്മതിച്ചു.

കേൾക്കാത്ത താമസം ശീത ചാടിയിരിങ്ങി. അതു കു പെങ്ങേൾ വരിഞ്ഞു.

‘ അവൻ്റെ മുതുകു നന്നായിരുന്നു തേച്ചുകൊട... പിനെ പറിവെക്കി... അ തലയ്ക്കോം.. അതിനകത്തും നെറയെ ചെളിയാ.... നല്ല ബുദ്ധി പരഞ്ഞാ ഇപ്പോൾ കേരുന്നില്ലു...’

ശീത അടക്കി ചിരിച്ചു.

‘ നീ പോടീ... മ കിഴുതേ...’ പരിഞ്ഞു കൊ “ ഞാൻ നടന്നു. ശീത പുറകേയും. തോട്ടിലോട്ടുള്ള വഴിയിൽ ഞങ്ങളുടെ പറമ്പിയ്ക്കുന്ന വിലാസിനി നിൽക്കുന്നു. ആട്ടിന് കുട്ടിയുടെ കയറും കയ്യില്ലു ”. ഞങ്ങളേ കു യുടൻ വിലാസിനി ഓടി അരികിൽ വന്നു.

‘ എങ്ഞാട്ടാ നവദവതിമാർ...’

‘ തോട്ടിലോട്ടു മുങ്ങാൻ പോകുവാ... നിഞ്ഞെങ്കിൽ ര റബുകളും കുടെ പുല്ലു തിന്നാനെന്നിയതോ...’ ഞാനൊരു തമാഴ പൊട്ടിച്ചു.

‘ ഓ...അതേലേം... നല്ല പുല്ലു കിടിച്ചോട്ടുന്നു കരുതിയാ... പകേഷ വാഴത്തെകളു കാണുന്നപം എവക്കു കൊതി വരും അതോ ഞാനും കുടെ നികുവാ....’ വിലാസിനിയ്ക്കാരു കുസല്ലുമില്ല.

‘ എന്നാ കുന്നിന്ത്യു നിന്ന് കടിച്ചു തിന്ന്...’ ഞാൻ പരിഞ്ഞു.

‘ കുന്നിന്ത്യു നിന്ന് ആരാ... ഇപ്പോൾ തിന്നുന്നേൻ... എന്നേക്കൊ ഇപ്പോൾ വരിയിക്കണ്ണോ...?...’

‘ നാക്കടയ്ക്കേൻ വിലാസിനി... തൊലി പൊളിയുന്നു...’ ശീത മുഖം ചുളിച്ചു പരിഞ്ഞു.

‘ ര കു പേരും കുടി കൈളയ്ക്കുന്ന കു കു... പിനേ... തോട്ടിലേ അട..... മരക്കലേ...’

‘ നെന്നു പോയെന്നു വില്ലു..... ഇത് വാസ്തവനാ....’

‘ അല്ല, ഇനി കടിച്ചാലേന്നാ... എവിടോ കയ്യിട്ട് പരിച്ചുകളയാനാളു അവകാശം കിട്ടില്ലോ....’ അവളും പരിഞ്ഞിട്ട് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘ നിന്നേ നാക്കിൻ ചെലപ്പും... ചെലപ്പും ചൊരിച്ചില്ലു കുടുതലാ....’ ശീത പരിഞ്ഞു.

‘ ഓ ചൊരിച്ചില്ലുന്ന ഒരാളു... അല്ലോ... മാറിയുടുക്കാൻ നെന്നുമില്ലാതെയാ... കുളിയുൻ പോണേ...?..’ ഞങ്ങളുടെ വേഷം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ട് വിലാസിനി ചോദിച്ചു.

‘ ഓ.. ഇതൊക്കെ ധാരാളം മതി.....’

ശീത മറുപടി കൊടുത്തിട്ട് മുഖേ കേരി നടന്നു. വിലാസിനിയേ നോക്കി ‘പോടീ’ എന്നൊന്നു തല വെച്ചിട്ടിട്ട് ഞാനും പുറകേ നടന്നു.

തോട്ടിനടത്തുള്ള ചിരിയിലെത്തിയപ്പോൾ നടപ്പാതയുടെ അരികിൽ നിൽക്കുന്ന കൊന്നതെന്നിരുന്നു മുകളിലേയ്ക്ക് ഞാനൊന്നു നോക്കി. ര ഉണക്കതേരേങ്ങാ, ഏതുസമയവും വീഴാം. പൊക്കം കുടിയ തെങ്ങായതുകൊ കേരിപ്പുരിയ്ക്കാൻ ആളില്ല.

‘ ശീതകുടീ... തെങ്ങിരുന്നു ചൊവുട്ടീന് മാരി നടക്ക... ഒന്നക്കതേരേങ്ങാ തലേ വീണാ പേരുംഞാം ഒ കുടും..’

‘ എന്തു പേരുംഞാം...?...’ അവർ തിരിഞ്ഞു നിന്ന് ചോദിച്ചു.

‘ അല്ലോ... തേങ്ങാ വീണു വടിയായെന്ന...’

‘ ഓ... ഒരു വെല്ല തമാഴ... നെന്നു നടന്നു വാ...’

‘ അടേ കടിപ്പിയ്ക്കാൻ ഇതെ ധൂതിയായോ...’

‘ ആയി... എന്നിട്ടു വേണാം. ഒരാളിനേക്കൊ അതിനേ പരിപ്പിയ്ക്കാൻ...’

ഉച്ചയാകാായതുകൊ അരും എത്താനുള്ള സമയമായിട്ടില്ലായിരുന്നു. അല്ലോ... കലക്കരി ചരായയുള്ള പാതി തെളിഞ്ഞ വെള്ളം, നല്ല ഒഴുക്ക്. അരായെന്നപ്പോൾ വെള്ളം ഉ. അലക്കു കല്ലുകളാക്കെ ജലനിരപ്പിനുസരിച്ച് മുകളിലേയ്ക്കു കയറി ഇട്ടിരുന്നു.

ഞാൻ കയിലി പറിച്ചിട്ട് തോർത്തുടുത്ത് വെള്ളത്തിലേയ്ക്കിങ്ങി. നെന്നു മുങ്ങിയപ്പോൾ നല്ല സുഖം. ശീത കരയിൽ കല്ലുകളിരുന്ന് എന്നേ നോക്കി.

‘ വാ... ഇരഞ്ഞി വാ... നല്ല സുഖം... ഇച്ചിരെ കലക്കലോരെ നേരു ഒളളു....’

‘ ഒഴുക്കു കു കുടി പേടി തോന്നുന്നു.... എന്നില്ലെന്നീനല്ലായത്തില്ല...’

‘ അയ്യോ... അര വരേ വെള്ളാളും... പിനെ ഞാനില്ലേ കുടെ.... വാ...’

ഞാൻ വീടി..കുളിച്ചുജാം...’ ശീത പിന്നെയും മടിച്ചു.

‘ എറഞ്ഞി വരുണേ.. ഇവിടോ വരേ വന്നിട്ടു...’ ഞാൻ നിർബന്ധിച്ചു.

ശീത തിരിച്ചു കരയിലേയ്ക്കു കയറി. മു റിന്തിയിൽ ഉടുത്തിയുന്ന അരപ്പാവാട അടിയിൽ കുടി അഴിച്ചിട്ടു. പിനെ ഷൂഗസിരുന്നു ഹൃക്കുകളുടുത്തു മു കു പുതച്ചുകൊ അതും ബോധും ഉണ്ടി. പിനെ മു കു കയറി മുലയ്ക്കു മുകളിൽ വെച്ചുടുത്തു. തോർത്ത് മുകളിലതേ കല്ലിൽ ഇടു. പിനെ സുക്ഷിച്ചു കല്ലുകളിങ്ങി. ഞാൻ നടയുടെ അടുത്തു ചെന്നു. വെള്ളത്തിനടിയിലുള്ള കല്ലുകളിലേയ്ക്കു കാൽ കുത്തുംപോൾ ഞാൻ പരിഞ്ഞു.

‘ കല്ലുകളു ചെലതു മാറിയിട്ടിരിയ്യുവാ... സുക്ഷിക്കണം... അല്ലേൻ ... വാ... എൻ്റെ കയ് പിടിച്ചോ....’

ഞാൻ കയ് നീട്ടി അവഭേദം കയ്തിൽ പിടിച്ചു. എന്നിട്ട് താഴെ വെള്ളത്തിലേയ്യു കാൽ കുത്തി. പകേഷ് അവിടെ കല്ലില്ലായിരുന്നു. ബാലൻസു തെറിയ ശീത ഓനാടി പിനെ വെള്ളത്തിലേയ്യു വീഴാനൊരുങ്ങി. ഞാൻ താങ്ങി. പകേഷ് ഓർക്കാപ്പുറത്തായിരുന്നതുകൊ അവളുടെ ഭാരം താങ്ങാൻ എന്നിയ്യു കഴിത്തില്ല. അവഭേദം മുകളിലേയ്യു വീണു. ഞാവാവജേ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. ര കു പേരും കുടെ വെള്ളത്തിലേയ്യു മരിഞ്ഞുവീണു. വെള്ളത്തിനുള്ളിൽ ഒരു കെട്ടിമരിയലിനു ശേഷം ര കു പേരും എഴുനേന്നു നിന്നു. അവളിൽത്തിൽ വെള്ളവും കുടിച്ചുന്നു തോന്തി. സഹമാറിങ്ങളോടെ എഴുനേന്നു നിന്ന ശീത വെള്ളത്തിലേയ്യു തന്നെ ഇരുന്നു.

‘ അയ്യോ... എൻ്റെ മു പോയി....’ അവൾ അന്വരപ്പോടെ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ താഴേയ്യു അല്ല ദുരം തോട്ടിൽ കുടി നടന്നുനോകി. പാതി കലങ്ങിയ വെള്ളത്തിൽ നന്നു കാണാനില്ല. ശക്തിയായ അടുക്കിൽ അതങ്ങു ദുരൈയെത്തിക്കാണും.

ഞാൻ തിരിച്ച് പലിഞ്ഞു നടന്ന് ശീതയുടെ അടക്കതു പന്നു.

‘ അയ്യോ... ഇന്നി എന്നാ ചെയ്ക... എൻ്റെ മു ...’

‘ സാരമില്ല... പോട്ടു... വേരെ മു കൂടുക്കാം... ഇപ്പു കുളിയ്ക്കു...’

‘ അയ്യോ... എന്നാലും... ഒരു... കയേ കേരി ആ പാവാട നെന്നടുത്ത് തരുനേ...’ അവൾ കേണു.

‘ ഹ... ഇന്നി കുളി കഴിത്തിട്ടുക്കാമെന്ന് ശീതകുട്ടി...’

‘ താനെങ്ങെന്നെ എഴുനേന്നു നിന്നും...?..’

‘ എന്തിനാ എഴുനേന്നു...മുങ്ങിക്കുളിയ്ക്കു...’

ഞാൻ പറഞ്ഞു കൊ മുങ്ങിച്ചെന്ന് ആ മുലകളിലോനു തൊടു. എന്നിട്ടു തിരിച്ച് മാറി എഴുനേന്നു നിന്നപ്പോൾ ശീത ദേതേതാടെ എഴുനേന്നു നിൽക്കുന്നു.

‘ എന്തു പറിം...’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ എൻ്റെ ഇവിടെ... മീൻ കടിച്ചു.. അടയാനാ ഞാനോർത്തേ... മുരു ഒ റൂനെങ്കി കടിക്കത്തില്ലാറുന്നു...’ മുല തൊടു കാണിച്ചുകൊ വർ പറഞ്ഞു.

‘ അതു ചെറിയ മീൻ കുഞ്ഞതുങ്ങളാ... അതുങ്ങളു ചെലപ്പും അമേമെടയാനു കരുതി പാലു കുടിയ്ക്കാൻ വന്നതാരിയ്യും...’ എൻ്റെ കൊതിയോടെയുള്ള നോട്ടം ക അവൾ കയ്ക്കൾ പിണച്ചു പെച്ച് ആ വെള്ളക്കുന്നുകൾ മറ്റാൻ ശമിച്ചു. വെള്ളത്തിനടിയിലാണെങ്കിലും എൻ്റെ കുണ്ണരയ്ക്കാൻകും, വളരെക്കാലം കുടി.

‘ ഒന്നു പോണാഡേ ആ അവടുന്ന്... ഇപ്പോ ഒരു തമാശ...’ അവൾ പരിഖ്വിച്ചുകൊ വെള്ളത്തിലേയ്യിരുന്ന മാറു മറച്ചു.

‘ അതെങ്ങനും... ഇരുതു വെള്ള കരിക്കിൻ കൊലേല്ല... മുരു ഓച്ചിരിയ്യുവോ...’

‘ എൻ്റെ കൊഴപ്പുവാണോ....?... ഞാനെനാ ചെയ്യാനോ....’

‘ ഏതായാലും മേലും എല്ലാ എടേം എടേം തേച്ചു കുളിയ്ക്കു... മീൻ കുഞ്ഞതുങ്ങൾക്ക് ഉപ്പും പുളിം കൈക വെല്ലിഷ്മം... പ്രത്യേകിച്ചു വരലിന്... എവിടെ ഒളിച്ചിരുപ്പും ലും അതുങ്ങളു കൈ കൊത്തി തിന്നും... അതു കൊ അങ്ങനെയെങ്ങളു സ്ഥലഭോക്കെ ആദ്യം തന്നെ അങ്ങു തൊന്നു കഴുക്ക...’

ഉദ്ദേശിച്ച സ്ഥലത്തെപ്പറിയുള്ള ഓർമ്മ, ആ സ്ഥലത്തിന്റെ മനസ്സിലേ ചിത്രം എൻ്റെ കുണ്ണയേ പുർണ്ണമായും കമ്പിയാക്കി. ഞാനവളുടെ മുവത്തേയ്യു ശമിച്ചു നോക്കി. ആ കയ്ക്കളുടെ ചലനവും മുവഭാവവും ക പ്പോൾ എന്നിയ്യു മനസ്സിലായി, അവൾ പുറു ര കു കയ്ക്കൾ കൊ കു തുറന്നു പിടിച്ചു കഴുകുകയാണെന്നു. മുഖം നാശം കൊ കുന്നിയിരുന്നു.

‘ എല്ലാടോം വലിച്ചു പിടിച്ചു നിവർത്തി കഴുക്ക... വെയിലു കൊ പ്പും അകോം വെയർത്തു കാണും...’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ എൻ്റേശർക്ക്...?...’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ ഇതു... ചേട്ടു...’

‘ ചേടുനോ... ചേടുൻ പോയിലേ...’

‘ അതല്ല... എന്നാ... ഇര വാസുദേവടന്...’ അവളുടെ മുവത്ത് വീ കു നാശം. ഇപ്പോഴാണവൾ നബവധുവായതെന്നനിയ്യു തോന്തി. ആദ്യമായിട്ടുനേ കാണുന്നപോലെയുള്ള പെരുമാറിം. എനിയ്യുതങ്ങു നന്നെ പിടിച്ചു. ആ ഇഷ്ടം വെള്ളത്തിനടിയിൽ എഴുനേന്നു നിന്ന കമ്പിവീരൻ കുണ്ണയും പിടിച്ചു.

‘ വേ... എൻ്റെ ശീതകുടുക്കു...എന്നെ പഴേതുപോലെ... വാസുട്ടാനു വിളിച്ചാ മതി....’

‘ ശ്രൂം... ആരെകിലും കേട്ടാ...’

‘ കേട്ടാലെന്നോ... നമ്മുടെ ഇഷ്ടപ്പേൾ... ആരു വിളി കേക്കുന്നും .. അന്നു നിന്നോടു തോന്തിയതു പോലെ ആരു കൊതി എൻ്റെ മനസ്സിൽ വരും...’
ഞാനവളുടെ മുവത്തെയ്യ് കുറച്ചു വെള്ളം തെന്നിച്ചു. അതവളുടെ കണ്ണിൽ കൊ കു. അവൻ കണ്ണടച്ചു മുവം പൊത്തി.. ഞാൻ അവളുടെ തൊട്ടടുത്തു ചെന്നു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു.
‘ പിളിച്ചേ...’
‘ ഒരും... എൻ്റെ... വാസ്തവം...’ നാണിച്ചു അവൻ പരഞ്ഞാലും...
‘ ഇപ്പും ഗീത എൻ്റെ കെട്ടുഭായി... ഓ ഇനി, ആരു പയറിൻ്റെ തൊലി മാറി അകം കഴുക്...’
‘ പയറോ...?..’ ‘ അവൻ അന്തം വിട്ടു ചോദിച്ചു.
‘ ആ... ഞാൻ പൊന്തക്കത്തി വായിച്ചിട്ടോ വെല്ല പയരാള്ളവർ തൊലി മാറിക്കഴുകണ്ണാൻ...’ ഞാൻ ആരു കണ്ണുകളിൽ നോക്കി പറഞ്ഞു.
‘ എനിയ്യു മനസ്സിലായില്ലെന്റെ വാസ്തവം... തെളിച്ചു പറ...’
‘ എൻ്റെ ഗീതക്കുട്ടോ... നിന്റെ ചക്കച്ചും കനിൻ്റെ കാര്യം... ഞാനീപ്പറേണോ... മന്ദ്രാട എന്നു തിന്നണണാക്കി മതി... അഡ്വൈറ്റും താ... ഞാൻ കഴുകാം...’
ഞാൻ എന്നു കുട്ടി അടുത്തു. എൻ്റെ ശ്വാസം അവളുടെ മുവത്തകിച്ചപ്പോൾ അവൻ കണ്ണു തുറന്നു.
‘ എൻ്റീശരം... എന്തൊക്കെയോ ഇരു നാവീന്ന് വീഴുന്നേ... എനിയ്യു തന്നേ നാണാവുകാ....’
പിനെ കെരുവിച്ചപോലെ കിണ്ണുങ്ങിക്കൊ പറഞ്ഞു.
‘ എൻ്റെ പയറുത്ര വെല്ലേരുതൊന്നുവല്ല....’
‘ പിനേ... തിനു എനിയ്യുപ്പേൾ അറിയുന്നേ... അതിന്റെ വലിപ്പം... മുക്കുന്നും ഏരു പുളിക്കുതുന്റെ അഭ്യന്തരം... അതു കുറഞ്ഞു കൊരുക്കാം... അപാര തൊലിക്കെട്ടി തന്നേ’ അവൻ പിരുവിരുത്തു കൊ വെള്ളം വായിലുണ്ടും...
‘ എക്കി എൻ്റെ പൊരം തേച്ചു താ....’
‘ സോപ്പുട്ടുത്തില്ല....’
‘ സാരല്പു... പോരട്ട, വെറുംകയേരു തേച്ചാ മതി..... കെട്ടോൻ്റെ കുടും അങ്ങു ചാടിയെറിങ്ങി..... കുളിയ്യാനെന്നും പറഞ്ഞ്... തോർത്തില്ലോ... സോപ്പുംല്പു... ഏരു സാധനം...’
ഞാൻ തിരിഞ്ഞിരുന്നു കൊടുത്തു. അവൻ ചുററിനും മുകളിലേയ്യും നോക്കി. പിനെ എൻ്റെ മുതുകു തേയ്യാൻ തുടങ്ങി.
‘ എന്നേ കൊ കുപോകുവേലാനു പറഞ്ഞതോ ... ധൂതി പിടിച്ചേരണീതല്ലോ....’
‘ താഴോഽ...’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. അവളുടെ കയ്യ് താഴേയ്യു പോയി.
‘ ഇത് മുതുകളു...’ അവൻ പറഞ്ഞു.
‘ അറിയാനോ... അതെന്റെ കു കീയാ... എല്ലാദോ തേയ്യു...’ ഞാൻ എൻ്റെ കു കു അല്ലം മുന്നോട്ടു തള്ളിക്കൊടുത്തു.
‘ അയ്യോ...’ അവൻ കയ്യ് പിന്നവലിച്ചു.
‘ എന്നു പറി... എൻ്റെ ഉം ലഭ്യ പിടിച്ചേ..... എൻ്റെ ഗീതക്കുട്ടീട സ്വന്തം സാധനങ്ങളാ... ഞെക്കാതെ തേച്ചു കഴുക്... അതു കഴീനും ഇച്ചിരുടെ മുന്നോട്ടു വാ...’
ഞാൻ പറഞ്ഞു കൊ മുന്നു. വന്നു വന്ന് അവൻ എൻ്റെ കുലച്ചുനിൽക്കുന്ന കുണ്ണയിൽ പിടിച്ചു.
‘ അയ്യോ... ഈ തന്നുത്ത വെള്ളത്തില്ലും ഇതു പൊങ്ങി നിക്കുവാനോ... എന്റീശരം.. ഈ വാസ്തവനാരു ബോധോമില്ലോ...’
‘ അതു സാരമില്ല...’ ഞാൻ എഴുന്നേറു തിരിഞ്ഞു നിന്നു.
ഗീതയുടെ മുവത്തിനു മുമ്പിൽ വെള്ളത്തിനുള്ളിൽ അവൻ ഒഴുകിൽ വരാൻ നിൽക്കുന്നതു പോലെ നിന്നാടി.
‘ ഇനി ശാരിയ്യവനെ തൊലിച്ചു കഴുക് ... എതായാലും ... എന്നേ കുളിപ്പിയ്യാൻ വന്നതല്ലോ...’
ഒരു മടിയും കുടാതെ അവൻ അവനേ കയ്യിലെടുത്ത, തൊലി പുറകോട്ടു മാറി. തേച്ചു കഴുകി. എനിയ്യുതൊരു വാണമടിയുടെ സുവം തന്നു.
ഞാൻ മെല്ല വെള്ളത്തിലേയ്യിരുന്നു, അവളും. അവൻ കുണ്ണയുടെ പിടിവിട്ടിരുന്നില്ല. അവളുടെ കയ്യിലിരുന്നവൻ വിങ്ങി. ഞങ്ങളുടെ മുവങ്ങൾ മാത്രമേ വെള്ളത്തിനു മുകളിലുള്ളു. എന്നിൽ കാമം ഉണ്ടാനു. ഞാൻ ചോദിച്ചു.
‘ ഗീതക്കുട്ടീ...’
‘ എന്താ വാസ്തവം...’ പാതി പിടിനു ചു കുളോട എൻ്റെ കുണ്ണക്കുടനേ മെല്ല വാണമടിച്ചവൻ വിളിക്കേടു.

‘ നമുക്ക് .. നമ്മുടെ മധ്യവിധി ഈ തോട്ടിനു തൊടങ്ങിയാലോ....’
 ‘ വേരെ ഞേരു പൊന്നേ.... അരെകില്ലും വരും... നാണകേടുകും... പീടിച്ചേലുടെ...’
 ‘ എകിൽ ഇനി ഞാൻ നിന്റെ പൊറത്തെച്ചു തരാം.. തിരിഞ്ഞിരിയ്ക്കും....’
 അവൾ ഒഴുക്കിനു നേരെ മണലിൽ മുട്ടുകുത്തി നിന്നു.
 ‘ എന്തൊരാഴുക്കാം... മണലേൽ കാലോറിയുനില്ല....’
 ‘ സാരമില്ല... എന്ന ചാരി നിന്നു മതി....’ ഞാനവളുടെ പുരകിൽ മുട്ടുകുത്തി നിന്നു .
 അവളുടെ നീ മുടി പുറത്തു കിടന്നുണ്ടത്തു.
 ‘ മുടി കൈട്ടി വെയ്ക്കു...’
 അവൾ മുടി നെന്നുകയിൽ കൈട്ടി വെച്ചു. അപോൾ ആ വെളുത്ത കഷുത്തിൽ ചെറിയ ചുരുൾ മുടികൾക്കിടയിൽ ഞാൻ അണിയിച്ചു താലിമാല പകൽ വെളിച്ചത്തിൽ തിളഞ്ഞി. മുട്ടുകുത്തി അവളുടെ പുരകിൽ നിന്ന് എൻ്റെ കമ്പിക്കുണ്ണു അവളുടെ പുറത്തു കിടന്നിണ്ടതു. അവൾ കയ്യ് പുറകോട്ടിട്ടു അവനെ കയ്യിലെടുത്തു കൊ കു പറഞ്ഞു.
 ‘ പരാല്പ് ഉപ്പും പുളിം തപ്പി നടക്കുവാണോ...കുട്ടാ...?’ അവളുടെ സരത്തിലേ വികാരദീപ്തി എൻ്റെ ശുലാനേ കുടുതൽ കമ്പിയാക്കി.
 ‘ കയ്യിൽ സുകഷിച്ചു പിടിച്ചേരു... അപ്പേലുവൻ ചെലപ്പും വല്ല പൊതിലും ചെന്നിച്ചു കേരും....’
 ഞാൻ അവളുടെ കഷുത്തു തേച്ചു. കഷുത്തിൻ്റെ ഇരുവശവും തടവിയപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു.
 ‘ നല്ല സുവം എൻ്റെ കുട്ടൻ തേയ്ക്കുന്നു...’
 ഞാനാ പുറംകഴുത്തിലെബാനു ചുംബിച്ചു. അവൾ കഷുത്തു പുറകോട്ടു വളച്ചു എൻ്റെ കവിളിൽ ഉമ്മ വെച്ചു. പിന്ന ഞാനാ ഉരു കു നീ കയ്യകൾ തേച്ചു കൊടുത്തു. കക്ഷത്തിനുള്ളിൽ കയ്യിട്ട് രോമങ്ങൾ വലിച്ചു നോക്കി. എന്തൊരു നീളം. ചുരു കു കിടന്നപ്പോൾ അറിഞ്ഞില്ല.
 ‘ ശീതകുട്ടിടെ കക്ഷം ഇതേവരെ വടിച്ചിട്ടില്ല അപ്പേ... എന്തൊരു നീളം ഈ മുടിയ്ക്കു...’
 അതോ ചു വെയർക്കുന്നും നല്ല മണം...’ ഞാനാ കക്ഷത്തിൽ രോമങ്ങൾ കുട്ടിയൊന്നു കടിച്ചു.
 ‘ അയ്യേ.. കക്ഷം രോമോം കുടെ കടിച്ചു തിനാൻ പോകുവാ.... ?... അവടോ ഇവിടേമൊക്കെ മുടി വളരുന്നതെന്റെ കുറിവാണോ... വേണ്ടോക്കി... വെട്ടിക്കളജ്ഞനോ...’
 ‘ എകിൽ മേലു തേയ്ക്കു...’
 ഞാൻ ര കു കക്ഷങ്ങളും തേച്ചുകൊടുത്തു. പിന്ന കക്ഷങ്ങളിൽ കുടി മുഖ്യാട്ടു കയ്യിട്ട് ആ മാതളക്കുന്നുകളേ, ഉരുൾമുലകളേ കയ്യിലാക്കി. മെല്ലു തച്ചകാനാരംഭിച്ചു. അവയുടെ എല്ലാ വശങ്ങളും ഞാൻ മുചുവായി തടവിക്കൊടുത്തു. കുറേനേരും തടവിയപ്പോൾ അവൾ ചോദിച്ചു.
 ‘ അഴുക്കളുവാണോ... അതോ എന്നേ എളക്കുവാണോ...?’
 ‘ എൻ്റെ ശീതകുട്ടിടെ എല്ലാം എളക്കട്ടു... എത്ര കാലായി.... നീ ഒന്നളക്കീട്...’
 ‘ ചുടാവണോടു...’
 ‘ എക്കി... എന്നേ ഒന്നളക്കുന്നും കുട്ടാ...ഞും... ഞും... നല്ല സുവം... കുട്ടൻ അവരെ തച്ചുകുന്നു...’
 അവൾ പുറകോട്ടു മുഖം തിരിച്ചെന്റെ കാതിൽ മന്ത്രിച്ചു. അപ്പോഴും ധാന്തികമായി അവളെന്റെ കുണ്ണിയിൽ വാണമടിയ്ക്കയായിരുന്നു.
 ‘ മതി തച്ചകിയൊടച്ചു...’ ഇങ്ങനെ പോയാ... ഇന്നെങ്ങും കുളി കഴിയത്തില്ല... എൻ്റെ ദേഹാസ്കലം പെരുക്കുന്നു...’
 ‘ ഇതുങ്ങളെ കയ്യീന് പിടാൻ തോന്നുനില്ലെന്റെ ശീതകുട്ടി...’
 ‘ പിടാതിരുന്നാലെങ്ങനോ... തേയ്ക്കാൻ വേഗേം സ്ഥലം ഇന്നീം കെടക്കുവണ്ണോ...’
 ഞാൻ രു കയ്യ് താഴേയ്ക്കു കൊ കുപോയി വയറുവഴി കയ്യ് താഴേയ്ക്കു തടവിച്ചുനു. ആ മദനാരാമത്തിൽ എൻ്റെ കയ്യത്തിയപ്പോൾ അവജ്ഞാനു തെട്ടി. ഞാൻ ചു കുകൾ മാറിയിട്ടു ചോദിച്ചു.
 ‘ കളളീടോ മുടിയൊക്കെ വളർന്നുപോ...’
 ‘ ഞും... ര കു മുന്നു മാസായില്ലോ... അതും നോക്കാനില്ലാതെ’
 ‘ മുടി വളത്തോ... അതോ... ?..’
 ‘ ഒക്കെ എൻ്റെ കുട്ടൻ ഇഷ്ടം...’ ‘ അവൾ സ്വപ്നത്തിലെന പോലെ മന്ത്രിച്ചു. ആ മുചുവയറിലും പുകൾിൽ ചുഴിയിലും ഞാൻ തേച്ചു കൊടുത്തു. ര കു കയ്യും മാറിമാറി മുലകളിലും വയറിലും പുകൾിലും തച്ചകിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ മെല്ലു കുറുകി.
 ‘ എന്റെ സഹിക്കണില്ലെന്റെ വാസ്തവം... ഞാനില്ലും വെരലിടും....’
 ‘ വേ ... വെരലിട്ടു തൊറനിരുന്നാ... വല്ല മീൻ കുഞ്ഞുങ്ങളും കൊതികൊ കത്തേയ്ക്കു കേരും...’

‘ അങ്ങനെ വേരു മീനാനും കോൻ താൻ സമ്മതിയ്ക്കേലു... ഈ വരാലിനേയല്ലാതെ...’ അവർ എൻ്റെ കുണ്ണയുടെ താഴീറും മുതൽ തച്ചുകി വാനമടി തുടർന്നു.

‘ ഇപ്പും ഇള്ളതും മതി....ഈനി മുതുകു തേച്ചുതരും....’ വിശാലമായി പരന്നുകിടക്കുന്ന ആ ധവള മെമ്താനത്തു താൻ എൻ്റെ കയ്യോടിച്ചു. പിന്നെ ആ എളികളിൽ തേക്കാൻ കയ്യുവെച്ചപ്പോൾ അവർ ഇക്കിളികൊ കു പുളഞ്ഞു. കു കുളിൽ തേച്ചുകൊ ഇരുന്നപ്പോൾ താൻ പറഞ്ഞു.

‘ ഈ ചെന്നുകലക്കു കുളു തേച്ചുട്ടുക്കണ്ണോകി, ഒരു ദേവസാം പിടിയ്ക്കും...’

‘ അങ്ങനെ പെണ്ണുങ്ങങ്ങെ കു കുളു... കൊതിപിടാതെ തേച്ചുകഴുക്....’ അപ്പോഴേയ്ക്കും എൻ്റെ കയ്ക്കൾ അവളുടെ കുതിപ്പുട്ടിനേ ചുററും തച്ചുകാൻ ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞതിരുന്നു. അവജ്ഞാനു പുളഞ്ഞു. താനാ പൊട്ടിൽ ഒരു വിരൽ തളളിക്കോറാൻ നോക്കി. അതു തുറന്നില്ല, ഭയകര ബലം. പിന്നെ താനതിന്റെ ചുററും കയ്യോടിച്ചു തേച്ചു കഴുകി.

‘ എന്തിനു... വേ ദത്തകത്തൊക്കെ വെരലു തളളുന്നേ... അതൊക്കെ ദു:സ്വാവങ്ങളും...’ അവസാനം നാറുന്നു, മണക്കുന്നുനൊന്നും പറഞ്ഞേതുകരുത്....’

‘ എൻ്റെ പൊന്നു... നിന്റെ കുതീലും കസ്തുരി മണാ.... താൻ അനുഭവിച്ചതലേ...’

‘ എകിൽ കടിച്ചു തിനോ.. കൊതിയൻ കുട്ടൻ...’ അവർ വീ കു തലതിരിച്ചു എൻ്റെ കവിളിൽ മുത്തമിട്ടു.

എടക്കത്തിയമ്മ - 13

‘ ഇനിയെൻ്റെ, മോളിത്തിരി കാലകത്തി നിനേ.... ബാക്കിയാളെള്ളാണേം കുടി തേച്ചു കുളിപ്പിക്കേടു....’

‘ താൻ തിരിഞ്ഞു നിന്നു തരാല്ലോ...’

‘ വേ ... അവെട തേക്കാൻ ഇതാ സൗകര്യം....’

ഞാൻ ര കു വശത്തും കുടി കയ്യിട്ട് ആ കവക്കിടയിൽ കയ്യുത്തിച്ചു. എന്നിട്ടാ തുടയിട്ടുകു പിടിച്ചുകുത്തി. അവർ ഓന്നുകുടി കാലകത്തിത്തന്നു. ഞാനാ പുറിന്റെ പാളികൾ ര കു കയ്ക്കളും കൊ പിടിച്ചുകുത്തി. ആ ഉർദ്ദഭങ്ങളുടെ ര കു വശങ്ങളും വിരൽക്കു കു തേക്കാനാരഭിച്ചു.

‘ ഹോ... എൻ്റെ കുട്ടാ... മരോട്ടത്....’

‘ കനേതല്ലാ... ?... ഞാൻ ചോദിച്ചു.’

‘ ദുഃം...’

‘ അവടം മോളു നേരതേ കഴുകിയാരുനോ....?..’

‘ പറിഡന്നുടനേതാളം വലിച്ചു കഴുകി... ഇനി വേണേ... എൻ്റെ കുട്ടൻ പൊളിച്ചു കഴുകിയേം...’

ഞാൻ അകത്തിയ പുറിന്റെ മുകൾഭാഗത്ത് ഓറ്റു കിടന ആ ചുളക്കെൻ ര കു തളളവിരലുകൾകു കു തച്ചുകാനാരംഭിച്ചു. അവളുടെ എൻ്റെ കുണ്ണയിലുള്ള പിടി മുറുകി. വാനമടിയുടെ താളം തെറി.

‘ ദുഃം... എൻ്റെ കുട്ടാ...’ അവർ പിളിച്ചു.

‘ ഞാനി മണിപ്പയറു തൊലിച്ചു കഴുകടേ...?’

‘ തൊലിയ്ക്കോ...പൊളിയ്ക്കുവോ.....എന്നു വേണേലും ചെയ്യാാാ... എൻ്റെ പൊന്നു വാസ്തവാാാ... എൻ്റെ പക്ഷങ്ങേരേ...’

അവർ കഴുത്തു പുറകോടു തിരിച്ചു എനേ ഉമ്മവെച്ചുകൊ ഇരുന്നു. ഞാൻ ഒരു തളളവിരൽ കൊ ആ കന്തിന്റെ മുട്ടപടം മേലോടു തന്നിച്ചു പിടിച്ചു എന്നിട്ട് ആ പയറുമണിയിനേര് മരോ തളളവിരൽ കൊ തിരുമ്മിക്കഴുകി.

‘ അയ്യോ...പതുക്കെ തിരുമ്മിയാ മതിയെൻ്റെ പൊന്നേ..... അതിന്റെ... ഉള്ള ഭയകര നെന്നും... അദ്ദേം...അമർത്തിയാ...നോകും...’ ഞാൻ മെല്ലെ ആ മണിയിൽ വിരലോടിച്ചു.

‘ ഇപ്പഴോ...?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ അങ്ങനെ...അങ്ങനെ ...മതി....അയ്യോ... നല്ല...രസം.... അയ്യോ ഞാനിപ്പും വെരലിട്ടുംം...ഹാവു...’ അവർ എൻ്റെ കവിളിൽ ചു കുമ്പട്ടിച്ചു കുറുകി.

അവളുടെ ജൽപ്പുനാശർ എൻ്റെ ഉള്ളിലും വികാരത്തിന്റെ തരംഗങ്ങൾ ഇളക്കി. കുണ്ണയിയുള്ള അവളുടെ പിടുത്തം മദതയിലായപ്പോൾ പുർണ്ണതയ്ക്കു വേ 1 ഞാനെന്റെ അരക്കെട്ടു പെട്ടിച്ചുകൊ ഇരുന്നു. എന്നിയ്ക്കു നല്ല സുവം. ആ തന്നുപ്പിലും എൻ്റെ ശരീരം അതിഭയകരമായി ചുടായി. അവളും നനായി സുവിയ്ക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലായി. പെരുമഴയുള്ള അന്നു രാത്രി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കേരിയിരഞ്ഞിയതിനു ശേഷം തേങ്ങളുടെ ര കു പേരുടേയും മനസ്സും ശരീരവും ചുടാകുന്നതിപ്പോഴാണല്ലോ.

പെടുന്നവർ തിരിഞ്ഞെ എൻ്റെ നേരേ നിന്നു. എൻ്റെ കുണ്ണ വീ കു കയ്യിലെടുത്തു. ഞാനവളുടെ യോനിത്തടം നനാകെ ഓറക്കയ്ക്കു കൊ ഞാൻ കുട്ടിരിഞ്ഞിച്ചു. ആ കവയിട്ടുകും പുറും എല്ലാം ഇരട്ടി വികസിച്ചതു പോലെ. അവർ മുന്നോട്ടാണ്ട് എൻ്റെ ചു കുൾ

വായിലാകി. അവളുടെ സുഗസ്യമുൾക്കൊ പെണ്ണിന്റെ നിശ്വാസത്തിനോരു പ്രത്യേക സുഗസ്യമു്. അത് ആണിന്റെ സിരകളേ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഉത്തേജിപ്പിയ്ക്കും. അവൻ്റെ ലിംഗം നീനും കൊതിവെള്ളം കുഴഞ്ഞുറും. അതോടെ അവന്റിയാതെ അവളുടെ യോനിമുവത്തും മുലകളിലും പെരുമാറിപ്പോകും, അവളുടെ വികാരക്കേന്നതിന്റെ ഉള്ളറകളിൽ നീനും ചുടു തേനുവെ പൊട്ടിയൊഴുകും. അവളുടെ യോനിയുടെ ഉള്ളറകൾ അവൻ്റെ പണ്ണായുധയനെ സ്വീകരിയ്ക്കുന്ന തയാറാകും. അപ്പോൾ അവളേ ഭോഗിച്ചാൽ പായലിൽ തെനുന്നതു പോലെ അവൻ്റെ കുറുന്ന ലിംഗം ആ തരളയോനിയുടെ ഉള്ളറകളിലേയ്ക്ക് നിഷ്പദ്ധയാസം ഉഭളിയിട്ടു കേരും. എന്നിയ്ക്കു തോനി തങ്ങൾ ഇങ്ങനെ തന്നെ ആദ്ദേഹങ്ങളിലും മാത്രം ഇപ്പോൾ രത്നമുർച്ചയിലെത്തുമെന്ന് വെള്ളത്തിലിട്ടു തന്നെ നീനു പണ്ണിയാലോ എന്നു തോനിപ്പോയി. ആരു ക വലും എന്നിയ്ക്കു പുല്ല് എന്നു തോനിപ്പോയി. ഒഴുകിന്റെ പഴപഴ ശബ്ദത്തിനിടയിൽ തങ്ങളുടെ ചു കുൾ പലിച്ചീസുന്ന ശബ്ദവും കുടിക്കലാണു.

‘പ്യോ’

പെട്ടെന്നാരു ശബ്ദം കേട്ട തങ്ങളിരുവരും തെട്ടി പിന്മാറി. ര കുപേരും കയ്ക്കൾ പിന്നവലിച്ചു ചുറ്റും നോക്കി. നീനും ക ലിഡ്, ആരെയും ക ലിഡ്. വിനേയും വിശ്വാസം വരാതെ ചുറ്റും നോക്കി. താൻ മുകളിലേയ്ക്കു നോക്കി. ചീറയിലേ പറമ്പിലേ കൊന്നതെങ്ങിലേ ഉണക്കത്തെങ്ങകളിലോന്ന് ഇപ്പോൾ കാണുന്നില്ല. അതു ശേർ, ആ തേങ്ങയാണു തങ്ങളുടെ രസചുരുട പൊട്ടിച്ചുത്. എന്റെ മുവത്തെ ആശാസഭാവം ക ടീ അവൾ ചോദിച്ചു.

‘എന്നാരുന്നു....പല്ലോരും....’

‘അല്ലോ... ഒരാണക്കതെന്നെങ്ങാം വീണതാ...എന്നാലും ആ തേങ്ങായ്ക്ക് വീഴാൻ കര വരു...’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘അസുയ കൊ വ... വീട്ടിപ്പോകാനു താൻ പറഞ്ഞത്തോളോ.... നല്ല രസായിട്ടു വന്നതാരുന്നു.... കൊരോക്കാലം കുടൈട്ടു....’ അതു പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ മുവത്തു നാണ്ണം.

‘നാണ്ണിയ്ക്കാനും വേ വ... വീട്ടിച്ചുപ്പേട്ടു... താന്തു മാറിത്തരാം...’

‘നീ പോ... എന്നിയ്ക്കു നാണ്ണാനും ഇല്ല... അയ്യോ... വീട്ടിലെങ്ങനെ പോകും.. മു ലിഡ്ലോ... ശ്രോ...’

‘നീ വെഷ്മിയ്ക്കു തെന്നെന്നു ശീതകകുടീ.... ഇന്നാ തല തോർത്ത്.... താനെന്നെന്നു തോർത്തു പരിച്ച പിശിന്തു കൊടുത്തു. തല തോർത്തുവോൾ ആ നിറമാറുകൾ കുലുങ്ങിക്കുലുങ്ങി എന്ന തലയാട്ടി വിളിച്ചു.

‘വ... ഉള ബെള്ള കരിയ്ക്കളം. ഓരേ നേ കയ്യാട്ടി വിളിയ്ക്കുകാ എന്റെ ശീതകകുടീ...’ താന്തു ര ടീനേയും ര കയ്ക്കൾ കൊ കും അനങ്ങാതെ പിടിച്ചു.

‘അതവരുടെ ജോലിയാ... പിടിച്ചു നിർത്തിയാലും അവരതു ചെയ്യും... അതു വാസ്തവം ക ടീനുംവല്ല... വിട്ട... ഇനി വീട്ടിച്ചുന്നിട്ടു മതി പിടുത്തോം തീരോടു ഒക്കെ....’

‘പിനേ...?..കയ്യുടുക്കാൻ തോന്നാലെല്ലാം ശീതകകുടീ...’

തോർത്തുന്നതിനിടയിൽ എഴുന്നേറ്റു നിന്ന എന്റെ അരക്കെട്ടിലേയ്ക്കു നോക്കി അവൾ പറഞ്ഞു.

‘അതേയും...ബെള്ളത്തിനു മോളിപ്പ് ഒരു വരാലു ഒഴുക്കത്ത് നിന്ന ആടുനോ ’ അതിനേ ക ടീ.... ഇനീം ഉപ്പും പുളിം തപ്പി ബാക്കിയെല്ലാരുടെ അകം കൊതിപ്പിയ്ക്കുവോ... അതോ ’ താനിനി മുങ്ങണിലും...’

‘ഇനി മുങ്ങിയാലും കൊഴപ്പില്ലോ... കുളിച്ചപ്പും ഉപ്പോക്കെ കൊരഞ്ഞു കാണുലോ...’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘ഔഹു... ടീനും കൊരഞ്ഞില്ലാനേ.... തടവിന്തനവി രാവ ഇപ്പും പഴയതിലും കുടിക്കാനും... അതോനു കഴുക്കുടു....’

അവൾ വീ കും അല്ലോ താഴനു നിന്ന കാലുകൾ കവച്ചു പിടിച്ചു വുറു പിളർത്തി കഴുകി.

‘ഓരേ ഉപ്പുല്ലു പുളിലും...എല്ലാം കൂടിനി... ..ഇനിയെങ്ങനോ...?’

തോർത്തികഴിഞ്ഞ അവൾ ചോദിച്ചു.

‘ആ തോർത്ത് ആ കരിയ്ക്കി കൊലേടെ മോളിലോട്ടുകൾ... എന്നിട്ട് വാ...’

‘കൊതി പിടലോ... എന്റെ വാസ്തവം... ഇതേലാ... ഇവററകളേലാ... ഇപ്പും... താനൊന്നു പിടിച്ചു നിയുംനേ...’

‘അപ്പും... കാലിനേന്നേലോള്ളതോ...’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘പകേഷ...വാസ്തവം ആദ്യം വീണത് ഇതു ര കും ക ടീലോ... അനന്തേ...കള്ളൻ്റെ ഒരു മുടിന്തെ നോട്ടം... കണ്ണുകൊ ’ പിടിച്ചു സെക്കിപ്പുട്ടീയുരുന്നിലേ.. നേരേ നിന്ന എന്റെ നേമ്പ്.... തിരിഞ്ഞു നിന്നാ... എന്റെ കു... 1... പലിച്ചു കുടിയ്ക്കാരുന്നു...കള്ളൻ...പിനലേ.. അടു പിടിച്ചുത്...’

‘ അതു ശരിയാ... ഇങ്ങനെ തള്ളിപ്പിടിച്ച് നിന്നു മാടിവിളിച്ചു... എതാണോ നോക്കിപ്പോകാതെത.... നോക്കിയേച്ചു പോയി വാണംടിച്ചു കളേം.... ബെള്ളം പോകുന്പം പറേം.. ഇതാ ചകര മൊലേലോട്ടു വീഴ്ചേന....’

‘ എന്നാലും ഈ ആണുങ്ങളു പെണ്ണുങ്ങളേ ഓർത്തൽ തന്നെത്താൻ ചെയ്യും... പാവം പെണ്ണുങ്ങളോ...?’

‘ ഒരു പാവം പെണ്ണ്... ഞാൻ ക തലേ... മണാനും പിണ്ട് എന്നേ കുറം പിണ്ട അതേ സാമാംതിലോട്ടു തലയിട്ടു നക്കുനേ...’

‘ എന്തും ഇതു... കളളൻ അതും ക റുദോ... എങ്ങനെ ക കു...?... ഭ്രൂം നാണക്കേട്... അനാങ്ങനെ ഒരു ദുർബുദ്ധി തോനിപ്പോയി...എന്തിലേ ചെയ്തിട്ടോള്ളു കേടോ...പിനേ...’

‘ എനിയ്യു തോനി...കടി കെടി മുത്തപ്പം ...മുന്നും പിന്നും നോക്കാതെ ര കും കുട... ഓ... അന്നും എൻ്റെ കയ്യ കഴച്ചു. ഒ റുന ബെള്ളം... ഭിത്തിയേലും ഒഴിച്ചു..’

‘ ഹോ...ഇങ്ങനെനാരു കുസൃതിക്കുട്ടൻ... ഇതിനേ ഒളിച്ചീ വീടിലോനും പറിത്തിലൈന്നായി....’ നാണതോടെ അവശ്വലേൻ്റെ കവിളിലോനും നുള്ളി.

‘ ഒ ഹാ... തോർത്തി... ഇനിയേന്തു ചെയ്യും...?’

ഞാൻ നടക്കലിലിരുന്ന തോർത്തെടുത്തു കൊടുത്തു.

‘ ഇനി ഇരു തോർത്ത് അടീലുടുതേതാ കരേക്കേറി പാവാടേം എൻ്റെ കയിലീം എടുത്തുടുക്ക്.. എന്നിട്ട് തോർത്ത് എന്നിയ്യേറിഞ്ഞു താ...’ അങ്ങനെ എൻ്റെ കയിലിയുടുതു ശീതയും നന്നെത ഒരുത്തോർത്തുടുതു ഞാനും വീടിലേയ്യു നടന്നു.

‘ ഭാഗ്യം... ആരും കുളിക്കാൻ വരാഞ്ഞത്...’ ശീത പിണ്ടു.

‘ അതെങ്ങനോ... ഒരു വരാലിനേ കയ്യിൽ കിട്ടിയപ്പം പരിസരം മിനിലേ..’ ഞാൻ കുറംപെടുത്തി.

‘ പിനെ പിനെ... എല്ലാഡോ തോട്ടും തടവീം... തന്നുത്ത ബെള്ളത്തിക്കെടുന മനുഷ്യനേ ചുടാക്കിയേച്ച്... കുറം എനിയ്യായോ... ദേ.. ഇപ്പുത്തനേ... ഇതേതു പറിത്തപ്പം... അവിടെയെക്കെ ലെല്ലാൻ തോടഞ്ഞി....’ അവശ്ര പരിഭവിച്ചു.

‘ അയ്യോ...ഇല്ലോ... കുറംക്കാരൻ... ഞാനാണേ... എൻ്റെ തോർത്ത് ചീതയാകലേ...നന്നു വേഗം വാ...ആരേലും കാണുന്നേനു മുന്പ്...’

അപ്പോൾ ഓ, വിലാസിനി ഓടിക്കിതച്ചു വരുന്നു.

‘ എന്നാ... വില്ലു...’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ ആ അലക്കുകാരി തുണിക്കെട്ടും പൊക്കിയ്യോ കു വരുനോ ...’ ഇതേതു നേരായിട്ടും നിങ്ങളേ കാണാത്തപ്പം.. എനിയ്യു തോനി... രംഗം ഇത്തിരി മോശാരിക്കുവെന്ന്... അതോ നിങ്ങളോട്ടു പറയാൻ ഓടി വന്നതോ.’

‘ അങ്ങനെ മോശാനുല്ലാരുനു വിലാസിനി.... നീ വിചാരിയ്യുന പോലെ...’ ശീത അവളുടെ താടിയിൽ നുള്ളിക്കൊ കു പറിഞ്ഞു.

‘ ഒരു ഒരും... എനിയ്യിറിയിലേ ര ഭിന്നേ...അല്ലോ... ഇതെന്തോ.. അങ്ങോട്ടു പോയപ്പം... വാസുടുനു മുര കു റുനലേ... അയ്യോ... അപ്പും ശീതേടെ ബെള്ളമുര നേരു...’

‘ അതോഴുക്കെത്തു പോയി...’ ഞാൻ തെല്ലാരു ജാള്യതയോടെ പറിഞ്ഞു.

‘ ഹ...ഹ...ഹ...ഹ... അപ്പും ഞാൻ പറിത്തതു തനേ... ര കും കുടെ തോട്ടിക്കെടുനു തുണിപരിച്ച കളിയ്യാരുനലേ...ഹ...ഹ...ഹ...’

അവശ്രക്കു ചിരിയക്കാനായില്ല. ശീത നാണം കൊ കു വലിഞ്ഞു.

‘ അവഭവിടെ നിന്ന് ചിരിയ്യട്ട.... വാ നമുക്കു പോകാം...’ ഞാൻ ശീതയുടെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു കൊ കു നടന്നു.

‘ നില്ല്...നില്ല്... ഇതിലേ പോക ... ആ അലക്കുകാരിപ്പേണ്ണീ പരുവത്തി നിങ്ങളേ ക റ... എന്തെക്കിലും പറിഞ്ഞു കുടിച്ചു വരിയ്യുവരുന്നോ... എത്ര നേരായി പോയിട്ട.. നന്നു കുളിയ്യാനിതേതു നേരും പോണോ...’ അവശ്ര അരു ശ്വാസത്തിൽ ചോദിച്ചു.

‘ നീയല്ലോ പറിഞ്ഞുകൊടുത്തത്... മുതുകു തേയ്യാണു... അതു ചെയ്യാണ ഇതു ചെയ്യാണ എന്നൊക്കെ... അപ്പും ഇത്തിരി താമസിച്ചുപോയി....’

‘ അതുമിതും ചെയ്യാനൊന്നും ഞാൻ പറിഞ്ഞില്ല... അല്ല, നിന്റെ കയിലി... ഓ... അപ്പും നാത്തുണ്ടെ മുര വിടേ... അവിടെ നാണാനിട്ടോ... മഴ വരുകാ... ആരാ ഇപ്പും അതെടുക്കാൻ പോണോ...’

ഞാനും ശീതയും അനേന്നും നോക്കി. ശീത തോർത്തെടുത്തു കടിച്ചു പിടിച്ചു.

‘ ആരും പോക ... അത് ഒഴുക്കത്തു പോയി...’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.
‘ ഒഴുക്കാളേ തോട്ടിലെഒങ്ങി മു കു പരിയാനാരു പറിഞ്ഞെടാ പൊട്ടാ... അതൊക്കെ വീടി
വനിട്ടു മതിയാരുന്നില്ലോ... ര കും കുട രൂമിച്ചു പോയപ്പുണ്ടേ എനിൽക്കു തോനീതാ... നല്ല
ഞനാന്തരം മു വരുന്നു.... ഫേഡു...’ അവൾ മുക്കത്തു വിരൽ വെച്ചു.
‘ ഇന്തേരു ഒഴുക്കത്തു നിന്ന് എനിൽക്കു പരിചയല്ലാരുന്നു.... മുങ്ങിയപ്പും മു പറിഞ്ഞു പോയത്
ഞാനറിഞ്ഞില്ലോ...’ ശീത അപരാധബോധത്താട പറഞ്ഞു. പെങ്ങൾ തലയിൽ കയ്യ് വെച്ചു
ആർത്തതു ചിരിച്ചു.
‘ പിനെ എങ്ങനെ തോട്ടിന് കരേ കേരി സ്റ്റിച്ചു...?.. എന്റെ തേവരേ എനിൽക്കു വയ്ക്കു...’ അവൾ
പിനേയും ചിരിച്ചു.
‘ നീ എന്തു ക ട്രാം... ഇതു കിണിൽക്കുന്നേ... ഏവെല്ലം പറി... പോ... ശീത അകത്ത് പോ...’
എനിൽക്കു ഭേദ്യപ്പും വന്നു.
‘ ഓ.. പോ... പോ. അമു കാണ ... നാണമേടൊക്കും...’
ശീത ഓടി അകത്തു കയറി. പെങ്ങൾ എന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു നിർത്തി. എനിട്ടു രഹസ്യത്തിൽ
ചോദിച്ചു.
‘ എന്നാലും നാണമില്ലോ നനകൾ... പട്ടാപ്പുകൾ... അതും തോട്ടില്ല വെച്ചു... ആരക്കിലും
കു വാ... എന്റെ തേവരേ...’ അവൾ തലയിൽ കയ്യ് വെച്ചു.
‘ എന്തു കു വാ... അതിനു തങ്ങളും വേ ഉത്തരാനും ചെയ്തില്ലോ... അവളു കുളിച്ചു...
ഞാനും കുളിച്ചു... അവരെ മു കു പോയി. ഞാനെന്റെ കയിലി കൊടുത്തു... അതേനേം...
ഞാൻ പറഞ്ഞു.
‘ ഓ... അതേരേള്ളോ... ഞാൻ വിചാരിച്ചു...’ പെങ്ങൾ മുക്കത്തു കയ്യ് വെച്ചു പറഞ്ഞു.
‘ നീ വിചാരിച്ചു... ലഭക്കേടു മുട്ട... പോടി മരക്കാരങ്ങേ...’ ഞാൻ അകത്തേരു കേരി.
‘ നായുടെ വാലു പത്രിരാ കു കൊല്ലും കൊഴലില്ലട്ടാലും...കൊഴലേ വളയത്താളളു...
അതെനിൽക്കിപ്പും മനസ്സിലായി...’ അവൾ പൊറുപൊറുക്കുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു.

ശീത എനിൽക്കു ചോറു വിളന്നിത്തനു. ഞാനവർക്കു വാരിക്കൊടുത്തു. ചുറും നോക്കിയിട്ട്
അവളെന്നില്ലും വാരിത്തനു. അമ്മയും പെങ്ങളും മന:പുറം മാറികളെന്നതാണെന്നില്ലു
തോന്നി. തങ്ങളേ തമിൽ ചേർക്കലാണെല്ലോ ഇപ്പോഴേതെ അവരുടെ ഉദ്ദേശം. എന്താരു നല്ല
അമ്മയും പെങ്ങളും, ഞാൻ മനസ്സിലോർത്തു.
ഉണ്ണുകഴിഞ്ഞ ശീത പാത്രങ്ങൾ എടുത്തു വെള്ളുപോൾ ഞാൻ എന്റെ മുറിയിലേക്കു പോയി.
അന്തരീക്ഷത്തിൽ ചുടില്ല. തണ്ണുത്ത കാറി പീശിത്തുടങ്ങി. ഇന്നു മഴ നേരത്തെ പെയ്യുന്ന
ലക്ഷ്യമാണെല്ലോ. വെറുതെ തോട്ടിലേ സംഭവങ്ങൾ ഓർത്തു കിടക്കാനൊരു സുവം. ചെറിയ
ഒരു മയക്കം എന്റെ കണ്ണുകളേ കീഴടക്കി.
‘ വാസ്യടം...’ അമ്മയുടെ വിളി എന്നേ മയക്കത്തിൽ നിന്നുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.
‘ എന്താമേ... ഒരുജാൻ വരട്ടു... നീ ഇങ്ങോട്ടോനു വന്നേ...’ ഞാൻ ചെന്നു. അമ്മയും
പെങ്ങളും ശീതയുടെ മുറിയു മുമ്പിൽ. ശീത വാതിൽക്കണ്ണ്. എനിൽക്കുന്നും മനസ്സിലായില്ല.
‘ എന്താമേ... എന്താ പ്രശ്നം...’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.
‘ പ്രശ്നാനുംല്ല...’ നീ കുട സാക്ഷി വേണു... അതേരേള്ളു...’ പിനെ അമേം പെങ്ങളും കുട
അതെടുത്തു... ഇതെടുത്തു...എന്നൊന്നും പരയത്തില്ലോരു...’
അമു പറഞ്ഞുകൊം ശീതയുടെ മുറിയുകയേരു കയറി.
അമു ചുറുറിനും നന്നു നോക്കി, പെങ്ങളും. അതു കഴിഞ്ഞമു പറഞ്ഞതു എന്നേ തെളിച്ചു.
‘ ശീതേ... നിനകൾ പെട്ടീം ബാഗും ഒക്കെ ഇല്ലോ...’
‘ ഒ ... ചെറിയ പെട്ടീം... ഒരെയർ ബാഗും...’
‘ ഓ... എന്നാ... നിന്റെ അത്യാവശ്യ മു കുമുറി സാധനങ്ങളോക്കെ അടുക്കി അതിനുകയേരു
വെച്ചു...’
അമ്മയുടെ മുവത്തു പതിപ്പുർണ്ണ ഗൗരവം. പെങ്ങളും നല്ല അതിശം പു കു നിൽക്കുന്നു.
‘ എന്തിനാമേ...’ ശീത ചോദിച്ചു.
‘ ഇപ്പു... ഇരു നിമിഷം...’ നീ ഇവിടുന്നൊരുജും...’ ഇടിമുഴക്കം പോലെ അമ്മയുടെ ശബ്ദം.
‘ ഇപ്പുഡോ... ഇവിടുന്നോ... അമേം...ഞാൻ...’ ശീത കരച്ചിലിന്റെ വക്കത്തെത്താൻ.
‘ ഒക്കഷരം മി മി... മി മി... അടിച്ചുറക്കും ഞാൻ... എടുക്കം... എല്ലാം എടുക്കം...
അത്യാവശ്യം ഒള്ളത്താക്ക ബാഗിലാക്ക... ബാക്കിബൈബാക്ക വലിച്ചു വെളിലിട്ട... അതു
കെട്ടിപ്പോതിഞ്ഞ തങ്ങളഭേദത്തിച്ചും...’ അമു വിറച്ചുകൊ കു പറഞ്ഞു.
‘ അമേം... അമു എന്തു വട്ടാ ...ഇരു കാണിക്കുന്നേ...’ ഞാൻ ഇടയ്ക്കു ചാടി വീണു.
‘ നീ മി പേപ്പാകല്ലു... മി മി... നീ മേടിക്കും... ഇനിയിൽ ഇങ്ങനെ മുന്നോട്ടു പോകുകേലു...
നീ മാറി നിന്ന് ക മതി...’

‘ അമേ.. അവള്...’
‘ നിന്മാദ പറഞ്ഞെ ..വായടയാൻ... നീയെന്നോ നോക്കി നിക്കുവാടീ...
വാരിയെടുത്താതുക്കടീ...’
അമ പെങ്ങളുടെ നേർക്കു ചാടിക്കേൻ. പെങ്ങൾ ബാഗടുത്ത് തുറന്നു പിടിച്ചു. ശീത കരഞ്ഞു
കൊ തുണികളെടുത്തു ബാഗിൽ കൂത്തിത്തിരുകി. അമ കടവായെപ്പോലെ മുറിയുള്ളിൽ
അങ്ങാടുമിങ്ങാട്ടും നടന്നു. ബാഗും ഒരു ചെറിയ പെട്ടിയും നിംഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അമ
പറഞ്ഞു.
‘ മതി... ഇനി... എറഞ്ഞു... എറഞ്ഞാൻ...’
അമ പെങ്ങളേ പിടിച്ചുരു തള്ളു കൊടുത്തു. ശീത പേടിച്ച കരഞ്ഞു കൊ മുറിയു
പുറത്തിരിഞ്ഞി.
‘ ഞാൻ തുണി നനു മാറിട്ട്...’ ശീത കരഞ്ഞുകൊ ചോദിച്ചു.
‘ ഒളള തുണിയൊക്കെ ഉടുത്തോ പോയാ മതി... ബാക്കി തെങ്ങളെങ്കു കൊ വന്നോളാം...’
‘ അമേ... അമധയനാ ഇര കാണിയേണോ... ശീത എവിടെപ്പോകാനാ...?..’ ഞാൻ സഹിക്കു
ചോദിച്ചു.
‘ അതെന്നിയുറിയ ... അവക്കൊരു കെട്ടിയോനോ ... അവൻ തീരുമാനിയുടെ...
അവഭൈവിടെപ്പോണോന്ന്.... ഇവിടുന്നൊരുജും...അതേതെങ്ങെല്ലാം...’ അമ കലി
തുള്ളിക്കൊ വരഞ്ഞു.
‘ അതു തനേ...’ പെങ്ങളും പറഞ്ഞു. അമ വാതിലടച്ചു മുറിയുടെ ഓടാവലിട്ടു.
എൻ്റെ രക്തം തിളച്ചു. എനിലേ പുരുഷൻ ഉണർന്നു. ഞാൻ ഇര വീടിൽ
അപമാനിയുപ്പടപോലെ. എനിയും കുടി അവകാശപ്പെട്ട ഇര വീടിൽ നിന്ന് ഞാൻ
താലിക്കെട്ടിയ എൻ്റെ ഭാര്യയെ അടിച്ചിറിക്കൊൻ ഇവരാർ. എകിലെതാനു കാണണമല്ലാ.
അമധും പെങ്ങളുമായിത്തും. എകിലും അതിരു കടന്നാലോ. മനുഷ്യൻ്റെ ക്ഷമയേ
പരീക്ഷിച്ചാലോ. ഞാൻ പറഞ്ഞു.
‘ ഇവഭൈങ്കും പോകുന്നില്ലു...’ ഞാൻ അമധും മുന്നിൽ കേരി നിനു പാണ്ടു.
‘ എന്ന നീ പിഡേനു...’
‘ അതു തനേ ...ഇവഭിവിടുന്ന് ...എങ്ങും പോകുന്നില്ലാന്...’
‘ അതു പിഡാൻ നീയാരാ...’ അമ കലിതുള്ളി ചോദിച്ചു.
‘ അവളുടെ കഴുത്തി താലി കെട്ടോൻ... ഭർത്താവ്...’
‘ എനു നീ പിഡേനാ പോരല്ലോ... നീയെന്നു ചെയ്യുന്നുനു കുടി തെങ്ങക്കരിയണം... അതിൻ്റെ
തനയോടും തളളയോടും തെങ്ങക്കു സമാധാനം പിഡേ താ...’
‘ ആരോടാണേലും പാണ്ടോ... ഇവളീ വീടില് എൻ്റെ കുടു താമസിയും...’ ഞാൻ നിനു
വിറച്ചു.
‘ ഇര വീടിലെവിട....? ..’ അമ അതേ ശബ്ദത്തിൽ ചോദിച്ചു.
‘ എൻ്റെ മുറീല്... എനിയേറ്റാരു സ്വന്തം മുറിയെ ... അതെന്നിയുവകാശപ്പട്ടം... ഒരുത്തരും
അങ്ങാട്ടു രേഖ്യാൻ വര’
‘ അയ്യോ... എന്നേച്ചുല്ലാ ആരും ഇവിട വഴക്കിട ... തെനെൻ്റെ വീടിപ്പോയ്യോളാം...’
ശീത കരഞ്ഞു കൊ എൻ്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു.
‘ നീ മി ... കേരിപ്പോടീ അകത്ത്.. എൻ്റെ മുറീലോടു കോരാൻ... ആര നിനേ
അതിനകത്തുന്ന എരക്കുനേനെന്നാനു കാണുടെ...’
ഞാൻ ശീതയേ എൻ്റെ മുറിയുടെ വാതിൽക്കലേയ്ക്കു പിടിച്ച തള്ളി. എയർബാഗുമായി ആ പാവം
ഭിത്തിയിൽ ചെന്നിടിച്ചു.
‘ നനക്കെതേതും ബെയ്രും ഒ റാഡാ.. അതേതും നീ വളർന്നോ..’ പെങ്ങൾ ചോദിച്ചു.
‘ ആ വളർന്നു... ഇനി ആരക്കിലും മുന്നോടു വന്ന ബന്ധേയാനും ഞാൻ നോക്കുകേലു...
കേരിപ്പോടീ അകത്ത്...’
ഞാൻ അലറി. ശീത പേടിച്ച മുറിയുകത്തു കയറി. അമധും പെങ്ങളും അസ്യാളിച്ച വായും
പൊളിച്ച നിനു. ഞാൻ മുറിയുകത്തെയ്ക്കു കേരി വാതിലടച്ചു കുററിയിട്ടു.
മുറിയിൽ കേരിയ ഞാൻ അങ്ങാടുമിങ്ങാട്ടും നടന്നു. ഒരു തീരുമാനവുമില്ല.
അപ്പതീക്ഷിതമായ ഒരു സംഭവവികാസം.
‘ വാസ്തവം..... ഞാൻ പറേന്നതോനു കേക്ക... തൊനെൻ്റെ വീടിപ്പോയ്യോളാം... എന്തിനാ...
നിങ്ങളു തമ്മിൽ...’
‘ അതു ഞാനാ തീരുമാനിയുന്നോ... ഇപ്പും നീ എൻ്റെ ഭാര്യയാ... ഞാൻ പിയുന്നത് നീയും
അനുസരിയും...’

‘ എൻ്റെ ഭവീ... എന്തൊക്കെയോ ഇവിടെ നടക്കുന്നേ... അനേ ഞാനങ്ങു പോയാ മതിയാരുന്നു.... ഇവിടുള്ളേരുടെ സ്വന്നേഹം കുട്ടി...ഞാൻ വേബോനും വേ ഓനു വൈച്ചേ.... അതിപ്പം വെന്നുയായോ... എൻ്റെ തേവരേ...’ അവർ ഇരുന്നു കരയാൻ തുടങ്ങി.

‘ ഇനി നീ കരയരുത്... കരണ്ണതാ നീ എൻ്റെ കയ്യ് മേറിയ്ക്കും... പറഞ്ഞെതക്കാം... നിനെ കരയിപ്പിയ്ക്കാതെ നോക്കേ തു് എൻ്റെ ഉത്തരവാർത്തയാ...’

‘ എന്നു പറഞ്ഞാ... ഈ വീടിലേ സമാധാനം നശിപ്പിച്ചിട്ട് എനിയ്ക്ക് സന്ദേശം ഒ... നമുക്ക് ... വേരു എവിടെയെക്കിലും പോകാം...’ അവർ എൻ്റെ കയ്യ് പിടിച്ചു.

‘ അങ്ങനെ പേടിച്ച് നമ്മളേജോട്ടും പോണില്ല... ഇവിടെ തന്നെ ജീവിയ്ക്കും... ഞാനും ഒരാണാടീ... വേലായെടുക്കാനൊള്ള ആരോഗ്യം ഇന്നന്നിരയും... പിനെ, ചേട്ടൻ്റെ കുട്ടെങ്ങാനും വിശ്വേഷായം... പിനെ നീ തന്നെത്താൻ...’ എൻ്റെ ശബ്ദം ഒന്നു വിരുച്ചു.

‘ ഒന്നും പറേ... ഞാനെന്നും കേടോളാം... വൈഷമിയ്യു ഇരുന്നാ മതി... എൻ്റെ പൊനേ...’ അവളുണ്ടെ പിടിച്ചു കട്ടിലിലിരുത്തി. തെങ്ങൾ കൈടപ്പിടിച്ചു കുറേനേരും അങ്ങനെ ഇരുന്നു. ഒന്നിനും ഒരു രൂപവും കിട്ടുന്നില്ല. അതിൽക്കൂടം ഇരുപ്പിൽത്തുടങ്ങിയതും മഴക്കാറു കേരിയതും തെങ്ങളിൽത്തില്ല. എത്രനേരും അങ്ങിനെ ഇരുന്നു എന്നും തെങ്ങൾക്കോർമ്മയില്ല. നിരാലംബരായ ഇണക്കിളിക്കളേപ്പോലെ തെങ്ങൾ അനേക്കാനും തഴുകിയിരുന്നു.

‘ ഞാൻ കാപ്പിയിട്ടു വരട്ടു..’

‘ വേ... നീനേ അടിച്ചുറക്കിയ ഇരു അടുക്കളേൻ്റെ... പച്ചവെള്ളം വേ...’

‘ പിനെന്നു ചെയ്യാൻ പോകുവാ...’ ഗീത അന്ധാളിപ്പോടെ ചോരിച്ചു.

‘ നോക്കേടു... ആലോച്ചിക്കേടു...’

അപ്പോൾ വാതിലിൽ മുട്ടു കേട്ടു. ഞാൻ അന്തേയിയില്ല.

‘ പോയി വാതിലു തൊറക്ക്...’ ഗീത പറഞ്ഞു.

‘ തന്നെ തൊറക്കത്തില്ല. നീ പോയി നോക്ക്...’

ഗീത പോയി വാതിൽ തുറന്നു. നോക്കുവേബാൾ അമ്മയും പെങ്ങളും. അമ്മയുടെ കയ്യിൽ ര കുറ്റാസ്ത്രിൽ ചുട്ടു പാക്കുന്ന കാപ്പി. കമലയുടെ കയ്യിൽ എന്നോ പലഹാരം. അവർ അക്കന്നു കയറി മേശമേൽ എല്ലാം പെച്ചു, ഒന്നും മി ഒത്തു ഇരഞ്ഞിപ്പോയി.

ഗീത കൊതിയോടെ പലഹാരത്തിലും പിനെ എൻ്റെ മുഖത്തെയ്ക്കും മാറിമാറി നോക്കി. പിനെ ഒരു കഷണം എടുത്തു.

‘ തൊട്ടു പോകരുത്...അവിടിട്...’ അവർ അതു തിരികെ ഷേറിലേയ്ക്കിട്ടു.

‘ എനിയ്ക്കു വെശക്കുന്നു..... ഞാൻ തിന്നാൻ പോകുവാ...’

‘ അതു തൊടരുതെന്നും പറഞ്ഞത്... നീനേ അടിച്ചുറക്കാൻ പോയവരു കൊടെ തത്തന്നും... നാഥമില്ലാതെ...’ ഞാൻ ദേശ്യപ്പെട്ടു.

അല്ലനേരും അവർ ചിന്തിച്ചു.

‘ വാസ്തവം...’

‘ ഒരു...’

‘ വാസ്തവം...’

‘ അവൻ ഇരുന്നു...’

‘ എന്നും വരേ...എന്നേ എടീന് പോലും വിജിയ്ക്കാതെ അമു എന്നു ഇന്നനെന്നൊക്കെയോ പാണ്ടത്...?’

‘ ഗീത തെല്ലാരാലോചനയോടെ ചോരിച്ചു.’

‘ ശരിയാണല്ലോ... അതു ഞാനാലോചചില്ലല്ലോ... ഒരു... എക്കി... ഏതായാലും ഞാനൊന്നു പൊറത്തിരഞ്ഞി നോക്കേടു... കാരുമെന്താണെന്നറിയണ്ണാലോ...’

ഞാൻ മെല്ല വാതിൽ തുറന്നു മുറിയ്ക്കു പുറത്തിറങ്കി.

ശബ്ദമു കാക്കാതെ ഞാൻ അടുക്കളുവാതിൽക്കൽ ചെന്നു. അവിടെ അമ്മയും മകളും കുടി ചിരിച്ചു സിന്തുക്കുന്നു.

‘ എന്നാലും എൻ്റെ... ഞാൻ വിചാരിച്ചത് അവൻ അമേ തല്ലുന്നാരുന്നു....’

‘ പോട്ടും... നമ്മളിപ്പം എത്ര പ്രാവശ്യം ഇതു തന്നെ പറഞ്ഞു...’

‘ എന്നാലും ഓർക്കുവും എനിയ്ക്കുഞ്ച് അതിശയരം...പുച്ചപോലിരുന്നവൻ... കൈട്ടോളുടെ കാര്യം വന്നപ്പും...’

‘ അതെന്നാടീ... ഉള്ളിൽ സ്വന്നേഹാര കിൽ... എത്ര കൈട്ടോനും എടുത്തു ചാടും...’

‘ ഇപ്പും നമ്മക്കൊരു കാര്യം മനസ്സിലായി... ര കും തമ്മിൽ ഇഷ്ടാന്ന്... എനിയ്ക്കു പേടിയാരുന്നു... ചേട്ടൻ കാണിച്ചത് മ തതരാരുന്നോന്ന്...’

‘ അവനാ മുറി കേരത്തുമില്ല... അവജ്ഞാട്ടാ മുറിനെനിങ്ങത്തുമില്ല.... അതിനകത്തു കേരിയാ പിനെ... അവളുടെ മനസ്സിനെപ്പഴും ഒരു വിജ്ഞലോ എക്കും...അപ്പിനെ ഇത്താരു വഴിയേ ഒള്ളാരുന്നു.. ഏതായാലും അതേരിടു... ബാക്കിയൊള്ളാരുടെ ഒരു പെടാപ്പാടേ...’ അമ്മയുടെ നേടുവീർപ്പ്.

‘ അല്ലി... കല്യാണം കഴിപ്പിൽക്കൂൻ ദല്ലാള്ലു വേണ്ണൻ കേട്ടിട്ടോ ...ഇതിപ്പും... കല്യാണം കഴിത്തും ദല്ലാള്ലുമാരു വേണ്ണനു പെച്ചു... അധി എന്നേപ്പിടിച്ചു തള്ളിപ്പും... എൻ്റേ ഒരു അ ഭിന്തിയേലിടിച്ചതു നല്ല പേരെനു... ആരേരാടു പിയാനു... അവനോ അവജ്ഞാ നമ്മടെ കഷ്ടപ്പാടരീനൊന്നു എ...’ പെങ്ങെൻ സ്വന്തം ചുമതൽ തിരുമ്പുന്നു.

എൻ്റേ പെങ്ങേജാടെന്നില്ലു സഹതാപം തോന്തി. അമ്മയുടെ കാലിൽ വീഴണമെന്നും തോന്തി.

‘ മയൽതി...ര കു വർത്തതാനം പറഞ്ഞ അവജ്ഞേ അതിനകത്തുനെനിക്കി അവൻ്റേ മുറി വിടാനാ ചെന്നത്...പറഞ്ഞതു വന്നപ്പും സംഗതി ആകെ മാറിപ്പോയി...’

‘ എന്നാലും അമ്മ... ആ പാവത്തിനോടിത്തേരു കയർക്കെ ചരുന്നു.... അതിപ്പഴും ഇരുന്നു കരേകാരില്ലും...’ പെങ്ങെൻ പറഞ്ഞതു.

‘ സാരില്ലു അവനും കുടെയോ ലേഡം... മരേ മുറി കൊറേ നാളത്തേല്ലു പുട്ടിയിടണം... അവടെ സാധനം എല്ലാം അവൻ്റേ മുറിലേ അലമാരീൽ കൊ കു വയ്ക്കണം...’ അമ്മ.

‘ കാപ്പി കുടിച്ചുകാണുവോ എന്തോ... വാശിൽ ചെലപ്പും അവൻ പട്ടിഞ്ഞി കെടനുകളേം... പാവം ആ ഗീതേം കുടെ വെശനിരില്ലും അതാ കഷ്ടം... അവൻ തിന്നാതെ അവളു തിന്നുവോ...’ പേച്ചില്ലു സഹതാപം.

‘ വേണ്ണെക്കി തിന്നട്ടു... രാത്രിയാകും... ചോറും കൊ കു വെച്ചേക്കാം... അതിനകത്തു കെടക്കടെ ര കു കുടെ... നേരു വെള്ളത്തിട്ടു തോന്താം മതി...’

‘ അപ്പും...അച്ചൻ പരുസ്പം എന്നാ പറേം...’ പെങ്ങെൻ ചോദിച്ചു.

‘ അതു ഞാൻ നോക്കിയേണ്ണാം... ഏതായാലും അങ്ങേർക്കിൽ നല്ല ഒരു പുകിലാരില്ലും... ...’ അമ്മ ചിരിച്ചു.

‘ പുകില്ലു കൊള്ളാം... എൻ്റേ ഒരു വെയ്ക്കുന്ന തോന്നുനേ...നല്ല വേദന...’

പെങ്ങെൻ പിയുന്നതു കേടുകൊ ശബ്ദമു കക്കാതെ ഞാൻ തിരിച്ചു പോന്നു.

മുറിയിലെത്തിയപ്പോൾ ഗീത പലഹാരം എടുത്തു തിന്നുന്നു, പാവം. എന്നെന്നെ യുടൻ അവളത് ഫൈറിലില്ലട്ടു.

‘ വേകഴിചേം...ഗീതക്കുടിൽ വെശക്കണ്ണു വാവും... കാപ്പിം കുടിചേം...’

ഞാൻ സമ്മതിച്ചു. അവൾ ഒരു കഷ്ണമെടുത്ത എൻ്റേ വായിൽ വെച്ചു തന്നു. രൂചിയോടെ ഞങ്ങൾ ര കുപേരും പലഹാരം തിന്നു. തണ്ണുതു കാപ്പിയും കുടിച്ചു.

‘ ഗീതക്കുട്ടി പറഞ്ഞത് ശ്രദ്ധയാരുന്നു... അമേമു പെങ്ങല്ലും കുടെ നിന്നേ ആ മുറിനെനിക്കാനൊള്ള ഒരു വേലയാരുന്നു... ഞാനൊരു മ സി...’ ഞാൻ സ്വന്തം തലില്ലട്ടു.

‘ സാരല്ലു... എൻ്റേ വാസുവേടുനേനോടിത്തേരു സ്നേഹാര ന് എനിൽക്കുളിപ്പാ മനസ്സിലായേ... എനില്ലു വേ റീടു.. സ്വന്തം അമേമാടും പെങ്ങേജാടും വഴക്കിടാൻ വരേ... എൻ്റേ പൊന്നു വാസുവേടുൻ...’ അവജ്ഞാൻ്റേ മുഖം പിടിച്ചു താഴ്ത്തി ഒരു ചുടുചുംബനം എൻ്റേ കവിളിലർപ്പിച്ചു.

‘ വാസുവേടുനേന്തിനാ വിളില്ലുനേ....’ ഞാനാ മുഖം പിടിച്ചുയർത്തി ചോദിച്ചു.

‘ എനില്ലുനി വാസുടാനു വിളില്ലുൻ പറിത്തില്ലു... ഇനേനാറി ദിവസം കൊ ...അതെൽ്ലു എൻ്റേ കുടുൻ പലുതായിപ്പോയി...’

‘ എന്തു വേണേല്ലും വിളിചേം... ഹീനാലും ഞാനമ്മയോക....എന്തോക്കെയൊ പറഞ്ഞെത... എനില്ലു ടോതാരുന്നു...’ എൻ്റേ കണ്ണു നിറഞ്ഞു പോയി.

‘ സാരല്ലു... എൻ്റേ മോൻ അറിഞ്ഞോ ല്ലാല്ലോ... എൻ്റേ വാസുവേടുനു വേ റീടു.. ഞാൻ ...അമേമേഡേ പെങ്ങെടേ കാലേ വീണോളാം.... എനില്ലുതു മടീമില്ല... എനില്ലു വേ റയല്ലേ... എൻ്റേ കുടുൻ അവരേരാടു വഴക്കിട്ടത്...’

‘ വേ ... നീ വീണതുകൊ കാരുവാലും.... ഞാൻ തന്നെ മാപ്പു പറയണം...ഇല്ലെൽ എനില്ലു സമാധാനം കിട്ടില്ല...’

‘ എൻ്റേ മോൻ വെഷമില്ലുതെനേ...’ അവജ്ഞാൻ്റേ ചു കുകളിൽ വീ കു ഒരു ചുടുചുംബനം തന്നു. സമാധാനത്തിന്റേ ആ ആദ്ദേഹം എത്ര നേരു നീ കു നിന്നു എന്നാരിന്തു കുടാ.

മുറിത്തു നിന്നും അച്ചരൻ്റേ ശബ്ദം കേട്ടാനു ഞങ്ങൾ വേർപെട്ടു. എൻ്റേ മുറിയിൽ നിന്നും മുറിറു കാണാം. അച്ചരൻ്റേ കുടെ ശബ്ദശാനും ഉം നു തോന്തി. പകോ അവൻ മുറിത്തു കോരതെ അച്ചരേനേ പിടിച്ചു തിരിച്ചു പോയി.

‘ ആരാ...അച്ചരൻ്റേ കുടെ വന്നത്...’ ഗീത ചോദിച്ചു.

‘ ഗണേശനാ...പോയി.... എൻ്റേ തേവരേ... അമ്മ അച്ചരേനോടു പരയും.. ഞാനെങ്ങെനെ അച്ചരൻ്റേ മുഖത്തു നോക്കും....’

‘ സാരമില്ലേനോ...അച്ചരനോനും തോന്നുണ്ട്..’

ഞങ്ങൾ വീ കു കട്ടിലിൽ അനേന്നും കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. ആ ഇരുപ്പിനൊരു സുവമു ചയിരുന്നു. ര ഭിന്നകിളിക്കളേപ്പോലെ, ഇടയിടയ്ക്കുന്ന കൊക്കുരുമി, തഴുകി അനേന്നും ആശസ്ത്രപ്പിച്ചുകൊ ഞങ്ങൾ അവിടെ ഇരുന്നു.

കുറേക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വാതിലിൽ മുട്ടു കേട്ടു. ഞാൻ വാതിൽ തുറന്നു. അരക്കിലും ചോറുമായി വരികയാണെന്നുണ്ടു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. കമലയായിരുന്നു, പക്ഷേ കയ്യിലോനുമില്ലായിരുന്നു. ഗീത കട്ടിലിൽ നിന്നെന്നേന്നിരു മുഖം കുനിച്ചു നിന്നു. എന്നും മി ചെതെ പാത്രങ്ങളെടുത്ത് അവർ തിരിഞ്ഞു നടന്നു. ഞാൻ വിളിച്ചു.

‘ കമലേ...’

‘ ഒും... എന്തു വേണം... നെനക്കു ഞങ്ങളേ തല്ലേനോ...’ അവർ തിരിഞ്ഞു നിന്നു ശുരവത്തോടു കൂട്ടി ചോദിച്ചു. എൻ്റെ നിയന്ത്രണം പിട്ടു പോയി. ശർബത്തിന്റെ ഞാൻ ദേഹ്യപ്പെട്ടു.

‘ ഫോട്ടീ മരക്കാരങ്ങേ... ഇവിടെ വാടി...’ അവർ സംശയത്തോടു കൂടി എൻ്റെ അടുത്തു വന്നു. ഞാൻ അവളുടെ ര കു ചുമലിലും മെല്ലെ പിടിച്ചുന്റെ നേരേ നിർത്തി. അവർ ‘ശ..ഹാ’ എന്നോരു ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു. അവളുടെ ചുമൽ നൊന്തു കാണും.

‘ നെൻ്റെ... രഹത്തിനോത്തിരി വേദനയോടെ ഓടി...’

എൻ്റെ ശബ്ദത്തിൽ സഹോദരസ്സേനുഹത്തിന്റെയും അപരാധബോധത്തിന്റെയും ധനിയു ചയിരുന്നു. എൻ്റെ കണ്ണിൽ നോക്കി വീശാസം വരാത്ത പോലെ അവർ ചുമലിലിരുന്ന കയ്യുടുത്തു മാറി. പിനെ പാത്രങ്ങൾ മേരപ്പുറത്തു വെച്ചു. പിനെ കുനിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഗീതയുടെ അടുത്തു ചെന്നു താടിയിൽ പിടിച്ചു മുഖമുയർത്തി. ആ കയ്യുകൾ നിന്നുന്നു ചയിരുന്നു.

‘ അപ്പം ര നിന്നു പിടിക്കിട്ടി അല്ലോ.... പൊട്ടനാണെകിലും ബുദ്ധിയോ ...അല്ലോ... ഇതാരാ കു പുടിച്ചേം...?’

‘ കമലേ...’

‘ എന്തോ... എൻ്റെ പൊന്നു നാത്തുനേ...’ പെങ്ങൾ കുസൃതിയോടെ വിളിക്കേടു.

‘ വാസുവേദന് പാവാ... അനേന്നരം... അറിയാ ... എനിയ്ക്കു വേ നിയാണേനാർക്കുന്നു... ഞാൻ കമലുടെ കാലു പിടിച്ചു... വാസുവേദനോടു ദേഹ്യം തോന്നരുത്...’ ഗീത പെങ്ങളുടെ കാലു പിടിച്ചാൻ വേ ര കുനിഞ്ഞു. പെങ്ങൾ തടഞ്ഞു.

‘ ഒ... ഇതെന്നു കുത്തരാ... എന്നാ പറി ര നിന്നു... അമേ.. അമേ... അനോടി വനേ.. ഒരു പുകിലു കാണാണെക്കി...’ പെങ്ങൾ അമ്മയേ വിളിച്ചു. കയ്യിലോരു തവിയുമായി അമ്മ ഓടി വന്നു വാതിൽക്കൽ വന്നു. ഞാൻ പെട്ടു അമ്മയുടെ കാലിൽ തൊട്ടു വഞ്ചിച്ചു.

‘ അമേ... ഞാൻ...’ എനിയ്ക്കു വാക്കുകൾ കിട്ടിയില്ല.

‘ എന്തു പറിയെടീ...’ അമ്മ പെട്ടെന്നാന്നധാരിച്ചു.

‘ ര നിന്നു പിടിക്കിട്ടിയമേ... ഇപ്പം ഓരേ ര കു കുടെ നമ്മെ കാലു പിടിച്ചുവാ...’ പെങ്ങൾ ചിരിച്ചുകൊ കു വാഞ്ഞു.

‘ എന്നാലും കെട്ടുണ്ടെന്നു പരിഞ്ഞപ്പും അവൻ്റെ ചാട്ടം...എം...’ അമ്മ പരിഞ്ഞു. ഗീത ഉടനേ ചെന്ന അമ്മയുടെ കാലിൽ തൊട്ടു.

‘ അമേ... വാസുവേദനേ ഒന്നും പറയല്ലോ... വാസുവേദന് പാവാ... എനിയ്ക്കു വേ നിയാ... അല്ലാതെ അമേഡാരു ദേഹ്യാലു...’

അമ്മ അവളെ പിടിച്ചു നേരെ നിർത്തി എനിട്ട് കയ്യച്ചു കൈകാ കു പരിഞ്ഞു.

‘ ഇനി ആ മുറീല് നീ കേരണോക്കി ആദ്യം നീ പ്രസവിയ്ക്കുന്നു... ഇല്ലേ നീ എൻ്റെ തനി സ്വാംവമാണി...’ അമ്മ തിരിഞ്ഞു നടന്നു.

ഗീത തരിച്ചു നിന്നു പോയി. സകടവും സന്നോഷവും നാണവും കൂടി ആ മുഖത്തെ ചുവപ്പു കൂട്ടി. നാണം കൊ വളുടെ തല കുനിഞ്ഞു പോയി. എനിയ്ക്കു വാക്കു മുട്ടി.

‘ കേട്ടോ... പൊട്ടം... നിന്നോടു കുടിയാ... പറഞ്ഞെത.... നാണം കെട്ടാണെകിലും അമേക്കാ...’ ഇനി ഇത് പരിധാനിടയാകല്ലോ...’ അവർ പാത്രമെടുത്ത് പോകാനിരിങ്ങി.

‘ നീ നില്ലു... ഇവിടിൽ... ഞാൻ ബാം പുരട്ടി ചുട്ടു വെച്ചു തരാം...’ ഞാൻ കമലയേ പിടിച്ചു കട്ടിലിൽ ഇരുത്തി. പക്ഷേ അവളെഴുന്നേറി കൊ പാഞ്ഞു.

‘ തിരുമ്പിത്തരണം... ഇപ്പാവേ ... എനിയ്ക്കു അടുക്കളേപ്പിത്തിരി പണി ... അച്ചൻ വന്നു... അത്താഴം കഴിച്ചേം മതി... നിങ്ങൾക്കു ചോറിഞ്ഞോടു വേണോ.. അതോ...’

‘ വേ ... ഞങ്ങളും വരുകാ...’

ഗീതയും പെങ്ങളുടെ കുടെ ഇരഞ്ഞി. ഞാൻ അവിടെ തരിച്ചിരുന്നു. അമ്മ അച്ചരനോടു പറഞ്ഞെങ്കിൽ, എന പേടിയായിരുന്നു മനസ്സിൽ.

എതായാലും അച്ചൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. സാധാരണപോലെ ഉണ്ടും കഴിഞ്ഞ് ര കു പേരും കിടക്കാൻ പോയി. കമല കൊച്ചിനേ ഉറക്കീട് വന്നപോൾ ഞാൻ ബാം പുരുട്ടി ഗീത ചുട്ടു വെച്ചു. എങ്ങൻ മുറിയിൽ പന്നു. ഒരു ആശാസന്തോഷ ര കുപേരും നെടുപീർപ്പിട്ടു.

ഞാൻ കതകടയ്ക്കാനും അങ്ങിനെപ്പോൾ വാതുകൾ പെങ്ങൾ കയ്യിലെലാരു ദ്രാഡ്സ് പാലുമായി.

‘ നാതുന്ന്... അല്ല മനവാടിപ്പെട്ടിങ്ങാടിങ്ങി വനേ... ‘ അവൾ വിളിച്ചു. ഗീത തെല്ലാരവംപോടെയും എന്നാൽ നാണിച്ചും, വെളിയിലേയ്ക്കിങ്ങി. പെങ്ങൾ ആ ദ്രാഡ് അവളുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തിട്ടു പറഞ്ഞു.

‘ ഒരെയാഴിയും വാങ്ങിയപ്പോൾ ഞാനിത്തിൽ കുടുതലു വാങ്ങിതാ.... ഇനി പാലില്ലാഞ്ഞിട്ട്... ആദ്യരാത്രിയ്ക്ക് മധ്യരം കൊറഞ്ഞെന്നു വേപിനെ ഒരു കാര്യം... കഴിഞ്ഞ ദെവസന്തേപ്പോലെ ഇതും പിരിച്ചു കളഞ്ഞെന്നുകള്ളു... കേടുകൊം...’

‘ കെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു... ദെവസം പത്തു കഴിഞ്ഞു... ഇപ്പോൾ അവളുടെ ..രോദ്യരാത്രി....’ ഞാൻ അവളേ കളിയാക്കാൻ വേ ഇ പറഞ്ഞതായിരുന്നു. പക്ഷേ അവൾ തിരിച്ചടിച്ചു.

‘ ഞാനെന്ന് കണ്ണുകൊ ക തിരെ സ്ഥാക്കി ചെയ്തു... അല്ലാ... ഇനിയെങ്ങാനും... നെങ്ങളിയാതെ ര കുപേരും കുടെ ...നേരതെത്തെയങ്ങാനും...മധുവിധു ആരോഹാഷിച്ചിട്ടോ ഓ ആർക്കാറിയാം...’

എനിട്ട് അവൾ ഗീതയെ നോക്കി. അറിയാതെ ഗീതയുടെ മുഖം വിളി. അതുകു പെങ്ങൾ പറഞ്ഞു.

‘ എന്ന് നാതുന്ന് വെഷ്ടിയ്ക്ക് ഞാൻ വെറുതേ പറഞ്ഞതോ....ഈ പൊട്ടന്തിനൊള്ളു പ്രാപ്തിയെന്നുണ്ടാണ് എനിയ്ക്കിയാം.... ഓ... എന്നാ...ചുടാരാതെ പാലും കുടിച്ചോ കെടക്ക്.. ആ കതകും ജനലും അടച്ചു കുറിയിട്ടേക്കണ്ണാം...മഴേടു മീരപ്പു കേക്കുന്നോ ...’

അവൾ ഗീതയുടെ കവിളഞ്ഞാനു തച്ചുകി ചിരിച്ചുകൊ അവളുടെ മുറിയിലേയ്ക്കു പോയി.

ഗീത എന്ന് നേരെ ഒന്നു നോക്കി.പിനെ നാണിച്ചു മുറിയ്ക്കുന്നേരുങ്ങി ഒന്നു ശകിച്ചു. പിനെ വലതു കാൽ വെച്ചു മുറിയ്ക്കുന്നേരും കേരി. ആ നാണം കര ഞേരു ഉള്ളിൽ കൂളിരു കോരി. ഒരു നവബധുവിന്ന് എല്ലാ ഭാവവും ആ മുഖത്തു ... മുള്ളപ്പുമാലയിലും, ആടയാരണാങ്ങളിലും.. എക്കിലും എന്ന് ഗീത ഇപ്പോൾ ഏററിവും സുന്ദരിയായിട്ടുണ്ടു തോന്ന. പാൽ ദ്രാഡു നേരെ നീട്ടുസോൾ ആ മുഖം കുന്നിഞ്ഞിരുന്നു. ഞാൻ അതു വാങ്ങാതെ വാതിലും ജനലുകളും അടച്ചു കുറിയിട്ടു. പിനെ തിരിച്ചു വന്ന ദ്രാഡോടെ ആ കയ്യിൽ പിടിച്ചു കട്ടിലിൽ ഇരുത്തി ഞാനും കുടെയിരുന്നു.

‘ പെങ്ങളു പറഞ്ഞതു കേടോ...’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ ഓ... വാസുദേവൻ വെറുതേ വടി കൊടുത്തടി വാങ്ങിച്ചു... ഞാനങ്ങു ഭയനുപോയി.... നമ്മട അന്നതേതു കാര്യങ്ങളു വല്ലോ... അറിയാതെ ഞാനങ്ങു ചമ്മിപ്പോയി...’

‘ അതു പോരട്ട... അമ്മ പറഞ്ഞതും കേടുപ്പോ...’

‘ ഓ... ’

‘ എക്കിപിനെ സമയം കളയാതെ പാലു കുടിയ്ക്കു...’

‘ അയ്യോ ഞാന്മാ... ഇവിടെയാ.. ആദ്യം കുടിയേണ്ടു...’ ‘ അവൾ ദ്രാഡു നേരെ നീട്ടി.

‘ ഓ... ഗീതേടെ രോദ്യരാത്രി കഴിഞ്ഞതുകൊ ...എല്ലാം അറിയാല്ലോ അല്ലോ...’

പെട്ടുനുവർ മുഖമുയർത്തി എന്ന് നേരെ നോക്കി. ആ മുഖതെന്നാരു പാട്ടം. ചെരി, അരുതാത്തതു പറഞ്ഞപോലെ ഞാൻ വിരൽ കടിച്ചു.

‘ ഞാനിപ്പഴും ര റാം കെട്ടുകാരിയാണെന്നാ... വാസുദേവൻ...’ ഇടിയ ശബ്ദത്തിൽ ആ വാക്കുകൾ തുടരാൻ ഞാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. ഞാനാ വാ പൊതി.

‘ ഞാനാരു പൊട്ടനാണെന്നു എന്ന് ഗീതകുടിയുറിയത്തിലേ... കഷമിയ്ക്കു... ഇനി.... ഇതുപോലെ ഒന്നും പായത്തിലും...’ ആ കണ്ണിൽ ഉളിവന്ന ഒരു ജലബിന്ധു ഞാൻ തുടച്ചുമാറി. അപ്പോഴേയ്ക്കു വലിയ ഒരിരവലോടെ മഴ തുടങ്ങി.

‘ കുടേ റ... എപ്പഴും നമ്മട സന്തോഷത്തിനു മഴയോ ... പാലിങ്ങു താ...’ ഞാൻ ദ്രാഡു വാങ്ങി കുടിച്ചു കുടിച്ചു പിനെ അതവശക്കു കൊടുത്തു. ബാക്കി അവളുടെ മുഴുവനും കുടിച്ചു. ഞാൻ ദ്രാഡ്സ് വാങ്ങി കട്ടിലിന്ന് കീഴെ വെച്ചു. അപ്പോഴാ ചു തിൽ പാർത്തതുള്ളികൾ ഇറ്റു നിൽക്കുന്നു.

‘ ചു തിൽ പാലിത്തുന്നു...’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. അവളുടെ തുടയ്ക്കാൻ കയ്യുയർത്തിയപ്പോൾ ഞാൻ തടഞ്ഞു. പിനെ ഞാൻ എന്ന് ചു കുക്കാ ആ പാൽ ഒപ്പിയെടുത്തു. പിനെ ആ ചു കുക്കി ഒന്നു നൃണാഞ്ഞു. ര കുപേരുടേയും പാലിന്ന് ചുവയും മധുരവും അനേകാനും കലർന്നു. നീ കു നിന്നു ഒരു ചുംബനും കഴിഞ്ഞപോൾ വീ കു ആ മുഖം താനു.

‘ ഇപ്പും പാലും തേനും ഞാൻ കുടിച്ചു..... ഇതെന്നതു...ഇപ്പോൾ പതിവില്ലാതെ ഒരു നാണം...’

‘ ആ, എനിയ്ക്കിയത്തിലും... എന്ന് ദേഹം ആകെ വെയ്ക്കുന്നു...ആകെയാരവരപ്പ്...’ അവളെന്ന് നെഞ്ചിലേയ്ക്കു ചാരി. ഞാൻ ആ മുടിയിച്ചകളിൽ തച്ചുകി.

‘ എന്തിനോ..അമ്പരക്കുനേ...’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.
‘ ഇന്തേരു സ്വന്നഹം ആദ്യായിട്ടാ എന്നിയു കിട്ടുനേ...ചെലപ്പും...അതേരു റാറിയും...’
അവൾ മെല്ലെ പരിഞ്ഞുകൊട്ട സ്റ്റേ മാറിൽ മുഖം പുഴ്ഞ്ഞി. കിളിച്ചു തുടങ്ങിയ എൻ്റേ മാറ്റേരു രോമങ്ങളിൽ പിരലോടിച്ചുകൊ ‘ അവൾ ചോദിച്ചു.
‘ എന്നേ ഇങ്ങനെ എന്നും സ്വന്നഹിക്കുവോ...’
‘ എന്നു സംശയം... എൻ്റേ ഗൈതക്കുട്ടിയേ ആദ്യം ഈ വീട്ടിൽ ക പോലെ തന്നെയാ... എന്നിയ്യിപ്പഴും.. അതേ പുതുമോടി തന്നേ...’
‘ എൻ്റേ വാസുവെട്ടൻ എത്ര നല്ലവനു...’ അവൾ എൻ്റേ മുഖം താഴ്ത്തി വീ കും എൻ്റേ ചു തിൽ ചുംബിച്ചു.
‘ നമുക്കു പരിഞ്ഞതനുസരിയ്ക്കു...’ ‘ ഞാൻ ചോദിച്ചു.
‘ എക്കിൽ ലെറിറു കെടുത്ത്...’ അവൾ മന്ത്രിച്ചു.
‘ ഇപ്പും വേ ... ആദ്യം ഞാനെൻ്റേ സുന്ദരിക്കുട്ടിയേ നല്ലാണു എന്നു കാണാട്ടു...’
‘ ഓ.. ഇതുവരേ..കാണാത്തപോലെ..’ അവൾ പരിഭ്രമിച്ചു.
‘ ഇല്ലാണു... ഇന്തേവരേ ക തൊക്കെ സിനിമേട ടെയിലിറു പോലെ... ഒരിയ്ക്കു... അട്ടേട കുടുംബം ഒരു താമരപ്പു ക കു...അനേന്നിയ്ക്കും കിട്ടി...’
‘ ഓ... എന്നു..പോ... അതോർക്കുന്നും എന്നിയ്ക്കും സകടാ... നല്ലതു ചെയ്തപ്പും ഞാൻ തല്ലി നോവിച്ചു... അല്ല,..., കുതുതക്കേടിൻ്റേ ശിക്ഷയായിട്ടു കുട്ടിയാ മതി... കയ്യിടാവുനേടതൊക്കെ പിടിച്ചില്ലു... അനേന തന്നേ... എന്നും ബാക്കിയില്ല കാണാൻ...’ അവളെൻ്റേ മുക്കിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചു. മഴ തകർത്തു പെയ്യാൻ തുടങ്ങി.
‘ ഓ.. പിനേ... ഒളിച്ചുകെടന്ന് പാട്ടും ഡാൻസും...ക കു...പിനേ പേടിച്ച് പേടിച്ച്... ഒരു പാവത്തിനേ... കുനിച്ചു നിർത്തി...കുതീലിച്ച് ഭോഗിയ്ക്കുന്നതു ക കു. അതും കഴിഞ്ഞ്... ഒരു കുടുകാരിമായിട്ടു കടകേരിയെടു തമ്മിലു ഒരു കുന്നതു ക കു... അതും ഒളിച്ച് പപ്പാതിയേ കുടുള്ളു... അവടെ സാമാനത്തിനും നല്ല വാസനേ ഉരുന്നോ....?’
‘ അയ്യു...എന്നു മതി നിർത്തി... എൻ്റേ തൊലി ഉരിയുന്നു... ഒ ഉരുനെനക്കിൽ ഞാനലേ സഹിച്ചു...’ നാണവും പരിഭ്രമവും മുത്തു അവളെൻ്റേ ചക്കിലിടിച്ചു.
‘ നില്ലു... തൊലി ഉരിയാൻ വേരേ സാധനും തരാം... പരിഞ്ഞു കഴിയാട്ടു... പിനേ എപ്പുഴാ... ഓ... ബെബൽറിറുകൊ തല്ലുകൊക്കാ ‘ കരഞ്ഞെതാ ‘ ... കെടക്കുന്ന ഒരു പാവം പെക്കാച്ചു... അതിൻ്റേ പരയാസ്വാടില്ലാത്തിടത്തല്ലാം അട്ടീടേ പാടാരുന്നു... അവടെ അനേരു നോക്കാൻ പറിറുവോ... പിനേ ക തോ മണ്ണാണുവെള്ളക്കിരേണ്ടും അടുപ്പിലേ തീയുടേം വെട്ടതിലും... ഇതിൽ എപ്പുഴാ... മുഴുവനോടെ എൻ്റേ ഇള പെണ്ണിനേ ഞാൻ ക ടെക്കാളജ്ഞത്തുപരി...’ ഞാനാ കവിളിൽ തഴുകിക്കൊ ‘ ചോദിച്ചു.
‘ ചുതുക്കത്തിൽ ഇപ്പും...എന്നേ തുണിയുരിച്ച് വെട്ടതു നിർത്തണും ...അതേരു ഒളിച്ചു... അതഞ്ഞു നേരേ പാഞ്ഞു പോരേ... എത്രു പോസിലു വേണേലും ഈ ഞാൻ നിന്നു തരുകേലോ...’
‘ അതു തന്നേ...’
‘ എക്കിൽ ഞാൻ തുണിയുരിയ്ക്കിലു...എന്നിയ്ക്കുന്ന അതെയ്ക്കു നാണാ... എൻ്റേ കയ്യ് വെറയ്ക്കുന്നു...’
‘ അതിനു വഴിയോ കാകാം...മോളേഴുനേരോ...’
ഞാനവപ്പേ ഏടുത്ത മേശപ്പുരിത്തിരുത്തി. പിനേ ഞാൻ കട്ടിലിൽ ഇരുന്ന് ഒരു ചിത്രം ആസ്വദിയ്ക്കുന്നതു പോലെ തിരിഞ്ഞുമുണ്ടായിരുന്നു. പിനേ അടുത്തു ചെന്ന ആ മുഖമുയർത്തി ആ നെറിയിലും കവിളത്തും കണ്ണുകളിലും, ചു കുളിലും താടിയിലും എല്ലാം തെരുതെരെ ചുംബിച്ചു.
‘ എൻ്റേ കുട്ടാ...’
അവൾ മന്ത്രിച്ചുകൊ ‘ എൻ്റേ മു തിൽ കുത്തിൽ പിടിച്ചിച്ചു. എൻ്റേ തുണി അഴിഞ്ഞു താഴെ വീണു. പരിപുർണ്ണനശനായി ഞാൻ എൻ്റേ പെണ്ണിന്റേ മുപിൽ ഉയർന്നുവരുന്ന കുണ്ണയുമായി നിന്നു. അവനവപ്പുടെ മടിയിൽ കിടന്നു വെട്ടി. അവളുവനേ കയ്യിലെടുത്ത് താലോലിയ്ക്കും തുടങ്ങി.
‘ തൊലിയുരിയ്ക്കാണൊള്ള സാധനും ദേ ഉരിയ്ക്കോ തിന്നുകോ എന്നു വേണേലും ചെയ്തോ...’ അവൾ അവൾൻ്റേ തൊലിയുരിച്ച് സിസ്തിയാൻ തുടങ്ങി.
‘ എന്താരു തലയാ ഇള കൊച്ചുകുടഞ്ഞു... തകാളിപ്പുമുഖം പോലോ ‘ ... എന്താരു മിനുസം... കൊതിവെള്ളേളാം വരുന്നു... ഞാൻ വലയുവല്ലോ.. എൻ്റേ കുട്ടാ..’
അവൾ പിറുപിറുക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഉമ്മവെയ്യുന്നതിനിടയിൽ ഞാൻ സാരിതുബേദുത്ത താഴെയിട്ടു. ആ മാർബിൾകുടങ്ങൾ ബുറസിനുകുത്തു നിന്നും മുകളിലേയേതിനോക്കി. ഞാൻ ബുറസിന്റേ ഹൃസ്തുകൾ തപ്പി. എന്നിയ്ക്കു കിട്ടാതെ വന്നപ്പോൾ ഒരുക്കയ് കുണ്ണയിൽ പിടിച്ചു കൊ ‘ മറേകയ് കൊ ‘ അവൾ

ബുദ്ധിമുട്ടിന്റെ ഹൃസ്തവത്തിലൂപ്പാർ ആ കക്ഷത്തിലേ പുത്രൻ വിയർപ്പിന്റെ മരഗസ്യം എൻ്റെ സിരകളിലേയ്ക്കു കയറി. സമയം കളയാതെ ഞാൻ ആ കക്ഷത്തിലേയ്ക്കു മുഖം മുടിച്ചു. അല്ലോ വിയർപ്പേ ഉ റയിരുന്നുള്ളു എക്കിലും ഉള്ളതു കളയാതെ ഞാൻ എൻ്റെ നാവവിടെ മുടിച്ചു. രോമങ്ങൾ കൂട്ടി ഞാൻ നക്കി ആ ചെറിയ ഉപ്പുരസത്തിനെന്നൊരു വഴുഗാക്കി. മുക്കുമാറാൻ തോന്നുന്നില്ല. മാറിമാറി ഞാനാ വിയർപ്പു ശ്രാംനിച്ചാസവിച്ചു. അവളുടെ മുക്കിൽതുവന്തും മേൽച്ചു ലില്ലു അപ്പോൾ വിയർപ്പു പൊടിച്ചു. സുരത്സന്നദ്ധയാകാൻ തയാറാടുകുന്ന പെൺന്റെ അപ്പോഴേത് വിയർപ്പിന്റെ ലഹരി ആണിന്റെ സിരകളേ ഉമത്തമാക്കും. ആ ഉമത്തത എൻ്റെ തലയ്ക്കിച്ചു. അവളുടെ കയ്യിലിരിക്കുന്ന കുണ്ണ് ബെട്ട് വിരിച്ചു. പുറകു വശത്തു കയ്യിട്ട് ഞാൻ ബോധും ഹൃസ്തവകളും. ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും മോചിതരായ ആ ഓമനമുലകൾ ആശാസന്തേതാട എന്നു കുണ്ണുങ്ങി. പിനെ, കല്പച്ചു വരുന്ന ഒരുക്കണ്ണുകൾ കൊ എന്നോട് കൈഞ്ഞി, എന്നു താലോലിയ്ക്കു എന്ന്. സന്മാധ ആ കഴുത്തിൽ താലിമാല മാത്രം. അതിന്റെ താലി ആ മുലകുടങ്ങളുടെ തുടയിൽ കിടന്നു തെരുവങ്ങി. നല്ല മശയുള്ള തണ്ണുപ്പിലും ആ വെള്ളതു കഴുത്തിൽ വിയർപ്പിന്റെ നന്ദപോ. എൻ്റെ ചുംബനങ്ങൾ എല്ലാം കണ്ണടച്ച് വിരിക്കുന്ന, പാതി വിടർന്നു മലർന്ന ചു കുളുമായി ഏററുവാങ്ങുമ്പോഴും അവർ കുറുകി.

‘ സും...ബും... എൻ്റെ കുട്ടാ...’

ഞാനല്ലും കുനിഞ്ഞിട്ട് അവളുടെ നിറമാറുകളിൽ ചുംബിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. കറുത്ത മുലക്കടങ്ങളിൽ വികാരത്തിന്റെ കുരുകൾ പൊട്ടിമുളച്ചു കട്ടിയാകാൻ തുടങ്ങി. അവൾ ര കു മുലകളും കയ്കളിൽ താങ്ങി എൻ്റെ ചുംബേ റട്ടുപ്പിച്ചു. അതിലോന്നു ഞാൻ വലിച്ചു കുടിയ്ക്കുന്നും മരേതിൽ തഴുകാനും തുടങ്ങി. റബ്രൂ വലിച്ചു വിടുന്നതു പോലെ ഞാനാ മുലക്കണ്ണുകൾ പിടിച്ചു വലിച്ചു വിട്ടു രസിച്ചു. അതു ര കു കോർക്കുപോലെ കട്ടിപിടിച്ചു. ആ വെണ്ണുലകളുടെ മിനുസത്തിൽ ഞാനെന്റെ കവിളുകളുരച്ചു രസിച്ചു. പതുക്കെ അവയേ മർദ്ദിച്ചപ്പോൾ അവർ കുറുകി.

‘ നെക്കിപ്പുട്ടിയ്ക്കു... കുടിച്ചു തീർക്കെന്റെ കുട്ടാ... എന്നിനാ താമസിയ്ക്കുന്നേ... നമക്കെന്നെങ്കിലും തോടങ്ങാം...’

‘ എൻ്റെ മോൾക്കെന്നൊ വേദേ ...’

‘ എന്നിയ്യവിടെ ചൊറിയുന്നൊന്നാ മോനേ...’

അവൾ ചാടിയെഴുന്നേറു നേരേ നിന്നു. സാരിക്കുത്തഴിച്ചു. അതു കാൽച്ചുവട്ടിൽ ചുരു കു വീണ്ണു. പാവാടയുടെ കെട്ടിച്ചു. അതും കാൽച്ചുവട്ടിൽ വീണ്ണു.. എ വെണ്ണുകൾ പ്രതിമ പോലെ കണ്ണടച്ച് നിന്ന് എൻ്റെ ലാളനകളിൽ സുവിയ്ക്കുന്ന അവളുടെ മാരത്തു കുടി എൻ്റെ ചു കുകൾ താഴേഴ്ത്തിശ്രദ്ധിച്ചു. ആ പുക്കിശ്രതടാകത്തിൽ ഞാനെന്റെ മുക്കിട്ടുരച്ചു.

‘ എൻ്റെ വാസുട്ടാ...’ ‘ മുലകളേ തന്നെത്താൻ തഴുകിക്കൊ വൾ വിളിച്ചു.

‘ എന്നാൻ ശീതക്കുട്ടാ...’

‘ എന്നിയ്യു വയ്ക്കെന്റെ വാസുക്കുട്ടാ... ഹും..ഹും..ഹും... തോടങ്ങ... എന്നെങ്കിലും എന്നേ ചെയ്യുമോനേ..’ അവർ പുള്ളിന്തുകൊ നിന്നു ചിണ്ണുങ്ങി.

പുട വളർന്ന ആ ത്രികോണത്തിൽ എൻ്റെ മുക്കെന്തിയപ്പോൾ പുർത്തടത്തിന്റെ മത്തുപിടിപ്പിയ്ക്കുന്ന പുത്രൻ മണം. രോമങ്ങൾക്കിടയിലും താഴേഴ്ത്തു നീ കു തുടകൾക്കിടയിൽ അപ്രത്യക്ഷമാകുന്ന ആ ചാലിൽ ഞാൻ വിരലോടിച്ചു. ഇക്കിളിക്കൊ എൻ്റെ പെണ്ണു പുള്ളിന്തു.

‘ നിന്റെ കന്തന്തിയേടി പെണ്ണേ...?.....’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ അവളു നാണിചൊളജിച്ചിരിക്കുവാ....’

‘ എവിടെ..?...’

‘ എൻ്റെ മോൻ തപ്പിനോക്ക്...’ അവർ പാണ്ടു.

ഞാനാ ചാലാനു പിളർത്തി നോക്കി. അപ്പോൾ ആ കന്തുറാണിയുടെ മുകൾഭാഗം ക കു. ഞാനത്തിൽ വിരലിട്ടുരച്ചു.

‘ ഹാ...അതിനേ വലിച്ചു പുറത്തിടരെന്റെ കുട്ടാ...’

‘ വേ .. മോളേ.. അവളു താനേ പുറത്തു ചാട്ടു നോക്കിയേരു...’

ഞാൻ ശീതയുടെ ഒരു കാലെടുത്ത കസേരയിലേയ്ക്കു പൊക്കി വെച്ചു. അപ്പോൾ പാതി വിരിഞ്ഞ ഗോത്രപ്പുനിറമുള്ള ഒരു താമരമാട്ടുപോലെ ആ മരതക്കുപുറു വിടർന്നുനിന്നു. അതിന്റെ പുത്രൻ സുഗസ്യം ഞാൻ മുക്കിലേയ്ക്കു വലിച്ചു കേരി. എന്നിയ്ക്കു ഭോതു പിടിയാൻ തുടങ്ങി, കാമഭ്രാന്ത്. ഞാനത്തിന്റെ ഇതളുകൾ പിടിത്തി നോക്കി. അപ്പോൾ ഔദ്ധീകരിച്ചിയ പുത്രൻ തേനിന്റെ ഒട്ടപിടിച്ചു നൂലുകൾ വലിഞ്ഞു നിന്നു തിളങ്ങി.

ഞാനെന്റെ നാക്കിന്റെ അറിയാൻ ആ വിളരിയ ചുവന്ന നിറത്തിൽ ആനുചേച്ചിപ്പിപോലെ ഞാനു കിടന്ന അകച്ചു കുളിലെന്നിൽ മുടിച്ചപ്പോഴേയ്ക്കും അതിൽ നിന്നും ചുട്ടു തേൻ കുഴിപ്പെന്റെ നാവിലേയ്ക്കാലിച്ചിരിങ്ങി. ഞാൻ വാഴച്ചു തിൽ നിന്നും തേനെടുക്കുന്നപോലെ ആ

പുർണ്ണ കുർക്കിടയിൽ നിന്നും വലിച്ചീനി. വലിയുന്നതിനിടയ്ക്ക് അതിൽ നിന്നും പുത്തൻ തേനുറക്കൊ മരുന്നു.

‘ കുടിയെന്ന് പൊന്തു മോനേ... വലിച്ചു കുടിയ്ക്കും... നക്കിക്കുടിയ്ക്കും... കനേതൽ നക്കെന്ന് പൊന്തു മോനേ....’

‘ നക്കാമെടീ... അവളെഴുന്നേറ്റു വരട്ടു...’

പരിസ്ഥിതി തീർന്നില്ല കുട നിവാരണത്തോ പോലെ എൻ്റെ ശ്രീതക്കുളിയുടെ വർദ്ധിച്ചുകൂട്ടുകൾക്ക് തല പൊകി. ഞാനതിലോന്നു നക്കി.

ശ്രീ..ശ്രീ... എന്നൊരു ശബ്ദം ഗീതയിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ട്. കാൽ പോകി വെച്ചവർ നിന്നു പുള്ളിത്താടി.

‘കന്തു വലിച്ചു കൂടിയെങ്കിൽ വാസ്പവേട്ടാ...’

முலக்கிள் பிடிசூ தெரிசிறுவதற்கு காரணமாக விரைவான நிலையில் மாற்றுபட்டுள்ளது. அதை விரைவாக மாற்றுவதற்கு விரைவாக நிலையில் மாற்றுபடுகிறது. இது பொதுமக்களுக்கு விரைவாக நிலையில் மாற்றுபடுகிறது. இது பொதுமக்களுக்கு விரைவாக நிலையில் மாற்றுபடுகிறது.

‘ എൻ്റെ തേവരേ... എൻ്റെ കവായ്യുടെ തീ പിടിയ്യുന് പോലെ വരുന്നുണ്ടാ...മോനേ... അതെന്തു പണിയാടാ മോനേ നീയിപ്പക്കാണിയുണ്ടേനേ....’

അവൻ വിളിച്ചു പറയാൻ തുടങ്ങി. കണ്ണേരയിൽ വെച്ചിരുന്ന കാലവർ ശക്തിയായി ആട്ടാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ പുറിന്റെ ഉള്ളിൽ തീരംപുകൾ വെട്ടിത്തെറിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. അവിടെയാകെ ഒരു വെച്ചലും വലിയലും. എന്റെ മുവത്തു കൂടി അവളുടെ പുറിലെ തേനുവിൽ ഷുകാൻ തുടങ്ങി. അവിടെമാകെ വഴുവഴുകൾ കൊ കു തന്നിരത്തിലും. മുരുൾ തലാപിടിച്ച് അരകല്ലിൽ മുളകരയ്ക്കുന്നതു പോലെ ആ കുഴന്ത പുറിലിട്ടവള്ളുരച്ചു. നാക്കുകൊ അക്കാവുന്ന ശക്തിയിൽ ഞാന പുറിലാകെ നക്കിത്തുടച്ചു. എന്നൊരുപ്പുരസം. എന്നൊരു മദഗന്യം. ചെമ്പകപ്പുവിന്റെ നൃമണത്തിൽ അല്ലോ മുത്രം കലർന്ന പോലെ. ഇടയ്ക്കു ഞാൻ ആ വിടർന്ന ദലങ്ങൾ കടച്ചു വലിച്ചു. ആ കന്തിനു മാർദ്ദവമേരി. പശയിൽ കുഴച്ച പണ്ണിത്തു കുപോലെ അതിനു മാർദ്ദവമേരി ചുവന്നു തുടക്കത്തു വലുതായി. അതിലെന്റെ നാക്കു തൊടുന്ന ഓരോ സ്വപ്നശന്തതിലും അവൻ നിന്നു തെറ്റി.

‘ എനിയ്ക്കു വരും... വാസ്തവം... എനി...യ്ക്കു... വ...രു...നേയ്യ... എൻ്റെ മോ..നേ.... എൻ്റെകനേത... കടക്കിച്ചു...തിനെ..നെറ്റു...കു...ക്കാ...’

അവളുടെ അരക്കെട്ടു മൊത്തം കോഴി വലിയുന്നതു പോലെ. അവളേങ്ങാട്ടുമിങ്ങാട്ടു എന്നു വെറ്റി. എൻ്റെ തല തുണിക്കെടുമർത്തിപ്പിടിയുന്നതു പോലെ ശക്തിയായി ആ കവകിടയിലേയുള്ളമർത്തിപ്പിടിച്ചു. കയ്കൾ പുറകിലേയ്ക്ക് തോന്ന വൻ കുടക്കു കുളിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു, അമർത്തിപ്പിടിച്ചു തൈക്കിക്കൊടുത്തു. എൻ്റെ ചു ഭാഗ്യത്തിനാ കനിൽ കിട്ടി. തൊന്തു ശക്തിയായി വായിലേയു വലിച്ചു വെച്ച് നാക്കുകൊ നക്കി.

‘ මු..මු..මු..මු..මු.. මුරු... පෙව..නු...මො...ගෙ.....භා....භා...’

അരക്കേട്ടു മൊത്തം വെട്ടിച്ചുകൊ വിറിച്ചു വിറിച്ചവർ തുടരെത്തുടർ നിന്നു തെട്ട്. ഓരോ തെട്ടിലും എൻ്റെ മുവത്തമർന്നിൽക്കുന്ന തീപ്പുറിൽ എന്തിയിലായാമായിരുന്നു. അവൾ നിർക്കാരിയായിരുന്നുകുലം അവളുടെ കവയിട്ടുകുലേ വികാരകേഡത്തിൽ നിന്നും അനിയത്രിത്തമായുധരുന്ന റത്നമുർച്ചയുടെ അഗ്നിപ്പമുലിംഗങ്ങൾ അവളേ മൊത്തം ഇട്ടുല്ലികയായിരുന്നു. പുറിന്റെ അശായതയിൽ നിന്നുയരുന്ന വികാരത്തിന്റെ അഗ്നിഗോളങ്ങൾ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ അവളേ അവളിയാതെ തെട്ടില്ലെങ്കയായിരുന്നു. മുലയുട്ടുന്ന മുലക്കണ്ണിൽ നിന്നും തെക്കുഭോശർ പാൽ ചീറുന്നതു പോലെ ഓരോ തെട്ടിലിനും പുതൻ ലാവാ പ്രപാഹം ചുട്ടോടെ എൻ്റെ വായിലും മിഉമ്പുകൂടു ചീറിത്തെത്തർച്ച.

എന്നിയ്ക്കു ശാസം മുട്ടിയെക്കിലും അവളുടെ പികാരമുണ്ട് താൻ ശൈത്യം ആസ്വദിച്ചു. ഒരു വിനിട്ടു നേരത്തെ വെച്ചലിനു ശേഷം അവളുടെ കയ്യ് അയഞ്ഞു. എനിട്ടും താനാ കന്തിൽ നൃണാഞ്ഞന്തുന്നു. അപ്പോഴാക്കെ അവൾ നിന്നു തെളിപ്പിറക്കു. പിന്നു മുകളിൽക്കൊ ന പോലെ നക്കുന്നേയാർ അവൾ കുന്നിയാനും ചുള്ളങ്ങാനും തുടങ്ങി. പിന്നു അവളെന്റെ തല അരക്കുട്ടിൽ നിന്നും എടുത്തു മാറ്റി. അടഞ്ഞിരുന്ന കണ്ണുകൾ തുറന്നു. എനിട്ടു നേരെ നിന്ന് ശാസമെടുത്തു. പിന്നു കണ്ണേരയിൽ നിന്നും കാലെടുത്തു കണ്ണേരയിലേക്കിരുന്നു. എനിട്ടു മേശയിലേക്കു തല ചായിച്ചു കിടന്നു കിത്തച്ചു. താനെന്നുനോറു കണ്ണേരയുടെ പുറകിൽ പോയി നിന്നു. അഴിന്തുലണ്ട ആ മുടിക്കെട്ടാതുകി ശിരസിൽ തലോടിക്കൊ തിരുന്നു.

അണ്ണു മിനിട്ടക്കിലും അവളാ ഇരുപ്പിരുന്നു കാണും. പിന്നു എഴുന്നേറ്റ് എൻ്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു നിന്നു. ചാടി എന്ന ശക്തിയായി കൈക്കൊടുച്ചു. എനിയു ശ്വാസം മുട്ടുന തരത്തിൽ

ஏரவேஶதோட என கெட்டிழுக்கிட்டு. என்ற குளி வூங் கவிஜிலுங் அவனுமகர் சொல்லத் தூ. என்ற குளி அவனுடை வயரித் தூத்தி தெருஞ்சி.
 ‘ என்ற மோலே...’
 என்ற சோசிட்டு.
 ‘ ஸுஂ... என்ற பொனு வாஸுடா... என்ற பூனு குடா... ...’ அவச் புலங்கிகொ தீருங்.
 ‘ என்ற பலி ஶீதகூட்டு...’
 ‘ என் ஸுவாபா கொ கூ கொனிலே என்ற ஹ்ர குடந்...’
 ‘ நாங்கிடு ஸுவிட்டு...அலே...’ என்ன நெரியிலுங் நெருக்கயிலுங் உழவெப்பு.
 ‘ என்ற ஜீவிதத்திலாலுா... ஹ்ர போலை... ஹ்ரங்கே ஸுவோங் டா... என்ற பொனே...ஹோ...’ அவச் சுப் குக்ளிடெக்ஸ்ட் மாலிலுர்ச்சு.
 ‘ அதெலு ஸுவாருங்கு... ?..’ என்னவணே அலே அகத்தி மாரிகொ கூ சோசிட்டு.
 ‘ ஹ்சிர நேரதேத்தீ எனிலை ஜீவிலூருங்கு...’
 ‘ அதெலுப்பாருங்கு... பலன்தோ ஹ்ரா செய்து தராங்...’
 ‘ மோனென்ற பயரு நகீப்பா... அது கஷித்தக் கெட்டநடுத்தக் கொள்ளத்திலே...’ அவச் என்ற செவியித் தெருத்திக் கவிஜித் கட்டிட்டு. நாலூக்கிகர் கட்டிட்டு கஜிலைங்கு போலை அவச் என்ற நெஞ்சிலுங் கவிஜிலுங் முறுவாயி கட்டிட்டு ரஸிட்டு.
 ‘ அப்பு ஹ்ரா வேணோ...’
 ‘ ஸுஂ... நமக்கினொரை... எனிலைங்கீ கஜிலைங்கா... என்ற கொதி தீர்க்கிலேன்ற குடா...’
 ‘ எகி வா... காலு கேரளி வெய்து...’ என்ன கவத்தியித் தீரு தலோடி. நாங்கு குஷத்த புர்ச்சாலித் தூடி அபோஷுங் மாநகருசெயாசுகுங்கு வயிருங்கு. அது கஜிதேதாடிலே எல்லாரும் புரத்து தலைநீடி நித்திப்பு வயிருங்கு. வஷுவஶுத்தக் கதித் தெய்தியபோர் அவதொங்கு குநித்து. எனிட்டு பருத்து.
 ‘ ஹ்சிர கஷியத்து... அவரை தொடுங்கப் பலை புஜிலைங்கு போலை...’
 அபேப்பாருங்கு என்ற கெங்கையிலேயை நோக்கியது. அது தடிக்கெங்கையுடைய ஹ்ரிப்பிட்டின்திரை நல் நாவு. ஏரு வஶதேத்தீ என்ற செய்யாபிலைங்கு போலை ஏரு துக்கி ஹ்ரங்கையாகுங்கு. என்ற பருத்து.
 ‘ ஶீதகூட்டு அது கடு ஒ...’
 ‘ என்றீசுரா... என்ற முவதொசிட்டிலூப்போ...’
 ‘ அது முவதொங்குவலை... நெங்ற புரிமோலை சொரத்தீதா... ஹ்ரா சூ சூக்கு நினிடிலை... என்ற மொவா நோக்கி ஹ்ரா சூக்கு சூக்கா...’ என்ன புருத்தித் தழுகிய கழுவாலே காளிட்டு. அவதெலைங்கு மளத்து. எனிட்டு முவா புஜிட்டு. அவதென்ற தாடித்திற் நாக்கு முட்டிட்டு நோக்கி.
 ‘ அதா மொவதெத்தீங்கு ஹ்ரா சூ...அபேயு... ஏரு மனோங்... கெடக்காங் வந்பும் படிக்கா ஸோப்பிடோர்ச்சு கஷுக்கிதா.. எனிட்டு முவதெத்தீங்கு மளங்...’
 ‘ நின்ற ஸாமாநத்தீங்கு வந்தா... எனிலைங்கு மனோங் தோங்கிலை... எனிலைங்கு ஹ்ரா மனங்...வா... ஹ்ரி ஹ்ரத்திதி கெடக்கி... என்றாரு பவாலுருங்கு.... என்ற விசாரிசென்ற மொவா தக்கி அகதெத்தீ கேருவென்று...ஹ்ரிதேங் மதி...’
 ‘ வே... நமக்கினொரை... மதேதீ கஜி என்ற ரஸா...’ அவச் என்ற குளியை தழுகுகி.
 ‘ ஸுஂ... ரஸங் முத்தப்பு... என்ற காரும் மரங்கு...’
 ‘ மின்தலைங்கு குடா... அகதெத்து வெத்தென்கு தென் கருதியா...நினே... பினே.... என்ற மின்கு போயி... ஹ்ர ஹுமி திரிசெத்தியப்பா... என்ற குடந்ற காரும் ஓர்தெத.... ஹ்ரி குடந் வெத்து...’
 ‘ சுமா அணு வெய்தீங் பரிவுவோ.... வா... நம்மலைத்தினா நித்துஙே... கெடக்கோ கூ வர்த்தாங் பரியா....’
 என்னவணே கட்டிலித் தீட்டத்தி. காலடுப்பிட்டு கிடக்கபோர் அது கவயிடுக்கிலே எல்லா அங்கெலும் அகதெத்தாஜிட்டு. அது திரிகோளத்திலே நீலரோமங்கில் தில்லை. அருத்தாளத்தின்ற பாடு போலை ஏரு வர அது அரக்கட்டிலு வயிருங்கு. ஹ்ரங்கை என்ற பாடித் தூருகை ணங்கு தலோடி. அவச் ஹ்ரகிலீகொ கூ புஜி. அது வெளுப்பகர் என்ன க்ஷணிட்டு கிடக்காங்.
 ‘ வா...கெடக்கி... எனிடெனே கெட்டிழுக்கிட்டு...’ அவதெனே வலிட்டு கிடக்கயிலேயை கிட்டத்தி.
 ‘ நேரதே அருத்தாளங் கூருஙோ...’
 ‘ ஸுஂ... ஹ்ரவிடெ வந்புங்கா மாரியை... எட்டங்கிழ்ச்சுமிலூருங்கு...’ என்னவணே என்ற கய்த்த யிலேயை கிட்டத்தி. என்ற குளி மெல்ல தாளு. அவனும் ணங்கு தளுத்த மாதிரி.

ഞാൻ ഒരു കാൽ പോകി അവളുടെ തുടക്കളിൽ വെച്ചു. അപ്പോൾ തളരാൻ തുടങ്ങിയ കൂൺ അവളുടെ തുടയിൽ മുടി.

‘ അഹാ... കൊച്ചുകുടൻ ഓങ്ങാൻ പോകുവാനോ... ഇന്ന് പാലോറയാഴിച്ചിലേ അമ്മയറിഞ്ഞാ തല്ലിം... എഴുനോൽക്കി...’

അവൾ കയ്യുത്തിച്ചു അവനേ കയ്യിലെടുത്ത തടവാൻ തുടങ്ങി. മെല്ലെ വാസനടിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. അവൻ വീ കു ശക്തി പ്രാപിച്ചു. ഞാൻ ആ കവക്കിടയിലേയെല്ലാം കയ്യിരിക്കി. അവൾ കാലുകളിൽപ്പോൾ അകത്തി തന്നു. കയ്യത്തലം കൊ ച തികോണത്തിൽ തശുകിയിട്ട് നടുവിരൽ ഞാനാ താഴെ പിളർപ്പിലേയ്ക്കിടക്കി. പിനെ മൃദുവായി മുകളിലേയ്ക്കും താഴേയ്ക്കും തിരുമ്പി. അപ്പോഴേയ്ക്കും പുറിന്റെ പുറത്തെ കുഴവെല്ലാം ഉണങ്ങി. ഞാൻ നടുവിരൽ നന്നതെ യോനീ വായിലേയ്ക്കിടക്കി അവിടെ നിന്നും അല്ലോ കുഴവു തോ ദേഹത്തു പിനെയും തിരുമ്പിക്കൊ ഇരുന്നു. ഞാനതു തുടർന്നു. കന്തിൽ തിരുമ്പുവോൾ അവൾ കാലുകൾ അനക്കാൻ തുടങ്ങി.

‘ അനങ്ങാതെ കെടക്കി...’

‘ ഇങ്ങനെ കെണ്ണാറീനു വെള്ളം കോരി തോട്ടുന പോലെ തച്ചുകുന്നും അറിയാതെ കാലു പൊങ്ങിപ്പോകുകാ... നല്ല സുവം....കുടുമ്പന്തിനീ... അരക്കെട്ടു വെട്ടിയ്ക്കുനേ... അനങ്ങാതെ കെടക്കാമെല്ലോ...’

‘ നീ ഇങ്ങനെ വാണിയാമല്ല പിടുത്തൊമല്ലാത്ത രീതീൽ അവനേ വച്ചു തട്ടുനും പിനെ ...’

‘ എന്നാ... അങ്ങനെ പതുക്കൈ പതുക്കൈ ചുടാകട്ടു... സമയോ ഫ്ലോ... ഇന്നീ ഓരോയു സഞ്ചിയ്ക്കതേ പാലു മുഴുവൻ അവനെ തയിരുപ്പാത്തതിൽ ഒഴിയിണ്ടു... എന്നിട്ടു... പത്തു മാസം കഴിയിം അന്തസ്ഥായിട്ടുന്നേയുണ്ടു പെറണും.....’ എന്റെ കവിളിൽ കവിർ ചേർത്തു കണ്ണടച്ചു കിടന്നവർ പറഞ്ഞു. ഷ്ടൂം എന്റെ കൂൺയേ വാസനടിച്ചുകൊ ഇരുന്നു. ഞാൻ പുർജ്ജാലിൽ വിരലോടിയ്ക്കുന്നതിന്തയിൽ കന്തിലും ആ കോഴിപ്പുവൻഭാളണ്ണിൽ വലിച്ചു കളിയ്ക്കയും ചെയ്തുകൊ ഇരുന്നു.

‘ ഗീതകുട്ടി...’

‘ ഒുറു...?..’ അവൾ പിളിക്കു.

‘ താനൊരു കാര്യം ചോദിച്ചു... ഉത്തരം പറയുവോ..എന്നോടു ദേഹം... തോന്നല്ലോ...’

‘ എന്റെ പൊന്നു കുട്ടാ... നമ്മട... മുഖ്യ കളയുന കാര്യാണേ ചോദിയ്ക്കു... അപ്പേ വേ ... എല്ലാ സംശയോം ഇന്നുകൊള്ളു.... ചോദിയ്ക്കു...’

അവൾ കൂൺയിലേ പിടി വിട്ടു. പിനെ എന്റെ നേരേ ചെരിഞ്ഞു കിടന്നു. അപ്പോളെനിയ്ക്കു തോനി വേ അരുന്നു എന്ന്. കാത്തിരുന്നു കിട്ടിയ ആദ്യരാത്രി കൊളമാക്കി. ഞാൻ പൊട്ടൻ തന്നേ.

അവൾ എന്റെ ചു തിൽ ഒരുമ തന്നു. എന്റെ മുവൽത് അവളുടെ ചുടു നിശാസനത്തിന്റെ സുഗന്ധം അടിച്ചു. ഞാൻ ആ മലർന്ന ചു കുകൾ ഒന്നു വലിച്ചു ചുംബിച്ചു. ചെരിഞ്ഞു കിടന്നപ്പോൾ അവളുടെ കവക്കിടയിലിരുന്നു പുർജ്ജാലിലും വീണ മീടിക്കൊ ഇരുന്ന എന്റെ കയ്യ് ശ്രീരാജി. ചലനം അസാലുമായി. ഞാൻ കയ്യ് പിൻവലിച്ചു. പിനെ അവളേ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു എന്നോടു ചേർത്തു കിടത്തി. അപ്പോൾ എന്റെ മാറിൽ ആ മുലച്ചെടുകൾ ഉരത്തു തുളത്തു. ഞാനതിലെബാനിൽ ഒന്നു ശ്രീരാജി. അവളെന്റെ കയ്യ് വലിച്ചു മാറി, പിനെ ആ ര കു നിരക്കുടങ്ങും എന്റെ നെഞ്ചിനോടു ചേർത്തമർത്തി കിടന്നുകൊ കു പറഞ്ഞു.

‘ ചോദിയ്ക്കു...’

‘ അങ്ങനെയൊന്നുല്ലോ... പിനെ.. അനന്ന് ചേട്ടെന്റെ കുടു ആദ്യരാത്രീലും ഇന്തേ സുവിച്ചാരുന്നോ...’

‘ കു ര...’ സ്വരത്തിൽ ഒരു പരിവും.

‘ എന്നെ..ഇപ്പും വിശാസല്ലു... ഒ എന്റെ... എല്ലാമാ... ഇ... കൊച്ചുകുടൻ..അവനേ ചൊല്ലി ഞാൻ പറയുവാ... എന്റെ വാസ്പുഡുന എന്നിയ്ക്കു സുവം തന്നതു...’

അവൾ എന്റെ കൂൺയിൽ തൊട്ടു തലയിൽ വെച്ചു.

‘ അയ്യോ സത്യവെന്നും ചെയ്യു... ചുമ്മാ... നേരു വെളുപ്പിയ്ക്കു... ഗീതകുട്ടിടെ നാക്കേന്ന കെക്കാൻ ഒരു സുവേബാം...’

‘ കെട്ടു സുവിച്ചു... ഇനിയെന്താ അറിഡു...’

‘ അപ്പോൾ വിലാസിനീമായിട്ടുാരച്ചുത് ഞാനെന്റെ കണ്ണുകൊ കു കു താ... അനേന്നേരാം സുവേബാരുന്നോ...’

‘ കൊച്ചു കളളാ... അതാ മനസ്സില്ല...അപ്പേ... ഓർമ്മയൊരു ചാരം അവളുടെ അടുത്തു വന്നേച്ചു... എന്റെ മരീടതേതാട്ടാരു നേട്ടം... എന്നോ...അനന്ന നോട്ടെന്റെ... തുണി തൊളളച്ചു കേരി... സത്യത്തിൽ അതു തിച്ചത് എന്റെ അവടത്തന്നൂരുന്നു... എന്തു കാണാനാ അനങ്ങനെ നോക്കീൽ... സാരി കാണാനോ...’

‘ അല്ലോ... ഈ... ചെന്നകപ്പറ്റി സിമൻസ്റ്റുതലേവ് ...കുത്തീരിയ്യുമം ഇങ്ങനെ വായും പൊള്ളൽ തൊന്തരിക്കുണ്ടാനു ചിന്തിച്ച് നോക്കീതാ....’ ഞാൻ ആ മുഖം എൻ്റെ കവിള്ളുതമർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊ പാണ്ടു.

‘ അതന്നു കൊഴുപ്പായേ... ഈ കണ്ണ് അവിടെ തരച്ചപ്പോ തന്നേ... താനൊന്നു ചുള്ളുങ്ങി. അവടെ ഒരാവാവ് പൊട്ടിയാറുന്നു. ... അതാ താനവളേം വിളിച്ചോ അകത്തേയ്യു പോയേ... അല്ലെൻ ഞാൻ അവടെ അനേരം ചൊറിഞ്ഞു പോകുവാരുന്നു.... ഈ നോട്ടർ...പിനേ... പിനേ ആ ഓർമ്മേലെന്താക്കേയോ.. അകത്തു ചെന്ന് കാട്ടിക്കുട്ടി... അപ്പഴും ഈ കണ്ണാരുന്നു മനസ്സില്ല... പക്ഷേഷകി... എൻ്റെ പൊനേ... അതു സുവല്ലുാരുന്നു... കടി ...ഞന്നാതുകൾ അത്തന്നു...’

‘ അന്നീ മൊവമിട്ടആ വിലാസിനീടെ കാലിനെന്നേലിട്ടാരച്ചതു കു പും...ഞാൻ വിചാരിച്ചു.... കുട്ടാമുന്ന്..... എന്നു എന്നു മാത്രം വഴക്കു പറഞ്ഞതാ... നാറോണും പറഞ്ഞത്...’

‘ അനേരം താനൊന്നും അറിഞ്ഞില്ലെൻ്റെ കുട്ടാ സത്യായിട്ടും... താനൊന്നാർത്തത്... ഈ കണ്ണുകളും... എല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പും... എന്നൊരു നാറിം... ചാഞ്ചികാ സോപ്പിട്ട്. ഒരച്ചു കഴുകീട്ടും... അവഭേദം എനിയ്യിപ്പും... പാപം പെണ്ണ്.....പക്ഷേഷ അവടെ അവടതേ മണം.....’ ശീത മുക്കു ചുള്ളിച്ചു.

‘ അതേ... നന്ന് അസുയ... പിനേ... ഒരു പെണ്ണിൻ്റെ പുറിലേ വെയർപ്പിൻ്റെ മണം വേബാരു പെണ്ണിനു പിടിയ്യത്തില്ല... അതൊരാണിനു പിടിയ്യും... അവഭേദം അ 1 പൊങ്ങാൻ വേരെ നന്നും വേ ...’

‘ ആ ... അങ്ങനായിയും... ആർക്കൻഡിയാം...’ അവൾ വാ പൊളിച്ചു.

‘ ഇപ്പോൾ... ഈ മണം....’ താനാ തുടകളക്കത്തി പുറിലേയ്യു പിരലിട്ട് നന്നു വെരകി. പിനേ ആ വിരലുകൾ അവളുടെ മുക്കിലേയ്യടപ്പിച്ചു.

‘ എങ്ങനെ പും...നല്ല മണാലേ...’

‘ അയ്യേ... എന്നൊരു വാട...’

‘ എന്നാ എനിയ്യിത്തമുതാ... അമുത്...കുടേ റ...ഞും...’ ഞാൻ അതു മുക്കിലേയ്യു വലിച്ചു കേരി. പിനേ ആ വിരൽ വായിലിട്ടുനി.

‘ നക്കിക്കുടിച്ചും... ഇന്നീം തരാം... ആ നാക്കാനവിടെ മുടിച്ചാ മതി....അവളു ഇർന്നോനു ചൊരത്തും... എൻ്റെ കുട്ടൻ എനെ നന്നുമു വെയ്യുമം എൻ്റെവളുടെ ഉള്ളീന്റെ പുളിക പോലെയാ ഉറിഞ്ഞത്... അതെന്തിയേനേരേ അറിയാം.. ആ കോച്ചല്..... കാരും, ഞാൻ ചൊരത്തീരാണെക്കിലും...എനിയ്യിത്തപ്പും... എനിക്കിവൻ്റെ വെയർപ്പു മണം മാത്രെ ഇപ്പോൾ...ഈപ്പോൾ...’ ‘ അവൾ എൻ്റെ കുണ്ണുയിൽ നന്നു തഴുകിയിട്ടു പറഞ്ഞു.

‘ വർത്താനും പറയുവം അവനേരും നന്നു നോക്കിയോണും...ചെലപ്പും അവനൊരിങ്ങും...’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ പിനേ... ഈനും ഞാനവനേ ഒക്കത്തില്ല... ആറു നോറു കിട്ടിയതാ കയ്യിലിന്... എന്നും കെടക്കുവും ഞാൻ വിചാരിയ്യും.. ഇപ്പോൾ കേരി വരും... കേരിവന്ന്... കുടുക്കെടക്കും എന്നാക്കേ... എവട ?... അവസാനം താനൊർത്തതു ര 10കെടുകാരീന നേർച്ച പോലെ കെട്ടിത്തേണ്ടു..... പോരാഞ്ഞിട്ട് ഉപ്പു നോക്കിക്കുഴിഞ്ഞു...’

അവൾ എൻ്റെ മുക്കിൽ മുക്കുരുമി. അപ്പോളാ മത്തു പിടിപ്പിയ്യുന വിയർപ്പിൻ്റെ മണം. അതൊരു ലഹരി പോലെ.

‘ ശീതകുട്ടിടേ മുക്കു വെയർക്കുവും.. എൻ്റെ ദേഹം പെരുക്കുന്നു...’

‘ ഇന്നീം പെരുക്കും... സംഗ്രായോക്കേ കഴിഞ്ഞെന്തോ...?’

‘ ഒറ്റ കാരും കുടി മതി,... അന്ന് ചേട്ടെൻ്റെ കുടുടെ എങ്ങനാരുന്നു താടങ്ങീത....’ പെട്ടുനാവൻ കട്ടിലിൽ എഴുനേരിരുന്നു. എനിട്ടു കെടുവോടെ തിരിഞ്ഞിരുന്നു. ഞാൻ ആ മുഖം പിടിച്ചു തിരിയ്യാൻ ആവതു നോക്കി. അവൾ ബലം പിടിച്ചു. ഞാൻ അവഭേദം കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കൊ...’ ആ നന്നുതു എളിയിൽ ഇക്കിളി കുട്ടി. അവൾ പുള്ളന്തു. പിനെയും ഞാൻ ഇക്കിളി കുട്ടി.

‘ വാസുട്ടാ... അയ്യോ എനിയ്യു വയു... വല്ലോ ഇക്കിളി... വിടെനേ... അയ്യോ...’

‘ പറയാതെ ഇന്നു ഞാൻ വിട്ടതില്ല....’

‘ അയ്യോ...വിട്ട... നിർത്തം...ഞാനവിധാം... ഹോ...എൻ്റെ വയരു വേദനിയ്യുന്നു.... ദുഷ്ടനാ... ആ ചേട്ടെൻ്റെ ബാക്കിയാ ഇതും...’ അവൾ പരിഭവിച്ചു.

‘ എന്നാ പറയ റ... ഈ ദുഷ്ടൻ ഒരജാം പോകുവം...’ ഞാൻ തിരിഞ്ഞതു കിടന്നു.

‘ മനസ്സാദേ കുട്ടാ മതി.... ...അന്ന്... അന്ന് എൻ്റെ പാലോ കുടി തന്നു... കുഞ്ഞതമു എന്നേ മുറിലോടു കേരി പിടു... എനിയ്യു നാനോം... പോട്ടി... കൈക്കുനോടെ റ... ഒ... എ... എന്നാ ഞാൻ നിർത്തി....’ നിശ്ചാരം.

‘ ഓ...എനിട്ട്...’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

എടുത്തിയമ - 14

‘ കളളൻ ... കേക്കാൻ സുവോ ‘...അല്ലോ... ഞാൻ പാശായ കൊ ‘ ഇതാക്ക പറേനു.... എ.....എനിട്ട.....എടുൻ വിളിച്ചു ..വാടീന്... ഞാൻ അടുത്തു ചെന്നപ്പും എനേ പിടിച്ചു കട്ടിലേഡിരുത്തി.... പാലു ര കുപേരും കുടിച്ചു കേട്ടോ... പിനെ ഒരു ഓർധയു പോലെ പാഞ്ഞു... ആ തുണിയൊക്കെ അഴിച്ചു കളഞ്ഞേതർ... ഇന്നതിന്റെ ആവശ്യമില്ലാൻ... താലികെട്ടീന് വെച്ചു.... പെട്ടെന്നങ്ങനൊ... ഒരാൺന്റെ മുവി നമ്മളു തന്ന തുണിയഴിയ്ക്കുനേ... അല്ലോ... അങ്ങേരു തന്ന അങ്ങു ചെയ്യുവാണേൽ നമ്മളു നിന്നു കൊടുക്കും.... എനിട്ട ഞാനൊന്നു മടിച്ചു.... അനേരം പാഞ്ഞു.... പറിച്ചു കളഞ്ഞേതച്ചു വാടീന്... അറിയാതെ ആ മൊവത്തോടൊന്നു നോക്കിപ്പോയി... എന്റെ ദേവീ... എന്റെ നാശോം പോയി പേടീം പോയി... അനേരം... ഞാനെന്റെ കുട്ടുകാരികളു പറഞ്ഞതോർത്തു...’

‘ എന്നാ അവരു പറഞ്ഞത്... ?..’

‘ ചെറുകൾ അടുത്തു വന്ന... താടി പിടിച്ചുയർത്തും... പിനെ ഉമ്മ തരും... പിനെ... സാതിയേ കയ്യ വെയ്യും... ഞാനെന്തിർക്കും..പിനെ അങ്ങനെ മയത്തിലെല്ലാം പതുക്കൈ പതുക്കൈ അഴിച്ചു കളേമെൻ... എന്നാ അനുഭവോ...?’

‘ എനിട്ട മോളു പറിച്ചു കളഞ്ഞതാ...’

ഞാൻ തിരിഞ്ഞു കിടന്നുകൊ ‘ ചോദിച്ചു. അവജേ പിടിച്ചു എന്റെ വയറിന്തെയ്ക്കു ചാരിക്കിടത്തി. ആ ചികുരംഗരും എന്റെ ശരീരത്തിൽ പടർന്നു കിടന്നു. അവൾ ഒരു കയ്യകൊ ‘ കു എന്റെ കുട്ടനേ തലോടി. അവൻ പിനെയും കമ്പിയായപ്പോൾ അവനേ അവൾ ആ കയ്യിലെടുത്തു വെറുതേ അനക്കിക്കൊ ‘ ഇന്നു. നല്ല സുഖം.

‘ പിന്നല്ലാതെ.... ടാണി വളരെനോ വരിയ്ക്കും... പോ, പുല്ല് എന്നൊരു തോനല്ല മനസ്സി വന്നു.... വെളീപ്പോയിട്ടു വനിട്ട് അഴിയ്ക്കുന്ന പോലെ ഞാൻ സാരീം ബുദ്ധസ്വാം പാവാദേം പരിച്ചുകളഞ്ഞു. പിനെ കൊച്ചു പാവാദേം ഭ്രായ്യു മാത്രം...’

‘ അനേരം ഒന്നും പോത്തിപ്പിടിച്ചില്ലാരുന്നോ...’

‘ എവടാ പൊത്തണ്ണേ... കൊച്ചു പാവാടയോ വരുന്നു.... ഞാൻ പറഞ്ഞു... ലെറർ... നിനേ ഒന്നു നല്ലാണും കു ചു ലെറർ കെടുത്താനു പറഞ്ഞു... മൊലകചേം ഉാരിയേക്ക്... പാവാടേല് വല്ലോ പറിയും... അതോ ‘ അതും വേഗം ഉാരികളു... ഞാനങ്ങനുസരിച്ചു കേട്ടോ... അനേരം ഞാൻ പൊത്താൻ നോക്കി.... ഒരു കയ്യകൊ ‘ കവക്കെട പൊത്തി. ഒരു കയ്യ മൊലേലും വെച്ചു... ഒരു കയ്യ കൊ ‘ പൊത്തിയാ... വാസുവേട്ടൻ പറേന പോലെ... ഇം കരിക്കുകളു മറ്റൊൻ പറിയോ....പുള്ളിക്കാരൻ നേരെ എന്റെ എന്നേരു വന്ന.... കയ്യങ്ങു പിടിച്ചു മാറ്റീട്ട... ര കു മൊലേലും പിടിച്ചാരു തെക്ക്... എനിട്ടു പറയുകാ... കൊള്ളാം... നല്ല കട്ടപ്പണ്ണി പോലെ ‘ ... പിനെ ചുറും നടന്നൊന്നു നോക്കി....പൊരകി വന്നപ്പും പോതെന്നാന് ..കു ട്രിട്ടോടടി... ഞാനങ്ങു തെട്ടി ചുളിപ്പോയി....’

‘ കു ട്രേയലടിച്ചു നോക്കിട്ട് അഭിപ്രായം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ലേ?....’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ ഓ...പറഞ്ഞു... കൊള്ളാണ്ടോ നിന്റെ കൊതം...എന്നോ മറോവാ പറഞ്ഞേ...പിനെ എനേ പിടിച്ചു കൊരെ കട്ടിലേലോട്ടു കെടത്തി... എനിട്ട ലെറിറും കെടുത്തി... പിനെ എന്നാ അവെട നടന്നേൻ... എനിയ്ക്കു തനേ അറിയത്തില്ല... ആ പരുക്കൻ കയ്യോ ‘ ഇം മൊല ര കു തെക്കി ഒരു പരുവാക്കി... സത്യം പറഞ്ഞാ... വേദനിച്ചിട്ടോ.... മുൻവശത്തു തൊട്ടു തടവിയേച്ചു ചോദിച്ചു... പുടയിലേപ്പു... ഞാൻ പറഞ്ഞു... കല്ലുണായോ ‘ ... വടിച്ചതാന്... സാരല്ല... ഒനക്കത്തിപ്പിടിനു പറഞ്ഞു. ഞാൻ പിടിച്ചില്ലു... അനേരം എന്റെ കവക്കെടുക്കുന്നു അതിനകത്തോടൊരു വെരലു കേരി... ഞാനീയാതെ...അയ്യോ എന്നൊന്നു വെച്ചു പോയി.. അനേരം പറയുവാ... സീലു പെട്ടീലിലു അല്ലേൻ.... അനെന്നനിയ്ക്കിന്റെ പൊരുളു പിടിക്കീലില്ലാരുന്നു... പിനെ.. ആ കോഡെടുത്തെന്റെ കയ്യി തന്നു... ഞാൻ പേടിച്ചു പോയി... ആദ്യം കാണുകളു... ആണുങ്ങെട അ കു വീർക്കുന്ന് കേട്ടിട്ടോ ലും ഇതീ പുള്ളക്കേഴുങ്ങു പോലു... ആകുന്നറിഞ്ഞില്ല... ഞങ്ങളു മുറിത്തു ചെടി വെള്ളാൻ കുഴി കുത്തൻ പാരക്കമി പോലെ കട്ടിം... എന്റെ ഭേഗാതീ.. ഇതെങ്ങനെ എന്റെ കവക്കെടു തള്ളിക്കേരും.. അതു കീറി നാശാകും... അയ്യോ... ഞാൻ നാജൈ എങ്ങനെ മുള്ളും... എന്നൊക്കെ... ഒട്ടേ തനേ പുള്ളി ആ കോലു പിടിച്ചു എന്റെ വെടവേലോട്ടു വെച്ചു തള്ളാൻ തൊടങ്ങി... അതു കേരുവോ... കവച്ചു പിടിരുച്ചിനു പറഞ്ഞു. ഞാനെന്റെ കാലകത്തിപ്പോയി... എങ്ങനെയോ പുള്ളി തല ആ വെടവീക്കാളളിച്ചു.... വാസുട്ടൻ എട്ടെന്റെ അ കു തലേ... അതിന്റെ അറിം കുർത്തായതുകൊ ‘ .. ആദ്യം തെവശമം തോന്നീലു...’

‘ ഓ... ശരിയാ....അന്നു ഞാൻ കു തരാ... നായുണ്ണ പോലെ... കുർത്താ...’ ഞാൻ സമ്മതിച്ചു.

‘ നായുടെ ചെറുതലേ... ഒരു ചോക്കു കർഷണത്തിന്റെതമലേ ഒളളു...’ അവൾ ചോദിച്ചു.

‘ എൻ്റെ മ രി... മനുഷ്യർന്നുതേരു വരും വീർക്കുന്പം... പ്രകേഷ അതു പെന്പട്ടിടെ സാമാന്തതിന്റെ ഉള്ളിച്ചുന്നാലേ വീർക്കത്തെത്താളളു... ആർക്കും കാണാൻ പറയ്തില്ല... ഒരീസം... കണിയാൻവുടുത്തെ ആധ്യാത്മിക വേരാരു കൊടിച്ചിപ്പട്ടിം കുട കോർത്തു. വലിച്ചു വലിച്ചു തങ്ങുടെ പറമ്പി വന്നപ്പും... ആ പെലാപ്പിലേള്ളർ മടലെടുത്തടിച്ചു... അനേന്നു വിട്ടു പോയി... ആൻപദ്ധ്യാടെ കുണ്ണ് തുങ്ങിക്കൊടക്കുന്നു കാണാനും... നല്ല ചൊക്കേക്കാന് വീർത്ത്... അരയടക്കയോ ...’

‘ എന്നാലും മഹാപാപഭ്ലോ... നിങ്ങളു ചെയ്തത്... അവരെ എന്നു സുവിക്കാൻ വിടാതെ... ഇപ്പും നമ്മളേ ആരൈക്കിലും പിടിച്ചു മാറിയാ.. എങ്ങനു...’

‘ ആ... അതു കള.. പിനെ...’

‘ പിനെന്നു... ഭഗവാതീനും വിളിച്ചു പല്ലും കടിച്ചു കാലകത്തിക്കൊടുത്തു.... എൻ്റെ മുള്ളുന്നടത്ത് തീപാളളിയ പോലെ തോന്നി... ഒക്കെ ലെവിഡിയുണ്ടോനു തോന്നി.. കടിച്ചു പിടിച്ചു സഹിച്ചു... എങ്ങനെ ഒക്കെ വലിഞ്ഞുപൊട്ടുന പോലെ തോന്നി... അനേന്നതേയും ആ കോലകത്തു കേരിപ്പറിയാരുന്നു. പിനെ... പുള്ളി തകർത്തടിച്ചു... അങ്ങേരുടെ നെമ്മിതെ പുടക്കാടെന്ന് മുകേ മുട്ടിക്ക്... എനിയുണ്ടെ തുമ്മാനും വരുന്നു...എടക്കു ചോരിച്ചു... നെനക്കു നല്ല സുവഭ്ലോന്... നോൻ മുളി... ഇച്ചിരുടെ കാലടുപ്പിച്ചു പിടി, പുത്തൻ പുറായിട്ടും... മുറുക്കം പോരഭ്ലോന്... എൻ്റെ ചക്ക പൊടിഞ്ഞു പോയി... ആരേം കാണിയ്ക്കാതെ തൊടാതേം തൊടിയ്ക്കാതേം സുക്ഷിച്ചു പെച്ചിട്ട്... ഇപ്പും ഒരു വെലേം ഇല്ലാതായി പോയഭ്ലോന്...’

‘ അതു വെറുതെയാ.. കളളം പരേശ്വരം വെരലിട്ടിക്കില്ലോ... കുന്നേ തിരുമ്പി സുവിച്ചിട്ടില്ലോ...നേരു പറ...’

‘ സത്യാധിട്ടും ഇല്ല... ഒരിയേ സകുളീനു വരുന്നു എൻ്റെ കുടുക്കാരി പറഞ്ഞിട്ട്... വീട്ടി വന്ന ഒന്നേ... കുളിമുറി കേരി മുരുതെംഖിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പും... ചുമ്മാ തോന്നി.... അവളു പറഞ്ഞപോലെ എന്നു വെരലിട്ടു നോക്കിയാലോന്.... ഇച്ചിരെ അക്കത്തിപ്പിടിച്ചു വെരലിടാൻ നോക്കി.... അവിടേം കന്തേലും ഒക്കെ തിരുമ്പി നോക്കി... എന്നോ ഒരു രണ്ടാക്കെ തൊടങ്ങിതാ... എടക്ക് നോൻ ചുമ്മാ കയ്യാനു മണ്ണതു നോക്കി... എൻ്റെവിടുതെന്തയാണോല്ലും .. അതിന്റെക്കണ്ണെ നാറാം അനേന്നും എനിയേണ്ടും പിടിച്ചില്ല... എപ്പും നന്നവൊള്ള സ്ഥലഭ്ലോ... രാവിലേതൊട്ടു വയ്ക്കുന്നുരു വരെ ഒട്ടിപ്പിടിച്ചിരിയ്ക്കുവഭ്ലോ.. സ്കൂളിലാണെ... മുള്ളിയാലോം ഓ കഴുകുന്നു... മുന്തോം കുട്ടി മണക്കും....’

‘ ആ മണാ തങ്ങേക്കൊറിം ഇഷ്ടം... പുറിനു വിധിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന മണാ അത.... അതു മണത്താ... തങ്ങുടെ അ ഒ സ്പർഖിങ്ങു പോലെ കമ്പിയാകും...’ നോൻ മുലയിലോനു തഴുകി.

‘ അതേനു വിടേ... ഇനി പറഞ്ഞു തീർന്നിട്ടു തൊടങ്ങാം... ഓ... എനിരുട്ടാ ലേരു....അനേന്നും അമേമുട വിളി... പള്ളിക്കുട്ടത്തീന് വന്ന പെണ്ണവിംഗപ്പോയീനു പറഞ്ഞ... എനേ വിളിച്ചു... നൊന്നിയാതെ വിളിക്കേട്ടു... അതോടെ അതിന്റെ രസം പോയി... കഴുകിക്കഴിഞ്ഞപ്പും... പെളളത്തിന്റെ തണ്ണുപ്പും... പിനേ വേ എന്നു വെച്ചു.... ചെലപ്പു എന്നോ പോലെ തോന്നും... കേരളശബ്ദാം... ജനയുഗ്രാം ഒക്കെ... ആച്ചുച്ചുപ്പതിപ്പു വായിയ്ക്കുന്നു... അറിയാതെ തിരുമ്പിട്ടു... അക്കത്തു കയ്യിടാൻ ഇഷ്ടമില്ലാരുന്നു.. വെരലു മണക്കുനേനാള്ള പേടി... പിനെ ഇവിടെ വന്നപ്പും... മൊതലാ നോൻ ഇതൊക്കെ ശ്രദ്ധിക്കാൻ തൊടങ്ങിയേ... അതും ഇന്ത്യിടെ... നിങ്ങുടെ ര പേരും തീരോം കുട്ടിം കു പു... നൊന്തിശയിച്ചു പോയി... ഇരു നാറോം സഹിച്ചു... ഓണോ... വാസ്തവകൾ വിലാസിനീടെ കവക്കുക്കുവെ തലയിട്ടു നക്കീതെനോർത്തപ്പും... എനിയ്ക്കു നിങ്ങേളാട് അസുയയാരുന്നു... വിലാസിനീടെതു നക്കിയപ്പും നോൻ നല്ല ചുടിലാരുന്നുനു വെച്ചു... മണോനും അറിഞ്ഞെന്തയില്ല... കഴിഞ്ഞപ്പും തോന്നി... വേ എരുനേനും... അവളു മിടുക്കിയാ... സത്യത്തിൽ... അനാ എനിയ്ക്കു ഇരു കളളനോട് ഒരു മോഹം തോന്നിയേ.. അതുപോലെ എൻ്റെ കാലിനേന്നും കുടഞ്ഞുനു തലയിട്ടുകൈന്ന് ആശിച്ചു പോയിട്ടു...’

‘ എനിട്ടാ... എനെന തല്ലിത്...’ ഒരു മുലയിൽ തഴുകിക്കൊ... നോൻ ചോദിച്ചു.

‘ അതനും..... അതു കഴിഞ്ഞപ്പും വാസുവേദ്യൻ അവക്കു നക്കിക്കൊടുത്തേ... അനേന്നും... എനേ അപമാനിച്ചു പോലാരുന്നു... ഒരു നിവൃത്തിമില്ലാതെ നിന്ന എൻ്റെ മർമ്മത്തി പിടിച്ചു സുവിയ്ക്കുന്നു പറഞ്ഞാ... സത്യം പറഞ്ഞാ രാജാം ആദ്യാധിട്ടുരുന്നു എൻ്റെ കുന്നേ തൊട്ട്... അക്കിളിക്കേയാക്കി തോന്നിനു പറയാട്ടോ... കാരണാം... അതെല്ലാ സുവിപ്പിച്ചല്ലേ അക്കവൊക്കെ തല്ലി നോക്കിത്... കളളനു.....വാസുവേദ്യൻ....പെരുകളളൻ...പിനെ പെട്ടു എൻ്റെ മനസ്സു പറഞ്ഞു ...അയ്യോ ഇത് നിന്റെ അനിയന്ത്രണപ്പും.....അനേന്നും ഒരു മനസ്മാപം... ഓ പോട്ടുനു വെച്ചു... ശ്രീ, അപ്പും ഓ പിനേ കേരി കയ്യിട്ടുനു... എനിയ്ക്കു വെരിഞ്ഞു കേരി... അനേന്നും..... അറിയാതെ... നോൻ... ഇരു കയ്യോ... എൻ്റെ ...കുടുനോട്...തല്ലിപ്പോയി.... പെറുക്കണ്ണട്ടോ...’ അവർ നിശ്ചന്ത്യായി. പിനെ എൻ്റെ കവിളിത്തി തഴുകി. നൊന്നാ കണ്ണിൽ നോക്കി. അതു കലങ്ങി വരുന്നു

‘ അതോക്കെ പോട്ടേനേ... അതോക്കെ ഞാനനേ മരനു.....’ ഞാനാ കല്ലുകൾ എൻ്റെ വിരലുകൾ കൊ കു തുടച്ച്.

‘ എനിയ്യീൽ... ഒരിയ്യീൽ മറക്കാൻ പറിത്തില്ല... ’ അവളുടെ ശമ്പും അല്ലോ പതിയിരുന്നു. എന്തോരു തൊട്ടാവാടിയാണീ പെണ്ണ്. അന്നതേത സംഹാരരുടെ, ഇന്നതേത പാവം കിളിക്കുണ്ട്.

‘ എൻ്റെ ഗീതകുച്ചി... എനിയ്യു ബാക്കി കേക്കണും... പറ...’

‘ പറയുപ്പേണ്ണു... അതിനു മുമ്പ് ഞാനാനു ചോദിച്ചു... വാസുവേട്ടൻ...സത്യം പറേബോ...?’

‘ പറയാലേണ്ണു... എന്താച്ചു...ചോദിയ്യീൽ...’

‘ വാസുവേട്ടനന് അതോർത്ത ഇതേൽ പിടിച്ചു കുലുക്കി പാലു വരുത്തിയാരുന്നേ...?’....’ അന്നതേത ഓർമ്മയിൽ തലകുലുക്കി സന്തോഷിയ്യീനു എൻ്റെ കുണ്ണതലയിൽ തഴുകിക്കൊ വശ് ചോദിച്ചു.

‘ ഇല്ല... ’

‘ അതെന്തോ...?.. എൻ്റെ സാധനം ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലാരുന്നേ... അതോ തല്ലു കിട്ടേതോടേ എ...?’

‘ എയ്യ് അതോ സ്ഥി... ഞാനും ആദ്യായിട്ടു ഒരു പെണ്ണിൻ്റെ സാമാനം ഇന്തേ അടുത്തു കാണുന്നതും....പിന്നെ തൊടുന്നതും ഒക്കെ... ’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ നൊന്നം... ര കു പെങ്ങമ്മാരെ ദയിച്ചും പെണ്ണുങ്ങുടെ പുറു കു ട്രിഡ്യൂനു പറഞ്ഞു...’

‘ ഒ... അതെന്നു കാഴ്ചയാ... വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽ കാണുന്നും അപ്പും പോലെ ഒരു ത്രിക്കോൺ... ചുമ്മാ നോക്കുവാരുന്നു. തൊടാനൊന്നും പോയിട്ടില്ല... പെങ്ങമ്മാരെ എനിയ്യു വെല്ല ഇഷ്ടാ...പിന്നെപ്പിനെ ... അവളുമാരു വലുതായപ്പും... പെണ്ണും കാണിയ്യുവോ... ഒന്നോ രേ എ പ്രാവശ്യം..കമലേടെ കു ഭട്ടാ... ’ അതും മിന്നായം പോലെ.. ഈ തലേക്കുടെ പാവാടയിട്ടും.. താഴേന്നുതുന്നു... ‘ ഞാനൊന്നു ചമ്മി പറഞ്ഞു.

‘ അതെപ്പഴാരുന്നു...?’

‘ സ്കൂളിപ്പോകാൻ ഞാൻ നേരത്തെ ഒരുങ്ങും... അവളുന്നേരം മുടി ചീകുന്നേ ഒള്ളാർഡ്യും...ഈ മരക്കാരങ്ങവിടാനും ചോദിച്ചു... കു ഞാൻ കേരി നോക്കുന്നും... അവളുടെ ഉളരിയേച്ച് മോളിക്കുടെ ഇടവാർഡ്യും... അനേന്നരും ഞാൻ കേരി വരുന്നതു കാണാത്തില്ലപ്പേണ്ണു... അങ്ങനേ കു തരാ... എന്നതോ, കവക്കുക്കുവേണ്ണു... കുരുപ്പു പുട്ട്... കല്ലു പിടിച്ചു വരുവന്നേയും... അതു മറഞ്ഞു...’

‘ അതോർത്ത പിന്നേ കേരിച്ചെല്ലുവാരുന്നേ... ’ ഗീതയ്യീൽ കേൾക്കാൻ ഉൽസാഹം പോലെ.

‘ ഒന്നോ ര പീസം... പിന്നെ അവളുമാരു കതകടച്ചു സാക്ഷായിട്ടു കളഞ്ഞു..... പിന്നെ ഞാനും വിചാരിച്ചു മോഗ്രാഫേൻ...’

‘ എനിടുന്റെ പിടിച്ചിട്ട്...?’ ഗീത ചോദിയ്യീനു.

‘ ഞാനു... കന്തിന്റെ മയ്യാം... ചെറികു പോലെ വിടർന്ന എലേം ഒക്കെ ഓർത്ത്... ആ വെരലും മണത്തു കുടണേ ഒള്ളു... വെള്ളം പോയിക്കഴിഞ്ഞോ പിന്നെ അതിന്റെ രസം പോകുപ്പേ...’

‘ അയ്യു...ആ കയ്യും മണത്തു നടന്നേന്നോ... ’ അവർ അതിശയിരുത്താട ചോദിച്ചു.

‘ എന്തയേ...?..... ആദ്യായിട്ടു ഒരു പുറിന്റെ മണം കിട്ടുന്നേ... എനിയ്യു മണം ഇഷ്ടപ്പെട്ടു... നല്ല ഒന്നുകു തെരു ഒരു വാട...’

‘ ഓ...ചുമ്മാതാ... ഞാനും കുളിച്ചേച്ചു... നല്ല സോപ്പിട്ടു കഴുകിയേച്ചു വന്നതാരുന്നു... ഒരു തെരു ഒരു വാട...’ അവർ നാണിച്ചു പരിഭവിച്ചു.

‘ അല്ല... അന്നു നല്ല മണേം വരുന്നു.... എനിയ്യു നല്ല നിശ്ചരയോ... ’’ ഞാനുറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു.

‘ ഒും... ഒന്നോർത്തു നോക്കെട്ടു... ഓ...ശരിയാ... അന്നു സോപ്പു കൊടു ദയില്ലാരുന്നു ..എൻ്റെ സോപ്പു തീർന്നാരുന്നു... പെട്ടുന്നു മുങ്ങിക്കേരി പോന്നേയൊള്ളു... അല്ല... അവടം തേച്ചു കഴുകിയാരുന്നേ അപ്പേഴു അട്ടേ കാണുവാരുന്നല്ലോ....’ അവർ വിരുദ്ധ കിടിച്ചു.

‘ ഒ ഹാ... സോപ്പു തീർന്നതും എൻ്റെ ഭാഗ്യം.... ഞാനാ നാണിച്ചു ചുരു നുണക്കുശിയിൽ ഒരുമ കുടാടുത്തു.

‘ എനിട്ട് പിന്നെപ്പഴാ ആ കയ്യ് കഴുകിയേ...?’

‘ അതൊഴം കഴുയ്യുന്നതു വരേ... അതും മണത്തോ ’ നടന്നു.... കയ്യ് കഴുകിയപ്പും തോന്നി... ബലായിട്ടുന്നുടെ പിടിച്ചു അതിനുകത്തു കയ്യിട്ടാലോന്. ചേടുനേ പേടിച്ചു.... ഓ... അതു കളം...എനിട്ട്.. ചേടുനേ പിന്നെ...?’

‘ ഇച്ചിരെ കഴിഞ്ഞപ്പും... എൻ്റെ മുള്ളുനേന്നുകത്ത് ഏതാ... ’ ചുടു വെള്ളം വീണ പോലെ തോന്നി... പുള്ളിക്കാരൻ ചോദിച്ചു... നെനക്കു വന്നോന്ന്.. ഞാൻ മുളി.... പിന്നെ പുള്ളി ഉളരിയെടുത്തോ ’ മരിഞ്ഞു കുടണ്ണാരങ്ങി. ഞാൻ പതുക്കെ ലൈറ്റിട്ട്... തുണിയെക്കു ഉടുത്തു... നോക്കിയപ്പും... മുകകെട്ടു ചോരേം കുടെ കലങ്ങി അകത്തുന്ന് ലെച്ചു വരുന്നു... കുണ്ഠമം... പറഞ്ഞതാരുന്നു... ചെലപ്പും ചോര കു എ പേടിക്കരുതെന്നു... അങ്ങേരുടെ സാധനത്തെല്ലും ചോവപ്പും വെള്ളുമൊക്കെ ഒ റുന്നു.... തുത്തു കുടാടുത്താലോനു

விசாரிப்பது.. பேசியாருனு... ஹஷபூட்டிலைகிலோ.... என்ன கொட்டு பாவாட ஏதே திருக்கி கெட்கொரின்தி... பிரேர திவஸம்... நீரிலு தொடணி... முஜகுபங் என்னொளேலும் ஏற துக்கி முதுகிலும் அவரை பரிசு... பிரேர நீரிலு... கடுகானும் பரித்திலு... ‘

அவரைக்கு கவிஜித்து கவிர் சேர்த்து செரித்து கிடையு.

‘ பாவம்..’ என்ன கவிஜித்து சூடு கு சேர்த்து கிடையு. அது ஸுவத்திற்கு அவர்கள் துடர்ணு.. .

‘ ஏன்ற பொனே... பிரேர ராதி ஏற்கு செய்யுளோம்து கெடக்கூயும்... என்னைக் கொனிவிடெயாருனு கேட்கோ..... துளி அஶிச்சிடு கெட்கப்பும் என்ன பரிசு... என்னைக் கொனிவிடெயாக்கும்... ஸாரமில்லு... குளின்து நினா மதி.. ஹநு கொத்திலடிசூழான்... எனு வெரை கிலும் பிரேர என்ன என்னும் விசாரிப்பு.. அது தொடர்ண கெடக்கூயு தொழுயலே... ஹுதே வேரை காளுகேலப்போன்.... ஏன்ற பொனே அது ப தேதிக்கு பிரேர என்னைக் கொலையாருனு.... நாலுகாலே குளின்து நிகுகுகாருனு என்ன... ஹாசிரெ அவரே ஹுவிடென குதீலும் ஏகை தொடு தகவி... குதீலு தொடுப்பும் நல்ல ஹக்கியாருனு... அதை சூருஞ்சிக்கூடிக்காளும் வலிச்சு பிரிசூஷ்ட ஹடிசூரை கேர்க்... ஏன்ற கண்ணிக்கொட பொனைச்சு பரிசு... அரியாதை கிருதை போயி... அய்சு பிரிசு மதி... கொஷ்டிலூரூபானு பரிசு... புதுதி அடி தொடண்தி... அவைராடி கஷின்தப்பும் பிரேர கொருத்தின்து... அதை பொலூப்பாயே... ஏன்ற கொடலேலாருனு.... அது நீல்க் கோல் அனேரா கேரி ஹடிசூஷ்ட ரூரே... பிரேர அடிரையைகே... வல்லாய்க கொ... என்ன குளிபோயி.. ஹதொனு தீர்க்கு கிடுகேள்ளாருனு பொற்றமான.... ஏதாயாலும் முருக்கம் கொ எனோ ஏற்றோ.. அனு பெடுன் செய்து தீர்த்து... ஏனிடு பரேகா... ஹுதே ஸுவோதா கொதம் க டிலூரூபான். அப்பும் ஏனிரையாது ஸஂஶயம்... வேரை கொத்திலும் ஹனேர் அந்திச்சு கேரிடேந் கூவோன்.... பிரேர திவஸம் துரி கடுகியப்பு... அவரே பொட்டியிருத்தினு... நீரிலும்... வலிச்சு பூர்வமே... ஹதியானிகி ஏது தொல் ஹனிகி கொடுக்குவெனு பேரிச்சு என்ன... சோலியானும் பரிசு... என்ன விசாரிச்சு... ஏலூ அனுஞ்சலும் ஹனேனோன்....’

‘ பாவம்.. ஏன்ற ஸீதக்கூடி..’

‘ ஏனிடு, கேக்கெள்கு வாஸுவேடா..... அனு ராதி என்ன பரிசு... ஏன்ற தூருகெந்தோ பொட்டியிருத்து... முந்வசேரா வத்து... நமக்கு... ஏராஷ்ச கஷின்தாகான்... அப்பும் பரேகா... ஏனியிலு வெல்லும் கல்லுக்கு நிரை ரூபிக்கு தொக்கலை லேன்கு... ஹதஶரா நூருமத்திற்கு ஏனிரையாது ஸுவு தோனி.... என்ன அனு வெலிசூஷ்ட குப்பு ஏற்குத்து வெச்சு... ஸமயாய்ப்பும் என்ன பேரிச்சு பேரிச்சு பரிசு... ஏவரை வெச்சாலும் ஹாசிரெ ஏற்கு பொருக்கேடேன்... அப்பும் பரிசு... ஏற்கு பொருக்கியா... முருக்கத்திற்கு ஸுவம் கிடுலூரூபான்... என்ன பரிசு... தொடேலே தொலீம் குடும் போயா.. பிரேர என்னைக்கொன நக்கும்... ஏதாயாலும் மந்திலை மந்தையை... ஸமதிச்சு தனு. அன்ன வெலிசூஷ்ட தொடே பெருகி... ஹலைத்து அதும் தொலின்த நாமாயைகே... அதிகு ஶேஷம் பிரேர ஏற்கு ஏப்பும் உபயோகியிருவாருனு....’

‘ அப்பும் சேடுன் மோட ஹு ஸுகுபிபூரிப் பண்டே ஹலூ...?’ என்ன சோலிச்சு.

‘ ஏனு பரிசு... தொடுப் பிரிச்சும் னாநக்கூம்... எனோ ரை க கேரியெருக்கூம்... அவழு சொருத்துப்பும் ஹத்திறி லூஸாகுவலேரா... லூஸாகுப்பு.. புதுதிக்கொரி.. உதரி... தீடுதெதாலேலோடு கேரியும்... ஏற திவஸம்... என்ன கடுகாயம் பரிசு... எனக்குத்தை வெச்சு... என்ன பூடாயப்பூஷேயூம் புதுதிக்கொரி ஏஷிசூஷ்டும் மரின்து கெட்கொரின்தி... பிரேர என்ன நிர்ப்புகிழக்கான் போயிடிலூ.. குளின்து நினு கொடுக்கும்... வெலிசூஷ்டேந் தேச்சு... அனு வாஸுடுன் கடிலிற்கு கீஷே கெட்கக்கூப்பும் புதுதிக்கொரி நேரதேத வாடுகை வெலிசூஷ்டேந் பெருகான் பரியிலூ...’

‘ அனு வாஸுலதின் பொருக்கியாருனலே...’ என்ன பரிசு.

‘ கல்லு... நல்ல ஓர்முயானலே... பீனேய... ஹனி... ஏனோனையு பரிசேத... அன்ன... ஏன்ற குதீல் ஏடுன் பண்டுப்பும்... வாஸுவேடுகொன தோனி... காளான் நல்ல ரூப தோனியாருனோ...?’

‘ ஸுபூரு... அடுபூரு... அதிஶயம் தோனி... விலாஸினீட அடுகே... ஏதியே... செநயேப்பியூக்கு என்னைக் கொன கொ கு போயிடே... அன்ன விலாஸினீயே அவரம் பிடிலூ... என்னும் விஶங்கு குடுகையா கொட ஒயே.. அன்ன ஶரியூம் பொக்கீந்திச்சு கேரியிருக்கு பண்டுக்கு கடுகாயம் குடுக்கும்... அதை கொடுக்குமில்லு.. எனு க தலத்து... கஷின்து... முடுகாடு... பெருத்துனு.. ஏராஞ்சி... பிரேர பாடத்து பஶுக்கு பொருத்த முரிக்குக்குமாது கேருக்குத்தும் க டிடு... பகேஷ்... அதைகை அவருடை ஸாமாந்தி தனையலே... பொருத்த கேரி கொத்திலடிச்சு கேரியுனத்... அடுபூரு கடு... அதும் மநுஷ்யர்...’

‘ அனேரா... ஹவு பொண்டியாருனோ...’ பொண்டி நித்தக்கூய ஏன்ற குண்ணியிற்கு பிரிசூஷாக்கியிட்டு அவர்கள் சோலிச்சு...’

‘ කොතුතිලදී ක ඒක පෙනෙනුවේ.... අමතින්වායි... ඉමිකරි වොලෝ ප්‍රාදේ ගෙරති... මූල්‍ය මාත්‍රාවුට එහෙම ගොකි අඟයුහෙමෙන් තෙරාගකුහෙමෙන් ක පෝ... කුති බලියුෂ්‍රාතියු... අවබෝධනය කෙපිටියුග් තොනීතා... පකේෂ... පක්‍රිතිගේ මොඩ්ලිකෙටියිරුන තී කොඳුත් ටැපු ඩ්‍රිජ්... අභේරණයාගුව ක රුහුනෙකි... මූල්‍ය අනෙකාරුකුවයි... මූල්‍යාරු ඔහුලාරු කිඳිලාරු... කිඳිලා...’

—എ. താരഞ്ഞേന്നറിയുന്നു. ആ മുഖം പിടിച്ചെല്ല നേരേ നിർത്തി. ആ കണ്ണുകളിലേയ്ക്കു താനുററു നോക്കി. പാരിപ്പുന്ന മുടി ര കയ്ക്കൾ കൊ കു അവൾ പുരക്കാട്ടുകൾ. പിനെ അതു നെറുകയിൽ കെട്ടിവെച്ചു. എന്നിട്ട് ചോദ്യരൂപത്തിൽ എന്ന നോക്കി.

‘ എന്നോ ഇങ്ങനെന സുക്ഷിച്ച് നോക്കുന്നേ... പരിഞ്ഞത് വിശ്വാസായില്ലോ... എൻ്റെ വാസ്തവേട്ടനാണേ സത്യം... ഒരു ഭർത്താവിന്...’

‘വേ .. ഒന്നും മൂല്യം പറേ ... എനിയ്യിരിയാം...’

ണ്ണാനാ കവിളുകളിൽ പിടിച്ച് എൻ്റെ മുവത്തോടുള്ളിച്ചു. ആ ചു തിൽ ഒരുമ കൊടുത്തു.

‘എത്രിയാമോ..?’

‘ ഇന്ന് ചു കുകഭാരിക്കുക്കയ്യലും എന്നോടു കളിൽ പരയത്തില്ല..’ അതു കേട്ടതോടെ അവരെ നീഞ്ഞിലേയ്യു പാണ്ടു. എന്നെ കൈടിപ്പിടിച്ചു. തൊനവള്ളേയും. തൊനാ മുതുകിൽ തടവി.

‘ ഈ മുത്തുക്കത്ത് എത്ര അടിക്കൊ ...പാവം.. എൻ്റെ പൊന്നുംകൊണം...’

‘ എനിയ്യേപ്പോ ഒരും സകലവു... അതൊക്കെ സഹചര്ത്തു കൊ ലേപ്പ.. എനിയ്യേൻ്റെ കുടണ്ണ കിട്ടിതും ... ഇപ്പോ ഇങ്ങനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരിയ്യുന്നതുമുണ്ട്...’

‘ ମୋହେଣ୍ଟାଙ୍କୁ କେବଳେ... ‘ ଅବସର ଅନୁଷ୍ଠାନୀୟଙ୍କୁ ଅତ୍ରିଙ୍କ କୃତିଯେ ପୋଲେ ମଲମ୍ବୁ କିଟିଙ୍ଗୁ .
‘ ଓ, ଅନ୍ତରୀ କବିତାଲେବାରୁ କରୁବାଛିଏ ପାଦା ଥରୁଣ୍ଗୁ.... ‘ ଅରୁ କବିତାରେ ତକବିକରା ,

അവിടെ നോൻ എന്നോ ചു കുകൾ ഓടിച്ചു മുത്തം കൊടുത്തു.

‘ விளை...இரு தக்காஜிசூ இங் சோர் எழுகுவோ காருணி...’
 எதானா சு குகர் அமெர்த்தி நூகறினு. அவைதெல்லை கசுட்டித்தில் பிடிசூ தாஷ்த்தி அது நாவுகொடை ஏற்ற நாவினு வே இ பரதி. சூடு நிழாஸனங்களும் உமினீரும் என்னைச் சூக்கிடு. ஶாஸங் முடியபோய்வர் என்னைக்கு சு குகர் வேற்பெட்டு. அதேபோய்தா இருந்தினதை அது கீழ்ச்சூ மலர்ந்திருன்ன. கண்ணுகர் அலுவங்குதயாற்றினிருன்ன. மறியாவாதை கொதி கேரிய போலை அவைச் சில் கு என்றே முவங் வலமாயி பிடிசூ தாஷ்த்தி சூங்பிசூ. அது காலுகர் நிபர்ந்ன. ஏனேற்றியும், எதானவ்னுடைய புரதேந்தியூ கிடின்ன. ஓரம் கொடுக்காதை கய்முடுகர் கிடக்கலையிலும்னி எதானவ்னுடைய முவத்து சூங்பவங்களைச் சொற்றின்று. விளை எதான் மெல்ல தாஷாட்சின்றது. ஏனேற் முவங் அது எம்முழுக்களுடைய மீதையெத்தி. இடதுமூலயுடைய வஶத்து தழுகிகொ எதான் பின்றது.

‘ මු කරිකතුව මොලෝද අත්‍යිකිත් තොමන සු පාඨා වරුනු. ... ’

ഞാനാ മുലയിൽ നാവുകൊ കുരസി. തെട്ടു വായിലെടുത്താനു ചുറിച്ചു. അവൾ പില്ലു പോലെ മുകളിലേയ്ക്കു വളഞ്ഞു. മരേ മുലയിൽ അവൾ പിടിച്ച് അത് ഇടതു വരുത്തേയ്ക്കു തളളിത്താനു, എൻ്റെ ചു കുകളിലേയ്ക്ക്. ഞാനതും വായിലിട്ടു വലിച്ചു കുടിച്ചു. ഒ കു മുലകളുടേയും തബ്ദിക്കണ്ണുകളിൽ ഞാൻ പല്ലുകൾ കൊക്കു. ശ്രദ്ധി...മോ...എന്നവർ ശീൽക്കാരം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഞാനാ വെളുത്ത വയറിന്റെ മിനുസത്തിൽ എൻ്റെ ഓ കു(ര മാടി)!

‘ അവിരു... പിലങ്ങരുന്ന റിലൈ മാരോ റത്തണ... ’

ତୋର ଅରୁ ଅରୁଲିଲିପାଯାରିତି ଚୁପ୍ପିଛୁ. ତାତ୍କାଳାଶତାଯି ରେ ଚେରିଯ ମଦକୁ ବାଯିରୁଣ୍ୟ. ଅରୁ ମଦକୁହାରିତି ତୋର ନାକୁକୋବା ରୀତ ପରିଷ୍ଠ୍ରୀ. ଅବସର ଅପ୍ରୋଫେର୍ଟ୍ୟୁଂ ର କୁମୁଦିକଳ୍ପିତର ମୁଲକଳ୍ପିତର କର୍ମକାଳିଲେଖ୍ୟୁ କୁର୍ମପ୍ରିଞ୍ଚୁ ତଥାକିମକା ରିହାନ୍ତି. ତୋରଙ୍ଗରେ ଚାହୁଁ କୁମର ଅରୁ ତୈକୋଣାମଣୀଯପତ୍ରିଲେଖ୍ୟୁ କେବା କାହିଁ ବାନ୍ଧି କାହିଁର ତୁରଙ୍ଗାନାତିରୁ ତୋରକୁମୁଦିଲିପାଯି ଅଲ୍ପିଂ ଶକତିଯାଏ କାହିଁ କାହିଁକିଛୁ, ଅରୁ ରୋମଙ୍ଗର ଅପ୍ରୋଫେର୍ଟ୍ୟୁ ଵାୟିଲିପୁଦକି. ଅବସର କାଲୁକଳ୍ପିତର କର୍ମକାଳିଲେଖ୍ୟୁ ଅରଦୁପ୍ରିକିମୁକ୍ତିକାର୍ଯ୍ୟ ଚେଯିରୁ. ତୋରା ଆକଂ ତୁରକଳ୍ପିତ ମେଲ୍ଲ ତକବି. ଅରୁ ବେଳେତ୍ରିବାନ୍ତିପ୍ରେର୍ଣ୍ଣତୁରକଳ୍ପିତ ମିଳିବାତିରି କୁଟି ଏବିରେ କର୍ମକାଳିଲେଖ୍ୟୁର ଅରୁ ତୁରକଳ୍ପିତ କର୍ମକାଳିଲେଖ୍ୟୁର ଅବସରିଯାତର ତଥା ପିଶାଳମାଯି ବିଦରିନ୍ଦା ପୋଯି. ଅପ୍ରୋଫେର୍ଟ୍ୟ ଉତ୍ତରକଳ୍ପିତର ଅରୁ ପୁରୀର ନିନ୍ଦାଂ ପୁରୀର ବିକାରତିରେ ଲହାରିଲୁହୁ ସୁଶବ୍ଦି ପୁରୀରୁକ୍ତି. ଅତିନିଯାତିରି ନିନ୍ଦାଂ ପିତରି ଓରାଣ୍ୟ ନିରମୁଜିତ ଅରୁ କାହିଁ ମେଲ୍ଲ ପିତରିର ମୁକଳିଲେଖ୍ୟୁରାହାର ତୁରଙ୍ଗା.

‘എന്നോ.. പച്ചയും കടിച്ചും തിന്നാൻ പോകുവാണോ...’ അവൾ തരളിതസ്വരത്തിൽ ചോദിച്ചു.

‘ ଲ୍ଲେପିଂ ଟୋର୍ କଟିପ୍ରତିତ ରେ ଶୁଣିବାର ପାଇଁ ଏହୁନ୍ତିମୁଣ୍ଡିଲେ... ଲ୍ଲେପିଂ ଅର୍ଥରେ ପୃଷ୍ଠା କରି ଦେଇଲେ... ଲ୍ଲେପିଂ ମୁଖ୍ୟମୁଣ୍ଡିଲେ... ଲ୍ଲେପିଂ ମୁଖ୍ୟମୁଣ୍ଡିଲେ...’

‘ തിനോ ...മോന്മാതര പിനാർക്കാ...ഞാനിൽ സുക്ഷിച്ചു വെച്ചോ റിസ്സുനേ...’ അവളെന്ന് മുടിയിൽ തടവി.

എൻ്റെ ചു കുൾ കൊ ച വിടവൊന്നുകുത്തി ഞാനാ കന്തിൽ മൃദുവായൊന്നു കടിച്ചു. ആ നനവിനു നല്ല ഉപ്പുരസം, പിനെ ഒരു നറുമണവും ചുട്ടും. ഞാനാ ചുടുത്രികോണത്തിനു മുകളിൽ എൻ്റെ കവിൾ മുടിച്ചു വെച്ചു. ചെറുപുടകൾ എൻ്റെ കവിളിൽ ഉണ്ടി.

‘ ഇന്തേര രൂചീം കോതീമാരുനേ... അനേന്താ... എൻ്റെ കുടന്തു കടിച്ചു തിനാതിരുനേ...?..’ അവൾ ചോദിച്ചു.

‘ സത്യം പറഞ്ഞാ... അനീ പുറങ്ങേന തെണ്ണർത്തു ക പ്പം... അതു പുറേ അല്ലാരുനു...എൻ്റെ ശീതക്കുട്ടിയോടാളു സ്നേഹം കൊ ... എനിസ്സുകെ ഒരു സകടാരുനു. എനിസ്സു ഈ കവക്കേടു മൊലേം ദേഹോ പോരാരുനു... എനിസ്സു മനസ്സും കുടെ വേണാരുനു...’

‘ എനിസ്സു തോനി... ആ സകടോ... ബെഷ്ടോ ക പ്പാം ഞാൻ പറഞ്ഞെ... അതഞ്ഞടുത്താളാം... അനേരം കുടൻ വിചാരിച്ചു... എച്ചിലാബന്നനു...ശരിയലേ...’

‘ പെട്ടുനു തോനിയപ്പു അങ്ങു പറഞ്ഞുപോയി.... ആട്ടു... അനേരം... ഞാനീ ദേഹത്തോടു കേരി... പണ്ണിയാരുനേ എന്തു തോനിയേനേ.....സുവോ കക്കവാരുനേനോ... നേനകൾ....?’

‘ സുഹാം.....എല്ലു...ഈപ്പു തോനുനു... ചെലപ്പും വെറുതേനേന്നു... അനാ, എനിസ്സു വാസുവേടുനോട് ബഹുമാനോം... ഭയക്കര സ്നേഹോം...ഒരു...ഒരു...ആരാധനോ വരു തോനീത....’

‘ അപ്പം ..ഈപ്പം അന്തേര സ്നേഹം ഇല്ലെന്നാണോ....?’

ആ യോനിതകത്തിന്റെ ചുടിൽ സുവിച്ചിരുന എൻ്റെ മുവമുയർത്തിയിട്ടു ഞാനാ കടിതകത്തിലും അടിവയറിലും തടവിക്കോ കു ചോദിച്ചു. പിനെ ആ രതിസുഗന്ധം വമിസ്സുന കവയിടുകൾിൽ, പുറിന്റെ അരികുകളിൽ, പുടകളിൽ, ത്രികോണമണ്ഡലപത്തിൽ, അകം തുടകളിൽ, എല്ലാം ഉമ പെച്ചു.

‘ എന്നാണോ ഞാ പറഞ്ഞെ...കളജ്ഞുട്ടു..... എൻ്റെ കുടന്വശരു വായിപ്പം ഒന്നു തൊരുനു തെട്ടു നോക്കിയേ... സ്നേഹം കാണാണോകി... നീയേനു ഉമബെച്ചുമു വെച്ചുരുക്കുവാണോടാ... പൊന്നുമോനേ....?’

‘ എന്നാടീ...മോളേ ഈപ്പം തൊനുനു കാണാൻ അവിടോളേ...’

‘ സ്നേഹം... അതഞ്ഞാ...ഈപ്പുവാ... എൻ്റെ അവടക്കുടെ... കാണാണെ തൊരുനു നോക്ക്...’ അതിപ്രാവു കുറുകുന്നതു പോലെയുള്ള ആ സംസാരം എൻ്റെ കുണ്ണയേയും ഞരമ്പുകളേയും ഉന്നതമാക്കി. എൻ്റെ കുണ്ണയുടെ മസിലുകൾ വലിഞ്ഞു മുറുകി പൊട്ടുമെന്നു തോനി. ഇനി താമസിയും . അവനൊരിടം കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ, അവനൊരു മൃദുവായ താപളം കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ ചിലപ്പോൾ അവൻ പൊട്ടിത്തറിയും എന്നെന്നിയു തോനി. ‘തരാടാ മോനേ.. നേനകൾി അരവണപ്പുരു തിനാൻ തരാടാ...’ ഞാൻ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു. കയ്ക്കോ അവനേ ഒന്നു ത്രിയന്കൾ. അപ്പോളവൻ സന്തോഷത്തോടു മകുടം നേനാടി. എനിസ്സു ഞാൻ അവളുടെ കാലുകൾക്കിടയിലിരുനു. ആ കാലുകളെടുത്ത് ഇരുവശത്തുമായി എൻ്റെ തോളത്തെയ്യുയർത്തി വെച്ചു. എൻ്റെ മുഖം ഞാനാ കവയിടുകൾടപ്പിച്ചപ്പോഴേയും പുട്ടുകുടത്തിൽ നിന്നും ആവി ഉയരുന്നതു പോലെ ആ പുറിന്റെ നുമണം വീ കും ഉയരാൻ തുടങ്ങി. പുതു പുതന്ന സുഗന്ധം, ചെമ്പക്കുപ്പുവിന്റെ വാസന.

എനിസ്സു കൊതി തോനി, ആ വാസനയെനു നുകരാൻ. ഇന്ത്യയും മദഗന്ധം അതിൽ നിന്നുയരണമെക്കിൽ അതിന്റെ എല്ലാ ഉൾഭരണങ്ങളും വിടർന്നു വികസിച്ചു കാണും എല്ലായിടത്തു നിന്നും പുതതൻ തേൻ കീറിയുന്നു കും. ആ തേൻ നുകരാൻ ആ മദനപുഷ്പത്തെ ഇനിയുമിനിയും വിടർത്താൻ എനിസ്സു ശ തോനി. ചു കുൾ കൊ ച വിടവകത്തിക്കോ , മുക്കിലേയും മത്തു വലിച്ചട്ടത്തുകെ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ ശൈതക്കുടീ... ഇവിടെ ഇരുക്കുനോനെയ്ക്കുടം പൊട്ടിയ പോലെ ഒഴുകുനോ ... എൻ്റെ ദേവീ... എന്തോരു പുരാ ഇത.... ഇതിനൊഴുക്കാനേ നേരഞ്ഞോ... ഇപ്പാംലേ ഒരു വെള്ളപ്പോകം കഴിഞ്ഞത്ത....’

‘ കുടൻ തനേ അവളേ എളക്കീട്ട്... അവളേ എന്തിനൊ വഴക്കു പരേനേ... ആ പാവത്തിനിങ്ങനേ ഒഴുക്കാനലേ കഴിയെന്താളളു... ഈപ്പം നല്ല സുവായിട്ടാണു കേരിയേളും... അവനേ എടുത്തകരേതാടു വെയ്യുടാ... മോനേ...’

ശീത കിടനു പുള്ളതു കൊ കൊഞ്ചി.

‘ ഒും... ഞാനൊനു നോക്കെട്ട്...’

ഞാനാ യോനിമുനവിൽ ആ കീറിപ്പിന്റെ താഴ്വാഗത്ത് എൻ്റെ നാക്കിന്റെ തുവു മുടിച്ചു ആ കീറിലോനുകുടെ പിളർന്നു. ടടിസ്സിട്ടു ആ ഭളങ്ങളകന്നതോടു ചതുരത്തു പൊട്ടിയ മാസ്ഫൗത്തിൽ നിന്നും ആരോ ചാരു പിഴിഞ്ഞാഴിയുന്നതു പോലെ അവളുടെ പുനാരപ്പുറിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നും ചുടുതേൻ ഒഴുകി, എൻ്റെ നാവിലേയ്ക്ക്. ഒരു തുള്ളി പോലും കളയാതെ അതു

www.kambikuttan.net www.kambikuttan.net www.kambikuttan.net

സുഖത്തു കൊ വീ കും എൻ്റെ നാവു മുകളിലേയ്ക്കു സഞ്ചരിച്ചു. നെയ്യുള്ളിലേയ്ക്കിഞ്ഞുന്നതു പോലെ എൻ്റെ നാവാ യോനീ പിടിവിലെയ്ക്കിഞ്ഞേക്കു. എൻ്റെ മുഖം മുഴുവനായി ആ യോനീമുവത്തമർത്തി. ആ തടിച്ചു വീർത്ത ഉൾച്ചു കുകളും കനിഞ്ഞേ താഴയാറിവും എൻ്റെ വായിലായി. മുഖം അല്ലെങ്കിൽ ചുറിച്ചു കൊ നൊന്ത് വലിച്ചു പ്ലൈശൈറ്റിച്ചു. ഉപ്പുരസം നിറഞ്ഞ ആ പുർച്ചുചിയ്യുള്ളിൽ എൻ്റെ നാവിറകി ചുറിച്ചപ്പോൾ ഇക്കണിക്കു വൾ അരക്കെട്ടു പൊക്കി വെച്ചു. നാവുള്ളിലേയ്ക്കുമർത്തിയപ്പോൾ പുള്ളിഞ്ഞേന്റെ കഷണങ്ങൾ പോലെ വികാരം കൊ കു വീർത്തു തരളിതമായ ഭാരതത്തിനു ചുറുമുള്ള മാംസപേശികൾ എൻ്റെ നാവിനു ആ യോനീഭാരതത്തിലേയ്ക്കിഞ്ഞാൻ വഴിമാറിക്കൊടുത്തു. ആവുന്നിടത്തോളം അമർത്തി. നൊന്ത് യോനീഭിന്തികളിൽ നാവിട്ടുരച്ചു. അപ്പോൾ നാവിന് തുസ്വന്തു നിന്നും പിടി പോയ കന്തിനെ എൻ്റെ തള്ളവിരൽ കൊ കു നൊന്ത് വടത്തിൽ തടവി. നെയ്യപോലെ മുദ്രവായ ആ കന്തുമോളിലേൻ്റെ പിരിലിനു പിടിക്കാടുക്കാതെത തത്തി മാറി നടന്നു, എൻ്റെ വിരലവള്ളുടെ പുറകെയും. ആ മർസരയോട്ടത്തിലും എൻ്റെ നാവിലേൻ്റെ സംഭേദത്തിലും എൻ്റെ ശീതകട്ടീയുടെ അരക്കെട്ടിലേ വികാരക്കേന്തതിൽ നിന്നും ഒരുൽക്ക പൊടിത്തെറിച്ചു മുകളിലേയ്ക്കു വരുന്നതു നൊന്തിന്തില്ല പക്ഷേ അവളുടെ അരക്കെട്ടിന്റെ മുഖത്തെന്തയും കൊ ഉയരുന്നതും താഴുന്നതും നൊന്തിന്തു. അനിയന്ത്രിതമായ വികാരത്തള്ളിച്ചയിൽ അറിയാതെ തന്നെ അവൾ അരക്കെട്ടു പിരിപ്പിച്ചു ചുറിച്ചുകൊ രിന്നു. അവൾ ആ യോനി എൻ്റെ മുഖത്തെന്തയും, മുകളിലേയ്ക്കു തള്ളിത്തന്നുകൊ രിന്നു. ആ യോനീമുവത്തു നിന്നും എൻ്റെ ചു കുൾ പിടുപോകാതിരിയാൻ വേ കു നൊന്ത് തുടക്കൾ ര കു എൻ്റെ കയ്ക്കൾ കൊ കു ചുറിപ്പിടിച്ചു. ഇന്ത്യു നൊന്ത് കണ്ണുകൾ മുകളിലേജ്ഞാനു തിരിച്ചപ്പോൾ കു കാച്ചു എനിക്കുന്നതേജം നൽകി. ര കു കയ്ക്കൾ കൊ കു അ ര കു പെരുമുലകളേയും തെക്കില്പൂട്ടിയ്ക്കയാണവൾ. ആ മുഖം വികാരതീവത്യാൽ ചുരുങ്ങിക്കൊടിക്കൊ രിന്നു. കണ്ണുകൾ അമർത്തിയച്ചിരുന്നു. കഴുത്തു മുകളിലേയ്ക്കു പളിച്ചുയർത്തിക്കൊ വൾ മുര കു ‘ എൻ്റെ മോനേ... എനിക്കു വരയ്ക്കാ... എനിക്കു വരുകാം... മോനേ... വേ ടാ... എൻ്റെ പൊന്നു കുട്ടാം... നമുക്കു കളിക്കാംഡാം... അകത്തു വെച്ചാഴിക്കാംഡാം... ’
‘ ദ്രുഹൃം... ’

ആ ഭഗവാന്തതിൽ ആച്ചുകളിൽ അമ്മിക്കല്ലൂന പോലെ ചുറിക്കൊ റൈന എൻ്റെ നാവെടുക്കാതെ ഞാൻ മുള്ളി നിങ്ങയില്ല.

‘ എൻ്റെ പൊന്നു കൂട്ടനഷ്ടം... വാസ്തവം... നകലു...നിർത്തി..അവനേ... അക്കദേഹം വെയ്യുടാം...അയ്യോ.. എനിൽക്കിപ്പം..... വന്നു പോകും.. എൻ്റെ... എൻ്റേവേമേ... എനേ ഇരു കൂട്ടൻ കൊല്ലുവാദ്ദേണേ... ഹയീ...ഒന്നും.ഒന്നും... എനിൽക്കു വരുവേണേ...വാദ്ദേണേ..എ.....ൻ്റെ... കൂട്ടാം...’

ഞാൻ അമർത്തി എന്നേ ചെന്നിയിലേള്ളു ചേര്ത്തു വെച്ചിരുന്ന ആ തുടകൾ ഇപ്പോൾ എന്നേ മുഖവത്തെ അമർത്തി തെരിച്ചു പിടിച്ചു. ര കു കയ്കൾ കൊ കു എന്നേ തല ആ പുറിലേള്ളവർ അമർത്തിപ്പിടിച്ചു എന്നു ര കു പുള്ളത്തു എന്നേ ചു കുകൾക്കു കീഴേ ആ യോനി അതിശക്തിയായി സ്വപ്നിയ്യുന്നതു ഞാൻറിന്തു. പുതനൻ തേനുവെ ഉരുൾപ്പെട്ടിയതു പോലെ എന്നേ നാവിനു ചുറ്റും നിരിഞ്ഞ് എന്നേ ചു കുകൾക്കു തീച്ചുടേക്കുന്നതും ഞാൻറിന്തു. എന്നേ ഹൃദയശരി അനുഭവിയ്യുന്ന സുവിശ്വസിന്ന് തീവ്രത അഭിനന്ത ഞാൻ ആ കവക്കിടയിൽ, ആ യോനിയിൽ പുർഖാധികം ശക്തിയോടെ എന്നേ മുഖമിട്ടുരച്ചു. ഇറുക്കിക്കുടിയ ആ യോനിത്തുള്ളയിൽ ഞാൻ ബലമായി നാവിട്ടു ചുഴി. കൂഴിത്തു തെന്നിയ കനിൽ തള്ളവിരൽ അമർത്തി ചുറ്റിച്ചു.

‘ ഓം...ഓം...ഓം... ഹയ്യോ...ഹോ...’
 അവൾ നിലവിളിച്ചുകൊ മേലോട്ടും കീഴോട്ടും ഹിസ്സീരിയ പിടിച്ച പോലെ അരക്കെട്ട് നാലഞ്ഞു പ്രാവശ്യം പൊക്കുകയും താഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു, പിനെ അവൾ ചന്തി വായുവിൽ ബലമായി പൊന്തിച്ച പിടിച്ചു, വില്ലു പോലെ വള്ളഞ്ഞ്, ആ അരക്കെട്ടു നിർശ്ചരിതമായി. കാൽ മിനിട്ടോളം വായുവിൽ ഉയർന്നു നിന്ന ആ അരക്കെട്ടിൽ എൻ്റെ മുവത്തിനു താഴേ ആ യോനിയാകെ വിട്ടു വിട്ടു തുടിച്ചു. ഓരോ തുടിപ്പിനും എൻ്റെ നാവ് അല്ലാലുമായി സ്വത്വമായി. അപ്പുരുടെ രതിമുർച്ചയുടെ സുവത്തിന്റെ തീവ്രത കുറയാതിരിയ്ക്കാൻ ഞാൻ വീ കൂ നോട്ടേഡ്, 2 സ്ഥാനിലേ ദേവതിനു മിഞ്ചി കുട്ടി, 2 കുസ്താനിലേ തുടിപ്പിലു

ஏற்படுகூட சிரையானதே கொல்லத் தான். பாரிய கூகு சுக்காஸ்தாயே நெய்யத் தான். ஒரு புதுமிக்காரை போலெ வள அது ரதிமுஞ்சர ஸாவயான கெட்டங்களியப்போல் அது அரசைக்கீழ் தாഴவான்று. அது தூக்கச் சுயத்தை. அப்போதும் விட்டு விட்க அது யோனி தூக்கிட்டு ஈகோ மிகுந்த ணாவென்ற நாளிற்கு அரியானு எயிறுன.

‘മതി...നിർത്ത്... ...നിർത്ത്... നിർത്തെന്നെല്ല പൊന്നേ... എനിയുണ്ടി വയ... മതി നക്കീര്...’

അവൻ എന്നും മന്ത്രിയിൽ പിടച്ച് വലമായി എന്നും തല പൊക്കി. തലയുരത്തി നോൻ ആ അരക്കുടിലേതു നോക്കി. തലയെടുത്തു നിൽക്കുന്ന കന്തും ഞെട്ടി തുടിക്കുന്നു. ശ്രദ്ധയിൽ

www.kambikuttan.net www.kambikuttan.net www.kambikuttan.net

ജാം തേച്ചപോലെ ആ ത്രിക്കോൺമാകെ കുഴന്തിരിയ്ക്കുന്നു. ഞാനന്റെ മുഖം ആകെ എന്നു വിരൽക്കൊ കുതോട്ട് തപ്പി നോക്കി. എൻ്റെ മുഖത്തെല്ലാം അവബന്ധങ്ങൾ കോർഡൈശിച്ച പോലെ വച്ചുവച്ചുക്കുറ്റ്. ആ പിളർന്നിരിയ്ക്കുന്ന യോനിച്ചാലിൽ നിന്നും കുതിവഴി അവളുടെ രതിരസാധനം ഒഴുകിയിരിങ്കി. ഞാൻ സമയം കളയാതെ എൻ്റെ മുഖത്തെല്ലാം മുഖം ഒഴുകിയിരിഞ്ചു. കണ്ണടച്ചു കിടന്ന് ശാസമെടുക്കുന്ന അവളുടെ ചു കുകളിൽ ഞാൻ എൻ്റെ ചു കുകളും വഴി ഞാൻ അവൾക്കു പകർന്നുകൊടുത്തു. അവൾ അറിയാതെ, മയഞ്ഞുന്ന ഒരു കൊച്ചു കുഞ്ഞിനേപ്പോലെ, അവളുടെ വികാരഗ്രേശാത്മ്പിൽ നിന്നും ഉൽഖവിച്ച ആ ഉപ്പുനീരു നുണ്ണൽത്തു കൊ രിയന്നു. രൂചിയേറിയപ്പോൾ അവൾ എൻ്റെ ചു തിൽ നിന്നും കവിളുകളിൽ നിന്നും അറിയാതെ ആ രൂചി നക്കിയെടുത്തു. മിനിട്ടുകളോളം തങ്ങൾ അങ്ങനെ കിടന്നു.

കണ്ണടതുന്നപ്പോൾ അവൾ എൻ്റെ കണ്ണിലേരേയ്ക്കുന്ന നോക്കി. അവളുടെ കയ്ക്കൾ കൊടു നേരിക്കായി കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. എൻ്റെ മുഖത്തെല്ലാം ചു കുകൾ ഉമ്മവെച്ചോടി നടന്നു. ഒടുവിൽ സ്ഥലകാലഭോധം വന്നപ്പോൾ അവൾ ശാന്തയായി കിടന്നു കിത്തച്ചു.

‘എന്നെ കൊല്ലാനാണോ ഭാവം.. നേന്നക്ക്...’ കിത്തച്ചു കൊ വർച്ച ചോദിച്ചു.

‘എന്തു പറി മോഞ്ഞേ...’

‘ഇങ്ങനെ സുവിപ്പിച്ചു... ഞാൻ ചെലാപ്പം സാമാനം പൊട്ടിത്തെറിച്ച് ചത്തു പോകും...’

‘ഞാൻ പേടിച്ചത് മോടെ കുറിപ്പം പൊട്ടിത്തെറിച്ചേനോ.... അങ്ടേം അതു ചൊമനു വീർത്തതാരുന്നു....’ ഞാനാ കന്തിലെണ്ണു തിരുമ്പി.

‘ഹോ... അതെ തൊടാതെ... ജീവൻ പോണ്ണു..... എന്താ നീ അവിടെക്കെടന്ന്.... അതേർ.. കാണിച്ചത് ’

‘ഞാനാനും ചെയ്തില്ല... നിന്റെ അവബന്ധുരിൽ ഒന്നുമു വെച്ചു.... നീയെനേ വിട്ടില്ല....’

‘ഇങ്ടേം സുവം എന്നിയ്ക്കു താങ്ങാനാളു കെൽപ്പില്ല... മോനേ... ഹയ്യോ... ഇങ്ടേം സുവം അതിനികത്തോ റാറുന്നോ... ഹോ...എൻ്റെ ഒരു വർഷം പോയല്ലോടാ... കുടം..’

‘നീ സമാധാനിയ്ക്കു പെണ്ണേ... ഞാനില്ലേ എന്നും നിന്റുടെ...’

‘ഒും.. അതാ ഇപ്പോരാശ്വാസം...എനിയ്ക്കു...’ അയ്യോ... നമ്മളു മരിന്നു... അകത്തൊഴിലില്ല.... ചീറിറിച്ച് കളയല്ലേ എൻ്റെ പൊന്നേ...’

‘ഒഴിയും..... പെട്ടും കുളം പോലും കുളന്തിട്ടില്ല....ഇപ്പം നീ ഒന്നു കെടന്ന ശാസമെടുക്കും.....’

അവൾ കയ്ക്കൾ ര കു വിശാലമായി നിവർത്തു വെച്ചു കാലുകളും കവചച്ചു കിടന്നു.

‘നിന്റെ മൊബൈൽ ഇങ്ങു കൊ കു വരേ... എന്നിയ്ക്കുതെ തരാനൊളു... എൻ്റെന്നിന്നെൻ്റെ പൊൻസിൻസിൻസിന്നുംകൊടം...’

എൻ്റെ മുഖം പിടിച്ചു താഴ്ത്തി അവൾ എന്നു ശാസമായി ചുംബിച്ചു. എന്നിട്ട് മുഖത്തു പറിയ പുർണ്ണേൻ കയ്ക്കൊ കു തുടച്ചു.

നിവർന്നിരുന്ന ഞാൻ ആ വയറിലും നെമ്മിലും പതുക്കെ തടവാൻ തുടങ്ങി. അറിയാതെ ഒരു മുലകുനിൽ എൻ്റെ കയ്യ് മുട്ടിയപ്പോൾ അവജ്ഞാനു ചുഞ്ഞിത്തു. മെല്ലേ എൻ്റെ കയ്യ് വയറിറേതയ്ക്കു മാറി.

‘നീനായിട്ടു സുവിച്ചോൻ്റെ ശീതക്കുട്ടി...?’

‘ഒും.. എൻ്റെ ആയുസ്സി... ഇങ്ങനൊരു സുവം... എന്നാലും വാസുവേടനിതെവെടനു പറിച്ചതാ... ഇന്നു വേലയെയാക്കു...’

‘ഇതോക്കെ..ആരെക്കിലും പരിപ്പിക്കണ്ണോ.. പെറു വീഴുന്നും പശുക്കിടാവെങ്ങനൊ തള്ളുടെ മൊല കുടിയുണ്ണോ... അങ്ങനെ തന്നെനു വെച്ചുള്ളു...’

‘ഹന്നാലും ... ഇതിച്ചിരെ കട്ടിയാ... അവബന്ധം അറിയാൻ മേലാതെ ബോധം പോയ പോലായിപ്പോയി...’ അവൾ എൻ്റെ മുലയിൽ നുള്ളിക്കൊ കു പറിത്തു.

‘അമ്പലും ശീതക്കുട്ടിട... ഇന്നു പുറും കുന്നും കു... ഏതു നാരദനാണേലും നക്കിത്തിനുപോകും.. എന്നൊരു സൊയന്നും സാധനാ... ഇന്നു കവക്കേടെ കൊ കു നടക്കണ്ണു... കു നീലും... ഇല്ലുലിയേട്ടു ചകക്കുരു വെച്ചപോലെ ഇപ്പഴും പൊങ്ങിനിനു വെറയ്ക്കുന്നേ... എന്നിക്കിനീം തിന്നാൻ തോന്നുകാ....’

‘അയ്യോ...ഇന്നിനി തിന... ഞാൻ ചത്തു പോകും... ഇന്നി എൻ്റെ കുട്ടൻ്റെ ഞാനന്നു തിന്നേടു.... അല്ലേ വേ ഇങ്ടേം നേരു പിടിച്ചു... നിന്നുതല്ലേ... ആ ഉ പാത്രങ്ങളെങ്ങാനും പൊടിയാ... വേ ..അകത്തു വെള്ളു.. എന്നിട്ട് സുവിയ്ക്കു... വാ.. നേരു കളയ ...’

‘ഇച്ചിരെ നേരു അടങ്കിക്കെടുക്കുന്നേ പൊന്നേ.... ലോകം ഇന്നങ്ങവസാനിയ്ക്കുത്തില്ല....’ ഞാൻ ആ കവിളത്ത് അരുമയായി തടവി.

‘ ഇനി അവനെ ഇങ്ങു കൊ വനേ... അവനെ നോക്കാൻ ഞാനല്ലാതെ ആരാ ഒളേജ്... ‘ അവളെഴുന്നേൻിട എൻ്റെ കാലിന്നിടയിൽ കയ്യിട്ടു. എൻ്റെ കുണ്ണയെടുത്ത് മെല്ല തച്ചുകി. പൊടി തുത്തു കളയുന്നതു പോലെ മേലോട്ടും കീഴോട്ടും തടപി.

‘ എന്നൊരു ബലം... തെരഞ്ഞൈക്കെ എഴുന്നു നിയ്യുകാ... ഇപ്പോൾ പൊടിത്തറിയ്യും...അതിനു മുമ്പ്... അകത്തു വെയ്യാനോ...’

അവനെ ഓന്നു പൊക്കി മുരുക്കിപ്പിടിച്ചുകിടന്ന ഉ കളേയും അവർ താലോലിച്ചു.

‘ ഗീതകുട്ടി... എനിയുംരാഗഹം...’ ഞാനാ താടി പിടിച്ചുയർത്തി മെല്ല പറഞ്ഞു.

‘ ഒന്നും...എനിയുറിയാാം... എൻ്റെ കൊത്തതിലടിയ്യിണം.... അതേലേ... ഇഷ്ടം പോലെ അടിച്ചേരു... അതു കീറിയാലും കൊടലു തൊള്ളെതാലും വേ ലഭം... ഇന്നോ...’

അവർ ചാടിയെഴുന്നേറ്റു കുനിഞ്ഞു നാലുകാലിൽ നിന്നു...’

‘ വാ സമധി... കളയാതെ... ചുടോടെ തന്നെ കേറിയടിക്ക്... ഒരു കാര്യം.. കുതീലോഴിയ്യാൻ പറിത്തില്ല... കല്യാണം കഴിഞ്ഞതാളം കടിഞ്ഞുപ്പാലാ... അതു കളയാം പറിുകേലു... വാ... എൻ്റെ മോൺ വാ...’

പശുവിനേപ്പോലെ നാലുകാലിൽ നിയ്യുന്ന അവളുടെ കു കുളിക്കു പുറകിൽ ഞാൻ പോയി ഇരുന്നു. പിനെ ആ മിനുസക്കു കുളിൽ ഓന്നു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു തച്ചുകി. അതിൽ മാറിമാറി പുച്ചക്കുഞ്ഞു കടിയ്യുന്നതു പോലെ കടിച്ചു.

‘ കു കുള്ള കടിച്ചു തിനാൻ പോകുവാണോ...’ അവർ ചോദിച്ചു.

‘ ഇതേലെന്നാ ചെയ്യു നെനിയുറിയാൻ മേലെൻ്റെ മോളേ... ഇള തണ്ണിമത്തങ്ങാ ര കും കുടെ കടിച്ചു തിനാനോ.....എനിയ്യു വയ്യ... ഹോ.....എന്നൊരു കു കുള്ള.... നീ നടക്കുന്നു ഇതുങ്ങാളു ര കും കെടനു വെട്ടുന കു ചു... എത്ര വാണം വിട്ടരാ...’

‘ ഇനിയെന്നിനാ... മെനക്കടുനേ... മോൻ്റെ സൊന്തായിലേ...എല്ലാം... ഇഷ്ടം പോലെ ഇനിയങ്ങാട്ടു തിനാഡേ... തൊന്നു പിടിച്ചു... കേരെൻ്റെ മോനേ... എൻ്റെ നടു കഴയ്യും... അടുപ്പിച്ചുപ്പിച്ചു... ര കു പുരം കഴിഞ്ഞതാ.... ഇനി പാലഭിഷേകം കുടി കഴിഞ്ഞാ മതി..... തൊടങ്ങം...’

അവർ കു കുളിട്ട ആട്ടി എൻ്റെ മുഖത്തുരച്ചു.

ഞാൻ ആ തടിച്ച ഉരു ദുത്ത കു കുൾ അകത്തി നോക്കി. വെളുത്ത ആ ശുദ്ധപ്പോക്ക യോനിതേതനിന്റെ നനവിൽ തിളങ്ങുന്നു. പുറിൽ നിന്നും കവിഞ്ഞെതാഴുകിയ തന്നായിരിയ്യിണം അത്. ഞാൻ വിടരത്തിയപ്പോൾ ആ പൊട്ടപ്പും ചുരു ഇരുന്നു. പിനെ മെല്ല അതു വിടർന്നു ചുരുളിമ അപേതുക്ഷമായി. ഞാനാ പൊടിൽ ഓന്നു തൊടു തിരുമ്മി, അപ്പോൾ അതു വീ കും അകത്തേരയ്യു ചുരു കു. ഓന്നു ര കു പ്രാവശ്യം തിരുമ്മിയപ്പോൾ അതു നിവർന്നു പികസിച്ചി നിന്നു. ചുരുനിന്നും അഞ്ചാറു കുറുത്ത രോമങ്ങൾ തേനിൽ കുളിച്ചൊടിപ്പിടിച്ചു കിടന്നിരുന്നു.

‘ എന്തിനാ ചേട്ടേൻ കുറിം പറേനേ... തകകാളിപ്പിഴതിന്റെ മുടു പോലുവോ... ഇള മുടിനെ കുതിരെതാളു... എന്നൊരു തുടുതുടുപ്പും മിനുസോം...അതും കേരി അടിച്ചു പോകും...’

‘ കണ്ണു വെയ്യാതെ... കുണ്ണു കേരി.. അടിയുണ്ടെ കുടാ...’

‘ എന്നാ തൊടങ്ങങ്ങാം അലേ...’

ചോദിച്ചു കൊ... ഞാനാ കുതി ഓന്നു മണത്തു നോക്കി. അവളുടെ പുറിലേ മണം തന്നേ... വെള്ളം പോകാത്തതുകൊ... യാതൊരു അരോചകതവും അപ്പോൾ എനിയ്യു തോന്തിയില്ല. ഞാൻ ആ കുറുത്ത കടക്കു പോലതേ പൊട്ടിലൊന്നുമു വെച്ചു. പിനെ നാക്കു കൊരെ ഓന്നു നക്കി നോക്കി. വിയർപ്പിന്റെയ്യു യോനിതേനിന്റെയ്യു മിശ്രിതത്തിനു നല്ല ഉപ്പ്.

‘ ഹാ... ഇതെന്നാ പണിയാ.. എൻ്റെ വാസുവേട്ടു.. എത്രാ... ഇള കാണിയ്യുനേ... തിനുന നാക്കു കൊ വണ്ണോ തുറുന കുതി നക്കുനേ... അഞ്ഞു... എനിയ്യു വയ്യ...’

അവർ കുതി മുഖ്യാടു വലിച്ചു. ഞാൻ ര കു തുടകളിലും ബലമായി പിടിച്ചടുപ്പിച്ചിട്ടു കുതിയിൽ നക്കാൻ തുടങ്ങി. നക്കുനേരാറും ഒരു പുതിയ രസം.

‘ ഇപ്പോൾ നിന്റെ കൊതം എനിയ്യു കസ്തുരിയാടി... മോളേ...എൻ്റെ മൊവം നേരേ നിന്റെ പുറിലേ ചാരാ... ഇനി ഇതീനിച്ചിരെ പറിയാലും കൊഴപ്പില്ലു...’

‘ ഇപ്പു... വേ ... ഞാൻ നിയ്യുതിലു... പോ... എഴുനേന്നു. കൊത്തതിലടിയ്യുനേ അടിയ്യു.. എൻ്റെ കുതി നക്കെ ... ശ്രേംബം... പിടാനേ... എൻ്റെ വാസുട്ടാ... വൃത്തികേടു കാണിക്കാതെ... ലോകത്തിലാരും കാണിയ്യാതെ പണിയാം..’ അവർ കരയുന പോലെ പറഞ്ഞു.

‘ എന്നാ വേ .. നിർത്തി... നിന്റെ പുറി നക്കാവഫലോ...’

ആ വെള്ളതുടകളത്തിയിട്ട് വിടർന്നു വിശ്രാ പോലെ താഴോടു നിയ്യുന പുർച്ചു കുകളിൽ ഞാൻ പണിപ്പേട്ട ചു മർത്തി.

‘ എൻ്റെ പൊന്നു വാസുട്ടാ... എൻ്റെതു നക്കിയതു മതി... എനിയേതാ കു പോലെ വരുകാ... ആകെ ഏകകിളിയാം..അവരെ ഒക്കെ തൊടുന്നം... ഇതേതു നേരം നക്കി കൊണം വരുത്തി വെച്ചിരിയ്യലേ.....’

‘ അപ്പും പിനെ ഇതിനകത്തെങ്ങനെയാ പണ്ണുന്നോ...’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.
‘ അതു സാരമില്ല.... അങ്ങു ചെയ്താ മതി.... പണ്ണുന്ന പോലെ...നക്കുവച്ച്... മുടിഞ്ഞ അരവാ..
കുട്ടൻ്റെ നാക്കിന....’
ഞാൻ മുട്ടിൽ നിന്നു. പിനെ അക്ഷമനായി നിന്നു കണ്ണീരാഴുക്കുന്ന കുണ്ണയുടെ തല പിടിച്ചു.
അതു കുതിയുത്തിഞ്ചാനുരച്ചു.
‘ വാസുട്ടം ഇച്ചിരെ പതുക്കൈ വേണോ.. തക്കാളി പഴം പോലെ മുഴുത്ത ആനന്തലയാ...
അവൻ്റെ..... കോന്ന ഇത്തിരി ബലപ്പെടും...വാസലയിൻ എടുത്തു തേയ്ക്കു...’
അവർ മുന്നിയിപ്പിട്ടു നൽകി.
‘ എനിക്കുറു മയിരും വേ മോഞ്ഞേ..... ഈ കൊതം മതി...’
ഞാനവൻ്റെ തല പിടിച്ചു നാലുഞ്ഞു വട്ടം അതു കുതിയിലുരച്ചു. നല്ല തെന്നൽ, പിനെ പതുക്കൈ തല
താഴോട്ടാക്കി പിടിച്ചു, അതു യോനി ഭാരതത്തിലേയ്ക്കു പെച്ചു. ഒന്നു തള്ളി. ഒരു ‘ഗസ്സസ്സസ്സ്’
ശബ്ദത്തോടെ എൻ്റെ കുണ്ണ അതു മദനക്കോട്ടാരത്തിലേയ്ക്കുളിയിട്ടു കേരി. ഉള്ളിൽ നല്ല
വഴുവഴുവും ചുട്ടും മയവും. ചുട്ടുനെയ്തിൽ കുണ്ണ കുളിച്ചിരിങ്ങുന്ന പോലെ. അതു പഴുപ്പുറിൽ
കടവരെ ഇരഞ്ഞിയ കുണ്ണ ഒരു നിമിഷം അനക്കാരെ പെച്ചു. എൻ്റെ അരക്കെട്ടും അവളുടെ
കു കുള്ളും ഒടിപ്പിടിച്ചു. കുന്നിന്ത്ത് ഞാൻ അതു മുലകളിൽ ഒന്നു പിടിച്ചു. എന്തൊരു സുഖം.
അടിയും തോന്നിയില്ല. പക്ഷെ അവർ അരക്കെട്ടിളക്കാൻ തുടങ്ങി.
‘ എൻ്റെ കുട്ടൻ മിടുക്കൻ... നല്ല ബുദ്ധി തോന്നീല്ലോ... നാറക്കുതീൽ കേരില്ലല്ലോ....’ അവർ
ആശാസന്തോടെ പറഞ്ഞു.
‘ അടിയുടേ...’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.
‘ അടിച്ചോടാ...മോനേ... നിന്റെ ഗീതക്കുട്ടിയല്ലേ പറേണേ... ഓം തൊടങ്ക്...’ അവർ
അരക്കെട്ടിളക്കി.
ഞാനവൻ്റെ ജോലി തുടങ്ങി. ആദ്യമാദ്യം പതുക്കൈ പതുക്കൈ, പിനെ ചലനത്തിനു വേഗത കുടി.
അപ്പോൾ അതു പുറിൽ കുണ്ണ സംതൃപ്തമായി നല്ല വഴുക്കലോടെ തെന്നിക്കേരാൻ തുടങ്ങി.
എൻ്റെ പണ്ണൽ ശക്തിയാർജ്ജിച്ചു. വളരെ ചെറിയ ഒരു ശബ്ദം അതു പുറിന്നുള്ളിൽ നിന്നും
കേൾക്കാൻ തുടങ്ങി. അരക്കെട്ടും കു കുളിയടിയുന്ന ശബ്ദത്തിൽ അതു നേരിയ ശബ്ദം
കുതുംബിപ്പോയി. ഓരോ അടിയും അവർ അരക്കെട്ട് പുറകിലേയ്ക്കു തള്ളിത്തന്നെന്ന
സഹായിച്ചു. പണ്ണലിൻ്റെ വേഗത കുട്ടാൻ അവർത്തനെ മുൻകായുടുത്തു. നല്ല
വഴുവഴുകലെ എയ്ക്കും എന്തൊരു മുറുക്കം. സുവത്തിന്റെ തിരമാലകൾ ഒന്നിനു പുറകെ
ഓന്നായി എൻ്റെ അരക്കെട്ടിലവയടിച്ചു.
‘ വ..രാ..റാ..യേയോ.... മോനേ...’ പണ്ണലിൻ്റെ താളത്തിൽ കുലുങ്ങിക്കൊ വർ ചോദിച്ചു.
‘ ഓ...ഇപ്പു... ആകും... എ..എ..എ..എ... എന്തൊരു സുഖം... നല്ല നെയ്യാവലിൻ്റെ എത്തലു
പോലോ ടീ മോഞ്ഞേ നിന്റെ പുറ്...’
‘ എങ്കി... നമ്മക്കിനി ..കെട...നടിയും...മോനേ... ഇല്ലേൽ... അക..ത്തു...വീ..ഉ..ത്തില്ല.....വാടാ...
വേഗം... ഉംർ...’ അവർ പറഞ്ഞു.
‘ എന്നാ... കെടനു പൊളിച്ചു താടി മോഞ്ഞേ വേഗം...’
ഞാൻ കുണ്ണ റിവലിയ്ക്ക് വലിച്ചുതി. പിറ്റുണ്ണ കുഴലിൽ നിന്നും ഉംബിപ്പോരുന്നതു പോലെ
‘അൾശർ’ എന്നാരു ശബ്ദത്തോടെ കുണ്ണ വെള്ളിയിൽ വന്നു. പെട്ടനവർ മലർന്നു കിടന്ന
തലയിണായെടുത്തു ചന്തികൾക്കു കീഴെ പെച്ചു അപ്പോൾ അതു അരക്കെട്ടും പുറും വിടർന്നു
പൊങ്ങി നിന്നു. കാലുകളത്തി ര കയ്ക്കു കൊ കു പുർജ്ജു കുകൾ വലിച്ചുകത്തി പിടിച്ചു.
പക്ഷിക്കുണ്ട് ആഹാരത്തിനു വേ വാപൊളിയുന്നതു പോലെ ചുവന്നു തുടുത്ത
ഉർഭാജാഭൂമായി അതു മനിപ്പുരെൻ്റെ കുണ്ണയ്ക്കു വേ വാപൊളിച്ചു..
കയ്ക്കുത്തി നിന്ന് കുണ്ണ തള്ളി അക്കന്തേയ്ക്കു കേരുന്നതിനിടയിൽ ഞാൻ ചോദിച്ചു.
‘ എന്തിനാ...ഇപ്പു... തലയിണാ...വെച്ചു...’
‘ എൻ്റെ പാത്രം നേരേ വെച്ചതാ... പാലൊരു തൊള്ളി പോലും പോകാതെ അവുടെക്കെടന്ന്... ഒരു
പിടിയുണം... അടിച്ചോ... വേഗം...’
കുണ്ണ മുഴുവൻ അകത്തായപ്പോൾ അവർ കയ്ക്കൾ വിട്ടു. അപ്പോൾ ചെമ്പരത്തിപ്പുവിതളുകൾ
പോലെ അതു പുറിൻ്റെ ഇതളുകൾ എൻ്റെ കുണ്ണയേ പൊതിഞ്ഞു, ഒരു ചെറിയ കുളിർമ്മയോടെ.
അവർ പുറു മേലോടു തള്ളിപ്പിടിച്ചു. ഞാൻ അടി തുടങ്ങി. അവർ ഒരു കയ്ക്കു താഴേയ്ക്കു കയ്ക്കു
എൻ്റെ ഉ സഞ്ചികളിൽ തടവി. ഒരു കയ്ക്കു എൻ്റെ മുലയിൽ നുള്ളി.
‘ പോരട്ട... മുഴുവനിങ്ങാഞ്ചെളക്കി പോരട്ട....’ അടി മുത്തപ്പോൾ അവളുടെ മുഖം ഒന്നു
കോടുന്നതു ഞാൻ ഇതിനിടയ്ക്കു കയ്ക്കു.
‘ നോവുന്നൊരു ടീ മോഞ്ഞേ... കു... കു..... ഇച്ചിരുടെ കവച്ചു പിടിച്ചു... മോഞ്ഞേ...’
‘ ഇല്ല...കുട്ടാ... പാത്രത്തിന്റെ മുട്ടു പോലെ തോന്നീതാ... അടിയും മോൻ...അടിയും...
അവുടെ അന്തരാളം... പൊളിയും... മോനേ... വരുന്നൊരു ടീ...’

അവൾ ഉ കളിൽ തെക്കിക്കൊ കുചോദിച്ചു.
‘ വരു...നേ...ടീ...മോളേ... ദേ...വരുന്നു.... പിടിച്ചേറു...’
ആശ്രാം വിളിച്ചു പാണ്ടു.
‘ വരട്ടോ മോനേ... എളകി വരട്ടോ....’ ‘ അവൾ മേലോട്ടു തള്ളിക്കൊ ഇരുന്നു. അവൾ പുറിറുകൾ പിടിച്ചേറാ എന്നു സംശയം, നല്ല മുറുക്കം. ഒപ്പം എൻ്റെ സുവവും ശത്രുഞ്ഞിവെച്ചു.
എൻ്റെ അരക്കെട്ടിൽ ഒരു ചുഴലിക്കാരൻ ഉരുത്തിഡിണ്ടു. അതെന്റെ തെരഞ്ഞുകളേ പ്രക്കവനം കൊള്ളിച്ചുകൊ
‘ എൻ്റെ വൃഷ്ടി സാമ്പിക്കാൻ പലിഞ്ഞു മുറുക്കി. ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത ആ സ്വേച്ഛന്തിലേയ്ക്കുത്താൻ എൻ്റെ അരക്കെട്ടു ദാഹിച്ചു. ഒരു മൺകുറോളം പലിഞ്ഞു മുറുക്കി നിന്ന ആ വികാരക്കുന്നികൾ എൻ്റെ ഉള്ളിൽ പൊട്ടിരത്തിലും. പിടിച്ചുകൈട്ടിനിർത്തിയിരുന്ന കെടുകൾ പൊട്ടിച്ചുകൊ
‘ എൻ്റെ ലിംഗത്തിലേയ്ക്ക് എൻ്റെ അരക്കെട്ടിൽ നിന്നും ശുഭ്രക്കടൽ ഇരുപിയിരിങ്ങി. അതു ചാട്ടുകൾകൾ പോലെ പാണ്ട് എൻ്റെ ലിംഗാഗ്രാഫത്തിലെത്തിയ നിമിഷം തൊൻ നിർച്ചലനായി നിന്നു പോയി. പിനെ നേന്നു പുറകേ നേനായി കുറേ ചാട്ടുളികൾ. ഓരോന്നു വരുമേഖലും തെട്ടിക്കൊ
‘ തൊനാശ്രാം ശുഭ്രവാണാണശ്ര എൻ്റെ ഗൈത്യയുടെ പാലിലേയ്ക്ക് തെറിച്ചുശുക്കി. എത്ര പ്രാവശ്യം തൊൻ തെട്ടിയെന്നിണ്ടുകൂടാ.

‘ അടി മോനേ ആശ്രാം... എല്ലാം എളകി ഇങ്ങു വരട്ടോ... സുവിയേള്ളെൻ്റെ മോനേ... അടിച്ചു സുവിയേള്ളെൻ്റെ മോനേ... അടിച്ചു കീറിയേടാം...’
ഗൈതകുട്ടി എനേ അരക്കെട്ടിളകൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു കൊ ഇരുന്നു.
‘ എൻ്റെ ഗൈ...ത...കു...ടീ...’ തൊൻ തെട്ടി വിളിച്ചു കൊ ഇരുന്നു.
‘ അടിച്ചുശിയ്ക്കു മോനേ.... എൻ്റെ പാത്രത്തിലോട്... അടിയ്ക്കു... തുള്ളി പോലും ബാക്കി വെയ്ക്കാം...’
അവൾ എൻ്റെ ഉ കൾ മെല്ല പിഴിഞ്ഞു കൊ ഇരുന്നു.
അവസാനത്തുള്ള വരെ പോയിട്ടും ആശ്രാം അടക്കാനാവാത്ത അഭിവാദ്യയോടെ വീ കു എൻ്റെ അരക്കെട്ടവള്ളുടെ യോനിഭാരത്തിൽ ആശ്രാം പതിച്ചു കൊ ഇരുന്നു. കുണ്ണ കടവരേ കേരിയിരിങ്ങി. പിനെ എൻ്റെ അരക്കെട്ടിലെ നോവിനോരയവു വന്നപ്പോൾ കിതച്ചു കൊ
‘ തൊൻ അവളുടെ മുകളിലേയ്ക്കു വീണു. അവഭേദം മുടിയിൽ തലേംടി. പുറിഞ്ഞെ അടിത്തട്ടിലിരുന്നു വിങ്ങുന കുണ്ണയുമായി തൊൻ ഗൈത്യയുടെ മുകളിൽ കിടന്നു ശാസം വലിച്ചെടുത്തു. മിനിട്ടുകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തൊൻ തല പൊക്കി.

‘ കെടനോ... അവെട കെടനോ... നല്ല കളിയാരുന്നു... എന്തൊരുശ്രിരാരുന്നു.... എൻ്റെ ഗർഭപാതം കലഞ്ഞോ തോന്നോ...’ എനേ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു അവൾ എൻ്റെ കവിളിൽ ഉമ്മവെച്ചുകൊ കു പറഞ്ഞു.
‘ അപ്പുമീനേ പരയ റാറുനോ... തൊൻ അദ്ദേഹം ഉള്ളിലോട്ടു കേരുകേകലാരുന്നല്ലോ...’
‘ അത് സാരല്പാരുന്നു. മോന്റെ സുവിച്ചുാളു അടി കാണാനാരുന്നു രസം....’
‘ നെനക്ക് ഭാരം തോന്നാണില്ലോ...?’ തൊൻ ചോദിച്ചു.
‘ ഒ ലും സാരല്പം... അവന്വിട ഇരുന്നൊന്നു തന്നുക്കെടു... എന്നിട്ടുരിയാ മതി.... ഇപ്പഴം നെന്തെന്തിരുന്നു വിങ്ങുകാ... കളളകുണ്ണമോൻ...പിഴിഞ്ഞടക്കക്കെടു...’
അവൾ കാലുകളിറുക്കിക്കൊ കു പറഞ്ഞു. അല്ലോ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തൊൻ തളർന്ന കുണ്ണ ഉറരിക്കൊ അവളുടെ മെലെ നിന്നും താഴെയിരിങ്ങി കിടന്നു.
‘ മോനിനി രാജേഡിയേം... ഇനൊന്തതിൽ ജോഡി ചെയ്തു...’ അവഭേദം കവിളിൽ തചുകി.
‘ ഗൈതകുടിയ്ക്കു വന്നല്ലാരുന്നോ...’
‘ ഒുഹും... എനിയ്ക്കു ര കു കഴിഞ്ഞതല്ലേ ഉള്ളു....മോനു വരുന്നതു കാണാനാരുന്നു എനിയ്ക്കു രസം... അനേന്നു ഇതു മൊവമൊനു കാണാനാരുന്നു... പല്ലും കടിച്ചുകണ്ണും ഇരുക്കിപ്പിടിച്ചു...ഹോ... നല്ല സുവോ റാറുനു അല്ലേ..’
അവഭേദം കവിളിൽ തചുകിക്കൊ കുചോദിച്ചു.
‘ ഒും... കൊറേ നേരായില്ലേ പിടിച്ചു വെച്ചോ റിയ്ക്കാൻ തൊടങ്ങീടു... വന്നപ്പം സർഭും ക കു തൊന്നു...’
‘ എൻ്റെ പൊന്നു കുട്ടൻ...’ അവൾ എൻ്റെ വിയർത്ത കഴുത്തിൽ ഉമ്മ വെച്ചു.
ചെരിഞ്ഞു കിടന്നവളേ തൊൻ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. ആ മുലകളിൽ തൊനെന്റെ കയ്ക്ക വെച്ചു പഞ്ഞിതലയിണ്ണയിലെന പോലെ സുവബം.
‘ തലയിന മാറാട ...’ തൊൻ ചോദിച്ചു.
‘ ഇപ്പും വേ ... മാറിയാൽ പൊരുതേയെല്ലാഡിയ്ക്കും... നേരതേത തനേ... എൻ്റെ സാമാനം ചൊരത്തിയതു മുഴുവൻ വിരിയേലായി... ഇനി ഇതുകെത്തായാലു...’
‘ മോളു നേരതേത എഴുനേറിരാലുംനേ കെടക്ക വിരി മാറണു കേട്ടോ...’ തൊൻ വിരിയുടെ ഒരു അരികു പിടിച്ചുയർത്തി കുണ്ണ തുത്തു.
‘ കൊതത്തി വെയ്ക്കുനേലും സുവലേയു ഇത്...’

‘ ഒരു അതേ.. ‘ ഞാൻ സമ്മതിച്ചു.
 ‘ പിന്നെന്തോ... അവസാനം കുതീർ കേരി ഓന്നു വിചാരിച്ചു..?...’
 ‘ ഞാൻ ചുമ്മാ പറഞ്ഞതല്ലോ.. ഇങ്തെ നല്ല പൊന്മുപുരി കവക്കേടെ ഇരിക്കുവാനു....എൻ്റെ പൊന്മിന്റെ കുതി.. ഞാനായിട്ടു നാശമാക്കുന്നില്ലു... തൊറനിൽക്കുവാനു കുടുംബം ഒരിയ്യാൻ നല്ല ശേഖാ... അതോ കുന്നു നോക്കി ഇരുന്നു പോയി....’
 ‘ ഹോ... വേണാനും കു ലൈ... തൊന്നു വെച്ചു നോക്കി സിക്കും...ഇനി കെടുന്നാണെങ്ക്...’
 ‘ ഇനു കട്ടിലേൽ സ്ഥലം പോരം ര കു പേരുക്കും കുടുംബം, ഇല്ലോ...’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.
 ‘ ഇതു മതി, എന്നും കെട്ടിപിടിച്ചു കെടക്കാലോ...’
 ‘ മോക്കു മുള്ളു...’
 ‘ ഇന്നു വേ ... മുള്ളാനിരുന്നാ.. ഒള്ള പാലു ചെലപ്പും വെളി...പോകും... പിന്നെ കഴുകിയാം...ബാക്കീം... അതോ ... അവടെയിരിയ്യട്ടു...ഇപ്പോൾ നല്ല സമയാ... ദേവി തൊണ്ടപ്പും...ചെലപ്പും പിടിച്ചേയ്യും...’
 ‘ ദേവി തൊണ്ടപ്പും... നമ്മളിൽതോ ബുദ്ധിമുട്ടി ഒഴിച്ചതല്ലോ... പകേഷ... കഴുകു തിരുന്നാ....നാളത്തേൽ... നല്ല മണാറിയ്യും... അവടെ...’
 ‘ ഒന്നു പോ എൻ്റെ കള്ളം... അതു ഞാൻ നോങ്ങാളാം....ഇപ്പുത്തനേ... ഇനു മോന്തയ്ക്കു നല്ല നാറിയാ... പൊളിച്ചു പിടിച്ചു മോറിട്ട് വെരകുവല്ലാരുന്നോ... എനിയ്യിപ്പും തോണത് ..പിലാസിനീടെ സാമാനത്തിനേക്കാളും എൻ്റെതിനു മണ്ണാഡു എന്നാ... നക്കി ജീവനെടുത്തു കളഞ്ഞതു....പോയി മൊബാൾ കഴുകിയേച്ചു കെടുന്നോ... ഇല്ലേൽ രാവിലേ മറ്റുള്ളാരു മുക്കു പൊതതും...’
 ‘ അന്ന് വിലാസിനീടെ വീട്ടിന് വന്നപ്പും.. എൻ്റെ മൊവത്തിനു കുറിം പറഞ്ഞതല്ലോ... ചാണകക്കുഴിയാനും പറഞ്ഞു... പൊതുടെ... അപ്പോൾ ഞാം പറേം.. ഇത് നിന്റെ പുറിന്റെ മണാന്ന്...’
 ‘ ഒപ്പഹരാ... എൻ്റെലും പറാ... എനിയ്യാരക്കം വരുന്നു... അരു പൊതപ്പുടുത്ത് പൊതച്ചേ...’
 ‘ ബാക്കി തീരായെങ്കെ നാളേ...അല്ലോ...’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.
 ‘ ഒരു...’

ഞാനെന്നുന്നേറു ലൈറ്റു കെടുത്തി. തിരിച്ചു വന്ന എൻ്റെ പെണ്ണിനേയും കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കിടന്നു. ചാറിമഴയുടെ തന്നുപ്പിൽ മുറിയ്യുള്ളിലും സുവകരമായ തന്നുപ്പ്. അരു സുവത്തിൽ ഉറക്കം തുണ്ടെളു പുണ്ണർന്നതന്നീണ്ടില്ല. അവളുടെ തളിർമേനിയുടെ മൃദുലതയുടെ സുവത്തിൽ ഞാനും, രതിമുർച്ചയുടെ തളർച്ചയിലവള്ളും സുവമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ.

വെളുപ്പിനേപ്പോഴോ ഞാനുണ്ടാനു. എൻ്റെ കഴുത്തിനിടയിൽ തലപുഴ്ത്തിവെച്ച് എൻ്റെ അരക്കെട്ടിൽ ഒരു കാൽ കയറിവെച്ച് അവൾ സുവമായുണ്ടുന്നു. പകേഷ എൻ്റെ ഉണ്ണികൂപ്പണ്ണൻ മാത്രം എൻ്റെയൊപ്പം ഉണ്ടന്നു. എന്തിനോ ശാംഡം പിടിച്ചിട്ടുന്ന പോലെ അവൻ ബലമായി നിൽക്കുന്നു. തിരിച്ചും മരിച്ചുവനേ കാലുകൾക്കിടയിൽ വെച്ചുമർത്തി നോക്കി. ഒരു രക്ഷയുമില്ല. എൻ്റെ ഉറക്കം പന്യകടന്നു. ഒരു പകേഷ എഴുന്നേരിയാനു മുള്ളിയാൽ ചിലപ്പോൾ അവൻ താഴേന്നു. എക്കിലും മടി. ഞാൻ മെല്ല ശീതയുടെ മുഖം എൻ്റെ കഴുത്തിനിടയിൽ നിന്നും മാറി എന്നിട്ടു അല്ലെങ്കിൽ താഴേയ്ക്കു നീങ്ങും. കവച്ചു കിടക്കുന്ന അവളുടെ കവക്കിട മെല്ല തപ്പിപ്പിടിച്ചു. അരു മുക്കുട്ടുകവലയിൽ എൻ്റെ കയ തൊടപ്പോൾ അവൾ നേന്നഞ്ചു എന്നേ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. ഇപ്പോൾ അവളുടെ മുലയിലാബന്നേൻ്റെ മുഖം പിശമിയ്യുന്നത്. അതിന്റെ മുദുലത എൻ്റെ കുണ്ണായെ നുനുകുടി ദുസ്ഥമാക്കി. എൻ്റെ കമ്പിക്കുണ്ണയെടുത്ത് അവളുടെ അരു മുക്കുട്ടുകവലയിൽ വെച്ചു. സംഗമസ്ഥാനമായിരുന്നതിനാലും തുടക്കൾ തടിച്ചതായതുകൊ കും അരു കവക്കിടയിൽ അവൻ ഇടങ്ങ്യാട്ടു കേരി ഇരിയ്യുന്നില്ല. വളരെ പതുക്കെ അവഞ്ചേ ഉണ്ണർത്താതെ ഞാൻ അരു തുടക്കിനു കിടക്കുന്ന മേൽത്തു നേരു പൊക്കി, അവനേ അരു മുന്നവിലേയ്ക്കു തിരുക്കിവെച്ചു. പിന്നെ എൻ്റെ മേൽ കേരിവെച്ചിരുന്ന അവളുടെ കാൽ ശ്രദ്ധയോടെ എടുത്തു താഴെ നേരെ വെച്ചു. ആപ്പഹരാ... ഇപ്പോൾ എന്തൊരാശാസം, എൻതാരു സുവം. ഞാൻ ഒരു മുല അല്ലെങ്കിൽ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു എൻ്റെ കവിൽ ര കു മുലകളുടെ ഇടയിലാജു കേരിവെച്ചു. എല്ലാം കുടുംബം അരയപ്പോൾ എൻ്റെ അരക്കെട്ട് അടങ്കുന്നില്ല എന്നായി. മെല്ല ഞാൻ എൻ്റെ അരക്കെട്ട് അനക്കിപ്പോയി. അനക്കുന്നേരാറും സുവം, എക്കിലും വേഗത കുട്ടാൻ പറിത്തില്ലപ്പോൾ. ഞാനേരാറ്റു, എൻ്റെയു ശതിക്കേട്. പരിപുർണ്ണ നശയായി എൻ്റെ പെണ്ണേൻ്റെ കുടക്കിടന്നിട്ടും അവളുടെയെത അവളെ വ കൈക്കുക. സാരമില്ല. എൻ്റെ കുണ്ണം മെല്ലു അരു തുടക്കൾക്കും പുറിനുമിടയിൽ വളരെ പതുക്കെ ഉരസികളിയ്യാൻ തുടങ്ങി. അറിയാതെ ഞാൻ അരു മുലകൾ നേരു കുടി അക്കത്തി മുഖം ഇടയിലേയ്ക്കു പൂഴ്ത്തി വെച്ചു.
 ‘ ഹുംംംംംംം... ഒങ്ങാനും... സമ്മതിക്കേലേ...’

അവളുടെ ഉറക്കച്ചുടവോടെയുള്ള ശമ്പം. എന്നിട്ടവൾ എൻ്റെ തലയെടുത്ത് അരു മുലകൾക്കിടയിലേയ്ക്കു ശക്തിയായി അമർത്തി എന്നേ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. ഞാനെന്റെ അരക്കെ

പരിപാടി നിർത്തി നിശ്ചലനായി കിടന്നു. ര കു മിനിട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവളുടെ ശബ്ദം വീ കു. ‘എന്നു നിർത്തിയേ...’
ഞാൻ മി ടയില്ല.
‘വെയ്യേണോ...?..’
ഞാൻ മി ടയില്ല.
‘എയ്... നാണിയു ... ചെയ്യേണോന്ന്?....’
ചോദിച്ചു കൊ അവൾ ഒരു കാൽ പൊക്കി കയ്യ് ഇടയിലുടെ കടത്തി. എന്റെ കുണ്ണത്തലയെടുത്ത് അവളുടെ പുറിഞ്ഞു വാതിൽക്കലുരുമ്പിയിട്ട് അല്ലോ അക്കത്തെയ്യു ചേർത്തു വെച്ചു. ആ പുർണ്ണ കുകളുടെ തളിൽ സ്വർഗ്ഗവും ചുട്ടും എറാപ്പോൾ തളളി അക്കത്തോടു കേരാൻ ഞാൻ വെന്നിയൈകിലും അരിയാത്ത മട്ടിൽ അനങ്ങാതെ ഞാൻ കിടന്നു. ഒരു മിനിട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ പതുക്കെ മന്ത്രിയുന്നു.
‘നാണിയു നേ... വേണേ അക്കത്തു വെച്ചോനേ...’
‘ഇയാഭാരങ്ങിയേ...’ ഞാൻ ഉറകച്ചടവിഞ്ഞേ മട്ടിൽ പറഞ്ഞു.
‘എതായാലും ഒക്കമം പോയി... ഇതെങ്കിലും നടക്കേടു... വാ...’
അവൾ നേരേ കിടന്നു. എന്നിട്ട് കുണ്ണ തസ്തി തൊലിച്ചു പിടിച്ചിട്ട് അവൻഞ്ഞേ ഓക്കണ്ണിൽ തപ്പിയിട്ടോനു ഞെക്കി. അതിൽ നിന്നും വെളിയിലുറി ഇരഞ്ഞിയ അവൻഞ്ഞേ കണ്ണീർക്കണ്ണങ്ങൾ അവൾ അവൻഞ്ഞേ മൊട്ടത്തലയിലാകെ പുരുത്തിട്ടവി.
‘നെനക്കു വേ ഫ്ലോ.. അതുകൊ ... വേ ..’ ഞാൻ മന്ത്രിച്ചു.
‘നല്ലോക്കത്തി... അവടെ കൊാരെ രാച്ചു എന്നേ ബന്ധത്തിട്ട.... കേരം...എനിയും വേണോ...’
അവൾ എന്നേ അവളുടെ മുകളിലേയ്യു പിടിച്ചു വലിച്ചു. ഞാൻ ആ പുറിലാകെ തപ്പി നോക്കി. പുടകളിൽ തെരുപ്പിടിപ്പിച്ചുകൊ ... ചോദിച്ചു.
‘നന്നയാത്തതുകൊ .. ചെലപ്പും സുഖാവില്ല...’
‘ഒ ഹും... പൊരുമെ മാത്രേ...ഞാങ്ങിട്ടാള്ളു... അക്കത്തിപ്പും നല്ല നന്നവാ... കേരെനേ...’
പിന്ന ഞാൻ മട്ടില്ല. പുതപ്പെടുത്ത് മാറി. അവളുടെ മുകളിലേയ്യു കേരി. കയ്കുത്തി കിടന്നുകൊ ... ആ മുലകളിൽ നന്നു കുടിയ്യാൻ തുടങ്ങി.
‘അതിഞ്ഞേ അവധ്യം നന്നും ഇപ്പഴില്ല... നേരേ അക്കത്തോടു വെച്ചോനേ...’ പറഞ്ഞുകൊ വൾ ഒരുക്കയ്ക്കൊ ... പുർണ്ണ കുകൾ പിളർത്തി മരേ കയ്ക്കൊ ... കുണ്ണ പിടിച്ചു നേരേ വെച്ചു.
‘ തളളിയേ...’ പേടിക്കെ .. ‘ ഞാൻ മെല്ലെ തളളി. എന്തെല്ലുതു, അവൾ പറഞ്ഞത് ശരിയായിരുന്നു. അക്കത്ത് നല്ല വഴുവഴുകലും ചുട്ടും. ര കു തളളിയപ്പോഴേയ്യും അവൻ കടവരേ അക്കത്തു കേരി മുറുക്കിയിരുന്നു. അവിടെ അവനേ വെച്ചിട്ട് ചോദിച്ചു.
‘അകമാകെ ..കൊഴഞ്ഞു കെടക്കുവാണല്ലോ...’
‘ പിന്നല്ലാതെ... ഇവടന് ബന്ധനപ്പോളേ ഞാനറിഞ്ഞു.... അനേരം തൊടങ്ങിതല്ലോ... തോ നന്നും... മാന്താനുമൊക്കെ...’
‘ബന്ധത്ത് നന്നു വിചാരിച്ചു...’
‘ മി ഒതെ വേഗം അടിയ്യു...’ അവൾ എന്റെ അരക്കെട്ടിൽ പിടിച്ചു പൊക്കി.
ഒരു ലഭ്യതസംഗീതം പോലെ ഞങ്ങളുടെ പണ്ണൽ പുരോഗമിച്ചു. വെളുപ്പാൻ കാലതേത നിശബ്ദതയിൽ കട്ടിലിഞ്ഞേ ചെറിയ കിരുകിരുക്കം മാത്രം.
‘ഹ്യ...ഹ്യ...ഹ്യ... ഇച്ചിരുടെ ഒരക്കെയെടിച്ചു... എനിയു മുറുകി വരുവാ...’
‘ ഇത്ര പെട്ടെന്നോ...’
‘ഒ ഹും... എന്തോ...നല്ല...രസം...ഇപ്പും...ഇങ്ങനെ...കളിയ്യാൻ...ഒ...ഒ...ഒ...ഒ...വലിച്ചടി...’
‘ഞാനും വരുത്താടേ...?...’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.
‘ഒ ഹും... എനിയും താ..... എനിയു...പു...ഒ...ഒ...ഒ...ഒ...വരും...’
‘ തലയിണായെന്തു...’
കുനിഞ്ഞു ആ ചു തീരു ഉമ്മ കൊടുത്തുകൊ ... ഞാൻ ചോദിച്ചു.
‘ ആ... ഹ്യ...ഹ്യ...ഹ്യ... അറിയ...തതി...ലു... അടിയ്യു... ഇനി നിർത്ത....എനി....യു...വരു...നന്നു...ഒ...ഒ...ഒ...’ അടിയുടെ താളത്തിലന്നെങ്കെന്നു ... അവൾ മന്ത്രിച്ചു.
‘ എനിയും വരുന്നൊ ...ഹ്യ...ഹ്യ...യാാാ...വുഡ്ഡു...’
ഞാൻ സ്വരമമർത്തി മുകയിട്ടു. സ്വല്പന്തരിഞ്ഞേ അതിസുവത്തിലേ പരാക്രമസ്വരം.
‘ ഒ...ഒ...ഒ...എനിയും..... വരുന്നൊ ഒ...ഒ...ഒ...’
അവലെനേ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ഞരങ്ങിക്കൊ ... എന്റെ നെഞ്ചിലേയ്യു വലിഞ്ഞു പൊങ്ങി. കാലുകൾ കൊാരെ നേ വരിഞ്ഞു. ഒരു വിധത്തിൽ ശക്തിയെടുത്ത് ഞാനെന്നു കലാശപ്പണ്ണു പണ്ണി.. ആദ്യത്തെ വരവിനു കുണ്ണ ആ കടിച്ചുപിടിച്ചുകിടക്കുന്ന പുറിഞ്ഞേ അടിത്തട്ടിൽ അമർത്തി വെച്ചു. പിന്ന ഓരോ വരവിനും അതാവർത്തിച്ചു. എന്റെ അടിക്കൾ കഴിയുന്നതു വരെ. അവൾ

എനേ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു തുങ്ങി. എൻ്റെ കുണ്ണ് നിർച്ചലമായപ്പോൾ അവളുടെ കയ്കളും അയഞ്ഞു. അവൾ താഴെയു കിടന്നു. ഞാനാ നെറിയിൽ എൻ്റെ ചു മർത്തി കിടന്നു കിതച്ചു. എല്ലാമൊന്നു കെട്ടങ്ങിയപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ എങ്ങനോ എരുന്നു...’

‘ നല്ല രസാരുന്നു.... എന്നാലും ഒക്കെതിനെന്നേൽ.... എന്തിനാ പിടിച്ചു പൊക്കിയേ...?..’

‘ പൊക്കിയതല്ല... തന്നെതാൻ പൊങ്ങിനിന്നതാ...’

അവൾ എൻ്റെ കവിളിൽ കവിൾ ചേർത്തു. പിന്നെ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ ഇപ്പും എങ്ങനോ.. ഇന്തേം വേഗം അവടം നന്നേത...’

‘ നേരത്തെതിന്റെ ബാക്കി കാണും... പിന്നെ... കളിത്തരത്തിലൊള്ള കുടണ്ടെ ചൊരിച്ചിലുടെയായപ്പും... നല്ല എളക്കവരുന്നു....’ അവൾ മുവം ചെരിച്ചു കിടന്നു.

‘ ഉംട്ടേ?..നെന്നുക്കു ശാസം മുട്ടും....’

‘ ഒരു... വിരിയേലും പീശുമാരിയും... ആ...രാവിലേ മാറാം... വഹനാലും എന്താരു കഴിവാരുന്നു.. ഇക്കണക്കിനു നമക്കാരജാൻ പറിത്തില്ലേണ്ടോ...’

ഇരുട്ടതവള്ളെൻ്റെ മുവം പിടിച്ചുമണം വെച്ചു. ചുട്ടു നിശ്വാസത്തിനിപ്പോഴും നല്ല ലഹരി.

‘ ഇതാടീ കൊചേപ്പു... മധുവിധു... മോളിത്തിരി തളളിക്കെടുന്നേ...’ ഞാൻ കുണ്ണ് ഉംട്ടി. അറാം വെളിയിൽ വന്നപ്പോൾ സ്റ്റൂക്ക് എന്നൊരു ശബ്ദം.

‘ എങ്ങനോ ഒന്നു തൊടയ്ക്കാം...ലയറിറിട്ടേ...’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ ഓ... വേ ...ആ വിരിപ്പേലോടു തൊടയ്ക്കുന്നേ...ഇപ്പും ഒക്കം വരുന്നൊ ...’ ‘ അവഭള്ളരു കോട്ടുവായിട്ടു.

‘ എന്നു ഇനി ഒങ്ങിയേരോ....’

‘ പിന്നെ.... ഇനീം ചൊരിയുന്നൊടേ ല്ല ഒന്നേ വേണം...ഒക്കം പിടിച്ചിട്ട....പിന്നെ...’

‘ ഇല്ല... ഇപ്പും ഒരു സമാധാനായി... ഇവൻ ഒന്നു താഴേ ടീ.. അതോ ഓ തൊടയ്ക്കും വെള്ളുന്നു കരുതിയേ...’

‘ ഒരു... പിന്നെ ഞാൻ വെരുതേ കെടക്കാനോ... ഇത്തിരി പുളിയും...എന്നു ...ഒരും... പൊറുതോട്ടാക്കേ ഒലിയുന്നൊ ... ആ... ഒലിയുട്ടേ.....’

ഞാൻ മലർന്നു കിടക്കുന്ന അവളുടെ വയറിൽ കയ്യ് വെച്ചു. അവൾ അതെടുത്ത് മുലയ്ക്കുളിൽ നെഞ്ഞതു വെച്ചു. മിനിട്ടുകൾക്കുകൂടം ഞങ്ങളുടെങ്ങിപ്പോയി.

‘ ഗീതേ...ഗീതേ...നാത്തുനേ...’

പെങ്ങളുടെ പതുക്കയുള്ള വിളിയാണു ഞങ്ങളേ ഉണ്ടത്തിയത്. ജനലുകൾ അടച്ചിരുന്നതു കൊ മുറിയുള്ളിൽ ഇരുട്ടായിരുന്നു. വെളുപ്പിന കിട്ടിയ സംഭോഗസുഖത്തിൽ ഉണ്ടിപ്പോയ ഞങ്ങൾ നേരം വെളുത്തതിന്തില്ല.

‘ മതി ഒങ്ങാനിൽ... നേരം വെളുത്തു...’

ഗീത ചാടിയെഴുന്നോറു. ഞാൻ അവളേ കെട്ടിപ്പിടിയ്ക്കാൻ നോക്കി.

‘ നേരം ഒത്തിരിയായെന്നാ തോന്നുനേ...എൻ്റീശരാ...നാണുകേടു... ഓ, വരുന്നു..കമലേ...’

‘ അവഭള്ളടു പോകാം പറ... നീ ഇച്ചിരുടെ ഒങ്ങം.. കഷീണം തീരട്ടു...’ പാതി മയക്കത്തിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞതു.

‘ വാസുദേവന്തു പറയാം... ഞാനാ മറ്റുളേജാരെട മൊവത്തു നോക്ക ത...’ അര വെളിച്ചതിൽ കിട്ടിയ തുണികൾ വാരിവലിച്ചുടക്കുന്നതിനിടയിൽ അവൾ പറഞ്ഞതു.

‘ ഒന്നുമുന്നോരോ... വിരിയെക്കു ഒന്നു മാറ്റു...വല്ലോരും ക ഓ... ആ കമലയാണോ...തപ്പി നടക്കുവാ...’

‘ നീ പൊയ്ക്കാം... ഞാൻ മാറ്റിയുള്ളാം...’

‘ മറക്കല്ലോ... അലക്കീൽ മേശപ്പുംനു വെച്ചുക്കാം....കേടു...’ എന്ന കുലുക്കിക്കൊ വർ പറഞ്ഞതു.

‘ ഒരു...കേടു...’ അവൾ പോയിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ വീ കു ഉറങ്ങി.

കുറേകഴിഞ്ഞപ്പോൾ പുറിത് ഗണേശൻ്റെ ശബ്ദം. ഞാൻ പെട്ടെന്നുനോറു. പ്രശ്നം വല്ലോമാണോ. ഞാൻ കയിലി വാരി വലിച്ചുടുത്തു കൊ ജനലുകൾ തുിന്നു. മുറിയുള്ളിൽ തിളങ്ങുന്ന സുരൂപ്പകാശം അടിച്ചു കേരി. ഞാൻ പുറഞ്ഞയ്ക്കു ചെന്നു.

അവിടെ അച്ചരന്നു ഗണേശനും കൂടി കടുംകാപ്പി കുടിച്ചുകൊ വർത്തമാനം പറയുന്നു.

‘ എന്താ ഗണേട്ടാ... ഞാനിച്ചിരെ ഒങ്ങിപ്പോയി... മുഴുവം ഒങ്ങാൻ.... പിന്നെ എന്താ രാവിലേ...’

‘ ഹ...മരന്നു പോയോ...ഇന്നല്ലോ ബാകുകാരു വരുന്നത്... അച്ചന്നോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ നിന്നേൻ വിളിയാൻ പറഞ്ഞു. ഇന്നലേ ഓർപ്പിക്കണ്ണനു വിചാരിച്ചതാം മഴ പേടിച്ചു ഞാൻ കോതെ പോയേ...’

ശൈത്യാണാല്ലോ. ബാകുകാർ പുതിയ ഫോറൂമുണി കാണാൻ ഇന്നാണു വരുമെന്നു പറഞ്ഞത്.

‘ നിങ്ങളു മതിയാരുന്നു.... ഏതായാലും ഞാനൊന്നു പല്ലു തേരുക്കേണ്ട...’

ഞാൻ അടുക്കളപ്പുറത്തേയ്ക്കു ചെന്നു. പല്ലു തേച്ചുകൊ റിയന്പേസർ എൻ്റെ മുൻഡിൽ നിന്നും പെങ്ങളുടെ വിളി കേട്ടു.

‘ ഗീതേ...ഗീതേ...ഇങ്ങോടുകൊന്നു വന്നേ...’

‘ അമേ, പൊടി കൊഴുത്താം... കമല എന്തിനാ വിളിച്ചേന്നു നോക്കരെട്ടു...’

അവൻ മുൻഡിലേയ്ക്കു പോയി. മുഖം കഴുകിക്കഴിഞ്ഞ് ഞാനും വെറുതേ ചെന്നു. ഞാൻ ചെല്ലുന്നോൾ മുഖം പൊതി നിൽക്കുന്ന ഗീതയുടെ ചെവിയിൽ പെങ്ങൾ എന്നോ രഹസ്യം പിയുന്നു. കിടക്കയിലേയ്ക്കു ചു കിക്കാണിയ്ക്കുന്നുമു്. ര കുപേരും വാതിലിനു പുറത്തിന്തോന്നു നിൽക്കുന്നത്. പെട്ടുന്ന ഗീത പരിഭ്രാംകു കൊ കു പറയുന്നു.

‘ ഓ... പിനെ ...മഹാഭാരതയുശേഖാനുമല്ലാരുന്നു....’

‘ പിനെ...ഇഷക്കാണാണതോ...’

‘ അത്...നാത്തുന്റെ അനിയന്നോടു ചോദിയ്ക്കു... പുള്ളിക്കാരനാ ഉത്തരവാദി...’

പിനെയും ചെവിയിൽ അവൻ എന്നോ ചോദിയ്ക്കുന്നു.

‘ പപ്പാതി...’

‘ അങ്കേളേളാ... സത്യം പറ..... എന്നോടു...ഞാനാരോടും പരയത്തില്ല...’

‘ കുടുതലും...എൻ്റെയാനു വെച്ചോ... കുറുക്കാരി ഞാൻ തന്നും... ഞാനലക്കിക്കോളാം...’

ഗീത നാണ്ണത്താട പറഞ്ഞുകൊ വിരിപ്പും പുതപ്പും മാറി. പിനെ തലയിണിയുടെ കവറും ഉള്ളി.

‘ അസ്യം... മിടുക്കാ... അവൻ മോശ്ലേഷ്യോ...’ കമല മുക്കത്തു വിരൽ വെച്ചു.

‘ ഒറ്റം... സമ്മതിച്ചു കൊടുക്കേ ലീ വന്നുടോ.... ദണ്ഡുവം ഇതൊക്കെ മാറണ്ണോനു ഞാൻ പറഞ്ഞത്തോ... ഇപ്പോൾ എല്ലാരും...’ ഗീത ചമ്മി.

‘ ഓാാ...ഇതൊക്കെ കാണുവം... ഇപ്പോൾ എനിയേണ്ടെ വീടിലോടു പോണുനു തോന്നുകാ....’

പെങ്ങൾ കയ്യ് കുടഞ്ഞു കൊ കു പറയുന്നു.

‘ പൊയ്യുടെ... ആച്ചുയെയാനായിപ്പോ... അങ്ങൻരിപ്പം ഭൂമിശാസ്ത്രത്താക്കര മരന്നു കാണും... എന്നിട്ടും ബാക്കിയെല്ലാരെടെ കണക്കെടുക്കുവാ...’

‘ മതി.... എൻ്റെ ജോലി കഴിഞ്ഞു.... അപ്പേഴു... തെങ്ങളിനു മൊതലു കണക്കു കുട്ടിയേണ്ടു...’ കമല ഗീതയേ നേരെ പിടിച്ചു നിർത്തിക്കൊ കു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ ഞാൻ വാതിലിന്റെ മറവിലേയ്ക്കു മാറി.

‘ കുട്ടിയേണ്ടു...ചെലപ്പും... ദേവി തോന്നച്ചാ...’ ഗീത നാണിച്ചു മുഖം കുന്നിച്ചു കൊ കു പറഞ്ഞു.

‘ എന്നു കരുതി ടെനേയേണ്ണും വിട റട്ടോ... വാ... അടുക്കളേൽ ചെന്നിട്ടു ബാക്കി പരയാം... അച്ചനു പോണം... ആ ഗണേശനും വന്നിട്ടോ ... വാസ്തവനിനു കടേ പോകും...’

അവൻ മുൻഡിലേയ്ക്കു കയറി.

‘ അയ്യോ... ഇന്നൊന്തിനാ പോണേ...’ എന്നോ അത്യാഹിതം സംഭവിയ്ക്കുന്ന പോകുന പോലെ ഗീത ചോദിച്ചു.

‘ ഓ... അപ്പോൾ ഹണിമുണങ്ങു പിടിച്ചു.... അവൻ കടേ പോട്ടുനേ...’ അപ്പോഴാണവൻ എന്നോക്കു തെ.

‘ നീ എന്തു കേക്കാനാടാ..ജജിച്ചു നിക്കേണേ... പോയി... ഒരുജേടാം... പൊട്ടോ... കടേ പോകാതെ... പെന്നാനോത്തീരും... പൊരുക്കുവാ...’

‘ ഒറ്റു... നീ ഇപ്പോൾ കുടുതലു പരേണ്ണോ ...’ ഞാൻ പെങ്ങളുടെ നേരെ ചാടി.

‘ ഞാൻ പരേണു... നീ ചെയ്യാനൊളളത്തങ്ങു ചെയ്യു... കാണടു...’ അവൻ ചാടി പറഞ്ഞു കൊ അടുക്കളയിലേയ്ക്കു പോയി.

തിരിഞ്ഞു നിന്ന ഗീത എന്നോക്കു കണ്ണുരുട്ടി.

‘ ആ തുണിയെയാക്കെ മാണണും പറഞ്ഞത്തോ... ഇപ്പോൾ നാടുകാരു മുഴോന്നും കു കു.... സിലോണും... ആച്ചുയേണ്ടു... റേഞ്ചും ഒക്കെ... മനുഷ്യൻ്റെ മൊവത്തു നോക്കാൻ വയ്ക്കു...’

ഞാനൊന്നു ചിത്രിച്ചു.

‘ കിണിയ്ക്കു...’

‘ ഇപ്പോൾ കു വാ... ഗീതക്കുട്ടി പഴയ ഏടത്തി തന്നേ.... ഇച്ചിരുടെപ്പറ്റി...കേക്കാൻ നല്ല രസം...’

‘ ഇപ്പോൾ എന്നില്ല...’

‘ പറ... ആ പഴേ ഏടുത്തിയമേട മൊവം ഞാനൊന്നുടെ കാണടു...’

‘ ആ പഴേ ഏട്ടത്തിയമ്മ..എടൻ്റെ കുട പോയല്ലോ.... ഇതിപ്പും... വെറും ഗീതക്കുട്ടിയാ.... വാസുവേട്ടൻ്റെ....’

ആ മുഖത്ത് ദേഹിരം നാണത്തിന്റെയും സംതൃപ്തിയുടെയും രശ്മികൾ വിതിയുന്നു. അതുകു കു നിൽക്കുന്ന എൻ്റെ ഉള്ളിൽ ആയിരം താലപ്പൊലികൾ നിന്നുണ്ട്.

‘ ഗീതേ... ഇതിലുപ്പിട്ടാരുന്നോ...’ അടുക്കളെയിൽ നിന്നും അമധ്യത്തെ വിളി.

‘ ഉപ്പിട്ടാമോ....’ അവർ അടുക്കളെയിലേയ്ക്കു നോക്കി വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. പിന്നെ ശബ്ദം താഴ്ത്തി എന്നോടു പറഞ്ഞു.

‘ ഞാനങ്ങു ചെല്ലുട്ടേ... വിനേയ്.....രാവിലതേതെ കടേലെ അത്യാവശ്യപണി കഴീവം..... ഉച്ചയ്ക്കും പോരാം.... കേട്ടോ...’

അവഭ്രാരു പ്രത്യേക സ്വരത്തിൽ എൻ്റെ താടിയിൽ പിടിച്ചു കൊ കു. പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അചരൻ അകത്തേയ്ക്കു കേരിവന്നു. ഗീതയുടെ പ്രകടനം കു കിലും കാണാത്ത മട്ടിൽ അചരൻ പറഞ്ഞു.

‘ നീ വേഗം ഒരുങ്ങം... വാസുട്ടു...’

‘ എന്നോന്നാ ഇപ്പറേനേ...ഇവിടലേയ്ക്കു പറഞ്ഞേതു.. അവഭ്രാരാഴ്ച കഴിഞ്ഞു വന്നാ മതീന്റു...’ അപ്പോൾ അങ്ങോടു വന്ന അമ അചരഭനാടായി പറഞ്ഞു.

‘ അല്ലമോ... ഇതെൻ്റെ എടപാടാ.. ഞാൻ ചെന്നിലെല്ലക്കി...ചെലപ്പും.. കാരും നടക്കുകേലു...’

കമല കൊ കുവന്ന എല്ലു തലയിൽ തേയ്ക്കുന്നതിനിടയിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞു. എല്ലാപ്പാത്രം

തിരിയെക്കാടുത്തിട്ട് ഞാൻ വെളിയിലേയ്ക്കിങ്ങിയപ്പോൾ അമ പറയുന്നതു കേട്ടു.

‘ എകിപ്പിനേ... ഇവിടനോരു കാരും ചെയ്യണം... ആ ബാക്കിൻ്റെ പണി കഴീവം.. അവനേ

ഉച്ചയ്ക്കുള്ള വ കുഞ്ഞു വിട്ടേക്കണ്ണം...’

ഞാൻ തിരിഞ്ഞെല്ലാം നോക്കി. അപ്പോൾ അമ അചരൻ്റെ ചെവിയിൽ എന്നോ പറയുന്നു.

അചരൻ തല കുലുക്കുന്നു. തിരിഞ്ഞു നടക്കുന്നതിനിടയിൽ അമ പിറുപിറുക്കുന്നു.

‘ ഇതേതോ പ്രായായിട്ടും ചെലപ്പും ഒന്നും അറിയത്തില്ലാത്ത പോലോ....’

ഞങ്ങൾ കാപ്പികുടിയ്ക്കുന്നോൾ വിലാസിനി ഓടിക്കേറി വന്നു. നേരേ അടുക്കളെയിൽ കയറി വന്ന അവർ ഗണേശരനേക്കു പ്പോൾ ഒന്നു പരുങ്ങാം.

‘ എന്നാ മോളേ രാവിലേ...’ അമ ചോദിച്ചു.

‘ അത്... അമായി.. ചേച്ചിയ്ക്കു വെളുപ്പാൻ കാലായപ്പോ വേദന തൊടങ്ങി. പാറുകണ്ണിയാട്ടി വന്നിട്ടോ ... എന്നാലും ആശുപത്രി പോകാനാ വിചാരിയ്ക്കുന്നേ.... അചരൻ കാരു വിളിയ്ക്കാൻ പോയിരിയ്ക്കുവാ...’

‘ എന്നിട്ടുനാ അന്നേരം തന്ന ഞങ്ങളേ വിളിയ്ക്കുന്നേരു...’ അമ ചോദിച്ചു.

‘ അതിന്....ഇപ്പും കൊഴപ്പൊന്നുലും... കണ്ണിയാടിയ്ക്കു വയ്ക്കായ്ക്ക കൊ ചാരിയ്ക്കും.... ആശുപത്രിലേഡു കൊ കുപോകാൻ അവരു തന്നും പറഞ്ഞേണ്ടാൻ പോട്ടോ...’ അവർ പോകാൻ തിരിഞ്ഞു.

‘ നില്ല്... എടാ.... നീ കുട ആശുപത്രിൽ വരേ പോണം... പിന്നെ വേണേ.... ഞാനോ ഗീതയോ വരാം...’ അമ എന്നോടായി പറഞ്ഞു.

‘ അമേ... ബാകുകാർ.... ഒപ്പും.... ഒരു കാരും ചെയ്യാം... ഗണേഢ്റം... കാരു വരുവം.. ഗണേഢ്റനും കുട കുട്ടത്തിലെണ്ണു പോകാവോ... എൻ്റെ പണി കഴീവം ഞാൻ വരാം.. അന്നേരം ഗണേഢ്റനേ കടേലോടു വിടാം...’

അപ്പോൾ കാരിൻ്റെ ഹോസ്റ്റ് കേട്ടു. ഗണേശരൻ പെട്ടെന്നു കാപ്പി കുടി നിർത്തിയിട്ടു പറഞ്ഞു.

‘ അതിനെന്നാ... മനുഷ്യനോരാവശ്യം വരുവണ്ണല്ലോ സഹായിക്കേ... ... സ്വാക്കി കാരും ഞാനേരി... എന്നാ ഞാനിരാജുവാ...’

ഗണേശരൻ്റെ പുറകേ ഞങ്ങളും ഇരഞ്ഞി.

എല്ലാവരും കാരിൽ കയറുന്നതിനിടയിൽ ഗണേശരൻ വിലാസിനിയേ ശരബിയ്ക്കുന്നതു ഞാൻ കു കു. ഗണേശരൻ്റെ നോട്ടത്തിന്റെ പ്രത്യേകത കു ടേട്ടോ എന്നോ, വിലാസിനിയ്ക്കാരു ചമലേം പരുങ്ങലേം പോലെ. അതു കു ഞാൻ ഗീതയേ നോക്കുവോൾ അവളും ചു ടേഡാളിച്ചു പുണ്ണിരിയോടെ എന്നേ നോക്കുന്നു. വിലാസിനി കാരിൽ കേരിയില്ല. അപ്പോൾ ഗണേശരൻ അവളേ നോക്കി ചോദിച്ചു.

‘ വരുന്നില്ലോ...?...’

‘ ഇപ്പും... ഞാൻ പിന്നെ വന്നോളാം.... ഇപ്പും നിങ്ങളോക്കേ ല്ലോ...’

കാർ അകന്നു പൊയപ്പോൾ വിലാസിനി കണ്ണടച്ചു പ്രാർത്ഥിയ്ക്കുന്നതു കു കു.

ഞാൻ ഒരുങ്ങുവോൾ ഷർട്ടിന്റെ കയ്യ് മടക്കാൻ സഹായിച്ചുകൊ ശീത ചോദിച്ചു.

‘ ഞാനോരു കാരും പരേട്ടോ... വാസുവേട്ടാ...?...’

‘ നീക്കോളം കാര്യാനേ ഉച്ചല്ലു ഞാൻ വരുമ്പു പറയാം...’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.
‘ ഒുഹും.. ഇപ്പും കൊച്ചു കാര്യം...പിനെ അതു ചെലപ്പും വലുതാക്കിയാ.... വലുതാകും...’
‘ എന്നോ എൻ്റെ കുഞ്ഞേടു കാര്യാരിയ്ക്കുംവേഗം പറി...’ ഞാൻ ധൃതി കുടി.
‘ അതു രാത്രീ വിചാരിയ്ക്കാം....അതേയ്ക്ക്... വിലാസിനീടു ഇന്നാളുതെത ആലോചനേ നടന്നില്ല...
നമ്മെട കയ്യില്ല....നല്ല സന്നാന്തരം ഒരു ചെറുക്കെനാളുപ്പും... എന്തിനാ പൊറിയ്ക്കു തപ്പിനേ...
സന്നാലോചിച്ചാലോ... അവരുടെ പേരും പെറ്പും ഒക്കെ കഴിഞ്ഞിട്ടു മതി...’
‘ ആരാ...ആള്ള്?...’
‘ ആളിനേപ്പറേണോകിൽ ഓ...ഇവിടെ ആദ്യം ...ഒരു നല്ല ഉമ്മ തരണം... ’ അവർ ആ
കവിജൈൻറു മുവത്തെയ്ക്കു നീട്ടിയിട്ടു പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ അനേകാനും ഓരോ ഉമ്മ കയ്യമാറി.
പിനെയവർ പറഞ്ഞു.
‘ വോറുവല്ലോ... നമ്മെട ഗണേഷൻ തന്നേ....’ അവർ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാനാ
മുവത്തെയ്ക്കു സാകുതം നോക്കി. എൻ്റെ നോട്ടു ക വർ ചോദിച്ചു.
‘ ഒം...? എന്നാ... ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലോ... എക്കി വേ ...’ ശീത ബാശടുത്ത് എൻ്റെ കയ്യിൽ തന്നു.
അച്ചൻ മുറിത്ത് എന്നേയും കാത്തു നിൽക്കുന്നു.
‘ ‘ അപ്പും... നീയും അതു ക എന്നു അല്ലോ?...’
‘ എത്ത്?’
‘ ആ ഗണേഷൻറു നോട്ടോം... ... വിലാസിനീടു ചമലും... ഒക്കെ...’
‘ അതോ ല്ലോ... എൻ്റെ തലമു തു ഇങ്ങനെ തോന്നീത്.... അപ്പും വാസുവേട്ടനും അതു
ശരബിച്ചാരുന്നു അല്ലോ...’
‘ പെ... ശീതക്കുട്ടി പറയാൻ തൊടങ്ങുമ്പും ഞാനും... ഇത്തേങ്ങാട്ടു പറയാൻ വരുകാരുന്നു.....’
‘ ഉവോരു...നേരോ..?...ഹറ..ഹറ..ഹരാാം.....അതാ വാസുവേട്ടോ... നമ്മെട ര ഭിന്നം
മ...ന...സ്സു..ക..ഇ..ഡേ.....?...’
അവർ ചോദ്യ രൂപത്തിൽ എൻ്റെ നേരേ വിരൽ ചു മു എൻ്റെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി. അവളുടെ
കണ്ണുകളിൽ നോക്കി വിരൽ ചു മു ഭക്ഷണ കു ഞാൻ പുരിപ്പിച്ചു, എൻ്റെയൊപ്പം അവളും
പറഞ്ഞു.
‘ എ...ക്കും.....’

—————<<<< ശുഭം >>>>—————

(തുടരും)